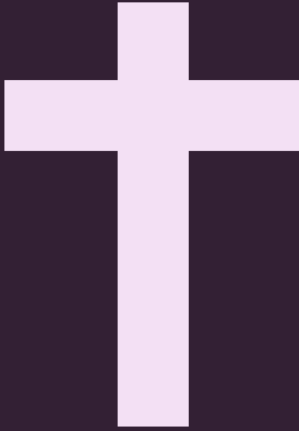

Η Καινή Διαθήκη

The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition

Ἡ Καινὴ Διαθήκη
**The Greek New Testament according to the Byzantine Text
form. Robinson-Pierpont 2018 edition**

Public Domain

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

Translation by: Maurice A. Robinson and William G. Pierpont

This public domain Bible translation is brought to you courtesy of eBible.org. If you would like to make a donation to help keep free Bible access like this going, please visit <https://eBible.org/give.php>.

2024-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jul 2024 from source files dated 13 Jan 2024
b320f4f6-a7ea-551a-b958-9885c39d847e

Contents

Preface	1
ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ	8
ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ	39
ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ	58
ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ	90
ΠΡΑΞΕΙΣ	114
ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ	146
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄	158
ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄	170
ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ	178
ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ	182
ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ	187
ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ	190
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄	193
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄	196
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄	198
ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄	202
ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ	205
ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ	207
ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ	208
ΙΑΚΩΒΟΥ	217
ΠΕΤΡΟΥ Α΄	221
ΠΕΤΡΟΥ Β΄	225
ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄	228
ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄	232
ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄	233
ΙΟΥΔΑ	234
ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ	235

Preface

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT DECLENSION CODES FOR NOUNS, ADJECTIVES, PREPOSITIONS, CONJUNCTIONS AND PARTICLES

Derived, compared and corrected from the Bagster “Analytical Greek Lexicon,” with comparison made against Perschbacher's “New Analytical Greek Lexicon”

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's “Analytical Greek New Testament”

Maurice A. Robinson

29 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in “The Analytical Greek Lexicon” (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his “The New Analytical Greek Lexicon” (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg “The Analytical Greek New Testament” (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament non-verbal forms (nouns, adjectives, conjunctions, prepositions, and particles) can be interpreted in more than one way. The declensions presented reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the declensions reflect the totality of Greek NT non-verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

UNDECLINED FORMS:

ADV	=	ADVerb or adverb and particle combined
CONJ	=	CONjunction or conjunctive particle
COND	=	CONDitional particle or conjunction
PRT	=	PaRTicle, disjunctive particle
PREP	=	PREPosition
INJ	=	INterjection
ARAM	=	ARAMaic transliterated word (indeclinable)
HEB	=	HEBrew transliterated word (indeclinable)
N-PRI	=	Indeclinable PRoper Noun
A-NUI	=	Indeclinable NUmeral (Adjective)
N-LI	=	Indeclinable Letter (Noun)
N-OI	=	Indeclinable Noun of Other type

DECLINED FORMS:

All follow the order: prefix-case-number-gender-(suffix)

Prefixes:

N-	=	Noun
A-	=	Adjective
R-	=	Relative pronoun
C-	=	reCiprocal pronoun
D-	=	Demonstrative pronoun
T-	=	definite arTicle
K-	=	correlative pronoun
I-	=	Interrogative pronoun
X-	=	indefinite pronoun
Q-	=	correlative or interrogative pronoun
F-	=	reFlexive pronoun (person 1,2,3 added)
S-	=	poSsessive pronoun (person 1,2,3 added)
P-	=	Personal pronoun (person 1,2,3 added)

(Note: 1st and 2nd personal pronouns have no gender)

Cases (5-case system only):

-N	=	Nominative
-V	=	Vocative
-G	=	Genitive
-D	=	Dative
-A	=	Accusative

Number:

S	=	Singular
P	=	Plural

Gender:

M	=	Masculine
F	=	Feminine
N	=	Neuter

Suffixes:

-S	=	Superlative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-C	=	Comparative (used primarily with adjectives and some adverbs)
-ABB	=	ABBreviated form (used only with the number 666)
-I	=	Interrogative
-N	=	Negative (used with some particles, adverbs, adjectives, and conjunctions)
-K	=	“Kai” (CON), second person personal pronoun “su”, or neuter definite article
-ATT	=	ATtic Greek form

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb "to be" (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., "ou mh" or "ei de mhge"). This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root "eipon" (Strong's 2036) now are assigned to the root "legw" (Strong's 3004), to which "eipon" functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of "eidon" (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either "oraw" (Strong's 3708) or "oida" (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

In some cases, new words exist within the Koine Greek text that had not appeared in the Textus Receptus upon which Strong's numbering system had been based. In such cases, the new word is located either under a relatively appropriate Strong's number, or has been assigned a Strong's number that otherwise would no longer exist, due to consolidation under the root lexical forms. One case in particular is that of "ekperissou" and "ekperisswv," neither of which exist separately in the TR: these have been assigned the (otherwise now vacant) Strong's number 4055, thus retaining a single common root, and that in close relation to other words containing some form of "periss-".

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

Declined proper nouns are not specifically identified as being names of persons or places; only indeclinable forms are so identified.

Reflexive pronouns have the Person (1,2,3) attached, e.g. F-3DSF See "auth" in the Bagster lexicon or Perschbacher for further examples.

THE ONLINE GREEK NEW TESTAMENT PARSING CODES FOR VERB-RELATED FORMS

Derived, compared and corrected from the Bagster "Analytical Greek Lexicon," with comparison made against Perschbacher's "New Analytical Greek Lexicon"

Abbreviated in a form similar to that found in Friberg's "Analytical Greek New Testament"

Maurice A. Robinson

27 July 2004

The codes which follow reflect an original abridgment and correction of the data presented in "The Analytical Greek Lexicon" (London: Samuel Bagster and Sons, 1859).

Comparison also has been made against the revised updating of that lexicon by Wesley J. Perschbacher in his "The New Analytical Greek Lexicon" (Peabody, MA: Hendrickson, 1990). The Perschbacher revision failed to adjust over 500 parsing or declensional errors in the original Bagster edition; these now have been corrected.

The abbreviation system was developed independently. Its features are similar to those in Timothy and Barbara Friberg "The Analytical Greek New Testament" (Grand Rapids: Baker, 1981), and can be used readily by anyone familiar with the Bagster lexicon, Perschbacher, or Friberg.

Many Greek New Testament verbal forms can be parsed in more than one manner. The parsings given reflect a normal interpretation of those forms which actually occur in the Greek New Testament. Every NT occurrence is covered, and the parsings reflect the totality of Greek NT verbal forms.

The data presented are not claimed to be free from error; the editor may be notified of any problem regarding the parsing, declension, or Strong's number assigned to any word, at SEBTS, P. O. Box 1889, Wake Forest, NC 27588.

All Greek verbs are listed in one of three various forms:

- 1) V-tense-voice-mood
- 2) V-tense-voice-mood-person-number
- 3) V-tense-voice-mood-case-number-gender

The abbreviations which pertain to each of these categories are the following:

Tense:

P	=	Present
I	=	Imperfect
F	=	Future Second Future = 2F
A	=	Aorist Second Aorist = 2A
R	=	peRfect Second peRfect = 2R
L	=	pLuperfect Second pLuperfect = 2L

Voice:

A	=	Active
M	=	Middle
P	=	Passive
E	=	Either middle or passive
D	=	middle Deponent
O	=	passive depOnent
N	=	middle or passive depoNent

Mood:

I	=	Indicative
S	=	Subjunctive
O	=	Optative
M	=	iMperative
N	=	iNfinitive
P	=	Participle

Extra: -ATT = Attic Greek form

Person: 1, 2, 3 = First, Second, Third person

Number: S, P = Singular, Plural

Gender: M, F, N = Masculine, Feminine, Neuter

Case:

N	=	Nominative (5-case system only!)
G	=	Genitive
D	=	Dative
A	=	Accusative
V	=	Vocative

SPECIAL NOTE: the so-called “Second” forms of the Aorist, Future, Perfect and Pluperfect are respectively designated as 2A, 2F, 2P and 2L, preceding the voice and mood designations. Functionally, these forms are equivalent to the undesignated (First) Aorist, Future, Perfect, and Pluperfect forms.

STRONG'S NUMBERS:

To access the lexical root form definition of any Greek word, the appropriate Strong's concordance number immediately follows each Greek word. The definition then can be obtained by the normal routine for definitions as used for English texts.

The Strong's numbers used for the Greek New Testament do NOT always coincide with those used in the English texts. Strong clearly assisted the lay reader of the Authorized Version by assigning numbers to each unique root word form; however, he also attempted further to aid the reader by subdividing some root forms into separately numbered entries.

The result of such subdivision can be seen in the multiple forms of the verb “to be” (each of which ultimately derives from Strong's 1510). The same policy of separate numerical entries also was applied to various comparative and superlative forms of some adjectives and adverbs, as well as to the adverbial use of some noun forms.

Conversely, rather than treating each word separately (as would have been proper for anyone able to read the Greek), Strong assigned a single unique number to certain multiple-word expressions (e.g., “ou mh” or “ei de mhge”).

This number no longer was reflective of the individual root forms. Once more, this action was taken by Strong in order to assist the lay English reader who knew no Greek; in practice this policy becomes a severe hindrance to those who know and seek to read and understand the New Testament in its original Koine Greek.

Thus, the Strong's numbers – well-suited as they may be for the lay reader of the English text – in places become confusing and detrimental to those reading the Greek New Testament who would use those numbers when searching for or classifying the ultimate lexical root forms of various Greek words.

The present Greek edition attempts to alter Strong's Greek word numbers so that they relate directly to their ultimate practical root form. For example, all forms of the irregular second aorist root “eipon” (Strong's 2036) now are assigned to the root “legw” (Strong's 3004), to which “eipon” functions as the practical aorist. Similarly, all derived forms of “eidon” (originally included within Strong's 1492) now are related appropriately to either “oraw” (Strong's 3708) or “oida” (Strong's 1492), in accordance with their particular meaning.

The revision of the Strong's numbers within the Greek NT text is an ongoing process. Ultimately all Strong's numbers in the Greek text will agree with the Greek lexical root form.

ADDITIONAL NOTES

ACCURACY OF STRONG'S NUMBERS:

It is ASSUMED that all Strong's numbers are correct; these have not been verified, although a few errors have been noted and corrected.

THE VARIOUS FORMS OF THE VERB “TO BE”:

Although the analytical lexicons state no voice for the various forms of “to be” (including compound verbs in which “-eimi” is an element), for the purposes of the current parsing data ALL such forms are considered to be in the ACTIVE voice.

In addition, Strong's Concordance gives unique numbers to many separate forms of the verb “to be”, even though all these properly derive from “eimi” (1510) alone. Perschbacher gives both numbers: the particular Strong's number in the left margin and the root number 1510 in the right margin. In the present electronic Greek NT texts, ALL forms of “eimi” reflect the single number 1510.

Since accents and breathings are not provided in these Greek texts, some word forms will appear identical although possessing distinct parsings or declensions. The following specifically should be noted:

The form “h” occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAS-3S of 1510, numbered 5600 by Strong); the same form reflecting the definite article (3588), relative pronoun (3739), and disjunctive particle (2228, 2229) dominates within the Greek NT.

The form “ei” also occurs infrequently as part of the verb “to be” (V-PAI-2S of 1510, numbered 1488 by Strong); the same form (in the absence of accents and breathings) occurs most frequently as a conditional particle (1487).

The form “hn” is frequent as a verb form in the Greek NT (V-IAI-3S of 1510, numbered 2258 by Strong); it also occurs frequently as a relative pronoun (3739).

The subjunctive verb form “wsin” (V-PAS-3P of 1510) is incorrectly cited by Strong as participial (5607). Note also that the same form may be a plural noun from 3775.

The verb form “hv” can be either a present subjunctive (PAS-2S, Strong 1510) or an imperfect indicative (V-IAI-2S, Strong 2229). Both forms derive from the root 1510; the parsing information following each form makes the distinction clear.

-end of file-

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

¹ βιβλος γενεσεως ιησου χριστου υιου δαυιδ υιου αβρααμ ² αβρααμ εγεννησεν τον ισαακ ισαακ δε εγεννησεν τον ιακωβ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιουδαν και τους αδελφους αυτου ³ ιουδας δε εγεννησεν τον φαρες και τον ζαρα εκ της θαμαρ φαρες δε εγεννησεν τον εσρωμ εσρωμ δε εγεννησεν τον αραμ ⁴ αραμ δε εγεννησεν τον αμιναδαβ αμιναδαβ δε εγεννησεν τον ναασων ναασων δε εγεννησεν τον σαλμων ⁵ σαλμων δε εγεννησεν τον βοοζ εκ της ραχαβ βοοζ δε εγεννησεν τον ωβηδ εκ της ρουθ ωβηδ δε εγεννησεν τον ιεσσαι ⁶ ιεσσαι δε εγεννησεν τον δαυιδ τον βασιλευσιν δαυιδ δε ο βασιλευσιν εγεννησεν τον σολομων εκ της του ουριου ⁷ σολομων δε εγεννησεν τον ροβοαμ ροβοαμ δε εγεννησεν τον αβια αβια δε εγεννησεν τον ασα ⁸ ασα δε εγεννησεν τον ιωσαφατ ιωσαφατ δε εγεννησεν τον ιωραμ ιωραμ δε εγεννησεν τον οζιαν ⁹ οζιαν δε εγεννησεν τον ιωαθαμ ιωαθαμ δε εγεννησεν τον αχαζ αχαζ δε εγεννησεν τον εξεκιαν ¹⁰ εξεκιας δε εγεννησεν τον μανασση μανασση δε εγεννησεν τον αμων αμων δε εγεννησεν τον ιωσιαν ¹¹ ιωσιαν δε εγεννησεν τον ιεχονιαν και τους αδελφους αυτου επι της μετοικεσιαν βαβυλωνος ¹² μετα δε την μετοικεσιαν βαβυλωνος ιεχονιας εγεννησεν τον σαλαθιηλ σαλαθιηλ δε εγεννησεν τον ζοροβαβελ ¹³ ζοροβαβελ δε εγεννησεν τον αβιουδ αβιουδ δε εγεννησεν τον ελιακειμ ελιακειμ δε εγεννησεν τον αζωρ ¹⁴ αζωρ δε εγεννησεν τον σαδωκ σαδωκ δε εγεννησεν τον αχειμ αχειμ δε εγεννησεν τον ελιουδ ¹⁵ ελιουδ δε εγεννησεν τον ελεαζαρ ελεαζαρ δε εγεννησεν τον ματθαν ματθαν δε εγεννησεν τον ιακωβ ¹⁶ ιακωβ δε εγεννησεν τον ιωσηφ τον ανδρα μαριας εξ ης εγεννηθη ιησους ο λεγομενος χριστος ¹⁷ πασαι ουν αι γενεαι απο αβρααμ εως δαυιδ γενεαι δεκατεσσαρες και απο δαυιδ εως της μετοικεσιαν βαβυλωνος γενεαι δεκατεσσαρες και απο της μετοικεσιαν βαβυλωνος εως του χριστου γενεαι δεκατεσσαρες ¹⁸ του δε ιησου χριστου η γεννησις ουτως ην μνηστευθεισις γαρ της μητρος αυτου μαριας τω ιωσηφ πριν η συνελθειν αυτους ευρεθη εν γαστρι εχουσα εκ πνευματος αγιου ¹⁹ ιωσηφ δε ο ανηρ αυτης δικαιοσων και μη θελων αυτην παραδειγματισαι εβουληθη λαθρα απολυσαι αυτην ²⁰ ταυτα δε αυτου ενθυμηθεντος ιδου αγγελος κυριου κατ' οναρ εφανη αυτω λεγων ιωσηφ υιοσ δαυιδ μη φοβηθης παραλαβειν μαριαμ την γυναικα σου το γαρ εν αυτη γεννηθεν εκ πνευματος εστιν αγιου ²¹ τεξεται δε υιον και καλεσεις το ονομα αυτου ιησουν αυτος γαρ σωση τον λαον αυτου απο των αμαρτιων αυτων ²² τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντος ²³ ιδου η παρθενος εν γαστρι εξει και τεξεται υιον και καλεσουσιν το ονομα αυτου εμμανουηλ ο εστιν μεθερμηνευομενον μεθ ημων ο θεος ²⁴ διεγερθεις δε ο ιωσηφ απο του υπνου εποιησεν ως προσεταξεν αυτω ο αγγελος κυριου και παρελαβεν την γυναικα αυτου ²⁵ και ουκ εγινωσκεν αυτην εως ου ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εκαλεσεν το ονομα αυτου ιησουν

2

¹ του δε ιησου γεννηθεντος εν βηθλεεμ της ιουδαιας εν ημεραισ ηρωδου του βασιλευσιν ιδου μαγοι απο ανατολων παρεγενοντο εις ιεροσολυμα ² λεγοντες που εστιν ο τεχθεισ βασιλευσ των ιουδαιων ειδομεν γαρ αυτου τον αστερα εν τη ανατολη και ηλθομεν προσκυνησαι αυτω ³ ακουσας δε ηρωδης ο βασιλευσ εταραχθη και πασα ιεροσολυμα μετ αυτου ⁴ και συναγαγων παντας τους αρχιερεις και γραμματεις του λαου επυνθανετο παρ αυτων που ο χριστος γενναται ⁵ οι δε ειπον αυτω εν βηθλεεμ της ιουδαιας ουτως γαρ γεγραπται δια του προφητου ⁶ και συ βηθλεεμ γη ιουδα ουδαμωσ ελαχιστι η εν τοις ηγεμοσιν ιουδα εκ σου γαρ εξελευσεται ηγουμενος οστις ποιμανει τον λαον μου τον ισραηλ ⁷ τοτε ηρωδης λαθρα καλεσας τους μαγους ηκριβωσεν παρ αυτων τον

χρονον του φαινομενου αστερος ⁸ και πεμφασ αυτους εις βηθλεεμ ειπεν πορευθεντες ακριβωσ εξετασατε περι του παιδιου επαν δε ευρητε απαγγειλατε μοι οπωσ καγω ελθων προσκυνησω αυτω ⁹ οι δε ακουσαντες του βασιλεωσ επορευθησαν και ιδου ο αστηρ ον ειδον εν τη ανατολη προηγεν αυτους εωσ ελθων εστη επανω ου ην το παιδιον ¹⁰ ιδοντες δε τον αστερα εχαρησαν χαραν μεγαλην σφοδρα ¹¹ και ελθοντες εις την οικιαν ειδον το παιδιον μετα μαριασ τησ μητροσ αυτου και πεσοντες προσεκυνησαν αυτω και ανοιξαντες τουσ θησαυρουσ αυτων προσηνεγκαν αυτω δωρα χρυσον και λιβανον και σμυρναν ¹² και χρηματισθεντες κατ οναρ μη ανακαμψαι προς ηρωδην δι αλλησ οδου ανεχωρησαν εις την χωραν αυτων ¹³ αναχωρησαντων δε αυτων ιδου αγγελοσ κυριου φαινεται κατ οναρ τω ιωσηφ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και φευγε εισ αιγυπτον και ισθι εκει εωσ αν ειπω σοι μελλει γαρ ηρωδησ ζητειν το παιδιον του απολεσαι αυτο ¹⁴ ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου νυκτοσ και ανεχωρησεν εισ αιγυπτον ¹⁵ και ην εκει εωσ τησ τελευτησ ηρωδου ινα πληρωθη το ρηθεν υπο του κυριου δια του προφητου λεγοντοσ εξ αιγυπτου εκαλεσα τον υιον μου ¹⁶ τοτε ηρωδησ ιδων οτι ενεπαιχθη υπο των μαγων εθυμωθη λιαν και αποστειλασ ανειλεν παντασ τουσ παιδασ τουσ εν βηθλεεμ και εν πασιν τοισ οριοισ αυτησ απο διετουσ και κατωτερω κατα τον χρονον ον ηκριβωσεν παρα των μαγων ¹⁷ τοτε επληρωθη το ρηθεν υπο ιερεμιου του προφητου λεγοντοσ ¹⁸ φωνη εν ραμα ηκουσθη θρηνοσ και κλαυθμοσ και οδυρμοσ πολυσ ραχηλ κλαιουσα τα τεκνα αυτησ και ουκ ηθελεν παρακληθηναι οτι ουκ εισιν ¹⁹ τελευτησαντοσ δε του ηρωδου ιδου αγγελοσ κυριου κατ οναρ φαινεται τω ιωσηφ εν αιγυπτω ²⁰ λεγων εγερθεισ παραλαβε το παιδιον και την μητερα αυτου και πορευου εισ γην ισραηλ τεθηηκασιν γαρ οι ζητουντες την ψυχην του παιδιου ²¹ ο δε εγερθεισ παρελαβεν το παιδιον και την μητερα αυτου και ηλθεν εισ γην ισραηλ ²² ακουσασ δε οτι αρχελαοσ βασιλευει επι τησ ιουδαιασ αντι ηρωδου του πατροσ αυτου εφοβηθη εκει απελθειν χρηματισθεισ δε κατ οναρ ανεχωρησεν εισ τα μερη τησ γαλιλαιασ ²³ και ελθων κατωκησεν εισ πολιν λεγομενην ναζαρετ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια των προφητων οτι ναζωραιοσ κληθησεται

3

¹ εν δε ταισ ημεραισ εκειναισ παραγινηται ιωαννησ ο βαπτιστησ κηρυσσων εν τη ερημω τησ ιουδαιασ ² και λεγων μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ³ ουτοσ γαρ εστιν ο ρηθεισ υπο ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βρωτων εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου ⁴ αυτοσ δε ο ιωαννησ ειχεν το ενδυμα αυτου απο τριχων καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου η δε τροφη αυτου ην ακριδεσ και μελι αγριον ⁵ τοτε εξεπορευετο προς αυτον ιεροσολυμα και πασα η ιουδαια και πασα η περιχωροσ του ιορδανου ⁶ και εβαπτιζοντο εν τω ιορδανη υπ αυτου εξομολογουμενοι τασ αμαρτιασ αυτων ⁷ ιδων δε πολλουσ των φαρισαιων και σαδδουκαιων ερχομενουσ επι το βαπτισμα αυτου ειπεν αυτοισ γεννηματα εχιδωνν τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο τησ μελλουσησ ορησ ⁸ ποιησατε ουν καρπον αξιον τησ μετανοιασ ⁹ και μη δοξητε λεγειν εν εαυτοισ πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τουτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ¹⁰ ηδη δε και η αξινη προσ την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπεται και εισ πυρ βαλλεται ¹¹ εγω μεν βαπτιζω υμασ εν υδατι εισ μετανοιαν ο δε οπισω μου ερχομενοσ ισχυροτεροσ μου εστιν ου ουκ ειμι ικανοσ τα υποδηματα βαστασαι αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω ¹² ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον αυτου εισ την αποθηκην το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβετω ¹³ τοτε παραγινηται ο ιησοουσ απο τησ γαλιλαιασ επι τον ιορδανην προς τον ιωαννην του βαπτισθηναι υπ αυτου ¹⁴ ο δε ιωαννησ διεκωλυεν αυτον λεγων εγω χρειαν εχω υπο σου βαπτισθηναι και συ ερχη

προς με ¹⁵ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν προς αυτον αφες αρτι ουτως γαρ πρεπον εστιν ημιν πληρωσαι πασαν δικαιοσυνην τοτε αφησιν αυτον ¹⁶ και βαπτισθεις ο ιησους ανεβη ευθυσ απο του υδατος και ιδου ανεωχθησαν αυτω οι ουρανοι και ειδεν το πνευμα του θεου καταβαινον ωσει περιστερων και ερχομενον επ αυτον ¹⁷ και ιδου φωνη εκ των ουρανων λεγουσα ουτος εστιν ο υιος μου ο αγαπητος εν ω ευδοκησα

4

¹ τοτε ο ιησους ανηχθη εις την ερημον υπο του πνευματος πειρασθηται υπο του διαβολου ² και νηστευσας ημερας τεσσαρακοντα και νυκτας τεσσαρακοντα υστερον επεινασεν ³ και προσελθων αυτω ο πειραζων ειπεν ει υιος ει του θεου ειπε ινα οι λιθοι ουτοι αρτοι γενωνται ⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν γεγραπται ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι εκπορευομενω δια στοματος θεου ⁵ τοτε παραλαμβάνει αυτον ο διαβολος εις την αγιαν πολιν και ιστησιν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου ⁶ και λεγει αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον κατω γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντελειται περι σου και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψησ προς λιθον τον ποδα σου ⁷ εφη αυτω ο ιησους παλιν γεγραπται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ⁸ παλιν παραλαμβάνει αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον λιαν και δεικνυσιν αυτω πασας τας βασιλειας του κοσμου και την δοξαν αυτων ⁹ και λεγει αυτω ταυτα παντα σοι δωσω εαν πεσων προσκυνησησ μοι ¹⁰ τοτε λεγει αυτω ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται γαρ κυριον τον θεον σου προσκυνησεις και αυτω μονω λατρευσεις ¹¹ τοτε αφησιν αυτον ο διαβολος και ιδου αγγελοι προσηλθον και διηκονουν αυτω ¹² ακουσας δε ο ιησους οτι ιωαννης παρεδοθη ανεχωρησεν εις την γαλιλαιαν ¹³ και καταλιπων την ναζαρετ ελθων κατωκησεν εις καπερναουμ την παραθαλασσιαν εν οριοις ζαβουλων και νεφθαλειμ ¹⁴ ινα πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντος ¹⁵ γη 1093 N-NSF ζαβουλων και γη 1093 N-NSF νεφθαλειμ οδον θαλασσης περαν του ιορδανου γαλιαια 1056 N-NSF των εθνων ¹⁶ ο λαος ο καθημενος εν σκοτει ειδεν φως μεγα και τοις καθημενοις εν χωρα και σκια θανατου φως ανετειλεν αυτοις ¹⁷ απο τοτε ηρξατο ο ιησους κηρυσσειν και λεγειν μετανοειτε ηγγικεν γαρ η βασιλεια των ουρανων ¹⁸ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν δυο αδελφους σιμωνα τον λεγομενον πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου βαλλοντας αμφιβληστρον εις την θαλασσαν ησαν γαρ αλιεις ¹⁹ και λεγει αυτοις δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ αλιεις ανθρωπων ²⁰ οι δε ευθεωσ αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω ²¹ και προβας εκειθεν ειδεν αλλους δυο αδελφους ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου εν τω πλοιω μετα ζεβεδαιου του πατροσ αυτων καταρτιζοντασ τα δικτυα αυτων και εκαλεσεν αυτοουσ ²² οι δε ευθεωσ αφεντες το πλοιον και τον πατερα αυτων ηκολουθησαν αυτω ²³ και περιηγεν ολην την γαλιλαιαν ο ιησους διδασκων εν ταισ συναγωγαισ αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακιαν εν τω λαω ²⁴ και απηλθεν η ακοη αυτου εις ολην την συριαν και προσηγεγκαν αυτασ παντασ τουσ κακωσ εχοντασ ποικιλιασ νοσοισ και βασανιοισ συνεχομενοουσ και δαιμονιζομενοουσ και σεληνιαζομενοουσ και παραλυτικουσ και εθεραπευσεν αυτοουσ ²⁵ και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι απο της γαλιλαιας και δεκαπολεωσ και ιεροσολυμων και ιουδαιας και περαν του ιορδανου

5

¹ ιδων δε τουσ οχλουσ ανεβη εις το οροσ και καθισαντοσ αυτου προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου ² και ανοιξασ το στομα αυτου εδιδασκεν αυτοουσ λεγων ³ μακαριοι οι πτωχοι τω πνευματι οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων ⁴ μακαριοι οι πενθουντες οτι αυτοι παρακληθησονται ⁵ μακαριοι οι πραεισ οτι αυτοι κληρονομησουσιν την γην ⁶ μακαριοι οι πεινωντες και διψωντες την δικαιοσυνην οτι αυτοι χορτασθησονται

7 μακαριοι οι ελεημονες οτι αυτοι ελεηθησονται 8 μακαριοι οι καθαροι τη καρδια οτι αυτοι τον θεον οψονται 9 μακαριοι οι ειρηνοποιοι οτι αυτοι υιοι θεου κληθησονται 10 μακαριοι οι δεδιωγμενοι ενεκεν δικαιοσυνης οτι αυτων εστιν η βασιλεια των ουρανων 11 μακαριοι εστε οταν ονειδισωσιν υμας και διωξωσιν και ειπωσιν παν πονηρον ρημα καθ υμων ψευδομενοι ενεκεν εμου 12 χαιρετε και αγαλλιασθε οτι ομισθος υμων πολυς εν τοις ουρανοις ουτως γαρ εδιωξαν τους προφητας τους προ υμων 13 υμεις εστε το αλας της γης εαν δε το αλας μωρανθη εν τινη αλισθησεται εις ουδεν ισχυει επι ει μη βληθηται εξω και καταπατεισθαι υπο των ανθρωπων 14 υμεις εστε το φως του κοσμου ου δυναται πολισ κρυβηται επανω ορους κειμενη 15 ουδε καιουσιν λυχνον και τιθεασιν αυτον υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν και λαμπει πασιν τοις εν τη οικια 16 ουτως λαμψατω το φως υμων εμπροσθεν των ανθρωπων οπως ιδωσιν υμων τα καλα εργα και δοξασωσιν τον πατερα υμων τον εν τοις ουρανοις 17 μη νομισητε οτι ηλθον καταλυσαι τον νομον η τους προφητας ουκ ηλθον καταλυσαι αλλα πληρωσαι 18 αμην γαρ λεγω υμιν εως αν παρελθη ο ουρανός και η γη ιωτα εν η μια κεραια ου μη παρελθη απο του νομου εως αν παντα γενηται 19 ος εαν ουν λυση μιαν των εντολων τουτων των ελαχιστων και διδαξη ουτως τους ανθρωπους ελαχιστος κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων ος δ αν ποιηση και διδαξη ουτος μεγας κληθησεται εν τη βασιλεια των ουρανων 20 λεγω γαρ υμιν οτι εαν μη περισσευση η δικαιοσυνη υμων πλειον των γραμματεων και φαρισαιων ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων 21 ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ου φονευσεις ος δ αν φονευση ενοχος εσται τη κρισει 22 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο οργιζομενος τω αδελφω αυτου εικη ενοχος εσται τη κρισει ος δ αν ειπη τω αδελφω αυτου ρακα ενοχος εσται τω συνεδριω ος δ αν ειπη μωρε ενοχος εσται εις την γεενναν του πυρος 23 εαν ουν προσφερησ το δωρον σου επι το θυσιαστηριον και εκει μνηθησ οτι ο αδελφος σου εχει τι κατα σου 24 αφες εκει το δωρον σου εμπροσθεν του θυσιαστηριου και υπαγε πρωτον διαλλαγηθι τω αδελφω σου και τοτε ελθων προσφερε το δωρον σου 25 ισθι ευνοων τω αντιδικω σου ταχυ εως ουτου ει εν τη οδω μετ αυτου μηποτε σε παραδω ο αντιδικος τω κριτη και ο κριτης σε παραδω τω υπηρετη και εις φυλακην βληθησ 26 αμην λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εως αν αποδωσ τον εσχατον κοδραντην 27 ηκουσατε οτι ερρεθη ου μοιχευσεις 28 εγω δε λεγω υμιν οτι πας ο βλεπων γυναικα προς το επιθυμησαι αυτην ηδη μοιχευσεν αυτην εν τη καρδια αυτου 29 ει δε ο οφθαλμος σου ο δεξιος σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν 30 και ει η δεξια σου χειρ σκανδαλιζει σε εκκοψον αυτην και βαλε απο σου συμφερει γαρ σοι ινα αποληται εν των μελων σου και μη ολον το σωμα σου βληθη εις γεενναν 31 ερρεθη δε οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου δοτω αυτη αποστασιον 32 εγω δε λεγω υμιν οτι ος αν απολυση την γυναικα αυτου παρεκτος λογου πορνειας ποιει αυτην μοιχασθαι και ος εαν απολελυμενη γαμηση μοιχεται 33 παλιν ηκουσατε οτι ερρεθη τοις αρχαιοις ουκ επιορκησεις αποδωσεις δε τω κυριω τους ορκους σου 34 εγω δε λεγω υμιν μη ομοσαι ολως μητε εν τω ουρανω οτι θρονος εστιν του θεου 35 μητε εν τη γη οτι υποποδιον εστιν των ποδων αυτου μητε εις ιεροσολυμα οτι πολισ εστιν του μεγαλου βασιλεως 36 μητε εν τη κεφαλη του ομοσης οτι ου δυνασαι μιαν τριχα λευκην η μεγαλιαν ποιησαι 37 εστω δε ο λογος υμων ναι ναι ου ου το δε περισσον τουτων εκ του πονηρου εστιν 38 ηκουσατε οτι ερρεθη οφθαλμον αντι οφθαλμου και οδοντα αντι οδοντος 39 εγω δε λεγω υμιν μη αντιστηναι τω πονηρω αλλ οστις σε ραπισει επι την δεξιαν σιαγονα στρεψον αυτω και την αλλην 40 και τω θελοντι σοι κριθηναι και τον χιτωνα σου λαβειν αφες αυτω και το ιματιον 41 και οστις σε αγγαρευσει μιλιον εν υπαγε μετ αυτου δυο 42 τω αιτουντι σε διδου και τον θελοντα απο σου δανεισασθαι μη αποστραφης 43 ηκουσατε οτι ερρεθη αγαπησεις τον πλησιον σου και μιησεις τον εχθρον σου 44 εγω δε λεγω υμιν αγαπατε

τους εχθρους υμων ευλογείτε τους καταρωμενους υμας καλωσ ποιείτε τοις μισουσιν υμας και προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμας και διωκοντων υμας ⁴⁵ οπως γενηθητε υιοι του πατροσ υμων του εν τοις ουρανοις οτι τον ηλιον αυτου ανατελλει επι πονηρουσ και αγαθουσ και βρεχει επι δικαιοουσ και αδικουσ ⁴⁶ εαν γαρ αγαπησητε τοουσ αγαπωντασ υμασ τινα μισθον εχετε ουχι και οι τελωναι το αυτο ποιουσιν ⁴⁷ και εαν ασπασηθητε τοουσ φιλουσ υμων μονον τι περισσον ποιείτε ουχι και οι τελωναι ουτωσ ποιουσιν ⁴⁸ εσεσθε ουν υμεισ τελειοι ωσπερ ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις τελειοσ εστιν

6

¹ προσεχετε την ελεημοσυνην υμων μη ποιειν εμπροσθεν των ανθρωπων προσ το θεαθηναι αυτοισ ει δε μιγε μισθον ουκ εχετε παρα τω πατρι υμων τω εν τοις ουρανοις ² οταν ουν ποιησ ελεημοσυνην μη σαλπισησ εμπροσθεν σου ωσπερ οι υποκριται ποιουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ ρυμαισ οπως δοξασθωσιν υπο των ανθρωπων αμην λεγω υμιν απεχουσιν τον μισθον αυτων ³ σου δε ποιουντοσ ελεημοσυνην μη γνωτω η αριστερα σου τι ποιει η δεξια σου ⁴ οπως η σου η ελεημοσυνη εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αυτοσ αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁵ και οταν προσευχη ουκ εση ωσπερ οι υποκριται οτι φιλουσιν εν ταισ συναγωγαισ και εν ταισ γωνιαισ των πλατειων εστωτεσ προσευχεσθαι οπως αν φανωσιν τοις ανθρωποισ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ⁶ συ δε οταν προσευχη εισελθε εισ το ταμειον σου και κλεισασ την θυραν σου προσευξαι τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι εν τω φανερω ⁷ προσευχομενοι δε μη βαττολογησητε ωσπερ οι εθνικοι δοκουσιν γαρ οτι εν τη πολυλογια αυτων εισακουσθησονται ⁸ μη ουν ομοιωθητε αυτοισ οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ων χρεϊαν εχετε προ του υμασ αιτησαι αυτον ⁹ ουτωσ ουν προσευχεσθε υμεισ πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ¹⁰ ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γησ ¹¹ τον αρτον ημων τον επιουσιον δοσ ημιν σημερον ¹² και αφεσ ημιν τα οφειληματα ημων ωσ και ημεισ αφιεμεν τοις οφειλειταισ ημων ¹³ και μη εισενεγκησ ημασ εισ πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου οτι σου εστιν η βασιλεια και η δυναμισ και η δοξα εισ τοουσ αιωνασ αμην ¹⁴ εαν γαρ αφητε τοις ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων αφησει και υμιν ο πατηρ υμων ο ουρανοισ ¹⁵ εαν δε μη αφητε τοις ανθρωποισ τα παραπτωματα αυτων ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων ¹⁶ οταν δε νηστευητε μη γινεσθε ωσπερ οι υποκριται σκυθρωποι αφανιζουσιν γαρ τα προσωπα αυτων οπως φανωσιν τοις ανθρωποισ νηστευοντεσ αμην λεγω υμιν οτι απεχουσιν τον μισθον αυτων ¹⁷ συ δε νηστευων αλειψαι σου την κεφαλην και το προσωπον σου νιψαι ¹⁸ οπως μη φανησ τοις ανθρωποισ νηστευων αλλα τω πατρι σου τω εν τω κρυπτω και ο πατηρ σου ο βλεπων εν τω κρυπτω αποδωσει σοι ¹⁹ μη θησαυριζετε υμιν θησαυρουσ επι της γησ οπου σης και βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται διορυσουσιν και κλεπτουσιν ²⁰ θησαυριζετε δε υμιν θησαυρουσ εν ουρανω οπου ουτε σης ουτε βρωσισ αφανιζει και οπου κλεπται ου διορυσουσιν ουδε κλεπτουσιν ²¹ οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει εσται και η καρδια υμων ²² ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ εαν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η ολον το σωμα σου φωτεινον εσται ²³ εαν δε ο οφθαλμοσ σου πονηροσ η ολον το σωμα σου σκοτεινον εσται ει ουν το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν το σκοτοσ ποσον ²⁴ ουδεισ δυναται δυσιν κυριοισ δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενοσ ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ²⁵ δια τουτο λεγω υμιν μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε και τι πιητε μηδε τω σωματι υμων τι ενδυσηθητε ουχι η ψυχη πλειον εστιν της τροφησ και το σωμα του ενδυματοσ ²⁶ εμβλεψατε εισ τα πετεινα του ουρανου οτι ου σπειρουσιν ουδε θεριζουσιν ουδε συναγουσιν εισ αποθηκασ και ο πατηρ υμων ο ουρανοισ τρεφει αυτα ουχι υμεισ

μαλλον διαφερετε αυτων ²⁷ τισ δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθηναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁸ και περι ενδυματος τι μεριμνατε καταμαθετε τα κρινα του αγρου πως αυξανει ου κοπια ουδε νηθει ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ως εν τούτων ³⁰ ει δε τον χορτον του αγρου σημερον οντα και αυριον εισ κλιβανον βαλλομενον ο θεος ουτως αμφιεννυσιν ου πολλω μαλλον υμας ολιγοπιστοι ³¹ μη ουν μεριμνησητε λεγοντες τι φαγωμεν η τι πιωμεν η τι περιβαλωμεθα ³² παντα γαρ ταυτα τα εθνη επιζητει οιδεν γαρ ο πατηρ υμων ο ουραnios οτι χρηζητε τούτων απαντων ³³ ζητειτε δε πρωτον την βασιλειαν του θεου και την δικαιοσυνην αυτου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³⁴ μη ουν μεριμνησητε εισ την αυριον η γαρ αυριον μεριμνησει τα εαυτης αρκετον τη ημερα η κακια αυτης

7

¹ μη κρινετε ινα μη κριθητε ² εν ω γαρ κριματι κρινετε κριθησεσθε και εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν ³ τι δε βλεπεισ το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε εν τω σω οφθαλμω δοκον ου κατανοεισ ⁴ η πως ερεισ τω αδελφω σου αφεσ εκβαλω το καρφος απο του οφθαλμου σου και ιδου η δοκος εν τω οφθαλμω σου ⁵ υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεισ εκβαλειν το καρφος εκ του οφθαλμου του αδελφου σου ⁶ μη δωτε το αγιον τοισ κυσιν μηδε βαλητε τοισ μαργαριτασ υμων εμπροσθεν των χοιρων μηποτε καταπατησωσιν αυτοουσ εν τοισ ποσιν αυτων και στραφεντες ρηξωσιν υμασ ⁷ αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ⁸ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκε και τω κρουοντι ανοιγησεται ⁹ η τισ εστιν εξ υμων ανθρωπος ον εαν αιτηση ο υιοσ αυτου αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω ¹⁰ και εαν ιχθυν αιτηση μη οφιν επιδωσει αυτω ¹¹ ει ουν υμεισ πονηροι οντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοισ τεκνοισ υμων ποσω μαλλον ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ δωσει αγαθα τοισ αιτουσιν αυτον ¹² παντα ουν οσα αν θελητε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι ουτως και υμεισ ποιειτε αυτοισ ουτοσ γαρ εστιν ο νομοσ και οι προφητα ¹³ εισελθετε δια της στενης πυλησ οτι πλατεια η πυλη και ευρυχωροσ η οδοσ η απαγουσα εισ την απωλειαν και πολλοι εισιν οι εισερχομενοι δι αυτης ¹⁴ τι στενη η πυλη και τεθλιμμενη η οδοσ η απαγουσα εισ την ζωην και ολιγοι εισιν οι ευρισκοντες αυτην ¹⁵ προσεχετε δε απο των ψευδοπροφητων οιτινεσ ερχονται προσ υμασ εν ενδυμασιν προβατων εσωθεν δε εισιν λυκοι αρπαγεσ ¹⁶ απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτοουσ μη τι συλλεγουσιν απο ακανθων σταφυλην η απο τριβωλων συκα ¹⁷ ουτως παν δενδρον αγαθον καρπουσ καλουσ ποιει το δε σαπρον δενδρον καρπουσ πονηρουσ ποιει ¹⁸ ου δυναται δενδρον αγαθον καρπουσ πονηρουσ ποιειν ουδε δενδρον σαπρον καρπουσ καλουσ ποιειν ¹⁹ παν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπεται και εισ πυρ βαλλεται ²⁰ αρα γε απο των καρπων αυτων επιγνωσεσθε αυτοουσ ²¹ ου πασ ο λεγων μοι κυριε κυριε εισελευσεται εισ την βασιλειαν των ουρανων αλλ ο ποιων το θελημα του πατροσ μου του εν ουρανοισ ²² πολλοι ερουσιν μοι εν εκεινη τη ημερα κυριε κυριε ον τω σω ονοματι προεφητευσαμεν και τω σω ονοματι δαιμονια εξεβαλομεν και τω σω ονοματι δυναμεισ πολλασ εποιησαμεν ²³ και τοτε ομολογησω αυτοισ οτι ουδεποτε εγνωσ υμασ αποχωρειτε απ εμου οι εργαζομενοι την ανομιαν ²⁴ πασ ουν οστισ ακουει μου τοουσ λογουσ τουτουσ και ποιει αυτοουσ ομοιωσω αυτον ανδρι φρονιμω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την πετραν ²⁵ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεπεσον τη οικια εκεινη και ουκ επεσεν τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ²⁶ και πασ ο ακουων μου τουσ λογουσ τουτουσ και μη ποιων αυτοουσ ομοιωθησεται ανδρι μωρω οστισ ωκοδομησεν την οικιαν αυτου επι την αμμον ²⁷ και κατεβη η βροχη και ηλθον οι ποταμοι και επνευσαν οι ανεμοι και προσεκοψαν τη οικια εκεινη και επεσεν και ην η πτωσισ αυτης μεγαλη ²⁸ και εγενετο οτε

συνετέλεσεν ο ιησους τους λογους τουτους εξεπλησσαντο οι οχλοι επι τη διδαχη αυτου
 29 ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχων και ουχ ως οι γραμματεισ

8

1 καταβαντι δε αυτω απο του ορουσ ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι 2 και ιδου
 λεπρος ελθων προσεκυνη αυτω λεγων κυριε εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι 3 και
 εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ο ιησους λεγων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ
 εκαθαρισθη αυτου η λεπρα 4 και λεγει αυτω ο ιησους ορα μηδενι ειπησ αλλα υπαγε
 σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε το δωρον ο προσεταξεν μωσισ εισ μαρτυριον
 αυτοισ 5 εισελθοντι δε αυτω εισ καπερναουμ προσηλθεν αυτω εκατονταρχος παρακαλων
 αυτον 6 και λεγων κυριε ο παισ μου βεβληται εν τη οικια παραλυτικος δεινωσ
 βασανιζομενος 7 και λεγει αυτω ο ιησους εγω ελθων θεραπευσω αυτον 8 και αποκριθεισ
 ο εκατονταρχος εφη κυριε ουκ ειμι ικανοσ ινα μου υπο την στεγην εισελθησ αλλα μονον
 ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου 9 και γαρ εγω ανθρωπος ειμι υπο εξουσιαν εχων
 υπ εμαυτον στρατιωτας και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και
 ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει 10 ακουσασ δε ο ιησους εθαυμασεν
 και ειπεν τοισ ακολουθουσιν αμην λεγω υμιν ουδε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον
 11 λεγω δε υμιν οτι πολλοι απο ανατολων και δυσμων ηξουσιν και ανακλιθησονται μετα
 αβρααμ και ισαακ και ιακωβ εν τη βασιλεια των ουρανων 12 οι δε υιοι της βασιλειασ
 εκβληθησονται εισ το σκοτοσ το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των
 οδοντων 13 και ειπεν ο ιησους τω εκατονταρχη υπαγε και ως επιστευσασ γενηθητω σοι
 και ιαθη ο παισ αυτου εν τη ωρα εκεινη 14 και ελθων ο ιησους εισ την οικιαν πετρου
 ειδεν την πενθεραν αυτου βεβλημενην και πυρεσσοουσαν 15 και ηψατο της χειροσ αυτησ
 και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ και ηγερθη και διηκονει αυτω 16 οφιασ δε γενομενησ
 προσηνεγκαν αυτω δαιμονιζομενουσ πολλουσ και εξεβαλεν τα πνευματα λογω και
 παντασ τουσ κακωσ εχοντασ εθεραπευσεν 17 οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του
 προφητου λεγοντοσ αυτοσ τασ ασθeneιασ ημων ελαβεν και τασ νοσοουσ εβαστασεν
 18 ιδων δε ο ιησους πολλουσ οχλουσ περι αυτον εκελευσεν απελθειν εισ το περαν 19 και
 προσελθων εισ γραμματεουσ ειπεν αυτω διδασκαλε ακολουθησω σοι οπου εαν απερχη
 20 και λεγει αυτω ο ιησους αι αλωπεκεσ φωλεουσ εχουσιν και τα πετεινα του ουρανου
 κατασκηνωσεισ ο δε υιοσ του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη 21 ετεροσ δε
 των μαθητων αυτου ειπεν αυτω κυριε επιτρεψον μοι πρωτον απελθειν και θαψαι τον
 πατερα μου 22 ο δε ιησους ειπεν αυτω ακολουθει μοι και αφεσ τουσ νεκρουσ θαψαι
 τουσ εαυτων νεκρουσ 23 και εμφαντι αυτω εισ το πλοιο ηκολουθησαν αυτω οι μαθηται
 αυτου 24 και ιδου σεισμοσ μεγασ εγενετο εν τη θαλασση ωστε το πλοιον καλυπτεσθαι
 υπο των κυματων αυτοσ δε εκαθευδεν 25 και προσελθοντεσ οι μαθηται ηγειραν αυτον
 λεγοντεσ κυριε σωσον ημασ απολλυμεθα 26 και λεγει αυτοισ τι δειλοι εστε ολιγοπιστοι
 τοτε εγερθεισ επιετιμησεν τοισ ανεμοισ και τη θαλασση και εγενετο γαληνη μεγαλη 27 οι
 δε ανθρωποσ εθαυμασαν λεγοντεσ ποταποσ εστιν ουτοσ οτι και οι ανεμοι και η θαλασσα
 υπακουουσιν αυτω 28 και ελθοντι αυτω εισ το περαν εισ την χωραν των γεργεσηνων
 υπηνητησαν αυτω δυο δαιμονιζομενοι εκ των μνημειων εξερχομενοι χαλεποι λιαν ωστε
 μη ισχυειν τινα παρελθειν δια της οδου εκεινησ 29 και ιδου εκραζαν λεγοντεσ τι ημιν
 και σοι ιησου υιε του θεου ηλθεσ ωδε προ καιρου βασανισαι ημασ 30 ην δε μακραν απ
 αυτων αγελη χοιρων πολλων βοσκομενη 31 οι δε δαιμονεσ παρεκαλουσ αυτον λεγοντεσ
 ει εκβαλλεισ ημασ επιτρεψον ημιν απελθειν εισ την αγελην των χοιρων 32 και ειπεν
 αυτοισ υπαγετε οι δε εξελθοντεσ απηλθον εισ την αγελην των χοιρων και ιδου ωρμησεν
 πασα η αγελη των χοιρων κατα του κρημνου εισ την θαλασσαν και απεθανον εν τοισ
 υδασιν 33 οι δε βοσκοντεσ εφυγον και απελθοντεσ εισ την πολιν απηγγειλαν παντα και

τα των δαιμονιζομενων ³⁴ και ιδου πασα η πολις εξηλθεν εις συναντησιν τω ιησου και ιδοντες αυτον παρεκαλεσαν οπως μεταβη απο των οριων αυτων

9

¹ και εμβασ εις το πλοιον διεπερασεν και ηλθεν εις την ιδιαν πολιν ² και ιδου προσεφερον αυτω παραλυτικον επι κλινησ βεβλημενον και ιδων ο ιησους την πιστιν αυτων ειπεν τω παραλυτικω θαρσει τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτιαι σου ³ και ιδου τινες των γραμματεων ειπον εν εαυτοις ουτος βλασφημει ⁴ και ιδων ο ιησους τας ενθυμησεις αυτων ειπεν ινα τι υμεις ενθυμεισθε πονηρα εν ταισ καρδιαισ υμων ⁵ τι γαρ εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτιαι η ειπειν γεγειραι και περιπατει ⁶ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου επι της γησ αφιεναι αμαρτιασ τοτε λεγει τω παραλυτικω εγερθεισ αρον σου την κλινην και υπαγε εις τον οικον σου ⁷ και εγερθεισ απηλθεν εις τον οικον αυτου ⁸ ιδοντες δε οι οχλοι εθαυμασαν και εδοξασαν τον θεον τον δοντα εξουσιαν τοιαυτην τοις ανθρωποις ⁹ και παραγων ο ιησους εκειθεν ειδεν ανθρωπον καθημενον επι το τελωνιον ματθαιον λεγομενον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁰ και εγενετο αυτου ανακειμενον εν τη οικια και ιδου πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι ελθοντες συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταισ αυτου ¹¹ και ιδοντες οι φαρισαιοι ειπον τοις μαθηταισ αυτου δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει ο διδασκαλος υμων ¹² ο δε ιησους ακουσας ειπεν αυτοις ου χριαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντες ¹³ πορευθεντες δε μαθετε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ου γαρ ηλθον καλεσαι δικαιοσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν ¹⁴ τοτε προσερχονται αυτω οι μαθηται ιωαννου λεγοντες δια τι ημεις και οι φαρισαιοι νηστευομεν πολλα οι δε μαθηται σου ου νηστεουσιν ¹⁵ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυνανται οι υιοι του νυμφωνος πενθειν εφ οσον μετ αυτων εστιν ο νυμφιος ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσιν ¹⁶ ουδεις δε επιβαλλει επιβλημα ρακουσ αγναφου επι ιματιω παλαιω αιρει γαρ το πληρωμα αυτου απο του ιματιου και χειρον σχισμα γινεται ¹⁷ ουδε βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηγγυνται οι ασκοι και ο οινουσ εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα βαλλουσιν οινον νεον εις ασκουσ καινουσ και αμφοτεροι συντηρουνται ¹⁸ ταυτα αυτου λαλουντοσ αυτοις ιδου αρχων εις ελθων προσεκυνη αυτω λεγων οτι η θυγατηρ μου αρτι ετελευτησεν αλλα ελθων επιθεσ την χειρα σου επ αυτην και ζησεται ¹⁹ και εγερθεισ ο ιησους ηκολουθησεν αυτω και οι μαθηται αυτου ²⁰ και ιδου γυνη αιμορροουσα δωδεκα ετη προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου ²¹ ελεγεν γαρ εν εαυτη εαν μονον αφωμαι του ιματιου αυτου σωθησομαι ²² ο δε ιησους επιστραφεισ και ιδων αυτην ειπεν θαρσει θυγατερ η πιστισ σου σεσωκεν σε και εσωθη η γυνη απο της ωρας εκεινησ ²³ και ελθων ο ιησους εις την οικιαν του αρχοντοσ και ιδων τουσ αυλητας και τον οχλον θορυβουμενον ²⁴ λεγει αυτοισ αναχωρειτε ου γαρ απεθανε το κορασιον αλλα καθευδει και κατεγελων αυτου ²⁵ οτε δε εξεβληθη ο οχλοσ εισελθων εκρατησεν της χειροσ αυτησ και ηγερθη το κορασιον ²⁶ και εξηλθεν η φημη αυτη εις ολην την γην εκεινην ²⁷ και παραγοντι εκειθεν τω ιησου ηκολουθησαν αυτω δυο τυφλοι κραζοντες και λεγοντες ελεησον ημασ υιε δαυιδ ²⁸ ελθοντι δε εις την οικιαν προσηλθον αυτω οι τυφλοι και λεγει αυτοις ο ιησους πιστευετε οτι δυναμαι τουτο ποιησαι λεγουσιν αυτω ναι κυριε ²⁹ τοτε ηψατο των οφθαλμων αυτων λεγων κατα την πιστιν υμων γεννηθητω υμιν ³⁰ και ανεωχθησαν αυτων οι οφθαλμοι και ενεβριμησατο αυτοισ ο ιησους λεγων ορατε μηδεσ γινωσκετω ³¹ οι δε εξελθοντες διεφημισαν αυτον εν ολη τη γη εκεινη ³² αυτων δε εξερχομενων ιδου προσηνεγκαν αυτω ανθρωπον κωφον δαιμονιζομενον ³³ και εκβληθεντοσ του δαιμονιου ελαλησεν ο κωφοσ και εθαυμασαν οι οχλοι λεγοντες ουδεποτε εφανη ουτωσ εν τω ισραηλ ³⁴ οι δε φαρισαιοι ελεγον εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ³⁵ και περιηγεν ο ιησους τασ πολεισ πασασ

και τας κωμας διδασκων εν ταις συναγωγαίς αυτων και κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειας και θεραπειων πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν εν τω λαω ³⁶ ιδων δε τους οχλους εσπλαγχνισθη περι αυτων οτι ησαν εσκυλμενοι και ερριμμενοι ωσει προβατα μη εχοντα ποιμενα ³⁷ τοτε λεγει τοις μαθηταις αυτου ο μεν θερισιμος πολυς οι δε εργαται ολιγοι ³⁸ δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου

10

¹ και προσκαλεσαμενος τους δωδεκα μαθητας αυτου εδωκεν αυτοις εξουσιαν πνευματων ακαθαρτων ωστε εκβαλλειν αυτα και θεραπευειν πασαν νοσον και πασαν μαλακίαν ² των δε δωδεκα αποστολων τα ονοματα εστιν ταυτα πρωτος σιμων ο λεγομενος πετρος και ανδρεας ο αδελφος αυτου ιακωβος ο του ζεβεδαιου και ιωαννης ο αδελφος αυτου ³ φιλιππος και βαρθολομαιος θωμας και μαθθαιος ο τελωνης ιακωβος ο του αλφαιου και λεββαιος ο επικληθεισος θαδδαιος ⁴ σιμων ο κανανιτης και ιουδας ισκαριωτης ο και παραδους αυτον ⁵ τουτους τους δωδεκα απεστειλεν ο ιησους παραγγειλας αυτοις λεγων εις οδον εθνων μη απελθητε και εις πολιν σαμαρειτων μη εισελθητε ⁶ πορευεσθε δε μαλλον προς τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ⁷ πορευομενοι δε κηρυσσετε λεγοντες οτι ηγγικεν η βασιλεια των ουρανων ⁸ ασθενοντας θεραπευετε λεπρους καθαριζετε δαιμονια εκβαλλετε δωρεαν ελαβετε δωρεαν δοτε ⁹ μη κτησησθε χρυσον μηδε αργυρον μηδε χαλκον εις τας ζωνας υμων ¹⁰ μη πηραν εις οδον μηδε δυο χιτωνας μηδε υποδηματα μηδε ραβδους αξιος γαρ ο εργατης της τροφης αυτου εστιν ¹¹ εις ην δ αν πολιν η κωμην εισελθητε εξετασατε τις εν αυτη αξιος εστιν κακει μεινατε εως αν εξελθητε ¹² εισερχομενοι δε εις την οικίαν ασπασασθε αυτην ¹³ και εαν μεν η η οικια αξια ελθετω η ειρηνη υμων επ αυτην εαν δε μη η αξια η ειρηνη υμων προς υμας επιστραφητω ¹⁴ και ος εαν μη δεζηται υμας μηδε ακουση τουσ λογουσ υμων εξερχομενοι της οικιας η της πολεως εκεινησ εκτιναζατε τον κιοριοτον των ποδων υμων ¹⁵ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται γη σοδομων και γομορρων εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη ¹⁶ ιδου εγω αποστελλω υμασ ωσ προβατα εν μεσω λυκων γινεσθε ουν φρονιμοι ωσ οι οφεις και ακεραιοι ωσ αι περιστεραι ¹⁷ προσεχετε δε απο των ανθρωπων παραδωσουσιν γαρ υμασ εις συνεδρια και εν ταις συναγωγαίς αυτων μαστιγωσουσιν υμασ ¹⁸ και επι ηγεμονασ δε και βασιλεισ αχθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις και τοις εθνεσιν ¹⁹ οταν δε παραδιδωσιν υμασ μη μεριμνησητε πως η τι λαλησητε δοθησεται γαρ υμιν εν εκεινη τη ωρα τι λαλησετε ²⁰ ου γαρ υμεισ εστε οι λαλουντες αλλα το πνευμα του πατροσ υμων το λαλουν εν υμιν ²¹ παραδωσει δε αδελφος αδελφον εις θανατον και πατηρ τεκνον και επαναστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτοουσ ²² και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εις τελοσ ουτοσ σωθησεται ²³ οταν δε διωκωσιν υμασ εν τη πολει ταυτη φυγετε εις την αλλην αμην γαρ λεγω υμιν ου μη τελεσητε τασ πολεισ του ισραηλ εωσ αν ελθη ο υιοσ του ανθρωπου ²⁴ ουκ εστιν μαθητησ υπερ του διδασκαλου ουδε δουλοσ υπερ τον κυριον αυτου ²⁵ αρκετον τω μαθητη ινα γενηται ωσ ο διδασκαλοσ αυτου και ο δουλοσ ωσ ο κυριοσ αυτου ει τον οικοδεσποτην βεελζεβουλ εκαλεσαν ποσω μαλλον τουσ οικειακουσ αυτου ²⁶ μη ουν φοβηθητε αυτοουσ ουδεν γαρ εστιν κεκαλυμμενον ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ²⁷ ο λεγω υμιν εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι και ο εις το ουσ ακουετε κηρυξατε επι των δωματων ²⁸ και μη φοβεισθε απο των αποκτενοντων το σωμα την δε ψυχην μη δυναμενων αποκτειναι φοβηθητε δε μαλλον τον δυναμενον και την ψυχην και το σωμα απολεσαι εν γενειν ²⁹ ουχι δυο στρουθια ασαριου πωλειται και εν εξ αυτων ου πσειται επι την γην ανευ του πατροσ υμων ³⁰ υμων δε και αι τριχεσ της κεφαλησ πασαι ηριθμημεναι εισιν ³¹ μη ουν φοβηθητε πολλων στρουθιων διαφερετε υμεισ ³² πασ ουν οστισ ομολογησει εν εμοι εμπροσθεν

των ανθρωπων ομολογησω καγω εν αυτω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ ³³ οστισ δ αν αρνησηται με εμπροσθεν των ανθρωπων αρνησομαι αυτον καγω εμπροσθεν του πατροσ μου του εν ουρανοισ ³⁴ μη νομισητε οτι ηλθον βαλειν ειρηνην επι την γην ουκ ηλθον βαλειν ειρηνην αλλα μαχαιραν ³⁵ ηλθον γαρ διχασαι ανθρωπον κατα του πατροσ αυτου και θυγατερα κατα της μητροσ αυτησ και νυμφην κατα της πενθερασ αυτησ ³⁶ και εχθροι του ανθρωπου οι οικειακοι αυτου ³⁷ ο φιλων πατερα η μητερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ και ο φιλων υιον η θυγατερα υπερ εμε ουκ εστιν μου αξιοσ ³⁸ και οσ ου λαμβανει τον σταυρον αυτου και ακολουθει οπισω μου ουκ εστιν μου αξιοσ ³⁹ ο ευρων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο απολεσασ την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ⁴⁰ ο δεχομενοσ υμασ εμε δεχεται και ο εμε δεχομενοσ δεχεται τον αποστειλαντα με ⁴¹ ο δεχομενοσ προφητην εισ ονομα προφητου μισθον προφητου ληφεται και ο δεχομενοσ δικαιον εισ ονομα δικαιου μισθον δικαιου ληφεται ⁴² και οσ εαν ποτιση ενα των μικρων τούτων ποτηριον ψυχρου μονον εισ ονομα μαθητου αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου

11

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιηουσοσ διατασων τοισ δωδεκα μαθηταισ αυτου μετεβη εκειθεν του διδασκειν και κηρυσσειν εν ταισ πολεσιν αυτων ² ο δε ιωαννης ακουσασ εν τω δεσμωτηριω τα εργα του χριστου πεμψασ δυο των μαθητων αυτου ³ ειπεν αυτω συ ει ο ερχομενοσ η κερων προσδοκωμεν ⁴ και αποκριθεισ ο ιηουσοσ ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ απαγγειλατε ιωαννη α ακουετε και βλεπετε ⁵ τυφλοι αναβλεπουσιν και χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται και κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται και πτωχοι ευαγγελιζονται ⁶ και μακαριοσ εστιν οσ εαν μη σκανδαλιθη εν εμοι ⁷ τούτων δε πορευομενων ηρξατο ο ιηουσοσ λεγειν τοισ οχλοισ περι ιωαννου τι εξηληθετε εισ την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ⁸ αλλα τι εξηληθετε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοισ ιματιοισ ημφιεσμενον ιδου οι τα μαλακα φορουντεσ εν τοισ οικιοισ των βασιλειων εισιν ⁹ αλλα τι εξηληθετε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ¹⁰ ουτοσ γαρ εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστειλλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου οσ κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ¹¹ αμην λεγω υμιν ουκ εγηγερται εν γεννητοισ γυναικων μειζων ιωαννου του βαπτιστου ο δε μικροτεροσ εν τη βασιλεια των ουρανων μειζων αυτου εστιν ¹² απο δε των ημερων ιωαννου του βαπτιστου εωσ αρτι η βασιλεια των ουρανων βιαζεται και βιασται αρπαζουσιν αυτην ¹³ παντεσ γαρ οι προφηται και ο νομοσ εωσ ιωαννου προεφητευσαν ¹⁴ και ει θελετε δεξασθαι αυτοσ εστιν ηλιασ ο μελλων ερχεσθαι ¹⁵ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁶ τινη δε ομοιωσω την γενεαν ταυτην ομοια εστιν παιδιοισ εν αγοραισ καθημενοισ και προσφωνουσιν τοισ εταιριοισ αυτων ¹⁷ και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρηχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκοψασθε ¹⁸ ηλθεν γαρ ιωαννησ μητε εσθιων μητε πινων και λεγουσιν δαιμονιον εχει ¹⁹ ηλθεν ο υιοσ του ανθρωπου εσθιων και πινων και λεγουσιν ιδου ανθρωποσ φαγοσ και οιοποτησ τελωνων φιλοσ και αμαρτωλων και ειδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτησ ²⁰ τοτε ηρξατο ονειδιζειν τασ πολεισ εν αισ εγενοντο αι πλεισται δυναμεισ αυτου οτι ου μετενοησαν ²¹ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω μετενοησαν ²² πλην λεγω υμιν τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η υμιν ²³ και συ καπερναουμ η εωσ του ουρανου υψωθεισα εωσ αδου καταβιβασθησθη οτι ει εν σοδομοισ εγενοντο αι δυναμεισ αι γενομεναι εν σοι εμειναν αν μεχρι της σημερον ²⁴ πλην λεγω υμιν οτι γη σοδομων ανεκτοτερον εσται εν ημερα κρισεωσ η σοι ²⁵ εν εκεινω τω καιρω αποκριθεισ ο ιηουσοσ ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γησ οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιοισ ²⁶ ναι ο πατηρ οτι ουτωσ εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου

²⁷ πάντα μοι παρεδόθη υπο του πατρος μου και ουδεις επιγινωσκει τον υιον ει μη ο πατηρ ουδε τον πατερα τισ επιγινωσκει ει μη ο υιοσ και ω εαν βουληται ο υιοσ αποκαλυψαι ²⁸ δευτε προσ με παντες οι κοπιωντες και πεφορτισμενοι καγω αναπαυσω υμασ ²⁹ αρατε τον ζυγον μου εφ υμασ και μαθετε απ εμου οτι πραοσ ειμι και ταπεινοσ τη καρδια και ευρησετε αναπαυσιν ταισ ψυχαισ υμων ³⁰ ο γαρ ζυγοσ μου χρηστοσ και το φορτιον μου ελαφρον εστιν

12

¹ εν εκεινω τω καιρω επορευθη ο ιησοουσ τοισ σαββασιν δια των σποριμων οι δε μαθηται αυτου επεινασαν και ηρξαντο τιλλειν σταχυασ και εσθειεν ² οι δε φαρισαιοι ιδοντες ειπον αυτω ιδου οι μαθηται σου ποιουσιν ο ουκ εξεστιν ποιειν εν σαββατω ³ ο δε ειπεν αυτοισ ουκ ανεγνωτε τι εποησεν δαυιδ οτε επεινασεν αυτοσ και ο μετ αυτου ⁴ πωσ εισηλθεν εισ τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξον ην αυτω φαγειν ουδε τοισ μετ αυτου ει μη τοισ ιερευσιν μονοισ ⁵ η ουκ ανεγνωτε εν τω νομω οτι τοισ σαββασιν οι ιερεισ εν τω ιερω το σαββατον βεβηλουσιν και αναιτιοι εισιν ⁶ λεγω δε υμιν οτι του ιερου μειζον εστιν ωδε ⁷ ει δε εγνωκειτε τι εστιν ελεον θελω και ου θυσιαν ουκ αν κατεδικασατε τουσ αναιτιουσ ⁸ κυριοσ γαρ εστιν του σαββατου ο υιοσ του ανθρωπου ⁹ και μεταβασ εκειθεν ηλθεν εισ την συναγωγην αυτων ¹⁰ και ιδου ανθρωποσ ην την χειρα εχων ξηραν και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ει εξεστιν τοισ σαββασιν θεραπευειν ινα κατηγορησωσιν αυτου ¹¹ ο δε ειπεν αυτοισ τισ εσται εξ υμων ανθρωποσ οσ εξει προβατον εν και εαν εμπεση τουτο τοισ σαββασιν εισ βοθυνον ουχι κρατησει αυτο και εγερει ¹² ποσω ουν διαφερει ανθρωποσ προβατου ωστε εξεστιν τοισ σαββασιν καλωσ ποιειν ¹³ τοτε λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη υγιησ ωσ η αλλη ¹⁴ οι δε φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον και αυτου εξελθοντες οπωσ αυτον απολεσωσιν ¹⁵ ο δε ιησοουσ γνουσ ανεχωρησεν εκειθεν και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και εθεραπευσεν αυτουσ παντασ ¹⁶ και επετιμησεν αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹⁷ οπωσ πληρωθη το ρηθεν δια ησαιου του προφητου λεγοντοσ ¹⁸ ιδου ο παισ μου ον ηρετισα ο αγαπητοσ μου εισ ον ευδοκησεν η ψυχη μου θησω το πνευμα μου επ αυτον και κρισιν τοισ εθνεσιν απαγγελει ¹⁹ ουκ ερισει ουδε κραυγασει ουδε ακουσει τισ εν ταισ πλατειαισ την φωνην αυτου ²⁰ καλαμον συντετριμμενον ου κατεαξει και λινον τυφομενον ου σβεσει εωσ αν εκβαλη εισ νικοσ την κρισιν ²¹ και τω ονοματι αυτου εθνη ελπιουσιν ²² τοτε προσηνεχη αυτω δαιμονιζομενοσ τυφλοσ και κωφοσ και εθεραπευσεν αυτον ωστε τον τυφλον και κωφον και λαλειν και βλεπειν ²³ και εξισταντο παντες οι οχλοι και ελεγον μητι ουτοσ εστιν ο υιοσ δαυιδ ²⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες ειπον ουτοσ ουκ εκβαλλει τα δαιμονια ει μη εν τω βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων ²⁵ ειδωσ δε ο ιησοουσ τασ ενθυμησεισ αυτων ειπεν αυτοισ πασα βασιλεια μερισθεισα καθ εαυτησ ερημουται και πασα πολισ η οικια μερισθεισα καθ εαυτησ ου σταθησεται ²⁶ και ει ο σατανασ τον σαταναν εκβαλλει εφ εαυτον εμερισθη πωσ ουν σταθησεται η βασιλεια αυτου ²⁷ και ει εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο αυτοι υμων εσονται κριται ²⁸ ει δε εν πνευματι θεου εγω εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου ²⁹ η πωσ δυναται τισ εισελθειν εισ την οικιαν του ισχυρου και τα σκευη αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον δηση τον ισχυρον και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει ³⁰ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγων μετ εμου σκορπιζει ³¹ δια τουτο λεγω υμιν πασα αμαρτια και βλασφημια αφεθησεται τοισ ανθρωποισ η δε του πνευματοσ βλασφημια ουκ αφεθησεται τοισ ανθρωποισ ³² και οσ εαν ειπη λογον κατα του υιου του ανθρωπου αφεθησεται αυτω οσ δ αν ειπη κατα του πνευματοσ του αγιου ουκ αφεθησεται αυτω ουτε εν τω νυν αιωνι ουτε εν τω μελλοντι ³³ η ποιησατε το δενδρον καλον και τον καρπον αυτου καλον η ποιησατε το δενδρον σαπρον και τον καρπον αυτου

σαπρον εκ γαρ του καρπου το δενδρον γινωσκεται ³⁴ γεννηματα εκιδνων πως δυνασθε αγαθα λαλειν πονηροι οντες εκ γαρ του περισσευματος της καρδιας το στομα λαλει ³⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου εκβαλλει αγαθα και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου εκβαλλει πονηρα ³⁶ λεγω δε υμιν οτι παν ρημα αργον ο εαν λαλησωσιν οι ανθρωποι αποδωσουσιν περι αυτου λογον εν ημερα κρισεως ³⁷ εκ γαρ των λογων σου δικαιοθηση και εκ των λογων σου καταδικασθηση ³⁸ τοτε απεκριθησαν τινες των γραμματειων και φαρσαιων λεγοντες διδασκαλε θελοκαλε εθελουσαι απο σου σημειον ιδειν ³⁹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη η μη το σημειον ιωνα του προφητου ⁴⁰ ωσπερ γαρ ην ιωνα εν τη κοιλια του κητους τρεις ημερας και τρεις νυκτας ουτως εσται ο υιος του ανθρωπου εν τη καρδια της γης τρεις ημερας και τρεις νυκτας ⁴¹ ανδρες νινευιται αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ⁴² βασιλισσα νοτου εγερωθησεται εν τη κρισει μετα της γενεας ταυτης και κατακρινει αυτην οτι ηλθεν εκ των περατων της γης ακουσαι την σοφιαν σολομωνος και ιδου πλειον σολομωνος ωδε ⁴³ οταν δε το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και ουχ ευρισκε ⁴⁴ τοτε λεγει επιστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον και ελθον ευρισκε σχολαζοντα σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ⁴⁵ τοτε πορευεται και παραλαμβανει μεθ εαυτου επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και εισελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ουτως εσται και τη γενεα ταυτη τη πονηρα ⁴⁶ ετι δε αυτου λαλουντος τοις οχλοις ιδου η μητηρ και οι αδελφοι αυτου ειστηκεισαν εξω ζητουντες αυτω λαλησαι ⁴⁷ ειπεν δε τισ αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εξω εστηκασιν ζητουντες σοι λαλησαι ⁴⁸ ο δε αποκριθεις ειπεν τω ειποντι αυτω τισ εστι η μητηρ μου και τινες εισιν οι αδελφοι μου ⁴⁹ και εκτεινας την χειρα αυτου ειπεν τω μαθητα αυτου ειπεν ιδου η μητηρ μου και οι αδελφοι μου ⁵⁰ οστις γαρ αν ποιηση το θελημα του πατρος μου του εν ουρανοις αυτοσ μου αδελφος και αδελφη και μητηρ εστιν

13

¹ εν δε τη ημερα εκεινη εξελθων ο ιησους απο της οικιασ εκαθητο παρα την θαλασσαν ² και συνηχθησαν προς αυτον οχλοι πολλοι ωστε αυτον εις το πλοιον εμβαντα καθησθαι και πασ ο οχλος επι τον αιγιαλον ειστηκει ³ και ελαλησεν αυτοις πολλα εν παραβολαισ λεγων ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειρειν ⁴ και εν τω σπειρειν αυτον α μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτα ⁵ αλλα δε επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεωσ εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γησ ⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ αλλα δε επεσεν επι τασ ακανθασ και ανεβησαν αι ακανθαι και απεπνιξαν αυτα ⁸ αλλα δε επεσεν επι την γην την καλην και εδιδου καρπον ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ⁹ ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ και προσελθοντες οι μαθηται ειπον αυτω δια τι εν παραβολαισ λαλεισ αυτοισ ¹¹ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοισ οτι υμιν δεδοται γνωμαι τα μυστηρια της βασιλειασ των ουρανων εκεινοισ δε ου δεδοται ¹² οστις γαρ εχει δοθησεται αυτω και περισσευθησεται οστις δε ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ¹³ δια τουτο εν παραβολαισ αυτοισ λαλω οτι βλεποντες ου βλεπουσιν και ακουοντες ουκ ακουουσιν ουδε συνιουσιν ¹⁴ και αναπληρουται αυτοισ η προφητεια ησαιου η λεγουσα ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ¹⁵ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοισ ωσιν βαρεωσ ηκουσαν και τοισ οφθαλμοισ αυτων εκαμμουσαν μηποτε ιδωσιν τοις οφθαλμοισ και τοισ ωσιν ακουωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοσ ¹⁶ υμων δε μακαριοι οι οφθαλμοι οτι βλεπουσιν και τα ωτα υμων οτι ακουει ¹⁷ αμην γαρ λεγω υμιν οτι πολλοι προφηται και δικαιοι επεθυμησαν ιδειν α βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ

ηκουσαν ¹⁸ υμεις ουν ακουσατε την παραβολην του σπειροντος ¹⁹ παντος ακουοντος τον λογον της βασιλειας και μη συνιεντος ερχεται ο πονηρος και αρπαζει το εσπαρμενον εν τη καρδια αυτου ουτος εστιν ο παρα την οδον σπαρεισ ²⁰ ο δε επι τα πετρωδη σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και ευθυσ μετα χαρας λαμβανων αυτον ²¹ ουκ εχει δε ριζαν εν εαυτω αλλα προσκαιρος εστιν γενομενης δε θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζεται ²² ο δε εις τας ακανθας σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και η μεριμνα του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου συμπνιγει τον λογον και ακαρπος γινεται ²³ ο δε επι την γην την καλην σπαρεισ ουτος εστιν ο τον λογον ακουων και συνιων οσ δη καρποφορει και ποιει ο μεν εκατον ο δε εξηκοντα ο δε τριακοντα ²⁴ αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω σπειροντι καλον σπερμα εν τω αγρω αυτου ²⁵ εν δε τω καθευδειν τους ανθρωπους ηλθεν αυτου ο εχθρος και εσπειρεν ζιζανια ανα μεσον του σιτου και απηλθεν ²⁶ οτε δε εβλαστηεν ο χορτος και καρπον εποιησεν τοτε εφρανη και τα ζιζανια ²⁷ προσελθοντες δε οι δουλοι του οικοδεσποτου ειπον αυτω κυριε ουχι καλον σπερμα εσπειρασ εν τω σω αγρω ποθεν ουν εχει ζιζανια ²⁸ ο δε εφη αυτοις εχθρος ανθρωπος τουτο εποιησεν οι δε δουλοι ειπον αυτω θελεισ ουν απελθοντες συλλεξομεν αυτα ²⁹ ο δε εφη ου μηποτε συλλεγοντες τα ζιζανια εκριζωσθε αμα αυτοις τον σιτον ³⁰ αφετε συναξανεσθαι αμφοτερα μεχρι του θερισμου και εν καιρω του θερισμου ερω τοις θερισταις συλλεξατε πρωτον τα ζιζανια και δησατε αυτα εις δεσμασ προς το κατακαυσαι αυτα τον δε σιτον συναγαγετε εις την αποθηκην μου ³¹ αλλην παραβολην παρεθηκεν αυτοις λεγων ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εσπειρεν εν τω αγρω αυτου ³² ο μικροτερον μεν εστιν παντων των σπερματων οταν δε αυξηθη μειζον των λαχανων εστιν και γινεται δενδρον ωστε ελθειν τα πετεινα του ουρανου και κατασκηνουν εν τοις κλαδοις αυτου ³³ αλλην παραβολην ελαλησεν αυτοις ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ζυμη ην λαβουσα γυνη εκρυψεν εις αλευρου σατα τρια εωσ ου εξυμωθη ολον ³⁴ ταυτα παντα ελαλησεν ο ιησους εν παραβολαις τοις οχλοις και χωρισ παραβολησ ουκ ελαλει αυτοις ³⁵ οπως πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντος ανοιξω εν παραβολαις το στομα μου ερευξομαι κεκρυμμενα απο καταβολησ κοσμου ³⁶ τοτε αφεισ τους οχλους ηλθεν εις την οικιαν ο ιησους και προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντες φρασον ημιν την παραβολην των ζιζανιων του αγρου ³⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις ο σπειρων το καλον σπερμα εστιν ο υιοσ του ανθρωπου ³⁸ ο δε αγροσ εστιν ο κοσμοσ το δε καλον σπερμα ουτοι εισιν οι υιοι της βασιλειασ τα δε ζιζανια εισιν οι υιοι του πονηρου ³⁹ ο δε εχθροσ ο σπειρασ αυτα εστιν ο διαβολοσ ο δε θερισμοσ συντελεια του αιωνοσ εστιν οι δε θερισται αγγελοι εισιν ⁴⁰ ωσπερ ουν συλλεγεται τα ζιζανια και πυρι καιεται ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ τουτου ⁴¹ αποστειλει ο υιοσ του ανθρωπου τους αγγελουσ αυτου και συλλεξουσιν εκ της βασιλειασ αυτου παντα τα σκανδαλα και τους ποιουντασ την ανομιαν ⁴² και βαλουσιν αυτοουσ εις την καμινον του πυροσ εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων ⁴³ τοτε οι δικαιοι εκλαμψουσιν ωσ ο ηλιοσ εν τη βασιλεια του πατροσ αυτων ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ⁴⁴ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων θησαυρω κεκρυμμενω εν τω αγρω ον ευρων ανθρωποσ εκρυψεν και απο της χαρασ αυτου υπαγει και παντα οσα εχει πωλει και αγοραζει τον αγρον εκεινον ⁴⁵ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω εμπορω ζητουντι καλουσ μαργαριτασ ⁴⁶ οσ ευρων ενα πολυτιμο μαργαριτην απελθων πεπρακεν παντα οσα ειχεν και ηγορασεν αυτον ⁴⁷ παλιν ομοια εστιν η βασιλεια των ουρανων σαγηνη βληθειση εις την θαλασσαν και εκ παντοσ γενοουσ συναγαουση ⁴⁸ ην οτε επληρωθη αναβιβασαντες επι τον αγιαλον και καθισαντες συνελεξαν τα καλα εις αγγεια τα δε σαπρα εξω εβαλον ⁴⁹ ουτωσ εσται εν τη συντελεια του αιωνοσ εξελευσονται οι αγγελοι και αφοριουσιν τους πονηρουσ εκ μεσου των δικαιων ⁵⁰ και βαλουσιν αυτοουσ εις την καμινον του πυροσ εκει εσται ο

κλαυθμος και ο βρυγμος των οδωντων ⁵¹ λεγει αυτοις ο ιησους συνηκατε ταυτα παντα λεγουσιν αυτω ναι κυριε ⁵² ο δε ειπεν αυτοις δια τουτου πας γραμματευσ μαθητευθεισ εις την βασιλειαν των ουρανων ομοιος εστιν ανθρωπω οικοδεσποτη οστις εκβαλλει εκ του θησαυρου αυτου καινα και παλαια ⁵³ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησους τας παραβολασ ταυτας μετηρεν εκειθεν ⁵⁴ και ελθων εις την πατριδα αυτου εδιδασκεν αυτους εν τη συναγωγη αυτων ωστε εκπληττεσθαι αυτους και λεγειν ποθεν τουτω η σοφια αυτη και αι δυναμεισ ⁵⁵ ουχ ουτος εστιν ο του τεκτονου υιουσ ουχι η μητηρ αυτου λεγεται μαριαμ και οι αδελφοι αυτου ιακωβουσ και ιωσησ και σιμων και ιουδασ ⁵⁶ και αι αδελφαι αυτου ουχι πασαι προσ ημασ εισιν ποθεν ουν τουτω ταυτα παντα ⁵⁷ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ο δε ιησους ειπεν αυτοις ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τη οικια αυτου ⁵⁸ και ουκ εποιησεν εκει δυναμεισ πολλασ δια την απιστιαν αυτων

14

¹ εν εκεινω τω καιρω ηκουσεν ηρωδησ ο τετραρχησ την ακοην ιησουσ ² και ειπεν τοισ παισιν αυτου ουτοσ εστιν ιωαννησ ο βαπτιστησ αυτοσ ηγερθη απο των νεκρων και δια τουτου αι δυναμεισ ενεργουσιν εν αυτω ³ ο γαρ ηρωδησ κρατηασ τον ιωαννην εδησεν αυτον και εθετο εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου ⁴ ελεγεν γαρ αυτω ο ιωαννησ ουκ εξεστιν σοι εχειν αυτην ⁵ και θελων αυτον αποκτειναι εφοβηθη τον οχλον οτι ωσ προφητην αυτον ειχον ⁶ γενεσιων δε αγομενων του ηρωδουσ ωρχησατο η θυγατηρ της ηρωδιαδουσ εν τω μεσω και ηρεσεν τω ηρωδη ⁷ οθεν μεθ ορκου ωμολογησεν αυτη δουναι ο εαν αιτησεται ⁸ η δε προβιβασθεισα υπο της μητροσ αυτησ δουσ μοι φησιν ωδε επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ⁹ και ελυπηθη ο βασιλευσ δια δε τουσ ορκουσ και τουσ συνακακειμενουσ εκελευσεν δοθηναι ¹⁰ και πεμψασ απεκεφαλισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ¹¹ και ηνεχθη η κεφαλη αυτου επι πινακι και εδοθη τω κορασιω και ηνεγκεν τη μητρι αυτησ ¹² και προσελθοντεσ οι μαθηται αυτου ηραν το σωμα και εθαψαν αυτο και ελθοντεσ απηγγειλαν τω ιησουσ ¹³ και ακουσασ ο ιησους ανεχωρησεν εκειθεν εν πλοιω εις ερημον τοπον κατ ιδιαν και ακουσαντεσ οι οχλοι ηκολουθησαν αυτω πεζη απο των πολεων ¹⁴ και εξελθων ο ιησους ειδεν πολυν οχλον και εσπλαγχνησθη επ αυτοισ και εθεραπευσεν τουσ αρρωστουσ αυτων ¹⁵ οψιασ δε γενομενησ προσηλθον αυτω οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ερημοσ εστιν ο τοποσ και η ωρα ηδη παρηλθεν απολυσον τουσ οχλουσ ινα απελθοντεσ εις τασ κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ βρωματα ¹⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ου χρειασ εχουσιν απελθειν δοτε αυτοισ υμεισ φαγειν ¹⁷ οι δε λεγουσιν αυτω ουκ εχομεν ωδε ει μη πεντε αρτουσ και δυο ιχθυασ ¹⁸ ο δε ειπεν φερετε μοι αυτοουσ ωδε ¹⁹ και κελευσασ τουσ οχλουσ ανακλιθηναι επι τουσ χορτουσ λαβων τουσ πεντε αρτουσ και τουσ δυο ιχθυασ αναβλειψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κλασασ εδωκεν τοισ μαθηταισ τουσ αρτουσ οι δε μαθηται τοισ οχλοισ ²⁰ και εφαγον παντεσ και εχορτασθησαν και ηραν το περισσεον των κλασματων δωδεκα κοφινουσ πληρεισ ²¹ οι δε εσθιοντεσ ησαν ανδρεσ ωσει πεντακισχιλιοι χωρισ γυναικων και παιδιων ²² και ευθεωσ ηγαγκασεν ο ιησους τουσ μαθητασ εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν αυτον εις το περαν εωσ ου απολυση τουσ οχλουσ ²³ και απολυσασ τουσ οχλουσ ανεβη εις το οροσ κατ ιδιαν προσευξασθαι οψιασ δε γενομενησ μονουσ ην εκει ²⁴ το δε πλοιον ηδη μεσον της θαλασσησ ην βασανιζομενον υπο των κυματων ην γαρ εναντιουσ ο ανεμοσ ²⁵ τεταρτη δε φυλακη της νυκτουσ απηλθεν προς αυτοουσ ο ιησους περιπατων επι της θαλασσησ ²⁶ και ιδοντεσ αυτον οι μαθηται επι την θαλασσασ περιπατουντα εταραχθησαν λεγοντεσ οτι φαντασμοσ εστιν και απο του φοβουσ εκραξαν ²⁷ ευθεωσ δε ελαλησεν αυτοισ ο ιησους λεγων θαρσειτε εγω ειμι μη φοβησθε ²⁸ αποκριθεισ δε αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ει συ ει κελευσομ με προς σε ελθειν επι τα υδατα ²⁹ ο δε ειπεν ελθε και καταβασ απο του πλοιου ο πετροσ περιεπατησεν επι τα υδατα ελθειν προς τον ιησουσ ³⁰ βλεπων δε τον ανεμον ισχυρον εφοβηθη και αρξαμενοσ καταποντιζεσθαι εκραξεν

λεγων κυριε σωσον με ³¹ ευθεωσ δε ο ιησους εκτεινας την χειρα επελαβετο αυτου και λεγει αυτω ολιγοπιστε εις τι εδιστασας ³² και εμβαντων αυτων εις το πλοιον εκοπασεν ο ανεμος ³³ οι δε εν τω πλωιω ελθοντες προσεκυνησαν αυτω λεγοντες αληθωσ θεου υιοσ ει ³⁴ και διαπερασαντες ηλθον εις την γην γεννησαρετ ³⁵ και επιγοντες αυτον οι ανδρες του τοπου εκεινου απεστειλαν εις ολην την περιχωρον εκεινην και προσηνεγκαν αυτω παντας τους κακωσ εχοντας ³⁶ και παρεκαλουν αυτον ινα μονον αφωνται του κρασπεδου του ιματιου αυτου και οσοι ηψαντο διεσωθησαν

15

¹ τοτε προσερχονται τω ιησου οι απο ιεροσολυμων γραμματεισ και φαρισαιοι λεγοντες ² δια τι οι μαθηται σου παραβαινουσιν την παραδοσιν των πρεσβυτερων ου γαρ νιπτονται τασ χειρασ αυτων οταν αρτον εσθιωσιν ³ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δια τι και υμεισ παραβαινετε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁴ ο γαρ θεοσ ενετειλατο λεγων τιμα τον πατερα και την μητερα και ο κακολογον πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ⁵ υμεισ δε λεγετε οσ αν ειπη τω πατρι η τη μητρι δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ και ου μη τιμηση τον πατερα αυτου η την μητερα αυτου ⁶ και ηκυρωσατε την εντολην του θεου δια την παραδοσιν υμων ⁷ υποκριται καλωσ προεφητευσεν περι υμων ησαιασ λεγων ⁸ εγγιζει μοι ο λαοσ ουτοσ τω στοματι αυτων και τοισ χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁹ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων ¹⁰ και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον ειπεν αυτοισ ακουετε και συνιετε ¹¹ ου το εισερχομενον εις το στομα κοινοι τον ανθρωπον αλλα το εκπορευομενον εκ του στοματος τουτο κοινοι τον ανθρωπον ¹² τοτε προσελθοντες οι μαθηται αυτου ειπον αυτω οιδασ οτι οι φαρισαιοι ακουσαντες τον λογον εσκανδαλισθησαν ¹³ ο δε αποκριθεισ ειπεν πασα φυτεια ην ουκ εφυτευσεν ο πατηρ μου ο ουρανιοσ εκριζωθησεται ¹⁴ αφερε αυτοουσ οδηγοι εισιν τυφλοι τυφλων τυφλοσ δε τυφλον εαν οδηγη αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται ¹⁵ αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν αυτω φρασον ημιν την παραβολην ταυτην ¹⁶ ο δε ιησους ειπεν ακμην και υμεισ ασυνετοι εστε ¹⁷ ουπω νοειτε οτι παν το εισπορευομενον εις το στομα εις την κοιλιαν χωρει και εις αφεδρωνα εκβαλλεται ¹⁸ τα δε εκπορευομενα εκ του στοματος εκ της καρδιασ εξερχεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον ¹⁹ εκ γαρ της καρδιασ εξερχονται διαλογισμοι πονηροι φονοι μοιχειαι πορνειαι κλοπαι ψευδομαρτυρια βλασφημια ²⁰ ταυτα εστιν τα κοινοუნτα τον ανθρωπον το δε ανιπτοισ χερσιν φαγειν ου κοινοι τον ανθρωπον ²¹ και εξελθων εκειθεν ο ιησους ανεχωρησεν εις τα μερη τυρου και σιδωνωσ ²² και ιδου γυνη χαναανια απο των οριων εκεινων εξελθουσα εκραυγασεν αυτω λεγουσα ελεησον με κυριε υιε δαυιδ η θυγατηρ μου κακωσ δαιμονιζεται ²³ ο δε ουκ απεκριθη αυτη λογον και προσελθοντες οι μαθηται αυτου ηρωτων αυτον λεγοντες απολυσον αυτην οτι κραζει οπισθεν ημων ²⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν ουκ απεσταλην ει μη εις τα προβατα τα απολωλοτα οικου ισραηλ ²⁵ η δε ελθουσα προσεκυνησεν αυτω λεγουσα κυριε βοηθει μοι ²⁶ ο δε αποκριθεισ ειπεν ουκ εστιν καλον λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ ²⁷ η δε ειπεν ναυ και κυριε και γαρ τα κυναρια εσθιει απο των ψιχιων των πιπτοντων απο της τραπεζησ των κυριων αυτων ²⁸ τοτε αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτη ω γυναι μεγαλη σου η πιστισ γεννηθητω σοι ωσ θελεισ και ιαθη η θυγατηρ αυτησ απο της ωρασ εκεινησ ²⁹ και μεταβασ εκειθεν ο ιησους ηλθεν παρα την θαλασσαν της γαλιλαιασ και αναβασ εις το οροσ εκαθητο εκει ³⁰ και προσηλθον αυτω οχλοι πολλοι εχοντες μεθ εαυτων χωλοουσ τυφλοουσ κωφοουσ κυλλοουσ και ετερουσ πολλοουσ και ερριψαν αυτοουσ παρα τουσ ποδασ του ιησου και εθεραπευσεν αυτοουσ ³¹ ωστε τουσ οχλοουσ θαυμασαι βλεποντας κωφοουσ λαλουντας κυλλοουσ υγειουσ χωλοουσ περιπατουντας και τυφλοουσ βλεποντας και εδοξασαν τον θεον ισραηλ ³² ο δε ιησους προσκαλεσαμενοσ τουσ μαθητασ αυτου ειπεν σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεισ προσμενουσιν μοι και

ουκ εχουσιν τι φαγωσιν και απολυσαι αυτους νηστεισ ου θελω μηποτε εκλυθωσιν εν τη οδω ³³ και λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν ημιν εν ερημια αρτοι τοσοουτοι ωστε χορτασαι οχλον τοσουτον ³⁴ και λεγει αυτοις ο ιησους ποσους αρτους εχετε οι δε ειπον επτα και ολιγα ιχθυδια ³⁵ και εκελευσεν τοις οχλοις αναπεσειν επι την γην ³⁶ και λαβων τους επτα αρτους και τους ιχθυας ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν τοις μαθηταις αυτου οι δε μαθηται τω οχλω ³⁷ και εφαγον παντες και εχορτασθησαν και ηραν το περισσευον των κλασματων επτα σπυριδας πληρεις ³⁸ οι δε εσθιοντες ησαν τετρακιςχιλιοι ανδρες χωρις γυναικων και παιδιων ³⁹ και απολυσας τους οχλους ενεβη εις το πλοιον και ηλθεν εις τα ορια μαγδαλα

16

¹ και προσελθοντες οι φαρισαιοι και σαδδουκαιοι πειραζοντες επηρωτησαν αυτον σημειον εκ του ουρανου επιδειξαι αυτοις ² ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις οψιασ γενομενης λεγετε ευδια πυρραζει γαρ ο ουρανος ³ και πρωι σημερον χειμων πυρραζει γαρ στυγναζων ο ουρανος υποκριται το μεν προσωπον του ουρανου γινωσκετε διακρινειν τα δε σημεια των καιρων ου δυνασθε ⁴ γενεα πονηρα και μοιχαλις σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου και καταλιπον αυτους απηλθεν ⁵ και ελθοντες οι μαθηται αυτου εις το περαν επελαθοντο αρτους λαβειν ⁶ ο δε ιησους ειπεν αυτοις ορατε και προσεχετε απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ⁷ οι δε διελογιζοντο εν εαυτοις λεγοντες οτι αρτους ουκ ελαβομεν ⁸ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι διαλογιζεσθε εν εαυτοις ολιγοπιστοι οτι αρτους ουκ ελαβετε ⁹ ουπω νοειτε ουδε μνημονευετε τους πεντε αρτους των πεντακιςχιλιων και ποσους κοφινους ελαβετε ¹⁰ ουδε τους επτα αρτους των τετρακιςχιλιων και ποσας σπυριδας ελαβετε ¹¹ πως ου νοειτε οτι ου περι αρτου ειπον υμιν προσεχειν απο της ζυμης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹² τότε συνηκαν οτι ουκ ειπεν προσεχειν απο της ζυμης του αρτου αλλα απο της διδαχης των φαρισαιων και σαδδουκαιων ¹³ ελθων δε ο ιησους εις τα μερη καισαρειας της φιλιππου ηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι τον υιον του ανθρωπου ¹⁴ οι δε ειπον οι μεν ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν ετεροι δε ιερεμιαν η ενα των προφητων ¹⁵ λεγει αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι ¹⁶ αποκριθεις δε σιμων πετρος ειπεν συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ¹⁷ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτω μακαριος ει σιμων βαριωνα οτι σαρξ και αιμα ουκ απεκαλυψεν σοι αλλ ο πατηρ μου ο εν τοις ουρανοις ¹⁸ καγω δε σοι λεγω οτι συ ει πετρος και επι ταυτη τη πετρα οικοδομησω μου την εκκλησιαν και πυλαι αδου ου κατισχυουσιν αυτης ¹⁹ και δωσω σοι τας κλεις της βασιλειας των ουρανων και ο εαν δησησ επι της γης εσται δεδεμενον εν τοις ουρανοις και ο εαν λυσησ επι της γης εσται λελυμενον εν τοις ουρανοις ²⁰ τότε διεστειλατο τοις μαθηταις αυτου ινα μηδενι ειπωσιν οτι αυτος εστιν ιησους ο χριστος ²¹ απο τοτε ηρξατο ο ιησους δεικνυειν τοις μαθηταις αυτου οτι δει αυτον απελθειν εις ιεροσολυμα και πολλα παθειν απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα εγερθηναι ²² και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω λεγων ιλεωσ σοι κυριε ου μη εσται σοι τουτο ²³ ο δε στραφεις ειπεν τω πετρω υπαγε οπισω μου σατανα σκανδαλον μου ει οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ²⁴ τότε ο ιησους ειπεν τοις μαθηταις αυτου ει τις θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁵ ος γαρ αν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ευρησει αυτην ²⁶ τι γαρ ωφελειται ανθρωπος εαν τον κοσμον ολον κερδηση την δε ψυχην αυτου ζημιωθη η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ²⁷ μελλει γαρ ο υιος του ανθρωπου ερχεσθαι εν τη δοξη του πατρος αυτου μετα των αγγελων αυτου και τοτε αποδωσει εκαστω κατα την πραξιν αυτου ²⁸ αμην λεγω

υμιν εισιν τινες ωδε εστωτες οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν τη βασιλεια αυτου

17

¹ και μεθ ημερας εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αναφερει αυτους εις ορος υψηλον κατ ιδιαν ² και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων και ελαμφεν το προσωπον αυτου ως ο ηλιος τα δε ιματια αυτου εγενοντο λευκα ως το φως ³ και ιδου ωφθησαν αυτοις μωσησ και ηλιασ μετ αυτου συλλαλουντες ⁴ αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν τω ιησου κυριε καλον εστιν ημασ ωδε ειναι ει θελεισ ποιησωμεν ωδε τρεισ σκηνας σοι μιαν και μωση μιαν και μιαν ηλια ⁵ ετι αυτου λαλουντος ιδου νεφελη φωτεινη επεσκιασεν αυτους και ιδου φωνη εκ της νεφελης λεγουσα ουτος εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα αυτου ακουετε ⁶ και ακουσαντες οι μαθηται επεσον επι προσωπον αυτων και εφοβηθησαν σφοδρα ⁷ και προσελθων ο ιησους ηψατο αυτων και ειπεν εγερθητε και μη φοβεισθε ⁸ επارانτες δε τουσ οφθαλμουσ αυτων ουδενα ειδον ει μη τον ιησουν μονον ⁹ και καταβαινοντων αυτων εκ του ορουσ ενειτειλατο αυτοισ ο ιησους λεγων μηδενι ειπητε το οραμα εωσ ου ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰ και επηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τι ουν οι γραμματεισ λεγουσιν οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹¹ ο δε ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ερχεται πρωτον και αποκατασθησει παντα ¹² λεγω δε υμιν οτι ηλιασ ηδη ηλθεν και ουκ επεγνωσαν αυτον και εποιησαν εν αυτω οσα ηθελησαν ουτωσ και ο υιοσ του ανθρωπου μελλει πασχειν υπ αυτων ¹³ τοτε συνηκαν οι μαθηται οτι περι ιωαννου του βαπτιστου ειπεν αυτοισ ¹⁴ και ελθοντων αυτων προς τον οχλον προσηλθεν αυτω ανθρωποσ γονυπετων αυτον ¹⁵ και λεγων κυριε ελεησον μου τον υιον οτι σεληνιαζεται και κακωσ πασχει πολλακισ γαρ πιπτει εις το πυρ και πολλακισ εις το υδωρ ¹⁶ και προσηνεγκα αυτον τοισ μαθηταισ σου και ουκ ηδυνηθησαν αυτον θεραπευσαι ¹⁷ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι μεθ υμων εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε μοι αυτον ωδε ¹⁸ και επετιμησεν αυτω ο ιησους και εξηλθεν απ αυτου το δαιμονιον και εθεραπευθη ο παισ απο της ωρας εκεινησ ¹⁹ τοτε προσελθοντες οι μαθηται τω ιησου κατ ιδιαν ειπον δια τι ημεισ ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο ²⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ δια την απιστιαν υμων αμην γαρ λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ερειτε τω ορει τουτω μεταβηθι εντευθεν εκει και μεταβησεται και ουδεν αδυνατησει υμιν ²¹ τουτο δε το γενοσ ουκ εκπορευεται ει μη εν προσευχη και νηστεια ²² αναστρεφομενων δε αυτων εν τη γαλιλαια ειπεν αυτοισ ο ιησους μελλει ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοσθαι εις χειρασ ανθρωπων ²³ και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα εγερθησεται και ελυπηθησαν σφοδρα ²⁴ ελθοντων δε αυτων εις καπερναουμ προσηλθον οι τα διδραχμα λαμβανοντες τω πετρω και ειπον ο διδασκαλοσ υμων ου τελει τα διδραχμα ²⁵ λεγει ναι και οτε εισηλθεν εις την οικιαν προεφθασεν αυτον ο ιησους λεγων τι σοι δοκει σιμων ι βασιλεισ της γησ απο τινων λαμβανουσιν τελη η κηρσον απο των υιων αυτων η απο των αλλοτριων ²⁶ λεγει αυτω ο πετροσ απο των αλλοτριων εφη αυτω ο ιησους αρα γε ελευθεροι εισιν οι υιοι ²⁷ ινα δε μη σκανδαλισωμεν αυτουσ πορευθεισ εις την θαλασσαν βαλε αγκιστρον και τον αναβαινοντα πρωτον ιχθυν αρων και ανοιξασ το στομα αυτου ευρησεισ στατηρα εκεινον λαβων δοσ αυτοισ αντι εμου και σου

18

¹ εν εκεινη τη ωρα προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες τισ αρα μειζων εστιν εν τη βασιλεια των ουρανων ² και προσκαλεσαμενοσ ο ιησους παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων ³ και ειπεν αμην λεγω υμιν εαν μη στραφητε και γενηθησ ωσ τα παιδια ου μη εισελθητε εις την βασιλειαν των ουρανων ⁴ οστισ ουν ταπεινωσει εαυτον ωσ το παιδιον

τουτο ουτος εστιν ο μειζων εν τη βασιλεια των ουρανων ⁵ και οσ εαν δεζηται παιδιον τοιουτον εν επι τω ονοματι μου εμε δεχεται ⁶ οσ δ αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων των πιστευοντων εις εμε συμφερει αυτω ινα κρεμασθη μυλος ονικος εις τον τραχηλον αυτου και καταποντισθη εν τω πελαγει της θαλασσης ⁷ ουαι τω κοσμω απο των σκανδαλων αναγκη γαρ εστιν ελθειν τα σκανδαλα πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου το σκανδαλον ερχεται ⁸ ει δε η χειρ σου η ο πους σου σκανδαλιζει σε εκκοιπον αυτα και βαλε απο σου καλον σοι εστιν εισελθειν εις την ζωην χωλον η κυλλον η δυο χειρας η δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις το πυρ το αιωνιον ⁹ και ει ο οφθαλμος σου σκανδαλιζει σε εξελε αυτον και βαλε απο σου καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εις την ζωην εισελθειν η δυο οφθαλμουσ εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ¹⁰ ορατε μη καταφρονησητε ενοσ των μικρων τουτων λεγω γαρ υμιν οτι οι αγγελοι αυτων εν ουρανοισ δια παντοσ βλεπουσι το προσωπον του πατροσ μου του εν ουρανοισ ¹¹ ηλθεν γαρ ο υιοσ του ανθρωπου σωσαι το απολωλοσ ¹² τι υμιν δοκει εαν γενηται τινη ανθρωπω εκατον προβατα και πλανηθη εν εξ αυτων ουχι αφεισ τα ενενηκοντα εννεα επι τα ορη πορευθεισ ζητει το πλανωμενον ¹³ και εαν γενηται ευρειν αυτο αμην λεγω υμιν οτι χαιρει επ αυτω μαλλον η επι τοισ ενενηκοντα εννεα τοισ μη πεπλανημενοισ ¹⁴ ουτωσ ουκ εστιν θελημα εμπροσθεν του πατροσ υμων του εν ουρανοισ ινα αποληται εις των μικρων τουτων ¹⁵ εαν δε αμαρτηση εις σε ο αδελφοσ σου υπαγε και ελεγξον αυτον μεταξυ σου και αυτου μονου εαν σου ακουση εκερδησασ τον αδελφον σου ¹⁶ εαν δε μη ακουση παραλαβε μετα σου ετι ενα η δυο ινα εις στοματοσ δυο μαρτυρων η τρων σταθη παν ρημα ¹⁷ εαν δε παρακουση αυτων ειπε τη εκκλησια εαν δε και της εκκλησιασ παρακουση εστω σοι ωσπερ ο εθνικοσ και ο τελωνησ ¹⁸ αμην λεγω υμιν οσα εαν δησητε επι της γησ εσται δεδεμενα εν τω ουρανω και οσα εαν λυσητε επι της γησ εσται λελυμενα εν τω ουρανω ¹⁹ παλιν αμην λεγω υμιν οτι εαν δυο υμων συμφωνησωσιν επι της γησ περι παντοσπραγματοσ ου εαν αιτησωνται γενησεται αυτοισ παρα του πατροσ μου του εν ουρανοισ ²⁰ ου γαρ εισιν δυο η τρεισ συνηγμενοι εις το εμον ονομα εκει ειμι εν μεσω αυτων ²¹ τοτε προσελθων αυτω ο πετροσ ειπεν κυριε ποσακισ αμαρτησει εις εμε ο αδελφοσ μου και αφησω αυτω εωσ επτακισ ²² λεγει αυτω ο ιησοουσ ου λεγω σοι εωσ επτακισ αλλ εωσ εβδομηκοντακισ επτα ²³ δια τουτο ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οσ ηθελησεν συναραι λογον μετα των δουλων αυτου ²⁴ αρξαμενου δε αυτου συναιρειν προσηνεχθη αυτω εις οφειλετησ μυριων ταλαντων ²⁵ μη εχοντοσ δε αυτου αποδουнай εκελευσεν αυτον ο κυριοσ αυτου πραθηναι και την γυναικα αυτου και τα τεκνα και παντα οσα ειχεν και αποδοθηναι ²⁶ πεσων ουν ο δουλοσ προσεκυει αυτω λεγων κυριε μακροθυμησον επ εμοι και παντα σοι αποδωσω ²⁷ σπλαγχνισθεισ δε ο κυριοσ του δουλου εκεινου απελυσεν αυτον και το δανειον αφηκεν αυτω ²⁸ εξελθων δε ο δουλοσ εκεινοσ ευρεν ενα των συνδουλων αυτου οσ ωφειλεν αυτω εκατον δηναρια και κρατησασ αυτον επιγιγεν λεγων αποδοσ μοι ει τι οφειλεις ²⁹ πεσων ουν ο συνδουλοσ αυτου εις τουσ ποδασ αυτου παρεκαλει αυτον λεγων μακροθυμησον επ εμοι και αποδωσω σοι ³⁰ ο δε ουκ ηθελεν αλλα απελθων εβαλεν αυτον εις φυλακην εωσ ου αποδω το οφειλομενον ³¹ ιδοντεσ δε οι συνδουλοι αυτου τα γενομενα ³² τοτε προσκαλεσαμενοσ αυτον ο κυριοσ αυτου λεγει αυτω δουλε πονηρε πασαν την οφειλην εκεινην αφηκα σοι επει παρεκαλεσασ με ³³ ουκ εδει και σε ελεησαι τον συνδουλον σου ωσ και εγω σε ηλεησα ³⁴ και οργισθεισ ο κυριοσ αυτου παρεδωκεν αυτον τοισ βασανισταισ εωσ ου αποδω παν το οφειλομενον αυτω ³⁵ ουτωσ και ο πατηρ μου ο εποουρανοισ ποιησει υμιν εαν μη αφητε εκαστοσ τω αδελφω αυτου απο των καρδιων υμων τα παραπτωματα αυτων

19

¹ και εγενετο οτε ετελεσεν ο ιησοουσ τουσ λογουσ τουτουσ μετηρεν απο της γαλιλαιασ

και ηλθεν εις τα ορια της ιουδαιας περαν του ιορδανου² και ηκολουθησαν αυτω οχλοι πολλοι και θεραπευσεν αυτους εκει³ και προσηλθον αυτω οι φαρισαιοι πειραζοντες αυτον και λεγοντες αυτω ει εξεστιν ανθρωπω απολυσαι την γυναικα αυτου κατα πασαν αιτιαν⁴ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις ουκ ανεγνωτε οτι ο ποιησας απ αρχης αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους⁵ και ειπεν ενεκεν τουτου καταλειψει ανθρωπος τον πατερα και την μητερα και προσκολληθησεται τη γυναικι αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν⁶ οστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια ο ουν ο θεος συνεζευξεν ανθρωπους μη χωριζετω⁷ λεγουσιν αυτω τι ουν μωσση ενετειλατο δουναι βιβλιον αποστασιου και απολυσαι αυτην⁸ λεγει αυτοις οτι μωσση προς την σκληροκαρδιαν υμων επιτρεψεν υμιν απολυσαι τας γυναικας υμων απ αρχης δε ου γεγονεν ουτως⁹ λεγω δε υμιν οτι ο αν απολυση την γυναικα αυτου μη επι πορνεια και γαμηση αλλην μοιχαται και ο απολελυμενη γαμησας μοιχαται¹⁰ λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ει ουτως εστιν η αιτια του ανθρωπου μετα της γυναικος ου συμφερει γαμησαι¹¹ ο δε ειπεν αυτοις ου παντες χωρουσιν τον λογον τουτον αλλ οισ δεδοται¹² εισιν γαρ ευνουχοι οιτινες εκ κοιλιας μητρος εγεννηθησαν ουτως και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισθησαν υπο των ανθρωπων και εισιν ευνουχοι οιτινες ευνουχισαν εαυτους δια την βασιλειαν των ουρανων ο δυναμενος χωρειν χωρειτω¹³ τοτε προσηνεχθη αυτω παιδια ινα τας χειρας επιθη αυτοις και προσευζηται οι δε μαθηται επιτιμησαν αυτου¹⁴ ο δε ιησους ειπεν αφετε τα παιδια και μη κωλυετε αυτα ελθειν προς με τωσ γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια των ουρανων¹⁵ και επιθεισ αυτοις τας χειρας επορευθη εκειθεν¹⁶ και ιδου εις προσελθων ειπεν αυτω διδασκαλε αγαθε τι αγαθον ποιησω ινα εχω ζωην αιωνιον¹⁷ ο δε ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ει δε θελεισ εισελθειν εις την ζωην τηρησον τας εντολας¹⁸ λεγει αυτω ποιασ ο δε ιησους ειπεν το ου φονευσεις ου μοιχευσεις ου κλεψεις ου ψευδομαρτυρησεις¹⁹ τιμα τον πατερα και την μητερα και αγαπησεις τον πλησιον σου ωσ σεαυτον²⁰ λεγει αυτω ο νεανισκος παντα ταυτα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου τι ετι υστερω²¹ εφη αυτω ο ιησους ει θελεισ τελειοσ εισι υπαγε πωλησον σου τα υπαρχοντα και δος πτωχοισ και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι²² ακουσασ δε ο νεανισκος τον λογον απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα²³ ο δε ιησους ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου αμην λεγω υμιν οτι δυσκολωσ πλουσιοσ εισελευσεται εις την βασιλειαν των ουρανων²⁴ παλιν δε λεγω υμιν ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρυπηματοσ ραφιδοσ διελθειν η πλουσιον εις την βασιλειαν του θεου εισελθειν²⁵ ακουσαντες δε οι μαθηται αυτου εξεπλησσοτο σφοδρα λεγοντες τισ αρα δυναται σωθηναι²⁶ εμβλεψασ δε ο ιησους ειπεν αυτοισ παρα ανθρωποισ τουτο αδυνατον εστιν παρα δε θεω παντα δυνατα²⁷ τοτε αποκριθεισ ο πετροσ ειπεν αυτω ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι τι αρα εσται ημιν²⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι υμεισ οι ακολουθησαντες μοι εν τη παλιγγενεσια οταν καθιση ο υιοσ του ανθρωπου επι θρονου δοξης αυτου καθισεσθε και υμεισ επι δωδεκα θρονουσ κρινοντες τας δωδεκα φυλασ του ισραηλ²⁹ και πασ οσ αφηκεν οικιασ η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν του ονοματοσ μου εκατονταπλασιονα ληψεται και ζωην αιωνιον κληρονομησει³⁰ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι

20

¹ ομοια γαρ εστιν η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω οικοδεσποτη οστισ εξηλθεν αμα πρωιμισθωσασθαι εργατας εις τον αμπελωνα αυτου² και συμφωνησασ μετα των εργατων εκ διηναριου την ημεραν απεστειλεν αυτουσ εις τον αμπελωνα αυτου³ και εξελθων περι τριτην ωραν ειδεν αλλουσ εστωτας εν τη αγορα αργουσ⁴ και εκεινοισ ειπεν υπαγετε και υμεισ εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον δωσω υμιν⁵ οι δε απηλθον παλιν εξελθων περι εκτην και ενατην ωραν εποιησεν ωσαυτωσ⁶ περι δε

την ενδεκατην ωραν εξελθων ευρεν αλλους εστωτας αργους και λεγει αυτοις τι ωδε εστηκατε ολην την ημεραν αργοι ⁷ λεγουσιν αυτω οτι ουδεις ημας εμισθωσατο λεγει αυτοις υπαγετε και υμεις εις τον αμπελωνα και ο εαν η δικαιον ληψεσθε ⁸ οφιας δε γενομενης λεγει ο κυριος του αμπελωνος τω επιτροπω αυτου καλεσον τους εργατας και αποδος αυτοις τον μισθον αρξαιμενος απο των εσχατων εως των πρωτων ⁹ και ελθοντες οι περι την ενδεκατην ωραν ελαβον ανα δηναριον ¹⁰ ελθοντες δε οι πρωτοι ενομισαν οτι πλειονα ληφονται και ελαβον και αυτοι ανα δηναριον ¹¹ λαβοντες δε εγογγυζον κατα του οικοδεσποτου ¹² λεγοντες οτι ουτοι οι εσχατοι μιαν ωραν εποιησαν και ισους ημιν αυτους εποιησας τοις βαστασασιν το βαρος της ημερας και τον καυσωνα ¹³ ο δε αποκριθεις ειπεν ενι αυτων εταιρε ουκ αδικω σε ουχι δηναριου συνεφωνησας μοι ¹⁴ αρον το σον και υπαγε θελω δε τουτω τω εσχατω δουναι ωσ και σοι ¹⁵ η ουκ εξεστιν μοι ποιησαι ο θελω εν τοις εμοις ει ο οφθαλμος σου πονηρος εστιν οτι εγω αγαθος ειμι ¹⁶ ουτως εσονται οι εσχατοι πρωτοι και οι πρωτοι εσχατοι πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁷ και αναβαινων ο ιησους εις ιεροσολυμα παρελαβεν τους δωδεκα μαθητας κατα ιδιαν εν τη οδω και ειπεν αυτοις ¹⁸ ιδου αναβαινομεν εις ιεροσολυμα και ο υιος του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω ¹⁹ και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν εις το εμπαϊζει και μαστιγωσαι και σταυρωσαι και τη τριτη ημερα αναστησεται ²⁰ τοτε προσηλθεν αυτω η μητηρ των υιων ζεβεδαιου μετα των υιων αυτησ προσκυνουσα και αιτουσα τι παρ αυτου ²¹ ο δε ειπεν αυτη τι θελεις λεγει αυτη ειπε ινα καθισωσιν ουτοι οι δυο υιοι μου εις εκ δεξιων σου και εις εξ ευωνυμων σου εν τη βασιλεια σου ²² αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω μελλω πιειν η το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι λεγουσιν αυτω δυναμεθα ²³ και λεγει αυτοις το μεν ποτηριον μου πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων μου ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται υπο του πατροσ μου ²⁴ και ακουσαντες οι δεκα ηγανακτησαν περι των δυο αδελφων ²⁵ ο δε ιησους προσκαλεσασμενος αυτους ειπεν οιδατε οτι οι αρχοντες των εθνων κατακυριευουσιν αυτων και οι μεγαλοι κατεξουσιαζουσιν αυτων ²⁶ ουχ ουτωσ δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη εν υμιν μεγασ γενεσθαι εσται υμων διακονοσ ²⁷ και οσ εαν θελη εν υμιν ειναι πρωτοσ εστω υμων δουλοσ ²⁸ ωσπερ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ²⁹ και εκπορευομενων αυτων απο ιεριχω ηκολουθησεν αυτω οχλοσ πολυσ ³⁰ και ιδου δυο τυφλοι καθημενοι παρα την οδον ακουσαντες οτι ιησους παραγει εκραζαν λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ ³¹ ο δε οχλοσ επιτιμησεν αυτοις ινα σιωπησωσιν οι δε μειζον εκραζον λεγοντες ελεησον ημασ κυριε υιοσ δαυιδ ³² και στασ ο ιησους εφωνησεν αυτους και ειπεν τι θελετε ποιησω υμιν ³³ λεγουσιν αυτω κυριε ινα ανοιχθωσιν ημων οι οφθαλμοι ³⁴ σπλαγχνισθεις δε ο ιησους ηψατο των οφθαλμων αυτων και ευθεωσ ανεβλεψαν αυτων οι οφθαλμοι και ηκολουθησαν αυτω

21

¹ και οτε ηγγισαν εις ιεροσολυμα και ηλθον εις βηθσαφαη προς το οροσ των ελαιων τοτε ο ιησους απεστειλεν δυο μαθητασ ² λεγων αυτοις πορευθητε εις την κωμην την απεναντι υμων και ευθεωσ ευρησετε ονον δεδεμενην και πωλον μετ αυτησ λυσαντες αγαγετε μοι ³ και εαν τισ υμιν ειπη τι ερειτε οτι ο κυριοσ αυτων χρειαν εχει ευθεωσ δε αποστελλει αυτους ⁴ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθη το ρηθεν δια του προφητου λεγοντοσ ⁵ ειπατε τη θυγατρι σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται σοι πραουσ και επιβεβηκωσ επι ονον και πωλον υιον υποζυγιου ⁶ πορευθεντες δε οι μαθηται και ποιησαντες καθωσ προσεταξεν αυτοις ο ιησους ⁷ ηγαγον την ονον και τον πωλον και επεθηκαν επανω αυτων τα ιματια αυτων και επεκαθισεν επανω αυτων ⁸ ο δε πλειστοσ οχλοσ

εστρωσαν εαυτων τα ιματια εν τη οδω αλλοι δε εκοπτον κλαδους απο των δενδρων και εστρωννυον εν τη οδω ⁹ οι δε οχλοι οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα τω υιω δαυιδ ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ωσαννα εν τοις υψιστοις ¹⁰ και εισελθοντος αυτου εις ιεροσολυμα εσειση πασα η πολις λεγουσα τις εστιν ουτος ¹¹ οι δε οχλοι ελεγον ουτος εστιν ιησους ο προφητης ο απο ναζαρετ της γαλιλαιας ¹² και εισηλθεν ο ιησους εις το ιερον του θεου και εξεβαλεν παντας τους πωλουντας και αγοραζοντας εν τω ιερω και τας τραπεζας των κολλυβιστων κατεστρεψεν και τας καθεδρας των πωλουντων τας περιστερας ¹³ και λεγει αυτοις γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης κληθησεται υμεις δε αυτον εποιησατε σπηλαιον ληστων ¹⁴ και προσηλθον αυτω χωλοι και τυφλοι εν τω ιερω και εθεραπευσεν αυτους ¹⁵ ιδοντες δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις τα θαυμασια α εποιησεν και τους παιδας κραζοντας εν τω ιερω και λεγοντας ωσαννα τω υιω δαυιδ ηγανακτησαν ¹⁶ και ειπον αυτω ακουεις τι ουτοι λεγουσιν ο δε ιησους λεγει αυτοις και ουδεποτε ανεγνωτε οτι εκ στοματους νηπιων και θηλαζοντων κατηρτισω αινον ¹⁷ και καταλιπων αυτους εξηλθεν εξω της πολεως εις βηθανιαν και ηυλισθη εκει ¹⁸ πρωιας δε επαναγων εις την πολιν επειασεν ¹⁹ και ιδων συκην μιαν επι της οδου ηλθεν επ αυτην και ουδεν ευρεν εν αυτη ει μη φυλλα μονον και λεγει αυτη μηκει εκ σου καρπος γενηται εις τον αιωνα και εξηρανθη παραχρημα η συκη ²⁰ και ιδοντες οι μαθηται εθαυμασαν λεγοντες πως παραχρημα εξηρανθη η συκη ²¹ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν εαν εχητε πιστιν και μη διακριθητε ου μονον το της συκης ποιησετε αλλα καν τω ορει τουτω ειπητε αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν γενησεται ²² και παντα οσα εαν αιτησητε εν τη προσευχη πιστευοντες ληψεσθε ²³ και ελθοντι αυτω εις το ιερον προσηλθον αυτω διδασκοντι οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου λεγοντες εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις και τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ²⁴ αποκριθεισ δε ο ιησους ειπεν αυτοις ερωτησω υμας καγω λογον ενα ον εαν ειπητε μοι καγω υμιν ερω εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁵ το βαπτισμα ιωαννου ποθεν ην εξ ουρανου η εξ ανθρωπων οι δε διελογιζοντο παρ εαυτοις λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει ημιν δια τι ον ουκ επιστευσατε αυτω ²⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων φοβουμεθα τον οχλον παντες γαρ εχουσιν τον ιωαννην ως προφητην ²⁷ και αποκριθεντες τω ιησου ειπον ουκ οίδαμεν εφη αυτοις και αυτος ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ²⁸ τι δε υμιν δοκει ανθρωπος ειχεν τεκνα δυο και προσελθων τω πρωτω ειπεν τεκνον υπαγε σημερον εργαζου εν τω αμπελωνι μου ²⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν ου θελω υστερον δε μεταμεληθεισ απηλθεν ³⁰ και προσελθων τω δευτερω ειπεν ωσαντως ο δε αποκριθεισ ειπεν εγω κυριε και ουκ απηλθεν ³¹ τις εκ των δυο εποιησεν το θελημα του πατρος λεγουσιν αυτω ο πρωτος λεγει αυτοις ο ιησους αμην λεγω υμιν οτι οι τελωναι και αι πορναι προαγουσιν υμας εις την βασιλειαν του θεου ³² ηλθεν γαρ προς υμας ιωαννης εν οδω δικαιοσυνης και ουκ επιστευσατε αυτω οι δε τελωναι και αι πορναι επιστευσαν αυτω υμεις δε ιδοντες ου μετεμεληθητε υστερον του πιστευσαι αυτω ³³ αλλην παραβολην ακουσατε ανθρωπος τις ην οικοδεσποτης οστις εφυτευσεν αμπελωνα και φραγμαον αυτω περιεθηκεν και ωρυξεν εν αυτω ληνον και κωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ³⁴ οτε δε ηγγισεν ο καιρος των καρπων απεστειλεν τους δουλους αυτου προς τους γεωργους λαβειν τους καρπους αυτου ³⁵ και λαβοντες οι γεωργοι τους δουλους αυτου ον μεν εδειραν ον δε απεκτειναν ον δε ελιθοβολησαν ³⁶ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους πλειονας των πρωτων και εποιησαν αυτοις ωσαντως ³⁷ υστερον δε απεστειλεν προς αυτους τον υιον αυτου λεγων εντραπησονται τον υιον μου ³⁸ οι δε γεωργοι ιδοντες τον υιον ειπον εν εαυτοις ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε απεκτεινωμεν αυτον και κατασχωμεν την κληρονομιαν αυτου ³⁹ και λαβοντες αυτον εξεβαλον εξω του αμπελωνος και απεκτειναν ⁴⁰ οταν ον ελθη ο κυριος του αμπελωνος τι ποιησει τοις γεωργοις εκεινοις ⁴¹ λεγουσιν

αυτω κακους κακως απολεσει αυτους και τον αμπελωνα εκδωσεται αλλοις γεωργοις οιτινες αποδωσουσιν αυτω τους καρπους εν τοις καιροις αυτων ⁴² λεγει αυτοις ο ιησους ουδεποτε ανεγνωτε εν ταις γραφαις λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας παρα κυριου εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ⁴³ δια τουτο λεγω υμιν οτι αρθησεται αφ υμων η βασιλεια του θεου και δοθησεται εθνη ποιουντι τους καρπους αυτης ⁴⁴ και ο πεσων επι τον λιθον τουτον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ⁴⁵ και ακουσαντες οι αρχιερεις και οι φαρισαιοι τας παραβολας αυτου εγνωσαν οτι περι αυτων λεγει ⁴⁶ και ζητουντες αυτον κρατησαι εφοβηθησαν τους οχλους επειδη ως προφητην αυτον ειχον

22

¹ και αποκριθεις ο ιησους παλιν ειπεν αυτοις εν παραβολαις λεγων ² ωμοιωθη η βασιλεια των ουρανων ανθρωπω βασιλει οστις εποιησεν γαμους τω υιω αυτου ³ και απεστειλεν τους δουλους αυτου καλεσαι τους κεκλημενους εις τους γαμους και ουκ ηθελον ελθειν ⁴ παλιν απεστειλεν αλλους δουλους λεγων ειπατε τοις κεκλημενοις ιδου το αριστον μου ητοιμασα οι ταυροι μου και τα σιτιστα τεθυμενα και παντα ετοιμα δευτε εις τους γαμους ⁵ οι δε αμελησαντες απηλθον ο μεν εις τον ιδιον αγρον ο δε εις την εμποριαν αυτου ⁶ οι δε λοιποι κρατησαντες τους δουλους αυτου υβρισαν και απεκτειναν ⁷ και ακουσας ο βασιλευς εκεινος ωργισθη και πεμψας τα στρατευματα αυτου απωλεσεν τους φονεις εκεινους και την πολιν αυτων ενεπρησεν ⁸ τοτε λεγει τοις δουλοις αυτου ο μεν γαμος ετοιμος εστιν οι δε κεκλημενοι ουκ ησαν αξιοι ⁹ πορευεσθε ουν επι τας διεξοδους των οδων και οσοις αν ευρητε καλεσατε εις τους γαμους ¹⁰ και εξελθοντες οι δουλοι εκεινοι εις τας οδους συνηγαγον παντας οσοις ευρον πονηρους τε και αγαθους και ειπλησθη ο γαμος ανακειμενων ¹¹ εισελθων δε ο βασιλευς θεασασθαι τους ανακειμενους ειδεν εκει ανθρωπον ουκ ενδεδυμενον ενδυμα γαμου ¹² και λεγει αυτω εταιρε πως εισηλθες ωδε μη εχων ενδυμα γαμου ο δε εφιμωθη ¹³ τοτε ειπεν ο βασιλευς τοις διακονοις δησαντες αυτου ποδας και χειρας αρατε αυτον και εκβαλετε εις το σκοτος το εξωτερον εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων ¹⁴ πολλοι γαρ εισιν κλητοι ολιγοι δε εκλεκτοι ¹⁵ τοτε πορευθεντες οι φαρισαιοι συμβουλιον ελαβον οπως αυτον παγιδευσωσιν εν λογω ¹⁶ και αποστελλουσιν αυτω τους μαθητας αυτων μετα των ηρωδιανων λεγοντες διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθησ ει και την οδον του θεου εν αληθεια διδασκεις και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων ¹⁷ ειπε ουν ημιν τι σοι δοκει εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι η ου ¹⁸ γνους δε ο ιησους την πονηριαν αυτων ειπεν τι με πειραζετε υποκριται ¹⁹ επιδειξατε μοι το νομισμα του κηνσου οι δε προσηνεγκαν αυτω δηναριον ²⁰ και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη ²¹ λεγουσιν αυτω καισαρος τοτε λεγει αυτοις αποδοτε ουν τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω ²² και ακουσαντες εθαυμασαν και αφεντες αυτον απηλθον ²³ εν εκεινη τη ημερα προσηλθον αυτω σαδδουκαιιοι οι λεγοντες μη ειναι αναστασιν και επιρωτησαν αυτον ²⁴ λεγοντες διδασκαλε μωσης ειπεν εαν τις αποθανη μη εχων τεκνα επιγαμβρευσει ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και αναστησει σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁵ ησαν δε παρ ημιν επτα αδελφοι και ο πρωτος γαμησας ετελευτησεν και μη εχων σπερμα αφηκεν την γυναικα αυτου τω αδελφω αυτου ²⁶ ομοιωσ και ο δευτερος και ο τριτος εως των επτα ²⁷ υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ²⁸ εν τη ουν αναστασει τινος των επτα εσται γυνη παντες γαρ εσχον αυτην ²⁹ αποκριθεις δε ο ιησους ειπεν αυτοις πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ³⁰ εν γαρ τη αναστασει ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται αλλ ως αγγελοι του θεου εν ουρανω εισιν ³¹ περι δε της αναστασεως των νεκρων ουκ ανεγνωτε ο ρηθεν υμιν υπο του θεου λεγοντος ³² εγω ειμι ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ουκ εστιν ο θεος θεος νεκρων αλλα ζωντων ³³ και ακουσαντες οι οχλοι εξεπλησσαντο επι τη διδαχη

αυτου ³⁴ οι δε φαρισαιοι ακουσαντες οτι εφριμωσεν τους σαδδουκαιους συνηχθησαν επι το αυτο ³⁵ και επηρωτησεν εις εξ αυτων νομικος πειραζων αυτον και λεγων ³⁶ διδασκαλε ποια εντολη μεγαλη εν τω νομω ³⁷ ο δε ιησους εφη αυτω αγαπησεις κυριον τον θεον σου εν ολη καρδια σου και εν ολη ψυχη σου και εν ολη τη διανοια σου ³⁸ αυτη εστιν πρωτη και μεγαλη εντολη ³⁹ δευτερα δε ομοια αυτη αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον ⁴⁰ εν ταυταις ταις δυσιν εντολαις ολος ο νομος και οι προφηται κρεμανται ⁴¹ συνηγγενων δε των φαρισαιων επηρωτησεν αυτους ο ιησους ⁴² λεγων τι υμιν δοκει περι του χριστου τινος υιος εστιν λεγουσιν αυτω του δαυιδ ⁴³ λεγει αυτοις πως ουν δαυιδ εν πνευματι κυριον αυτον καλει λεγων ⁴⁴ ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁵ ει ουν δαυιδ καλει αυτον κυριον πως υιος αυτου εστιν ⁴⁶ και ουδεις εδυνάτο αυτω αποκριθηναι λογον ουδε ετολμησεν τις απ εκεινησ της ημερας επερωτησαι αυτον ουκετι

23

¹ τοτε ο ιησους ελαλησεν τοις οχλοις και τοις μαθηταις αυτου ² λεγων επι της μωσσεως καθεδρας εκαθισαν οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ³ παντα ουν οσα εαν ειπωσιν υμιν τηρειν τηρειτε και ποιειτε κατα δε τα εργα αυτων μη ποιειτε λεγουσιν γαρ και ου ποιουσιν ⁴ δεσμευουσιν γαρ φορτια βαρεα και δυσβαστακτα και επιτιθεασιν επι τους ωμους των ανθρωπων τω δε δακτυλω αυτων ου θελουσιν κινησαι αυτα ⁵ παντα δε τα εργα αυτων ποιουσιν προς το θεαθηναι τοις ανθρωποις πλατυνουσιν δε τα φυλακτηρια αυτων και μεγαλυνουσιν τα κρασπεδα των ιματιων αυτων ⁶ φιλουσιν τε την πρωτοκλισιαν εν τοις δειπνοις και τας πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαις ⁷ και τους ασπασμους εν ταις αγοραις και καλεισθαι υπο των ανθρωπων ραββι ραββι ⁸ υμεις δε μη κληθητε ραββι εις γαρ εστιν υμων ο καθηγητης ο χριστος παντες δε υμεις αδελφοι εστε ⁹ και πατερα μη καλεσητε υμων επι της γης εις γαρ εστιν ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις ¹⁰ μηδε κληθητε καθηγηται εις γαρ υμων εστιν ο καθηγητης ο χριστος ¹¹ ο δε μειζων υμων εσται υμων διακονος ¹² οστις δε υψωσει εαυτον ταπεινωθησεται και οστις ταπεινωσει εαυτον υψωθησεται ¹³ ουαι δε υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κατεσθιετε τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι δια τουτο ληψεσθε περισσοτερον κριμα ¹⁴ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι κλειετε την βασιλειαν των ουρανων εμπροσθεν των ανθρωπων υμεις γαρ ουκ εισερχεσθε ουδε τους εισερχομενους αφιετε εισελθην ¹⁵ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι περιαγετε την θαλασσαν και την ξηραν ποιησαι ενα προσηλυτον και οταν γενηται ποιειτε αυτον υιον γεεννης διπλοτερον υμων ¹⁶ ουαι υμιν οδηγοι τυφλοι οι λεγοντες οσ αν ομοση εν τω ναω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω χρυσω του ναου οφειλει ¹⁷ μωροι και τυφλοι τισ γαρ μειζων εστιν ο χρυσος η ο ναος ο αγιαζων τον χρυσον ¹⁸ και οσ εαν ομοση εν τω θυσιαστηριω ουδεν εστιν οσ δ αν ομοση εν τω δωρω τω επανω αυτου οφειλει ¹⁹ μωροι και τυφλοι τι γαρ μειζον το δωρον η το θυσιαστηριον το αγιαζον το δωρον ²⁰ ο ουν ομοσας εν τω θυσιαστηριω ομνυει εν αυτω και εν πασιν τοις επανω αυτου ²¹ και ο ομοσας εν τω ναω ομνυει εν αυτω και εν τω κατοικησαντι αυτον ²² και ο ομοσας εν τω ουρανω ομνυει εν τω θρονω του θεου και εν τω καθημενω επανω αυτου ²³ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι αποδεκατουτε το ηδουσμον και το ανηθον και το κυμινον και αφηκατε τα βαρυτερα του νομου την κριση και τον ελεον και την πιστην ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ²⁴ οδηγοι τυφλοι οι διυλιζοντες τον κωνωπα την δε καμηλον καταπινωντες ²⁵ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι καθαριζετε το εξωθεν του ποτηριου και της παροψιδος εσωθεν δε γεμουσιν εξ αρπαγης και αδικιας ²⁶ φαρισαιε τυφλε καθαρισον πρωτον το εντος του ποτηριου και της παροψιδος ινα γενηται και το εκτος

αυτων καθαρων ²⁷ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι παρομοιαζετε ταφοισ κεκονιαμενοισ οτινις εξωθεν μεν φαινονται ωραιοι εσωθεν δε γεμουσιν οστων νεκρων και πασης ακαθαριασ ²⁸ ουτως και υμεις εξωθεν μεν φαινεσθε τοισ ανθρωποισ δικαιοι εσωθεν δε μεστοι εστε υποκρισεωσ και ανομιασ ²⁹ ουαι υμιν γραμματεισ και φαρισαιοι υποκριται οτι οικοδομειτε τουσ ταφουσ των προφητων και κοσμειτε τα μνημεια των δικαιων ³⁰ και λεγετε ει ημεν εν ταισ ημεραισ των πατερων ημων ουκ αν ημεν κοινωνοι αυτων εν τω αιματι των προφητων ³¹ ωστε μαρτυρειτε εαυτοισ οτι υιοι εστε των φονευσαντων τουσ προφητασ ³² και υμεις πληρωσατε το μετρον των πατερων υμων ³³ οφεισ γεννηματα εχιδνων πωσ φυγητε απο της κρισεωσ της γεεννησ ³⁴ δια τουτο ιδου εγω αποσπελλω προς υμασ προφητασ και σοφουσ και γραμματεισ και εξ αυτων αποκτενειτε και σταυρωσατε και εξ αυτων μαστιγωσατε εν ταισ συναγωγαισ υμων και διωξετε απο πολεωσ εισ πολιν ³⁵ οπωσ ελθη εφ υμασ παν αιμα δικαιον εκχυνομενον επι της γησ απο του αιματοσ αβελ του δικαιου εωσ του αιματοσ ζαχαριου υιου βαραχιου ον εφονευσατε μεταξυ του ναου και του θυσιαστηριου ³⁶ αμην λεγω υμιν οτι ηξει παντα ταυτα επι την γενεαν ταυτην ³⁷ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προς αυτην ποσακισ ηθελησα επισυναγαγειν τα τεκνα σου ον τροπον επισυναγει ορνισ τα νοσσια εαυτησ υπο τασ περυγασ και ουκ ηθελησατε ³⁸ ιδου αφιεται υμιν ο οικοσ υμων ερημοσ ³⁹ λεγω γαρ υμιν ου μη με ιδητε απ αρτι εωσ αν ειπητε ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου

24

¹ και εξελθων ο ιησουσ επορευετο απο του ιερου και προσηλθον οι μαθηται αυτου επιδειξαι αυτω τασ οικοδομασ του ιερου ² ο δε ιησουσ ειπεν αυτοισ ου βλεπετε παντα ταυτα αμην λεγω υμιν ου μη αφεθη ωδε λιθοσ επι λιθον οσ ου καταλυθησεται ³ καθημενου δε αυτου επι του ορουσ των ελαιων προσηλθον αυτω οι μαθηται και ιδιαν λεγοντεσ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον της σης παρουσιασ και της συντελειασ του αιωνοσ ⁴ και αποκριθεισ ο ιησουσ ειπεν αυτοισ βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση ⁵ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ εγω ειμι ο χριστοσ και πολλουσ πλανησουσιν ⁶ μελλησατε δε ακουειν πολεμουσ και ακοασ πολεμων ορατε μη θροεισθε δει γαρ παντα γενεσθαι αλλ ουπω εστιν το τελοσ ⁷ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλειαν και εσονται λιμοι και λοιμοι και σεισμοι κατα τοπουσ ⁸ παντα δε ταυτα αρχη ωδιων ⁹ τοτε παραδωσουσιν υμασ εισ θλιψιν και αποκτενουσιν υμασ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων των εθνων δια το ονομα μου ¹⁰ και τοτε σκανδαλισθησονται πολλοι και αλληλουσ παραδωσουσιν και μισησουσιν αλληλουσ ¹¹ και πολλοι ψευδοπροφηται εγερθησονται και πλανησουσιν πολλουσ ¹² και δια το πληθυνθηναι την ανομιαν ψυγησεται η αγαπη των πολλων ¹³ ο δε υπομεινασ εισ τελοσ ουτοσ σωθησεται ¹⁴ και κηρυχθησεται τουτο το ευαγγελιον της βασιλειασ εν ολη τη οικουμενη εισ μαρτυριον πασιν τοισ εθνεσιν και τοτε ηξει το τελοσ ¹⁵ οταν ουν ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν δια δανηλ του προφητου εστωσ εν τοπω αγιω ο αναγινωσκων νοειτω ¹⁶ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν επι τα ορη ¹⁷ ο επι του δωματοσ μη καταβαινετω αραι τα εκ της οικιασ αυτου ¹⁸ και ο εν τω αγρω μη επιστρεψατω οπισω αραι τα ιματια αυτου ¹⁹ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ²⁰ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνοσ μηδε σαββατω ²¹ εσται γαρ τοτε θλιψισ μεγαλη οια ου γεγονεν απ αρχησ κοσμου εωσ του νυν ουδ ου μη γενηται ²² και ει μη εκολοβωθησαν αι ημεραι εκειναι ουκ αν εσωθη πασα σαρξ δια δε τουσ εκλεκτουσ κολοβωθησονται αι ημεραι εκειναι ²³ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστοσ η ωδε μη πιστευσητε ²⁴ εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια μεγαλα και τερατα ωστε πλανησαι ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ ²⁵ ιδου προειρηκα υμιν ²⁶ εαν ουν ειπωσιν

υμιν ιδου εν τη ερημω εστιν μη εξελθητε ιδου εν τοις ταμειοις μη πιστευσητε ²⁷ ωσπερ γαρ η αστραπη εξερχεται απο ανατολων και φαινεται εωσ δυσμων ουτως εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ²⁸ οπου γαρ εαν η το πτωμα εκει συναχθησονται οι αετοι ²⁹ ευθεωσ δε μετα την θλιψιν των ημερων εκεινων ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγος αυτης και οι αστερες πεσουνται απο του ουρανου και αι δυναμεισ των ουρανων σαλευθησονται ³⁰ και τοτε φανησεται το σημειον του υιου του ανθρωπου εν τω ουρανω και τοτε κοψονται πασαι αι φυλαι της γης και οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου μετα δυναμειωσ και δοξης πολλησ ³¹ και αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου μετα σαλπιγγουσ φωνησ μεγαλησ και επισυναξουσιν τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρων ουρανων εωσ ακρων αυτων ³² απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδοσ αυτης γενηται απαλοσ και τα φυλλα εκφυη γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ ³³ ουτωσ και υμεισ οταν ιδητε ταυτα παντα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ ³⁴ αμην λεγω υμιν ου μη παρελθη η γενεα αυτη εωσ αν παντα ταυτα γενηται ³⁵ ο ουρανοσ και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁶ περι δε της ημερασ εκεινησ και ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι των ουρανων ει μη ο πατηρ μου μονοσ ³⁷ ωσπερ δε αι ημεραι του νωε ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ³⁸ ωσπερ γαρ ησαν εν ταισ ημεραισ ταισ προ του κατακλυσμου τρωγοντεσ και πινοντεσ γαμουντεσ και εκγαμιζοντεσ αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε εις την κιβωτον ³⁹ και ουκ εγνωσαν εωσ ηλθεν ο κατακλυσμοσ και ηρεν απαντασ ουτωσ εσται και η παρουσια του υιου του ανθρωπου ⁴⁰ τοτε δυο εσονται εν τω αγρω ο εισ παραλαμβανεται και ο εισ αφιεται ⁴¹ δυο αληθουσαι εν τω μυλωνι μια παραλαμβανεται και μια αφιεται ⁴² γρηγορευτε ουν οτι ουκ οιδατε ποια ωρα ο κυριοσ υμων ερχεται ⁴³ εκεινο δε γινωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδεσποτησ ποια φυλακη ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν ειασεν διορυγηναι την οικιαν αυτου ⁴⁴ δια τουτο και υμεισ γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται ⁴⁵ τισ αρα εστιν ο πιστοσ δουλοσ και φρονιμοσ ον κατεστησεν ο κυριοσ αυτου επι της θεραπειασ αυτου του διδοναι αυτοισ την τροφην εν καιρω ⁴⁶ μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτωσ ⁴⁷ αμην λεγω υμιν οτι επι πασιν τοισ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁸ εαν δε ειπη ο κακοσ δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ελθειν ⁴⁹ και αρζηται τυπτειν τουσ συνδουλουσ εσθιειν δε και πινειν μετα των μεθυστων ⁵⁰ ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γινωσκει ⁵¹ και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των υποκριτων θησει εκει εσται ο κλαυθμοσ και ο βρυγμοσ των οδοντων

25

¹ τοτε ομοιωθησεται η βασιλεια των ουρανων δεκα παρθενοισ αιτινεσ λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων εξηλθον εισ απαντησιν του νυμφιου ² πεντε δε ησαν εξ αυτων φρονιμοι και αι πεντε μωραι ³ αιτινεσ μωραι λαβουσαι τασ λαμπαδασ αυτων ουκ ελαβον μεθ εαυτων ελαιον ⁴ αι δε φρονιμοι ελαβον ελαιον εν τοισ αγγειοισ αυτων μετα των λαμπαδων αυτων ⁵ χρονιζοντοσ δε του νυμφιου ενσταξαν πασαι και εκαθευδον ⁶ μεσησ δε νυκτοσ κραυγη γεγονεν ιδου ο νυμφιοσ ερχεται εξερχεσθε εισ απαντησιν αυτου ⁷ τοτε ηγερθησαν πασαι αι παρθενοι εκειναι και εκοσμησαν τασ λαμπαδασ αυτων ⁸ αι δε μωραι ταισ φρονιμοισ ειπον δοτε ημιν εκ του ελαιου υμων οτι αι λαμπαδεσ ημων σβεννυνται ⁹ απεκριθησαν δε αι φρονιμοι λεγουσαι μηποτε ουκ αρκεση ημιν και υμιν πορευεσθε δε μαλλον προσ τουσ πωλουντασ και αγορασατε εαυταισ ¹⁰ απερχομενων δε αυτων αγορασαι ηλθεν ο νυμφιοσ και αι ετοιμοι εισηλθον μετ αυτου εισ τουσ γαμουσ και εκλεισθη η θυρα ¹¹ υστερον δε ερχονται και αι λοιπαι παρθενοι λεγουσαι κυριε κυριε ανοιξον ημιν ¹² ο δε αποκριθεισ ειπεν αμην λεγω υμιν ουκ οйда υμασ ¹³ γρηγορευτε ουν οτι ουκ οιδατε την ημεραν ουδε την ωραν εν η ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται

14 ὡσπερ γαρ ἀνθρώπος ἀποδημῶν ἐκάλεσεν τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπαρχόντα αὐτοῦ 15 καὶ ὡ μὲν ἔδωκεν πέντε τάλαντα ὡ δὲ δύο ὡ δὲ ἓν ἕκαστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ ἀπεδημήσεν εὐθεὺς 16 πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβῶν εἰργασάτο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα 17 ὡσαυτὸς καὶ ὁ τὰ δύο ἐκερδήσεν καὶ αὐτὸς ἄλλα δύο 18 ὁ δὲ τὸ ἐν λαβῶν ἀπελθὼν ὠρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ἀπεκρύψεν τὸ ἀργυρίον τοῦ κυρίου αὐτοῦ 19 μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἐρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων καὶ συνάρει μετ' αὐτῶν λόγον 20 καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβῶν προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων κυριε πέντε τάλαντα μοι παρέδωκας ἰδε ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκερδήσα ἐπ' αὐτοῖς 21 ἐφῆ δὲ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ εὐ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγα ἢ σὺ πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω εἰσελθε εἰς τὴν χάραν τοῦ κυρίου σου 22 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβῶν εἶπεν κυριε δύο τάλαντα μοι παρέδωκας ἰδε ἄλλα δύο τάλαντα ἐκερδήσα ἐπ' αὐτοῖς 23 ἐφῆ αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ οὐν ἀπὸ αὐτοῦ ἀγαθὲ καὶ πιστὲ ἐπὶ ὀλίγα ἢ σὺ πιστὸς ἐπὶ πολλῶν σὲ καταστήσω εἰσελθε εἰς τὴν χάραν τοῦ κυρίου σου 24 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἐν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν κυριε ἐγὼν σὲ ὅτι σκληρὸς εἶ ἀνθρώπος θερίζων ὅπου οὐκ ἐσπείρας καὶ συναγῶν ὅθεν οὐ διεσκορπίσας 25 καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρύψα τὰ τάλαντον σου ἐν τῇ γῇ ἰδε ἔχεις τὸ σόν 26 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ πονήρη δούλε καὶ σκῆπτρον ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἐσπείρα καὶ συναγῶ ὅθεν οὐ διεσκορπίσα 27 εἶδει οὖν σὲ βαλεῖν τὸ ἀργυρίον μου τοῖς τραπεζίταις καὶ ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομίσασθην ἀντὶ τοῦ ἐμῶν σὺν τοκῷ 28 ἀράτε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ ἐχόντι τὰ δέκα τάλαντα 29 τῷ γὰρ ἐχόντι πάντι δοθησεται καὶ περισσευθησεται ἀπὸ τοῦ μὴ ἐχόντος καὶ ὁ ἐχὼν ἀρθησεται ἀπ' αὐτοῦ 30 καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλετε εἰς τὸ σκοτὸς τὸ ἐξώτερον ἐκεῖ ἐστὶ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων 31 ὅταν δὲ ἐλθῇ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δοξῇ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δοξῆς αὐτοῦ 32 καὶ συναχθησεται ἐμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἐθνη καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων ὡσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐριφῶν 33 καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τὰ δὲ ἐριφία ἐξ ἐυωνύμων 34 τότε εἶρε ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ δευτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ πατρὸς μου κληρονομήσατε τὴν ἠποιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου 35 ἐπεινάσα γὰρ καὶ ἔδωκατέ μοι φαγεῖν ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με ξένος ἤμην καὶ συνήγαγετέ με 36 γυμνὸς καὶ περιεβάλατέ με ἠσθένησα καὶ ἐπεσκεψάσθε με ἐν φυλακῇ ἤμην καὶ ἤλθετέ πρὸς με 37 τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες κυριε ποτε σὲ εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρεψάμεν ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν 38 ποτε δὲ σὲ εἶδομεν ξένον καὶ συνήγαγομεν ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν 39 ποτε δὲ σὲ εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ ἤλθομεν πρὸς σὲ 40 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶρε αὐτοῖς ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον ἐποίησατέ ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοὶ ἐποίησατέ 41 τότε εἶρε καὶ τοῖς ἐξ ἐυωνύμων πορευέσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατήραμενοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἠποιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ 42 ἐπεινάσα γὰρ καὶ οὐκ ἔδωκατέ μοι φαγεῖν ἐδίψησα καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με 43 ξένος ἤμην καὶ οὐ συνήγαγετέ με γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλατέ με ἀσθενὴ καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκεψάσθε με 44 τότε ἀποκριθήσονται καὶ αὐτοὶ λέγοντες κυριε ποτε σὲ εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοὶ 45 τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων ἀμὴν λέγω ὑμῖν ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποίησατέ ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων οὐδὲ ἐμοὶ ἐποίησατέ 46 καὶ ἀπελευσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον

26

1 καὶ ἐγένετο ὅτε ἐτέλεσεν ὁ ἰησοῦς πάντα τοὺς λόγους τούτους εἶπεν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ 2 οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμερῶν τὸ πάσχα γίνεται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι 3 τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου καϊάφα

⁴ και συνεβουλευσαντο ινα τον ιησουν δωλω κρατησωσιν και αποκτεινωσιν ⁵ ελεγον δε μη εν τη εορτη ινα μη θορυβος γενηται εν τω λαω ⁶ του δε ιησου γενομενου εν βηθανια εν οικια σιμωνος του λεπρου ⁷ προσηλθεν αυτω γυνη αλαβαστρον μυρου εχουσα βαρυτιμου και κατεχεεν επι την κεφαλην αυτου ανακειμενου ⁸ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ηγανακτησαν λεγοντες εις τι η απωλεια αυτη ⁹ ηδυνάτο γαρ τουτο το μυρον πραθηναι πολλου και δοθηναι πτωχοις ¹⁰ γνους δε ο ιησους ειπεν αυτοις τι κοπους παρεχετε τη γυναικι εργον γαρ καλον ειργασατο εις εμε ¹¹ παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ¹² βαλουσα γαρ αυτη το μυρον τουτο επι του σωματος μου προς το ενταφιασαι με εποιησεν ¹³ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εν ολω τω κοσμω λαληθησεται και ο εποιησεν αυτη εις μνημοσυνον αυτης ¹⁴ τοτε πορευθεισ εις των δωδεκα ο λεγομενος ιουδας ισκαριωτης προς τους αρχιερεις ¹⁵ ειπεν τι θελετε μοι δουναι καγω υμιν παραδωσω αυτον οι δε εσθησαν αυτω τριακοντα αργυρια ¹⁶ και απο τοτε εξητη ευκαιρια ινα αυτον παραδω ¹⁷ τη δε πρωτη των αζυμων προσηλθον οι μαθηται τω ιησου λεγοντες αυτω που θελεις ετοιμασομεν σοι φαγειν το πασχα ¹⁸ ο δε ειπεν υπαγετε εις την πολιν προς τον δεινα και ειπατε αυτω ο διδασκαλος λεγει ο καιρος μου εγγυς εστιν προς σε ποιω το πασχα μετα των μαθητων μου ¹⁹ και εποιησαν οι μαθηται ωσ συνεταξεν αυτοις ο ιησους και ητοιμασαν το πασχα ²⁰ οψιας δε γενομενης ανεκειτο μετα των δωδεκα ²¹ και εσθιοντων αυτων ειπεν αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²² και λυπουμενοι σφοδρα ηρξαντο λεγειν αυτω εκαστος αυτων μητι εγω ειμι κυριε ²³ ο δε αποκριθεισ ειπεν ο εμβραψασ μετ εμου εν τω τρυβλιω την χειρα ουτος με παραδωσει ²⁴ ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινοσ ²⁵ αποκριθεισ δε ιουδας ο παραδιδουσ αυτον ειπεν μητι εγω ειμι ραββι λεγει αυτω συ ειπασ ²⁶ εσθιοντων δε αυτων λαβων ο ιησους τον αρτον και ευχαριστησασ εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²⁷ και λαβων το ποτηριον και ευχαριστησασ εδωκεν αυτοις λεγων πιετε εξ αυτου παντες ²⁸ τουτο γαρ εστιν το αιμα του τησ καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον εις αφεσιν αμαρτιων ²⁹ λεγω δε υμιν οτι ου μη πιω απ αρτι εκ τουτου του γεννηματος τησ αμπελου εωσ τησ ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω μεθ υμων καινον εν τη βασιλεια του πατροσ μου ³⁰ και υμνησαντες εξηλθον εις το οροσ των ελαιων ³¹ τοτε λεγει αυτοισ ο ιησους παντες υμεισ σκανδαλισθησθεσ εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη γεγραπται γαρ παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα τησ ποιμνησ ³² μετα δε το εγερθηναι με προαξω υμασ εις την γαλιλαιαν ³³ αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν αυτω ει παντες σκανδαλισθησονται εν σοι εγω δε ουδεποτε σκανδαλισθησομαι ³⁴ εφη αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι εν ταυτη τη νυκτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με ³⁵ λεγει αυτω ο πετροσ καν δεη με συν σοι αποθανειν ου μη σε απαρνησωμαι ομοιωσ δε και παντες οι μαθηται ειπον ³⁶ τοτε ερχεται μετ αυτων ο ιησους εις χωριον λεγομενον γεθησμανη και λεγει τοις μαθηταισ καθισατε αυτου εωσ ου απελθων προσευξωμαι εκει ³⁷ και παραλαβων τον πετρον και τουσ δυο υιοσ ζεβεδαιου ηρξατο λυπεισθαι και αδημονειν ³⁸ τοτε λεγει αυτοισ ο ιησους περιλυπος εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε μετ εμου ³⁹ και προσελθων μικρον επεσεν επι προσωπον αυτου προσευχομενοσ και λεγων πατερ μου ει δυνατον εστιν παρελθετω απ εμου το ποτηριον τουτο πλην ουχ ωσ εγω θελω αλλ ωσ συ ⁴⁰ και ερχεται προς τουσ μαθητασ και ευρισκει αυτοουσ καθευδοντασ και λεγει τω πετρω ουτωσ ουκ ισχυσατε μιαν ωραν γρηγορησαι μετ εμου ⁴¹ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ εσθηνησ ⁴² παλιν εκ δευτερον απελθων προσηυξατο λεγων πατερ μου ει ου δυναται τουτο το ποτηριον παρελθειν απ εμου εαν μη αυτο πιω γεννηθητω το θελημα σου ⁴³ και ελθων ευρισκει

αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι βεβαρημενοι ⁴⁴ και αφεισ αυτους απελθων παλιν προσηξατο εκ τριτου τον αυτον λογον ειπων ⁴⁵ τοτε ερχεται προς τους μαθητας αυτου και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P το λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P ιδου ηγγικεν η ωρα και ο υιος του ανθρωπου παραδιδοται εις χειρας αμαρτωλων ⁴⁶ εγειρεσθε αγωμεν ιδου ηγγικεν ο παραδιδοτος με ⁴⁷ και ετι αυτου λαλουντος ιδου ιουδας εις των δωδεκα ηλθεν και μετ αυτου οχλος πολυς μετα μαχιρων και ξυλων απο των αρχιερων και πρεσβυτερων του λαου ⁴⁸ ο δε παραδιδοτος αυτον εδωκεν αυτοις σημειον λεγων ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον ⁴⁹ και ευθεως προσελθων τω ιησου ειπεν χαιρε ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁵⁰ ο δε ιησους ειπεν αυτω εταιρε εφ ω παρει τοτε προσελθοντες επεβαλον τας χειρας επι τον ιησουν και εκρατησαν αυτον ⁵¹ και ιδου εις των μετα ιησου εκτεινας την χειρα απεσπασεν την μαχιραν αυτου και παταξας τον δουλον του αρχιερεως αφειλεν αυτου το ωτιον ⁵² τοτε λεγει αυτω ο ιησους αποστρεψον σου την μαχιραν εις τον οπλον αυτης παντες γαρ οι λαβοντες μαχιραν εν μαχιρα αποθανουνται ⁵³ η δοκεισ τοι ου δυναμαι αρτι παρακαλεσαι τον πατερα μου και παραστησει μοι πλειους η δωδεκα λεγενας αγγελων ⁵⁴ πως ουν πληρωθωσιν αι γραφαι οτι ουτως δει γενεσθαι ⁵⁵ εν εκεινη τη ωρα ειπεν ο ιησους τοις οχλοις ως επι ληστην εξηληθετε μετα μαχιρων και ξυλων συλλαβειν με καθ ημεραν προς υμας εκαθεζομην διδασκων εν τω ιερω και ουκ εκρατησατε με ⁵⁶ τουτο δε ολον γεγονεν ινα πληρωθωσιν αι γραφαι των προφητων τοτε οι μαθηται παντες αφεντες αυτον εφυγον ⁵⁷ οι δε κρατησαντες τον ιησουν απηγαγον προς καιαφαν τον αρχιερα οπου οι γραμματεις και οι πρεσβυτεροι συνηχησαν ⁵⁸ ο δε πετρος ηκολουθει αυτω απο μακροθεν εως της αυλης του αρχιερεως και εισελθων εσω εκαθητο μετα των υπηρετων ιδειν το τελος ⁵⁹ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι και το συνεδριον ολον εζητουν ψευδομαρτυριαν κατα του ιησου οπως θανατωσωσιν αυτον ⁶⁰ και ουχ ευρον και πολλων ψευδομαρτυρων προσελθοντων ουχ ευρον ⁶¹ υστερον δε προσελθοντες δυο ψευδομαρτυρες ειπον ουτος εφη δυναμαι καταλυσαι τον ναον του θεου και δια τριων ημερων οικοδομησαι αυτον ⁶² και αναστας ο αρχιερας ειπεν αυτω ουδεν αποκρινη τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶³ ο δε ιησους εσιωπα και αποκριθεισ ο αρχιερευς ειπεν αυτω εξορκιζω σε κατα του θεου του ζωντος ινα ημιν ειπης ει συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ⁶⁴ λεγει αυτω ο ιησους συ ειπας πλην λεγω υμιν απ αρτι οψεσθε τον υιον του ανθρωπου καθημενον εκ δεξιων της δυναμεως και ερχομενον επι των νεφελων του ουρανου ⁶⁵ τοτε ο αρχιερευς διερρηξεν τα ιματια αυτου λεγων οτι εβλασφημησεν τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ιδε νυν ηκουσατε την βλασφημιαν αυτου ⁶⁶ τι υμιν δοκει οι δε αποκριθεντες ειπον ενοχος θανατου εστιν ⁶⁷ τοτε ενεπτυσαν εις το προσωπον αυτου και εκολαφισαν αυτον οι δε ερραπισαν ⁶⁸ λεγοντες προφητευσον ημιν χριστε τις εστιν ο παισας σε ⁶⁹ ο δε πετρος εξω εκαθητο εν τη αυλη και προσηλθεν αυτω μια παιδικη λεγουσα και συ ησθα μετα ιησου του γαλιλαιου ⁷⁰ ο δε ηρνησατο εμπροσθεν αυτων παντων λεγων ουκ οίδα τι λεγεις ⁷¹ εξελθοντα δε αυτον εις τον πυλωνα ειδεν αυτον αλλη και λεγει αυτοις εκει και ουτος ην μετα ιησου του ναζωραιου ⁷² και παλιν ηρνησατο μεθ ορκου οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον ⁷³ μετα μικρον δε προσελθοντες οι εστωτες ειπον τω πετρω αληθως και συ εξ αυτων ει και γαρ η λαλια σου δηλον σε ποιει ⁷⁴ τοτε ηρξατο καταθεματιζειν και ομνυειν οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον και ευθεως αλεκτωρ εφωνησεν ⁷⁵ και εμνησθη ο πετρος του ρηματος του ιησου ειρηκοτος αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με και εξελθων εξω εκλαυσεν πικρωσ

27

¹ πρωιας δε γενομενης συμβουλιον ελαβον παντες οι αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι του λαου κατα του ιησου ωστε θανατωσαι αυτον ² και δησαντες αυτον απηγαγον και

παρεδωκαν αυτον ποντιω πιλατω τω ηγεμονι ³ τοτε ιδων ιουδας ο παραδιδους αυτον οτι κατεκριθη μεταμεληθεισ απεστρεψεν τα τριακοντα αργυρια τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροις ⁴ λεγων ημαρτον παραδους αιμα αθων οι δε ειπον τι προς ημας συ οφει ⁵ και ριψασ τα αργυρια εν τω ναω ανεχωρησεν και απελθων απηγγεζατο ⁶ οι δε αρχιερεις λαβοντες τα αργυρια ειπον ουκ εξεστιν βαλειν αυτα εις τον κορβαναν επει τιμη αιματος εστιν ⁷ συμβουλιον δε λαβοντες ηγορασαν εξ αυτων τον αγρον του κεραμεωσ εις ταφην τοις ξενιοις ⁸ διο εκληθη ο αγρος εκεινος αγρος αιματος εωσ της σημερον ⁹ τοτε πληρωθη το ρηθεν δια ιερεμιου του προφητου λεγοντος και ελαβον 2983 V-2AAI-3P τα τριακοντα αργυρια την τιμην του τετιμημενου ον ειμησαντο απο υιων ισραηλ ¹⁰ και εδωκαν αυτα εις τον αγρον του κεραμεωσ καθα συνεταξεν μοι κυριος ¹¹ ο δε ιησους εστη εμπροσθεν του ηγεμονοσ και επηρωτησεν αυτον ο ηγεμων λεγων συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε ιησους εφη αυτω συ λεγεισ ¹² και εν τω κατηγορεισθαι αυτον υπο των αρχιερων και των πρεσβυτερων ουδεν απεκρινατο ¹³ τοτε λεγει αυτω ο πιλατοσ ουκ ακουεισ ποσα σου καταμαρτυρουσιν ¹⁴ και ουκ απεκριθη αυτω προς ουδε εν ρημα ωστε θαυμαζειν τον ηγεμονα λιαν ¹⁵ κατα δε εορτην ειωθει ο ηγεμων απολυειν ενα τω οχλω δεσμιον ον ηθελον ¹⁶ ειχον δε τοτε δεσμιον επισημον λεγομενον βαραββαν ¹⁷ συνηγμενων ουν αυτων ειπεν αυτοις ο πιλατοσ τινα θελετε απολυσω υμιν βαραββαν η ιησουν τον λεγομενον χριστον ¹⁸ ηδει γαρ οτι δια φθονον παρεδωκαν αυτον ¹⁹ καθημενον δε αυτου επι του βηματοσ απεστειλεν προς αυτον η γυνη λεγουσα μηδεν σοι και τω δικαιοσ εκεινω πολλα γαρ επαθον σημερον και οναρ δι αυτον ²⁰ οι δε αρχιερεις και οι πρεσβυτεροι επεισαν τουσ οχλουσ ινα αιτησωνται τον βαραββαν τον δε ιησουν απολεσωσιν ²¹ αποκριθεισ δε ο ηγεμων ειπεν αυτοις τινα θελετε απο των δυο απολυσω υμιν οι δε ειπον βαραββαν ²² λεγει αυτοις ο πιλατοσ τι ουν ποιησω ιησουν τον λεγομενον χριστον λεγουσιν αυτω παντεσ σταυρωθητω ²³ ο δε ηγεμων εφη τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσωσ εκραζον λεγοντεσ σταυρωθητω ²⁴ ιδων δε ο πιλατοσ οτι ουδεν ωφελει αλλα μαλλον θορυβοσ γινεται λαβων υδωρ απενιψατο τασ χειρασ απεναντι του οχλου λεγων αθωωσ ειμι απο του αιματοσ του δικαιοσ τουτου υμεισ οψεσθε ²⁵ και αποκριθεισ πασ ο λαοσ ειπεν το αιμα αυτου εφ ημασ και επι τα τεκνα ημων ²⁶ τοτε απελυσεν αυτοις τον βαραββαν τον δε ιησουν φραγελλωσασ παρεδωκεν ινα σταυρωθη ²⁷ τοτε οι στρατιωται του ηγεμονοσ παραλαβοντεσ τον ιησουν εις το πραιτωριον συνηγαγον επ αυτον ολην την σπειραν ²⁸ και εκδυσαντεσ αυτον περιεθηκαν αυτω χλαμυδα κοκκινην ²⁹ και πλεξαντεσ στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν επι την κεφαλην αυτου και καλαμον επι την δεξιαν αυτου και γονυπετησαντεσ εμπροσθεν αυτου ενεπαιζον αυτω λεγοντεσ χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁰ και εμπτυσαντεσ εις αυτον ελαβον τον καλαμον και ετυπτον εις την κεφαλην αυτου ³¹ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την χλαμυδα και ενεδυσαν αυτον τα ιματια αυτου και απηγαγον αυτον εις το σταυρωσαι ³² εξερχομενοι δε ευρον ανθρωπον κυρηναιον ονοματι σιμωνα τουτον ηγγαρευσαν ινα αρη τον σταυρον αυτου ³³ και ελθοντεσ εις τοπον λεγομενον γολγοθα ο εστιν λεγομενοσ κρانيου τοποσ ³⁴ εδωκαν αυτω πιειν οξοσ μετα χολησ μεμιγμενον και γευσαμενοσ ουκ ηθελεν πιειν ³⁵ σταυρωσαντεσ δε αυτον διεμερισαντο τα ιματια αυτου βαλλοντεσ κληρον ³⁶ και καθημενοι ετηρουν αυτον εκει ³⁷ και επεθηκαν επανω της κεφαλησ αυτου την αιτιαν αυτου γεγραμμενην ουτοσ εστιν ιησους ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁸ τοτε σταυρουνται συν αυτω δυο λησται εις εκ δεξιων και εις εξ ευωνυμων ³⁹ οι δε παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κινουντεσ τασ κεφαλασ αυτων ⁴⁰ και λεγοντεσ ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων ωσοσ σεαυτον ει υιοσ ει του θεου καταβηθι απο του σταυρου ⁴¹ ομοιωσ δε και οι αρχιερεις εμπαιζοντεσ μετα των γραμματεων και πρεσβυτερων και φαρισαιων ελεγον ⁴² αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ει βασιλευσ ισραηλ εστιν καταβατω νυν απο του σταυρου και πιστευσομεν

επ αυτω ⁴³ πεποιθεν επι τον θεον ρυσασθω νυν αυτον ει θελει αυτον ειπεν γαρ οτι θεου ειμι υιος ⁴⁴ το δ αυτο και οι λησται οι συσταυρωθεντες αυτω ωνειδιζον αυτον ⁴⁵ απο δε εκτησ ωρας σκοτος εγενετο επι πασαν την γην εως ωρας ενατης ⁴⁶ περι δε την ενατην ωραν ανεβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ηλι ηλι λιμα σαβαχθανι τουτ εστιν θεε μου θεε μου ινα τι με εγκατελιπεσ ⁴⁷ τινεσ δε των εκει εστωτων ακουσαντες ελεγον οτι ηλιαν φωνει ουτος ⁴⁸ και ευθεωσ δραμων εις εξ αυτων και λαβων σπογγον πλησασ τε οξουσ και περιθεισ καλαμω εποτιζεν αυτον ⁴⁹ οι δε λοιποι ελεγον αφεσ ιδωμεν ει ερχεται ηλιασ σωσωσιν αυτον ⁵⁰ ο δε ιησους παλιν κραζασ φωνη μεγαλη αφηκεν το πνευμα ⁵¹ και ιδου το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω και η γη εσεισθη και αι πετραι εσχισθησαν ⁵² και τα μνημεια ανεωχθησαν και πολλα σωματα των κεκοιμημενων αγιων ηγερθη ⁵³ και εξελθοντες εκ των μνημειων μετα την εγερσιν αυτου εισηλθον εις την αγιαν πολιν και ενεφανισθησαν πολλοισ ⁵⁴ ο δε εκατονταρχοσ και οι μετ αυτου τηρουντες τον ιησουν ιδοντες τον σεισμον και τα γενομενα εφοβηθησαν σφοδρα λεγοντες αληθωσ θεου υιοσ ην ουτοσ ⁵⁵ ησαν δε εκει γυναικεσ πολλα απο μακροθεν θεωρουσαι αιτινεσ ηκολουθησαν τω ιησου απο της γαλιλαιασ διακονουσαι αυτω ⁵⁶ εν αισ ην μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου και ιωση μητηρ και η μητηρ των υιων ζεβεδαιου ⁵⁷ οφιασ δε γενομενησ ηλθεν ανθρωποσ πλουσιοσ απο αριμαθαιασ τουννομα ιωσηφ οσ και αυτοσ εμαθητευοσεν τω ιησου ⁵⁸ ουτοσ προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου τοτε ο πιλατοσ εκελευσεν αποδοθηναι το σωμα ⁵⁹ και λαβων το σωμα ο ιωσηφ ενετυλιξεν αυτο σινδονι καθαρα ⁶⁰ και εθηκεν αυτο εν τω καινω αυτου μνημειω ο ελατομησεν εν τη πετρα και προσκυλιασ λιθον μεγαν τη θυρα του μνημειου απηλθεν ⁶¹ ην δε εκει μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια καθημεναι απεναντι του ταφου ⁶² τη δε επαυριον ητισ εστιν μετα την παρασκευην συνηχθησαν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι προς πιλατον ⁶³ λεγοντες κυριε μνηνησθημεν οτι εκεινοσ ο πλανοσ ειπεν επι ζων μετα τρεισ ημερασ εγειρομαι ⁶⁴ κελουσοσ ουν ασφαλισθηναι τον ταφον εωσ της τριτης ημερασ μηποτε ελθοντες οι μαθηται αυτου νυκτοσ κλεψωσιν αυτον και ειπωσιν τω λαω ηγερθη απο των νεκρων και εσται η εσατη πλανη χειρων της πρωτης ⁶⁵ εφη δε αυτοισ ο πιλατοσ εχετε κουστωδιαν υπαγετε ασφαλισασθε ωσ οιδατε ⁶⁶ οι δε πορευθεντες ησφαλισαντο τον ταφον σφραγιασαντες τον λιθον μετα της κουστωδιασ

28

¹ οψε δε σαββατων τη επιφωσκουση εις μιαν σαββατων ηλθεν μαρια η μαγδαληνη και η αλλη μαρια θεωρησαι τον ταφον ² και ιδου σεισμοσ εγενετο μεγασ αγγελοσ γαρ κυριου καταβασ εξ ουρανου προσελθων απεκυλισεν τον λιθον απο της θυρασ και εκαθητο επανω αυτου ³ ην δε η ιδεα αυτου ωσ αστραπη και το ενδυμα αυτου λευκον ωσει χιων ⁴ απο δε του φοβου αυτου εσεισθησαν οι τηρουντεσ και εγενοντο ωσει νεκροι ⁵ αποκριθεισ δε ο αγγελοσ ειπεν ταισ γυναιξιν μη φοβεισθε υμεισ οйда γαρ οτι ιησουν τον εσταυρωμενον ζητειτε ⁶ ουκ εστιν ωδε ηγερθη γαρ καθωσ ειπεν δευτε ιδετε τον τοπον οπου εκειτο ο κυριοσ ⁷ και ταχυ πορευθεισαι ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου οτι ηγερθη απο των νεκρων και ιδου προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε ιδου ειπον υμιν ⁸ και εξελθουσαι ταχυ απο του μνημειου μετα φοβου και χαρασ μεγαλησ εδραμον απαγγελαι τοισ μαθηταισ αυτου ⁹ ωσ δε επορευοντο απαγγελαι τοισ μαθηταισ αυτου και ιδου ιησους απηνητησεν αυταισ λεγων χαιρετε αι δε προσελθουσαι εκρατησαν αυτου τουσ ποδασ και προσεκυνησαν αυτω ¹⁰ τοτε λεγει αυταισ ο ιησοσ μη φοβεισθε υπαγετε απαγγελαιτε τοισ αδελφοισ μου ινα απελθωσιν εις την γαλιλαιαν και εκει με οψονται ¹¹ πορευομενων δε αυτων ιδου τινεσ της κουστωδιασ ελθοντεσ εις την πολιν απηγγειλαν τοισ αρχιερευεισιν απαντα τα γενομενα ¹² και συναχθεντεσ μετα των πρεσβυτερων συμβουλιον τε λαβοντεσ αργυρια ικανα

εδωκαν τοις στρατιωταισ ¹³ λεγοντες ειπατε οτι οι μαθηται αυτου νυκτος ελθοντες εκλειψαν αυτον ημων κοιμωμενων ¹⁴ και εαν ακουσθη τουτο επι του ηγεμονου ημεις πεισομεν αυτον και υμασ αμεριμνουσ ποιησομεν ¹⁵ οι δε λαβοντες τα αργυρια εποιησαν ωσ εδιδαχθησαν και διεφημισθη ο λογουσ ουτουσ παρα ιουδαιοισ μεχρι της σημερον ¹⁶ οι δε ενδεκα μαθηται επορευθησαν εις την γαλιλαιαν εις το ορουσ ου εταξατο αυτοισ ο ιηουουσ ¹⁷ και ιδοντες αυτον προσεκυνησαν αυτω οι δε εδιστασαν ¹⁸ και προσελθων ο ιηουουσ ελαλησεν αυτοισ λεγων εδοθη μοι πασα εξουσια εν ουρανω και επι γησ ¹⁹ πορευθεντεσ μαθητευσατε παντα τα εθνη βαπτιζοντεσ αυτοουσ εις το ονομα του πατροσ και του υιου και του αγιου πνευματοσ ²⁰ διδασκοντεσ αυτοουσ τηρειν παντα οσα ενετειλαμην υμιν και ιδου εγω μεθ υμων ειμι πασασ τασ ημερασ εωσ της συντελειασ του αιωνουσ αμην

ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΝ

¹ αρχη του ευαγγελιου ιησου χριστου υιου του θεου ² ως γεγραπται εν τοις προφηταις ιδου εγω αποσπελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ³ φωνη βοωντος εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειας ποιειτε τας τριβους αυτου ⁴ εγενετο ιωαννης βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας εις αφεσιν αμαρτιων ⁵ και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ιουδαια χωρα και οι ιεροσολυμιται και εβαπτιζοντο παντες εν τω ιορδανη ποταμω υπ αυτου εξομολογουμενοι τας αμαρτιας αυτων ⁶ ην δε ο ιωαννης ενδεδυμενος τριχας καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθιων ακριδας και μελι αγριον ⁷ και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ισχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανος κυψασ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου ⁸ εγω μεν εβαπτισα υμας εν υδατι αυτοσ δε βαπτισει υμας εν πνευματι αγιω ⁹ και εγενετο εν εκειναισ ταισ ημεραισ ηλθεν ιησουσ απο ναζαρετ της γαλιλαιας και εβαπτισθη υπο ιωαννου εις τον ιορδανην ¹⁰ και ευθεωσ αναβαινων απο του υδατοσ ειδεν σχιζομενουσ τουσ ουρανουσ και το πνευμα ωσει περιστεραν καταβαινον επ αυτον ¹¹ και φωνη εγενετο εκ των ουρανων συ ει ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εν ω ευδοκησα ¹² και ευθοσ το πνευμα αυτου εκβαλλει εις την ερημω ¹³ και ην εκει εν τη ερημω ημερασ τεσσαρακοντα πειραζομενοσ υπο τουσ σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονουν αυτω ¹⁴ μετα δε το παραδοθηναι τον ιωαννην ηλθεν ο ιησουσ εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον της βασιλειασ του θεου ¹⁵ και λεγων οτι πεπληρωται ο καιροσ και ηγγικεν η βασιλεια του θεου μετανοειτε και πιστευετε εν τω ευαγγελιω ¹⁶ περιπατων δε παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν σιμωνα και ανδρεαν τον αδελφον αυτου του σιμωνοσ βαλλοντασ αμφιβληστρον εν τη θαλασση ησαν γαρ αλειοσ ¹⁷ και ειπεν αυτοιοσ ο ιησουσ δευτε οπισω μου και ποιησω υμασ γενεσθαι αλειοσ ανθρωπων ¹⁸ και ευθεωσ αφεντεσ τα δικτυα αυτων ηκολουθησαν αυτω ¹⁹ και προβασ εκειθεν ολιγον ειδεν ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον αυτου και αυτοουσ εν τω πλοιω καταρτιζοντασ τα δικτυα ²⁰ και ευθεωσ εκαλεσεν αυτοουσ και αφεντεσ τον πατερα αυτων ζεβεδαιον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου ²¹ και εισπορευονται εις καπερναουμ και ευθεωσ τοιοσ σαββασιν εισελθων εις την συναγωγην εδιδασκεν ²² και εξεπληρσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτοουσ ωσ εξουσιαν εχων και ουχ ωσ οι γραμματεισ ²³ και ην εν τη συναγωγη αυτων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω και ανεκραξεν ²⁴ λεγων εα τι ημιν και σοι ιησου ναζαρινε ηλθεσ απολεσαι ημασ οйда σε τισ ει ο αγιοσ του θεου ²⁵ και επετιμησεν αυτω ο ιησουσ λεγων φιμωθητι και εξελθε εξ αυτου ²⁶ και σπαραζαν αυτον το πνευμα το ακαθαρτον και κραζαν φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου ²⁷ και εθαμβηθησαν παντεσ ωστε συζητειν προς εαυτουσ λεγοντασ τι εστιν τουτο τισ η διδαχη η καινη αυτη οτι και εξουσιαν και τοιοσ πνευμασιν τοιοσ ακαθαρτοιοσ επιτασσει και υπακουουσιν αυτω ²⁸ εξηλθεν δε η ακοη αυτου ευθοσ εις ολην την περιχωρον της γαλιλαιας ²⁹ και ευθεωσ εκ της συναγωγησ εξελθοντεσ ηλθον εις την οικιαν σιμωνοσ και ανδρεου μετα ιακωβου και ιωαννου ³⁰ η δε πενθερα σιμωνοσ κατεκειτο πυρεσσοουσα και ευθεωσ λεγουσιν αυτω περι αυτησ ³¹ και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησασ της χειροσ αυτησ και αφηκεν αυτην ο πυρετοσ ευθεωσ και διηκονει αυτοιοσ ³² οψιασ δε γενομενησ οτε εδου ο ηλιοσ εφερον προς αυτον παντασ τουσ κακωσ εχοντασ και τουσ δαιμονιζομενουσ ³³ και η πολιοσ ολη επισινηγημη ην προς την θυραν ³⁴ και εθεραπευσεν πολλουσ κακωσ εχοντασ ποικιλαιοσ νοσοιοσ και δαιμονια πολλα εξεβαλεν και ουκ ηφιεν λαλειν τα δαιμονια οτι ηδεισαν αυτον ³⁵ και πρωι εννυχον λιαν αναστασ εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακει προσηυχετο ³⁶ και κατεδιωξαν αυτον ο σιμων και οι μετ αυτου ³⁷ και ευροντεσ αυτον λεγουσιν

αυτω οτι παντες σε ζητουσιν ³⁸ και λεγει αυτοις αγωμεν εισ τας εχομενας κωμοπολεις ινα και εκει κηρυξω εισ τουτο γαρ εξεληλυθα ³⁹ και ην κηρυσων εν ταις συναγωγαις αυτων εισ ολην την γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων ⁴⁰ και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων αυτον και λεγων αυτω οτι εαν θελησ δυνασαι με καθαρισαι ⁴¹ ο δε ιησους σπλαγχνισθεισ εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου και λεγει αυτω θελω καθαρισθη ⁴² και ειποντος αυτου ευθεως απηλθεν απ αυτου η λεπρα και καθαρισθη ⁴³ και εμβριμησαμενος αυτω ευθεως εξεβαλεν αυτον ⁴⁴ και λεγει αυτω ορα μηδενι μηδεν ειπης αλλ υπαγε σεαυτον δειξον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωσησ εισ μαρτυριον αυτοις ⁴⁵ ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσειν πολλα και διαφημιζειν τον λογον ωστε μηκετι αυτον δυνασθαι φανερωσ εισ πολιν εισελθειν αλλ εξω εν ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον πανταχοθεν

2

¹ και εισηλθεν παλιν εισ καπερναουμ δι ημερων και ηκουσθη οτι εισ οικον εστιν ² και ευθεως συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωρειν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον ³ και ερχονται προς αυτον παραλυτικον φεροντες αιρομενον υπο τεσσαρων ⁴ και μη δυναμενοι προσεγγισαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσιν τον κραββατον εφ ω ο παραλυτικος κατεκειτο ⁵ ιδων δε ο ιησους την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ⁶ ησαν δε τινες των γραμματεων εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιαις αυτων ⁷ τι ουτος ουτως λαλει βλασφημιας τισ δυναται αφιεναι αμαρτιας ι μη εισ ο θεος ⁸ και ευθεως επιγυνουσ ο ιησους τω πνευματι αυτου οτι ουτως αυτοι διαλογιζονται εν εαυτοις ειπεν αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιαις υμων ⁹ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφεωνται σοι αι αμαρτια η ειπειν εγειραι και αρον σου τον κραββατον και περιπατει ¹⁰ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιος του ανθρωπου αφιεναι επι της γης αμαρτιας λεγει τω παραλυτικω ¹¹ σοι λεγω εγειραι και αρον τον κραββατον σου και υπαγε εισ τον οικον σου ¹² και ηγερθη ευθεως και αρας τον κραββατον εξηλθεν εναντιον παντων ωστε εξιστασθαι παντας και δοξαζειν τον θεον λεγοντας οτι ουδεποτε ουτως ειδομεν ¹³ και εξηλθεν παλιν παρα την θαλασσαν και πασ ο οχλος ηρχετο προς αυτον και εδιδασκεν αυτους ¹⁴ και παραγων ειδεν λευι τον του αλφαιου καθημενον επι το τελωνιον και λεγει αυτω ακολουθει μοι και αναστας ηκολουθησεν αυτω ¹⁵ και εγενετο εν τω κατακεισθαι αυτον εν τη οικια αυτου και πολλοι τελωναι και αμαρτωλοι συνανεκειντο τω ιησου και τοις μαθηταις αυτου ησαν γαρ πολλοι και ηκολουθησαν αυτω ¹⁶ και οι γραμματεις και οι φαρισαιοι ιδοντες αυτον εσθιοντα μετα των τελωνων και αμαρτωλων ελεγον τοις μαθηταις αυτου τι οτι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιει και πινει ¹⁷ και ακουσας ο ιησους λεγει αυτοις ου χρειαν εχουσιν οι ισχυοντες ιατρου αλλ οι κακως εχοντες ουκ ηλθον καλεσαι δικαιους αλλα αμαρτωλους εισ μετανοιαν ¹⁸ και ησαν οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευοντες και ερχονται και λεγουσιν αυτω δια τι οι μαθηται ιωαννου και οι των φαρισαιων νηστευουσιν οι δε σοι μαθηται ου νηστεουσιν ¹⁹ και ειπεν αυτοις ο ιησους μη δυναται οι υιοι του νυμφωνος εν ω ο νυμφιος μετ αυτων εστιν νηστευειν οσον χρονον μεθ εαυτων εχουσιν τον νυμφιον ου δυναται νηστευειν ²⁰ ελευσονται δε ημεραι οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιος και τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναις ταις ημεραις ²¹ και ουδεις επιβλημα ρακουσ αγναφου επιρραπτει επι ιματιω παλαιω ει δε μη αιρει το πληρωμα αυτου το καινον του παλαιου και χειρον σχισμα γινεται ²² και ουδεις βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μη ρησει ο οινος ο νεος τους ασκουσ και ο οινος εκχειται και οι ασκοι απολουνται αλλα οινον νεον εισ ασκουσ καινουσ βλητεον ²³ και εγενετο παραπορευεσθαι αυτον εν τοις σαββασιν δια των σποριμων και ηρξαντο οι μαθηται αυτου οδον ποιειν τιλλοντες τους σταχυας ²⁴ και οι φαρισαιοι ελεγον αυτω

ιδε τι ποιουσιν εν τοις σαββασιν ο ουκ εξεστιν ²⁵ και αυτοσ ελεγεν αυτοις ουδεποτε ανεγνωτε τι εποιησεν δαυιδ οτε χρεϊαν εσχεν και επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου ²⁶ πωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου επι αβιαθαρ αρχιερωσ και τουσ αρτουσ της προθεσεωσ εφαγεν ουσ ουκ εξεστιν φαγειν ει μη τοις ιερευσιν και εδωκεν και τοις συν αυτω ουσιν ²⁷ και ελεγεν αυτοις το σαββατον δια τον ανθρωπον εγενετο ουχ ο ανθρωποσ δια το σαββατον ²⁸ ωστε κυριοσ εστιν ο υιοσ του ανθρωπου και του σαββατου

3

¹ και εισηλθεν παλιν εις την συναγωγην και ην εκει ανθρωποσ εξηραμμενην εχων την χειρα ² και παρετηרון αυτον ει τοις σαββασιν θεραπευσει αυτον ινα καταγηρωσων αυτον ³ και λεγει τω ανθρωπω τω εξηραμμενην εχοντι την χειρα ενεிரαι εισ το μεσον ⁴ και λεγει αυτοις εξεστιν τοις σαββασιν αγαθοποιησαι η κακοποιησαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι οι δε εσιωπων ⁵ και περιβλεψαμενοσ αυτοουσ μετ οργησ συλλυπουμενοσ επι τη πωρωσει της καρδιασ αυτων λεγει τω ανθρωπω εκτεινον την χειρα σου και εξετεινεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ⁶ και εξελθοντεσ οι φαρισαιοι ευθεωσ μετα των ηρωδιανων συμβουλιον εποιουν κατ αυτου οπωσ αυτον απολεσεωσιν ⁷ και ο ιησοουσ ανεχωρησεν μετα των μαθητων αυτου προς την θαλασσαν και πολυ πληθοσ απο της γαλιλαιασ ηκολουθησαν αυτω και απο της ιουδαιασ ⁸ και απο ιεροσολυμων και απο της ιδουμιασ και περαν του ιορδανου και οι περι τυρον και σιδωνα πληθοσ πολυ ακουσαντεσ οσα εποιει ηλθον προς αυτον ⁹ και ειπεν τοις μαθηταισ αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον ¹⁰ πολλουσ γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιπτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγασ ¹¹ και τα πνευματα τα ακαθαρτα οταν αυτον εθεωρει προσεπιπεν αυτω και εκραζεν λεγοντασ οτι συ ει ο υιοσ του θεου ¹² και πολλα επετιμα αυτοισ ινα μη φανερον αυτον ποιησωσιν ¹³ και αναβαινει εισ το οροσ και προσκαλειται ουσ ηθελεν αυτοσ και απηλθον προς αυτον ¹⁴ και εποιησεν δωδεκα ινα ωσιν μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτοουσ κηρυσσειν ¹⁵ και εχειν εξουσιαν θεραπευειν τασ νοσοουσ και εκβαλλειν τα δαιμονια ¹⁶ και επεθηκεν τω σιμωνι ονομα πετρον ¹⁷ και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου και επεθηκεν αυτοις ονοματα βοανεργεσ ο εστιν υιοι βροντησ ¹⁸ και ανδρεαν και φιλιππον και βαρθολομαιο και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον κανανιτην ¹⁹ και ιουδαν ισκαριωτην οσ και παρεδωκεν αυτον και ερχονται εισ οικον ²⁰ και συνερχεται παλιν οχλοσ ωστε μη δυνασθαι αυτοουσ μητε αρτον φαγειν ²¹ και ακουσαντεσ οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη ²² και οι γραμματεισ οι απο ιεροσολυμων καταβαντεσ ελεγον οτι βεελζεβουλ εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ²³ και προσκαλεσαμενοσ αυτοουσ εν παραβολαισ ελεγεν αυτοις πωσ δυναται σατανασ σαταναν εκβαλλειν ²⁴ και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η βασιλεια εκεινη ²⁵ και εαν οικια εφ εαυτην μερισθη ου δυναται σταθηναι η οικια εκεινη ²⁶ και ει ο σατανασ ανεστη εφ εαυτον και μεμερισται ου δυναται σταθηναι αλλα τελοσ εχει ²⁷ ουδεισ δυναται τα σκευη του ισχυρου εισελθων εις την οικιαν αυτου διαρπασαι εαν μη πρωτον τον ισχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπαση ²⁸ αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησεται τα αμαρτηματα τοις υιοις των ανθρωπων και βλασφημιασ οσασ αν βλασφημησωσιν ²⁹ οσ δ αν βλασφημηση εισ το πνευμα το αγιον ουκ εχει αφεσιν εισ τον αιωνα αλλ ενοχοσ εστιν αιωνιου κρισεωσ ³⁰ οτι ελεγον πνευμα ακαθαρτον εχει ³¹ ερχονται ουν οι αδελφοι και η μητηρ αυτου και εξω εστωτεσ απεστειλαν προς αυτον φωνωντεσ αυτον ³² και εκαθητο οχλοσ περι αυτον ειπον δε αυτω ιδου η μητηρ σου και οι αδελφοι σου και αι αδελφαι σου εξω ζητουσιν σε ³³ και απεκριθη αυτοις λεγων τισ εστιν η μητηρ μου η οι αδελφοι μου ³⁴ και περιβλεψαμενοσ κυκλω τουσ περι αυτον καθημενοουσ λεγει ιδε η μητηρ μου και

οι αδελφοι μου ³⁵ ος γαρ αν ποιηση το θελημα του θεου ουτος αδελφος μου και αδελφη μου και μητηρ εστιν

4

¹ και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην ² και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου ³ ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι ⁴ και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα και κατεφαγεν αυτο ⁵ αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξαντειλεν δια το μη εχειν βαθος γης ⁶ ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη ⁷ και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν ⁸ και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ⁹ και ελεγεν ο εχων ωτα ακουειν ακουετω ¹⁰ οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην ¹¹ και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωνα το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται ¹² ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα ¹³ και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε ¹⁴ ο σπειρων τον λογον σπειρει ¹⁵ ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων ¹⁶ και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον ¹⁷ και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενησ θλιψεως η διωγμω δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται ¹⁸ και ουτοι εισιν οι εισ τας ακανθας σπειρομενοι οι τον λογον ακουοντες ¹⁹ και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμια εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται ²⁰ και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον ²¹ και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη ²² ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη ²³ εις τισ εχει ωτα ακουειν ακουετω ²⁴ και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν ²⁵ ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁶ και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ωσ εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης ²⁷ και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ωσ ουκ οιδεν αυτος ²⁸ αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτων εν τω σταχυι ²⁹ οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος ³⁰ και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην ³¹ ωσ κοκκον σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης ³² και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνον ³³ και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθωσ εδυναντο ακουειν ³⁴ χωρισ δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις και ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελευεν παντα ³⁵ και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιασ γενομενης διελθωμεν εις το περαν ³⁶ και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ωσ ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου ³⁷ και γινεται λαιλαψ ανεμου

μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι ³⁸ και ην αυτοσ επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα ³⁹ και διεγερθεισ επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσ και εκοπασεν ο ανεμοσ και εγενετο γαληνη μεγαλη ⁴⁰ και ειπεν αυτοισ τι δειλοι εστε ουτωσ πωσ ουκ εχετε πιστιν ⁴¹ και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλουσ τισ αρα ουτωσ εστιν οτι και ο ανεμοσ και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω

5

¹ και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων ² και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεωσ απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωποσ εν πνευματι ακαθαρτω ³ οσ την κατοικησιν ειχεν εν τοισ μνημασιν και ουτε αλυσεισ ουδεις εδυνατο αυτον δησαι ⁴ δια το αυτον πολλακισ πεδισ και αλυσεισιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τασ αλυσεισ και τασ πεδασ συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι ⁵ και δια παντωσ νυκτωσ και ημερασ εν τοισ ορεσιν και εν τοισ μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοισ ⁶ ιδων δε τον ιησουσν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω ⁷ και κραξασ φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισησ ⁸ ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτων εκ του ανθρωπου ⁹ και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν ¹⁰ και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτουσ αποστειλη εξω της χωρασ ¹¹ ην δε εκει προς τω ορει αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη ¹² και παρεκαλεσασ αυτον παντεσ οι δαιμονεσ λεγοντεσ πεμψον ημασ εις τουσ χοιρουσ ινα εις αυτουσ εισελθωμεν ¹³ και επετρεψεσν αυτοισ ευθεωσ ο ιησουσ και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τουσ χοιρουσ και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ωσ δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση ¹⁴ οι δε βοσκοντεσ τουσ χοιρουσ εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εισ τουσ αγρουσ και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονοσ ¹⁵ και ερχονται προς τον ιησουσ και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν ¹⁶ διηγησαντο δε αυτοισ οι ιδοντεσ πωσ εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ¹⁷ και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων ¹⁸ και εμβαντωσ αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεισ ινα η μετ αυτου ¹⁹ ο δε ιησουσ ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τουσ σουσ και αναγγειλον αυτοισ οσα σοι ο κυριοσ πεποιηκεν και ηλεισεν σε ²⁰ και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησουσ και παντεσ εθαυμαζον ²¹ και διαπερασαντωσ του ιησουσ εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχη οχλοσ πολυσ επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν ²² και ιδου ερχεται εισ των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειροσ και ιδων αυτον πιπτει προς τουσ ποδασ αυτου ²³ και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατωσ εχει ινα ελθωσ επιθησ αυτη τασ χειρασ οπωσ σωθη και ζησεται ²⁴ και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλοσ πολυσ και συνεθλιβον αυτον ²⁵ και γυνη τισ ουσα εν ρυσει αιματοσ ετη δωδεκα ²⁶ και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ αυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα ²⁷ ακουσασα περι του ιησουσ ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου ²⁸ ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αφωμμαι σωθησομαι ²⁹ και ευθεωσ εξηρανθη η πηγη του αιματοσ αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγοσ ³⁰ και ευθεωσ ο ιησουσ επιγνονωσ εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσασ επιστραφεισ εν τω οχλω ελεγεν τισ μου ηψατο των ιματιων ³¹ και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεισ τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεισ τισ μου ηψατο ³² και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν ³³ η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω

πασαν την αληθειαν ³⁴ ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιησ απο της μαστιγος σου ³⁵ ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον ³⁶ ο δε ιησους ευθεωσ ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε ³⁷ και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου ³⁸ και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντασ και αλαλαζοντασ πολλα ³⁹ και εισελθων λεγει αυτοισ τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁴⁰ και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων παντασ παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τουσ μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον ⁴¹ και κρατησασ της χειροσ του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι ⁴² και ευθεωσ ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη ⁴³ και διεστειλατο αυτοισ πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

6

¹ και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου ² και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσαντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τισ η σοφια η δοθεισα αυτω και δυναμεισ τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται ³ ουχ ουτοσ εστιν ο τεκτων ο υιοσ μαριασ αδελφοσ δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνοσ και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημασ και εσκανδαλιζοντο εν αυτω ⁴ ελεγεν δε αυτοισ ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητησ ατιμοσ ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοισ συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου ⁵ και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοισ αρρωστοισ επιεισ τασ χειρασ εθεραπευσεν ⁶ και εθανμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τασ κωμασ κυκλω διδασκων ⁷ και προσκαλειται τουσ δωδεκα και ηρξατο αυτοισ αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοισ εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων ⁸ και παρηγγειλεν αυτοισ ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκων ⁹ αλλ υποδεδεμενουσ σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνασ ¹⁰ και ελεγεν αυτοισ οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εωσ αν εξελθητε εκειθεν ¹¹ και οσοι αν μη δεξωνται υμασ μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναζατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοισ αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοισ η γομορροισ εν ημερα κρισεωσ η τη πολει εκεινη ¹² και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν ¹³ και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλουσ αρρωστοουσ και εθεραπευον ¹⁴ και ηκουσεν ο βασιλευσ ηρωδησ φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννησ ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεισ εν αυτω ¹⁵ αλλοι ελεγον οτι ηλιασ εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητησ εστιν ωσ εις των προφητων ¹⁶ ακουσασ δε ηρωδησ ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτοσ εστιν αυτοσ ηγερθη εκ νεκρων ¹⁷ αυτοσ γαρ ο ηρωδησ αποστειλασ εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν ¹⁸ ελεγεν γαρ ο ιωαννησ τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την γυναικα του αδελφου σου ¹⁹ η δε ηρωδιασ ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ ηδυνατο ²⁰ ο γαρ ηρωδησ εφοβειτο τον ιωαννην ειδωσ αυτον ανδρα δικαιον και αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσασ αυτου πολλα εποιει και ηδεωσ αυτου ηκουεν ²¹ και γενομενησ ημερασ ευκαιρουσ οτε ηρωδησ τοιοσ γενεσιοισ αυτου δειπνον εποιει τοισ μεγατισμιν αυτου και τοισ χιλιαρχοισ και τοισ πρωτοισ της γαλιλαιασ ²² και εισελθουσησ της θυγατροσ αυτησ της ηρωδιαδοσ και ορχησαμενησ και αρεσασησ τω ηρωδη και τοισ συνακειμενοισ ειπεν ο βασιλευσ

τω κορασιω αιτησον με ο εαν θελησ και δωσω σοι ²³ και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου ²⁴ η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁵ και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλευα ηησατο λεγουσα θελω ινα μοι δωσ εξ αυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου ²⁶ και περιλυπος γενομενος ο βασιλευσ δια τους ορκους και τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι ²⁷ και ευθεως αποστειλασ ο βασιλευσ σπεκουλατορα επεταξεν ενεχθηνα την κεφαλην αυτου ²⁸ ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης ²⁹ και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημειω ³⁰ και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν ³¹ και ειπεν αυτοισ δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και αναπαυσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν ³² και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν ³³ και ειδον αυτους υπαγοντας και επεγνωσαν αυτον πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και συνηλθον προς αυτον ³⁴ και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοισ οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα ³⁵ και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη ³⁶ απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμασ αγορασωσιν εαυτοισ αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν ³⁷ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ δοτε αυτοισ υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωμεν αυτοισ φαγειν ³⁸ ο δε λεγει αυτοισ ποσους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυασ ³⁹ και επεταξεν αυτοισ ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω ⁴⁰ και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα ⁴¹ και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλειψασ εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν αυτοισ και τους δυο ιχθυασ εμερισεν πασιν ⁴² και εφαγον παντες και εχορτασθησαν ⁴³ και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων ⁴⁴ και ησαν οι φαγοντες τους αρτους πεντακιςχιλιοι ανδρες ⁴⁵ και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηνα εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυση τον οχλον ⁴⁶ και αποταξαμενος αυτοισ απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι ⁴⁷ και οψιασ γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης ⁴⁸ και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνει ην γαρ ο ανεμος εναντιοσ αυτοισ και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους ⁴⁹ οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραζαν ⁵⁰ παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοισ θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε ⁵¹ και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκπερισσεν εν εαυτοισ εξισταντο και εθαυμαζον ⁵² ου γαρ συνηκαν επι τοισ αρτοισ ην γαρ αυτων η καρδια πεπωρωμενη ⁵³ και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γεννησαρετ και προσωρμισθησαν ⁵⁴ και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγνοντες αυτον ⁵⁵ περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοισ κραββατοισ τους κακωσ εχοντασ περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν ⁵⁶ και οπου αν εισεπορευετο εις κωμια η πολεισ η αγρουσ εν ταισ αγοραισ ετιθουν τους ασθενουντασ και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αψωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

7

¹ και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματεων ελθοντες απο ιεροσολυμων ² και ιδοντες τινας των μαθητων αυτου κοιναις χειρσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιοντας αρτους εμεψιψαντο ³ οι γαρ φαρισαιοι και παντες οι ιουδαιοι εαν μη πυγμα νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων ⁴ και απο αγορας εαν μη βαπτισωνται ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστιν α παραλαβον κρατειν βαπτισμου ποτηριων και ξεστων και χαλκιων και κλινων ⁵ επειτα επερωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ δια τι οι μαθηται σου ου περιπατουσιν κατα την παραδοσιν των πρεσβυτερων αλλα ανιπτοις χειρσιν εσθιουσιν τον αρτον ⁶ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ οτι καλωσ προεφητευσεν ησαιασ περι υμων των υποκριτων ωσ γεγραπται ουτοσ ο λαοσ τοισ χειλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου ⁷ ματην δε σεβονται με διδασκοντες διδασκαλιασ ενταλματα ανθρωπων ⁸ αφεντες γαρ την εντολην του θεου κρατειτε την παραδοσιν των ανθρωπων βαπτισμουσ ξεστων και ποτηριων και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ⁹ και ελεγεν αυτοισ καλωσ αθετειτε την εντολην του θεου ινα την παραδοσιν υμων τηρησητε ¹⁰ μωση γαρ ειπεν τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου και ο κακολογων πατερα η μητερα θανατω τελευτατω ¹¹ υμεισ δε λεγετε εαν ειπη ανθρωποσ τω πατρι η τη μητρι κορβαν ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθησ ¹² και ουκετι αφιετε αυτον ουδεν ποιησαι τω πατρι αυτου η τη μητρι αυτου ¹³ ακυρουντες τον λογον του θεου τη παραδοσει υμων η παρεδωκατε και παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε ¹⁴ και προσκαλεσαμενοσ παντα τον οχλον ελεγεν αυτοισ ακουετε μου παντες και συνιετε ¹⁵ ουδεν εστιν εξωθεν του ανθρωπου εισπορευομενον εισ αυτον ο δυναται αυτον κοινωσαι αλλα τα εκπορευομενα απ αυτου εκεινα εστιν τα κοινουντα τον ανθρωπον ¹⁶ ει τισ χειρ ωτα ακουειν ακουετω ¹⁷ και οτε εισηλθεν εισ οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου περι της παραβολησ ¹⁸ και λεγει αυτοισ ουτωσ και υμεισ ασυνοιτε εστε ου νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον εισ τον ανθρωπον ου δυναται αυτον κοινωσαι ¹⁹ οτι ουκ εισπορευεται αυτου εισ την καρδιαν αλλ εισ την κοιλιαν και εισ τον αφεδρωνα εκπορευεται καθαριζον παντα τα βρωματα ²⁰ ελεγεν δε οτι το εκ του ανθρωπου εκπορευομενον εκεινο κοινοι τον ανθρωπον ²¹ εσωθεν γαρ εκ της καρδιασ των ανθρωπων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευονται μοιχειαι πορνειαι φονοι ²² κλοπαι πλεονεξια πονηρια δολοσ ασελγεια οφθαλμοσ πονηροσ βλασφημια υπερηφανα αφροσυνη ²³ παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται και κοινοι τον ανθρωπον ²⁴ και εκειθεν αναστασ απηλθεν εισ τα μεθορια τυρου και σιδωνοσ και εισελθων εισ οικιαν ουδενα ηθελεν γνωναι και ουκ ηδυνηθη λαθειν ²⁵ ακουασα γαρ γυνη περι αυτου ησ ειχεν το θυγατριον αυτησ πνευμα ακαθαρτον ελθουσα προσεπεσεν προς τουσ ποδασ αυτου ²⁶ ην δε η γυνη ελληνησ συραφοινικισσα τω γενει και ηρωτα αυτον ινα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατροσ αυτησ ²⁷ ο δε ιησουσ ειπεν αυτη αφεσ πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ καλον εστιν λαβειν τον αρτον των τεκνων και βαλειν τοισ κυναριοισ ²⁸ η δε απεκριθη και λεγει αυτω να κυριε και γαρ τα κυναρια υποκατω της τραπεζησ εσθιει απο των ψιχιων των παιδιων ²⁹ και ειπεν αυτη δια τουτου τον λογον υπαγε εξεληλυθεν το δαιμονιον εκ της θυγατροσ σου ³⁰ και απελθουσα εισ τον οικον αυτησ ευρεν το δαιμονιον εξεληλυθοσ και την θυγατερα βεβλημενην επι της κλινησ ³¹ και παλιν εξελθων εκ των οριων τυρου και σιδωνοσ ηλθεν προς την θαλασσαν της γαλιλαιασ ανα μεσον των οριων δεκαπολεωσ ³² και φερουσιν αυτω κωφον μογγιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω την χειρα ³³ και απολαβομενοσ αυτον απο του οχλου κατ ιδιαν εβαλεν τουσ δακτυλοσ αυτου εισ τα ωτα αυτου και πτυσασ ηψατο της γλωσσησ αυτου ³⁴ και αναβλεψασ εισ τον ουρανον εστεναξεν και λεγει αυτω εφραθα ο εστιν διανοιχητη ³⁵ και ευθεωσ διανοιχηθησαν αυτου αι ακοαι και ελυθη ο δεσμοσ της γλωσσησ αυτου και ελαλει ορθωσ ³⁶ και διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι ειπωσιν οσον δε αυτοσ αυτοισ διεστελλετο μαλλον περισσοτερον

εκηρυσσον ³⁷ και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλωσ παντα πεποιηκεν και τους κωφους ποιει ακουειν και τους αλαλους λαλειν

8

¹ εν εκειναισ ταισ ημεραισ παμπολλου οχλου οντος και μη εχοντων τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος ο ιησους τους μαθητας αυτου λεγει αυτοισ ² σπλαγχνιζομαι επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρεις προσμενουσιν μοι και ουκ εχουσιν τι φαγωσιν ³ και εαν απολυσω αυτους νηστεισ εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω τινεσ γαρ αυτων μακροθεν ηκουσιν ⁴ και απεκριθησαν αυτω οι μαθηται αυτου ποθεν τουτους δυνησεται τισ ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιασ ⁵ και επηρωτα αυτους ποσους εχετε αρτους οι δε ειπον επτα ⁶ και παρηγγειλεν τω οχλω αναπεσειν επι της γησ και λαβων τους επτα αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοισ μαθηταισ αυτου ινα παραθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω ⁷ και ειχον ιχθυδια ολιγα και ευλογησας ειπεν παραθειναι και αυτα ⁸ εφαγον δε και εχορτασθησαν και ηραν περισσευματα κλασματων επτα σφυριδας ⁹ ησαν δε οι φαγοντες ωσ τετρακισχιλιοι και απελυσεν αυτους ¹⁰ και ευθεωσ εμβασ εις το πλοιον μετα των μαθητων αυτου ηλθεν εις τα μερη δαλμανουθα ¹¹ και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημειον απο του ουρανου περαζοντες αυτον ¹² και αναστεναξασ τω πνευματι αυτου λεγει τι η γενεα αυτη σημειον επιζητει αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημειον ¹³ και αφεισ αυτους εμβασ παλιν εις πλοιον απηλθεν εις το περαν ¹⁴ και επελαθοντο λαβειν αρτους και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτων εν τω πλοιω ¹⁵ και διεστελλετο αυτοισ λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμησ των φαρισαιων και της ζυμησ ηρωδου ¹⁶ και διελογιζοντο προς αλληλους λεγοντες οτι αρτους ουκ εχομεν ¹⁷ και γνους ο ιησους λεγει αυτοισ τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε επι πεπωρωμενην εχετε την καρδιαν υμων ¹⁸ οφθαλμοισ εχοντες ου βλεπετε και ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε ¹⁹ οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πεντακιοχιλιουσ ποσους κοφινουσ πληρεις κλασματων ηρατε λεγουσιν αυτω δωδεκα ²⁰ οτε δε τους επτα εις τους τετρακισχιλιοουσ ποσων σφυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε οι δε ειπον επτα ²¹ και ελεγεν αυτοισ πως ου συνιετε ²² και ερχεται εις βηθσαιδαν και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αφηται ²³ και επιλαβομενος της χειροσ του τυφλου εξηγαγεν αυτον εξω της κωμησ και πτυσασ εις τα ομματα αυτου επιθεισ τασ χειρασ αυτω επηρωτα αυτον ει τι βλεπει ²⁴ και αναβλειψασ ελεγεν βλεπω τους ανθρωπουσ οτι ωσ δενδρα ορω περιπατοντας ²⁵ ειτα παλιν επεθηκεν τασ χειρασ επι τους οφθαλμουσ αυτου και εποιησεν αυτον αναβλειψαι και αποκατεσταθη και ενεβλεψεν τηλαυγωσ απαντας ²⁶ και απεστειλεν αυτον εις τον οικον αυτου λεγων μηδε εις την κωμην εισελθησ μηδε ειπησ τινι εν τη κωμη ²⁷ και εξηλθεν ο ιησους και οι μαθηται αυτου εις τασ κωμασ καισαρειασ της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτοισ τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι ²⁸ οι δε απεκριθησαν ιωαννην τον βαπτιστην και αλλοι ηλιαν αλλοι δε ενα των προφητων ²⁹ και αυτοσ λεγει αυτοισ υμεισ δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ³⁰ και επετιμησεν αυτοισ ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου ³¹ και ηρξατο διδασκειν αυτους οτι δει τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερασ αναστηναι ³² και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενοσ αυτον ο πετροσ ηρξατο επιτιμαν αυτω ³³ ο δε επιστραφεισ και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν τω πετρω λεγων υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονεισ τα του θεου αλλα τα των ανθρωπων ³⁴ και προσκαλεσαμενοσ τον οχλον συν τοισ μαθηταισ αυτου ειπεν αυτοισ οτισ θελει οπισω μου ακολουθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ³⁵ οσ γαρ αν θελι την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την εαυτου ψυχην ενεκεν

εμου και του ευαγγελιου ουτος σωσει αυτην ³⁶ τι γαρ ωφελησει ανθρωπον εαν κερδηση τον κοσμον ολον και ζημιωθη την ψυχην αυτου ³⁷ η τι δωσει ανθρωπος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου ³⁸ ος γαρ εαν παισυχνηθι με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υιος του ανθρωπου παισυχνηθησεται αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πατροσ αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9

¹ και ελεγεν αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι εισιν τινεσ των ωδε εστηκοτων οιτινεσ ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου εληλυθιαν εν δυναμει ² και μεθ ημερασ εξ παραλαμβανει ο ιησους τον πετρον και τον ιακωβον και ιωαννην και αναφερει αυτοουσ εισ οροσ υψηλον κατ ιδιαν μονουσ και μετεμορφωθη εμπροσθεν αυτων ³ και τα ιματια αυτου εγενοντο στιλβοντα λευκα λιαν ωσ χιων οια φαφεισ επι της γησ ου δυναται λευκαναι ⁴ και ωφθη αυτοισ ηλιασ συν μωση και ησαν συλλαλουντεσ τω ιησου ⁵ και αποκριθεισ ο πετροσ λεγει τω ιησου ραββι καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ σοι μιαν και μωση μιαν και ηλια μιαν ⁶ ου γαρ ηδει τι λαλησει ησαν γαρ εκφοβοι ⁷ και εγενετο νεφελη επισκιαζουσα αυτοισ και ηλθεν φωνη εκ της νεφελησ ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε ⁸ και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδον αλλα τον ιησουν μονον μεθ εαυτων ⁹ καταβαινοντων δε αυτων απο του ορουσ διεστειλατο αυτοισ ινα μηδενι διηγηωσανται α ειδον ει μη οταν ο υιοσ του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ¹⁰ και τον λογον εκρατησαν προς εαυτουσ συζητουντεσ τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι ¹¹ και επηρωτων αυτον λεγοντεσ οτι λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ηλιαν δει ελθειν πρωτον ¹² ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ ηλιασ μεν ελθων πρωτον αποκαθιστα παντα και πωσ γεγραπται επι τον υιον του ανθρωπου ινα πολλα παθη και εξουδενωθη ¹³ αλλα λεγω υμιν οτι και ηλιασ εληλυθεν και εποιησαν αυτω οσα ηβηλησαν καθωσ γεγραπται επ αυτον ¹⁴ και ελθων προς τουσ μαθητασ ειδεν οχλον πολυν περι αυτουσ και γραμματεισ συζητουντασ αυτοισ ¹⁵ και ευθεωσ πασ ο οχλοσ ιδων αυτον εξεθαμβηθη και προστρεχοντεσ ησπαζοντο αυτον ¹⁶ και επηρωτησεν τουσ γραμματεισ τι συζητειτε προς αυτουσ ¹⁷ και αποκριθεισ εισ εκ του οχλου ειπεν διδασκαλε ηνεγκα τον υιον μου προς σε εχοντα πνευμα αλαλον ¹⁸ και οπου αν αυτον καταλαβη ρησει αυτον και αφριζει και τριζει τουσ οδοντασ αυτου και ξηραινεται και ειπον τοισ μαθηταισ σου ινα αυτο εκβαλωσιν και ουκ ισχυσαν ¹⁹ ο δε αποκριθεισ αυτω λεγει ω γενεα απιστοσ εωσ ποτε προς υμασ εσομαι εωσ ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς με ²⁰ και ηνεγκαν αυτον προς αυτον και ιδων αυτον ευθεωσ τω πνευμα εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γησ εκυλιετο αφριζων ²¹ και επηρωτησεν τον πατερα αυτου ποσοσ χρονοσ εστιν ωσ τουτο γεγονεν αυτω ο δε ειπεν παιδιοθεν ²² και πολλακισ αυτον και εισ το πυρ εβαλεν και εισ υδατα ινα απολεση αυτον αλλ ει τι δυνασαι βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεισ εφ ημασ ²³ ο δε ιησους ειπεν αυτω το ει δυνασαι πιστευσαι παντα δυνατα τω πιστευοντι ²⁴ και ευθεωσ κραξασ ο πατηρ του παιδιου μετα δακρυων ελεγεν πιστευω κυριε βοηθη μου τη απιστια ²⁵ ιδων δε ο ιησους οτι επισυντρεχει οχλοσ επειτημησεν τω πνευματι τω ακαθαρτω λεγων αυτω τω πνευμα το αλαλον και κωφον εγω σοι επιτασσω εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθησ εισ αυτον ²⁶ και κραξαν και πολλα σπαραξαν αυτον εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκροσ ωστε πολλουσ λεγειν οτι απεθανεν ²⁷ ο δε ιησους κρατησασ αυτον της χειροσ ηγειρεν αυτον και ανεστη ²⁸ και εισελθοντα αυτον εισ οικον οι μαθηται αυτοου επηρωτων αυτον και ιδιαν οτι ημεισ ουκ ηδυνθημεν εκβαλειν αυτο ²⁹ και ειπεν αυτοισ τουτο τω γενουσ εν ουδενι δυναται εξελθειν ει μη εν προσευχη και νηστεια ³⁰ και εκειθεν εξελθοντεσ παρεπορευοντο δια της γαλιλαιασ και ουκ ηθελεν ινα τισ γνω ³¹ εδιδασκεν γαρ τουσ μαθητασ αυτου και ελεγεν αυτοισ οτι ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται εισ χειρασ ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθεισ τη τριτη ημερα αναστησεται ³² οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουντο αυτον

επερωτησai ³³ και ηλθεν εις καπερναουμ και εν τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω προς εαυτους διελογιζεσθε ³⁴ οι δε εσωπων προς αλληλους γαρ διελεχθησαν εν τη οδω τις μειζων ³⁵ και καθισας εφωνησεν τους δωδεκα και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εσται παντων εσχατος και παντων διακονος ³⁶ και λαβων παιδιον εστησεν αυτο εν μεσω αυτων και εναγκαλισαμενος αυτο ειπεν αυτοις ³⁷ ος εαν εν των τοιουτων παιδιων δεζηται επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεζηται ουκ εμε δεχεται αλλα τον αποστειλαντα με ³⁸ απεκκριθη δε αυτω ιωαννης λεγων διδασκαλε ειδομεν τινα τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια ος ουκ ακολουθει ημιν και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει ημιν ³⁹ ο δε ιησους ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδεις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυναησεται ταχυ κακολογησαι με ⁴⁰ ος γαρ ουκ εστιν καθ υμων υπερ υμων εστιν ⁴¹ ος γαρ αν ποτιση υμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι χριστος εστε αμην λεγω υμιν ου μη απολεση τον μισθον αυτου ⁴² και ος εαν σκανδαλιση ενα των μικρων των πιστευοντων εις εμε καλον εστιν αυτω μαλλον εις περικειται λιθος μυλικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβληται εις την θαλασσαν ⁴³ και εαν σκανδαλιζη σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλον σοι εστιν κυλλον εις την ζωην εισελθειν η τας δυο χειρας εχοντα απελθειν εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁴ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁵ και εαν ο πους σου σκανδαλιζη σε αποκοψον αυτον καλον εστιν σοι εισελθειν εις την ζωην χωλον η τους δυο ποδας εχοντα βληθηναι εις την γεενναν εις το πυρ το ασβεστον ⁴⁶ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁷ και εαν ο οφθαλμος σου σκανδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σοι εστιν μονοφθαλμον εισελθειν εις την βασιλειαν του θεου η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν του πυρος ⁴⁸ οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται ⁴⁹ πας γαρ πυρι αλισθησεται και πασα θυσια αλι αλισθησεται ⁵⁰ καλον το αλας εαν δε το αλας αναλον γενηται εν τινη αυτο αρτυσετε εχετε εν εαυτοις αλας και ειρηνευετε εν αλληλοις

10

¹ κακειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας δια του περαν του ιορδανου και συμπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους ² και προσελθοντες φαρισαιοι επηρωτησαν αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πειραζοντες αυτον ³ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωσως ⁴ οι δε ειπον μωσως επετρεψεν βιβλιον αποστασιου γραψαι και απολυσαι ⁵ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτην ⁶ απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποησεν αυτους ο θεος ⁷ ενεκεν τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου ⁸ και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ωστε ουκειτι εισιν δυο αλλα μια σαρξ ⁹ ο ουν ο θεος συνεzeugεν ανθρωπος μη χωριζετω ¹⁰ και εν τη οικια παλιν οι μαθηται αυτου περι του αυτου επηρωτησαν αυτον ¹¹ και λεγει αυτοις ος εαν απολυση την γυναικα αυτου και γαμηση αλλην μοιχαιτα επ αυτην ¹² και εαν γυνη απολυση τον ανδρα αυτησ και γαμηθη αλλω μοιχαιτα ¹³ και προσεφερον αυτω παιδια ινα αφηται αυτων οι δε μαθηται επετιμων τοις προσφερουσιν ¹⁴ ιδων δε ο ιησους ηγανακτησεν και ειπεν αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁵ αμην λεγω υμιν ος εαν μη δεζηται την βασιλειαν του θεου ως παιδιον ου μη εισελθη εις αυτην ¹⁶ και εναγκαλισαμενος αυτα τιθεις τας χειρας επ αυτα ευλογει αυτα ¹⁷ και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωην αιωνιων κληρονομησω ¹⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθον ουδεις αγαθος ει μη εις ο θεος ¹⁹ τας εντολας οιδας μη μοιχευσης μη φονευσης μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πατερα σου και την μητερα ²⁰ ο δε αποκριθεις ειπεν αυτω διδασκαλε ταυτα

παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ²¹ ο δε ιησους εμβλεψασ αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω εν σοι υστερει υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος πτωχοις και εξεισθησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι αρσας τον σταυρον ²² ο δε στυγνασας επι τω λογω απηλθεν λυπουμενος ην γαρ εχων κτηματα πολλα ²³ και περιβλεψαμενος ο ιησους λεγει τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντες εισ την βασιλειαν του θεου εισελευσονται ²⁴ οι δε μαθηται εθαμβουοντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ιησους παλιν αποκριθεις λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν τοις πεποιθητοσ επι χρημασιν εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁵ ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια της τρυμαλιας της ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ οι δε περισσως εξεπλησοντο λεγοντες προς εαυτους και τις δυναται σωθηναι ²⁷ εμβλεψασ δε αυτοις ο ιησους λεγει παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θεω παντα γαρ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ηρξατο ο πετροσ λεγειν αυτω ιδου ημεις αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ αποκριθεις ο ιησους ειπεν αμην λεγω υμιν ουδεις εστιν οσ αφηκεν οικιαν η αδελφουσ η αδελφασ η πατερα η μητερα η γυναικα η τεκνα η αγρουσ ενεκεν εμου και ενεκεν του ευαγγελιου ³⁰ εαν μη λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω οικιασ και αδελφουσ και αδελφασ και μητερασ και τεκνα και αγρουσ μετα διωγμων και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον ³¹ πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι και εσχατοι πρωτοι ³² ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εισ ιεροσολυμα και ην προαγων αυτουσ ο ιησους και εθαμβουοντο και ακολουθουντες εφοβουοντο και παραλαβων παλιν τουσ δωδεκα ηρξατο αυτοις λεγειν τα μελλοντα αυτω συμβαινειν ³³ οτι ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και ο υιοσ του ανθρωπου παραδοθησεται τοις αρχιερευσιν και γραμματευσιν και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωσουσιν αυτον τοις εθνεσιν ³⁴ και εμπαιξουσιν αυτω και μαστιγωσουσιν αυτον και εμπτυσουσιν αυτω και αποκτενουσιν αυτον και τη τριτη ημερα αναστησεται ³⁵ και προσπορευονται αυτω ιακωβουσ και ιωαννησ οι υιοι ζεβεδαίου λεγοντες διδασκαλε θελομεν ινα ο εαν αιτησωμεν ποιησησ ημιν ³⁶ ο δε ειπεν αυτοις τι θελετε ποιησαι με υμιν ³⁷ οι δε ειπον αυτω δος ημιν ινα εισ εκ δεξιων σου και εισ εξ ευωνυμων σου καθισωμεν εν τη δοξη σου ³⁸ ο δε ιησους ειπεν αυτοισ ουκ οιδατε τι αιτεισθε δυνασθε πιειν το ποτηριον ο εγω πινω και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθηναι ³⁹ οι δε ειπον αυτω δυναμεθα ο δε ιησους ειπεν αυτοις το μεν ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομαι βαπτισθησεσθε ⁴⁰ το δε καθισαι εκ δεξιων μου και εξ ευωνυμων ουκ εστιν εμον δουναι αλλ οισ ητοιμασται ⁴¹ και ακουσαντες οι δεκα ηρξαντο αγανακτειν περι ιακωβου και ιωαννου ⁴² ο δε ιησους προσκαλεσαμενος αυτουσ λεγει αυτοισ οιδατε οτι οι δοκοντες αρχειν των εθνων κατακυριεουσιν αυτων και οι μεγαλοι αυτων κατεξουσιαζουσιν αυτων ⁴³ ουχ ουτωσ δε εσται εν υμιν αλλ οσ εαν θελη γενεσθαι μεγασ εν υμιν εσται υμων διακονουσ ⁴⁴ και οσ εαν θελη υμων γενεσθαι πρωτουσ εσται παντων δουλουσ ⁴⁵ και γαρ ο υιοσ του ανθρωπου ουκ ηλθεν διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναι την ψυχην αυτου λυτρον αντι πολλων ⁴⁶ και ερχονται εισ ιεριχω και εκπορευομενου αυτου απο ιεριχω και των μαθητων αυτου και οχλου ικανου υιοσ τιμαίου βαρτιμαίουσ ο τυφλουσ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ⁴⁷ και ακουσασ οτι ιησους ο ναζωραιουσ εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν ο υιοσ δαυιδ ιησου ελεησον με ⁴⁸ και επετιμων αυτω πολλοι ινα σιωπηση ο δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁹ και στας ο ιησους ειπεν αυτον φωνηθηναι και φωνουσιν τον τυφλον λεγοντες αυτω θαρσει εγειραι φωνει σε ⁵⁰ ο δε αποβαλων το ιματιον αυτου αναστας ηλθεν προς τον ιησουν ⁵¹ και αποκριθεις λεγει αυτω ο ιησους τι θελεισ ποιησω σοι ο δε τυφλουσ ειπεν αυτω ραββουνι ινα αναβλεψω ⁵² ο δε ιησους ειπεν αυτω υπαγε η πιστισ σου σεσωκεν σε και ευθεωσ ανεβλεψεν και ηκολουθει τω ιησου εν τη οδω

11

¹ και οτε εγγιζουσιν εις ιερουσαλημ εις βηθσαφαη και βηθανιαν προς το ορος των ελαιων αποστελλει δυο των μαθητων αυτου ² και λεγει αυτοις υπαγετε εις την κωμην την κατεναντι υμων και ευθεωσ εισπορευομενοι εις αυτην ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις ανθρωπων κεκαθικεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³ και εαν τις υμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει και ευθεωσ αυτον αποστελλει ωδε ⁴ απηλθον δε και ευρον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του αμφοδου και λυουσιν αυτον ⁵ και τινεσ των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοισ τι ποιειτε λυνοντες τον πωλον ⁶ οι δε ειπον αυτοισ καθωσ ενετειλατο ο ιησους και αφηκαν αυτους ⁷ και ηγαγον τον πωλον προς τον ιησουν και επεβαλον αυτω τα ιματια αυτων και εκαθισεν επ αυτω ⁸ πολλοι δε τα ιματια αυτων εστρωσαν εις την οδον αλλοι δε στοιβαδας εκοπτον εκ των δενδρων και εστρωννυον εις την οδον ⁹ και οι προαγοντες και οι ακολουθουντες εκραζον λεγοντες ωσαννα ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου ¹⁰ ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια εν ονοματι κυριου του πατροσ ημων δαυιδ ωσαννα εν τοισ υψιστοισ ¹¹ και εισηλθεν εις ιεροσολυμα ο ιησους και εις το ιερον και περιβλεψαμενος παντα οψιασ ηδη ουσης της ωρασ εξηλθεν εις βηθανιαν μετα των δωδεκα ¹² και τη επαυριον εξελθοντων αυτων απο βηθανιασ επεινασεν ¹³ και ιδων συκην μακροθεν εχουσαν φυλλα ηλθεν ει αρα ευρησει τι εν αυτη και ελθων επ αυτην ουδεν ευρεν ει μη φυλλα ου γαρ ην καιροσ συκων ¹⁴ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτη μηκετι εκ σου εις τον αιωνα μηδεις καρπον φαγοι και ηκουον οι μαθηται αυτου ¹⁵ και ερχονται εις ιεροσολυμα και εισελθων ο ιησους εις το ιερον ηρξατο εκβαλλειν τουσ πωλοντασ και αγοραζοντασ εν τω ιερω και τασ τραπεζασ των κολλυβιστων και τασ καθεδρασ των πωλωντων τασ περιστερασ κατεστρεψεν ¹⁶ και ουκ ηφιεν ινα τις διενεγκη σκευοσ δια του ιερου ¹⁷ και εδιδασκεν λεγων αυτοισ ου γεγραπται οτι ο οικοσ μου οικοσ προσευχησ κληθησεται πασιν τοισ εθνεσιν υμεισ δε εποησατε αυτον σπηλαιον ληστων ¹⁸ και ηκουσαν οι γραμματεισ και οι αρχιερεισ και εξητουν πωσ αυτον απολεσωσιν εφοβοντο γαρ αυτον οτι πασ ο οχλοσ εξεπλησσοτο επι τη διδαχη αυτου ¹⁹ και οτε οψε εγενετο εξεπορευετο εξω της πολεωσ ²⁰ και πρωι παραπορευομενοι ειδον την συκην εξηραμμενην εκ ριζων ²¹ και αναμνησθεισ ο πετροσ λεγει αυτω ραββι ιδε η συκη ην κατηρασω εξηρανται ²² και αποκριθεισ ο ιησους λεγει αυτοισ εχετε πιστιν θεου ²³ αμην γαρ λεγω υμιν οτι οσ αν ειπη τω ορει τουτω αρθητι και βληθητι εις την θαλασσαν και μη διακριθη εν τη καρδια αυτου αλλα πιστευση οτι α λεγει γινεται εσται αυτω ο εαν ειπη ²⁴ δια τουτο λεγω υμιν παντα οσα αν προσευχομενοι αιτησθε πιστευετε οτι λαμβανετε και εσται υμιν ²⁵ και οταν στηκητε προσευχομενοι αφιετε ει τι εχετε κατα τινοσ ινα και ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ αφη υμιν τα παραπτωματα υμων ²⁶ ει δε υμεισ ουκ αφιετε ουδε ο πατηρ υμων ο εν τοισ ουρανοισ αφησει τα παραπτωματα υμων ²⁷ και ερχονται παλιν εις ιεροσολυμα και εν τω ιερω περιπατουντοσ αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ και οι πρεσβυτεροι ²⁸ και λεγουσιν αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεισ και τισ σοι την εξουσιαν ταυτην εδωκεν ινα ταυτα ποιησ ²⁹ ο δε ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτοισ επερωτησω υμασ και εγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ³⁰ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ³¹ και ελογιζοντο προς εαυτουσ λεγοντες εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσασ αυτω ³² αλλ ειπωμεν εξ ανθρωπων εφοβοντο τον λαον απαντες γαρ ειχον τον ιωαννην οτι οντωσ προφητησ ην ³³ και αποκριθεντες λεγουσιν τω ιησου ουκ οίδαμεν και ο ιησους αποκριθεισ λεγει αυτοισ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12

¹ και ηρξατο αυτοισ εν παραβολαισ λεγειν αμπελωνα εφυτευσεν ανθρωποσ και

περιεθηκεν φραγγιον και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδото αυτον γεωργοις και απεδημησεν ² και απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργων λαβη απο του καρπου του αμπελωνος ³ οι δε λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν κενον ⁴ και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον δουλον κακεινον λιθοβολησαντες εκεφαλαιωσαν και απεστειλαν ητιμωμενον ⁵ και παλιν αλλον απεστειλεν κακεινον απεκτειναν και πολλους αλλους τους μεν δερνοντες τους δε αποκτεινοντες ⁶ ετι ουν ενα υιον εχων αγαπητον αυτου απεστειλεν και αυτον προς αυτους εσχατον λεγων οτι εντραπησονται τον υιον μου ⁷ εκεινοι δε οι γεωργοι ειπον προς εαυτους οτι ουτος εστιν ο κληρονομος δευτε αποκτεινωμεν αυτον και ημων εσται η κληρονομια ⁸ και λαβοντες αυτον απεκτειναν και εξεβαλον εξω του αμπελωνος ⁹ τι ουν ποιησει ο κυριος του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοιο ¹⁰ ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ¹¹ παρα κυριο εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων ¹² και εζητουν αυτον κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλον εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπεν και αφεντες αυτον απηλθον ¹³ και αποστειλλουσιν προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων ινα αυτον αγρευσωσιν λογω ¹⁴ οι δε ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε οιδαμεν οτι αληθης ει και ου μελει σοι περι ουδενος ου γαρ βλεπεις εις προσωπον ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θεου διδασκεις εξεστιν κησον καισαρι δουναι η ου ¹⁵ δωμεν η μη δωμεν ο δε ειδωσ αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πειραζετε φερετε μοι δηναριον ινα ιδω ¹⁶ οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις τινος η εικων αυτη και η επιγραφη οι δε ειπον αυτω καισαρος ¹⁷ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις αποδοτε τα καισαρος καισαρι και τα του θεου τω θεω και εθαυμασαν επ αυτω ¹⁸ και ερχονται σαδδουκαιιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ιναι και επηρωτησαν αυτον λεγοντες ¹⁹ διδασκαλε μωσησ γραψεν ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιπη γυναικα και τεκνα μη αφη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα αυτου και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁰ επτα αδελφοι ησαν και ο πρωτος ελαβεν γυναικα και αποθησσκων ουκ αφηκεν σπερμα ²¹ και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανεν και ουδε αυτος αφηκεν σπερμα και ο τριτος ωσαυτως ²² και ελαβον αυτην οι επτα και ουκ αφηκαν σπερμα εσχατη παντων απεθανεν και η γυνη ²³ εν τη αναστασει οταν αναστωσιν τινος αυτων εσται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ²⁴ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις ου δια τουτο πλανασθε μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θεου ²⁵ αυταν γαρ εκ νεκρων αναστωσιν ουτε γαμουσιν ουτε γαμισκονται αλλ εισιν ως αγγελιοι οι εν τοις ουρανοις ²⁶ περι δε των νεκρων οτι εγειρονται ουκ ανεγνωτε εν τη βιβλω μωσεως επι του βατου ως ειπεν αυτω ο θεος λεγων εγω ο θεος αβρααμ και ο θεος ισαακ και ο θεος ιακωβ ²⁷ ουκ εστιν ο θεος νεκρων αλλα θεος ζωντων υμεις ουν πολυ πλανασθε ²⁸ και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτων συζητουντων ειδωσ οτι καλωσ αυτοις απεκριθη επηρωτησεν αυτον ποια εστιν πρωτη παντων εντολη ²⁹ ο δε ιησους απεκριθη αυτω οτι πρωτη παντων των εντολων ακουε ισραηλ κυριος ο θεος ημων κυριος εις εστιν ³⁰ και αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ισχυος σου αυτη πρωτη εντολη ³¹ και δευτερα ομοια αυτη αγαπησεισ τον πλησιον σου ως σεαυτον μειζων τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν ³² και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλωσ διδασκαλε επ αληθειας ειπασ οτι εις εστιν και ουκ εστιν αλλος πλην αυτου ³³ και το αγαπαν αυτον εξ ολης της καρδιας και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης της ψυχης και εξ ολης της ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον ως εαυτον πλειον εστιν παντων των ολοκαυτωματων και θυσιων ³⁴ και ο ιησους ιδων αυτον οτι νουνεχως απεκριθη ειπεν αυτω ου μακραν ει απο της βασιλειας του θεου και ουδεις ουκετι ετολμα αυτον επερωτησαι ³⁵ και αποκριθεισ ο

ιησους ελεγεν διδασκων εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματεισ οτι ο χριστος υιος εστιν δαυιδ ³⁶ αυτος γαρ δαυιδ ειπεν εν πνευματι αγιω λεγει ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ³⁷ αυτος ουν δαυιδ λεγει αυτον κυριον και ποθεν υιος αυτου εστιν και ο πολυς οχλος ηκουεν αυτου ηδεωσ ³⁸ και ελεγεν αυτοισ εν τη διδαχη αυτου βλεπετε απο των γραμματεων των θελοντων εν στολαισ περιπατειν και ασπασμους εν ταισ αγοραισ ³⁹ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλισιασ εν τοισ δειπνοισ ⁴⁰ οι κατεσθιοντες τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι ουτοι ληφονται περισσοτερον κριμα ⁴¹ και καθισασ ο ιησους κατεναντι του γαζοφυλακιου εθεωρει πως ο οχλος βαλλει χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εβαλλον πολλα ⁴² και ελθουσα μια χηρα πτωχη εβαλεν λεπτα δυο ο εστιν κοδραντησ ⁴³ και προσκαλεσαμενος τους μαθητασ αυτου λεγει αυτοισ αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλειον παντων βεβληκεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον ⁴⁴ παντες γαρ εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον αυτη δε εκ της υπερηρεωσ αυτησ παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτησ

13

¹ και εκπορευομενου αυτου εκ του ιερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε ιδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι ² και ο ιησους αποκριθεισ ειπεν αυτω βλεπεισ ταυτα τασ μεγαλασ οικοδομασ ου μη αφεθη λιθοσ επι λιθω οσ ου μη καταλυθη ³ και καθημενου αυτου εις το οροσ των ελαιων κατεναντι του ιερου επιρωτων αυτον κατ ιδιαν πετροσ και ιακωβωσ και ιωαννησ και ανδρεασ ⁴ ειπε ημιν ποτε ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη παντα ταυτα συντελεισθαι ⁵ ο δε ιησους αποκριθεισ αυτοισ ηρξατο λεγειν βλεπετε μη τισ υμασ πλανηση ⁶ πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλουσ πλανησουσιν ⁷ οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακοασ πολεμων μη θροεισθε δει γαρ γενεσθαι αλλ ουπω το τελωσ ⁸ εγερθησεται γαρ εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια και εσονται σεισμοι κατα τοπουσ και εσονται λιμοι και ταραχαι αρχαι ωδινων ταυτα ⁹ βλεπετε δε υμεισ εαυτουσ παραδωσουσιν γαρ υμασ εις συνεδρια και εις συναγωγασ δαρησεσθε και επι ηγεμωνων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοισ ¹⁰ και εις παντα τα εθνη δει πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον ¹¹ οταν δε αγαγωσιν υμασ παραδιδοντες μη προμεριμνατε τι λαλησητε μηδε μελετατε αλλ ο εαν δοθη υμιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλειτε ου γαρ εστε υμεισ οι λαλουντες αλλα το πνευμα το αγιον ¹² παραδωσει δε αδελφοσ αδελφον εισ θανατον και πατηρ τεκνον και επανωστησονται τεκνα επι γονεισ και θανατωσουσιν αυτουσ ¹³ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ο δε υπομεινασ εις τελωσ ουτοσ σωθησεται ¹⁴ οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεωσ το ρηθεν υπο δανιηλ του προφητου εστωσ οπου ου δει ο αναγιωσκων νοειτω τοτε οι εν τη ιουδαια φυγετωσαν εις τα ορη ¹⁵ ο δε επι του δωματοσ μη καταβατω εις την οικιαν μηδε εισελθετω αραι τι εκ της οικιασ αυτου ¹⁶ και ο εις τον αγρον ων μη επιστρεψατω εις τα οπισω αραι το ιματιον αυτου ¹⁷ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ ¹⁸ προσευχεσθε δε ινα μη γενηται η φυγη υμων χειμωνωσ ¹⁹ εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψισ οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχησ κτισεωσ ησ εκτισεν ο θεωσ εωσ του νυν και ου μη γενηται ²⁰ και ει μη κυριωσ εκολωβωσεν τασ ημερασ ουκ αν εσωθη πασα σαρξ αλλα δια τουσ εκλεκτουσ ουσ εξελεξατο εκολωβωσεν τασ ημερασ ²¹ τοτε εαν τισ υμιν ειπη ιδου ωδε ο χριστωσ η ιδου εκει μη πιστευετε ²² εγερθησονται γαρ ψευδοχριστοι και ψευδοπροφηται και δωσουσιν σημεια και τερατα προσ το αποπλαναν ει δυνατον και τουσ εκλεκτουσ ²³ υμεισ δε βλεπετε ιδου προειρηκα υμιν παντα ²⁴ αλλ εν εκειναισ ταισ ημεραισ μετα την θλιψιν εκεινην ο ηλιωσ σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσει το φεγγωσ αυτησ ²⁵ και οι αστερεσ του ουρανου εσονται εκπιπτοντες και αι δυναμεισ αι εν τοισ ουρανοισ σαλευθησονται ²⁶ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν

νεφελαισ μετα δυναμειωσ πολλησ και δοξησ ²⁷ και τοτε αποστελει τουσ αγγελουσ αυτου και επισυναξει τουσ εκλεκτουσ αυτου εκ των τεσσαρων ανεμων απ ακρου γησ εωσ ακρου ουρανου ²⁸ απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν αυτησ ηδη ο κλαδοσ απαλοσ γενηται και εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυσ το θεροσ εστιν ²⁹ ουτωσ και υμεισ οταν ταυτα ιδητε γινομενα γινωσκετε οτι εγγυσ εστιν επι θυραισ ³⁰ αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ου παντα ταυτα γενηται ³¹ ο ουρανοσ και η γη παρελευσεται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³² περι δε της ημερασ εκεινησ η ωρασ ουδεισ οιδεν ουδε οι αγγελοι οι εν ουρανω ουδε ο υιοσ ει μη ο πατηρ ³³ βλεπετε αγραυπειτε και προσευχεσθε ουκ οιδατε γαρ ποτε ο καιροσ εστιν ³⁴ ωσ ανθρωποσ αποδημοσ αφεισ την οικιαν αυτου και δουσ τοισ δουλοισ αυτου την εξουσιαν και εκαστω τω εργων αυτου και τω θυρωρω ενετειλατο ινα γρηγορη ³⁵ γρηγορειτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κυριοσ της οικιασ ερχεται οψε η μεσονυκτιου η αλεκτοροφωνιασ η πρωι ³⁶ μη ελθων εξαιφνησ ευρη υμασ καθευδοντασ ³⁷ α δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε

14

¹ ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερασ και εξητουσ οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ πωσ αυτον εν δολω κρατησαντεσ αποκτεινωσιν ² ελεγον δε μη εν τη εορτη μηποτε θορυβοσ εσται του λαου ³ και οντοσ αυτου εν βρηθانيا εν τη οικια σιμωνοσ του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικησ πολυτελουσ και συντριψασα το αλαβαστρον κατεχεεν αυτον κατα της κεφαλησ ⁴ ησαν δε τινεσ αγανακτουντεσ προς εαυτουσ και λεγοντεσ εισ τι η απωλεια αυτη του μυρου γεγονεν ⁵ ηδυνατο γαρ τουτο πραθηται επανω τριακοσιων δηναριων και δοθηται τοισ πτωχοισ και ενεβριμωντο αυτη ⁶ ο δε ιηουσοσ ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπουσ παρεχετε καλον εργων ειργασατο εν μοι ⁷ παντοτε γαρ τουσ πτωχοουσ εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθε αυτουσ ευ ποιησαι εμε δε ου παντοτε εχετε ⁸ ο εσχεν αυτη εποιησεν προελαβεν μυριασται μου το σωμα εισ τον ενταφιασμον ⁹ αμην λεγω υμιν οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιον τουτο εισ ολον τον κοσμον και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εισ μνημοσυνον αυτησ ¹⁰ και ο ιουδασ ο ισκαριωτησ εισ των δωδεκα απηλθεν προς τουσ αρχιερεισ ινα παραδω αυτον αυτοισ ¹¹ οι δε ακουσαντεσ εχαρησαν και επηγγειλαντο αυτω αργυριον δουναι και εξητει πωσ ευκαιρωσ αυτον παραδω ¹² και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουν λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελεισ απελθοντεσ ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα ¹³ και αποστελλει δυο των μαθητων αυτου και λεγει αυτοισ υπαγετε εισ την πολιν και απαντησει υμιν ανθρωποσ κεραμιον υδατοσ βασταζων ακολουθησατε αυτω ¹⁴ και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλοσ λεγει που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹⁵ και αυτοσ υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον ετοιμον εκει ετοιμασατε ημιν ¹⁶ και εξηλθον οι μαθηται αυτου και ηλθον εισ την πολιν και ευρον καθωσ ειπεν αυτοισ και ητοιμασαν το πασχα ¹⁷ και οψιασ γενομενησ ερχεται μετα των δωδεκα ¹⁸ και ανακειμενων αυτων και εσθιοντων ειπεν ο ιηουσοσ αμην λεγω υμιν οτι εισ εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ¹⁹ οι δε ηρξαντο λυπεισθαι και λεγειν αυτω εισ καθ εισ μητι εγω και αλλοσ μητι εγω ²⁰ ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοισ εισ εκ των δωδεκα ο εμβαπτομενοσ μετ εμου εισ το τρυβλιον ²¹ ο μεν υιοσ του ανθρωπου υπαγει καθωσ γεγραπται περι αυτου ουαι δε τω ανθρωπω εκεινω δι ου ο υιοσ του ανθρωπου παραδιδοται καλον ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωποσ εκεινοσ ²² και εσθιοντων αυτων λαβων ο ιηουσοσ αρτον ευλογησασ εκλασεν και εδωκεν αυτοισ και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο εστιν το σωμα μου ²³ και λαβων το ποτηριον ευχαριστησασ εδωκεν αυτοισ και επιον εξ αυτου παντεσ ²⁴ και ειπεν αυτοισ τουτο εστιν το αιμα μου το της καινησ διαθηκησ το περι πολλων εκχυνομενον ²⁵ αμην λεγω υμιν οτι ουκετι ου μη πιω εκ του γενηματοσ της αμπελου εωσ της ημερασ εκεινησ οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια

του θεου ²⁶ και υμνησαντες εξήλθον εις το ορος των ελαιων ²⁷ και λεγει αυτοις ο ιησους οτι παντες σκανδαλισθησεθε εν εμοι εν τη νυκτι ταυτη οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και διασκορπισθησεται τα προβατα ²⁸ αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις την γαλιλαιαν ²⁹ ο δε πετρος εφη αυτω και ει παντες σκανδαλισθησονται αλλ ουκ εγω ³⁰ και λεγει αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι οτι συ σημερον εν τη νυκτι ταυτη πριν η διαλεκτορα φωνησαι τρισ απαρνηση με ³¹ ο δε εκπερισσου ελεγεν μαλλον εαν με δεη συναποθανει ου το ου μη σε απαρνησωμαι ωσαυτως δε και παντες ελεγον ³² και ερχονται εις χωριον ου το ονομα γεθησμανη και λεγει τοις μαθηταις αυτου καθισατε ωδε εωσ προσευξωμαι ³³ και παραλαμβάνει τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην μεθ εαυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονειν ³⁴ και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου εωσ θανατου μεινατε ωδε και γρηγορειτε ³⁵ και προσελθων μικρον επεσεν επι της γης και προσηυχето ινα ει δυνατον εστιν παρελθη απ αυτου η ωρα ³⁶ και ελεγεν αββα ο πατηρ παντα δυνατα σοι παρενεγκε το ποτηριον απ εμου τουτο αλλ ου τι εγω θελω αλλα τι συ ³⁷ και ερχεται και ευρισκε αυτους καθευδοντας και λεγει τω πετρω σιμων καθευδεισ ουκ ισχυσασ μιαν ωραν γρηγορησαι ³⁸ γρηγορειτε και προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εις πειρασμον το μεν πνευμα προθυμον η δε σαρξ ασθενησ ³⁹ και παλιν απελθων προσηυξατο τον αυτον λογον ειπων ⁴⁰ και υποστρεψασ ευρεν αυτους παλιν καθευδοντας ησαν γαρ οι οφθαλμοι αυτων βεβαρημενοι και ουκ ηδεισαν τι αυτω αποκριθωσιν ⁴¹ και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε 2518 V-PAI-2P λοιπον και αναπαυεσθε 373 V-PMI-2P απεχει ηλθεν η ωρα ιδου παραδιδοται ο υιοσ του ανθρωπου εις τασ χειρας των αμαρτωλων ⁴² εγειρεσθε αγωμεν ιδου ο παραδιδουσ με ηγγικεν ⁴³ και ευθεωσ ετι αυτου λαλουντος παραγινεται ιουδασ εις ων των δωδεκα και μετ αυτου οχλοσ πολυσ μετα μαχαιρων και ξυλων παρα των αρχιερων και των γραμματεων και των πρεσβυτερων ⁴⁴ δεδωκει δε ο παραδιδουσ αυτον συσημον αυτοις λεγων ον αν φιλησω αυτοσ εστιν κρατησατε αυτον και απαγαγετε ασφαλωσ ⁴⁵ και ελθων ευθεωσ προσελθων αυτω λεγει αυτω ραββι ραββι και κατεφιλησεν αυτον ⁴⁶ οι δε επεβαλον επ αυτον τασ χειρασ αυτων και εκρατησαν αυτον ⁴⁷ εισ δε τισ των παρεστηκοτων σπασαμενοσ την μαχαιραν επαισεν τον δουλον του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ωτιον ⁴⁸ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ ωσ επι ληστην εξηλθετε μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβειν με ⁴⁹ καθ ημεραν ημην προσ υμασ εν τω ιερω διδασκων και ουκ εκρατησατε με αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι ⁵⁰ και αφεντεσ αυτον παντεσ εφυγον ⁵¹ και εισ τισ νεανισκοσ ηκολουθησεν αυτω περιβεβλημενοσ σινδονα επι γυμνου και κρατουσιν αυτον οι νεανισκοι ⁵² ο δε καταλιπων την σινδονα γυμνοσ εφυγεν απ αυτων ⁵³ και απηγαγον τον ιησουν προσ τον αρχιερα και συνερχονται αυτω παντεσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι και οι γραμματεισ ⁵⁴ και ο πετροσ απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εωσ εισ την αυλην του αρχιερωσ και ην συγκαθημενοσ μετα των υπηρετων και θερμαινομενοσ προσ το φωσ ⁵⁵ οι δε αρχιερεισ και ολον το συνεδριον εξητουν κατα του ιησου μαρτυριαν εισ το θανατωσαι αυτον και ουχ ευρισκον ⁵⁶ πολλοι γαρ εψευδομαρτυρουν κατα αυτου και ισαι αι μαρτυριαι ουκ ησαν ⁵⁷ και τινεσ ανασταντεσ εψευδομαρτυρουν κατα αυτου λεγοντεσ ⁵⁸ οτι ημεισ ηκουσαμεν αυτου λεγοντοσ οτι εγω καταλυω τον ναον τουτου τον χειροποιητον και δια τριων ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω ⁵⁹ και ουδε ουτωσ ιση ην η μαρτυρια αυτων ⁶⁰ και αναστασ ο αρχιερευσ εισ μεσον επηρωτησεν τον ιησουν λεγων ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν ⁶¹ ο δε εσιωπα και ουδεν απεκρινατο παλιν ο αρχιερευσ επηρωτα αυτον και λεγει αυτω συ ει ο χριστοσ ο υιοσ του ευλογητου ⁶² ο δε ιησους ειπεν εγω ειμι και οψεθε τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμewσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ⁶³ ο δε αρχιερευσ διαρρηξασ τουσ χιτωνασ αυτου λεγει τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυρων ⁶⁴ ηκουσατε της βλασφημιασ τι υμιν φαίνεται οι δε παντεσ κατεκριναν αυτον ειναι ενοχον θανατου ⁶⁵ και ηρξαντο

τινες εμπτυειν αυτω και περικαλυπτειν το προσωπον αυτου και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυτω προφητευσον και οι υπηρεται ραπισμασιν αυτον εβαλλον ⁶⁶ και οντος του πετρου εν τη αυλη κατω ερχεται μια των παιδισκων του αρχιερεωσ ⁶⁷ και ιδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα αυτω λεγει και συ μετα του ναζαρηνου ιησου ησθα ⁶⁸ ο δε ηρηησατο λεγων ουκ οίδα ουδε επισταμαι τι συ λεγεις και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον και αλεκτωρ εφωνησεν ⁶⁹ και η παιδισκη ιδουσα αυτον παλιν ηρξατο λεγειν τοιο παραστηκοσιν οτι ουτος εξ αυτων εστιν ⁷⁰ ο δε παλιν ηρνειτο και μετα μικρον παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει και γαρ γαλιλαιοσ ει και η λαλια σου ομοιαζει ⁷¹ ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυναι οτι ουκ οίδα τον ανθρωπον τουτον ον λεγετε ⁷² και εκ δευτερου αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ο ειπεν αυτω ο ιησουσ οτι πριν αλεκτορα φωνησαι διασ απαρνηση με τρισ και επιβαλων εκλαιεν

15

¹ και ευθεωσ επι το πρωι συμβουλιον ποιησαντες οι αρχιερεισ μετα των πρεσβυτερων και γραμματεων και ολον το συνεδριον δησαντες τον ιησουν απηνεγκαν και παρεδωκαν τω πιλατω ² και επηρωτησεν αυτον ο πιλατοσ συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτω συ λεγεις ³ και κατηγορουν αυτου οι αρχιερεισ πολλα ⁴ ο δε πιλατοσ παλιν επηρωτησεν αυτον λεγων ουκ αποκρινη ουδεν ιδε ποσα σου καταμαρτυρουσιν ⁵ ο δε ιησουσ ουκετι ουδεν απεκριθη ωστε θαυμαζειν τον πιλατον ⁶ κατα δε εορτην απελυεν αυτοισ ενα δεσμιον ονπερ ητουντο ⁷ ην δε ο λεγομενοσ βαραββασ μετα των συστασιαστων δεδεμενοσ οιτινεσ εν τη στασει φονον πεποιηκεισαν ⁸ και αναβοησασ ο οχλοσ ηρξατο αιτεισθαι καθωσ αιει εποιει αυτοισ ⁹ ο δε πιλατοσ απεκριθη αυτοισ λεγων θελετε απολυσω υμιν τον βασιλεα των ιουδαιων ¹⁰ εγινωσκεν γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεισ ¹¹ οι δε αρχιερεισ ανεσεισαν τον οχλον ινα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοισ ¹² ο δε πιλατοσ αποκριθεισ παλιν ειπεν αυτοισ τι ουν θελετε ποιησω ον λεγετε βασιλεα των ιουδαιων ¹³ οι δε παλιν εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁴ ο δε πιλατοσ ελεγεν αυτοισ τι γαρ κακον εποιησεν οι δε περισσοτερωσ εκραξαν σταυρωσον αυτον ¹⁵ ο δε πιλατοσ βουλομενοσ τω οχλω το ικανον ποιησαι απελυσεν αυτοισ τον βαραββαν και παρεδωκεν τον ιησουν φραγελλωσασ ινα σταυρωθη ¹⁶ οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης ο εστιν πραιτωριον και συγκαλουσιν ολην την σπειραν ¹⁷ και ενδυουσιν αυτον πορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινον στεφανον ¹⁸ και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων ¹⁹ και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτουν αυτω και τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ²⁰ και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ιματια τα ιδια και εξαγουσιν αυτον ινα σταυρωωσιν αυτον ²¹ και αγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου ινα αρη τον σταυρον αυτου ²² και φερουσιν αυτον επι γολγοθα τοπον ο εστιν μεθερμινευομενον κρανιου τοποσ ²³ και εδιδουν αυτω πιειν εσμυρνισμενον οινον ο δε ουκ ελαβεν ²⁴ και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζονται τα ιματια αυτου βαλλοντες κληρον επ αυτα τισ τι αρη ²⁵ ην δε ωρα τριτη και εσταυρωσαν αυτον ²⁶ και ην η επιγραφη της αιτιασ αυτου επιγεγραμμενη ο βασιλευσ των ιουδαιων ²⁷ και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστασ ενα εκ δεξιων και ενα εξ ευωνυμων αυτου ²⁸ και πληρωθη η γραφη η λεγουσα και μετα ανομων ελογισθη ²⁹ και οι παραπορευομενοι εβλασφημουσιν αυτον κινουντες τασ κεφαλασ αυτων και λεγοντες οσα ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημερεισ οικοδομων ³⁰ σωσων σεαυτον και καταβασ απο του σταυρου ³¹ ομοιωσ και οι αρχιερεισ εμπαιζοντες προς αλληλουσ μετα των γραμματεων ελεγον αλλουσ εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ³² ο χριστοσ ο βασιλευσ του ισραηλ καταβατω νυν απο του σταυρου ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν αυτω και οι συνεσταυρωμενοι αυτω

ωνειδιζον αυτον ³³ γενομενης δε ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ³⁴ και τη ωρα τη ενατη εβοησεν ο ιησους φωνη μεγαλη λεγων ελωι ελωι λιμα σαβαχθανι ο εστιν μεθερμηνευομενον ο θεος μου ο θεος μου εις τι με εγκατελιπες ³⁵ και τινες των παρεστηκοτων ακουσαντες ελεγον ιδου ηλιαν φωνει ³⁶ δραμων δε εις και γεμισας σπογγον οξους περιθεισ τε καταμω εποτιζεν αυτον λεγων αφετε ιδωμεν ει ερχεται ηλιας καθελιν αυτον ³⁷ ο δε ιησους αφεισ φωνην μεγαλην εξεπνευσεν ³⁸ και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω ³⁹ ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκωσ εξ εναντιας αυτου οτι ουτως κραζαs εξεπνευσεν ειπεν αληθωσ ο ανθρωπωσ ουτοσ υιοσ ην θεου ⁴⁰ ησαν δε και γυναικεσ απο μακροθεν θεωρουσαι εν αισ ην και μαρια η μαγδαληνη και μαρια η του ιακωβου του μικρου και ιωση μητηρ και σαλωμη ⁴¹ αι και οτε ην εν τη γαλιλαια ηκολουθουν αυτω και διηκουνουν αυτω και αλλαι πολλαι αι συναναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα ⁴² και ηδη οφιασ γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαβατον ⁴³ ηλθεν ιωσηφ ο απο αριμαθαιασ ευσημων βουλευτησ οσ και αυτοσ ην προσδεχομενοσ την βασιλειαν του θεου τολμησασ εισηλθεν προς πιλατον και ητησατο το σωμα του ιησου ⁴⁴ ο δε πιλατοσ εθαυμασεν ει ηδη τεθηνηκεν και προσκαλεσαμενοσ τον κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον ει παλαι απεθανεν ⁴⁵ και γνουσ απο του κεντυριωνοσ εδωρησατο το σωμα τω ιωσηφ ⁴⁶ και αγορασασ σινδονα και καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι και κατεθηκεν αυτον εν μνημειω ο ην λελατομημενον εκ πετρασ και προσεκυλισεν λιθον επι την θυραν του μνημειου ⁴⁷ η δε μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιωση εθεωρουν που τιθεται

16

¹ και διαγενομενου του σαββατου μαρια η μαγδαληνη και μαρια ιακωβου και σαλωμη ηγορασαν αρωματα ινα ελθουσαι αλειψωσιν αυτον ² και λιαν πρωι της μιασ σαββατουσ ερχονται επι το μνημειον ανατειλαντοσ του ηλιου ³ και ελεγον προσ εαυτασ τισ αποκυλισει ημιν τον λιθον εκ της θυρασ του μνημειου ⁴ και αναβλειψασαι θεωρουσιν οτι αποκεκυλισται ο λιθοσ ην γαρ μεγασ σφοδρα ⁵ και εισελθουσαι εις το μνημειον ειδον νεανισκον καθημενον εν τοισ δεξιοισ περιβεβλημενον στολην λευκην και εξεθαμβηθησαν ⁶ ο δε λεγει αυταισ μη εκθαμβεισθε ιησουσ ζητειτε τον ναζαρηνον τον εσταυρωμενον ηγερθη ουκ εστιν ωδε ιδε ο τοποσ οπου εθηκαν αυτον ⁷ αλλ υπαγετε ειπατε τοισ μαθηταισ αυτου και τω πετρω οτι προαγει υμασ εις την γαλιλαιαν εκει αυτον οψεσθε καθωσ ειπεν υμιν ⁸ και εξελθουσαι εφυγον απο του μνημειου ειχεν δε αυτασ τρομοσ και εκστασισ και ουδενι ουδεν ειπον εφοβουντο γαρ ⁹ αναστασ δε πρωι πρωτη σαββατου εφανη πρωτον μαρια τη μαγδαληνη αφ ησ εκβεβληκει επτα δαιμονια ¹⁰ εκεινη πορευθεισα απηγγειλεν τοισ μετ αυτου γενομενοισ πενθουσιν και κλαιουσιν ¹¹ κακεινοι ακουσαντες οτι ζη και εθεαθη υπ αυτησ ηπιστησαν ¹² μετα δε ταυτα δυσιν εξ αυτων περιπατουσιν εφανερωθη εν ετερα μορφη πορευομενοισ εισ αγρον ¹³ κακεινοι απελθοντεσ απηγγειλαν τοισ λοιποισ ουδε εκεινοισ επιστευσαν ¹⁴ υστερον ανακειμενοισ αυτοισ τοισ ενδεκα εφανερωθη και ωνειδιζον την απιστιαν αυτων και σκληροκαρδιαν οτι τοισ θεασαμενοισ αυτον εγηγερμενον ουκ επιστευσαν ¹⁵ και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ εις τον κοσμον απαντα κηρυξατε το ευαγγελιον παση τη κτισει ¹⁶ ο πιστευσασ και βαπτισθεισ σωθησεται ο δε απιστησασ κατακριθησεται ¹⁷ σημεια δε τοισ πιστευσασιν ταυτα παρακολουθησει εν τω ονοματι μου δαιμονια εκβαλουσιν γλωσσαισ λαλησουσιν καιναισ ¹⁸ οφεισ αρουσιν καν θανασιμον τι πιωσιν ου μη αυτοισ βλαψη επι αρρωστουσ χειρασ επιθησουσιν και καλωσ εξουσιν ¹⁹ ο μεν ουν κυριοσ μετα το λαλησαι αυτοισ ανεληφθη εις τον ουρανον και εκαθισεν εκ δεξιων του θεου ²⁰ εκεινοι δε εξελθοντεσ εκηρυξαν πανταχου του κυριου συνεργουντοσ και τον λογον βεβαιουντοσ δια των επακολουθουντων σημειων αμην

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

¹ επειδηπερ πολλοι επεχειρησαν αναταξασθαι διηγησιν περι των πεπληροφορημενων εν ημιν πραγματων ² καθωσ παρεδοσαν ημιν οι απ αρχης αυτοπται και υπηρεται γενομενοι του λογου ³ εδοξεν καμοι παρηκολουθηκοτι ανωθεν πασιν ακριβωσ καθεξης σοι γραψαι κρατιστε θεοφιλε ⁴ ινα επιγνωσ περι ων κατηχηθησ λογων την ασφαλειαν ⁵ εγενετο εν ταισ ημεραισ ηρωδου του βασιλεωσ της ιουδαιασ ιερευσ τισ ονοματι ζαχαριασ εξ εφημεριασ αβια και η γυνη αυτου εκ των θυγατερων ααρων και το ονομα αυτησ ελισαβετ ⁶ ησαν δε δικαιοι αμφοτεροι ενωπιον του θεου πορευομενοι εν πασαισ ταισ εντολαισ και δικαιομασιν του κυριου αμεμπτοι ⁷ και ουκ ην αυτοισ τεκνον καθοτι η ελισαβετ ην στειρα και αμφοτεροι προβεβηκοτες εν ταισ ημεραισ αυτων ησαν ⁸ εγενετο δε εν τω ιερατευειν αυτον εν τη ταξει της εφημεριασ αυτου εναντι του θεου ⁹ κατα το εθος της ιερατειασ ελαχεν του θυμιασαι εισελθων εις τον ναον του κυριου ¹⁰ και παν το πληθος ην του λαου προσευχομενον εξω τη ωρα του θυμιαματοσ ¹¹ ωφθη δε αυτω αγγελοσ κυριου εστωσ εκ δεξιων του θυσιαστηριου του θυμιαματοσ ¹² και εταραχηθ ζαχαριασ ιδων και φοβοσ επεπεσεν επ αυτον ¹³ ειπεν δε προσ αυτον ο αγγελοσ μη φοβου ζαχαρια διοτι εισηκουσθη η δεησισ σου και η γυνη σου ελισαβετ γεννησει υιοσ σοι και καλεσεισ το ονομα αυτου ιωαννην ¹⁴ και εσται χαρα σοι και αγαλλιασισ και πολλοι επι τη γεννησει αυτου χαρησονται ¹⁵ εσται γαρ μεγασ ενωπιον του κυριου και οινον και σικερα ου μη πιη και πνευματοσ αγιου πλησθησεται ετι εκ κοιλιασ μητροσ αυτου ¹⁶ και πολλουσ των υιων ισραηλ επιστρεφει επι κυριον τον θεον αυτων ¹⁷ και αυτοσ προελουσεται ενωπιον αυτου εν πνευματι και δυναμει ηλιου επιστρεψαι καρδιασ πατερων επι τεκνα και απειθεισ εν φρονησει δικαιοι ετοιμασαι κυριω λαον κατεσκευασμενον ¹⁸ και ειπεν ζαχαριασ προσ τον αγγελον κατα τι γνωσομαι τουτο εγω γαρ ειμι πρεσβυτησ και η γυνη μου προβεβηκυια εν ταισ ημεραισ αυτησ ¹⁹ και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτω εγω ειμι γαβριηλ ο παρεστηκωσ ενωπιον του θεου και απεσταλην λαλησαι προσ σε και ευαγγελισασθαι σοι ταυτα ²⁰ και ιδου εση σιωπων και μη δυναμενοσ λαλησαι αχρι ησ ημερασ γενηται ταυτα ανθ ων ουκ επιστευσασ τοισ λογοισ μου οιτινεσ πληρωθησονται εισ τον καιρον αυτων ²¹ και ην ο λαοσ προσδοκων τον ζαχαριαν και εθαυμαζον εν τω χρονιζειν αυτον εν τω ναω ²² εξελθων δε ουκ ηδυνατο λαλησαι αυτοισ και επεγνωσαν οτι οπτασιαν εωρακεν εν τω ναω και αυτοσ ην διανευων αυτοισ και διεμεμεν κωφοσ ²³ και εγενετο ωσ επλησθησαν αι ημεραι της λειτουργιασ αυτου απηλθεν εις τον οικον αυτου ²⁴ μετα δε ταυτασ τασ ημερασ συνελαβεν ελισαβετ η γυνη αυτου και περιεκυρβεν εαυτην μηνασ πεντε λεγουσα ²⁵ οτι ουτωσ μοι πεποιηκεν ο κυριοσ εν ημεραισ αισ επειδεν αφελειν το ονειδοσ μου εν ανθρωποισ ²⁶ εν δε τω μηνι τω εκτω απεσταλη ο αγγελοσ γαβριηλ υπο του θεου εις πολιν της γαλιλαιασ η ονομα ναζαρετ ²⁷ προσ παρθενον μεμνηστευμενην ανδρι η ονομα ιωσηφ εξ οικου δαυιδ και το ονομα της παρθενουσ μαριαμ ²⁸ και εισελθων ο αγγελοσ προσ αυτην ειπεν χαιρε κεχαριτωμενη ο κυριοσ μετα σου ευλογημενη συ εν γυναιξιν ²⁹ η δε ιδουσα διεταραχηθ επι τω λογω αυτου και διελογιζετο ποταποσ ειη ο ασπασμοσ ουτοσ ³⁰ και ειπεν ο αγγελοσ αυτη μη φοβου μαριαμ ευρεσ γαρ χαριν παρα τω θεω ³¹ και ιδου συλληψη εν γαστρι και τεξη υιον και καλεσεισ το ονομα αυτου ιησουν ³² ουτοσ εσται μεγασ και υιοσ υψιστου κληθησεται και δωσει αυτω κυριοσ ο θεοσ τον θρονον δαυιδ του πατροσ αυτου ³³ και βασιλευσει επι τον οικον ιακωβ εισ τουσ αιωνασ και της βασιλειασ αυτου ουκ εσται τελοσ ³⁴ ειπεν δε μαριαμ προσ τον αγγελον πωσ εσται τουτο επει ανδρα ου γινωσκω ³⁵ και αποκριθεισ ο αγγελοσ ειπεν αυτη πνευμα αγιον επελευσεται επι σε και δυναμισ υψιστου επισκιασει σοι διο και το γεννωμενον αγιον κληθησεται υιοσ θεου ³⁶ και ιδου

ελισαβετ η συγγενησ σου και αυτη συνειληφουα υιον εν γηρει αυτησ και ουτοσ μην εκτοσ εστιν αυτη τη καλουμενη στειρα ³⁷ οτι ουκ αδυνατησει παρα τω θεω παν ρημα ³⁸ ειπεν δε μαριαμ ιδου η δουλη κυριου γενοιτο μοι κατα το ρημα σου και απηλθεν απ αυτησ ο αγγελουσ ³⁹ αναστασα δε μαριαμ εν ταισ ημεραισ ταυταισ επορευθη εισ την ορεινην μετα σπουδησ εισ πολιν ιουδα ⁴⁰ και εισηλθεν εισ τον οικον ζαχαριου και ησπασατο την ελισαβετ ⁴¹ και εγενετο ωσ ηκουσεν η ελισαβετ τον ασπασμον τησ μαριασ εσκιρτησεν το βρεφοσ εν τη κοιλια αυτησ και επλησθη πνευματοσ αγιου η ελισαβετ ⁴² και ανεφωνησεν φωνη μεγαλη και ειπεν ευλογημενη συ εν γυναιξιν και ευλογημενοσ ο καρποσ τησ κοιλιασ σου ⁴³ και ποθεν μοι τουτο ινα ελθη η μητηρ του κυριου μου προς με ⁴⁴ ιδου γαρ ωσ εγενετο η φωνη του ασπασμου σου εισ τα ωτα μου εσκιρτησεν το βρεφοσ εν αγαλλιασει εν τη κοιλια μου ⁴⁵ και μακαρια η πιστευασα οτι εσται τελειωσισ τοισ λελαλημενοισ αυτη παρα κυριου ⁴⁶ και ειπεν μαριαμ μεγαλυνει η ψυχη μου τον κυριον ⁴⁷ και ηγαλλιασεν το πνευμα μου επι τω θεω τω σωτηρι μου ⁴⁸ οτι επεβλεψεν επι την ταπεινωσιν τησ δουλησ αυτου ιδου γαρ απο του νουν μακαριουσιν με πασαι αι γενεαι ⁴⁹ οτι εποιησεν μοι μεγαλεια ο δυνατοσ και αγιον το ονομα αυτου ⁵⁰ και το ελεοσ αυτου εισ γενεασ γενεων τοισ φοβουμενοισ αυτον ⁵¹ εποιησεν κρατοσ εν βραχιονι αυτου διεσκορπισεν υπερηφανουσ διανοια καρδιασ αυτων ⁵² καθειλεν δυναστας απο θρωνων και υψωσεν ταπεινουσ ⁵³ πεινωντασ ενεπλησεν αγαθων και πλουτουντασ εξαπεστειλεν κενουσ ⁵⁴ αντελαβετο ισραηλ παιδοσ αυτου μνησθηναι ελεουσ ⁵⁵ καθωσ ελαλησεν προς τουσ πατερασ ημων τω αβρααμ και τω σπερματι αυτου εισ τον αιωνα ⁵⁶ εμεινεν δε μαριαμ συν αυτη ωσει μηνασ τρεισ και υπεστρεψεν εισ τον οικον αυτησ ⁵⁷ τη δε ελισαβετ επλησθη ο χρονοσ του τεκειν αυτην και εγεννησεν υιον ⁵⁸ και ηκουσαν οι περιοικοι και οι συγγενεισ αυτησ οτι εμεγαλυνεν κυριοσ το ελεοσ αυτου μετ αυτησ και συνεχαιρον αυτη ⁵⁹ και εγενετο εν τη ογδοη ημερα ηλθον περιτεμειν το παιδιον και εκαλουν αυτο επι τω ονοματι του πατροσ αυτου ζαχαριαν ⁶⁰ και αποκριθεισα η μητηρ αυτου ειπεν ουχι αλλα κληθησεται ιωαννησ ⁶¹ και ειπον προς αυτην οτι ουδεισ εστιν εν τη συγγενεια σου οσ καλειται τω ονοματι τουτω ⁶² ενενευον δε τω πατρι αυτου το τι αν θελοι καλεισθαι αυτον ⁶³ και αιτησασ πινακιδιον εγραψεν λεγων ιωαννησ εστιν το ονομα αυτου και εθαυμασαν παντεσ ⁶⁴ ανεωχθη δε το στομα αυτου παραχρημα και η γλωσσα αυτου και ελαλει ευλογων τον θεον ⁶⁵ και εγενετο επι παντασ φοβοσ τουσ περιοικουντασ αυτουσ και εν ολη τη ορεινη τησ ιουδαιασ διελαλειτο παντα τα ρηματα ταυτα ⁶⁶ και εθεντο παντεσ οι ακουσαντεσ εν τη καρδια αυτων λεγοντεσ τι αρα το παιδιον τουτο εσται και χειρ κυριου ην μετ αυτου ⁶⁷ και ζαχαριασ ο πατηρ αυτου επλησθη πνευματοσ αγιου και προφητευσεν λεγων ⁶⁸ ευλογητοσ κυριοσ ο θεοσ του ισραηλ οτι επεσκεψατο και εποιησεν λυτρωσιν τω λαω αυτου ⁶⁹ και ηγειρεν κερασ σωτηριασ ημιν εν τω οικω δαυιδ του παιδοσ αυτου ⁷⁰ καθωσ ελαλησεν δια στοματοσ των αγιων των απ αιωνοσ προφητων αυτου ⁷¹ σωτηριαν εξ εχθρων ημων και εκ χειροσ παντων των μισουντων ημασ ⁷² ποιησαι ελεοσ μετα των πατερων ημων και μνησθηναι διαθηκησ αγιασ αυτου ⁷³ ορκον ον ωμοσεν προς αβρααμ τον πατερα ημων του δουναι ημιν ⁷⁴ αφοβωσ εκ χειροσ των εχθρων ημων ρυσθεντασ λατρευειν αυτω ⁷⁵ εν οσιοτητι και δικαιοσνη ενωπιον αυτου πασασ τασ ημερασ τησ ζωησ ημων ⁷⁶ και συ παιδιον προφητησ υψιστου κληθηση προπορευση γαρ απο προσωπου κυριου ετοιμασαι οδοσ αυτου ⁷⁷ του δουναι γνωσιν σωτηριασ τω λαω αυτου εν αφεσει αμαρτιων αυτων ⁷⁸ δια σπλαγχνα ελεουσ θεου ημων εν οισ επεσκεψατο ημασ ανατολη εξ υψουσ ⁷⁹ επιφαναι τοισ εν σκοτει και σκια θανατου καθημενοισ του κατευθυναι τουσ ποδασ ημων εισ οδον ειρηνησ ⁸⁰ το δε παιδιον ηρξανεν και εκκραταιουτο πνευματι και ην εν ταισ ερημοισ εωσ ημερασ αναδειξεωσ αυτου προς τον ισραηλ

2

¹ εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις εξηλθεν δογμα παρα καισαρος αυγουστου απογραφεσθαι πασαν την οικουμενην ² αυτη η απογραφη πρωτη εγενετο ηγεμονευοντος της συριας κυρηνιου ³ και επορευοντο παντες απογραφεσθαι εκαστος εις την ιδιαν πολιν ⁴ ανεβη δε και ιωσηφ απο της γαλιλαιας εκ πολεως ναζαρετ εις την ιουδαιαν εις πολιν δαυιδ ητις καλειται βηθλεεμ δια το ειναι αυτον εξ οικου και πατριας δαυιδ ⁵ απογραφασθαι συν μαριαμ τη μεμνηστευμενη αυτω γυναικι ουση εγκυω ⁶ εγενετο δε εν τω ειναι αυτοουσ εκει επλησθησαν αι ημεραι του τεκειν αυτην ⁷ και ετεκεν τον υιον αυτης τον πρωτοτοκον και εσπαργαωνεν αυτον και ανεκλινεν αυτον εν τη φατνη διοτι ουκ ην αυτοις τοπος εν τω καταλυματι ⁸ και ποιμενεσ ησαν εν τη χωρα τη αυτη αγραυλουντες και φυλασσοντες φυλακασ της νυκτος επι την ποιμνην αυτων ⁹ και ιδου αγγελος κυριου επεστη αυτοις και δοξα κυριου περιελαμψεν αυτους και εφοβηθησαν φοβον μεγαν ¹⁰ και ειπεν αυτοις ο αγγελος μη φοβεισθε ιδου γαρ ευαγγελιζομαι υμιν χαραν μεγαλην ητις εσται παντι τω λαω ¹¹ οτι ετεχθη υμιν σημερον σωτηρ ος εστιν χριστος κυριος εν πολει δαυιδ ¹² και τουτο υμιν το σημειον ευρησετε βρεφος εσπαργανωμενον κειμενον εν φατνη ¹³ και εξαιφνης εγενετο συν τω αγγελω πληθος στρατιας ουρανιου αινουντων τον θεον και λεγοντων ¹⁴ δοξα εν υψιστοις θεω και επι γης ειρηνη εν ανθρωποις ευδοκια ¹⁵ και εγενετο ωσ απηλθον απ αυτων εις τον ουρανον οι αγγελοι και οι ανθρωποι οι ποιμενεσ ειπον προς αλληλους διελθωμεν δη εωσ βηθλεεμ και ιδωμεν το ρημα τουτο το γεγονος ο ο κυριος εγνωρισεν ημιν ¹⁶ και ηλθον σπευσαντες και ανευρον την τε μαριαμ και τον ιωσηφ και το βρεφος κειμενον εν τη φατνη ¹⁷ ιδοντες δε διεγνωρισαν περι του ρηματος του λαληθεντος αυτοις περι του παιδιου τουτου ¹⁸ και παντες οι ακουσαντες εθαυμασαν περι των λαληθεντων υπο των ποιμενων προς αυτους ¹⁹ η δε μαριαμ παντα συνετηρει τα ρηματα ταυτα συμβαλλουσα εν τη καρδια αυτης ²⁰ και υπεστρεψαν οι ποιμενεσ δοξαζοντες και αινουντες τον θεον επι πασιν οισ ηκουσαν και ειδον καθωσ ελαληθη προς αυτους ²¹ και οτε επλησθησαν ημεραι οκτω τον περιτεμειν αυτον και εκληθη το ονομα αυτου ιησους το κληθεν υπο του αγγελου προ του συλληφθηναι αυτον εν τη κοιλια ²² και οτε επλησθησαν αι ημεραι του καθαρισμου αυτων κατα τον νομον μωσεωσ ανηγαγον αυτον εις ιεροσολυμα παραστησαι τω κυριω ²³ καθωσ γεγραπται εν νομω κυριου οτι παν αρσεν διανοιγον μητραν αγιον τω κυριω κληθησεται ²⁴ και του δουнай θυσιαν κατα το ειρημενον εν νομω κυριου ζευγος τρυγωνων η δυο νεοσσοσ περιστερων ²⁵ και ιδου ην ανθρωπος εν ιερουσαλημ υ ονομα συμεων και ο ανθρωπος ουτος δικαιοσ και ευλαβησ προσδεχομενοσ παρακλησιν του ισραηλ και πνευμα ην αγιον επ αυτον ²⁶ και ην αυτω κεχηματισμενον υπο του πνευματος του αγιου μη ιδειν θανατον πριν η ιδη τον χριστον κυριου ²⁷ και ηλθεν εν τω πνευματι εις το ιερον και εν τω εισαγαγειν τουσ γονεισ το παιδιον ιησουν του ποιησαι αυτους κατα το ειθισμενον τον νομου περι αυτου ²⁸ και αυτος εδεξατο αυτο εις τασ αγκαλασ αυτου και ευλογησεν τον θεον και ειπεν ²⁹ νυν απολθεισ τον δουλον σου δεσποτα κατα το ρημα σου εν ειρηνη ³⁰ οτι ειδον οι οφθαλμοι μου το σωτηριον σου ³¹ ο ητοιμασασ κατα προσωπον παντων των λαων ³² φωσ εις αποκαλυψιν εθνων και δοξαν λαου σου ισραηλ ³³ και ην ιωσηφ και η μητηρ αυτου θαυμαζοντες επι τοις λαλουμενοις περι αυτου ³⁴ και ευλογησεν αυτους συμεων και ειπεν προς μαριαμ την μητερα αυτου ιδου ουτος κειται εις πτωσιν και αναστασιν πολλων εν τω ισραηλ και εις σημειον αντιλεγομενον ³⁵ και σου δε αυτησ την ψυχην διελευσεται ρομφαια οπωσ αν αποκαλυφθωσιν εκ πολλων καρδιων διαλογισμοι ³⁶ και ην αννα προφητις θυγατηρ φανουηλ εκ φυλης ασηρ αυτη προβεβηκυια εν ημεραις πολλαις ζησασα ετη μετα ανδρουσ επτα απο της παρθενιασ αυτης ³⁷ και αυτη χηρα ωσ ετων ογδοηκοντα τεσσαρων η ουκ αφιστατο απο του ιερου νηστειασ και δεησεσιν λατρευουσα νυκτα και ημεραν ³⁸ και αυτη αυτη τη ωρα επιστασα

ανθρωμολογειτο τω κυριω και ελαλει περι αυτου πασιν τοις προσδεχομενοις λυτρωσιν εν ιερουσαλημ ³⁹ και ωσ ετελεσαν απαντα τα κατα τον νομον κυριου υπεστρεψαν εις την γαλιλαιαν εις την πολιν εαυτων ναζαρετ ⁴⁰ το δε παιδιον ηυξανεν και εκραταιουτο πνευματι πληρουμενον σοφιας και χαρις θεου ην επ αυτο ⁴¹ και επορευοντο οι γονεισ αυτου κατα ετος εις ιερουσαλημ τη εορτη του πασχα ⁴² και οτε εγενετο ετων δωδεκα αναβαντων αυτων εις ιερουσολυμα κατα το εθος της εορτης ⁴³ και τελειωσαντων τας ημερας εν τω υποστρεφειν αυτους υπεμεινεν ιησους ο παισ εν ιερουσαλημ και ουκ εγνω ιωσηφ και η μητηρ αυτου ⁴⁴ νομισαντες δε αυτον εν τη συνοδια ειναι ηλθον ημερας οδον και ανεζητουν αυτον εν τοις συγγενεσιν και εν τοις γνωστοις ⁴⁵ και μη ευροντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ ζητουντες αυτον ⁴⁶ και εγενετο μεθ ημερας τρεις ευρον αυτον εν τω ιερω καθεζομενον εν μεσω των διδασκαλων και ακουοντα αυτων και επερωτωντα αυτου ⁴⁷ εξισταντο δε παντες οι ακουοντες αυτου επι τη συνεσει και ταισ αποκρισεσιν αυτου ⁴⁸ και ιδοντες αυτον εξεπληγησαν και προς αυτον η μητηρ αυτου ειπεν τεκνον τι ποιησασ ημιν ουτως ιδου ο πατηρ σου καγω οδυνωμενοι εξητουμεν σε ⁴⁹ και ειπεν προς αυτους τι οτι εξητειτε με ουκ ηδειτε οτι εν τοις του πατροσ μου δει ειναι με ⁵⁰ και αυτοι ου συνηκαν το ρημα ο ελαλησεν αυτοις ⁵¹ και κατεβη μετ αυτων και ηλθεν εις ναζαρετ και ην υποτασσομενοσ αυτοις και η μητηρ αυτου διετηρει παντα τα ρηματα ταυτα εν τη καρδια αυτης ⁵² και ιησους προεκοπτεν σοφια και ηλικια και χαριτι παρα θεω και ανθρωποισ

3

¹ εν ετει δε πεντεκαιδεκατω της ηγεμονιασ τιβεριου καισαροσ ηγεμονευοντοσ ποντιου πιλατου της ιουδαιασ και τετραρχουντοσ της γαλιλαιασ ηρωδου φιλιππου δε του αδελφου αυτου τετραρχουντοσ της ιτουραιασ και τραχωνιτιδοσ χωρασ και λυσανιου της αβιληνης τετραρχουντοσ ² επι αρχιερωσ αννα και καιαφα εγενετο ρημα θεου επι ιωαννην τον ζαχαριου ιον εν τη ερημω ³ και ηλθεν εις πασαν την περιχωρον του ιορδανου κηρυσσων βαπτισμα μετανοιασ εις αφεσιν αμαρτιων ⁴ ωσ γεγραπται εν βιβλω λογων ησαιου του προφητου λεγοντοσ φωνη βοωντοσ εν τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυριου ευθειασ ποιειτε τασ τριβουσ αυτου ⁵ πασα φαραγξ πληρωθησεται και παν οροσ και βουνοσ ταπεινωθησεται και εστα τα σκολια εις ευθειαν και αι τραχειαι εις οδουσ λειασ ⁶ και οψεται πασα σαρξ το σωτηριον του θεου ⁷ ελεγεν ουν τοισ εκπορευομενοισ οχλοισ βαπτισθηναι υπ αυτου γεννηματα εχιδων τισ υπεδειξεν υμιν φυγειν απο της μελλουσης οργησ ⁸ ποιησατε ουν καρπουσ αξιουσ της μετανοιασ και μη αρξησθε λεγειν εν εαυτοις πατερα εχομεν τον αβρααμ λεγω γαρ υμιν οτι δυναται ο θεοσ εκ των λιθων τούτων εγειραι τεκνα τω αβρααμ ⁹ ηδη δε και η αξινη προς την ριζαν των δενδρων κειται παν ουν δενδρον μη ποιουν καρπον καλον εκκοπτεται και εις πυρ βαλλεται ¹⁰ και επηρωτων αυτον οι οχλοι λεγοντες τι ουν ποιησομεν ¹¹ αποκριθεισ δε λεγει αυτοισ ο εχων δυο χιτωνασ μεταδοτω τω μη εχοντι και ο εχων βρωματα ομοιωσ ποιειτω ¹² ηλθον δε και τελωναι βαπτισθηναι και ειπον προς αυτον διδασκαλε τι ποιησομεν ¹³ ο δε ειπεν προς αυτουσ μηδεν πλεον παρα το διατεταγμενον υμιν πρωσσετε ¹⁴ επηρωτων δε αυτον και στρατευομενοι λεγοντες και ημεισ τι ποιησομεν και ειπεν προς αυτουσ μηδενα διασεισητε μηδε συκοφαντησητε και αρκεισθε τοις οψωνιοις υμων ¹⁵ προσδοκωντοσ δε του λαου και διαλογιζομενων παντων εν ταισ καρδιαισ αυτων περι του ιωαννου μηποτε αυτοσ ειη ο χριστοσ ¹⁶ απεκρινατο ο ιωαννησ απασιν λεγων εγω μεν υδατι βαπτιζω υμασ ερχεται δε ο ισχυροτεροσ μου ου ουκ ειμι ικανοσ λυσαι τον ιμαντα των υποδηματων αυτου αυτοσ υμασ βαπτισει εν πνευματι αγιω και πυρι ¹⁷ ου το πτυον εν τη χειρι αυτου και διακαθαριει την αλωνα αυτου και συναξει τον σιτον εις την αποθηκην αυτου το δε αχυρον κατακαυσει πυρι ασβεστω ¹⁸ πολλα μεν ουν και ετερα παρακαλων ευηγγελιζετο τον λαον ¹⁹ ο δε ηρωδησ ο τετραρχησ ελεγομενοσ υπ

αυτου περι ηρωδιαδος της γυναικος του αδελφου αυτου και περι παντων ων εποιησεν πονηρων ο ηρωδης ²⁰ προσεθηκεν και τουτο επι πασιν και κατεκλεισεν τον ιωαννην εν τη φυλακη ²¹ εγενετο δε εν τω βαπτισθηναι απαντα τον λαον και ιησου βαπτισθεντος και προσευχομενου ανεωχθηναι τον ουρανον ²² και καταβηναι το πνευμα το αγιον σωματικω ειδει ωσει περιτεραν επ αυτον και φωνην εξ ουρανου γενεσθαι λεγουσαν συ ει ο υιος μου ο αγαπητος εν σοι ευδοκησα ²³ και αυτος ην ο ιησους ωσει ετων τριακοντα αρχομενος ων ως ενομιζεται υιος ιωσηφ του ηλι ²⁴ του ματθα του λειυ του μελι του ιωαννα του ιωσηφ ²⁵ του ματταθιου του αμωσ του ναουμ του εσλι του ναγγι ²⁶ του μααθ του ματταθιου του σεμει του ιωσηφ του ιουδα ²⁷ του ιωαναν του ρησα του ζοροβαβελ του σαλαθιηλ του νηρι ²⁸ του μελι του αδδι του κωσαμ του ελμωδαμ του ηρ ²⁹ του ιωσηφ του ελιεζερ του ιωρειμ του ματθα του λειυ ³⁰ του συμειων του ιουδα του ιωσηφ του ιωανν του ελιακειμ ³¹ του μελεα του μαιναν του ματταθα του ναθαν του δαυιδ ³² του ιεσσαι του ωβηδ του βοοζ του σαλμων του ναασων ³³ του αμιναδαβ του αραμ του εσρωμ του φαρες του ιουδα ³⁴ του ιακωβ του ισαακ του αβρααμ του θαρα του ναχωρ ³⁵ του σερουχ του ραγα του φαλεγ του εβερ του σαλα ³⁶ του καιναν του αρφαξιδ του σημ του νωε του λαμεχ ³⁷ του μαθουσαλα του ενωχ του ιαρεδ του μαλεηηλ του καιναν ³⁸ του ενωσ του σθη του αδαμ του θεου

4

¹ ιησους δε πνευματος αγιου πληρης υπεστρεψεν απο του ιορδανου και ηγετο εν τω πνευματι εις την ερημον ² ημερας τεσσαρακοντα πειραζομενος υπο του διαβολου και ουκ εφαγεν ουδεν εν ταις ημεραις εκειναις και συντελεσθεισων αυτων υστερον επεινασεν ³ και ειπεν αυτω ο διαβολος ει υιος ει του θεου ειπε τω λιθω τουτω ινα γενηται αρτος ⁴ και απεκριθη ιησους προς αυτον λεγων γεγραπται οτι ουκ επ αρτω μονω ζησεται ανθρωπος αλλ επι παντι ρηματι θεου ⁵ και αναγαγων αυτον ο διαβολος εις ορος υψηλον εδειξεν αυτω πασας τας βασιλειας της οικουμενης εν στιγμη χρονου ⁶ και ειπεν αυτω ο διαβολος σοι δωσω την εξουσιαν ταυτην απασαν και την δοξαν αυτων οτι εμοι παραδεδοται και ω εαν θελω διδωμι ταυτην ⁷ συ ουν εαν προσκυνησῃς ενωπιον εμου εσται σου πασα ⁸ και αποκριθεις αυτω ειπεν ο ιησους υπαγε οπισω μου σατανα γεγραπται προσκυνησεις κυριον τον θεον σου και αυτω μονω λατρευσεις ⁹ και ηγαγεν αυτον εις ιερουσαλημ και εστησεν αυτον επι το πτερυγιον του ιερου και ειπεν αυτω ει υιος ει του θεου βαλε σεαυτον εντευθεν κατω ¹⁰ γεγραπται γαρ οτι τοις αγγελιοις αυτου εντειλεται περι σου του διαφυλαξαι σε ¹¹ και επι χειρων αρουσιν σε μηποτε προσκοψῃς προς λιθον τον ποδα σου ¹² και αποκριθεις ειπεν αυτω ο ιησους οτι ειρηται ουκ εκπειρασεις κυριον τον θεον σου ¹³ και συντελεσας παντα πειρασμον ο διαβολος απεστη απ αυτου αχρι καιρου ¹⁴ και υπεστρεψεν ο ιησους εν τη δυναμει του πνευματος εις την γαλιλαιαν και φημη εξηλθεν καθ ολης της περιχωρου περι αυτου ¹⁵ και αυτος εδιδασκεν εν ταις συναγωγαις αυτων δοξαζομενος υπο παντων ¹⁶ και ηλθεν εις την ναζαρετ ου ην τετραμμενος και εισηλθεν κατα το ειωθος αυτων εν τη ημερα των σαββατων εις την συναγωγην και ανεστη αναγνωσαι ¹⁷ και επεδοθη αυτω βιβλιον ησαιου του προφητου και αναπτυσας το βιβλιον ευρεν τον τοπον ου ην γεγραμμενον ¹⁸ πνευμα κυριου επ εμε ου εινεκεν εχρισεν με ευαγγελισασθαι πτωχοις απεσταλκεν με ιασασθαι τους συντετριμμενους την καρδιαν κηρυξαι αιχμαλωτοις αφεσιν και τυφλοις αναβλεψιν αποστειλαι τεθραυσμενους εν αφεσει ¹⁹ κηρυξαι ενιαυτον κυριου δεκτον ²⁰ και πτυξας το βιβλιον αποδους τω υπηρετη εκαθισεν και παντων εν τη συναγωγη οι οφθαλμοι ησαν ατενιζοντες αυτω ²¹ ηρξατο δε λεγειν προς αυτους οτι σημερον πεπληρωται η γραφη αυτη εν τοις ωσιν υμων ²² και παντες εμαρτυρουν αυτω και εθαυμαζον επι τοις λογοις της χαριτος τοις εκπορευομενοις εκ του στοματος αυτου και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο υιος ιωσηφ ²³ και ειπεν προς αυτους παντως ερειτε

μοι την παραβολήν ταυτήν ἰατρὲ θεραπεύσον σεαυτὸν ὅσα ἠκούσαμεν γένομενα ἐν τῇ καπερναοῦμ ποιήσον καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου ²⁴ εἶπεν δὲ ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ²⁵ ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν πολλοὶ χηραὶ ἦσαν ἐν ταῖς ἡμεραῖς ἡλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἐτὴ τρία καὶ μῆνας ἕξ ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν ²⁶ καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν ἐπεμψθῆ ἡλίας εἰ μὴ εἰς σαρῆπτα τῆς σιδωνοῦς πρὸς γυναῖκα χηρᾶν ²⁷ καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαίου του προφήτου ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη εἰ μὴ νεεμᾶν ὁ συροὺς ²⁸ καὶ ἐπλησθήσαν πάντες θυμοὺ ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες ταῦτα ²⁹ καὶ ἀναστάντες ἐξεβάλον αὐτὸν ἐξω τῆς πόλεως καὶ ἤγαγον αὐτὸν εἰς ὄφρουσ του ὄρους ἐφ' οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ὠκοδομητο εἰς τὸ κατακρημνίσει αὐτὸν ³⁰ αὐτοὺς δὲ διελθὼν διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύετο ³¹ καὶ κατήλθεν εἰς καπερναοῦμ πόλιν τῆς γαλιλαίας καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασιν ³² καὶ ἐξεπλήρουντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ ³³ καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἀνθρώπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκαθάρτου καὶ ἀνεκράζεν φωνῇ μεγάλῃ ³⁴ λέγων ἕα τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰησοῦ ναζαρηνὲ ἦλθες ἀπολεσεὶ ἡμᾶς οἶδα σε τίς εἶ ὁ ἅγιος του θεοῦ ³⁵ καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ ἰησοῦς λέγων φιμώθητι καὶ ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον εἰς μέσον ἐξηλθεν ἀπ' αὐτοῦ μὴδὲν βλαψάν αὐτὸν ³⁶ καὶ ἐγένετο θαμβὸς ἐπὶ πάντας καὶ συνέλαλλον πρὸς ἀλλήλους λέγοντες τίς ὁ λόγος οὗτος ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασιν καὶ ἐξέρχονται ³⁷ καὶ ἐξεπορεύετο ἤχος περὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου ³⁸ ἀνάστασ δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν σιμωνοῦς πενθήρα δὲ του σιμωνοῦς ἦν συνεχόμενη πυρετῷ μεγάλῳ καὶ ἠρωτήσαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς ³⁹ καὶ ἐπιστάσ ἐπάνω αὐτῆς ἐπετίμησεν τῷ πυρετῷ καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν παραχρῆμα δὲ ἀνάστασα διηκονεῖ αὐτοῖς ⁴⁰ δυνόντος δὲ του ἡλίου πάντες ὅσοι εἶχον ἀσθενούντας νοσοῖς ποικίλαις ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ὁ δὲ ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθεῖς ἐθεράπευσεν αὐτοὺς ⁴¹ ἐξηρχετο δὲ καὶ δαιμονία ἀπο πολλῶν κρίζοντα καὶ λέγοντα ὅτι σύ εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς του θεοῦ καὶ ἐπιτίμων οὐκ εἶα αὐτὰ λαλεῖν ὅτι ᾔδεισαν τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι ⁴² γένομενης δὲ ἡμέρας ἐξέλθων ἐπορεύθη εἰς ἐρημὸν τόπον καὶ οἱ ὄχλοι ἐπεζήτην αὐτὸν καὶ ἦλθον εἰς αὐτὸν καὶ κατεῖχον αὐτὸν τὸ μὴ πορευεσθαι ἀπ' αὐτῶν ⁴³ ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελισασθαι με δεῖ τὴν βασιλείαν του θεοῦ ὅτι εἰς τοῦτο ἀπεστάμαι ⁴⁴ καὶ ἦν κηρυσσὼν ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς γαλιλαίας

5

¹ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ του ἀκούειν τὸν λόγον του θεοῦ καὶ αὐτοὺς ἦν ἐστῶσ παρα τὴν λίμνην γεννησᾶρετ ² καὶ εἶδεν δύο πλοῖα ἐστῶτα παρα τὴν λίμνην οἱ δὲ ἀλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν ἀπεπλύναν τὰ δίκτυα ³ ἐμβῶσ δὲ εἰς ἐν τῶν πλοίων ὁ ἦν του σιμωνοῦς ἠρωτήσεν αὐτὸν ἀπο τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον καὶ καθίσασ ἐδίδασκεν ἐκ του πλοίου τοὺς ὄχλους ⁴ ὡσ δὲ ἐπαύσατο λαλῶν εἶπεν πρὸς τὸν σίμωνα ἐπαναγαγε εἰς τὸ βάθος καὶ χάλασατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην ⁵ καὶ ἀποκρίθεισ ὁ σίμων εἶπεν αὐτῷ ἐπιστάτα δι' ὅλησ τῆς νυκτοῦ κοπιᾶσαντες οὐδὲν ἐλαβομεν ἐπὶ δε τῷ ρηματι σου χάλασῷ τὸ δίκτυον ⁶ καὶ τοῦτο ποιήσαντες συνέκλεισαν πληθὸς ἰχθύων πολὺ διερρηγγυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν ⁷ καὶ κατένευσαν τοῖς μετοχοῖς τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ του ἐλθόντας συλλαβεσθαι αὐτοῖς καὶ ἦλθον καὶ ἐπλήσαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα ὡστε βυθίζεσθαι αὐτὰ ⁸ ἰδὼν δὲ σίμων πέτροσ προσεπέσεν τοῖς γονάσιν ἰησοῦ λέγων ἐξέλθε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνήρ ἀμαρτωλὸσ εἰμι κυριε ⁹ θαμβὸσ γὰρ περιεσχεν αὐτὸν καὶ πάντα τοὺς συν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἀγρᾷ τῶν ἰχθύων ἡ συνέλαβον ¹⁰ ὁμοίωσ δὲ καὶ ἰακώβον καὶ ἰωάννην υἱοὺς ζεβεδαιου οἱ ἦσαν κοινῶνι τῷ σίμωνι καὶ εἶπεν πρὸς τὸν σίμωνα ὁ ἰησοῦς μὴ φοβοῦ ἀπο του νῦν ἀνθρώπουσ ἐσὴ ζῶγγρων ¹¹ καὶ καταγαγοντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν ἀφέντες ἀπάντα ἠκολούθησαν αὐτῷ ¹² καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μίᾳ τῶν πόλεων καὶ ἰδοῦ

ανηρ πληρης λεπρας και ιδων τον ιησουν πεσων επι προσωπων εδεθη αυτου λεγων κυριε εαν θελθω δυνασαι με καθαρισαι ¹³ και εκτεινας την χειρα ηψατο αυτου ειπων θελω καθαρισθητι και ευθεωσ η λεπρα απηλθεν απ αυτου ¹⁴ και αυτοσ παρηγγειλεν αυτω μηδενι ειπειν αλλα απελθων δειξον σεαυτον τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου καθωσ προσεταξεν μωσησ εις μαρτυριον αυτοισ ¹⁵ διηρχετο δε μαλλον ο λογοσ περι αυτου και συνηρχετο οχλοι πολλοι ακουειν και θεραπευεσθαι υπ αυτου απο των ασθενειων αυτων ¹⁶ αυτοσ δε ην υποχωρων εν ταισ ερημοισ και προσευχομενοσ ¹⁷ και εγενετο εν μια των ημερων και αυτοσ ην διδασκων και ησαν καθημενοι φαρισαιοι και νομοδιδασκαλοι οι ησαν εληλυθοτεσ εκ πασησ κωμησ τησ γαλιλαιασ και ιουδαιασ και ιερουσαλημ και δυναμισ κυριου ην εις το ιασθαι αυτοουσ ¹⁸ και ιδου ανδρεσ φεροντεσ επι κλινησ ανθρωπον οσ ην παραλελυμενοσ και εξητουν αυτον εισενεγκειν και θειναι ενωπιον αυτου ¹⁹ και μη ευροντεσ ποιασ εισενεγκωσιν αυτον δια τον οχλον αναβαντεσ επι το δωμα δια των κεραμων καθηκαν αυτον συν τω κλινιδιω εις το μεσον εμπροσθεν του ιησου ²⁰ και ιδων την πιστιν αυτων ειπεν αυτω ανθρωπε αφεωνται σοι αι αμαρτια σου ²¹ και ηρξαντο διαλογιζεσθαι οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι λεγοντεσ τισ εστιν ουτοσ οσ λαλει βλασφημιασ τισ δυναται αφιεναι αμαρτιασ ει μη μονοσ ο θεοσ ²² επιγνουσ δε ο ιησοσ τουσ διαλογισμουσ αυτων αποκριθεισ ειπεν προς αυτοουσ τι διαλογιζεσθε εν ταισ καρδιαισ υμων ²³ τι εστιν ευκοπωτερον ειπειν αφεωνται σοι αι αμαρτια σου η ειπειν εγειραι και περιπατει ²⁴ ινα δε ειδητε οτι εξουσιαν εχει ο υιοσ του ανθρωπου επι τησ γησ αφιεναι αμαρτιασ ειπεν τω παραλελυμενω σοι λεγω εγειραι και αρασ το κλινιδιον σου πορευου εις τον οικον σου ²⁵ και παραχρημα αναστασ ενωπιον αυτων αρασ εφ ο κατεκειτο απηλθεν εις τον οικον αυτου δοξαζων τον θεον ²⁶ και εκστασισ ελαβεν απαντασ και εδοξαζον τον θεον και επλησθησαν φοβου λεγοντεσ οτι ειδομεν παραδοξα σημερον ²⁷ και μετα ταυτα εξηλθεν και εθεασατο τελωνην ονοματι λευιν καθημενον επι το τελωνιον και ειπεν αυτω ακολουθει μοι ²⁸ και καταλιπων απαντα αναστασ ηκολουθησεν αυτω ²⁹ και εποιησεν δοχην μεγαλην λευιοσ αυτω εν τη οικια αυτου και ην οχλοσ τελωνων πολυσ και αλλων οι ησαν μετ αυτων κατακειμενοι ³⁰ και εγογγυζον οι γραμματεισ αυτων και οι φαρισαιοι προσ τουσ μαθητασ αυτου λεγοντεσ δια τι μετα των τελωνων και αμαρτωλων εσθιετε και πινετε ³¹ και αποκριθεισ ο ιησοσ ειπεν προς αυτοουσ ου χρειαν εχουσιν οι υγιαινοντεσ ιατρου αλλ οι κακωσ εχοντεσ ³² ουκ εληλυθα καλεσαι δικαιοουσ αλλα αμαρτωλουσ εις μετανοιαν ³³ οι δε ειπον προς αυτον δια τι οι μαθηται ιωαννου νηστεουσιν πυκνα και δεησεισ ποιουνται ομοιωσ και οι των φαρισαιων οι δε σοι εσθιουσιν και πινουσιν ³⁴ ο δε ειπεν προς αυτοουσ μη δυνασθε τουσ υιοουσ του νυμφωνοσ εν ω ο νυμφιοσ μετ αυτων εστιν ποιησαι νηστευειν ³⁵ ελευσονται δε ημεραι και οταν απαρθη απ αυτων ο νυμφιοσ τοτε νηστεουσουσιν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ³⁶ ελεγεν δε και παραβολην προς αυτοουσ οτι ουδεισ επιβλημα ιματιου καινου επιβαλλει επι ιματιον παλαιον ει δε μηγε και το καινον σχιζει και τω παλαιω ου συμφωνει το απο του καινου ³⁷ και ουδεισ βαλλει οινον νεον εις ασκουσ παλαιουσ ει δε μηγε ρηξει ο νεοσ οινοσ τουσ ασκουσ και αυτοσ εκχυθησεται και οι ασκοι απολουνται ³⁸ αλλα οινον νεον εις ασκουσ καινουσ βλητεον και αμφοτεροι συντηρουνται ³⁹ και ουδεισ πιω παλαιον ευθεωσ θελει νεον λεγει γαρ ο παλαιοσ χρηστοτεροσ εστιν

6

¹ εγενετο δε εν σαββατω δευτεροπρωτω διαπορευεσθαι αυτον δια των σποριμων και ετιλλον οι μαθηται αυτου τουσ σταχυασ και ησθιον ψωχοντεσ ταισ χερσιν ² τινεσ δε των φαρισαιων ειπον αυτοισ τι ποιειτε ο ουκ εξεστιν ποιειν εν τοισ σαββασιν ³ και αποκριθεισ προς αυτοουσ ειπεν ο ιησοσ ουδε τουτο ανεγνωτε ο εποιησεν δαυιδ οποτε επεινασεν αυτοσ και οι μετ αυτου οντεσ ⁴ ωσ εισηλθεν εις τον οικον του θεου και τουσ αρτουσ τησ προθεσεωσ ελαβεν και εφαγεν και εδωκεν και τοισ μετ αυτου ουσ ουκ εξεστιν φαγειν

ει μη μονου τους ιερεις ⁵ και ελεγεν αυτοις οτι κυριος εστιν ο υιος του ανθρωπου και του σαββατου ⁶ εγενετο δε και εν ετερω σαββατω εισελθειν αυτον εις την συναγωγην και διδασκειν και ην εκει ανθρωπος και η χειρ αυτου η δεξια ην ξηρα ⁷ παρετηρουν δε οι γραμματεις και οι φαρισαις ει εν τω σαββατω θεραπευσει ινα ευρωσιν κατηγοριαν αυτου ⁸ αυτοσ δε ηδει τουσ διαλογισμουσ αυτων και ειπεν τω ανθρωπω τω ξηραν εχοντι την χειρα εγειραι και στηθι εις το μεσον ο δε αναστασ εστη ⁹ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτουσ επερωτησω υμασ τι εξεστιν τοισ σαββασιν αγαθοποισαι η κακοποισαι ψυχην σωσαι η αποκτειναι ¹⁰ και περιβλεψαμενοσ παντασ αυτουσ ειπεν αυτω εκτεινον την χειρα σου ο δε εποιησεν και αποκατεσταθη η χειρ αυτου υγιησ ωσ η αλλη ¹¹ αυτοι δε επληθησαν ανοιασ και διελαλουν προς αλληλουσ τι αν ποιησειαν τω ιησου ¹² εγενετο δε εν ταισ ημεραισ ταυταισ εξηλθεν εις το οροσ προσευξασθαι και ην διανυκτερευων εν τη προσευχη του θεου ¹³ και οτε εγενετο ημερα προσεφωνησεν τουσ μαθητασ αυτου και εκλεξαμενοσ απ αυτων δωδεκα ουσ και αποστολουσ ωνομασεν ¹⁴ σιμωνα ον και ωνομασεν πετρον και ανδρεαν τον αδελφον αυτου ιακωβον και ιωαννην φιλιππον και βαρθολομαιον ¹⁵ ματθαιον και θωμαν ιακωβον τον του αλφαιου και σιμωνα τον καλουμενον ζηλωτην ¹⁶ ιουδαν ιακωβου και ιουδαν ισκαριωτην οσ και εγενετο προδοτησ ¹⁷ και καταβασ μετ αυτων εστη επι τοπου πεδινου και οχλοσ μαθητων αυτου και πληθοσ πολυ του λαου απο πασησ τησ ιουδαιασ και ιερουσαλημ και τησ παραλιου τυρου και σιδωνοσ οι ηλθον ακουσαι αυτου και ιαθηναι απο των νοσων αυτων ¹⁸ και οι οχλουμενοι υπο πνευματων ακαθαρτων και εθεραπευοντο ¹⁹ και πασ ο οχλοσ εξητει απτεσθαι αυτου οτι δυναμισ παρ αυτου εξηρχετο και ιατο παντασ ²⁰ και αυτοσ απαρασ τουσ οφθαλμουσ αυτου εις τουσ μαθητασ αυτου ελεγεν μακαριοι οι πτωχοι οτι υμετερα εστιν η βασιλεια του θεου ²¹ μακαριοι οι πεινωντεσ νυν οτι χορτασθησεσθε μακαριοι οι κλαιοντεσ νυν οτι γελασεσ ²² μακαριοι εστε οταν μισησωσιν υμασ οι ανθρωποι και οταν αφορισωσιν υμασ και ονειδισωσιν και εκβαλωσιν το ονομα υμων ωσ πονηρον ενεκα του υιου του ανθρωπου ²³ χαρητε εν εκεινη τη ημερα και σκιρτησατε ιδου γαρ ο μισθοσ υμων πολυσ εν τω ουρανω κατα ταυτα γαρ εποιουν τοισ προφηταισ οι πατερεσ αυτων ²⁴ πλην ουαι υμιν τοισ πλουσιοισ οτι απεχετε την παρακλησιν υμων ²⁵ ουαι υμιν οι εμπεπλησμενοι οτι πεινασετε ουαι υμιν οι γελωντεσ νυν οτι πενθησετε και κλαυσετε ²⁶ ουαι οταν καλωσ υμασ ειπωσιν οι ανθρωποι κατα ταυτα γαρ εποιουν τοισ ψευδοπροφηταισ οι πατερεσ αυτων ²⁷ αλλ υμιν λεγω τοισ ακουουσιν αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων καλωσ ποιειτε τοισ μισουσιν υμασ ²⁸ ευλογειτε τουσ καταρωμενουσ υμιν προσευχεσθε υπερ των επηρεαζοντων υμασ ²⁹ τω τυποντι σε επι την σιαγονα παρεχε και την αλλην και απο του αιροντοσ σου το ιματιον και τον χιτωνα μη κωλυσησ ³⁰ παντι δε τω αιτουντι σε διδου και απο του αιροντοσ τα σα μη απαιτει ³¹ και καθωσ θελετε ινα ποιωσιν υμιν οι ανθρωποι και υμεισ ποιειτε αυτοισ ομοιωσ ³² και ει αγαπατε τουσ αγαπωντασ υμασ ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι τουσ αγαπωντασ αυτοουσ αγαπωσιν ³³ και εαν αγαθοποιητε τουσ αγαθοποιουντασ υμασ ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ οι αμαρτωλοι το αυτο ποιουσιν ³⁴ και εαν δανειζητε παρ ων ελπιζετε απολαβειν ποια υμιν χαρισ εστιν και γαρ αμαρτωλοι αμαρτωλοισ δανειζουσιν ινα απολαβωσιν τα ισα ³⁵ πλην αγαπατε τουσ εχθρουσ υμων και αγαθοποιειτε και δανειζετε μηδεν απελπιζοντεσ και εσται ο μισθοσ υμων πολυσ και εσεσθε υιοι υψιστου οτι αυτοσ χρηστωσ εστιν επι τουσ αχαριστουσ και πονηρουσ ³⁶ γινεσθε ουν οικτιρμονεσ καθωσ και ο πατηρ υμων οικτιρμων εστιν ³⁷ και μη κρινετε και ου μη κριθητε μη καταδικαζετε και ου μη καταδικασθητε απολυτε και απολυθησεσθε ³⁸ διδοτε και δοθησεται υμιν μετρον καλον πεπιεσμενον και σεσαλευμενον και υπερεκχυνομενον δωσωσιν εις τον κολπον υμων τω γαρ αυτω μετρω ω μετρειτε αντιμετρηθησεται υμιν ³⁹ ειπεν δε παραβολην αυτοισ μητι δυναται τυφλοσ τυφλον οδηγειν ουχι αμφοτεροι εις βοθυνον πεσουνται ⁴⁰ ουκ εστιν μαθητησ υπερ τον διδασκαλον αυτου κατηρτισμενοσ δε πασ εσται ωσ ο

διδασκαλος αυτου ⁴¹ τι δε βλεπεις το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου την δε δοκον την εν τω ιδιω οφθαλμω ου κατανοεις ⁴² η πως δυνασαι λεγειν τω αδελφω σου αδελφε αφες εκβαλω το καρφος το εν τω οφθαλμω σου αυτοσ την εν τω οφθαλμω σου δοκον ου βλεπων υποκριτα εκβαλε πρωτον την δοκον εκ του οφθαλμου σου και τοτε διαβλεψεις εκβαλειν το καρφος το εν τω οφθαλμω του αδελφου σου ⁴³ ου γαρ εστιν δενδρον καλον ποιουν καρπον σαπρον ουδε δενδρον σαπρον ποιουν καρπον καλον ⁴⁴ εκαστον γαρ δενδρον εκ του ιδιου καρπου γινωσκεται ου γαρ εξ ακανθων συλλεγουσιν σκα ουδε εκ βατου τρυγωσιν σταφυλην ⁴⁵ ο αγαθος ανθρωπος εκ του αγαθου θησαυρου της καρδιασ αυτου προφερει το αγαθον και ο πονηρος ανθρωπος εκ του πονηρου θησαυρου της καρδιασ αυτου προφερει το πονηρον εκ γαρ του περισσευματοσ της καρδιασ λαλει το στομα αυτου ⁴⁶ τι δε με καλειτε κυριε κυριε και ου ποιειτε α λεγω ⁴⁷ πασ ο ερχομενοσ προσ με και ακουων μου των λογων και ποιων αυτουσ υποδειξω υμιν τινη εστιν ομοιοσ ⁴⁸ ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομουντι οικιαν οσ εσκαψεν και εβαθυνεν και εθηκεν θεμελιον επι την πετραν πλημμυρασ δε γενομενη προσερρηξεν ο ποταμοσ τη οικια εκεινη και ουκ ισχυσεν σαλευσαι αυτην τεθεμελιωτο γαρ επι την πετραν ⁴⁹ ο δε ακουσασ και μη ποιησασ ομοιοσ εστιν ανθρωπω οικοδομησαντι οικιαν επι την γην χωρισ θεμελιου η προσερρηξεν ο ποταμοσ και ευθεωσ επεσεν και εγενετο το ρηγμα της οικιασ εκεινησ μεγα

7

¹ επει δε επληρωσεν παντα τα ρηματα αυτου εισ τασ ακοασ του λαου εισηλθεν εισ καπερναουμ ² εκατονταρχου δε τινου δουλοσ κακωσ εχων εμελλεν τελευταν οσ ην αυτω εντιμοσ ³ ακουσασ δε περι του ιησου απεστειλεν προς αυτον πρεσβυτερουσ των ιουδαιων ερωτων αυτον οπωσ ελθων διασωση τον δουλον αυτου ⁴ οι δε παραγενομενοι προς τον ιησουν παρεκαλουν αυτον σπουδαιωσ λεγοντεσ οτι αξιοσ εστιν ω παρεξει τουτο ⁵ αγαπα γαρ το εθνοσ ημων και την συναγωγην αυτοσ ωκοδομησεν ημιν ⁶ ο δε ιησουσ επορευετο συν αυτοισ ηδη δε αυτου ου μακραν απεχοντοσ απο της οικιασ επεμψεν προς αυτον ο εκατονταρχοσ φιλουσ λεγων αυτω κυριε μη σκυλλου ου γαρ ειμι ικανοσ ινα υπο την στεγην μου εισελθω ⁷ διο ουδε εμαυτον ηξιωσα προσ σε ελθειν αλλ ειπε λογω και ιαθησεται ο παισ μου ⁸ και γαρ εγω ανθρωποσ ειμι υπο εξουσιαν τασσομενοσ εχων υπ εμαυτον στρατιωτασ και λεγω τουτω πορευθητι και πορευεται και αλλω ερχου και ερχεται και τω δουλω μου ποιησον τουτο και ποιει ⁹ ακουσασ δε ταυτα ο ιησουσ εθαυμασεν αυτον και στραφεισ τω ακολουθουντι αυτω οχλω ειπεν λεγω υμιν ουτε εν τω ισραηλ τοσαυτην πιστιν ευρον ¹⁰ και υποστρεψαντεσ οι πεμφθεντεσ εισ τον οικον ευρον τον ασθενοντα δουλον υγαινοντα ¹¹ και εγενετο εν τω εξησ επορευετο εισ πολιν καλουμενην ναιν και συνεπορευοντο αυτω οι μαθηται αυτου ικανοι και οχλοσ πολυσ ¹² ωσ δε ηγγισεν τη πυλη της πολεωσ και ιδου εξεκομιζετο τεθνηκωσ υιοσ μονογενησ τη μητρι αυτου και αυτη χηρα και οχλοσ της πολεωσ ικανοσ συν αυτη ¹³ και ιδων αυτην ο κυριοσ εσπλαγχνισθη επ αυτη και ειπεν αυτη μη κλαι ¹⁴ και προσελθων ηψατο της σορου οι δε βασταζοντεσ εστησαν και ειπεν νεανισκε σοι λεγω εγερθητι ¹⁵ και ανεκαθισεν ο νεκροσ και ηρξατο λαλειν και εδωκεν αυτον τη μητρι αυτου ¹⁶ ελαβεν δε φοβοσ παντασ και εδοξαζον τον θεον λεγοντεσ οτι προφητησ μεγασ εγηγερται εν ημιν και οτι επεσκεψατο ο θεοσ τον λαον αυτου ¹⁷ και εξηλθεν ο λογοσ ουτοσ εν ολη τη ιουδαια περι αυτου και εν παση τη περιχωρω ¹⁸ και απηγγειλαν ιωαννη οι μαθηται αυτου περι παντων τουτων ¹⁹ και προσκαλεσαμενοσ δυο τινασ των μαθητων αυτου ο ιωαννησ επεμψεν προς τον ιησουν λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν ²⁰ παραγενομενοι δε προς αυτον οι ανδρεσ ειπον ιωαννησ ο βαπτιστησ απεσταλκεν ημασ προσ σε λεγων συ ει ο ερχομενοσ η αλλον προσδοκωμεν ²¹ εν αυτη δε τη ωρα εθεραπευσεν πολλουσ απο νοσων και μαστιγων και πνευματων πονηρων

και τυφλοι πολλοις εχαρισατο το βλεπειν ²² και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοις πορευθεντες απαγγειλατε ιωαννην α ειδετε και ηκουσατε οτι τυφλοι αναβλεπουσιν χωλοι περιπατουσιν λεπροι καθαριζονται κωφοι ακουουσιν νεκροι εγειρονται πτωχοι ευαγγελιζονται ²³ και μακαριος εστιν ος εαν μη σκανδαλισθη εν εμοι ²⁴ απελθοντων δε των αγγελων ιωαννου ηρξατο λεγειν τοις οχλοις περι ιωαννου τι εξεληλυθατε εις την ερημον θεασασθαι καλαμον υπο ανεμου σαλευομενον ²⁵ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν ανθρωπον εν μαλακοις ιματιοις ημφιεσμενον ιδου οι εν ιματισμω ενδοξω και τρυφη υπαρχοντες εν τοις βασιλαιοις εισιν ²⁶ αλλα τι εξεληλυθατε ιδειν προφητην ναι λεγω υμιν και περισσοτερον προφητου ²⁷ ουτος εστιν περι ου γεγραπται ιδου εγω αποστελλω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου εμπροσθεν σου ²⁸ λεγω γαρ υμιν μειζων εν γεννητοις γυναικων προφητης ιωαννου του βαπτιστου ουδεις εστιν ο δε μικροτερος εν τη βασιλεια του θεου μειζων αυτου εστιν ²⁹ και πασ ο λαος ακουσας και οι τελωναι εδικαιωσαν τον θεον βαπτισθεντες το βαπτισμα ιωαννου ³⁰ οι δε φαρισαιοι και οι νομικοι την βουλην του θεου ηθετησαν εις εαυτους μη βαπτισθεντες υπ αυτου ³¹ τινη ουν ομοιωσω τους ανθρωπους της γενεας ταυτης και τινη εισιν ομοιοι ³² ομοιοι εισιν παιδιοις τοις εν αγορα καθημενοις και προσφωνουσιν αλληλοις και λεγουσιν ηυλησαμεν υμιν και ουκ ωρχησασθε εθρηνησαμεν υμιν και ουκ εκλαυσατε ³³ εληλυθεν γαρ ιωαννης ο βαπτιστης μητε αρτον εσθιων μητε οινον πιων και λεγετε δαιμονιον εχει ³⁴ εληλυθεν ο υιος του ανθρωπου εσθιων και πιων και λεγετε ιδου ανθρωπος φαγος και οينوποτη φιλος τελωνων και αμαρτωλων ³⁵ και εδικαιωθη η σοφια απο των τεκνων αυτης παντων ³⁶ ηρωτα δε τις αυτον των φαρισαιων ινα φαγη μετ αυτου και εισελθων εις την οικιαν του φαρισαιου ανεκλιθη ³⁷ και ιδου γυνη εν τη πολει ητις ην αμαρτωλος επιγινουσα οτι ανακειται εν τη οικια του φαρισαιου κομισασα αλαβαστρον μυρου ³⁸ και στασα παρα τους ποδας αυτου οπισω κλαιουσα ηρξατο βρεχειν τους ποδας αυτου τοις δακρυσιν και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμασεν και καταφιλει τους ποδας αυτου και ηλειψεν τω μυρω ³⁹ ιδων δε ο φαρισαιος ο καλεσας αυτον ειπεν εν εαυτω λεγων ουτος ει ην προφητης εγινωσκεν αν τις και ποταπη η γυνη ητις απτεται αυτου οτι αμαρτωλος εστιν ⁴⁰ και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν προς αυτον σιμων εχω σοι τι ειπειν ο δε φησιν διδασκαλε ειπε ⁴¹ δυο χρεωφειλεται ησαν δανειστη τινη ο εις ωφειλεν δηναρια πεντακοσια ο δε ετερος πενηκοντα ⁴² μη εχοντων δε αυτων αποδουнай αμφοτεροις εχαρισατο τις ουν αυτων ειπε πλειον αυτον αγαπησει ⁴³ αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν υπολαμβανω οτι ω το πλειον εχαρισατο ο δε ειπεν αυτω ορθως εκρινασ ⁴⁴ και στραφεισ προς την γυναικα τω σιμωνι εφη βλεπεισ ταυτην την γυναικα εισηλθον σου εις την οικιαν υδωρ επι τους ποδας μου ουκ εδωκασ αυτη δε τοις δακρυσιν εβρεξεν μου τους ποδας και ταις θριξιν της κεφαλης αυτης εξεμαξεν ⁴⁵ φιλημα μοι ουκ εδωκασ αυτη δε αφ ης εισηλθον ου διελιπεν καταφιλουσα μου τους ποδας ⁴⁶ ελαιω την κεφαλην μου ουκ ηλειψασ αυτη δε μυρω ηλειψεν μου τους ποδας ⁴⁷ ου χαριν λεγω σοι αφενωνται αι αμαρτια αυτης αι πολλαι οτι ηγαπησεν πολω ω δε ολιγον αφιεται ολιγον αγαπα ⁴⁸ ειπεν δε αυτη αφενωνται σου αι αμαρτια ⁴⁹ και ηρξαντο οι συνακαειμενοι λεγειν εν εαυτοις τις ουτος εστιν ος και αμαρτιασ αφησιν ⁵⁰ ειπεν δε προς την γυναικα η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην

8

¹ και εγενετο εν τω καθεζησ και αυτοσ διωδευεν κατα πολιν και κωμην κηρυσσων και ευαγγελιζομενων την βασιλειαν του θεου και οι δωδεκα συν αυτω ² και γυναικες τινεσ αι ησαν θετεραπειμεναι απο πνευματων πονηρων και ασθενηων μαρια η καλουμενη μαγδαληνη αφ ησ δαιμονια επτα εξεληλυθει ³ και ιωαννα γυνη χουζα επιτροπου ηρωδου και σουσαννα και ετεραι πολλαι αιτινεσ διηκονουν αυτοις απο των υπαρχοντων αυταισ ⁴ συνιοντος δε οχλου πολλου και των κατα πολιν επιπορευομενων προς αυτον ειπεν δια

παραβολησ⁵ εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι τον σπορον αυτου και εν τω σπειρειν αυτον ο μεν επεσεν παρα την οδον και κατεπατηθη και τα πετεινα του ουρανου κατεφαγεν αυτο⁶ και ετερον επεσεν επι την πετραν και φυεν εξηρανθη δια το μη εχειν ικμαδα⁷ και ετερον επεσεν εν μεσω των ακανθων και συμφυεσαι αι ακανθαι απεπνιξαν αυτο⁸ και ετερον επεσεν εις την γην την αγαθην και φυεν εποησεν καρπον εκατονταπλασιασια ταυτα λεγων εφωνει ο εχων ωτα ακουειν ακουετω⁹ επηρωτων δε αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντες τισ ειη η παραβολη αυτη¹⁰ ο δε ειπεν υμιν δεδοται γνωναι τα μυστηρια της βασιλειας του θεου τοις δε λοιποισ εν παραβολαις ινα βλεποντες μη βλεπωσιν και ακουοντες μη συνιωσιν¹¹ εστιν δε αυτη η παραβολη ο σπορος εστιν ο λογος του θεου¹² οι δε παρα την οδον εισιν οι ακουοντες ειτα ερχεται ο διαβολος και αιρει τον λογον απο της καρδιας αυτων ινα μη πιστευσαντες σωθωσιν¹³ οι δε επι της πετρας οι οταν ακουωσιν μετα χαρας δεχονται τον λογον και ουτοι ριζαν ουκ εχουσιν οι προς καιρον πιστεουσιν και εν καιρω πειρασμου αφιστανται¹⁴ το δε εις τας ακανθας πεσον ουτοι εισιν οι ακουσαντες και υπο μεριμνων και πλουτου και ηδωνων του βιου πορευομενοι συμπνιγονται και ου τελεσφορουσιν¹⁵ το δε εν τη καλη γη ουτοι εισιν οιτινες εν καρδια καλη και αγαθη ακουσαντες τον λογον κατεχουσιν και καρποφορουσιν εν υπομονη¹⁶ ουδεις δε λυχνον αφασ καλυπτει αυτον σκευει η υποκατω κλινισ τιθισιν αλλ επι λυχνιας επιτιθισιν ινα οι εισπορευομενοι βλεπωσιν το φωσ¹⁷ ου γαρ εστιν κρυπτον ο ου φανερον γενησεται ουδε αποκρυφον ο ου γνωσθησεται και εις φανερον ελθη¹⁸ βλεπετε ουν πως ακουετε ος γαρ εαν εχη δοθησεται αυτω και ος εαν μη εχη και ο δοκει εχειν αρθησεται απ αυτου¹⁹ παρεγενοντο δε προς αυτον η μητηρ και οι αδελφοι αυτου και ουκ ηδυναντο συντυχειν αυτω δια τον οχλον²⁰ και απηγγελη αυτω λεγοντων η μητηρ σου και οι αδελφοι σου εστηκασιν εξω ιδειν σε θελοντες²¹ ο δε αποκριθεις ειπεν προς αυτους μητηρ μου και αδελφοι μου ουτοι εισιν οι τον λογον του θεου ακουοντες και ποιουντες αυτον²² και εγενετο εν μια των ημερων και αυτος ενεβη εις πλοιον και οι μαθηται αυτου και ειπεν προς αυτους διελθωμεν εις το περαν της λιμνης και ανηχθησαν²³ πλεοντων δε αυτων αφυπνωσεν και κατεβη λαιλαψ ανεμου εις την λιμνην και συνεπληρουντο και εκινδυνευον²⁴ προσελθοντες δε διηγειραν αυτον λεγοντες επιστατα επιστατα απολλυμεθα ο δε εγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και τω κλυδωνι του υδατος και επαυσαντο και εγενετο γαληνη²⁵ ειπεν δε αυτοις που εστιν η πιστις υμων φοβηθηντες δε εθαυμασαν λεγοντες προς αλληλους τισ αρα ουτος εστιν οτι και τοις ανεμοις επιτασσει και τω υδατι και υπακουουσιν αυτω²⁶ και κατεπλευσαν εις την χωραν των γαδαρηων ητις εστιν αντιπεραν της γαλιλαιας²⁷ εξελθοντι δε αυτω επι την γην υπηνητησεν αυτω ανηρ τισ εκ της πολεως ος ειχεν δαιμονια εκ χρονων ικανων και ιματιον ουκ ενεδιδυσκετο και εν οικια ουκ εμενεν αλλ εν τοις μνημασιν²⁸ ιδων δε τον ιησουν και ανακραξας προσεπεσεν αυτω και φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου δεομαι σου μη με βασανισησ²⁹ παρηγγειλεν γαρ τω πνευματι τω ακαθαρτω εξελθειν απο του ανθρωπου πολλοις γαρ χρονοις συνηρτακει αυτον και εδεσμειο αλυσσειν και πεδαισ φυλασσομενος και διαρρησων τα δεσμα ηλαυνετο υπο του δαιμονος εις τας ερημους³⁰ επηρωτησεν δε αυτον ο ιησους λεγων τι σοι εστιν ονομα ο δε ειπεν λεγων οτι δαιμονια πολλα εισηλθεν εις αυτον³¹ και παρεκαλει αυτον ινα μη επιταξη αυτοις εις την αβυσσον απελθειν³² ην δε εκει αγελη χοιρων ικανων βοσκομενων εν τω ορει και παρεκαλουν αυτον ινα επιτρεψη αυτοις εις εκεινους εισελθειν και επετρεψεν αυτοις³³ εξελθοντα δε τα δαιμονια απο του ανθρωπου εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την λιμνην και απεπνιγη³⁴ ιδοντες δε οι βοσκοντες το γεγεννημενον εφυγον και απηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους³⁵ εξηλθον δε ιδειν το γεγονος και ηλθον προς τον ιησουν και ευρον καθημενον τον ανθρωπον αφ ου τα δαιμονια εξεληλυθει ιματισμενον και σωφρονουντα

παρα τους ποδας του ιησου και εφοβηθησαν ³⁶ απηγγειλαν δε αυτοις και οι ιδοντες πως εσωθη ο δαιμονισθεις ³⁷ και ηρωτησαν αυτον απαν το πληθος της περιχωρου των γαδαρηνων απελθειν απ αυτων οτι φοβω μεγαλω συνειχοντο αυτος δε εμβας εις το πλοιον υπεστρεφεν ³⁸ εδεετο δε αυτου ο ανηρ αφ ου εξεληλυθη τα δαιμονια ειναι συν αυτω απελυσεν δε αυτον ο ιησους λεγων ³⁹ υποστρεφε εις τον οικον σου και διηγου οσα εποιησεν σοι ο θεος και απηλθεν καθ ολην την πολιν κηρυσσων οσα εποιησεν αυτω ο ιησους ⁴⁰ εγενετο δε εν τω υποστρεψαι τον ιησουν απεδεξατο αυτον ο οχλος ησαν γαρ παντες προσδοκωντες αυτον ⁴¹ και ιδου ηλθεν ανηρ ω ονομα ιαιειρος και αυτος αρχων της συναγωγης υπηρχεν και πεσων παρα τους ποδας του ιησου παρεκαλει αυτον εισελθειν εις τον οικον αυτου ⁴² οτι θυγατηρ μονογενης ην αυτω ως ετων δωδεκα και αυτη απεθνησκειν εν δε τω υπαγειν αυτον οι οχλοι συνεπινον αυτον ⁴³ και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος απο ετων δωδεκα ητις ιατροις προσαναλωσασα ολον τον βιον ουκ ισχυσε υπ ουδενος θεραπευθηναι ⁴⁴ προσελθουσα οπισθεν ηψατο του κρασπεδου του ιματιου αυτου και παραχηρμα εστη η ρυσις του αιματος αυτης ⁴⁵ και ειπεν ο ιησους τις ο αφαμενος μου αρνουμενων δε παντων ειπεν ο πετρος και οι μετ αυτου επιστατα οι οχλοι συνεχουσιν σε και αποθλιβουσιν και λεγεις τις ο αφαμενος μου ⁴⁶ ο δε ιησους ειπεν ηψατο μου τις εγω γαρ εγνων δυναμιν εξελθουσαν απ εμου ⁴⁷ ιδουσα δε η γυνη οτι ουκ ελαθεν τρεμουσα ηλθεν και προσπεσουσα αυτω δι ην αιτιαν ηψατο αυτου απηγγειλεν αυτω ενωπιον παντους του λαου και ως ιαθη παραχηρμα ⁴⁸ ο δε ειπεν αυτη θαρσει θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε πορευου εις ειρηνην ⁴⁹ ετι αυτου λαλουντος ερχεται τις παρα του αρχισυναγωγου λεγων αυτω οτι τεθνηκεν η θυγατηρ σου μη σκυλλε τον διδασκαλον ⁵⁰ ο δε ιησους ακουσας απεκριθη αυτω λεγων μη φοβου μονον πιστευε και σωθησεται ⁵¹ ελθων δε εις την οικιαν ουκ αφηκεν εισελθειν ουδενα ει μη πετρον και ιωαννην και ιακωβον και τον πατερα της παιδος και την μητερα ⁵² εκλειον δε παντες και εκοπτοντο αυτην ο δε ειπεν μη κλαιετε ουκ απεθανεν αλλα καθευδει ⁵³ και κατεγελων αυτου ειδοτες οτι απεθανεν ⁵⁴ αυτος δε εκβαλων εξω παντας και κρατησας της χειρος αυτης εφωνησεν λεγων η παις εγειρου ⁵⁵ και επεστρεφεν το πνευμα αυτης και ανεστη παραχηρμα και διεταξεν αυτη δοθηναι φαγειν ⁵⁶ και εξεστησαν οι γονεις αυτης ο δε παρηγγειλεν αυτοις μηδενι ειπειν το γεγονος

9

¹ συγκαλεσαμενος δε τους δωδεκα εδωκεν αυτοις δυναμιν και εξουσιαν επι παντα τα δαιμονια και νοσους θεραπευειν ² και απεστειλεν αυτους κηρυσσειν την βασιλειαν του θεου και ιασθαι τους ασθενουντας ³ και ειπεν προς αυτους μηδεν αιρετε εις την οδον μητε ραβδους μητε πηραν μητε αρτον μητε αργυριον μητε ανα δυο χιτωνας χειν ⁴ και εις ην αν οικιαν εισελθητε εκει μενετε και εκειθεν εξερχεσθε ⁵ και οσοι εαν μη δεξωνται υμας εξερχομενοι απο της πολεως εκεινης και τον κονιορτον απο των ποδων υμων αποτιναξατε εις μαρτυριον επ αυτους ⁶ εξερχομενοι δε διηρχοντο κατα τας κωμας ευαγγελιζομενοι και θεραπευοντες πανταχου ⁷ ηκουσεν δε ηρωδης ο τετραρχησ τα γινομενα υπ αυτου παντα και διηπορει δια το λεγεσθαι υπο τινων οτι ιωαννης εγηγερται εκ νεκρων ⁸ υπο τινων δε οτι ηλιας εφανε η αλλων δε οτι προφητης εις των αρχαιων ανεστη ⁹ και ειπεν ηρωδης ιωαννην εγω απεκεφαλιασα τις δε εστιν ουτος περι ου εγω ακουω τοιαυτα και εξητει ιδειν αυτον ¹⁰ και υποστρεψαντες οι αποστολοι διηγησαντο αυτω οσα εποιησαν και παραλαβων αυτους υπεχωρησεν κατ ιδιαν εις τοπον ερημον πολεως καλουμενης βηθσαιδαν ¹¹ οι δε οχλοι γνοντες ηκολουθησαν αυτω και δεξαμενος αυτους ελαλει αυτοις περι της βασιλειας του θεου και τους χριαν εχοντας θεραπειας ιατο ¹² η δε ημερα ηρξατο κλινειν προσελθοντες δε οι δωδεκα ειπον αυτω απολυσσον τον οχλον ινα απελθοντες εις τας κυκλω κωμας και τους αγρους καταλυσωσιν και ευρωσιν επισιτισμον οτι ωδε εν ερημω τοπω εσμεν ¹³ ειπεν δε προς

αυτους δοτε αυτοις υμεις φαγειν οι δε ειπον ουκ εισιν ημιν πλειον η πεντε αρτοι και ιχθυες δυο ει μητι πορευθεντες ημεις αγορασωμεν εις παντα τον λαον τουτον βρωματα ¹⁴ ησαν γαρ ωσει ανδρες πεντακιςχιλιοι ειπεν δε προς τους μαθητας αυτου κατακλινατε αυτους κλισιασ ανα πενηκοντα ¹⁵ και εποιησαν ουτως και ανεκλιναν απαντας ¹⁶ λαβων δε τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυασ αναβλεψασ εις τον ουρανον ευλογησεν αυτους και κατεκλασεν και εδιδου τοις μαθηταισ παρατιθεναι τω οχλω ¹⁷ και εφαγον και εχορτασθησαν παντες και ηρηθη το περισσευσαν αυτοις κλασματοςν κοφινοι δωδεκα ¹⁸ και εγενετο εν τω ειναι αυτον προσευχομενον καταμονασ συνησαν αυτω οι μαθηται και επηρωτησεν αυτους λεγων τινα με λεγουσιν οι οχλοι ειναι ¹⁹ οι δε αποκριθεντες ειπον ιωαννην τον βαπτιστην αλλοι δε ηλιαν αλλοι δε στι προφητης τισ των αρχαιων ανεστη ²⁰ ειπεν δε αυτοις υμεις δε τινα με λεγετε ειναι αποκριθεισ δε ο πετροσ ειπεν τον χριστον του θεου ²¹ ο δε επιτιμησασ αυτοις παρηγγειλεν μηδενι ειπειν τουτο ²² ειπων οτι εις τον υιον του ανθρωπου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο των πρεσβυτερων και αρχιερων και γραμματεων και αποκτανθηναι και τη τριτη ημερα αναστηναι ²³ ελεγεν δε προς παντας ει τισ θελει οπισω μου ελθειν απαρνησασθω εαυτον και αρατω τον σταυρον αυτου και ακολουθειτω μοι ²⁴ οσ γαρ εαν θελη την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην οσ δ αν απολεση την ψυχην αυτου ενεκεν εμου ουτοσ σωσει αυτην ²⁵ τι γαρ ωφελειται ανθρωποσ κερδησασ τον κοσμον ολον εαυτον δε απολεσασ η ζημιωθεισ ²⁶ οσ γαρ αν επαισχυνθη με και τουσ εμουσ λογουσ τουτον ο υιοσ του ανθρωπου επαισχυνθησεται οταν ελθη εν τη δοξη αυτου και του πατροσ και των αγιων αγγελων ²⁷ λεγω δε υμιν αληθωσ εισιν τινεσ των ωδε εστωτων οι ου μη γευσωνται θανατου εωσ αν ιδωσιν την βασιλειαν του θεου ²⁸ εγενετο δε μετα τουσ λογουσ τουτουσ ωσει ημεραι οκτω και παραλαβων πετρον και ιωαννην και ιακωβον ανεβη εις το οροσ προσευξασθαι ²⁹ και εγενετο εν τω προσευχεσθαι αυτον το ειδοσ του προσωπου αυτου ετερον και ο ιματισμοσ αυτου λευκοσ εξαστραπτων ³⁰ και ιδου ανδρες δυο συνελαλουν αυτω οιτινεσ ησαν μωσησ και ηλιασ ³¹ οι οφθεντεσ εν δοξη ελεγον την εξοδον αυτου ην εμελλεν πληρουν εν ιερουσαλημ ³² ο δε πετροσ και οι συν αυτω ησαν βεβαρημενοι υπνω διαγρηγορησαντεσ δε ειδον την δοξαν αυτου και τουσ δυο ανδρασ τουσ συνεστωτασ αυτω ³³ και εγενετο εν τω διαχωριζεσθαι αυτουσ απ αυτου ειπεν πετροσ προς τον ιησουν επιστατα καλον εστιν ημασ ωδε ειναι και ποιησωμεν σκηνασ τρεισ μιαν σοι και μιαν μωση και μιαν ηλια μη ειδωσ ο λεγει ³⁴ ταυτα δε αυτου λεγοντοσ εγενετο νεφελη και επεσκιασεν αυτουσ εφοβηθησαν δε εν τω εκεινουσ εισελθειν εις την νεφελην ³⁵ και φωνη εγενετο εκ της νεφελησ λεγουσα ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ αυτου ακουετε ³⁶ και εν τω γενεσθαι την φωνην ευρεθη ο ιηουσοσ μονοσ και αυτοι εσιγησαν και ουδενι απηγγειλαν εν εκειναισ ταισ ημεραισ ουδεν ων εωρακασιν ³⁷ εγενετο δε εν τη εξησ ημερα κατελθοντων αυτων απο του ορουσ συνηνητησεν αυτω οχλοσ πολυσ ³⁸ και ιδου ανηρ απο του οχλου ανεβοησεν λεγων διδασκαλε δεομαι σου επιβλεψαι επι τον υιον μου οτι μονογενησ εστιν μοι ³⁹ και ιδου πνευμα λαμβανει αυτον και εξαιφνησ κραζει και σπαρασσει αυτον μετα αφρου και μογισ απωχωρει απ αυτου συντριβον αυτον ⁴⁰ και εδεηθην των μαθητων σου ινα εκβαλωσιν αυτο και ουκ ηδυνηθησαν ⁴¹ αποκριθεισ δε ο ιηουσοσ ειπεν ω γενεα απιστοσ και διεστραμμενη εωσ ποτε εσομαι προς υμασ και ανεξομαι υμων προσαγαγε τον υιον σου ωδε ⁴² ετι δε προσερχομενου αυτου ερρηξεν αυτον το δαιμονιον και συνεσπαρξαεν επετιμησεν δε ο ιηουσοσ τω πνευματι τω ακαθαρτω και ιασατο τον παιδα και απεδωκεν αυτον τω πατρι αυτου ⁴³ εξεπλησσοnton δε παντεσ επι τη μεγαλειοτητι του θεου παντων δε θαυμαζοντων επι πασιν οισ εποιησεν ο ιηουσοσ ειπεν προς τουσ μαθητασ αυτου ⁴⁴ θεσθε υμεισ εις τα ωτα υμων τουσ λογουσ τουτουσ ο γαρ υιοσ του ανθρωπου μελλει παραδιδουσαι εις χειρασ ανθρωπων ⁴⁵ οι δε ηγγουον τω ρημα τουτο και ην παρακεκαλυμμενον απ αυτων ινα μη

αισθώνται αυτο και εφοβούντο ερωτησαι αυτον περι του ρηματος τουτου ⁴⁶ εισηλθεν δε διαλογισμος εν αυτοις το τις αν ειη μειζων αυτων ⁴⁷ ο δε ιησους ιδων τον διαλογισμον της καρδιας αυτων επιλαβομενος παιδιου εστησεν αυτο παρ εαυτω ⁴⁸ και ειπεν αυτοις ος εαν δεζηται τουτο το παιδιον επι τω ονοματι μου εμε δεχεται και ος εαν εμε δεζηται δεχεται τον αποστειλαντα με ο γαρ μικροτερος εν πασιν υμιν υπαρχων ουτος εσται μεγας ⁴⁹ αποκριθεις δε ο ιωαννης ειπεν επιστατα ειδομεν τινα επι τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια και εκωλυσαμεν αυτον οτι ουκ ακολουθει μεθ ημων ⁵⁰ και ειπεν προς αυτον ο ιησους μη κωλυετε ος γαρ ουκ εστιν καθ ημων υπερ ημων εστιν ⁵¹ εγενετο δε εν τω συμπληρουσθαι τας ημερας της αναληψεως αυτου και αυτος το προσωπον αυτου εστηριξεν του πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ⁵² και απεστειλεν αγγελους προ προσωπου αυτου και πορευθεντες εισηλθον εις κωμην σαμαρειτων ωστε ετοιμασαι αυτω ⁵³ και ουκ εδεξαντο αυτον οτι το προσωπον αυτου ην πορευομενον εις ιερουσαλημ ⁵⁴ ιδοντες δε οι μαθηται αυτου ιακωβος και ιωαννης ειπον κυριε θελεις ειπωμεν πυρ καταβηναι απο του ουρανου και αναλωσαι αυτους ως και ηλιας εποιησεν ⁵⁵ στραφεις δε επετιμησεν αυτοις και ειπεν ουκ οιδατε οιου πνευματος εστε υμεις ⁵⁶ ο γαρ υιος του ανθρωπου ουκ ηλθεν ψυχας ανθρωπων απολεσαι αλλα σωσαι και επορευθησαν εις ετεραν κωμην ⁵⁷ εγενετο δε πορευομενων αυτων εν τη οδω ειπεν τις προς αυτον ακολουθησω σοι οπου αν απερχη κυριε ⁵⁸ και ειπεν αυτω ο ιησους αι αλωπεκες φωλευουσ εχουσιν και τα πετανα του ουρανου κατασκηνωσει ο δε υιος του ανθρωπου ουκ εχει που την κεφαλην κλινη ⁵⁹ ειπεν δε προς ετερον ακολουθει μοι ο δε ειπεν κυριε επιτρεψον μοι απελθοντι πρωτον θαψαι τον πατερα μου ⁶⁰ ειπεν δε αυτω ο ιησους αφες τους νεκρους θαψαι τους εαυτων νεκρους συ δε απελθων διαγγελλε την βασιλειαν του θεου ⁶¹ ειπεν δε και ετερος ακολουθησω σοι κυριε πρωτον δε επιτρεψον μοι αποταξασθαι τοις εις τον οικον μου ⁶² ειπεν δε ο ιησους προς αυτον ουδεις επιβαλων την χειρα αυτου επ αρотρον και βλεπων εις τα οπισω ευθετος εστιν εις την βασιλειαν του θεου

10

¹ μετα δε ταυτα ανεδειξεν ο κυριος και ετερους εβδομηκοντα και απεστειλεν αυτους ανα δυο προ προσωπου αυτου εις πασαν πολιν και τοπον ου εμελλεν αυτος ερχεσθαι ² ελεγεν ουν προς αυτους ο μεν θερισμος πολυς ο δε εργαται ολιγοι δεηθητε ουν του κυριου του θερισμου οπως εκβαλη εργατας εις τον θερισμον αυτου ³ υπαγετε ιδου εγω αποστειλω υμας ως αρνας εν μεσω λυκων ⁴ μη βασταζετε βαλαντιον μη πηραν μηδε υποδηματα και μηδενα κατα την οδον ασπασθησε ⁵ εις ην δ αν οικιαν εισερχησθε πρωτον λεγετε ειρηνη τω οικω τουτω ⁶ και εαν η εκει υιος ειρηνης επαναπαυσεται επ αυτον η ειρηνη υμων ει δε μηγε εφ υμας ανακαμψει ⁷ εν αυτη δε τη οικια μενετε εσθιοντες και πινοντες τα παρ αυτων αξιος γαρ ο εργατης του μισθου αυτου εστιν μη μεταβαινετε εξ οικιας εις οικιαν ⁸ και εις ην αν πολιν εισερχησθε και δεχωνται υμας εσθιετε τα παρατιθεμενα υμιν ⁹ και θεραπευετε τους εν αυτη ασθeneis και λεγετε αυτοις ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹⁰ εις ην δ αν πολιν εισερχησθε και μη δεχωνται υμας εξελθοντες εις τας πλατειας αυτης επατε ¹¹ και τον κονιορτον τον κολληθεντα ημιν εκ της πολεως υμων απομασσομεθα υμιν πλην τουτο γινωσκετε οτι ηγγικεν εφ υμας η βασιλεια του θεου ¹² λεγω υμιν οτι σοδομοις εν τη ημερα εκεινη ανεκτοτερον εσται η τη πολει εκεινη ¹³ ουαι σοι χοραζιν ουαι σοι βηθσαιδα οτι ει εν τυρω και σιδωνι εγενοντο αι δυναμεις αι γενομεναι εν υμιν παλαι αν εν σακκω και σποδω καθημεναι μετενοσαν ¹⁴ πλην τυρω και σιδωνι ανεκτοτερον εσται εν τη κρισει η υμιν ¹⁵ και συ καπεραουση η εως του ουρανου υψωθησai εως αδου καταβιβαση ¹⁶ ο ακουων υμων εμου ακουει και ο αθετων υμας εμε αθετει ο δε εμε αθετων αθετει τον αποστειλαντα με ¹⁷ υπεστρεψαν δε οι εβδομηκοντα μετα χαρας λεγοντες κυριε και τα δαιμονια υποτασεται ημιν εν τω ονοματι σου ¹⁸ ειπεν δε αυτοις εθεωρουν τον σαταναν

ως αστραπην εκ του ουρανου πεσοντα ¹⁹ ιδου διδωμι υμιν την εξουσιαν του πατειν επανω οφρων και σκορπιων και επι πασαν την δυναμιν του εχθρου και ουδεν υμας ου μη αδικηση ²⁰ πλην εν τούτω μη χαιρετε οτι τα πνευματα υμιν υποτασσεται χαιρετε δε οτι τα ονοματα υμων εγγραφη εν τοις ουρανοις ²¹ εν αυτη τη ωρα ηγαλλιασατο τω πνευματι ο ιησους και ειπεν εξομολογουμαι σοι πατερ κυριε του ουρανου και της γης οτι απεκρυψασ ταυτα απο σοφων και συνετων και απεκαλυψασ αυτα νηπιουσ να ο πατηρ οτι ουτως εγενετο ευδοκια εμπροσθεν σου ²² και στραφεις προς τους μαθητας ειπεν παντα μοι παρεδοθη υπο του πατρος μου και ουδεις γινωσκει τις εστιν ο υιος ει μη ο πατηρ και τις εστιν ο πατηρ ει μη ο υιος και ω εαν βουληται ο υιος αποκαλυψαι ²³ και στραφεις προς τους μαθητας κατ ιδιαν ειπεν μακαριοι οι οφθαλμοι οι βλεποντες α βλεπετε ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι πολλοι προφηται και βασιλεις ηθελησαν ιδειν α υμεις βλεπετε και ουκ ειδον και ακουσαι α ακουετε και ουκ ηκουσαν ²⁵ και ιδου νομικοσ τις ανεστη εκπειραζων αυτον και λεγων διδασκαλε τι ποιησας ζων αιωνιον κληρονομησω ²⁶ ο δε ειπεν προς αυτον εν τω νομω τι γεγραπται πως αναγιωσκει ²⁷ ο δε αποκριθεις ειπεν αγαπησεισ κυριον τον θεον σου εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της ισχυος σου και εξ ολης της διανοιας σου και τον πλησιον σου ως σεαυτον ²⁸ ειπεν δε αυτω ορθωσ απεκριθισ τουτο ποιει και ζηση ²⁹ ο δε θελων δικαιοουν εαυτον ειπεν προς τον ιησουν και τις εστιν μου πλησιον ³⁰ υπολαβων δε ο ιησους ειπεν ανθρωπος τις κατεβαινεν απο ιερουσαλημ εις ιεριχω και λησταισ περιεπεσεν οι και εκδυσαντες αυτον και πληγασ επιθεντες απηλθον αφεντες ημιθια τυγχανοντα ³¹ κατα συγκυριαν δε ιερειυσ τις κατεβαινεν εν τη οδω εκεινη και ιδων αυτον αντιπαρηλθεν ³² ομοιωσ δε και λευιτιησ γενομενοσ κατα τον τοπον ελθων και ιδων αντιπαρηλθεν ³³ σαμαρειτιησ δε τις οδευων ηλθεν κατ αυτον και ιδων αυτον εσπλαγχιση ³⁴ και προσελθων κατεδησεν τα τραυματα αυτου επιχεων ελαιον και οινον επιβιβασασ δε αυτον επι το ιδιον κτηνοσ ηγαγεν αυτον εις πανδοχειον και επεμεληθη αυτου ³⁵ και επι την αυριον εξελθων εκβαλων δυο δηναρια εδωκεν τω πανδοχει και ειπεν αυτω επιμεληθητι αυτου και ο τι αν προσδαπανησησ εγω εν τω επανερχεσθαι με αποδωσω σοι ³⁶ τισ ουν τούτων των τριων πλησιον δοκει σοι γεγονεναι του εμπεσοντοσ εις τους ληστας ³⁷ ο δε ειπεν ο ποιησασ το ελεοσ μετ αυτου ειπεν ουν αυτω ο ιησους πορευου και συ ποιει ομοιωσ ³⁸ εγενετο δε εν τω πορευεσθαι αυτουσ και αυτοσ εισηλθεν εις κωμην τινα γυνη δε τις ονοματι μαρθα υπεδεξατο αυτον εις τον οικον αυτησ ³⁹ και τηδε ην αδελφη καλουμενη μαρια η και παρακαθισασα παρα τουσ ποδασ του ιησου ηκουεν τον λογον αυτου ⁴⁰ η δε μαρθα περιεσπατο περι πολλην διακονιαν επιστασα δε ειπεν κυριε ου μελει σοι οτι η αδελφη μου μονη με κατελειπεν διακονειν ειπε ουν αυτη ινα μοι συναντιλαβηται ⁴¹ αποκριθεις δε ειπεν αυτη ο ιησους μαρθα μαρθα μεριμνας και τυρβαζη περι πολλα ⁴² ενοσ δε εστιν χρεια μαρια δε την αγαθην μεριδα εξελεξατο ητισ ουκ αφαιρεθησεται απ αυτησ

11

¹ και εγενετο εν τω ειναι αυτον εν τοπω τινι προσευχομενον ως επαυσατο ειπεν τισ των μαθητων αυτου προς αυτον κυριε διδαξον ημασ προσευχεσθαι καθωσ και ιωαννησ εδιδαξεν τουσ μαθητας αυτου ² ειπεν δε αυτοισ οταν προσευχησθε λεγετε πατερ ημων ο εν τοις ουρανοις αγιασθητω το ονομα σου ελθετω η βασιλεια σου γενηθητω το θελημα σου ωσ εν ουρανω και επι της γης ³ τον αρτον ημων τον επιουσιον διδου ημιν το καθ ημεραν ⁴ και αφεσ ημιν τασ αμαρτιασ ημων και γαρ αυτοι αφιεμεν παντι οφειλοντι ημιν και μη εισενεγκησ ημασ εις πειρασμον αλλα ρυσαι ημασ απο του πονηρου ⁵ και ειπεν προς αυτουσ τις εξ υμων εξει φιλον και πορευεσαι προς αυτον μεσονυκτιου και ειπη αυτω φιλε χρησον μοι τρεισ αρτουσ ⁶ επειδη φιλοσ παρεγενετο εξ οδου προς με και ουκ εχω ο παραθησω αυτω ⁷ κακεινοσ εσωθεν αποκριθεις ειπη μη μοι κοπουσ παρεχε ηδη η θυρα κεκλεισται και τα παιδια μου μετ εμου εις την κοιτην εισιν ου δυναμαι αναστασ

δουναι σοι ⁸ λεγω υμιν ει και ου δωσει αυτω αναστας δια το ειναι αυτου φιλον δια γε την αναιδειαν αυτου εγερθεισ δωσει αυτω οσον χρηζει ⁹ καγω υμιν λεγω αιτειτε και δοθησεται υμιν ζητειτε και ευρησετε κρουετε και ανοιγησεται υμιν ¹⁰ πασ γαρ ο αιτων λαμβανει και ο ζητων ευρισκεται και τω κρουοντι ανοιγησεται ¹¹ τινα δε υμων τον πατερα αιτησει ο υιος αρτον μη λιθον επιδωσει αυτω η και ιχθυν μη αντι ιχθυος οφιν επιδωσει αυτω ¹² η και εαν αιτηση ων μη επιδωσει αυτω σκορπιον ¹³ ει ουν υμεις πονηροι υπαρχοντες οιδατε δοματα αγαθα διδοναι τοις τεκνοις υμων ποσω μαλλον ο πατηρ ο εξ ουρανου δωσει πνευμα αγιον τοις αιτουσιν αυτον ¹⁴ και ην εκβαλλων δαιμονιον και αυτο ην κωφον εγενετο δε του δαιμονιου εξελθοντος ελαλησεν ο κωφος και εθαυμασαν οι οχλοι ¹⁵ τινεσ δε εξ αυτων ειπον εν βεελζεβουλ αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια ¹⁶ ετεροι δε πειραζοντες σημειον παρ αυτου εζητουν εξ ουρανου ¹⁷ αυτοσ δε ειδωσ αυτων τα διανοηματα ειπεν αυτοις πασα βασιλεια εφ εαυτην διαμερισθεισα ερημουται και οικος επι οικον πιπτει ¹⁸ ει δε και ο σατανασ εφ εαυτον διμερισθη πως σταθησεται η βασιλεια αυτου οτι λεγετε εν βεελζεβουλ εκβαλλειν με τα δαιμονια ¹⁹ ει δε εγω εν βεελζεβουλ εκβαλλω τα δαιμονια οι υιοι υμων εν τινι εκβαλλουσιν δια τουτο κριται υμων αυτοι εσονται ²⁰ ει δε εν δακτυλω θεου εκβαλλω τα δαιμονια αρα εφθασεν εφ υμασ η βασιλεια του θεου ²¹ οταν ο ισχυροσ καθωπλισμενοσ φυλασση την εαυτου αυλην εν ειρηνη εστιν τα υπαρχοντα αυτου ²² επαν δε ο ισχυροτεροσ αυτου επελθων νικηση αυτον την πανοπλιαν αυτου αιρει εφ η επεποιθει και τα σκυλα αυτου διαδιδωσιν ²³ ο μη ων μετ εμου κατ εμου εστιν και ο μη συναγειν μετ εμου σκορπιζει ²⁴ οταν το ακαθαρτον πνευμα εξελθη απο του ανθρωπου διερχεται δι ανυδρων τοπων ζητουν αναπαυσιν και μη ευρισκον λεγει υποστρεψω εις τον οικον μου οθεν εξηλθον ²⁵ και ελθον ευρισκεται σεσαρωμενον και κεκοσμημενον ²⁶ τοτε πορευεται και παραλαμβανει επτα ετερα πνευματα πονηροτερα εαυτου και ελθοντα κατοικει εκει και γινεται τα εσχατα του ανθρωπου εκεινου χειρονα των πρωτων ²⁷ εγενετο δε εν τω λεγειν αυτον ταυτα επαρασα τισ γυνη φωνην εκ του οχλου ειπεν αυτω μακαρια η κοιλια η βαστασασα σε και μαστοι ουσ εθηλασασ ²⁸ αυτοσ δε ειπεν μενονυγε μακαριοι οι ακουοντεσ τον λογον του θεου και φυλασσοντεσ αυτον ²⁹ των δε οχλων επαθροιζομενων ηρξατο λεγειν η γενεα αυτη πονηρα εστιν σημειον επιζητει και σημειον ου δοθησεται αυτη ει μη το σημειον ιωνα του προφητου ³⁰ καθωσ γαρ εγενετο ιωνασ σημειον τοις νινευιταισ ουτωσ εσται και ο υιοσ του ανθρωπου τη γενεα ταυτη ³¹ βασιλισσα νοτου εγερθησεται εν τη κρισει μετα των ανδρων της γενεασ ταυτησ και κατακρινει αυτοουσ οτι ηλθεν εκ των περατων της τωσ ακουσαι την σοφιαν σολομωνοσ και ιδου πλειον αυτησ σολομωνοσ ωδε ³² ανδρεσ νινευι αναστησονται εν τη κρισει μετα της γενεασ ταυτησ και κατακρινουσιν αυτην οτι μετενοησαν εις το κηρυγμα ιωνα και ιδου πλειον ιωνα ωδε ³³ ουδεισ δε λυχνον αφασ εις κρυπτην τιθησιν ουδε υπο τον μοδιον αλλ επι την λυχνιαν ινα οι εισπορευομενοι το φεγγοσ βλεπωσιν ³⁴ ο λυχνοσ του σωματοσ εστιν ο οφθαλμοσ οταν ουν ο οφθαλμοσ σου απλουσ η και ολον το σωμα σου φωτεινον εστιν επαν δε πονηρη η και το σωμα σου σκοτεινον ³⁵ σκοπει ουν μη το φωσ το εν σοι σκοτοσ εστιν ³⁶ ει ουν το σωμα σου ολον φωτεινον μη εχον τι μεροσ σκοτεινον εσται φωτεινον ολον ωσ οταν ο λυχνοσ τη αστραπη φωτιζη σε ³⁷ εν δε τω λαλησαι ηρωτα αυτον φαρισαιοσ τισ οπωσ αρισθησθη παρ αυτω εισελθων δε ανεπεσεν ³⁸ ο δε φαρισαιοσ ιδων εθαυμασεν οτι ου πρωτον εβαπτισθη προ του αριστου ³⁹ ειπεν δε ο κυριοσ προσ αυτον νυν υμεις οι φαρισαιοι το εξωθεν του ποτηριου και του πινακοσ καθαριζετε το δε εσωθεν υμων γεμει αρπαγησ και πονηριασ ⁴⁰ αφρονεσ ουχ και ιδου ποιηασ το εξωθεν και το εσωθεν εποιησεν ⁴¹ πλην τα ενοντα δοτε ελεημοσυνην και ιδου παντα καθαρα υμιν εστιν ⁴² αλλ ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αποδεκατουτε το ηδουσμον και το πηγανον και παν λαχανον και παρερχεσθε την κρισιν και την αγαπην του θεου ταυτα εδει ποιησαι κακεινα μη αφιεναι ⁴³ ουαι υμιν τοισ φαρισαιοισ οτι αγαπατε την πρωτοκαθεδριαν εν ταισ συναγωγαισ και τουσ ασπασμουσ

εν ταις αγοραις ⁴⁴ ουαι υμιν γραμματεις και φαρισαιοι υποκριται οτι εστε ωσ τα μνημεια τα αδηλα και οι ανθρωποι περιπατουντεσ επανω ουκ οιδασιν ⁴⁵ αποκριθεισ δε τισ των νομικων λεγει αυτω διδασκαλε ταυτα λεγων και ημασ υβριζεισ ⁴⁶ ο δε ειπεν και υμιν τοισ νομικοισ ουαι οτι φορτιζετε τουσ ανθρωπουσ φορτια δυσβαστακτα και αυτοι ενι των δακτυλων υμων ου προσψαυετε τοισ φορτιοισ ⁴⁷ ουαι υμιν οτι οικοδομειτε τα μνημεια των προφητων οι δε πατερεσ υμων απεκτειναν αυτοουσ ⁴⁸ αρα μαρτυρειτε και συνευδοκειτε τοισ εργοισ των πατερων υμων οτι αυτοι μεν απεκτειναν αυτοουσ υμεισ δε οικοδομειτε αυτων τα μνημεια ⁴⁹ δια τουτο και η σοφια του θεου ειπεν αποστελω εισ αυτοουσ προφητασ και αποστολουσ και εξ αυτων αποκτενουσιν και εκδιωξουσιν ⁵⁰ ινα εκζητηθη το αιμα παντων των προφητων το εκχυνομενον απο καταβολησ κοσμου απο της γενεασ ταυτησ ⁵¹ απο του αιματος αβελ εωσ του αιματος ζαχαριου του απολομενου μεταξυ του θυσιαστηριου και του οικου ναι λεγω υμιν εκζητηθησεται απο της γενεασ ταυτησ ⁵² ουαι υμιν τοισ νομικοισ οτι ηρατε την κλειδα της γνωσεωσ αυτοι ουκ εισηλθετε και τουσ εισερχομενουσ εκωλυσατε ⁵³ λεγοντουσ δε αυτου ταυτα προσ αυτοουσ ηρξαντο οι γραμματεισ και οι φαρισαιοι δεινωσ ενεχειν και αποστοματιζειν αυτον περι πλειονων ⁵⁴ ενεδρευοντεσ αυτον ζητουντεσ θηρευσαι τι εκ του στοματος αυτου ινα κατηγορησωσιν αυτου

12

¹ εν οισ επισυναχθεισων των μυριαδων του οχλου ωστε καταπατειν αλληλουσ ηρξατο λεγειν προσ τουσ μαθητασ αυτου πρωτον προσεχετε εαυτοισ απο της ζυμησ των φαρισαιων ητισ εστιν υποκρισισ ² ουδεν δε συγκεκαλυμμενον εστιν ο ουκ αποκαλυφθησεται και κρυπτον ο ου γνωσθησεται ³ ανθων οσα εν τη σκοτια ειπατε εν τω φωτι ακουσθησεται και ο προσ το ουσ ελαλησατε εν τοισ ταμειοισ κηρυχθησεται επι των δωματων ⁴ λεγω δε υμιν τοισ φιλοισ μου μη φοβηθητε απο των αποκτενοντων το σωμα και μετα ταυτα μη εχοντων περισσοτερον τι ποιησαι ⁵ υποδειξω δε υμιν τινα φοβηθητε φοβηθητε τον μετα το αποκτειναι εξουσιαν εχοντα εμβαλειν εισ την γεενναν ναι λεγω υμιν τουτον φοβηθητε ⁶ ουχι πεντε στρουθια πωλειται ασσαριων δυο και εν εξ αυτων ουκ εστιν επιλελησμενον ενωπιον του θεου ⁷ αλλα και αι τριχεσ της κεφαλησ υμων πασαι ηριθμηνται μη ουν φοβεισθε πολλων στρουθιων διαφερετε ⁸ λεγω δε υμιν πασ οσ αν ομολογησεν εν εμοι εμπροσθεν των ανθρωπων και ο υιοσ του ανθρωπου ομολογησεν εν αυτω εμπροσθεν των αγγελων του θεου ⁹ ο δε αρνησαμενοσ με ενωπιον των ανθρωπων απαρνηθησεται ενωπιον των αγγελων του θεου ¹⁰ και πασ οσ ερει λογον εισ τον υιον του ανθρωπου αφεθησεται αυτω τω δε εισ το αγιον πνευμα βλασφημησαντι ουκ αφεθησεται ¹¹ οταν δε προσφερωσιν υμασ επι τασ συναγωγασ και τασ αρχασ και τασ εξουσιασ μη μεριμνατε πωσ η τι απολογησθησεν η τι ειπητε ¹² το γαρ αγιον πνευμα διδασκει υμασ εν αυτη τη ωρα α δει ειπειν ¹³ ειπεν δε τισ αυτω εκ του οχλου διδασκαλε ειπε τω αδελφω μου μερισασθαι μετ εμου την κληρονομιαν ¹⁴ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπε τισ με κατεστησεν δικαστην η μεριστην εφ υμασ ¹⁵ ειπεν δε προσ αυτοουσ ορατε και φυλασσεσθε απο της πλεονεξιασ οτι ουκ εν τω περισσευειν τινη η ζωη αυτω εστιν εκ των υπαρχοντων αυτου ¹⁶ ειπεν δε παραβολην προσ αυτοουσ λεγων ανθρωπου τινουσ πλουσιου ευφορησεν η χωρα ¹⁷ και διελογιζετο εν εαυτω λεγων τι ποιησω οτι ουκ εχω που συναξω τουσ καρπουσ μου ¹⁸ και ειπεν τουτο ποιησω καθελω μου τασ αποθηκασ και μειζονασ οικοδομησω και συναξω εκει παντα τα γεννηματα μου και τα αγαθα μου ¹⁹ και ερω τη ψυχη μου ψυχη εχεισ πολλα αγαθα κειμενα εισ ετη πολλα αναπαουσ φαγε πιε ευφραινουσ ²⁰ ειπεν δε αυτω ο θεοσ αφρον ταυτη τη νυκτι την ψυχην σου απαιτουσιν απο σου α δε ητοιμασασ τινη εστα ²¹ ουτωσ ο θησαυριζων εαυτω και μη εισ θεον πλουτων ²² ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ αυτου δια τουτο υμιν λεγω μη μεριμνατε τη ψυχη υμων τι φαγητε μηδε τω σωματι τι ενδυσησθε ²³ η ψυχη πλειον εστιν της

τροφης και το σωμα του ενδυματος ²⁴ κατανοησατε τους κορακας οτι ου σπειρουνσι ουδε θεριζουσιν οιο ουκ εστιν ταμειον ουδε αποθηκη και ο θεος τρεφει αυτους ποσω μαλλον υμεις διαφερετε των πετεινων ²⁵ τιο δε εξ υμων μεριμνων δυναται προσθειναι επι την ηλικιαν αυτου πηχυν ενα ²⁶ ει ουν ουτε ελαχιστον δυνασθε τι περι των λοιπων μεριμνατε ²⁷ κατανοησατε τα κρινα πωσ αυξανει ου κοπια ουδε νηθει λεγω δε υμιν ουδε σολομων εν παση τη δοξη αυτου περιεβαλετο ωσ εν τωτων ²⁸ ει δε τον χορτον εν τω αγρω σημερον οντα και αυριον εις κλιβανον βαλλομενον ο θεοσ ουτωσ αμφιεννυσιν ποσω μαλλον υμασ ολιγοπιστοι ²⁹ και υμεις μη ζητειτε τι φαγητε η τι πιητε και μη μετεωριζεσθε ³⁰ ταυτα γαρ παντα τα εθνη του κοσμου επιζητει υμων δε ο πατηρ οιδεν οτι χρηζετε τωτων ³¹ πλην ζητειτε την βασιλειαν του θεου και ταυτα παντα προστεθησεται υμιν ³² μη φοβου το μικρον ποιμνιον οτι ευδοκησεν ο πατηρ υμων δουναι υμιν την βασιλειαν ³³ πωλησατε τα υπαρχοντα υμων και δοτε ελεημοσυνην ποιησατε εαυτοισ βαλαντια μη παλαιουμενα ³⁴ θσαπου ανεκλειπτον εν τοιο ουρανοιοσ οπου κλεπτησ ουκ εγγιζει ουδε σησ διαφειρει ³⁵ οπου γαρ εστιν ο θησαυροσ υμων εκει και η καρδια υμων εσται ³⁵ εστωσαν υμων αι οσφυεσ περιεζωσμεναι και οι λυχνιοι καιομενοι ³⁶ και υμεις ομοιοι ανθρωποιοσ προσδεχομενοισ τον κυριον εαυτων ποτε αναλυση εκ των γαμων ινα ελθοντωσ και κρουσαντωσ ευθεωσ ανοιζωσιν αυτω ³⁷ μακαριοι οι δουλοι εκεινοι ουσ ελθων ο κυριοσ ευρησει γρηγορουντασ αμην λεγω υμιν οτι περιζωσεται και ανακλινει αυτουσ και παρελθων διακονησει αυτοιοσ ³⁸ και εαν ελθη εν τη δευτερα φυλακη και εν τη τριτη φυλακη ελθη και ευρη ουτωσ μακαριοι εισιν οι δουλοι εκεινοι ³⁹ τουτο δε γνωσκετε οτι ει ηδει ο οικοδοσποτησ ποια ωρα ο κλεπτησ ερχεται εγρηγορησεν αν και ουκ αν αφηκεν διορυγηναι τον οικον αυτου ⁴⁰ και υμεις ουν γινεσθε ετοιμοι οτι η ωρα ου δοκειτε ο υιοσ του ανθρωπου ερχεται ⁴¹ ειπεν δε αυτω ο πετροσ κυριε προσ ημασ την παραβολην ταυτην λεγεισ η και προσ παντασ ⁴² ειπεν δε ο κυριοσ τιοσ αρα εστιν ο πιστοσ οικονομοσ και φρονιμοσ ον καταστησει ο κυριοσ επι τησ θεραπειασ αυτου του διδοναι εν καιρω το σιτομετριον ⁴³ μακαριοσ ο δουλοσ εκεινοσ ον ελθων ο κυριοσ αυτου ευρησει ποιουντα ουτωσ ⁴⁴ αληθωσ λεγω υμιν οτι επι πασιν τοιοσ υπαρχουσιν αυτου καταστησει αυτον ⁴⁵ εαν δε ειπη ο δουλοσ εκεινοσ εν τη καρδια αυτου χρονιζει ο κυριοσ μου ερχεσθαι και αρξηται τυπτειν τουσ παιδασ και τασ παιδισκασ εσθιειν τε και πιειν και μεθυσκεσθαι ⁴⁶ ηξει ο κυριοσ του δουλου εκεινου εν ημερα η ου προσδοκα και εν ωρα η ου γνωσκει και διχοτομησει αυτον και το μεροσ αυτου μετα των απιστων θησει ⁴⁷ εκεινοσ δε ο δουλοσ ο γνουσ το θελημα του κυριου εαυτου και μη ετοιμασασ μηδε ποιηασ προσ το θελημα αυτου δαρησεται πολλασ ⁴⁸ ο δε μη γνουσ ποιηασ δε αξια πληγων δαρησεται ολιγασ παντι δε ω εδοθη πολυ πολυ ζητηθησεται παρ αυτου και ω παρεθεντο πολυ περισσοτερον αιτησουσιν αυτον ⁴⁹ πυρ ηλθον βαλειν εισ την γην και τι θελω ει ηδη ανηφθη ⁵⁰ βαπτισμα δε εχω βαπτισθηναι και πωσ συνεχομαι εωσ ου τελεσθη ⁵¹ δοκειτε οτι ειρηνην παρεγενομην δουναι εν τη γη ουχι λεγω υμιν αλλ η διαμερισμον ⁵² εσονται γαρ απο του νυν πεντε εν οικω ενι διαμεμερισμενοι τριοσ επι δυσιν και δυο επι τριοσιν ⁵³ διαμερισθησεται πατηρ επι ιω και υιοσ επι πατρι μητηρ επι θυγατρι και θυγατηρ επι μητρι πενθερα επι την νυμφην αυτησ και νυμφη επι την πενθεραν αυτησ ⁵⁴ ελεγεν δε και τοιοσ οχλοιοσ οταν ιδητε την νεφελην ανατελλουσαν απο δυσμων ευθεωσ λεγετε ομβροσ ερχεται και γινεται ουτωσ ⁵⁵ και οταν νοτον πνεοντα λεγετε οτι καυωσ εσται και γινεται ⁵⁶ υποκριται το προσωπον τησ γησ και του ουρανου οιδατε δοκιμαζειν τον δε καιρον τουτον πωσ ου δοκιμαζετε ⁵⁷ τι δε και αφ εαυτων ου κρινετε το δικαιοσ ⁵⁸ ωσ γαρ υπαγεισ μετα του αντιδικου σου επ αρχοντα εν τη οδω δοσ εργασιαν απηλλαχθαι απ αυτου μηποτε κατασυρη σ προσ τον κριτην και ο κριτησ σε παραδω τω πρακτορι και ο πρακτωρ σε βαλη εισ φυλακην ⁵⁹ λεγω σοι ου μη εξελθησ εκειθεν εωσ ου και τον εσχατον λεπτον αποδωσ

13

¹ παρησαν δε τινες εν αυτω τω καιρω απαγγελλοντες αυτω περι των γαλιλαιων ων το αιμα πιλατος εμιξεν μετα των θυσιων αυτων ² και αποκριθεισ ο ιησους ειπεν αυτοισ δοκειτε οτι οι γαλιλαιοι παρα αμαρτωλοι παρα παντας τους γαλιλαιους εγενοντο οτι τοιαυτα πεπονθασιν ³ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ωσαυτως απολεισθε ⁴ η εκεινοι οι δεκα και οκτω εφ ουσ επεσεν ο πυργος εν τω σιλωαμ και απεκτεινεν αυτοισ δοκειτε οτι ουτοι οφειλεται εγενοντο παρα παντας ανθρωπους τους κατοικουντας εν ιερουσαλημ ⁵ ουχι λεγω υμιν αλλ εαν μη μετανοητε παντες ομοιως απολεισθε ⁶ ελεγεν δε ταυτην την παραβολην συκην ειχεν τισ εν τω αμπελωνι αυτου πεφυτευμενην και ηλθεν ζητων καρπον εν αυτη και ουχ ευρεν ⁷ ειπεν δε προς τον αμπελουργον ιδου τρια ετη ερχομαι ζητων καρπον εν τη συκη ταυτη και ουχ ευρισκω εκκοψον αυτην ινα τι και την γην καταργει ⁸ ο δε αποκριθεισ λεγει αυτω κυριε αφες αυτην και τουτο το ετος εωσ ουτου σκαψω περι αυτην και βαλω κοπρια ⁹ καν μεν ποιηση καρπον ει δε μηγε εισ το μελλον εκκοψεις αυτην ¹⁰ ην δε διδασκων εν μια των συναγωγων εν τοις σαββασιν ¹¹ και ιδου γυνη ην πνευμα εχουσα ασθeneιασ ετη δεκα και οκτω και ην συγκυπτουσα και μη δυναμενη ανακυψαι εισ το παντελεσ ¹² ιδων δε αυτην ο ιησους προσεφωνησεν και ειπεν αυτη γυναι απολελυσαι της ασθeneιασ σου ¹³ και επεθηκεν αυτη τασ χειρας και παραχρημα ανωρθωθη και εδοξαζεν τον θεον ¹⁴ αποκριθεισ δε ο αρχισυναγωγος αγανακτων οτι τω σαββατω εθεραπευσεν ο ιησους ελεγεν τω οχλω εξ ημεραι εισιν εν αισ δει εργαζεσθαι εν ταυταισ ουν ερχομενοι θεραπευσεθε και μη τη ημερα του σαββατου ¹⁵ απεκριθη ουν αυτω ο κυριος και ειπεν υποκριται εκαστος υμων τω σαββατω ου λυει τον βουν αυτου η τον ονον απο της φατνης και απαγαγων ποτιζει ¹⁶ ταυτην δε θυγατερα αβρααμ ουσαν ην εδησεν ο σατανας ιδου δεκα και οκτω ετη ουκ εδει λυθηναι απο του δεσμου τουτου τη ημερα του σαββατου ¹⁷ και ταυτα λεγοντων αυτου καταρχουσαντο παντες οι αντικειμενοι αυτω και πασ ο οχλος εχαιρεν επι πασιν τοις ενδοξοις τοις γινομενοις υπ αυτου ¹⁸ ελεγεν δε τινι ομοια εστιν η βασιλεια του θεου και τινι ομοιωσω αυτην ¹⁹ ομοια εστιν κοκκω σιναπεωσ ον λαβων ανθρωπος εβαλεν εισ κηπον εαυτου και ηυξησεν και εγενετο εισ δενδρον μεγα και τα πετεινα του ουρανου κατεσκηνωσεν εν τοις κλαδοις αυτου ²⁰ παλιν ειπεν τινι ομοιωσω την βασιλειαν του θεου ²¹ ομοια εστιν ζυμη ην λαβουσα γυνη ενεκρυσεν εισ αλευρου σατα τρια εωσ ου εξυμωθη ολον ²² και διεπορευετο κατα πολεισ και κωμασ διδασκων και πορειαν ποιουμενος εισ ιερουσαλημ ²³ ειπεν δε τισ αυτω κυριε ει ολιγοι οι σωζομενοι ο δε ειπεν προς αυτουσ ²⁴ αγωνιζεσθε εισελθειν δια της στενης πυλης οτι πολλοι λεγω υμιν ζητησουσιν εισελθειν και ουκ ισχουσουσιν ²⁵ αφ ου αν εγερθη ο οικοδεσποτης και αποκλειση την θυραν και αρξησθε εξω εσταναι και κρουειν την θυραν λεγοντες κυριε κυριε ανοιξον ημιν και αποκριθεισ ερει υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε ²⁶ τοτε αρξεσθε λεγειν εφαγομεν ενωπιον σου και επιομεν και εν ταισ πλατειαισ ημων εδιδασξ ²⁷ και ερει λεγω υμιν ουκ οίδα υμασ ποθεν εστε αποστητε απ εμου παντες οι εργαται της αδικιασ ²⁸ εκει εσται ο κλαυθμος και ο βρυγμος των οδοντων οταν οψησθε αβρααμ και ισαακ και ιακωβ και παντασ τουσ προφητασ εν τη βασιλεια του θεου υμασ δε εκβαλλομενουσ εξω ²⁹ και ηξουσιν απο ανατολων και δυσμων και βορρα και νοτου και ανακλιθησονται εν τη βασιλεια του θεου ³⁰ και ιδου εισιν εσχατοι οι εσονται πρωτοι και εισιν πρωτοι οι εσονται εσχατοι ³¹ εν αυτη τη ημερα προσηλθον τινεσ φαρισαιοι λεγοντεσ αυτω εξελθε και πορευου εντευθεν οτι ηρωδησ θελει σε αποκτειναι ³² και ειπεν αυτοισ πορευθεντεσ ειπατε τη αλωπεκι ταυτη ιδου εκβαλλω δαιμονια και ιασεισ επιτελωσ σημερον και αυριον και τη τριτη τελειουμαι ³³ πλην δει με σημερον και αυριον και τη εχομενη πορευεσθαι οτι ουκ ενδεχεται προφητην απολεσθαι εξω ιερουσαλημ ³⁴ ιερουσαλημ ιερουσαλημ η αποκτενουσα τουσ προφητασ και λιθοβολουσα τουσ απεσταλμενουσ προς αυτην

ποσακιο ηθελησα επισυναξαι τα τεκνα σου ον τροπον ορνισ την εαυτησ νοσσιαν υπο τασ πτερυγασ και ουκ ηθελησατε ³⁵ ιδου αφιεται υμιν ο οικος υμων ερημος λεγω δε υμιν οτι ου μη με ιδητε εωσ αν ηξει οτε ειπητε ευλογημενος ο ερχομενος εν ονοματι κυριου

14

¹ και εγενετο εν τω ελθειν αυτον εισ οικον τινος των αρχοντων των φαρισαιων σαββατω φαγειν αρτον και αυτοι ησαν παρατηρουμενοι αυτον ² και ιδου ανθρωπος τισ ην υδρωπικος εμπροσθεν αυτου ³ και αποκριθεις ο ιησους ειπεν προς τους νομικους και φαρισαιους λεγων ει εξεστιν τω σαββατω θεραπευειν ⁴ οι δε ησυχασαν και επιλαβομενος ιασατο αυτον και απελυσεν ⁵ και αποκριθεις προς αυτους ειπεν τινος υμων υιος η βους εισ φρεαρ εμπροσεται και ουκ ευθεωσ ανασπασει αυτον εν τη ημερα του σαββατου ⁶ και ουκ ισχυσαν ανταποκριθηναι αυτω προς ταυτα ⁷ ελεγεν δε προς τους κεκλημενους παραβολην επεχων πως τασ πρωτοκλισιασ εξελεγοντο λεγων προς αυτους ⁸ οταν κληθης υπο τινος εισ γαμουσ μη κατακλιθισ εισ την πρωτοκλισιαν μηποτε εντιμοτεροσ σου η κεκλημενοσ υπ αυτου ⁹ και ελθων ο σε και αυτον καλεσασ ερει σοι δοσ τουτω τοπον και τοτε αρξη μετ αισχυνησ τον εσχατον τοπον κατεχειν ¹⁰ αλλ οταν κληθισ πορευθεις αναπεσε εισ τον εσχατον τοπον ινα οταν ελθη ο κεκληκωσ σε ειπη σοι φιλε προσαναβηθι ανωτερον τοτε εσται σοι δοξα ενωπιον των συνανακειμενων σοι ¹¹ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται και ο ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹² ελεγεν δε και τω κεκληκοτι αυτον οταν ποιησ αριστον η δειπνον μη φωνει τουσ φιλουσ σου μηδε τουσ αδελφουσ σου μηδε τουσ συγγενεισ σου μηδε γειτονασ πλουσιουσ μηποτε και αυτοι σε αντικαλεσωσιν και γενηται σοι ανταποδομα ¹³ αλλ οταν ποιησ δοχην καλει πτωχουσ αναπηρουσ χωλουσ τυφλουσ ¹⁴ και μακαριουσ ειη οτι ουκ εχουσιν ανταποδουναι σοι ανταποδοθησεται γαρ σοι εν τη αναστασει των δικαιων ¹⁵ ακουσασ δε τισ των συνανακειμενων ταυτα ειπεν αυτω μακαριουσ οσ φαγεται αριστον εν τη βασιλεια του θεου ¹⁶ ο δε ειπεν αυτω ανθρωπος τισ εποιησεν δειπνον μεγα και εκαλεσεν πολλουσ ¹⁷ και απεστειλεν τον δουλον αυτου τη ωρα του δειπνου ειπειν τοισ κεκλημενοισ ερχεσθε οτι ηδη ετοιμα εστιν παντα ¹⁸ και ηρξαντο απο μιασ παραιτεισθαι παντες ο πρωτοσ ειπεν αυτω αγρον ηγορασα και εχω αναγκην εξελθειν και ιδειν αυτον ερωτω σε εχε με παρητημενον ¹⁹ και ετεροσ ειπεν ζευγη βων ηγορασα πεντε και πορευομαι δοκιμασαι αυτα ερωτω σε εχε με παρητημενον ²⁰ και ετεροσ ειπεν γυναικα εγημα και δια τουτο ου δυναμαι ελθειν ²¹ και παραγενομενοσ ο δουλοσ εκεινοσ απηγγειλεν τω κυριω αυτου ταυτα τοτε οργισθησ ο οικοδοσποτησ ειπεν τω δουλω αυτου εξελθε ταχεωσ εισ τασ πλατειασ και ρυμασ της πολεωσ και τουσ πτωχουσ και αναπηρουσ και χωλουσ και τυφλουσ εισαγαγε ωδε ²² και ειπεν ο δουλοσ κυριε γεγονεν ωσ επεταξασ και ετι τοποσ εστιν ²³ και ειπεν ο κυριουσ προς τον δουλον εξελθε εισ τασ οδουσ και φραγμαουσ και αναγκασον εισελθειν ινα γεμισθη ο οικοσ μου ²⁴ λεγω γαρ υμιν οτι ουδεις των ανδρων εκεινων των κεκλημενων γευσεται μου του δειπνου πολλοι γαρ εισιν κλητιοι ολιγοι δε εκλεκτοι ²⁵ συνεπορευοντο δε αυτω οχλοι πολλοι και στραφεισ ειπεν προς αυτους ²⁶ ει τισ ερχεται προς με και ου μισει τον πατερα αυτου και την μητερα και την γυναικα και τα τεκνα και τουσ αδελφουσ και τασ αδελφασ ετι δε και την εαυτου ψυχην ου δυναται μου μαθητησ ειναι ²⁷ και οστισ ου βασταζει τον σταυρον αυτου και ερχεται οπισω μου ου δυναται ειναι μου μαθητησ ²⁸ τισ γαρ εξ υμων ο θελων πυργον οικοδομησαι ουχι πρωτον καθισασ ψηφιζει την δαπανην ει εχει τα εισ απαρτιομον ²⁹ ινα μηποτε θεντοσ αυτου θεμελιον και μη ισχυνοτοσ εκτελεσαι παντες οι θεωρουντεσ αρξωνται εμπαizeiν αυτω ³⁰ λεγοντεσ οτι ουτοσ ο ανθρωποσ ηρξατο οικοδομειν και ουκ ισχυσεν εκτελεσαι ³¹ η τισ βασιλευσ πορευομενοσ συμβαλειν ετερω βασιλει εισ πολεμον ουχι καθισασ πρωτον βουλευεται ει δυνατοσ εστιν εν δεκα χιλιασιν απαντησαι τω μετα εικοσι χιλιαδων ερχομενω επ αυτον ³² ει δε μηγε ετι πορρω αυτου οντοσ πρεσβειαν αποστειλασ

ερωτα τα προς ειρηνην³³ ουτως ουν πασ εξ υμων οσ ουκ αποτασσειται πασιν τοις εαυτου υπαρχουσιν ου δυναται μου ειναι μαθητης³⁴ καλον το αλασ εαν δε το αλασ μωρανθη εν τινι αρτυθησεται³⁵ ουτε εις γην ουτε εις κοπριαν ευθετον εστιν εξω βαλλουσιν αυτο ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

15

¹ ησαν δε εγγιζοντες αυτω παντες οι τελωναι και οι αμαρτωλοι ακουειν αυτου
² και διεγογγυζον οι φαρισαιοι και οι γραμματεισ λεγοντες οτι ουτος αμαρτωλους προσδεχεται και συνεσθιει αυτοις³ ειπεν δε προς αυτοουσ την παραβολην ταυτην λεγων
⁴ τισ ανθρωπος εξ υμων εχων εκατον προβατα και απολεσασ εν εξ αυτων ου καταλειπει τα εννηκοντα εννεα εν τη ερημω και πορευεται επι το απολωλος εωσ ευρη αυτο⁵ και ευρων επιτιθησιν επι τουσ ωμουσ εαυτου χαιρων⁶ και ελθων εις τον οικον συγκαλει τουσ φιλουσ και τουσ γειτονασ λεγων αυτοιουσ συχαριhte μοι οτι ευρον το προβατον μου το απολωλος⁷ λεγω υμιν οτι ουτως χαρα εσται εν τω ουρανω επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι η επι εννηκοντα εννεα δικαιοιουσ οιτινεσ ου χρειαν εχουσιν μετανοιασ⁸ η τισ γυνη δραχμασ εχουσα δεκα εαν απολεση δραχμην μιαν ουχι απτει λυχνον και σαροι την οικιαν και ζητει επιμελωσ εωσ οτου ευρη⁹ και ευρουσα συγκαλειται τασ φιλασ και τασ γειτονασ λεγουσα συχαριhte μοι οτι ευρον την δραχμην ην απωλεσα¹⁰ ουτως λεγω υμιν χαρα γινεται ενωπιον των αγγελων του θεου επι ενι αμαρτωλω μετανοουντι¹¹ ειπεν δε ανθρωπος τισ ειχεν δυο υιουσ¹² και ειπεν ο νεωτεροσ αυτων τω πατρι πατερ δοσ μοι το επιβαλλον μεροσ τησ ουσιασ και διειλεν αυτοιουσ τον βιον¹³ και μετ ου πολλασ ημερασ συναγαγων απαντα ο νεωτεροσ υιοσ απεδημησεν εις χωραν μακραν και εκει διεσκορπισεν την ουσιαν αυτου ζων ασωτωσ¹⁴ δαπανησαντοσ δε αυτου παντα εγενετο λιμοσ ισχυροσ κατα την χωραν εκεινην και αυτοσ ηρξατο υστερεισθαι¹⁵ και πορευθεισ εκολληθη ενι των πολιτων τησ χωρασ εκεινησ και επεμψεν αυτον εις τουσ αγρουσ αυτου βοσκειν χοιρουσ¹⁶ και επεθυμει γεμισαι την κοιλιαν αυτου απο των κερατιων ων ησθιον οι χοιροι και ουδεισ εδιδου αυτω¹⁷ εισ εαυτον δε ελθων ειπεν ποσοι μισθιοι του πατροσ μου περισσεουσιν αρτων εγω δε λιμω απολλυμαι¹⁸ αναστασ πορευεσμαι προς τον πατερα μου και ερω αυτω πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου¹⁹ και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου ποιησον με ωσ ενα των μισθιων σου²⁰ και αναστασ ηλθεν προς τον πατερα αυτου ετι δε αυτου μακραν απεχοντοσ ειδεν αυτον ο πατηρ αυτου και εσπλαγχνισθη και δραμην επεπεσεν επι τον τραχηλον αυτου και κατεφιλησεν αυτον²¹ ειπεν δε αυτω ο υιοσ πατερ ημαρτον εις τον ουρανον και ενωπιον σου και ουκετι ειμι αξιοσ κληθηναι υιοσ σου²² ειπεν δε ο πατηρ προς τουσ δουλουσ αυτου εξενεγκατε την στολην την πρωτην και ενδυσατε αυτον και δοτε δακτυλιον εις την χειρα αυτου και υποδηματα εις τουσ ποδασ²³ και ενεγκαντες τον μοσchon τον σιτευτον θυσατε και φαγοντες ευφρανθωμεν²⁴ οτι ουτοσ ο υιοσ μου νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλοσ ην και ευρεθη και ηρξαντο ευφραινεσθαι²⁵ ην δε ο υιοσ αυτου ο πρεσβυτεροσ εν αγρω και ωσ ερχομενοσ ηγγισεν τη οικια ηκουσεν συμφωνιασ και χωρων²⁶ και προσκαλεσαμενοσ ενα των παιδων επυνθανετο τι ειη ταυτα²⁷ ο δε ειπεν αυτω οτι ο αδελφοσ σου ηκει και εθυσεν ο πατηρ σου τον μοσchon τον σιτευτον οτι υγιαινοντα αυτον απελαβεν²⁸ ωργισθη δε και ουκ ηθελεν εισελθην ο ουν πατηρ αυτου εξελθων παρεκαλει αυτον²⁹ ο δε αποκριθεισ ειπεν τω πατρι ιδου τοσαυτα ετη δουλευω σοι και ουδεποτε εντολην σου παρηλθον και εμοι ουδεποτε εδωκασ εριφον ινα μετα των φιλων μου ευφρανθω³⁰ οτε δε ο υιοσ σου ουτοσ ο καταφαγων σου τον βιον μετα πορνων ηλθεν εθυσασ αυτω τον μοσchon τον σιτευτον³¹ ο δε ειπεν αυτω τεκνον συ παντοτε μετ εμου ει και παντα τα εμα σα εστιν³² ευφρανθηνα δε και χαρηνα ειδει οτι ο αδελφοσ σου ουτοσ νεκροσ ην και ανεζησεν και απολωλοσ ην και ευρεθη

16

¹ ελεγεν δε και προς τους μαθητας αυτου ανθρωπος τις ην πλουσιος ος ειχεν οικονομον και ουτος διεβληθη αυτω ωσ διασκορπιζων τα υπαρχοντα αυτου ² και φωνησας αυτον ειπεν αυτω τι τουτο ακουω περι σου αποδος τον λογον της οικονομιας σου ου γαρ δυναησαι επι οικονομειν ³ ειπεν δε εν εαυτω ο οικονομος τι ποιησω οτι ο κυριος μου αφαιρεται την οικονομιαν απ εμου σκαπειν ουκ ισχυω επατειν αισχυνομαι ⁴ εγνων την ποιησιν ινα οταν μετασταθω της οικονομιας δεξωμαι με ισοις τοις οικουσι αυτων ⁵ και προσκαλεσαμενος ενα εκαστον των χρεωφειλετων του κυριου εαυτου ελεγεν τω πρωτω ποσον οφειλεις τω κυριω μου ⁶ ο δε ειπεν εκατον βατους ελαιου και ειπεν αυτω δεξαι σου το γραμμα και καθισα ταχεως γραψον πενηκοντα ⁷ επειτα ετερω ειπεν συ δε ποσον οφειλεις ο δε ειπεν εκατον κορους σιτου και λεγει αυτω δεξαι σου το γραμμα και γραψον ογδοηκοντα ⁸ και επηνεσεν ο κυριος τον οικονομον της αδικιας οτι φρονιμως εποιησεν οτι οι υιοι του αιωνου τουτου φρονιμωτεροι υπερ τουσ υιουσ του φωτος εις την γενεαν την εαυτων εισιν ⁹ καγω υμιν λεγω ποιησατε εαυτοις φιλουσ εκ του μαμωνα της αδικιας ινα οταν εκλιπητε δεξωμαι υμασ εις τασ αιωνιουσ σκηνας ¹⁰ ο πιστος εν ελαχιστω και εν πολλω πιστος εστιν και ο εν ελαχιστω αδικος και εν πολλω αδικος εστιν ¹¹ ει ουν εν τω αδικω μαμωνα πιστοι ουκ εγενεσθε το αληθινον τισ υμιν πιστευσει ¹² και ει εν τω αλλοτριω πιστοι ουκ εγενεσθε το υμετερον τισ υμιν δωσει ¹³ ουδεις οικητης δυναται δυσιν κυριοισ δουλευειν η γαρ τον ενα μισησει και τον ετερον αγαπησει η ενος ανθεξεται και του ετερου καταφρονησει ου δυνασθε θεω δουλευειν και μαμωνα ¹⁴ ηκουον δε ταυτα παντα και οι φαρισαιοι φιλαργυροι υπαρχοντες και εξεμυκτηριζον αυτον ¹⁵ και ειπεν αυτοις υμεισ εστε οι δικαιοунτες εαυτουσ ενωπιον των ανθρωπων ο δε θεοσ γινωσκει τασ καρδιασ υμων οτι το εν ανθρωποισ υψηλον βδελυγμα ενωπιον του θεου ¹⁶ ο νομοσ και οι προφηται εωσ ιωαννου απο τοτε η βασιλεια του θεου ευαγγελιζεται και πασ εισ αυτην βιαζεται ¹⁷ ευκοπωτερον δε εστιν τον ουρανον και την γην παρελθειν η του νομου μιαν κεραιαν πεσειν ¹⁸ πασ ο απολυων την γυναικα αυτου και γαμων ετεραν μοιχευει και πασ ο απολελυμενην απο ανδρου γαμων μοιχευει ¹⁹ ανθρωποσ δε τισ ην πλουσιος και ενεδιδυσκετο πορφυραν και βυσσον ευφραινομενοσ καθ ημεραν λαμπρωσ ²⁰ πτωχοσ δε τισ ην ονοματι λαζαροσ οσ εβεβλητο προς τον πυλωνα αυτου ηλκωμενοσ ²¹ και επιθυμων χορτασθηναι απο των ψιχιων των πιπτονων απο της τραπεζησ του πλουσιου αλλα και οι κυνεσ ερχομενοι απελειχον τα ελκη αυτου ²² εγενετο δε αποθανειν τον πτωχον και απενεχθηναι αυτον υπο των αγγελων εις τον κολπον αβρααμ απεθανεν δε και ο πλουσιος και εταφη ²³ και εν τω αδη επαρασ τουσ οφθαλμουσ αυτου υπαρχων εν βασανοισ ορα τον αβρααμ απο μακροθεν και λαζαρον εν τοισ κολποισ αυτου ²⁴ και αυτοσ φωνησασ ειπεν πατερ αβρααμ ελεησον με και πεμψον λαζαρον ινα βαψη το ακρον του δακτυλου αυτου υδατοσ και καταψυξη την γλωσσαν μου οτι οδυνωμαι εν τη φλογι ταυτη ²⁵ ειπεν δε αβρααμ τεκνον μνησθητι οτι απελαβες συ τα αγαθα σου εν τη ζωη σου και λαζαροσ ομοιωσ τα κακα νυν δε ωδε παρακαλειται συ δε οδυνασαι ²⁶ και επι πασιν τουτοισ μεταξυ ημων και υμων χασμα μεγα εστηρικται οπωσ οι θελοντες διαβηναι ενθεν προς υμασ μη δυνανται μηδε οι εκειθεν προς ημασ διαπερωσιν ²⁷ ειπεν δε ερωτω ουν σε πατερ ινα πεμψησ αυτον εις τον οικον του πατροσ μου ²⁸ εχω γαρ πεντε αδελφουσ οπωσ διαμαρτυρηται αυτοισ ινα μη και αυτοι ελθωσιν εις τον τοπον τουτον της βασανου ²⁹ λεγει αυτω αβρααμ εχουσιν μωσα και τουσ προφητασ ακουσατωσαν αυτων ³⁰ ο δε ειπεν ουχι πατερ αβρααμ αλλ εαν τισ απο νεκρων πορευθη προς αυτοουσ μετανοησουσιν ³¹ ειπεν δε αυτω ει μωσεωσ και των προφητων ουκ ακουουσιν ουδε εαν τισ εκ νεκρων αναστη πεισθησονται

17

¹ ειπεν δε προς τους μαθητας ανενδεκτον εστιν του μη ελθειν τα σκανδαλα ουαι δε

δι ου ερχεται ² λυσιτελει αυτω ει μυλος ονικος περικειται περι τον τραχηλον αυτου και ερριπται εις την θαλασσαν η ινα σκανδαλιση ενα των μικρων τούτων ³ προσεχετε εαυτοις εαν δε αμαρτη εις σε ο αδελφος σου επιτιμησον αυτω και εαν μετανοηση αφες αυτω ⁴ και εαν επτακις της ημερας αμαρτη εις σε και επτακις της ημερας επιστρεψη λεγων μετανωο αφησεις αυτω ⁵ και ειπον οι αποστολοι τω κυριω προσθεσ ημιν πιστιν ⁶ ειπεν δε ο κυριος ει εχετε πιστιν ωσ κοκκον σιναπεωσ ελεγετε αν τη συκαμινω ταυτη εκριζωθητι και φυτευθητι εν τη θαλασση και υπηκουσεν αν υμιν ⁷ τισ δε εξ υμων δουλον εχων αροτριωντα η ποιμαινοντα οσ εισελθοντι εκ του αγρου ερει ευθεωσ παρελθων αναπασε ⁸ αλλ ουχι ερει αυτω ετοιμασον τι δειπνησω και περιζωσαμενος διακονει μοι εωσ φαγω και πιω και μετα ταυτα φαγεσαι και πιεσαι συ ⁹ μη χαριν εχει τω δουλω εκεινω οτι εποιησεν τα διαταχθεντα ου δοκω ¹⁰ ουτωσ και υμεις οταν ποιησητε παντα τα διαταχθεντα υμιν λεγετε οτι δουλοι αχρειοι εσμεν οτι ο οφειλομεν ποιησαι πεποιηκαμεν ¹¹ και εγενετο εν τω πορευεσθαι αυτον εις ιερουσαλημ και αυτοσ διηρχετο δια μεσου σαμαρειασ και γαλιλαιασ ¹² και εισερχομενου αυτου εις τινα κωμην απηνητησαν αυτω δεκα λεπροι ανδρες οι εστησαν πορρωθεν ¹³ και αυτοι ηραν φωνην λεγοντες ιησου επιστατα ελειησον ημασ ¹⁴ και ιδων ειπεν αυτοισ πορευθεντες επιδειξατε εαυτουσ τοισ ιερευσιν και εγενετο εν τω υπαγειν αυτοουσ εκαθαρισθησαν ¹⁵ εις δε εξ αυτων ιδων οτι ιαθη υπεστρεψεν μετα φωνησ μεγαλησ δοξαζων τον θεον ¹⁶ και επεσεν επι προσωπον παρα τουσ ποδασ αυτου ευχαριστων αυτω και αυτοσ ην σαμαρειτησ ¹⁷ αποκριθεισ δε ο ιησουσ ειπεν ουχι οι δεκα εκαθαρισθησαν οι δε εννεα που ¹⁸ ουχ ευρεθησαν υποστρεψαντες δουнай δοξαν τω θεω ει μη ο αλλογενησ ουτοσ ¹⁹ και ειπεν αυτω αναστασ πορευου η πιστισ σου σεσωκεν σε ²⁰ επερωτηθεισ δε υπο των φαρισαιων ποτε ερχεται η βασιλεια του θεου απεκριθη αυτοισ και ειπεν ουκ ερχεται η βασιλεια του θεου μετα παρατηρησεωσ ²¹ ουδε ερουσιν ιδου ωδε η ιδου εκει ιδου γαρ η βασιλεια του θεου εντοσ υμων εστιν ²² ειπεν δε προσ τουσ μαθητασ ελευσονται ημεραι οτε επιθυμησετε μιαν των ημερων του υιου του ανθρωπου ιδειν και ουκ οψεσθε ²³ και ερουσιν υμιν ιδου ωδε η ιδου εκει μη απεληθητε μηδε διωξητε ²⁴ ωσπερ γαρ η αστραπη η αστραπτουσα εκ τισ υψ ουρανον εις την υψ ουρανον λαμπει ουτωσ εσται ο υιοσ του ανθρωπου εν τη ημερα αυτου ²⁵ πρωτων δε δει αυτον πολλα παθειν και αποδοκιμασθηναι απο της γενεασ ταυτησ ²⁶ και καθωσ εγενετο εν ταισ ημεραισ νωε ουτωσ εσται και εν ταισ ημεραισ του υιου του ανθρωπου ²⁷ ησθιον επινον εγαμουσ εξαγαμιζοντο αχρι ησ ημερασ εισηλθεν νωε εις την κιβωτον και ηλθεν ο κατακλυσμοσ και απωλεσεν απαντασ ²⁸ ομοιωσ και ω εγενετο εν ταισ ημεραισ λωτ ησθιον επινον ηγοραζον επωλων εφυτενον ωκοδομουσ ²⁹ η δε ημερα εξηλθεν λωτ απο σοδομων εβρεξεν πυρ και θειον απ ουρανον και απωλεσεν απαντασ ³⁰ κατα ταυτα εσται η ημερα ο υιοσ του ανθρωπου αποκαλυπτεται ³¹ εν εκεινη τη ημερα οσ εσται επι του δωματοσ και τα σκευη αυτου εν τη οικια μη καταβατω αραι αυτα και ο εν τω αγρω ομοιωσ μη επιστρεψατω εις τα οπισω ³² μνημονευετε της γυναικοσ λωτ ³³ οσ εαν ζητηση την ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτην και οσ εαν απολεση αυτην ζωογονησει αυτην ³⁴ λεγω υμιν ταυτη τη νυκτι εσονται δυο επι κλινησ μια εις παραληφθησεται και ο ετεροσ αφεθησεται ³⁵ δυο εσονται αληθουσαι επι το αυτο μια παραληφθησεται και η ετερα αφεθησεται ³⁶ ³⁷ και αποκριθεντεσ λεγουσιν αυτω που κυριε ο δε ειπεν αυτοισ οπου το ωψμα εκει συναχθησονται οι αετοι

18

¹ ελεγεν δε και παραβολην αυτοισ προσ το δειν παντοτε προσευχεσθαι και μη εκκακειν ² λεγων κριτησ τισ ην εν τινι πολει τον θεον μη φοβουμενοσ και ανθρωπον μη εντρεπομενοσ ³ χηρα δε ην εν τη πολει εκεινη και ηρχετο προσ αυτον λεγουσα εκδικησον με απο του αντιδικου μου ⁴ και ουκ ηθελησεν επι χρονον μετα δε ταυτα ειπεν εν εαυτω

ει και τον θεον ου φοβουμαι και ανθρωπον ουκ εντρεπομαι ⁵ δια γε το παρεχειν μοι κοπον την χηραν ταυτην εκδικησω αυτην ινα μη εισ τελος ερχομενη υποπιαζη με ⁶ ειπεν δε ο κυριος ακουσατε τι ο κριτης της αδικιας λεγει ⁷ ο δε θεος ου μη ποιησει την εκδικησιν των εκλεκτων αυτου των βουωντων προς αυτον ημερας και νυκτος και μακροθυμων επ αυτοις ⁸ λεγω υμιν οτι ποιησει την εκδικησιν αυτων εν ταχει πλην ο υιος του ανθρωπου ελθων αρα ευρησει την πιστιν επι της γης ⁹ ειπεν δε προς τινας τους πεποιθотας εφ εαυτοις οτι εισιν δικαιοι και εξουθενουντας τους λοιπους την παραβολην ταυτην ¹⁰ ανθρωποι δυο ανεβησαν εισ το ιερον προσευξασθαι ο εισ φαρισαιοσ και ο ετερος τελωνης ¹¹ ο φαρισαιοσ σταθεισ προς εαυτον ταυτα προσηυχето ο θεος ευχαριστω σοι οτι ουκ ειμι ωσπερ οι λοιποι των ανθρωπων αρπαγεσ αδικοι μοιχοι η και ωσ ουτος ο τελωνης ¹² νηστευω δις του σαββατου αποδεκατω παντα οσα κτωμαι ¹³ και ο τελωνης μακροθεν εστωσ ουκ ηθελεν ουδε τους οφθαλμουσ εισ τον ουρανον επαραι αλλ ετυπεν εισ το στηθος αυτου λεγων ο θεος ιασθητι μοι τω αμαρτωλω ¹⁴ λεγω υμιν κατεβη ουτος δεδικαιωμενοσ εις τον οικον αυτου η γαρ εκεινοσ οτι πασ ο υψων εαυτον ταπεινωθησεται ο δε ταπεινων εαυτον υψωθησεται ¹⁵ προσεφερον δε αυτω και τα βρεφη ινα αυτων απτηται ιδοντες δε οι μαθηται επετιμησαν αυτοις ¹⁶ ο δε ιησους προσκαλεσαμενοσ αυτα ειπεν αφετε τα παιδια ερχεσθαι προς με και μη κωλυετε αυτα των γαρ τοιουτων εστιν η βασιλεια του θεου ¹⁷ αμην λεγω υμιν οσ εαν μη δεξηται την βασιλειαν του θεου ωσ παιδιον ου μη εισελθη εισ αυτην ¹⁸ και επηρωτησεν τισ αυτον αρχων λεγων διδασκαλε αγαθε τι ποιησασ ζωην αιωνιον κληρονομησω ¹⁹ ειπεν δε αυτω ο ιησους τι με λεγεισ αγαθον ουδεισ αγαθοσ ει μη εισ ο θεοσ ²⁰ τασ εντολασ οιδασ μη μοιχευσησ μη φονευσησ μη κλεψησ μη ψευδομαρτυρησησ τιμα τον πατερα σου και την μητερα σου ²¹ ο δε ειπεν ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητοσ μου ²² ακουσασ δε ταυτα ο ιησους ειπεν αυτω ετι εν σοι λειπει παντα οσα εχεισ πωλησον και διαδοσ πτωχοισ και εξεισ θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθει μοι ²³ ο δε ακουσασ ταυτα περιλυποσ εγενετο ην γαρ πλουσιοσ σφοδρα ²⁴ ιδων δε αυτον ο ιησους περιλυπον γενομενον ειπεν πωσ δυσκολωσ οι τα χρηματα εχοντεσ εισελευσονται εισ την βασιλειαν του θεου ²⁵ ευκοπωτερον γαρ εστιν καμηλον δια τρυμαλιασ ραφιδοσ εισελθειν η πλουσιοσ εισ την βασιλειαν του θεου εισελθειν ²⁶ ειπον δε οι ακουσαντεσ και τισ δυναται σωθηναι ²⁷ ο δε ειπεν τα αδυνατα παρα ανθρωποισ δυνατα εστιν παρα τω θεω ²⁸ ειπεν δε πετροσ ιδου ημεισ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι ²⁹ ο δε ειπεν αυτοις αμην λεγω υμιν οτι ουδεισ εστιν οσ αφηκεν οικιαν η γονεισ η αδελφουσ η γυναικα η τεκνα ενεκεν της βασιλειασ του θεου ³⁰ οσ ου μη απολαβησ πολλαπλασιοσ εν τω καιρω τουτω και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωην αιωνιον ³¹ παραλαβων δε αυτοσ δε τωσ δωδεκα ειπεν προς αυτοουσ ιδου αναβαινομεν εισ ιεροσολυμα και τελεσθησεται παντα τα γεγραμμενα δια των προφητων τω υιω του ανθρωπου ³² παραδοθησεται γαρ τοισ εθνεσιν και εμπαιχθησεται και υβρισθησεται και εμπτυσθησεται ³³ και μαστιγωσαντεσ αποκτενουσιν αυτον και τη ημερα τη τριτη αναστησεται ³⁴ και αυτοι ουδεν τουτων συνηκαν και ην το ρημα τουτο κεκρυμμενον απ αυτων και ουκ εγινωσκον τα λεγομενα ³⁵ εγενετο δε εν τω εγγιζειν αυτον εισ ιεριχω τυφλοσ τισ εκαθητο παρα την οδον προσαιτων ³⁶ ακουσασ δε οχλου διαπορευομενον επυθνανετο τι ειη τουτο ³⁷ απηγγειλαν δε αυτω οτι ιησουσ ο ναζωραιοσ παρερχεται ³⁸ και εβοησεν λεγων ιησου υιε δαυιδ ελεησον με ³⁹ και οι προαγοντεσ επετιμων αυτω ινα σιωπηση αυτοσ δε πολλω μαλλον εκραζεν υιε δαυιδ ελεησον με ⁴⁰ σταθεισ δε ο ιησουσ εκελευσεν αυτον αχθηναι προς αυτον εγγισαντοσ δε αυτου επηρωτησεν αυτον ⁴¹ λεγων τι σοι θελεισ ποιησω ο δε ειπεν κυριε ινα αναβλεψω ⁴² και ο ιησουσ ειπεν αυτω αναβλεψον η πιστισ σου σεσωκεν σε ⁴³ και παραχηρημα ανεβλεψεν και ηκολουθει αυτω δοξαζων τον θεον και πασ ο λαοσ ιδων εδωκεν αινον τω θεω

19

¹ και εισελθων διηρχετο την ιερικω ² και ιδου ανηρ ονοματι καλουμενος ζακχαιος και αυτος ην αρχιτελωνης και ουτος ην πλουσιος ³ και εξητει ιδειν τον ιησουν τις εστιν και ουκ ηδυνατο απο του οχλου οτι τη ηλικια μικρος ην ⁴ και προδραμων εμπροσθεν ανεβη επι συκομωραιαν ινα ιδη αυτον οτι εκεινης εμελλεν διερχεσθαι ⁵ και ωσ ηλθεν επι τον τοπον αναβλεψας ο ιησους ειδεν αυτον και ειπεν προς αυτον ζακχαιε σπευσας καταβηθι σημερον γαρ εν τω οικω σου δει με μειναι ⁶ και σπευσας κατεβη και υπεδεξατο αυτον χαιρων ⁷ και ιδοντες παντες διεογγυζον λεγοντες οτι παρα αμαρτωλω ανδρι εισηλθεν καταλυσαι ⁸ σταθεισ δε ζακχαιος ειπεν προς τον κυριον ιδου τα ημιση των υπαρχοντων μου κυριε διδωμι τοις πτωχοις και ει τινος τι εσυκοφαντησα αποδιδωμι τετραπλουν ⁹ ειπεν δε προς αυτον ο ιησους οτι σημερον σωτηρια τω οικω τουτω εγενετο καθοτι και αυτος υιος αβρααμ εστιν ¹⁰ ηλθεν γαρ ο υιος του ανθρωπου ζητησαι και σωσαι το απολωλος ¹¹ ακουοντων δε αυτων ταυτα προσθεισ ειπεν παραβολην δια το εγγυσ αυτον ειναι ιερουσαλημ και δοκειν αυτους οτι παραχρημα μελλει η βασιλεια του θεου αναφαινεσθαι ¹² ειπεν ουν ανθρωπος τις ευγενης επορευθη εις χωραν μακραν λαβειν εαυτω βασιλειαν και υποστρεψαι ¹³ καλεσας δε δεκα δουλους αυτου εδωκεν αυτοις δεκα μνας και ειπεν προς αυτους πραγματευσασθε εως ερχομαι ¹⁴ οι δε πολιται αυτου εμισουν αυτον και απεστειλαν πρεσβειαν οπισω αυτου λεγοντες ου θελομεν τουτον βασιλευσαι εφ ημας ¹⁵ και εγενετο εν τω επανελθειν αυτον λαβοντα την βασιλειαν και ειπεν φωνηθηται αυτω τους δουλους τουτους οισ εδωκεν το αργυριον ινα γνω τις τι διεπραγματευσατο ¹⁶ παρεγενετο δε ο πρωτος λεγων κυριε η μνα σου προσειργασατο δεκα μνας ¹⁷ και ειπεν αυτω εν αγαθε δουλε οτι εν ελαχιστω πιστος εγενου ισθι εξουσιαν εχων επανω δεκα πολεων ¹⁸ και ηλθεν ο δευτερος λεγων κυριε η μνα σου εποηισεν πεντε μνας ¹⁹ ειπεν δε και τουτω και συ γινου επανω πεντε πολεων ²⁰ και ετερος ηλθεν λεγων κυριε ιδου η μνα σου ην ειχον αποκειμενην εν σουδαριω ²¹ εφοβουμην γαρ σε οτι ανθρωπος αυστηρος ει αιρεισ ο ουκ εθηκασ και θεριζεισ ο ουκ εσπειρασ ²² λεγει δε αυτω εκ του στοματος σου κρινω σε πονηρε δουλε ηδεις οτι εγω ανθρωπος αυστηρος ειμι αιρων ο ουκ εθηκα και θεριζων ο ουκ εσπειρα ²³ και δια τι ουκ εδωκασ το αργυριον μου επι τραπεζαν και εγω ελθων συν τοκω αν επραξα αυτο ²⁴ και τοις παρεστωσιν ειπεν αρατε απ αυτου την μναν και δοτε τω τας δεκα μνας εχοντι ²⁵ και ειπον αυτω κυριε εχει δεκα μνας ²⁶ λεγω γαρ υμιν οτι παντι τω εχοντι δοθησεται απο δε του μη εχοντος και ο εχει αρθησεται απ αυτου ²⁷ πλην τους εχθρους μου εκεινους τους μη θελησαντας με βασιλευσαι επ αυτους αγαγετε ωδε και κατασφαξατε εμπροσθεν μου ²⁸ και ειπων ταυτα επορευετο εμπροσθεν αναβαινων εις ιεροσολυμα ²⁹ και εγενετο ωσ ηγγισεν εις βηθσαφαι και βηθανιαν προς το ορος το καλουμενον ελαιων απεστειλεν δυο των μαθητων αυτου ³⁰ ειπων υπαγετε εις την κατεναντι κωμην εν η εισπορευομενοι ευρησετε πωλον δεδεμενον εφ ον ουδεις πωποτε ανθρωπων εκαθισεν λυσαντες αυτον αγαγετε ³¹ και εαν τις υμας ερωτα δια τι λυετε ουτως ερειτε αυτω οτι ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³² απελθοντες δε οι απεσταλμενοι ευρον καθως ειπεν αυτοις ³³ λυοντων δε αυτων τον πωλον ειπον οι κυριοι αυτου προς αυτους τι λυετε τον πωλον ³⁴ οι δε ειπον ο κυριος αυτου χρειαν εχει ³⁵ και ηγαγον αυτον προς τον ιησουν και επιρριψαντες εαυτων τα ιματια επι τον πωλον επεβιβασαν τον ιησουν ³⁶ πορευομενου δε αυτου υπεστρωννυσον τα ιματια αυτων εν τη οδω ³⁷ εγγιζοντος δε αυτου ηδη προς τη καταβασει του ορους των ελαιων ηρξαντο απαν το πληθος των μαθητων χαιροντες αινειν τον θεον φωνη μεγαλη περι πασων ων ειδον δυναμεων ³⁸ λεγοντες ευλογημενος ο ερχομενος βασιλευσ εν ονοματι κυριου ειρηνην εν ουρανω και δοξα εν υψιστοις ³⁹ και τινεσ των φαρισαιων απο του οχλου ειπον προς αυτον διδασκαλε επιτιμησον τοις μαθηταις σου ⁴⁰ και αποκριθεισ ειπεν αυτοις λεγω υμιν οτι εαν ουτοι σιωπησωσιν οι λιθοι κεκραζονται ⁴¹ και ωσ ηγγισεν

ιδων την πολιν εκλαυσεν επ αυτη ⁴² λεγων οτι ει εγνωσ και συ και γε εν τη ημερα σου ταυτη τα προς ειρηνην σου νυν δε εκρυβη απο οφθαλμων σου ⁴³ οτι ηξουσιν ημεραι επι σε και περιβαλουσιν οι εχθροι σου χαρακα σοι και περικυκλωσουσιν σε και συνεξουσιν σε παντοθεν ⁴⁴ και εδαφιουσιν σε και τα τεκνα σου εν σοι και ουκ αφησουσιν εν σοι λιθον επι λιθω ανθων ουκ εγνωσ τον καιρον της επισκοπησ σου ⁴⁵ και εισελθων εις το ιερων ηρξατο εκβαλλειν τους πωλοντας εν αυτω και αγοραζοντας ⁴⁶ λεγων αυτοισ γεγραπται ο οικος μου οικος προσευχης εστιν υμεις δε αυτον εποηισατε σπηλαιον ληστων ⁴⁷ και ην διδασκων το καθ ημεραν εν τω ιερω οι δε αρχιερεισ και οι γραμματεισ εξητουν αυτον απολεσαι και οι πρωτοι του λαου ⁴⁸ και ουχ ευρισκον το τι ποιησωσιν ο λαος γαρ απασ εξεκεραματου αυτου ακουωσιν

20

¹ και εγενετο εν μια των ημερων εκεινων διδασκοντος αυτου τον λαον εν τω ιερω και ευαγγελιζομενου επεστησαν οι ιερεισ και οι γραμματεισ συν τοισ πρεσβυτεροισ ² και ειπον προς αυτον λεγοντες ειπε ημιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τισ εστιν ο δους σοι την εξουσιαν ταυτην ³ αποκριθεισ δε ειπεν προς αυτοουσ ερωτησω υμασ καγω ενα λογον και ειπατε μοι ⁴ το βαπτισμα ιωαννου εξ ουρανου ην η εξ ανθρωπων ⁵ οι δε συνελογισαντο προς εαυτους λεγοντες οτι εαν ειπωμεν εξ ουρανου ερει δια τι ουκ επιστευσατε αυτω ⁶ εαν δε ειπωμεν εξ ανθρωπων πασ ο λαος καταλιθασει ημασ πεπεισμενοσ γαρ εστιν ιωαννην προφητην ειναι ⁷ και απεκριθησαν μη ειδεναι ποθεν ⁸ και ο ιησουσ ειπεν αυτοισ ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω ⁹ ηρξατο δε προς τον λαον λεγειν την παραβολην ταυτην ανθρωποσ εφυτευσεν αμπελωνα και εξεδοτο αυτον γεωργοισ και απεδημησεν χρονουσ ικανουσ ¹⁰ και εν καιρω απεστειλεν προς τουσ γεωργοουσ δουλον ινα απο του καρπου του αμπελωνοσ δωσιν αυτω οι δε γεωργοι δειραντες αυτον εξαπεστειλαν κενον ¹¹ και προσεθετο πεμφαι ετερον δουλον οι δε κακεινον δειραντες και ατιμασαντες εξαπεστειλαν κενον ¹² και προσεθετο πεμφαι τριτον οι δε και τουτον τραυματισαντες εξεβαλον ¹³ ειπεν δε ο κυριοσ του αμπελωνοσ τι ποιησω πεμφω τον υιον μου τον αγαπητον ιωσφ τουτον ιδοντες εντραπησονται ¹⁴ ιδοντες δε αυτον οι γεωργοι διελογιζοντο προς εαυτους λεγοντες ουτοσ εστιν ο κληρονομοσ δευτε αποκτεινωμεν αυτον ινα ημων γενηται η κληρονομια ¹⁵ και εκβαλοντες αυτον εξω του αμπελωνοσ απεκτειναν τι ουν ποιησει αυτοισ ο κυριοσ του αμπελωνοσ ¹⁶ ελευσεται και απολεσει τουσ γεωργοουσ τουτουσ και δωσει τον αμπελωνα αλλοισ ακουσαντες δε ειπον μη γενοιτο ¹⁷ ο δε εμβλεψασ αυτοισ ειπεν τι ουν εστιν το γεγραμμενον τουτο λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτοσ εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ ¹⁸ πασ ο πεσων επ εκεινον τον λιθον συνθλασθησεται εφ ον δ αν πεση λικμησει αυτον ¹⁹ και εξητησαν οι αρχιερεισ και οι γραμματεισ επιβαλειν επ αυτον τασ χειρασ εν αυτη τη ωρα και εφοβηθησαν εγνωσαν γαρ οτι προς αυτοουσ την παραβολην ταυτην ειπεν ²⁰ και παρατηρησαντες απεστειλαν εγκαθητουσ υποκρινομενουσ εαυτουσ δικαιοουσ ειναι ινα επιλαβωνται αυτου λογου εις το παραδουнай αυτον τη αρχη και τη εξουσια του ηγεμονοσ ²¹ και επηρωτησαν αυτον λεγοντες διδασκαλε οίδαμεν οτι ορθωσ λεγεις και διδασκεισ και ου λαμβανεισ προσωπον αλλ επ αληθειασ την οδον του θεου διδασκεισ ²² εξεστιν ημιν καισαρι φορον δουнай η ου ²³ κατανοησασ δε αυτων την πανουργιαν ειπεν προς αυτοουσ τι με πειραζετε ²⁴ επιδειξατε μοι δηναριον τινοσ εχει εικονα και επιγραφην αποκριθεντες δε ειπον καισαροσ ²⁵ ο δε ειπεν αυτοισ αποδοτε τοιυν τα καισαροσ καισαρι και τα του θεου τω θεω ²⁶ και ουκ ισχυσαν επιλαβεσθαι αυτου ρηματουσ εναντιον του λαου και θαυμασαντες επι τη αποκρισει αυτου εσιγησαν ²⁷ προσελθοντες δε τινεσ των σαδδουκαιων οι αντιλεγοντες αναστασιν μη ειναι επηρωτησαν αυτον ²⁸ λεγοντες διδασκαλε μωσησ εγραψεν ημιν εαν τινοσ αδελφοσ

αποθανη εχων γυναικα και ουτος ατεκνος αποθανη ινα λαβη ο αδελφος αυτου την γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ²⁹ επτα ουν αδελφοι ησαν και ο πρωτος λαβων γυναικα απεθανεν ατεκνος ³⁰ και ελαβεν ο δευτερος την γυναικα και ουτος απεθανεν ατεκνος ³¹ και ο τριτος ελαβεν αυτην ωσαυτως ωσαυτως δε και οι επτα ου κατελιπον τεκνα και απεθανον ³² υστερον δε παντων απεθανεν και η γυνη ³³ εν τη ουν αναστασει τινος αυτων γινεται γυνη οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα ³⁴ και αποκριθεισ ειπεν αυτοις ο ιησους οι υιοι του αιωνος τουτου γαμουσιν και εκγαμισκονται ³⁵ οι δε καταξιωθεντες του αιωνος εκεινου τυχειν και της αναστασεως της εκ νεκρων ουτε γαμουσιν ουτε εκγαμιζονται ³⁶ ουτε γαρ αποθानειν ετι δυναται ισαγγελιοι γαρ εισιν και υιοι εισιν του θεου της αναστασεως υιοι οντες ³⁷ οτι δε εγειρονται οι νεκροι και μωσησ εμνηυσεν επι της βατου ωσ λεγει κυριον τον θεον αβρααμ και τον θεον ισαακ και τον θεον ιακωβ ³⁸ θεος δε ουκ εστιν νεκρων αλλα ζωντων παντες γαρ αυτω ζωσιν ³⁹ αποκριθεντες δε τιεσε των γραμματεων ειπον διδασκαλε καλωσ ειπασ ⁴⁰ ουκετι δε ετολμων επερωταν αυτον ουδεν ⁴¹ ειπεν δε προς αυτους πως λεγουσιν τον χριστον υιον δαυιδ ειναι ⁴² και αυτοσ δαυιδ λεγει εν βιβλω ψαλμων ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ⁴³ εωσ αν θω τουσ εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ⁴⁴ δαυιδ ουν κυριον αυτον καλει και πως υιοσ αυτου εστιν ⁴⁵ ακουοντοσ δε παντοσ του λαου ειπεν τοισ μαθηταισ αυτου ⁴⁶ προσεχετε απο των γραμματεων των θελοντων περιπατειν εν στολαιοσ και φιλουντων ασπασμουσ εν ταισ αγοραισ και πρωτοκαθεδριασ εν ταισ συναγωγαισ και πρωτοκλιαισ εν τοισ δειπνοισ ⁴⁷ οι κατεσθιουσιν τασ οικιασ των χηρων και προφασει μακρα προσευχονται ουτοι ληψονται περισσοτερον κριμα

21

¹ αναβλεψασ δε ειδεν τουσ βαλλοντασ τα δωρα αυτων εισ το γαζοφυλακιον πλουσιουσ ² ειδεν δε τινα και χηραν πενιχραν βαλλουσαν εκει δυο λεπτα ³ και ειπεν αληθωσ λεγω υμιν οτι η χηρα η πωχη αυτη πλειον παντων εβαλεν ⁴ απαντεσ γαρ ουτοι εκ του περισσευοντοσ αυτοισ εβαλον εισ τα δωρα του θεου αυτη δε εκ του υστερηματοσ αυτησ απαντα τον βιον ον ειχεν εβαλεν ⁵ και τινων λεγοντων περι του ιερου οτι λιθοισ καλοισ και αναθημασιν κεκοσμηται ειπεν ⁶ ταυτα α θεωρειτε ελευσονται ημεραι εν αισ ουκ αρεθησεται λιθοσ επι λιθω οσ ου καταλυθησεται ⁷ εηρωτησαν δε αυτον λεγοντεσ διδασκαλε ποτε ουν ταυτα εσται και τι το σημειον οταν μελλη ταυτα γινεσθαι ⁸ ο δε ειπεν βλεπετε μη πλανηθητε πολλοι γαρ ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντεσ οτι εγω ειμι και ο καιροσ ηγγικεν μη ουν πορευθητε οπισω αυτων ⁹ οταν δε ακουσητε πολεμουσ και ακαταστασιασ μη πτοηθητε δει γαρ ταυτα γενεσθαι πρωτον αλλ ουκ ευθεωσ το τελοσ ¹⁰ τοτε ελεγεν αυτοισ εγερθησεται εθνοσ επι εθνοσ και βασιλεια επι βασιλεια ¹¹ σεισμοι τε μεγαλοι κατα τοπουσ και λιμοι και λοιμοι εσονται φοβητρα τε και σημεια απ ουρανου μεγαλα εσται ¹² προ δε τουτων παντων επιβαλουσιν εφ υμασ τασ χειρασ αυτων και διωξουσιν παραδιδοντεσ εισ συναγωγασ και φυλακασ αγομενουσ επι βασιλεια και ηγεμονασ ενεκεν του ονοματοσ μου ¹³ αποβησεται δε υμιν εισ μαρτυριον ¹⁴ θεσθε ουν εισ τασ καρδιασ υμων μη προμελεταν απολογηθηται ¹⁵ εγω γαρ δωωσ υμιν στομα και σοφια η ου δυνησονται αντειπειν ουδε αντιστηναι παντεσ οι αντικειμενοι υμιν ¹⁶ παραδοθησεσθε δε και υπο γονεων και συγγενων και φιλων και αδελφων και θανατωσουσιν εξ υμων ¹⁷ και εσεσθε μισουμενοι υπο παντων δια το ονομα μου ¹⁸ και θριξ εκ της κεφαλησ υμων ου μη αποληται ¹⁹ εν τη υπομονη υμων κτησασθε τασ ψυχασ υμων ²⁰ οταν δε ιδητε κυκλουμενην υπο στρατοπεδων την ιερουσαλημ τοτε γνωτε οτι ηγγικεν η ερημωσισ αυτησ ²¹ τοτε οι εν τη ιουδαια φευγετωσαν εισ τα ορη και οι εν μεσω αυτησ εκχωρειτωσαν και οι εν ταισ χωραισ μη εισερχεσθησαν εισ αυτην ²² οτι ημεραι εκδικησεωσ αυται εισιν του πλησθηναι παντα τα γεγραμμενα ²³ ουαι δε ταισ εν γαστρι εχουσαισ και ταισ θηλαζουσαισ εν εκειναισ ταισ ημεραισ

εσται γαρ αναγκη μεγαλη επι της γης και οργη εν τω λαω τουτω ²⁴ και πεσουνται στοματι μαχαιρας και αιχμαλωτισθησονται εις παντα τα εθνη και ιερουσαλημ εσται πατουμενη υπο εθνων αχρι πληρωθωσιν καιροι εθνων ²⁵ και εσται σημεια εν ηλιω και σεληνη και αστροισ και επι της γης συνοχη εθνων εν απορια ηχουσης θαλασσης και σαλου ²⁶ αποψυχοντων ανθρωπων απο φοβου και προσδοκιας των επερχομενων τη οικουμενη αι γαρ δυναμεις των ουρανων σαλευθησονται ²⁷ και τοτε οψονται τον υιον του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελη μετα δυναμειω και δοξης πολλης ²⁸ αρχομενων δε τουτων γινεσθαι ανακυψατε και επαρατε τας κεφαλας υμων διοτι εγγιζει η απολυτρωσις υμων ²⁹ και ειπεν παραβολην αυτοις ιδετε την συκιην και παντα τα δενδρα ³⁰ οταν προβαλωσιν ηδη βλεποντες αφ εαυτων γινωσκετε οτι ηδη εγγυς το θερος εστιν ³¹ ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν η βασιλεια του θεου ³² αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη εως αν παντα γενηται ³³ ο ουρανος και η γη παρελευσονται οι δε λογοι μου ου μη παρελθωσιν ³⁴ προσεχετε δε εαυτοις μηποτε βαρηθωσιν υμων αι καρδια εν κραιπαλη και μεθη και μεριμναισι βιωτικαισι και αιφνιδιος εφ υμας επιστη η ημερα εκεινη ³⁵ ως παγισ γαρ επελευσεται επι παντας τους καθημενους επι προσωπον πασης της γης ³⁶ αγρυπνειτε ουν εν παντι καιρω δεομενοι ινα καταξιωθητε εκφυγειν παντα τα μελλοντα γινεσθαι και σταθηναι εμπροσθεν του υιου του ανθρωπου ³⁷ ην δε τας ημερας εν τω ιερω διδασκων τας δε νυκτας εξερχομενος ηυλιζετο εις το ορος το καλουμενον ελαιων ³⁸ και πας ο λαος ωρθηριζεν προς αυτον εν τω ιερω ακουειν αυτου

22

¹ ηγγιζεν δε η εορτη των αζυμων η λεγομενη πασχα ² και εξητουν οι αρχιερεις και οι γραμματεις το πως ανελθουν αυτον εφοβουντο γαρ τον λαον ³ εισηλθεν δε σατανας εις ιουδαν τον επικαλουμενον ισκαριωτην οντα εκ του αριθμου των δωδεκα ⁴ και απελθων συνελαλησεν τοις αρχιερευσι και στρατηγοις το πως αυτον παραδω αυτοις ⁵ και εχαρησαν και συνεθεντο αυτω αργυριον δουναι ⁶ και εξωμολογησεν και εξητει ευκαιριαν του παραδουαι αυτον αυτοις ατερ οχλου ⁷ ηλθεν δε η ημερα των αζυμων εν η εδει θυεσθαι το πασχα ⁸ και απεστειλεν πετρον και ιωαννην ειπων πορευθεντες ετοιμασατε ημιν το πασχα ινα φαγωμεν ⁹ οι δε ειπον αυτω που θελεις ετοιμασομεν ¹⁰ ο δε ειπεν αυτοις ιδου εισελθοντων υμων εις την πολιν συναντησει υμιν ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων ακολουθησατε αυτω εις την οικιαν ου εισπορευεται ¹¹ και ερειτε τω οικοδεσποτη της οικιας λεγει σοι ο διδασκαλος που εστιν το καταλυμα οπου το πασχα μετα των μαθητων μου φαγω ¹² κακεινος υμιν δειξει ανωγειον μεγα εστρωμενον εκει ετοιμασατε ¹³ απελθοντες δε ευρον καθως ειρηκεν αυτοις και ητοιμασαν το πασχα ¹⁴ και οτε εγενετο η ωρα ανεπεσεν και οι δωδεκα αποστολοι συν αυτω ¹⁵ και ειπεν προς αυτους επιθυμια επεθυμησα τουτου του πασχα φαγειν μεθ υμων προ του με παθειν ¹⁶ λεγω γαρ υμιν οτι ουκετι ου μη φαγω εξ αυτου εως οτου πληρωθη εν τη βασιλεια του θεου ¹⁷ και δεξαμενος ποτηριον ευχαριστησας ειπεν λαβετε τουτο και διαμερισατε εαυτοις ¹⁸ λεγω γαρ υμιν οτι ου μη πιω απο του γενηματος της αμπελου εως οτου η βασιλεια του θεου ελθη ¹⁹ και λαβων αρτον ευχαριστησας εκλασεν και εδωκεν αυτοις λεγων τουτο εστιν το σωμα μου το υπερ υμων διδομενον τουτο ποιεите εις την εμην αναμνησιν ²⁰ ωσαυτως και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εν τω αιματι μου το υπερ υμων εκχυνομενον ²¹ πλην ιδου η χειρ του παραδιδοντος με μετ εμου επι της τραπεζης ²² και ο μεν υιος του ανθρωπου πορευεται κατα το ωρισμενον πλην ουαι τω ανθρωπω εκεινω δι ου παραδιδοται ²³ και αυτοι ηρξαντο συζητην προς εαυτους το τισ αρα ειη εξ αυτων ο τουτου μελλων πρασσειν ²⁴ εγενετο δε και φιλονεικια εν αυτοις το τισ αυτων δοκει ιναιαι μειζων ²⁵ ο δε ειπεν αυτοις οι βασιλεις των εθνων κυριευουσιν αυτων και οι εξουσιαζοντες αυτων ευεργεται καλουνται ²⁶ υμεις δε ουχ

ουτως αλλ ο μειζων εν υμιν γενεσθω ωσ ο νεωτερος και ο ηγουμενος ωσ ο διακωνων
²⁷ τισ γαρ μειζων ο ανακειμενος η ο διακωνων ουχι ο ανακειμενος εγω δε ειμι εν μεσω
 υμων ωσ ο διακωνων ²⁸ υμεις δε εστε οι διαμεμενηκοτες μετ εμου εν τοις πειρασμοις μου
²⁹ καγω διατιθεμαι υμιν καθωσ διεθετο μοι ο πατηρ μου βασιλειαν ³⁰ ινα εσθιητε και
 πινητε επι της τραπεζησ μου και καθισεσθε επι θρονων κρινοντες τασ δωδεκα φυλασ
 του ισραηλ ³¹ ειπεν δε ο κυριος σιμων σιμων ιδου ο σατανας εξητησατο υμασ του
 σνιασαι ωσ τον σιτον ³² εγω δε εδειηθην περι σου ινα μη εκλιπη η πιστισ σου και συ
 ποτε επιστρεψασ στηριζον τουσ αδελφουσ σου ³³ ο δε ειπεν αυτω κυριε μετα σου ετοιμοσ
 ειμι και εισ φυλακην και εισ θανατον πορευεσθαι ³⁴ ο δε ειπεν λεγω σοι πετρε ου μη
 φωνηση σημερον αλεκτωρ πριν η τρισ απαρνηση μη ειδεναι με ³⁵ και ειπεν αυτοισ οτε
 απεστειλα υμασ ατερ βαλαντιου και πηρασ και υποδηματων μη τινοσ υστερησατε οι δε
 ειπον ουθενοσ ³⁶ ειπεν ουν αυτοισ αλλα νυν ο εχων βαλαντιον αρατω ομοιωσ και πηραν
 και ο μη εχων πωλησει το ιματιον αυτου και αγορασει μαχαιραν ³⁷ λεγω γαρ υμιν οτι επι
 τουτο το γεγραμμενον δει τελεσθηναι εν εμοι το και μετα ανομια ελογισθη και γαρ τα
 περι εμου τελοσ εχει ³⁸ οι δε ειπον κυριε ιδου μαχαιρα ιωδε δυο ο δε ειπεν αυτοισ ικανον
 εστιν ³⁹ και εξελθων επορευθη κατα το εθιοσ εισ το οροσ των ελαιων ηκολουθησαν δε
 αυτω και οι μαθηται αυτου ⁴⁰ γενομενοσ δε επι του τοπου ειπεν αυτοισ προσευχεσθε
 μη εισελθειν εισ πειρασμον ⁴¹ και αυτοσ απεσπασθη απ αυτων ωσει λιθου βολην και
 θεισ τα γονατα προσηυχето ⁴² λεγων πατερ ει βουλει παρενεγκειν το ποτηριον τουτο
 απ εμου πλην μη το θελημα μου αλλα το σον γενεσθω ⁴³ ωφθη δε αυτω αγγελοσ απ
 ουρανου ενισχων αυτον ⁴⁴ και γενομενοσ εν αγωνια εκτενεστερον προσηυχето εγενετο
 δε ο ιδρωσ αυτου ωσει θρομβοι αιματοσ καταβαινοντες επι την γην ⁴⁵ και αναστασ
 απο της προσευχησ ελθων προσ τουσ μαθητασ ευρεν αυτοουσ κοιμωμενουσ απο της
 λυπησ ⁴⁶ και ειπεν αυτοισ τι καθευδετε ανασταντες προσευχεσθε ινα μη εισελθητε εισ
 πειρασμον ⁴⁷ επι δε αυτου λαλουντοσ ιδου οχλοσ και ο λεγομενοσ ιουδασ εισ των δωδεκα
 προηρχετο αυτοουσ και ηγγισεν τω ιησου φιλησαι αυτον ⁴⁸ ο δε ιησοουσ ειπεν αυτω ιουδα
 φιληματι τον υιον του ανθρωπου παραδιδωσ ⁴⁹ ιδοντες δε οι περι αυτον το εσομενον
 ειπον αυτω κυριε ει παταξομεν εν μαχαιρα ⁵⁰ και επαταξεν εισ τισ εξ αυτων τον δουλον
 του αρχιερωσ και αφειλεν αυτου το ουσ το δεξιον ⁵¹ αποκριθεισ δε ο ιησοουσ ειπεν εατε
 εωσ τουτου και αφαμενοσ του ωτιου αυτου ιασατο αυτον ⁵² ειπεν δε ο ιησοουσ προσ τουσ
 παραγενομενουσ επ αυτον αρχιερεισ και στρατηγουσ του ιερου και πρεσβυτερουσ ωσ επι
 ληστην εξεληλυθατε μετα μαχαιρων και ξυλων ⁵³ καθ ημεραν οντοσ μου μεθ υμων εν
 τω ιερω ουκ εξετεινατε τασ χειρασ επ εμε αλλ αυτη υμων εστιν η ωρα και η εξουσια
 του σκοτουσ ⁵⁴ συλλαβοντες δε αυτον ηγαγον και εισηγαγον αυτον εισ τον οικον του
 αρχιερωσ ο δε πετροσ ηκολουθει μακροθεν ⁵⁵ αφαντων δε πυρ εν μεσω της αυλησ και
 συγκαθισαντων αυτων εκαθηθοι ο πετροσ εν μεσω αυτων ⁵⁶ ιδουσα δε αυτον παιδισκη
 τισ καθημενον προσ το φωσ και ατενισασα αυτω ειπεν και ουτοσ συν αυτω ην ⁵⁷ ο δε
 ηρηνησατο αυτον λεγων γυναι ουκ οίδα αυτον ⁵⁸ και μετα βραχυ ετεροσ ιδων αυτον εφη
 και συ εξ αυτων ει ο δε πετροσ ειπεν ανθρωπε ουκ ειμι ⁵⁹ και διαστασησ ωσει ωρασ μιασ
 αλλοσ τισ δισχυριζετο λεγων επ αληθειασ και ουτοσ μετ αυτου ην και γαρ γαλιλαιιοσ
 εστιν ⁶⁰ ειπεν δε ο πετροσ ανθρωπε ουκ οίδα ο λεγεισ και παραχρημα επι λαλουντοσ
 αυτου εφωνησεν αλεκτωρ ⁶¹ και στραφεισ ο κυριος ενεβλεψεν τω πετρω και υπεμνησθη
 ο πετροσ του λογου του κυριου ωσ ειπεν αυτω οτι πριν αλεκτορα φωνησαι απαρνηση
 με τρισ ⁶² και εξελθων εξω ο πετροσ εκλαυσεν πικρωσ ⁶³ και οι ανδρεσ οι συνεχοντες
 τον ιησουν ενεπαιζον αυτω δεροντες ⁶⁴ και περικαλυψαντες αυτον ετυπτον αυτου το
 προσωπον και επηρωτων αυτον λεγοντες προφητευσον τισ εστιν ο παισασ σε ⁶⁵ και
 ετερα πολλα βλασφημουντες ελεγον εισ αυτον ⁶⁶ και ωσ εγενετο ημερα συνηχηθι
 τουσ πρεσβυτεριον του λαου αρχιερεισ και γραμματεισ και ανηγαγον αυτον εισ το συνεδριον

αυτων λεγοντες ⁶⁷ ει συ ει ο χριστος ειπε ημιν ειπεν δε αυτοις εαν υμιν ειπω ου μη πιστευσητε ⁶⁸ εαν δε και ερωτησω ου μη αποκριθητε μοι η απολυσητε ⁶⁹ απο του νυν εσται ο υιος του ανθρωπου καθημενος εκ δεξιων της δυναμεως του θεου ⁷⁰ ειπον δε παντες συ ουν ει ο υιος του θεου ο δε προς αυτοις εφη υμεις λεγετε οτι εγω ειμι ⁷¹ οι δε ειπον τι ετι χρειαν εχομεν μαρτυριας αυτοι γαρ ηκουσαμεν απο του στοματος αυτου

23

¹ και ανασταν απαν τον πληθος αυτων ηγαγον αυτον επι τον πιλατον ² ηρξαντο δε κατηγορειν αυτου λεγοντες τουτον ευρομεν διαστρεφοντα το εθνος και κωλυοντα καισαιρι φορους διδοναι λεγοντα εαυτον χριστον βασιλεα ειναι ³ ο δε πιλατος επηρωτησεν αυτον λεγων συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων ο δε αποκριθεις αυτω εφη συ λεγεις ⁴ ο δε πιλατος ειπεν προς τους αρχιερεις και τους οχλους ουδεν ευρισκω αιτιον εν τω ανθρωπω τουτω ⁵ οι δε επισχυον λεγοντες οτι ανασειει τον λαον διδασκων καθ ολησ της ιουδαιας αρξαμενος απο της γαλιλαιας εως ωδε ⁶ πιλατος δε ακουσας γαλιλαιαν επηρωτησεν ει ο ανθρωπος γαλιλαιος εστιν ⁷ και επιγνους οτι εκ της εξουσιας ηρωδου εστιν ανεπεμψεν αυτον προς ηρωδη οντα και αυτον εν ιεροσολυμοις εν ταυταισ ταισ ημεραισ ⁸ ο δε ηρωδης ιδων τον ιησουν εχαρη λιαν ην γαρ θελων εξ ικανου ιδειν αυτον δια το ακουειν πολλα περι αυτου και ηλπιζεν τι σημειον ιδειν υπ αυτου γινομενον ⁹ επηρωτα δε αυτον εν λογοις ικανοις αυτοσ δε ουδεν απεκρινατο αυτω ¹⁰ ειστηκεισαν δε οι αρχιερεις και οι γραμματεις ευτονως κατηγορουντες αυτου ¹¹ εξουθενησας δε αυτον ο ηρωδης συν τοις στρατευμασι αυτου και εμπαιξας περιβαλων αυτον εσθητα λαμπραν ανεπεμψεν αυτον τω πιλατω ¹² εγενοντο δε φιλοι ο τε πιλατος και ο ηρωδης εν αυτη τη ημερα μετ αλληλων προυπηρχον γαρ εν εχθρα οντες προς εαυτους ¹³ πιλατος δε συγκαλεσαμενος τους αρχιερεις και τους αρχοντας και τον λαον ¹⁴ ειπεν προς αυτοις προσηγγεκα μοι τον ανθρωπον τουτον ωσ αποστρεφοντα τον λαον και ιδου εγω ενωπιον υμων ανακρινας ουδεν ευρον εν τω ανθρωπω τουτω αιτιον ων κατηγορειτε κατ αυτου ¹⁵ αλλ ουδε ηρωδης ανεπεμψα γαρ υμας προς αυτον και ιδου ουδεν αξιον θανατου εστιν πεπραγμενον αυτω ¹⁶ παιδευσας ουν αυτον απολυσω ¹⁷ αναγκην δε ειχεν απολυειν αυτοις κατα εορτην ενα ¹⁸ ανεκραξαν δε παμπληθει λεγοντες αιρε τουτον απολυσον δε ημιν βαραββαν ¹⁹ οστις ην δια στασιν τινα γενομενην εν τη πολει και φονον βεβλημενος εις φυλακην ²⁰ παλιν ουν ο πιλατος προσεφωνησεν θελων απολυσαι τον ιησουν ²¹ οι δε επεφωνουν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον ²² ο δε τριτον ειπεν προς αυτοις τι γαρ κακον εποιησεν ουτος ουδεν αιτιον θανατου ευρον εν αυτω παιδευσας ουν αυτον απολυσω ²³ οι δε επεκειντο φωνασι μεγαλαισ αιτουμενοι αυτον σταυρωθηναι και κατισχυον αι φωναι αυτων και των αρχιερων ²⁴ ο δε πιλατος επεκρινεν γενεσθαι το αιτημα αυτων ²⁵ απελυσεν δε τον δια στασιν και φονον βεβλημενον εις την φυλακην ον ηγουντο τον δε ιησουν παρεδωκεν τω θεληματι αυτων ²⁶ και ωσ απηγαγον αυτον επιλαβομενοι σιμωνος τινος κυρηναιου ερχομενου απ αγρου επεθηκαν αυτω τον σταυρον φερειν οπισθεν του ιησου ²⁷ ηκολουθει δε αυτω πολυ πληθος του λαου και γυναικων αι και εκοπτοντο και εθρηνουν αυτον ²⁸ στραφεις δε προς αυτασ ο ιησους ειπεν θυγατερες ιερουσαλημ μη κλαιετε επ εμε πλην εφ εαυτασ κλαιετε και επι τα τεκνα υμων ²⁹ οτι ιδου ερχονται ημεραι εν αις ερουσιν μακαριαι αι στειραι και κοιλιαι αι ουκ εγεννησαν και μαστοι οι ουκ εθηλασαν ³⁰ τοτε αρξονται λεγειν τουσ ορεσιν πεσετε εφ ημασ και τοις βουνοις καλυψατε ημασ ³¹ οτι ει εν τω υγρω ξυλω ταυτα ποιουσιν εν τω ξηρω τι γενηται ³² ηγουντο δε και ετεροι δυο κακουργοι συν αυτω αναιρεθηναι ³³ και οτε απηλθον επι τον τοπον τον καλουμενον κраниον εκει εσταυρωσαν αυτον και τους κακουργουσ ον μεν εκ δεξιων ον δε εξ αριστερων ³⁴ ο δε ιησους ελεγεν πατερ αφεσ αυτοις ου γαρ οιδασιν τι ποιουσιν διαμεριζομενοι δε τα

ιματια αυτου εβαλον κληρον ³⁵ και ειστηκει ο λαος θεωρων εξεμυκτηριζον δε και οι αρχοντες συν αυτοις λεγοντες αλλους εσωσεν σωσατω εαυτον ει ουτος εστιν ο χριστος ο του θεου εκλεκτος ³⁶ ενεπαιζον δε αυτω και οι στρατιωται προσερχομενοι και οξος προσφεροντες αυτω ³⁷ και λεγοντες ει συ ει ο βασιλευς των ιουδαιων σωσον σεαυτον ³⁸ ην δε και επιγραφη γεγραμμενη επ αυτω γραμμασιν ελληνικοις και ρωμαικοις και εβραικοις ουτος εστιν ο βασιλευς των ιουδαιων ³⁹ εις δε των κρεμασθεντων ακουουργων εβλασφημει αυτον λεγων ει συ ει ο χριστος σωσον σεαυτον και ημιας ⁴⁰ αποκριθεις δε ο ετερος επετιμα αυτω λεγων ουδε φοβη συ τον θεον οτι εν τω αυτω κριματι ει ⁴¹ και ημεις μεν δικαιοις αξια γαρ ων επραξαμεν απολαμβανομεν ουτος δε ουδεν αποπον επραξεν ⁴² και ελεγεν τω ιησου μνησθητι μου κυριε οταν ελθης εν τη βασιλεια σου ⁴³ και ειπεν αυτω ο ιησους αμην λεγω σοι σημερον μετ εμου εση εν τω παραδεισω ⁴⁴ ην δε ωσει ωρα εκτη και σκοτος εγενετο εφ ολην την γην εως ωρας ενατης ⁴⁵ και εσκοτισθη ο ηλιος και εσχισθη το καταπετασμα του ναου μεσον ⁴⁶ και φωνησας φωνη μεγαλη ο ιησους ειπεν πατερ εις χειρας σου παραθησομαι το πνευμα μου και ταυτα ειπων εξπνευσεν ⁴⁷ ιδων δε ο εκατονταρχος το γενομενον εδοξασεν τον θεον λεγων οντως ο ανθρωπος ουτος δικαιοις ην ⁴⁸ και παντες οι συμπαραγενομενοι οχλοι επι την θεωριαν ταυτην θεωρουντες τα γενομενα τυποντες εαυτων τα στηθη υπεστρεφον ⁴⁹ ειστηκεισαν δε παντες οι γνωστοι αυτου μακροθεν και γυναικες αι συνακολουθησασαι αυτω απο της γαλιλαιας ορωσαι ταυτα ⁵⁰ και ιδου ανηρ ονοματι ιωσηφ βουλευτης υπαρχων ανηρ αγαθος και δικαιοις ⁵¹ ουτος ουκ ην συγκατατεθειμενος τη βουλη και τη πραξει αυτων απο αριμαθαιας πολεως των ιουδαιων ος και προσεδεχετο και αυτος την βασιλειαν του θεου ⁵² ουτος προσελθων τω πιλατω ητησατο το σωμα του ιησου ⁵³ και καθελων αυτο ενετυλιξεν αυτο σινδονι και εθηκεν αυτο εν μνηματι λαξευτω ου ουκ ην ουδεπω ουδεις κειμενος ⁵⁴ και ημερα ην παρασκευη σαββατον επεφωσκεν ⁵⁵ κατακολουθησασαι δε γυναικες αιτινες ησαν συλληλυθιαι αυτω εκ της γαλιλαιας εθεασαντο το μνημειον και ωσ ετεθη το σωμα αυτου ⁵⁶ υποστρεψασαι δε ητοιμασαν αρωματα και μυρα και το μεν σαββατον ησυχασαν κατα την εντολην

24

¹ τη δε μια των σαββατων ορθρου βαθεος ηλθον επι το μνημα φερουσαι α ητοιμασαν αρωματα και τινες συν αυταις ² ευρον δε τον λιθον αποκεκυλισμενον απο του μνημειου ³ και εισελθουσαι οχ ευρον το σωμα του κυριου ιησου ⁴ και εγενετο εν τω διαπορεισθαι αυτας περι τουτου και ιδου ανδρες δυο επεστησαν αυταις εν εσθησειν αστραπτουσαις ⁵ εμφοβων δε γενομενων αυτων και κλινουσων το προσωπον εις την γην ειπον προς αυτας τι ζητειτε τον ζωντα μετα των νεκρων ⁶ ουκ εστιν ωδε αλλ ηγερθη μνησθητε ως ελαλησεν υμιν επι ων εν τη γαλιλαια ⁷ λεγων οτι δει τον υιον του ανθρωπου παραδοθηται εις χειρας ανθρωπων αμαρτωλων και σταυρωθηται και τη τριτη ημερα αναστηναι ⁸ και εμνησθησαν των ρηματων αυτου ⁹ και υποστρεψασαι απο του μνημειου απηγγειλαν ταυτα παντα τοις ενδεκα και πασιν τοις λοιποις ¹⁰ ησαν δε η μαγδαληνη μαρια και ιωαννα και μαρια ιακωβου και αι λοιπαι συν αυταις αι ελεγον προς τους αποστολους ταυτα ¹¹ και εφανησαν ενωπιον αυτων ωσει ληρος τα ρηματα αυτων και ηπιστουν αυταις ¹² ο δε πετρος αναστας εδραμεν επι το μνημειον και παρακυψας βλεπει τα οθονια κειμενα μονα και απηλθεν προς εαυτον θαυμαζων το γεγονος ¹³ και ιδου δυο εξ αυτων ησαν πορευομενοι εν αυτη τη ημερα εις κωμην απεχουσαν σταδιους εξηκοντα απο ιερουσαλημ η ονομα εμμαους ¹⁴ και αυτοι ωμιλουν προς αλληλους περι παντων των συμβεβηκοτων τουτων ¹⁵ και εγενετο εν τω ομιλειν αυτοις και συζητειν και αυτος ο ιησους εγγισας συνεπορευετο αυτοις ¹⁶ οι δε οφθαλμοι αυτων εκρατουντο του μη επιγνωαι αυτον ¹⁷ ειπεν δε προς αυτοις τινες οι λογοι ουτοι ους αντιβαλλετε προς αλληλους περιπατουντες και εστε σκυθρωποι ¹⁸ αποκριθεις δε ο εις ω νομα κλεοπας

ειπεν προς αυτον συ μονος παροικεις ιερουσαλημ και ουκ εγνωσ τα γενομενα εν αυτη εν ταις ημεραις ταυταις ¹⁹ και ειπεν αυτοις ποια οι δε ειπον αυτω τα περι ιησου του ναζωραιου ος εγενετο ανηρ προφητης δυνατος εν εργω και λογω εναντιον του θεου και παντος του λαου ²⁰ οπως τε παρεδωκαν αυτον οι αρχιερεις και οι αρχοντες ημων εις κριμα θανατου και εσταυρωσαν αυτον ²¹ ημεις δε ηλπιζομεν οτι αυτος εστιν ο μελλων λυτρουσθαι τον ισραηλ αλλα γε συν πασιν τουτοις τριτην ταυτην ημεραν αγει σημερον αφ ου ταυτα εγενετο ²² αλλα και γυναικες τινες εξ ημων εξεστησαν ημας γενομεναι ορθριαι επι το μνημειον ²³ και μη ευρουσαι το σωμα αυτου ηλθον λεγουσαι και οπτασιαν αγγελων εωρακεναι οι λεγουσιν αυτον ζην ²⁴ και απηλθον τινες των συν ημιν επι το μνημειον και ευρον ουτως καθως και αι γυναικες ειπον αυτον δε ουκ ειδον ²⁵ και αυτος ειπεν προς αυτοισ ω ανοητοι και βραδεις τη καρδια του πιστευειν επι πασιν οισ ελαλησαν οι προφηται ²⁶ ουχι ταυτα εδει παθειν τον χριστον και εισελθειν εις την δοξαν αυτου ²⁷ και αρξαμενος απο μωσεωσ και απο παντων των προφητων διηρμηνευεν αυτοις εν πασαις ταις γραφαις τα περι εαυτου ²⁸ και ηγγισαν εις την κωμην ου επορευοντο και αυτος προσεποιετο πορρωτερω πορευεσθαι ²⁹ και παρεβιασαντο αυτον λεγοντες μεινον μεθ ημων οτι προς εσπεραν εστιν και κεκλικεν η ημερα και εισηλθεν του μειναι συν αυτοις ³⁰ και εγενετο εν τω κατακλιθηναι αυτον μετ αυτων λαβων τον αρτον ευλογησεν και κλασασ επεδιδου αυτοις ³¹ αυτων δε διηνοιχθησαν οι οφθαλμοι και επεγνωσαν αυτον και αυτος αφαντος εγενετο απ αυτων ³² και ειπον προς αλληλους ουχι η καρδια ημων καιομενη ην εν ημιν ωσ ελαλει ημιν εν τη οδω και ωσ διηνοιγεν ημιν τας γραφας ³³ και ανασταντες αυτη τη ωρα υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ και ευρον συνηθροισμενους τουσ ενδεκα και τουσ συν αυτοις ³⁴ λεγοντας οτι ηγερθη ο κυριος οντως και ωφθη σιμωνι ³⁵ και αυτοι εξηγουντο τα εν τη οδω και ωσ εγνωσθη αυτοις εν τη κλασει του αρτου ³⁶ ταυτα δε αυτων λαλουντων αυτος ο ιησους εστι εν μεσω αυτων και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ³⁷ πτοηθεντες δε και εμφοβοι γενομενοι εδοκουν πνευμα θεωρειν ³⁸ και ειπεν αυτοις τι τεταραγμενοι εστε και δια τι διαλογισμοι αναβαινουσιν εν ταις καρδιαις υμων ³⁹ ιδετε τας χειρας μου και τουσ ποδας μου οτι αυτος εγω ειμι ψηλαφησατε με και ιδετε οτι πνευμα σαρκα και οστεα ουκ εχει καθωσ εμε θεωρειτε εχοντα ⁴⁰ και τουτο ειπων επεδειξεν αυτοις τας χειρας και τουσ ποδας ⁴¹ ετι δε απιστουντων αυτων απο της χαρας και θαυμαζοντων ειπεν αυτοις εχετε τι βρωσιμον ενθαδε ⁴² οι δε επεδωκαν αυτω ιχθυος οππου μερος και απο μελισσιου κηριου ⁴³ και λαβων ενωπιον αυτων εφαγεν ⁴⁴ ειπεν δε αυτοις ουτοι οι λογοι ουσ ελαλησα προς υμας ετι ων συν υμιν οτι δει πληρωθηναι παντα τα γεγραμμενα εν τω νομω μωσεωσ και προφηταισ και ψαλμοις περι εμου ⁴⁵ τοτε διηνοιξεν αυτων τον νουν του συνιεναι τας γραφας ⁴⁶ και ειπεν αυτοις οτι ουτως γεγραπται και ουτως εδει παθειν τον χριστον και ανασθηναι εκ νεκρων τη τριτη ημερα ⁴⁷ και κηρυχθηναι επι τω ονοματι αυτου μετανοιαν και αφεσιν αμαρτιων εις παντα τα εθνη αρξαμενον απο ιερουσαλημ ⁴⁸ υμεις δε εστε μαρτυρες τουτων ⁴⁹ και ιδου εγω αποσπελλω την επαγγελιαν του πατροσ μου εφ υμασ ημεις δε καθισατε εν τη πολει ιερουσαλημ εωσ ου ενδυσησθε δυναμιν εξ υψουσ ⁵⁰ εξηγαγεν δε αυτους εξω εωσ εις βηθανιαν και επαρασ τας χειρας αυτου ευλογησεν αυτοισ ⁵¹ και εγενετο εν τω ευλογειν αυτον αυτους διεσθη απ αυτων και ανεφερετο εις τον ουρανον ⁵² και αυτοι προσκυνησαντες αυτον υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ μετα χαρας μεγαλησ ⁵³ και ησαν δια παντοσ εν τω ιερω αινουντες και ευλογουντες τον θεον αμην

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ

¹ εν αρχη ην ο λογος και ο λογος ην προς τον θεον και θεος ην ο λογος ² ουτος ην εν αρχη προς τον θεον ³ παντα δι αυτου εγενετο και χωρις αυτου εγενετο ουδε εν ο γεγονεν ⁴ εν αυτω ζωη ην και η ζωη ην το φως των ανθρωπων ⁵ και το φως εν τη σκοτια φαινει και η σκοτια αυτο ου κατελαβεν ⁶ εγενετο ανθρωπος απεσταλμενος παρα θεου ονομα αυτω ιωαννης ⁷ ουτος ηλθεν εις μαρτυριαν ινα μαρτυρηση περι του φωτος ινα παντες πιστευσωσιν δι αυτου ⁸ ουκ ην εκεινος το φως αλλ ινα μαρτυρηση περι του φωτος ⁹ ην το φως το αληθινον ο φωτιζει παντα ανθρωπον ερχομενον ²⁰⁶⁴ V-PNP-ASM εις τον κοσμον ¹⁰ εν τω κοσμω ην και ο κοσμος δι αυτου εγενετο και ο κοσμος αυτον ουκ εγνω ¹¹ εις τα ιδια ηλθεν και οι ιδιοι αυτον ου παρελαβον ¹² οσοι δε ελαβον αυτον εδωκεν αυτοις εξουσιαν τεκνα θεου γενεσθαι τοις πιστεουσιν εις το ονομα αυτου ¹³ οι ουκ εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος αλλ εκ θεου εγεννηθησαν ¹⁴ και ο λογος σαρξ εγενετο και εσκηνωσεν εν ημιν και εθεασαμεθα την δοξαν αυτου δοξαν ως μονογενουσ παρα πατρος πληρης χαριτος και αληθειας ¹⁵ ιωαννης μαρτυρει περι αυτου και κεκραγεν λεγων ουτος ην ον ειπον ο οπισω μου ερχομενος εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ¹⁶ και εκ του πληρωματος αυτου ημεις παντες ελαβομεν και χαριν αντι χαριτος ¹⁷ οτι ο νομος δια μωσεως εδοθη η χαρις και η αληθεια δια ιησου χριστου εγενετο ¹⁸ θεον ουδεις εωρακεν πωποτε ο μονογενης υιος ο ων εις τον κολπον του πατρος εκεινος εξηγησατο ¹⁹ και αυτη εστιν η μαρτυρια του ιωαννου οτε απεστειλαν οι ιουδαιοι εξ ιεροσολυμων ιερεισι και λευιταις ινα ερωτησωσιν αυτον συ τι ει ²⁰ και ωμολογησεν και ουκ ηρηνησατο και ωμολογησεν οτι ουκ ειμι εγω ο χριστος ²¹ και ηρωτησαν αυτον τι ουν ηλιας ει συ και λεγει οτι ουκ ειμι ο προφητης ει συ και απεκριθη ου ²² ειπον ουν αυτω τισ ει ινα αποκρισιν δωμεν τοις πεμψασιν ημας τι λεγεις περι σεαυτου ²³ εφη εγω φωνη βοωντος εν τη ερημω ευθυνατε την οδον κυριου καθως ειπεν ησαιας ο προφητης ²⁴ και οι απεσταλμενοι ησαν εκ των φαρισαιων ²⁵ και ηρωτησαν αυτον και ειπον αυτω τι ουν βαπτιζεις ει συ ουκ ει ο χριστος ουτε ηλιας ουτε ο προφητης ²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιωαννης λεγων εγω βαπτιζω εν υδατι μεσσο δε υμων εστηκεν ον υμεις ουκ οιδατε ²⁷ αυτοσ εστιν ο οπισω μου ερχομενος οσ εμπροσθεν μου γεγονεν ον εγω ουκ ειμι αξιος ινα λυσω αυτου τον ιμαντα του υποδηματος ²⁸ ταυτα εν βηθανια εγενετο περαν του ιορδανου οπου ην ιωαννης βαπτιζων ²⁹ τη επαυριον βλεπει τον ιησουν ερχομενον προς αυτον και λεγει ιδε ο αμνος του θεου ο αιρων την αμαρτιαν του κοσμου ³⁰ ουτος εστιν περι ου εγω ειπον οπισω μου ερχεται ανηρ οσ εμπροσθεν μου γεγονεν οτι πρωτος μου ην ³¹ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ινα φανερωθη τω ισραηλ δια τουτο ηλθον εγω εν τω υδατι βαπτιζων ³² και εμαρτυρησεν ιωαννης λεγων οτι τεθεαμαι το πνευμα καταβαινον ωσει περιστεραν εξ ουρανου και εμεινεν επ αυτον ³³ καγω ουκ ηδειν αυτον αλλ ο πεμψασ με βαπτιζειν εν υδατι εκεινος μοι ειπεν εφ ον αν ιδησ το πνευμα καταβαινον και μενον επ αυτον ουτος εστιν ο βαπτιζων εν πνευματι αγιω ³⁴ καγω εωρακα και μεμαρτυρηκα οτι ουτος εστιν ο υιος του θεου ³⁵ τη επαυριον παλιν εισηκει ο ιωαννης και εκ των μαθητων αυτου δυο ³⁶ και εμβλεψασ τω ιησου περιπατουντι λεγει ιδε ο αμνος του θεου ³⁷ και ηκουσαν αυτου οι δυο μαθηται λαλουντος και ηκολουθησαν τω ιησου ³⁸ στραφεις δε ο ιησους και θεασαμενος αυτους ακολουθουντας λεγει αυτοις τι ζητειτε οι δε ειπον αυτω ραββι ο λεγαται ερμηνευομενον διδασκαλε που μενεις ³⁹ λεγει αυτοισ ερχεσθε και ιδετε ηλθον και ειδον που μενει και παρ αυτω εμειναν την ημεραν εκεινην ωρα ην ως δεκατη ⁴⁰ ην ανδρας ο αδελφος σιμωνος πετρου εις εκ των δυο των ακουσαντων παρα ιωαννου και ακολουθησαντων αυτω ⁴¹ ευρισκει ουτος πρωτος τον αδελφον τον ιδιον σιμωνα και λεγει αυτω ευρηκαμεν

τον μεσιαν ο εστιν μεθερμηνευομενον χριστος ⁴² και ηγαγεν αυτον προς τον ιησουν εμβλεψασ αυτω ο ιησους ειπεν συ ει σιμων ο υιοσ ιωνα συ κληθησι κηφασ ο ερμηνευεται πετροσ ⁴³ τη επαυριον ηθελησεν εξελθειν εις την γαλιλαιαν και ευρισκει φιλιππον και λεγει αυτω ο ιησους ακολουθει μοι ⁴⁴ ην δε ο φιλιππος απο βηθσαιδα εκ της πολεωσ ανδρου και πετρου ⁴⁵ ευρισκει φιλιππος τον ναθαναηλ και λεγει αυτω ον εγραψεν μαθησ εν τω νομω και οι προφηται ευρηκαμεν ιησουν τον υιον του ιωσηφ τον απο ναζαρετ ⁴⁶ και ειπεν αυτω ναθαναηλ εκ ναζαρετ δυναται τι αγαθον ειναι λεγει αυτω φιλιππος ερχου και ιδε ⁴⁷ ειδεν ο ιησους τον ναθαναηλ ερχομενον προς αυτον και λεγει περι αυτου ιδε αληθωσ ισραηλιτησ εν ω δολοσ ουκ εστιν ⁴⁸ λεγει αυτω ναθαναηλ ποθεν με γινωσκεισ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω προ του σε φιλιππον φωνησαι οντα υπο την συκην ειδον σε ⁴⁹ απεκριθη ναθαναηλ και λεγει αυτω ραββι συ ει ο υιοσ του θεου συ ει ο βασιλευσ του ισραηλ ⁵⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω οτι ειπον σοι ειδον σε υποκατω της συκης πιστευεισ μειζω τουτων οψηι ⁵¹ και λεγει αυτω αμην λεγω υμιν απ αρτι οψησθε τον ουρανον ανεωγοτα και τουσ αγγελουσ του θεου αναβαινοντασ και καταβαινοντασ επι τον υιον του ανθρωπου

2

¹ και τη ημερα τη τριτη γαμοσ εγενετο εν κανα της γαλιλαιασ και ην η μητηρ του ιησου εκει ² εκληθη δε και ο ιησους και οι μαθηται αυτου εισ τον γαμον ³ και υστερησαντοσ οινου λεγει η μητηρ του ιησου προς αυτον οινον ουκ εχουσιν ⁴ λεγει αυτη ο ιησους τι εμοι και σοι γυναι ουπω ηκει η ωρα μου ⁵ λεγει η μητηρ αυτου τοισ διακονοισ ο τι αν λεγη υμιν ποιησατε ⁶ ησαν δε εκει υδριαι λιθιναι εξ κειμεναι κατα τον καθαρισμον των ιουδαιων χωρουσαι ανα μετρητασ δυο η τρεισ ⁷ λεγει αυτοισ ο ιησους γεμισατε τασ υδριασ υδατοσ και εγεμισαν αυτασ εωσ ανω ⁸ και λεγει αυτοισ αντηλασατε νυν και φερετε τω αρχιτρικλινω και ηνεγκαν ⁹ ωσ δε εγευσαστο ο αρχιτρικλινοσ το υδωρ οινον γεγενημενον και ουκ ηδει ποθεν εστιν οι δε διακονοι ηδεισαν οι ηντηληκοτεσ το υδωρ φωνει τον νυμφιον ο αρχιτρικλινοσ ¹⁰ και λεγει αυτω πασ ανθρωποσ πρωτον τον καλον οινον τιθησι και οταν μεθυσθωσιν τοτε τον ελασσω συ τετηρηκασ τον καλον οινον εωσ αρτι ¹¹ ταυτην εποιησεν την αρχην των σημειων ο ιησους εν κανα της γαλιλαιασ και εφανερωσεν την δοξαν αυτου και επιστευσαν εισ αυτον οι μαθηται αυτου ¹² μετα τουτο κατεβη εισ καπερναουμ αυτοσ και η μητηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου και οι μαθηται αυτου και εκει εμειναν ου πολλασ ημερασ ¹³ και εγγυσ ην το πασχα των ιουδαιων και ανεβη εισ ιεροσολυμα ο ιησους ¹⁴ και ευρεν εν τω ιερω τουσ πωλουντασ βοασ και προβατα και περιστερασ και τουσ κερματιστασ καθημενουσ ¹⁵ και ποιηασσ φραγγελιον εκ σχοινιων παντασ εξεβαλεν εκ του ιερου τα τε προβατα και τουσ βοασ και των κολλυβιστων εξεχεεν το κερμα και τασ τραπεζασ ανεστρεψεν ¹⁶ και τοισ τασ περιστερασ πωλουσιν ειπεν αρατε ταυτα εντευθεν μη ποιεите τον οικον του πατροσ μου οικον εμποριου ¹⁷ εμνησθησαν δε οι μαθηται αυτου οτι γεγραμμενον εστιν ο ζηλοσ του οικον σου καταφθαγει με ¹⁸ απεκριθησεν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω τι σημειον δεικνυεισ ημιν οτι ταυτα ποιεισ ¹⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοισ λυσατε τον ναον τουτον και εν τρισιν ημεραισ εγερω αυτον ²⁰ ειπον ουν οι ιουδαιοι τεσσαρακοντα και εξ ετεσιν ωκοδομηθη ο ναοσ ουτοσ και συ εν τρισιν ημεραισ εγερεισ αυτον ²¹ εκεινοσ δε ελεγεν περι του ναου του σωματοσ αυτου ²² οτε ουν ηγερθη εκ νεκρων εμνησθησαν οι μαθηται αυτου οτι τουτο ελεγεν και επιστευσαν τη γραφι και τω λογω ω ειπεν ο ιησους ²³ ωσ δε ην εν τοισ ιεροσολυμοισ εν τω πασχα εν τη εορτη πολλοι επιστευσαν εισ το ονομα αυτου θεωρουντεσ αυτου τα σημεια ²⁴ αυτοσ δε ο ιησους ουκ επιστευεν εαυτον αυτοισ δια το αυτον γινωσκειν παντασ ²⁵ και οτι ου χρειαν ειχεν ινα τισ μαρτυρηση περι του ανθρωπου αυτοσ γαρ εγινωσκεν τι ην εν τω ανθρωπω

3

¹ ἴην δε ἀνθρώπος ἐκ τῶν φαρισαίων νικοδημος ὀνομα αὐτῶ ἀρχῶν τῶν ἰουδαίων
² οὗτος ἦλθεν πρὸς αὐτὸν νυκτὸς καὶ εἶπεν αὐτῶ ραββὶ οἶδαμεν ὅτι ἀπο θεοῦ ἐληλυθας
 διδασκαλὸς οὐδεὶς γάρ ταῦτα τα σημεία δύναται ποιεῖν ἂ σὺ ποιεῖς εἰ μὴ ἡ ὁ θεὸς μετ
 αὐτοῦ ³ ἀπεκρίθη ὁ ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῶ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι εἰ μὴ τίς γεννηθῆ
 ἀνωθεν οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ⁴ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ νικοδημος πῶς
 δύναται ἀνθρώπος γεννηθῆναι γερῶν ὧν μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
 δευτέρου εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι ⁵ ἀπεκρίθη ἰησοῦς ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι εἰ μὴ τίς
 γεννηθῆ ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
⁶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶν καὶ τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ πνεύματος
 πνεῦμα ἐστὶν ⁷ μὴ θαυμάσῃς ὅτι εἶπον σοι δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἀνωθεν ⁸ τὸ πνεῦμα
 ὅπου θελεῖ πνεῖ καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις ἀλλ οὐκ οἶδας ποθεν ἐρχεται καὶ ποῦ
 ὑπάγει οὕτως ἐστὶν πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πνεύματος ⁹ ἀπεκρίθη νικοδημος καὶ
 εἶπεν αὐτῶ πῶς δύναται ταῦτα γενεσθαι ¹⁰ ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῶ σὺ εἶ ὁ
 διδασκαλὸς τοῦ ἰσραὴλ καὶ ταῦτα οὐ γίνωσκεις ¹¹ ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ὁ οἶδαμεν
 λαλοῦμεν καὶ ὁ εὐρακαμέν μαρτυροῦμεν καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε ¹² εἰ
 τὰ ἐπιγεία εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε πῶς εἰ εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια πιστεύετε
¹³ καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ὁ υἱὸς τοῦ
 ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ ¹⁴ καὶ καθὼς μῶσῃς ὑψῶσεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρημῷ οὕτως
 ὑψῶθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ¹⁵ ἵνα πᾶς ὁ πιστευῶν εἰς αὐτὸν μὴ ἀποληται ἀλλ
 ἐχὴ ζωὴν αἰώνιον ¹⁶ οὕτως γὰρ ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν
 μονογένη ἐδῶκεν ἵνα πᾶς ὁ πιστευῶν εἰς αὐτὸν μὴ ἀποληται ἀλλ ἐχὴ ζωὴν αἰώνιον ¹⁷ οὐ
 γὰρ ἀπεστείλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον ἀλλ ἵνα σῶθῃ
 ὁ κόσμος δι αὐτοῦ ¹⁸ ὁ πιστευῶν εἰς αὐτὸν οὐ κρίνεται ὁ δὲ μὴ πιστευῶν ἤδη κέκριται
 ὅτι μὴ πεπιστεύκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ ¹⁹ αὕτῃ δε ἐστὶν ἡ κρίσις
 ὅτι τὸ φῶς ἐληλυθεν εἰς τὸν κόσμον καὶ ἠγάπησαν οἱ ἀνθρώποι μᾶλλον τὸ σκοτὸς ἢ
 τὸ φῶς ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα ²⁰ πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράστων μισεῖ τὸ φῶς καὶ
 οὐκ ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα μὴ ἐλεγχθῆ τὰ ἔργα αὐτοῦ ²¹ ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀληθειαν
 ἐρχεται πρὸς τὸ φῶς ἵνα φανερωθῆ αὐτοῦ τὰ ἔργα ὅτι ἐν θεῷ ἐστὶν εἰργασμένα ²² μετὰ
 ταῦτα ἦλθεν ὁ ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰουδαίαν γῆν καὶ ἐκεῖ διέτριβεν
 μετ αὐτῶν καὶ ἐβαπτίζεν ²³ ἴην δε καὶ ἰωάννης βαπτίζων ἐν αἰνῶν ἐγγυῶ του σαλημ
 ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ καὶ παρεγίνοντο καὶ ἐβαπτίζοντο ²⁴ οὕπω γὰρ ἦν βεβλημένος
 εἰς τὴν φυλακὴν ὁ ἰωάννης ²⁵ ἐγένετο οὖν ζήτησις ἐκ τῶν μαθητῶν ἰωάννου μετὰ
 ἰουδαίῳ περὶ καθαρῖσμου ²⁶ καὶ ἦλθον πρὸς τὸν ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῶ ραββὶ ὅς
 ἦν μετὰ σου περὶν τοῦ ἰορδάνου ὦ σὺ μεμαρτυρηκας ἰδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες
 ἐρχονται πρὸς αὐτὸν ²⁷ ἀπεκρίθη ἰωάννης καὶ εἶπεν οὐ δύναται ἀνθρώπος λαμβάνειν
 οὐδὲν εἰ μὴ ἡ δεδομένον αὐτῶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ²⁸ αὐτοὶ ὁμοῖς μαρτυρεῖτε ὅτι εἶπον οὐκ
 εἰμὶ ἐγὼ ὁ χριστὸς ἀλλ ὅτι ἀπεσταλμένος εἰμὶ ἐμπροσθεν ἐκείνου ²⁹ ὁ ἐχῶν τὴν νυμφὴν
 νυμφίος ἐστὶν ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφίου ὁ ἐστηκὼς καὶ ἀκούων αὐτοῦ χάρα χαιρεῖ δια τὴν
 φωνὴν τοῦ νυμφίου αὕτῃ οὖν ἡ χάρα ἡ ἐμὴ πεπληρωται ³⁰ ἐκείνοι δε αὐξάνειν ἐμε δε
 ἐλαττοῦσθαι ³¹ ὁ ἀνωθεν ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς ἐκ τῆς γῆς
 ἐστὶν καὶ ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχόμενος ἐπάνω πάντων ἐστὶν ³² καὶ ὁ
 εὐρακεν καὶ ἡκούσεν τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ οὐδεὶς λαμβάνει ³³ ὁ
 λαβὼν αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν ἐσφραγίσεν ὅτι ὁ θεὸς ἀληθῆς ἐστὶν ³⁴ οὐ γὰρ ἀπεστείλεν
 ὁ θεὸς τὰ ρήματα τοῦ θεοῦ λαλεῖ οὐ γὰρ ἐκ μετροῦ διδῶσιν ὁ θεὸς τὸ πνεῦμα ³⁵ ὁ πατήρ
 ἀγάπα τὸν υἱὸν καὶ πάντα δέδωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ³⁶ ὁ πιστευῶν εἰς τὸν υἱὸν ἐχὴ ζωὴν
 αἰώνιον ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ οὐκ ὀφεται ζωὴν ἀλλ ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ αὐτὸν

4

¹ ὡς οὖν ἐγνώ ο κύριος ὅτι ἠκούσαν οἱ φαρισαῖοι ὅτι ἰησοῦς πλεονάσας μαθητάς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἡ ἰωάννης ² καίτοιγε ἰησοῦς αὐτοὺς οὐκ ἐβαπτίζεν ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ³ ἀφῆκεν τὴν ἰουδαίαν καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν γαλιλαίαν ⁴ εἶδε δὲ αὐτὸν διερχέσθαι διὰ τῆς σαμαρείας ⁵ ἐρχεται οὖν εἰς πόλιν τῆς σαμαρείας λεγομένην συχάρ πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἐδῶκεν ἰακῶβ ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ⁶ ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ ἰακῶβ ὁ οὖν ἰησοῦς κεκοπιᾶκώς ἐκ τῆς ὀδοπορίας ἐκαθέζετο αὐτῷσ ἐπὶ τῆ πηγῆ ὥρα ἦν ὥσει ἐκτῆ ⁷ ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς δὸς μοι πίνειν ⁸ οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλυθεισάν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγορασῶσιν ⁹ λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ σαμαρεῖτις πῶς σὺ ἰουδαίος ὢν παρ' ἐμοῦ πίνειν αἰτεῖς οὕσης γυναικὸς σαμαρεῖτιδος οὐ γὰρ συγχρῶνται ἰουδαῖοι σαμαρεῖταις ¹⁰ ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ εἰ ἠδεις τὴν δῶρεάν τοῦ θεοῦ καὶ τίς ἐστίν ὁ λέγων σοὶ δὸς μοι πίνειν σὺ ἀνῆτησας αὐτὸν καὶ ἐδῶκεν ἀν σοὶ ὕδωρ ζῶν ¹¹ λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ κυριε οὐτε ἀντλήμα ἐχεις καὶ τὸ φρεᾶρ ἐστὶν βαθὺ ποθεὺν οὖν ἐχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ¹² μὴ σὺ μειζῶν εἰ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἰακῶβ ὅσ ἐδῶκεν ἡμῖν τὸ φρεᾶρ καὶ αὐτοὺς ἐξ' αὐτοῦ ἐπιεν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρεμμάτα αὐτοῦ ¹³ ἀπεκρίθη ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψῆσει πάλιν ¹⁴ ὅσ δ' ἀν πῖη ἐκ τοῦ ὕδατος οὐ ἐγὼ δῶσω αὐτῷ οὐ μὴ διψῆσῃ εἰς τὸν αἰῶνα ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δῶσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν ἁἰωνίον ¹⁵ λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ κυριε δὸς μοι τούτο τὸ ὕδωρ ἵνα μὴ διψῶ μῆδε ἐρχομαί ἐνθάδε ἀντλεῖν ¹⁶ λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ὑπάγε φωνήσον τὸν ἀνδρά σου καὶ ἔλθε ἐνθάδε ¹⁷ ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν οὐκ ἔχω ἀνδρά λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς καλῶς εἶπας οὗτὶ ἀνδρά οὐκ ἔχω ¹⁸ πεντε γὰρ ἀνδράς ἐσχες καὶ νῦν ὃν ἐχεις οὐκ ἐστὶν σου ἀνήρ τούτο ἀληθὲς εἰρηκάσ ¹⁹ λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ κυριε θεῶρ ὅτι προφητῆς εἰ σὺ ²⁰ οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν ἱεροσολυμοῖς ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν ²¹ λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς γυναι πιστεύσον μοι ὅτι ἐρχεται ὥρα ὅτε οὐτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὐτε ἐν ἱεροσολυμοῖς προσκυνήσετε τῷ πατρὶ ²² ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὁ οὐκ οἰδάτε ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὁ οἰδαμέν ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστὶν ²³ ἀλλ' ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστὶν ὅτε οἱ ἀληθῖνοι προσκυνῆται προσκυνήσουσιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιούτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν ²⁴ πνεῦμα ὁ θεὸς καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν ²⁵ λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ οἰδᾷ ὅτι μεσσίας ἐρχεται ὁ λεγομένος χριστὸς ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα ²⁶ λέγει αὐτῇ ὁ ἰησοῦς ἐγὼ εἰμι ὁ λαλῶν σοὶ ²⁷ καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει οὐδεὶς μὲντοι εἶπεν τί ζητεῖς ἡ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς ²⁸ ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδραν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις ²⁹ δεῦτε ἰδετε ἀνθρώπον ὅσ εἶπεν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα μὴτι οὗτος ἐστὶν ὁ χριστὸς ³⁰ ἐξηλθὼν ἐκ τῆς πολέως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν ³¹ ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ραββὶ φαγε ³² ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἡν ὑμεῖς οὐκ οἰδάτε ³³ ἐλέγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους μὴ τίς ἠνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν ³⁴ λέγει αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἐμὸν βρῶμα ἐστὶν ἵνα ποῖω τὸ θελήμα τοῦ πεμψάντος με καὶ τελειῶσω αὐτοῦ τὸ ἔργον ³⁵ οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐτὶ τετραμῖνον ἐστὶν καὶ ὁ θερισμὸς ἐρχεται ἰδοὺ λέγω ὑμῖν ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεασάσθε τὰς χώρας ὅτι λευκαὶ εἰσιν πρὸς θερισμὸν ἤδη ³⁶ καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συναγεῖ καρπὸν εἰς ζῶν ἁἰωνίον ἵνα καὶ ὁ σπειρῶν ὀμου χαιρῇ καὶ ὁ θερίζων ³⁷ ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθῖνος ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπειρῶν καὶ ἄλλος ὁ θερίζων ³⁸ ἐγὼ ἀπεστείλα ὑμᾶς θερίζειν ὁ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιακάτε ἀλλοὶ κεκοπιακάσιν καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κοπὸν αὐτῶν εἰσεληλυθάτε ³⁹ ἐκ δὲ τῆς πολέως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν σαμαρεῖτων διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς μαρτυροῦσης ὅτι εἶπεν μοι πάντα ὅσα ἐποίησα ⁴⁰ ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας ⁴¹ καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ ⁴² τῆ τε γυναικὶ

ελεγον οτι ουκει δια την σην λαλιαν πιστευομεν αυτοι γαρ ακηκοαμεν και οιδαμεν οτι ουτος εστιν αληθως ο σωτηρ του κοσμου ο χριστος ⁴³ μετα δε τας δυο ημερας εξηλθεν εκειθεν και απηλθεν εις την γαλιλαιαν ⁴⁴ αυτος γαρ ο ιησους εμαρτυρησεν οτι προφητης εν τη ιδια πατριδι τιμην ουκ εχει ⁴⁵ οτε ουν ηλθεν εις την γαλιλαιαν εδεξαντο αυτον οι γαλιλαιοι παντα εωρακοτες α εποιησεν εν ιεροσολυμοις εν τη εορτη και αυτοι γαρ ηλθον εις την εορτην ⁴⁶ ηλθεν ουν παλιν ο ιησους εις την κανα της γαλιλαιας οπου εποιησεν το υδωρ οινον και ην τις βασιλικος ου ο υιος ησθενει εν καπερναουμ ⁴⁷ ουτος ακουσας οτι ιησους ηκει εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν απηλθεν προς αυτον και ηρωτα αυτον ινα καταβη και ιασηται αυτου τον υιον εμελλεν γαρ αποθνησκειν ⁴⁸ ειπεν ουν ο ιησους προς αυτον εαν μη σημεια και τερατα ιδητε ου μη πιστευσητε ⁴⁹ λεγει προς αυτον ο βασιλικος κυριε καταβηθι πριν αποθανειν το παιδιον μου ⁵⁰ λεγει αυτω ο ιησους πορευου ο υιος σου ζη και πιστευσεν ο ανθρωπος τω λογω ω ειπεν αυτω ο ιησους και επορευετο ⁵¹ ηδη δε αυτου καταβαινοντος οι δουλοι αυτου απηνησαν αυτω και απηγγειλαν λεγοντες οτι ο παισ σου ζη ⁵² επυθετο ουν παρ αυτων την ωραν εν η κομψοτερον εσχεν και ειπον αυτω οτι χθες ωραν εβδομην αφηκεν αυτον ο πυρετος ⁵³ εγνω ουν ο πατηρ οτι εν εκεινη τη ωρα εν η ειπεν αυτω ο ιησους οτι ο υιος σου ζη και πιστευσεν αυτος και η οικια αυτου ολη ⁵⁴ τουτο παλιν δευτερον σημειον εποιησεν ο ιησους ελθων εκ της ιουδαιας εις την γαλιλαιαν

5

¹ μετα ταυτα ην η εορτη των ιουδαιων και ανεβη ο ιησους εις ιεροσολυμα ² εστιν δε εν τοις ιεροσολυμοις επι τη προβατικη κολυμβηθρα η επιλεγομενη εβραιστι βηθεσδα πεντε στοας εχουσα ³ εν ταυταις κατεκειτο πληθος πολυ των ασθενουντων τυφλων χωλων ξηρων εκδεχομενων την του υδατος κινησιν ⁴ αγγελος γαρ κατα καιρον καταβαινει εν τη κολυμβηθρα και εταρασεν το υδωρ ο ουν πρωτος εμβας μετα την ταραχη του υδατος υγιος εγινετο ω δηποτε κατειχετο νοσηματι ⁵ ην δε τις ανθρωπος εκει τριακοντα οκτω ετη εχων εν τη ασθeneia ⁶ τουτον ιδων ο ιησους κατακειμενον και γνους οτι πολυν ηδη χρονον εχει λεγει αυτω θελεις υγιος γενεσθαι ⁷ απεκριθη αυτω ο ασθενων κυριε ανθρωπον ουκ εχω ινα οταν ταραχη το υδωρ βαλη με εις την κολυμβηθραν εν ω δε ερχομαι εγω αλλος προ εμου καταβαινει ⁸ λεγει αυτω ο ιησους εγειραι αρων τον κραββατον σου και περιπατει ⁹ και ευθεως εγενετο υγιος ο ανθρωπος και ηρην τον κραββατον αυτου και περιεπατει ην δε σαββατον εν εκεινη τη ημερα ¹⁰ ελεγον ουν οι ιουδαιοι τω τεθεραπευμενω σαββατον εστιν ουκ εξεστιν σοι αραι τον κραββατον ¹¹ απεκριθη αυτοις ο ποιησας με υγιη εκεινος μοι ειπεν αρων τον κραββατον σου και περιπατει ¹² ηρωτησαν ουν αυτον τις εστιν ο ανθρωπος ο ειπων σοι αρων τον κραββατον σου και περιπατει ¹³ ο δε ιαθεισ ουκ ηδει τις εστιν ο γαρ ιησους εξενευσεν οχλου οντος εν τω τοπω ¹⁴ μετα ταυτα ευρισκει αυτον ο ιησους εν τω ιερω και ειπεν αυτω ιδε υγιος γεγονας μηκει αμαρτανε ινα μη χειρον τι σοι γενηται ¹⁵ απηλθεν ο ανθρωπος και ανηγγειλεν τοις ιουδαιοις οτι ιησους εστιν ο ποιησας αυτον υγιη ¹⁶ και δια τουτο εδιωκον τον ιησουν οι ιουδαιοι και εξητουν αυτον αποκτειναι οτι ταυτα εποιει εν σαββατω ¹⁷ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοις ο πατηρ μου εως αρτι εργαζεται καγω εργαζομαι ¹⁸ δια τουτο ουν μαλλον εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι οτι ου μονον ελυεν το σαββατον αλλα και πατερα ιδιον ελεγεν τον θεον ισον εαυτον ποιων τω θεω ¹⁹ απεκρινατο ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις αμην αμην λεγω υμιν ου δυναται ο υιος ποιειν αφ εαυτου ουδεν εαν μη τι βλεπη τον πατερα ποιουντα α γαρ αν εκεινος ποιη ταυτα και ο υιος ομοιως ποιει ²⁰ ο γαρ πατηρ φιλει τον υιον και παντα δεικνυσιν αυτω α αυτος ποιει και μειζονα τουτων δειξει αυτω εργα ινα υμεις θαυμαζητε ²¹ ωσπερ γαρ ο πατηρ εγειρει τους νεκρους και ζωοποιει ουτως και ο υιος ους θελει ζωοποιει ²² ουδε γαρ ο πατηρ κρινει ουδενα αλλα την κρισιν πασαν δεδωκεν τω υιω ²³ ινα παντες τιμωσιν τον

υιον καθως τιμωσιν τον πατερα ο μη τιμων τον υιον ου τιμα τον πατερα τον πεμφαντα αυτον ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν οτι ο τον λογον μου ακουων και πιστευων τω πεμφαντι με χει ζων αιωνιον και εις κρισιν ουκ ερχεται αλλα μεταβηβηκεν εκ του θανατου εις την ζων ²⁵ αμην αμην λεγω υμιν οτι ερχεται ωρα και νυν εστιν οτε οι νεκροι ακουουσται της φωνης του υιου του θεου και οι ακουσαντες ζησονται ²⁶ ωσπερ γαρ ο πατηρ χει ζων εν εαυτω ουτως εδωκεν και τω υιω ζων χει εν εαυτω ²⁷ και εξουσιαν εδωκεν αυτω και κρισιν ποιειν οτι υιος ανθρωπου εστιν ²⁸ μη θαυμαζετε τουτο οτι ερχεται ωρα εν η παντες οι εν τοις μνημειοις ακουουσται της φωνης αυτου ²⁹ και εκπορευουσται οι τα αγαθα ποιησαντες εις αναστασιν ζωης οι δε τα φαυλα πραξαντες εις αναστασιν κρισεως ³⁰ ου δυναμαι εγω ποιειν απ εμαυτου ουδεν καθως ακουω κρινω και η κρισις η εμη δικαια εστιν οτι ου ζητω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμφαντος με πατρος ³¹ εαν εγω μαρτυρω περι εμαυτου η μαρτυρια μου ουκ εστιν αληθης ³² αλλος εστιν ο μαρτυρων περι εμου και οίδα οτι αληθης εστιν η μαρτυρια ην μαρτυρει περι εμου ³³ υμεις απεσταλκατε προς ιωαννην και μεμαρτυρηκεν τη αληθεια ³⁴ εγω δε ου παρα ανθρωπου την μαρτυριαν λαμβανω αλλα ταυτα λεγω ινα υμεις σωθητε ³⁵ εκεινος ην ο λυχνος ο καιομενος και φαινων υμεις δε ηθελησατε αγαλλιασθαι προς ωραν εν τω φωτι αυτου ³⁶ εγω δε εχω την μαρτυριαν μειζω του ιωαννου τα γαρ εργα α εδωκεν μοι ο πατηρ ινα τελειωσω αυτα αυτα τα εργα α εγω ποιω μαρτυρει περι εμου οτι ο πατηρ με απεσταλκεν ³⁷ και ο πεμφασ με πατηρ αυτος μεμαρτυρηκεν περι εμου ουτε φωνην αυτου ακηκοατε πωποτε ουτε ειδος αυτου εωρακατε ³⁸ και τον λογον αυτου ουκ εχετε μενοντα εν υμιν οτι ον απεστειλεν εκεινος τουτω υμεις ου πιστευετε ³⁹ ερευνατε 2045 V-PAI-2P τας γραφας οτι υμεις δοκειτε εν αυταις ζων αιωνιον χειν και εκειναι εισιν αι μαρτυρουσαι περι εμου ⁴⁰ και ου θελετε ελθειν προς με ινα ζων εχητε ⁴¹ δοξαν παρα ανθρωπων ου λαμβανω ⁴² αλλ εγνωκα υμας οτι την αγαπην του θεου ουκ εχετε εν εαυτοις ⁴³ εγω εληλυθα εν τω ονοματι του πατρος μου και ου λαμβανετε με εαν αλλος ελθι εν τω ονοματι τω ιδιω εκεινον ληψεσθε ⁴⁴ πως δυνασθε υμεις πιστευσαι δοξαν παρα αλληλων λαμβανοντες και την δοξαν την παρα του μονου θεου ου ζητειτε ⁴⁵ μη δοκειτε οτι εγω κατηγορησω υμων προς τον πατερα εστιν ο κατηγορων υμων μωσησ εις ον υμεις ηλπικατε ⁴⁶ ει γαρ επιστευετε μωση επιστευετε αν εμοι περι γαρ εμου εκεινος εγραψεν ⁴⁷ ει δε τοις εκεινου γραμμασιν ου πιστευετε πως τοις εμοις ρημασιν πιστευετε

6

¹ μετα ταυτα απηλθεν ο ιησους περαν της θαλασσης της γαλιλαιας της τιβεριαδος ² και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς οτι εωρων αυτου τα σημεια α εποιει επι των ασθενουντων ³ ανηλθεν δε εις το ορος ο ιησους και εκει εκαθητο μετα των μαθητων αυτου ⁴ ην δε εγγυς το πασχα η εορτη των ιουδαιων ⁵ επαρας ουν ο ιησους τους οφθαλμους και θεασαμενος οτι πολυς οχλος ερχεται προς αυτον λεγει προς τον φιλιππον ποθεν αγορασομεν αρτους ινα φαγωσιν ουτοι ⁶ τουτο δε ελεγεν πειραζων αυτον αυτος γαρ ηδει τι μελλεν ποιειν ⁷ απεκριθη αυτω φιλιππος διακοσιων δηναρων αρτοι ουκ αρκουσιν αυτοις ινα εκαστος αυτων βραχυ τι λαβη ⁸ λεγει αυτω εις εκ των μαθητων αυτου ανδρεας ο αδελφος σιμωνος πετρου ⁹ εστιν παιδαριον εν ωδε ο χει πεντε αρτους κριθινους και δυο οψαρια αλλα ταυτα τι εστιν εις τοσουτους ¹⁰ ειπεν δε ο ιησους ποιησατε τους ανθρωπους αναπεσειν ην δε χορτος πολυς εν τω τοπω ανεπεσον ουν οι ανδρες τον αριθμον ωσει πεντακιςχιλιοι ¹¹ ελαβεν δε τους αρτους ο ιησους και ευχαριστησας διεδωκεν τοις μαθηταις οι δε μαθηται τοις ανακειμενοις ομοιως και εκ των οψαριων οσον ηθελον ¹² ωσ δε ενεπληθησαν λεγει τοις μαθηταις αυτου συναγαγετε τα περισσευσαντα κλασματα ινα μη τι αποληται ¹³ συνηγαγον ουν και εγεμισαν δωδεκα κοφινους κλασματων εκ των πεντε αρτων των κριθινων α επερισσευσεν τοις βεβρωκοσιν ¹⁴ οι ουν ανθρωποι ιδοντες ο εποιησεν σημειον ο ιησους

ελεγον οτι ουτος εστιν αληθως ο προφητης ο ερχομενος εις τον κοσμον ¹⁵ ιησους ουν γνους οτι μελλουσιν ερχεσθαι και αρπαζειν αυτον ινα ποιησωσιν αυτον βασιλευσιν ανεχωρησεν εις το ορος αυτος μονος ¹⁶ ως δε οψια εγενετο κατεβησαν οι μαθηται αυτου επι την θαλασσαν ¹⁷ και εμφαντες εις το πλοιον ηρχοντο περαν της θαλασσης ος καπερναουμ και σκοτια ηδη εγεγονει και ουκ εληλυθει προς αυτους ο ιησους ¹⁸ η τε θαλασσα ανεμου μεγαλον πνεοντος διηγειρετο ¹⁹ εληλακοτες ουν ως σταδιους εικοσι πεντε η τριακοντα θεωρουσιν τον ιησουν περιπατουντα επι της θαλασσης και εγγυς του πλοιου γινομενον και εφοβηθησαν ²⁰ ο δε λεγει αυτοις εγω ειμι μη φοβεισθε ²¹ ηθελον ουν λαβειν αυτον εις το πλοιον και ευθεως το πλοιον εγενετο επι της γης εις ην υπηγον ²² τη επαυριον ο οχλος ο εστηκως περαν της θαλασσης ιδων οτι πλοιαριον αλλο ουκ ην εκει ει μη εν εκεινο εις ο ενεβησαν οι μαθηται αυτου και οτι ου συνεισηλθεν τοις μαθηταις αυτου ο ιησους εις το πλοιαριον αλλα μονοι οι μαθηται αυτου απηλθον ²³ αλλα δε ηλθεν πλοιαρια εκ τιβεριαδος εγγυς του τοπου οπου εφαγον τον αρτον ευχαριστησαντος του κυριου ²⁴ οτε ουν ειδεν ο οχλος οτι ιησους ουκ εστιν εκει ουδε οι μαθηται αυτου ενεβησαν αυτοι εις τα πλοια και ηλθον εις καπερναουμ ζητουντες τον ιησουν ²⁵ και ευροντες αυτον περαν της θαλασσης ειπον αυτω ραββι ποτε ωδε γεγονας ²⁶ απεκριθη αυτοις ο ιησους και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν ζητειτε με ουχ οτι ειδατε σημεια αλλ οτι εφαγατε εκ των αρτων και εχορτασθητε ²⁷ εργαζεσθε μη την βρωσιν την απολλυμενην αλλα την βρωσιν την μενουσαν εις ζωνη αιωνιον ην ο υιος του ανθρωπου υμιν δωσει τουτον γαρ ο πατηρ εσφραγισεν ο θεος ²⁸ ειπον ουν προς αυτον τι ποιωμεν ινα εργαζωμεθα τα εργα του θεου ²⁹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις τουτου εστιν το εργον του θεου ινα πιστευσητε εις ον απεστειλεν εκεινος ³⁰ ειπον ουν αυτω τι ουν ποιεις συ σημειον ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν σοι τι εργαζη ³¹ οι πατερες ημων το μαννα εφαγον εν τη ερημω καθως εστιν γεγραμμενον αρτον εκ του ουρανου εδωκεν αυτοις φαγειν ³² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν ου μωσις δεδωκεν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου αλλ ο πατηρ μου διδωσιν υμιν τον αρτον εκ του ουρανου τον αληθινον ³³ ο γαρ αρτος του θεου εστιν ο καταβαινων εκ του ουρανου και ζωνη διδουσ τω κοσμω ³⁴ ειπον ουν προς αυτον κυριε παντοτεδος ημιν τον αρτον τουτον ³⁵ ειπεν δε αυτοις ο ιησους εγω ειμι ο αρτος της ζωης ο ερχομενος προς με ου μη πειναση και ο πιστευων εις εμε ου μη διψηση πωποτε ³⁶ αλλ ειπον υμιν οτι και εωρακατε με και ου πιστευετε ³⁷ παν ο διδωσιν μοι ο πατηρ προς εμε ηξει και τον ερχομενον προς με ου μη εκβαλω εξω ³⁸ οτι καταβεβηκα εκ του ουρανου ουχ ινα ποιω το θελημα το εμον αλλα το θελημα του πεμψαντος με ³⁹ τουτου δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με πατρος ινα παν ο δεδωκεν μοι μη απολεσω εξ αυτου αλλα αναστησω αυτο τη εσχατη ημερα ⁴⁰ τουτου δε εστιν το θελημα του πεμψαντος με ινα πας ο θεωρων τον υιον και πιστευων εις αυτον εχη ζωνη αιωνιον και αναστησω αυτον εγω τη εσχατη ημερα ⁴¹ εγγυζον ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι ειπεν εγω ειμι ο αρτος ο καταβας εκ του ουρανου ⁴² και ελεγον ουχ ουτος εστιν ιησους ο υιος ιωσηφ ου ημεις οίδαμεν τον πατερα και την μητερα πως ουν λεγει ουτος οτι εκ του ουρανου καταβεβηκα ⁴³ απεκριθη ουν ο ιησους και ειπεν αυτοις μη γογγυζετε μετ αλληλων ⁴⁴ ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη ο πατηρ ο πεμψας με ελκυση αυτον και εγω αναστησω αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁵ εστιν γεγραμμενον εν τοις προφηταις και εσονται παντες διδακτοι θεου πας ουν ο ακουων παρα του πατρος και μαθων ερχεται προς με ⁴⁶ ουχ οτι τον πατερα τισ εωρακεν ει μη ο ων παρα του θεου ουτος εωρακεν τον πατερα ⁴⁷ αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε εχει ζωνη αιωνιον ⁴⁸ εγω ειμι ο αρτος της ζωης ⁴⁹ οι πατερες υμων εφαγον το μαννα εν τη ερημω και απεθανον ⁵⁰ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβαινων ινα τισ εξ αυτου φαγη και μη αποθανη ⁵¹ εγω ειμι ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας εαν τισ φαγη εκ τουτου του αρτου ζησεται εις τον αιωνα και ο αρτος δε ον εγω δωσω η σαρξ μου εστιν ην εγω δωσω υπερ της του κοσμου ζωης ⁵² εμαχοντο

ουν προς αλληλους οι ιουδαιοι λεγοντες πως δυναται ουτος ημιν δουναι την σαρκα φαγειν ⁵³ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν εαν μη φαγητε την σαρκα του υιου του ανθρωπου και πιητε αυτου το αιμα ουκ εχετε ζωην εν εαυτοις ⁵⁴ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εχει ζωην αιωνιον και εγω αναστησω αυτον τη εσχατη ημερα ⁵⁵ η γαρ σαρξ μου αληθως εστιν βρωσις και το αιμα μου αληθως εστιν ποσις ⁵⁶ ο τρωγων μου την σαρκα και πινων μου το αιμα εν εμοι μνει καγω εν αυτω ⁵⁷ καθως απεστειλεν με ο ζων πατηρ καγω ζω δια τον πατερα και ο τρωγων με κακεινος ζησεται δι εμε ⁵⁸ ουτος εστιν ο αρτος ο εκ του ουρανου καταβας ου καθως εφαγον οι πατερες υμων το μαννα και απεθανον ο τρωγων τουτον τον αρτον ζησεται εις τον αιωνα ⁵⁹ ταυτα ειπεν εν συναγωγη διδασκων εν καπερναουμ ⁶⁰ πολλοι ουν ακουσαντες εκ των μαθητων αυτου ειπον σκληρος εστιν ουτος ο λογος τις δυναται αυτου ακουειν ⁶¹ ειδωσ δε ο ιησους εν εαυτω οτι γογγυζουσιν περι τουτου οι μαθηται αυτου ειπεν αυτοις τουτο υμας σκανδαλιζει ⁶² εαν ουν θεωρητε τον υιον του ανθρωπου αναβαινοντα οπου ην το προτερον ⁶³ το πνευμα εστιν το ζωοποιουν η σαρξ ουκ ωφελει ουδεν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν πνευμα εστιν και ζωη εστιν ⁶⁴ αλλ εισιν εξ υμων τινες οι ου πιστευουσιν ηδει γαρ εξ αρχης ο ιησους τινες εισιν οι μη πιστευοντες και τις εστιν ο παραδωσων αυτον ⁶⁵ και ελεγεν δια τουτο ειρηκα υμιν οτι ουδεις δυναται ελθειν προς με εαν μη η δεδομενον αυτω εκ του πατρος μου ⁶⁶ εκ τουτου πολλοι απηλθον των μαθητων αυτου εις τα οπισα και ουκει μετ αυτου περιεπατουν ⁶⁷ ειπεν ουν ο ιησους τοις δωδεκα μη και υμεις ελετε υπαγειν ⁶⁸ απεκριθη ουν αυτω σιμων πετρος κυριε εργον τινα απελευσομεθα ρηματα ζωης αιωνιου εχεις ⁶⁹ και ημεις πεπιστευκαμεν και εγνωκαμεν οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου του ζωντος ⁷⁰ απεκριθη αυτοις ο ιησους ουκ εγω υμας τους δωδεκα εξελεξαμην και εξ υμων εις διαβολος εστιν ⁷¹ ελεγεν δε τον ιουδαν σιμωνος ισκαριωτην ουτος γαρ εμελλεν αυτον παραδιδοναι εις ων εκ των δωδεκα

7

¹ και περιεπατει ο ιησους μετα ταυτα εν τη γαλιλαια ου γαρ ηθελεν εν τη ιουδαια περιπατειν οτι εξητουν αυτον οι ιουδαιοι αποκτειναι ² ην δε εγγυσ η εορτη των ιουδαιων η σκηνοπηγια ³ ειπον ουν προς αυτον οι αδελφοι αυτου μεταβηθι εντευθεν και υπαγε εις την ιουδαιαν ινα και οι μαθηται σου θεωρησωσιν τα εργα σου α ποιεις ⁴ ουδεις γαρ εν κρυπτω τι ποιει και ζητει αυτος εν παρρησια ειναι ει ταυτα ποιεις φανερωσων σεαυτον τω κοσμω ⁵ ουδε γαρ οι αδελφοι αυτου επιστευον εις αυτον ⁶ λεγει ουν αυτοις ο ιησους ο καιρος ο εμος ουπω παρεστιν ο δε καιρος ο υμετερος παντοτε εστιν ετοιμος ⁷ ου δυναται ο κοσμος μισειν υμας εμε δε μισει οτι εγω μαρτυρω περι αυτου οτι τα εργα αυτου πονηρα εστιν ⁸ υμεις αναβητε εις την εορτην ταυτην εγω ουπω αναβαινω εις την εορτην ταυτην οτι ο καιρος ο εμος ουπω πεπληρωται ⁹ ταυτα δε ειπων αυτοις εμεινεν εν τη γαλιλαια ¹⁰ ωσ δε ανεβησαν οι αδελφοι αυτου τοτε και αυτοσ ανεβη εις την εορτην ου φανερωσ αλλ ωσ εν κρυπτω ¹¹ οι ουν ιουδαιοι εξητουν αυτον εν τη εορτη και ελεγον ου εστιν εκεινος ¹² και γογγυσμος πολυς περι αυτου ην εν τοις οχλοις οι μεν ελεγον οτι αγαθος εστιν αλλοι ελεγον ου αλλα πλανα τον οχλον ¹³ ουδεις μεντοι παρρησια ελαλει περι αυτου δια τον φοβον των ιουδαιων ¹⁴ ηδη δε της εορτης μεσουσης ανεβη ο ιησους εις το ιερον και εδιδασκεν ¹⁵ και εθαυμαζον οι ιουδαιοι λεγοντες πως ουτος γραμματα οιδεν μη μεμαθηκωσ ¹⁶ απεκριθη ουν αυτοις ο ιησους και ειπεν η εμη διδαχη ουκ εστιν εμη αλλα του πεμφαντος με ¹⁷ εαν τις θελη το θελημα αυτου ποιειν γνωσεται περι της διδαχης ποτερον εκ του θεου εστιν η εγω απ εμαυτου λαλω ¹⁸ ο αφ εαυτου λαλων την δοξαν την ιδιαν ζητει ο δε ζητων την δοξαν του πεμφαντος αυτου ουτος αληθης εστιν και αδικια εν αυτω ουκ εστιν ¹⁹ ου μωσις δεδωκεν υμιν τον νομον και ουδεις εξ υμων ποιει τον νομον τι με ζητειτε αποκτειναι ²⁰ απεκριθη ο οχλος και ειπεν δαιμονιον εχεις τις σε ζητει αποκτειναι ²¹ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις εν εργον εποιησα και παντες θαυμαζετε

²² δια τουτο μωσησ δεδωκεν υμιν την περιτομην ουχ οτι εκ του μωσησ εστιν αλλ εκ των πατερων και εν σαββατω περιτεμνετε ανθρωπον ²³ ει περιτομην λαμβανει ανθρωπος εν σαββατω ινα μη λυθη ο νομος μωσησ εμοι χολατε οτι ολον ανθρωπον υγιη εποιησα εν σαββατω ²⁴ μη κρινετε κατ οψιν αλλα την δικαιαν κρισιν κρινατε ²⁵ ελεγον ουν τινες εκ των ιεροσολυμιτων ουχ ουτος εστιν ον ζητουσιν αποκτειναι ²⁶ και ιδε παρρησια λαλει και ουδεν αυτω λεγουσιν μηποτε αληθως εγγωσαν οι αρχοντες οτι ουτος εστιν αληθως ο χριστος ²⁷ αλλα τουτον οιδαμεν ποθεν εστιν ο δε χριστος οταν ερχηται ουδεις γινωσκει ποθεν εστιν ²⁸ εκραξεν ουν εν τω ιερω διδασκων ο ιησους και λεγων καμε οιδατε και οιδατε ποθεν ειμι και απ εμαυτου ουκ εληλυθα αλλ εστιν αληθινος ο πεμφασ με ον υμεις ουκ οιδατε ²⁹ εγω οιδα αυτον οτι παρ αυτου ειμι κακεινος με απεστειλεν ³⁰ εζητουν ουν αυτον πιασαι και ουδεις επεβαλεν επ αυτον την χειρα οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ³¹ πολλοι δε εκ του οχλου επιστευσαν εις αυτον και ελεγον οτι ο χριστος οταν ελθη μητι πλειονα σημεια τουτων ποιησει ων ουτος εποιησεν ³² ηκουσαν οι φαρισαιοι του οχλου γογγυζοντος περι αυτου ταυτα και απεστειλαν υπηρεταις οι φαρισαιοι και οι αρχιερεις ινα πιασωσιν αυτον ³³ ειπεν ουν ο ιησους ετι μικρον χρονον μεθ υμων ειμι και υπαγω προς τον πεμφαντα με ³⁴ ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁵ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς εαυτους που ουτος μελλει πορευεσθαι οτι ημεις ουχ ευρησομεν αυτον μη εις την διασποραν των ελληνων μελλει πορευεσθαι και διδασκειν τους ελληνας ³⁶ τισ εστιν ουτος ο λογος ον ειπεν ζητησετε με και ουχ ευρησετε και οπου ειμι εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ³⁷ εν δε τη εσχατη ημερα τη μεγαλη της εορτης ειστηκει ο ιησους και εκραξεν λεγων εαν τισ διψα ερχεσθω προς με και πινετω ³⁸ ο πιστευων εις εμε καθως ειπεν η γραφη ποταμοι εκ της κοιλιας αυτου ρευσουσιν υδατος ζωντος ³⁹ τουτο δε ειπεν περι του πνευματος ου εμελλον λαμβανειν οι πιστευοντες εις αυτον ουπω γαρ ην πνευμα αγιον οτι ιησους ουδεπω εδοξασθη ⁴⁰ πολλοι ουν εκ του οχλου ακουσαντες τον λογον ελεγον ουτος εστιν αληθως ο προφητης ⁴¹ αλλοι ελεγον ουτος εστιν ο χριστος αλλοι ελεγον μη γαρ εκ της γαλιλαιας ο χριστος ερχεται ⁴² ουχι η γραφη ειπεν οτι εκ του σπερματος δαυιδ και απο βηθλεεμ της κωμης οπου ην δαυιδ ο χριστος ερχεται ⁴³ σχισμα ουν εν τω οχλω εγενετο δι αυτον ⁴⁴ τινες δε ηθελον εξ αυτων πιασαι αυτον αλλ ουδεις επεβαλεν επ αυτον τας χειρας ⁴⁵ ηλθον ουν οι υπηρεται προς τους αρχιερεις και φαρισαιους και ειπον αυτοις εκεινοι δια τι ουκ ηγαγετε αυτον ⁴⁶ απεκριθησαν οι υπηρεται ουδεποτε ουτως ελαλησεν ανθρωπος ως ουτος ο ανθρωπος ⁴⁷ απεκριθησαν ουν αυτοις οι φαρισαιοι μη και υμεις πεπλανησθε ⁴⁸ μη τισ εκ των αρχοντων επιστευσεν εις αυτον η εκ των φαρισαιων ⁴⁹ αλλ ο οχλος ουτος ο μη γινωσκων τον νομον επικαταρατοι εισιν ⁵⁰ λεγει νικοδημμος προς αυτους ο ελθων νυκτος προς αυτον εις ων εξ αυτων ⁵¹ μη ο νομος ημων κρινει τον ανθρωπον εαν μη ακουση παρ αυτου προτερον και γνω τι ποιει ⁵² απεκριθησαν και ειπον αυτω μη και συ εκ της γαλιλαιας ει ερευνησον και ιδε οτι προφητης εκ της γαλιλαιας ουκ εγηγεται ⁵³ και επορευθη εκαστος εις τον οικον αυτου

8

¹ ιησους δε επορευθη εις το ορος των ελαιων ² ορθρου δε παλιν παρεγενετο εις το ιερον και πας ο λαος ηρχετο και καθισας εδιδασκεν αυτους ³ αγουσιν δε οι γραμματεις και οι φαρισαιοι προς αυτον γυναικα εν μοιχεια καταληφθεισαν και στησαντες αυτην εν μεσω ⁴ λεγουσιν αυτω πειραζοντες διδασκαλε αυτη η γυνη κατεληφθη επ αυτοφορω μοιχευομενη ⁵ εν δε τω νομω μωσησ ημιν ενετειλατο τας τοιαυτας λιθοβολεισαι συ ουν τι λεγεις ⁶ τουτο δε ελεγον πειραζοντες αυτον ινα εχωσιν κατηγορειν αυτου ο δε ιησους κατω κυψας τω δακτυλω εγραφεν εις την γην μη προσποιουμενος ⁷ ως δε επεμενον ερωτωντες αυτον ανακυψας ειπεν προς αυτους ο αναμαρτητος υμων πρωτον επ αυτην τον λιθον βαλετω ⁸ και παλιν κατω κυψας εγραφεν εις την γην ⁹ οι δε

ακουσαντες και υπο της συνειδησεως ελεγχομενοι εξηρχοντο εις καθ εις αρξαμενοι απο των πρεσβυτερων και κατελειφθη μονος ο ιησους και η γυνη εν μεσω ουσα ¹⁰ ανακυψασ δε ο ιησους και μηδεν θεασαμενος πλην της γυναικος ειπεν αυτη που εισιν εκεινοι οι κατηγοροι σου ουδεις σε κατεκρινεν ¹¹ η δε ειπεν ουδεις κυριε ειπεν δε ο ιησους ουδε εγω σε κρινω πορευου και μηκετι αμαρτανε ¹² παλιν ουν αυτοις ο ιησους ελαλησεν λεγων εγω ειμι το φως του κοσμου ο ακολουθων εμοι ου μη περιπατηση εν τη σκοτια αλλ εξει το φως της ζωης ¹³ ειπον ουν αυτω οι φαρισαιοι συ περι σεαυτου μαρτυρεις η μαρτυρια σου ουκ εστιν αληθης ¹⁴ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτοις καν εγω μαρτυρω περι εμαυτου αληθης εστιν η μαρτυρια μου οτι οίδα ποθεν ηλθον και που υπαγω υμεις δε ουκ οιδατε ποθεν ερχομαι και που υπαγω ¹⁵ υμεις κατα την σαρκα κρινετε εγω ου κρινω ουδεν ¹⁶ και εαν κρινω δε εγω η κρισις η εμη αληθης εστιν οτι μονος ουκ ειμι αλλ εγω και ο πεμψας με πατηρ ¹⁷ και εν τω νομω δε τω υμετερω γεγραπται οτι δυο ανθρωπων η μαρτυρια αληθης εστιν ¹⁸ εγω ειμι ο μαρτυρων περι εμαυτου και μαρτυρει περι εμου ο πεμψας με πατηρ ¹⁹ ελεγον ουν αυτω που εστιν ο πατηρ σου απεκριθη ιησους ουτε εμε οιδατε ουτε τον πατερα μου ει εμε ηδειτε και τον πατερα μου ηδειτε αν ²⁰ ταυτα ρηματα ελαλησεν ο ιησους εν τω γαζοφυλακιω διδασκων εν τω ιερω και ουδεις επιασεν αυτον οτι ουπω εληλυθει η ωρα αυτου ²¹ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους εγω υπαγω και ζητησετε με και εν τη αμαρτια υμων αποθανεισθε οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²² ελεγον ουν οι ιουδαιοι μητι αποκτενει εαυτον οτι λεγει οπου εγω υπαγω υμεις ου δυνασθε ελθειν ²³ και ειπεν αυτοις υμεις εκ των κατω εστε εγω εκ των ανω ειμι υμεις εκ του κοσμου τουτου εστε εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου τουτου ²⁴ ειπον ουν υμιν οτι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων εαν γαρ μη πιστευσητε οτι εγω ειμι αποθανεισθε εν ταις αμαρτιαις υμων ²⁵ ελεγον ουν αυτω συ τις ει και ειπεν αυτοις ο ιησους την αρχην ο τι και λαλω υμιν ²⁶ πολλα εχω περι υμων λαλειν και κρινειν αλλ ο πεμψας με αληθης εστιν καγω α ηκουσα παρ αυτου ταυτα λεγω εις τον κοσμον ²⁷ ουκ εγνωσαν οτι τον πατερα αυτοις ελεγεν ²⁸ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους οταν ψωσθητε τον υιον του ανθρωπου τοτε γνωσεσθε οτι εγω ειμι και απ εμαυτου ποιω ουδεν αλλα καθως εδιδαξεν με ο πατηρ μου ταυτα λαλω ²⁹ και ο πεμψας με μετ εμου εστιν ουκ αφηκεν με μονον ο πατηρ οτι εγω τα αρεστα αυτω ποιω παντοτε ³⁰ ταυτα αυτου λαλουντος πολλοι επιστευσαν εις αυτον ³¹ ελεγεν ουν ο ιησους προς τους πεπιστευκοτας αυτω ιουδαιους εαν υμεις μεινητε εν τω λογω τω εμω αληθως μαθηται μου εστε ³² και γνωσεσθε την αληθειαν και η αληθεια ελευθερωσει υμας ³³ απεκριθησαν αυτω σπερμα αβρααμ εσμεν και ουδενι δεδουλευκαμεν πωποτε πως συ λεγεις οτι ελευθεροι γενησεσθε ³⁴ απεκριθη αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι πας ο ποιων την αμαρτιαν δουλος εστιν της αμαρτιας ³⁵ ο δε δουλος ου μενει εν τη οικια εις τον αιωνα ο υιος μενει εις τον αιωνα ³⁶ εαν ουν ο υιος υμας ελευθερωση οντως ελευθεροι εσεσθε ³⁷ οίδα οτι σπερμα αβρααμ εστε αλλα ζητειτε με αποκτειναι οτι ο λογος ο εμος ου χωρει εν υμιν ³⁸ εγω ο εωρακα παρα τω πατρι μου λαλω και υμεις ουν ο εωρακατε παρα τω πατρι υμων ποιειτε ³⁹ απεκριθησαν και ειπον αυτω ο πατηρ ημων αβρααμ εστιν λεγει αυτοις ο ιησους ει τεκνα του αβρααμ ητε τα εργα του αβρααμ εποιειτε ⁴⁰ ουν δε ζητειτε με αποκτειναι ανθρωπον ος την αληθειαν υμιν λελαληκα ην ηκουσα παρα του θεου τουτου αβρααμ ουκ εποιησεν ⁴¹ υμεις ποιειτε τα εργα του πατρος υμων ειπον ουν αυτω ημεις εκ πορνειας ου γεγεννημεθα ενα πατερα εχομεν τον θεον ⁴² ειπεν ουν αυτοις ο ιησους ει ο θεος πατηρ υμων ην ηγαπατε αν εμε εγω γαρ εκ του θεου εξηλθον και ηκω ουδε γαρ απ εμαυτου εληλυθα αλλ εκεινος με απεστειλεν ⁴³ δια τι την λαλιαν την εμην ου γινωσκετε οτι ου δυνασθε ακουειν τον λογον τον εμον ⁴⁴ υμεις εκ του πατρος του διαβολου εστε και τας επιθυμιας του πατρος υμων θελετε ποιειν εκεινος ανθρωποκτονος ην απ αρχης και εν τη αληθεια ουχ εστηκεν οτι ουκ εστιν αληθεια εν αυτω οταν λαλη το ψευδος εκ των ιδιων λαλει οτι ψευστης εστιν και ο πατηρ αυτου ⁴⁵ εγω δε οτι την αληθειαν λεγω ου πιστευετε

μοι ⁴⁶ τισ εξ υμων ελεγχει με περι αμαρτιασι ει δε αληθειαν λεγω δια τι υμεις ου πιστευετε μοι ⁴⁷ ο ων εκ του θεου τα ρηματα του θεου ακουει δια τουτο υμεις ουκ ακουετε οτι εκ του θεου ουκ εστε ⁴⁸ απεκριθησαν ουν οι ιουδαιοι και ειπον αυτω ου καλωσ λεγομεν ημεις οτι σαμαρειτηρ ει συ και δαιμονιον εχεις ⁴⁹ απεκριθη ιησους εγω δαιμονιον ουκ εχω αλλα τιμω τον πατερα μου και υμεις ατιμαζετε με ⁵⁰ εγω δε ου ζητω την δοξαν μου εστιν ο ζητων και κρινων ⁵¹ αμην αμην λεγω υμιν εαν τισ τον λογον τον εμον τηρηση θανατον ου μη θεωρηση εις τον αιωνα ⁵² ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι νυν εγνωκαμεν οτι δαιμονιον εχεις αβρααμ απεθανεν και οι προφηται και συ λεγεις εαν τισ τον λογον μου τηρηση ου μη γευσηται θανατου εις τον αιωνα ⁵³ μη συ μειζων ει του πατροσ ημων αβρααμ οστις απεθανεν και οι προφηται απεθανον τινα σεαυτον συ ποιεις ⁵⁴ απεκριθη ιησους εαν εγω δοξαζω εμαυτον η δοξα μου ουδεν εστιν εστιν ο πατηρ μου ο δοξαζων με ον υμεις λεγετε οτι θεοσ ημων εστιν ⁵⁵ και ουκ εγνωκατε αυτον εγω δε οίδα αυτον και εαν ειπω οτι ουκ οίδα αυτον εσομαι ομοιοσ υμων ψευστηρ αλλ οίδα αυτον και τον λογον αυτου τηρω ⁵⁶ αβρααμ ο πατηρ υμων ηγαλλιασατο ινα ιδη την ημεραν την εμην και ειδεν και εχαρη ⁵⁷ ειπον ουν οι ιουδαιοι προς αυτον πεντηκοντα ετη ουπω εχεις και αβρααμ εωρακασ ⁵⁸ ειπεν αυτοισ ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν πριν αβρααμ γενεσθαι εγω ειμι ⁵⁹ ηραν ουν λιθουσ ινα βαλωσιν επ αυτον ιησους δε εκρυβη και εξηλθεν εκ του ιερου διελθων δια μεσου αυτων και παρηγεν ουτωσ

9

¹ και παραγων ειδεν ανθρωπον τυφλον εκ γενετησ ² και ηρωτησαν αυτον οι μαθηται αυτου λεγοντεσ ραββι τισ ημαρτεν ουτοσ η οι γονεισ αυτου ινα τυφλοσ γεννηθη ³ απεκριθη ιησους ουτε ουτοσ ημαρτεν ουτε οι γονεισ αυτου αλλ ινα φανερωθη τα εργα του θεου εν αυτω ⁴ εμε δει εργαζεσθαι τα εργα του πεμφαντωσ με εωσ ημερα εστιν ερχεται νυξ οτε ουδεισ δυναται εργαζεσθαι ⁵ οταν εν τω κοσμω ω φωσ ειμι του κοσμου ⁶ ταυτα ειπων επτυσεν χαμαι και εποιησεν πληον εκ του πτυσματοσ και επεχρισεν τον πληον επι τουσ οφθαλμουσ του τυφλου ⁷ και ειπεν αυτω υπαγε νιψαι εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ ο ερμηνευεται απεσταλμενοσ απηλθεν ουν και ενιψατο και ηλθεν βλεπων ⁸ οι ουν γειτονεσ και οι θεωρουντεσ αυτον το προτερον οτι τυφλοσ ην ελεγον ουχ ουτοσ εστιν ο καθημενοσ και προσαιτων ⁹ αλλοι ελεγον οτι ουτοσ εστιν αλλοι δε οτι ομοιοσ αυτω εστιν εκεινοσ ελεγεν οτι εγω ειμι ¹⁰ ελεγον ουν αυτω πωσ ανεωχθησαν σου οι οφθαλμοι ¹¹ απεκριθη εκεινοσ και ειπεν ανθρωπωσ λεγομενοσ ιησουσ πληον εποιησεν και επεχρισεν μου τουσ οφθαλμουσ και ειπεν μοι υπαγε εις την κολυμβηθραν του σιλωαμ και νιψαι απελθων δε και νιψαμενοσ ανεβλεψα ¹² ειπον ουν αυτω που εστιν εκεινοσ λεγει ουκ οίδα ¹³ αγουσιν αυτον προς τουσ φαρισαιουσ τον ποτε τυφλον ¹⁴ ην δε σαββατον οτε τον πληον εποιησεν ο ιησους και ανεωξεν αυτου τουσ οφθαλμουσ ¹⁵ παλιν ουν ηρωτων αυτον και οι φαρισαιοι πωσ ανεβλεψεν ο δε ειπεν αυτοισ πληον επεθηκεν μου επι τουσ οφθαλμουσ και ενιψαμην και βλεπω ¹⁶ ελεγον ουν εκ των φαρισαιων τινεσ ουτοσ ο ανθρωπωσ ουκ εστιν παρα του θεου οτι το σαββατον ου τηρει αλλοι ελεγον πωσ δυναται ανθρωπωσ αμαρτωλοσ τοιαυτα σημεια ποιειν και σχισμα ην εν αυτοισ ¹⁷ λεγουσιν τω τυφλω παλιν συ τι λεγεις περι αυτου οτι ηνοιξεν σου τουσ οφθαλμουσ ο δε ειπεν οτι προφητησ εστιν ¹⁸ ουκ επιστευσαν ουν οι ιουδαιοι περι αυτου οτι τυφλοσ ην και ανεβλεψεν εωσ οτου εφωνησαν τουσ γονεισ αυτου του αναβλεψαντοσ ¹⁹ και ηρωτησαν αυτοουσ λεγοντεσ ουτοσ εστιν ο υιοσ υμων ον υμεις λεγετε οτι τυφλοσ εγεννηθη πωσ ουν αρτι βλεπει ²⁰ απεκριθησαν δε αυτοισ οι γονεισ αυτου και ειπον οιδαμεν οτι ουτοσ εστιν ο υιοσ ημων και οτι τυφλοσ εγεννηθη ²¹ πωσ δε νυν βλεπει ουκ οιδαμεν η τισ ηνοιξεν αυτου τουσ οφθαλμουσ ημεισ ουκ οιδαμεν αυτοσ ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε αυτοσ περι εαυτου λαλησει ²² ταυτα ειπον οι γονεισ αυτου οτι εφοβουντο τουσ ιουδαιοουσ ηδη γαρ συνυεθεθιντο οι ιουδαιοι ινα εαν τισ

αυτον ομολογηση χριστον αποσυναγωγος γενηται ²³ δια τουτο οι γονεις αυτου ειπον οτι ηλικιαν εχει αυτον ερωτησατε ²⁴ εφωνησαν ουν εκ δευτερου τον ανθρωπον οσ ην τυφλος και ειπον αυτω δος δοξαν τω θεω ημεις οίδαμεν οτι ο ανθρωπος ουτος αμαρτωλος εστιν ²⁵ απεκριθη ουν εκεινος και ειπεν ει αμαρτωλος εστιν ουκ οίδα εν οίδα οτι τυφλος ων αρτι βλεπω ²⁶ ειπον δε αυτω παλιν τι εποιησεν σοι πως ηνοιξεν σου τους οφθαλμους ²⁷ απεκριθη αυτοις ειπον υμιν ηδη και ουκ ηκουσατε τι παλιν θελετε ακουειν μη και υμεις θελετε αυτου μαθηται γενεσθαι ²⁸ ελοιδορησαν αυτον και ειπον συ ει μαθητης εκεινου ημεις δε του μωσεως εσμεν μαθηται ²⁹ ημεις οίδαμεν οτι μωση λελαληκεν ο θεος τουτον δε ουκ οίδαμεν ποθεν εστιν ³⁰ απεκριθη ο ανθρωπος και ειπεν αυτοις εν γαρ τουτω θαυμαστον εστιν οτι υμεις ουκ οιδατε ποθεν εστιν και ανεωξεν μου τους οφθαλμους ³¹ οίδαμεν δε οτι αμαρτωλων ο θεος ουκ ακουει αλλ εαν τις θεοσεβησ η και το θελημα αυτου ποιη τουτου ακουει ³² εκ του αιωνος ουκ ηκουσθη οτι ηνοιξεν τις οφθαλμους τυφλου γεγεννημενου ³³ ει μη ην ουτος παρα θεου ουκ ηδυνατο ποιειν ουδεν ³⁴ απεκριθησαν και ειπον αυτω εν αμαρτιας συ εγεννηθης ολος και συ διδασκεισ ημας και εξεβαλον αυτον εξω ³⁵ ηκουσεν ο ιησους οτι εξεβαλον αυτον εξω και ευρων αυτον ειπεν αυτω συ πιστευεις εις τον υιον του θεου ³⁶ απεκριθη εκεινος και ειπεν και τις εστιν κυριε ινα πιστευσω εις αυτον ³⁷ ειπεν δε αυτω ο ιησους και εωρακας αυτον και ο λαλων μετα σου εκεινος εστιν ³⁸ ο δε εφη πιστευω κυριε και προσεκυνησεν αυτω ³⁹ και ειπεν ο ιησους εις κριμα εγω εις τον κοσμον τουτον ηλθον ινα οι μη βλεποντες βλεπωσιν και οι βλεποντες τυφλοι γενωνται ⁴⁰ και ηκουσαν εκ των φαρισαιων ταυτα οτι ουτεσ μετ αυτου και ειπον αυτω μη και ημεις τυφλοι εσμεν ⁴¹ ειπεν αυτοις ο ιησους ει τυφλοι ητε ουκ αν ειχετε αμαρτιαν νυν δε λεγετε οτι βλεπομεν η ουν αμαρτια υμων μενει

10

¹ αμην αμην λεγω υμιν ο μη εισερχομενος δια της θυρας εις την αυλην των προβατων αλλα αναβαινων αλλαγοθεν εκεινος κλεπτης εστιν και ληστης ² ο δε εισερχομενος δια της θυρας ποιμην εστιν των προβατων ³ τουτω ο θυρωρος ανοιγει και τα προβατα της φωνης αυτου ακουει και τα ιδια προβατα καλει κατ ονομα και εξαγει αυτα ⁴ και οταν τα ιδια προβατα εκβαλη εμπροσθεν αυτων πορευεται και τα προβατα αυτω ακολουθει οτι οιδασιν την φωνην αυτου ⁵ αλλοτριω δε ου μη ακολουθησωσιν αλλα φευζονται απ αυτου οτι ουκ οιδασιν των αλλοτριων την φωνην ⁶ ταυτην την παροιμιαν ειπεν αυτοις ο ιησους εκεινοι δε ουκ εγνωσαν τινα ην α ελαλει αυτοις ⁷ ειπεν ουν παλιν αυτοις ο ιησους αμην αμην λεγω υμιν οτι εγω ειμι η θυρα των προβατων ⁸ παντες οσοι ηλθον κλεπται εισιν και λησται αλλ ουκ ηκουσαν αυτων τα προβατα ⁹ εγω ειμι η θυρα δι εμου εαν τις εισελθη σωθησεται και εισελυσεται και εξελευσεται και νομην ευρησει ¹⁰ ο κλεπτης ουκ ερχεται ει μη ινα κλεψη και θυση και απολεση εγω ηλθον ινα ζωην εχωσιν και περισσον εχωσιν ¹¹ εγω ειμι ο ποιμην ο καλος ο ποιμην ο καλος την ψυχην αυτου τιθησιν υπερ των προβατων ¹² ο μισθωτος δε και ουκ ων ποιμην ου ουκ εισιν τα προβατα ιδια θεωρει τον λυκον ερχομενον και αφησιν τα προβατα και φευγει και ο λυκος αρπαζει αυτα και σκορπιζει τα προβατα ¹³ ο δε μισθωτος φευγει οτι μισθωτος εστιν και ου μελει αυτω περι των προβατων ¹⁴ εγω ειμι ο ποιμην ο καλος και γινωσκω τα εμα και γινωσκομαι υπο των εμων ¹⁵ καθως γινωσκει με ο πατηρ καγω γινωσκω τον πατερα και την ψυχην μου τιθημι υπερ των προβατων ¹⁶ και αλλα προβατα εχω α ουκ εστιν εκ της αυλης ταυτης κακεινα με δι αγαπην και της φωνης μου ακουουσιν και γενησεται μια ποιμνη εις ποιμην ¹⁷ δια τουτο ο πατηρ με αγαπα οτι εγω τιθημι την ψυχην μου ινα παλιν λαβω αυτην ¹⁸ ουδεις αιρει αυτην απ εμου αλλ εγω τιθημι αυτην απ εμαυτου εξουσιαν εχω θειναι αυτην και εξουσιαν εχω παλιν λαβειν αυτην ταυτην την εντολην ελαβον παρα του πατρος μου

19 ὀχισμα οὖν παλιν ἐγένετο ἐν τοῖς ἰουδαίοις διὰ τοὺς λόγους τούτους 20 ἔλεγον δὲ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν δαιμονιον ἔχει καὶ μαινεται τί αὐτοῦ ἀκούετε 21 ἄλλοι ἔλεγον ταῦτα τὰ ῥήματα οὐκ ἐστὶν δαιμονιζόμενον μὴ δαιμονιον δύναται τυφλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν 22 ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαινία ἐν ἱεροσολυμοῖς καὶ χειμῶν ἦν 23 καὶ περιεπατεῖ ὁ ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ σολομῶνος 24 ἐκυκλώσαν οὖν αὐτὸν οἱ ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον αὐτῷ ἕως ποτε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰρεῖς εἰ σὺ εἶ ὁ χριστὸς εἶπε ἡμῖν παρρησία 25 ἀπεκριθὴ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς ἔπιπὼν ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ 26 ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε οὐ γὰρ ἐστέ ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν καθὼς εἶπον ὑμῖν 27 τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ τῆς φωνῆς μου ἀκούει καγὼ γινώσκω αὐτὰ καὶ ἀκολουθοῦσιν μοι 28 καγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ ἀπολῶνται εἰς τὸν αἰῶνα καὶ οὐχ ἀρπάσει τις αὐτὰ ἐκ τῆς χειρὸς μου 29 ὁ πατὴρ μου ὅς δέδωκεν μοι μείζων παντῶν ἐστὶν καὶ οὐδεὶς δύναται ἀρπάξειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου 30 ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἑσμέν 31 ἐβαστάσαν οὖν παλιν λίθους οἱ ἰουδαῖοι ἵνα λιθασώσιν αὐτὸν 32 ἀπεκριθὴ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς πολλὰ καλά ἔργα εἰδείξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργων λιθαζέτε με 33 ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ οἱ ἰουδαῖοι λέγοντες περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθαζόμεν σε ἀλλὰ περὶ βλασφημίας καὶ ὅτι σὺ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν 34 ἀπεκριθὴ αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς οὐκ ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ὑμῶν ἐγὼ εἶπα θεοὶ ἐστέ 35 εἰ ἐκείνους εἶπεν θεοὺς πρὸς οὐς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγένετο καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ 36 ὅν ὁ πατὴρ ἡγίασεν καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸν κόσμον ὑμεῖς λέγετε ὅτι βλασφημῆσθε ὅτι εἶπον υἱὸς τοῦ θεοῦ εἰμι 37 εἰ οὐ ποῶ τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς μου μὴ πιστεύετε μοι 38 εἰ δὲ ποῶ καὶ ἐμοὶ μὴ πιστεύητε τοῖς ἔργοις πιστεύσατε ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ πατὴρ καγὼ ἐν αὐτῷ 39 ἐζητοῦν οὖν παλιν αὐτὸν πιάσαι καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν 40 καὶ ἀπῆλθεν παλιν πέραν τοῦ ἰορδάνου εἰς τὸν τόπον ὅπου ἦν ἰωάννης τὸ πρῶτον βαπτίζων καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ 41 καὶ πολλοὶ ἦλθον πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον ὅτι ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδὲν πάντα δὲ ὅσα εἶπεν ἰωάννης περὶ τούτου ἀληθῆ ἦν 42 καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτὸν

11

1 ἦν δὲ τὸς ἀσθενῶν λαζάρου ἀπὸ βηθανίας ἐκ τῆς κωμῆς μαρίας καὶ μαρθᾶς τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς 2 ἦν δὲ μαρία ἡ ἀλειψάσα τὸν κυρίον μύρω καὶ ἐκμαζάσα τοὺς πόδας αὐτοῦ τὰς θριξίν αὐτῆς ἢ ὁ ἀδελφὸς λαζάρου ἠθροῦναι 3 ἀπέστειλεν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτὸν λέγουσαι κυριε ἴδε ὃν φίλιος ἀσθενεῖ 4 ἀκούσας δὲ ὁ ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ ἡ ἀσθενεία οὐκ ἐστὶν πρὸς θάνατον ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ δι' αὐτῆς 5 ἡγάπα δὲ ὁ ἰησοῦς τὴν μαρθάν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν λαζάρου 6 ὡς οὖν ἤκουσεν ὅτι ἀσθενεῖ τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ὧ ἦν τοπῶ δύο ἡμέρας 7 ἔπειτα μετὰ τούτου λέγει τοῖς μαθηταῖς ἀγόμεν εἰς τὴν ἰουδαίαν παλιν 8 λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ ραββὶ νῦν ἐζητοῦν σε λιθάσαι οἱ ἰουδαῖοι καὶ παλιν υπαγεῖς ἐκεῖ 9 ἀπεκριθὴ ἰησοῦς οὐχὶ δώδεκα εἰσὶν ἡμέρας εἰς τὴν περιπατῆν ἐν τῇ ἡμέρᾳ οὐ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου βλεπεῖ 10 εἰάν τις περιπατῆν ἐν τῇ νυκτὶ προσκοπτεῖ ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῷ 11 ταῦτα εἶπεν καὶ μετὰ τούτου λέγει αὐτοῖς λαζάρου ὁ φίλος ἡμῶν κεκοιμηται ἀλλὰ πορευομαι ἵνα ἐξυπνίσω αὐτὸν 12 εἶπον οὖν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κυριε εἰ κεκοιμηται ὠθησεται 13 εἰρηκεῖ δὲ ὁ ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἐκείνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμησεως τοῦ ὑπνῶν λέγει 14 τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς παρρησία λαζάρου ἀπεθάνεν 15 καὶ χαιρῶ δι' ὑμᾶς ἵνα πιστεύσητε ὅτι οὐκ ἦμῃν ἐκεῖ ἀλλὰ ἀγόμεν πρὸς αὐτὸν 16 εἶπεν οὖν θώμας ὁ λεγομένος διδυμὸς τοῖς συμμαθηταῖς ἀγόμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ 17 ἔλθων οὖν ὁ ἰησοῦς εὗρεν αὐτὸν τέσσαρας ἡμέρας ἤδη ἐχόντα ἐν τῷ μνημείῳ 18 ἦν δὲ ἡ βηθανία ἐγγυς τῶν ἱεροσολυμῶν ὡς ἀπὸ σταδίων δεκαπέντε 19 καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐληλυθεισαν πρὸς τὰς περιμαρθάν

και μαριαν ινα παραμυθησωνται αυτας περι του αδελφου αυτων ²⁰ η ουν μαρθα ωσ ηκουσεν οτι ιησους ερχεται υπηντησεν αυτω μαρια δε εν τω οικω εκαθεζετο ²¹ ειπεν ουν μαρθα προς τον ιησουν κυριε ει ησ ωδε ο αδελφος μου ουκ αν ετεθνηκει ²² αλλα και νυν οίδα οτι οσα αν αιτηση τον θεον δωσει σοι ο θεος ²³ λεγει αυτη ο ιησους αναστησεται ο αδελφος σου ²⁴ λεγει αυτω μαρθα οίδα οτι αναστησεται εν τη αναστασει εν τη εσχατη ημερα ²⁵ ειπεν αυτη ο ιησους εγω ειμι η αναστασις και η ζωη ο πιστευων εις εμε καν αποθανη ζησεται ²⁶ και πασ ο ζων και πιστευων εις εμε ου μη αποθανη εις τον αιωνα πιστευεις τουτο ²⁷ λεγει αυτω ναι κυριε εγω πεπιστευκα οτι συ ει ο χριστος ο υιος του θεου ο εις τον κοσμον ερχομενος ²⁸ και ταυτα ειπουσα απηλθεν και εφωνησεν μαριαν την αδελφην αυτης λαθρα ειπουσα ο διδασκαλος παρεστιν και φωνει σε ²⁹ εκεινη ωσ ηκουσεν γεγυριται ταχυ και ερχεται προς αυτον ³⁰ ουπω δε εληλυθει ο ιησους εις την κωμην αλλ ην εν τω τοπω οπου υπηντησεν αυτω η μαρθα ³¹ οι ουν ιουδαιοι οι οντες μετ αυτης εν τη οικια και παραμυθουμενοι αυτην ιδοντες την μαριαν οτι ταχεως ανεστη και εξηλθεν ηκολουθησαν αυτη λεγοντες οτι υπαγει εις το μνημειον ινα κλαυση εκει ³² η ουν μαρια ωσ ηλθεν οπου ην ο ιησους ιδουσα αυτον επεσεν αυτου εις τους ποδας λεγουσα αυτω κυριε ει ησ ωδε ουκ αν απεθανεν μου ο αδελφος ³³ ιησους ουν ωσ ειδεν αυτην κλαιουσαν και τους συνελθοντας αυτη ιουδαιους κλαιοντας ενεβριμησατο τω πνευματι και εταραξεν εαυτον ³⁴ και ειπεν που θεθεικατε αυτον λεγουσιν αυτω κυριε ερχου και ιδε ³⁵ εδακρυσεν ο ιησους ³⁶ ελεγον ουν οι ιουδαιοι ιδε πως εφιλει αυτον ³⁷ τινες δε εξ αυτων ειπον ουκ ηδυνατο ουτος ο ανοιζας τους οφθαλμους του τυφλου ποιησαι ινα και αυτοσ μη αποθανη ³⁸ ιησους ουν παλιν εμβριμωμενος εν εαυτω ερχεται εις το μνημειον ην δε σπηλαιον και λιθος επεκειτο επ αυτω ³⁹ λεγει ο ιησους αρατε τον λιθον λεγει αυτω η αδελφη του τεθνηκοτος μαρθα κυριε ηδη οξει τεταρταιος γαρ εστιν ⁴⁰ λεγει αυτη ο ιησους ουκ ειπον σοι οτι εαν πιστευσης οψει την δοξαν του θεου ⁴¹ ηραν ουν τον λιθον ου ην ο τεθνηκωσ κειμενος ο δε ιησους ηρην τους οφθαλμους ανω και ειπεν πατερ ευχαριστω σοι οτι ηκουσασ μου ⁴² εγω δε ηδην οτι παντοτε μου ακουεις αλλα δια τον οχλον τον περιεστωτα ειπον ινα πιστευσωσιν οτι συ με απεστειλας ⁴³ και ταυτα ειπων φωνη μεγαλη εκραυγασαν λαζαρε δευρο εξω ⁴⁴ και εξηλθεν ο τεθνηκωσ δεδεμενος τους ποδας και τας χειρας κειριαισ και η οψις αυτου σουδαριω περιεδεδετο λεγει αυτοις ο ιησους λυσατε αυτον και αφετε υπαγειν ⁴⁵ πολλοι ουν εκ των ιουδαιων οι ελθοντες προς την μαριαν και θεασαμενοι α εποιησεν ο ιησους επιστευσαν εις αυτον ⁴⁶ τινες δε εξ αυτων απηλθον προς τους φαρισαιους και ειπον αυτοις α εποιησεν ο ιησους ⁴⁷ συνηγαγον ουν οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι συνεδριον και ελεγον τι ποιουμεν οτι ουτος ο ανθρωπος πολλα σημεια ποιει ⁴⁸ εαν αφωμεν αυτον ουτως παντες πιστευσουσιν εις αυτον και ελευσονται οι ρωμαιοι και αρουσιν ημων και τον τοπον και το εθνος ⁴⁹ εις δε τισ εξ αυτων καιαφασ αρχιερευσων του ενιαυτου εκεινου ειπεν αυτοις υμεις ουκ οιδατε ουδεν ⁵⁰ ουδε διαλογιζεσθε οτι συμφερει ημιν ινα εις ανθρωπος αποθανη υπερ του λαου και μη ολον το εθνος αποληται ⁵¹ τουτο δε αφ εαυτου ουκ ειπεν αλλα αρχιερευσων του ενιαυτου εκεινου προεφητησεν οτι εμελλεν ιησους αποθνησκειν υπερ του εθνους ⁵² και ουχ υπερ του εθνους μονον αλλ ινα και τα τεκνα του θεου τα διεσκορπισμενα συναγαγη εις εν ⁵³ απ εκεινης ουν της ημερας συνεβουλευσαντο ινα αποκτεινωσιν αυτον ⁵⁴ ιησους ουν ουκετι παρρησια περιεπατει εν τοις ιουδαιοις αλλα απηλθεν εκειθεν εις την χωραν εγγυσ της ερημου εις εφραϊμ λεγομενην πολιν κακει διετριβεν μετα των μαθητων αυτου ⁵⁵ ην δε εγγυσ το πασχα των ιουδαιων και ανεβρισαν πολλοι εις ιεροσολυμα εκ της χωρας προ του πασχα ινα αγνιωσιν εαυτους ⁵⁶ εξητουν ουν τον ιησουν και ελεγον μετ αλληλων εν τω ιερω εστηκοτες τι δοκει ημιν οτι ου μη ελθη εις την εορτην ⁵⁷ δεδωκεσαν δε και οι αρχιερεισ και οι φαρισαιοι εντολην ινα εαν τισ γνω που εστιν μηνυση οπωσ πιασωσιν αυτον

12

¹ ο ουν ιησους προ εξ ημερων του πασχα ηλθεν εις βηθανιαν οπου ην λαζαρος ο τεθνηκωσ ον ηγειρεν εκ νεκρων ² εποιησαν ουν αυτω δειπνον εκει και η μαρθα διηκονει ο δε λαζαρος εις ην των ανακειμενων συν αυτω ³ η ουν μαρια λαβουσα λιτρων μυρου ναρδου πιστικη πολυτιμου ηλειψεν τους ποδας του ιησου και εξεμαξεν ταισ θριξιν αυτης τους ποδας αυτου η δε οικια επληρωθη εκ της οσμης του μυρου ⁴ λεγει ουν εις εκ των μαθητων αυτου ιουδας σιμωνος ισκαριωτης ο μελλων αυτον παραδιδοναι ⁵ δια τι τουτο το μυρον ουκ επραθη τριακοσιων δηναριων και εδοθη πτωχοισ ⁶ ειπεν δε τουτο ουχ οτι περι των πτωχων εμελεν αυτω αλλ οτι κλεπτησ ην και το γλωσσοκομον ειχεν και τα βαλλομενα εβασταζεν ⁷ ειπεν ουν ο ιησους αφεσ αυτην εις την ημεραν του ενταφιασμου μου τετηρηκεν αυτο ⁸ τους πτωχουσ γαρ παντοτε εχετε μεθ εαυτων εμε δε ου παντοτε εχετε ⁹ εγνω ουν οχλος πολυσ εκ των ιουδαιων οτι εκει εστιν και ηλθον ου δια τον ιησουν μονον αλλ ινα και τον λαζαρων ιδωσιν ον ηγειρεν εκ νεκρων ¹⁰ εβουλευσαντο δε οι αρχιερεισ ινα και τον λαζαρων αποκτεινωσιν ¹¹ οτι πολλοι δι αυτον υπηγον των ιουδαιων και επιστευον εις τον ιησουν ¹² τη επαυριον οχλος πολυσ ο ελθων εις την εορτην ακουσαντες οτι ερχεται ιησους εις ιεροσολυμα ¹³ ελαβον τα βια των φοινικων και εξηλθον εις υπαντησιν αυτω και εκραζον ωσαννα ευλογημενοσ ο ερχομενοσ εν ονοματι κυριου βασιλευσ του ισραηλ ¹⁴ ευρων δε ο ιησους οναριον εκαθισεν επ αυτο καθωσ εστιν γεγραμμενον ¹⁵ μη φοβου θυγατερ σιων ιδου ο βασιλευσ σου ερχεται καθημενοσ επι πωλων ονου ¹⁶ ταυτα δε ουκ εγνωσιν οι μαθηται αυτου το πρωτον αλλ οτε εδοξασθη ιησους τοτε εμνησθησαν οτι ταυτα ην επ αυτω γεγραμμενα και ταυτα εποιησαν αυτω ¹⁷ εμαρτυρει ουν ο οχλοσ ο ων μετ αυτου οτε τον λαζαρων εφωνησεν εκ του μνημειου και ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ¹⁸ δια τουτο και υπηνησεν αυτω ο οχλοσ οτι ηκουσεν τουτο αυτον πεποιηκεναι το σημειον ¹⁹ οι ουν φαρισαιοι ειπον προσ εαυτουσ θεωρειτε οτι ουκ ωφελειτε ουδεν ιδε ο κοσμοσ οπισω αυτου απηλθεν ²⁰ ησαν δε τινεσ ελληνεσ εκ των αναβαινοντων ινα προσκυνησωσιν εν τη εορτη ²¹ ουτοι ουν προσηλθον φιλιππω τω απο βηθσαιδα της γαλιλαιασ και ηρωτων αυτον λεγοντες κυριε θελομεν τον ιησουν ιδειν ²² ερχεται φιλιπποσ και λεγει τω ανδρεα και παλιν ανδρεασ και φιλιπποσ λεγουσιν τω ιησου ²³ ο δε ιησους απεκρινατο αυτοισ λεγων εληλυθεν η ωρα ινα δοξασθη ο υιοσ του ανθρωπου ²⁴ αμην αμην λεγω υμιν εαν μη ο κοκκοσ του σιτου πεσων εις την γην αποθανη αυτοσ μονοσ μενει εαν δε αποθανη πολυν καρπον φερει ²⁵ ο φιλων την ψυχην αυτου απολεσει αυτην και ο μισων την ψυχην αυτου εν τω κοσμω τουτω εισ ζωην αιωνιον φυλαξει αυτην ²⁶ εαν εμοι διακονητισ εμοι ακολουθειτω και οπου ειμι εγω εκει και ο διακονοσ ο εμοσ εσται και εαντισ εμοι διακονη τιμησει αυτον ο πατηρ ²⁷ νυν η ψυχη μου τεταρακται και τι ειπω πατερ σωσον με εκ της ωρασ ταυτης αλλα δια τουτο ηλθον εις την ωραν ταυτην ²⁸ πατερ δοξασον σου το ονομα ηλθεν ουν φωνη εκ του ουρανου και εδοξασα και παλιν δοξασω ²⁹ ο ουν οχλοσ ο εστωσ και ακουσασ ελεγεν βροντην γεγονεναι αλλοι ελεγον αγγελοσ αυτω λελαληκεν ³⁰ απεκριθη ιησους και ειπεν ου δι εμε αυτη η φωνη γεγονεν αλλα δι υμασ ³¹ νυν κρισιοσ εστιν του κοσμου τουτου νυν ο αρχων του κοσμου τουτου εκβληθησεται εξω ³² καγω εαν υψωθω εκ της γησ παντασ ελκυσω προσ εμαυτον ³³ τουτο δε ελεγεν σημαινων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν ³⁴ απεκριθη αυτω ο οχλοσ ημεισ ηκουσαμεν εκ του νομου οτι ο χριστοσ μενει εις τον αιωνα και πωσ συ λεγεις δει υψωθηναι τον υιον του ανθρωπουτισ εστιν ουτοσ ο υιοσ του ανθρωπου ³⁵ ειπεν ουν αυτοισ ο ιησους ετι μικρον χρονον το φωσ μεθ υμων εστιν περιπατειτε εωσ το φωσ εχετε ινα μη σκοτια υμασ καταλαβη και ο περιπατων εν τη σκοτια ουκ οιδεν που υπαγει ³⁶ εωσ το φωσ εχετε πιστευετε εις το φωσ ινα υιοι φωτωσ γενηθησ ταυτα ελαλησεν ο ιησους και απελθων εκρυβη απ αυτων ³⁷ τοσαυτα δε αυτου σημεια πεποιηκοτοσ εμπροσθεν αυτων ουκ επιστευον εις αυτον ³⁸ ινα ο λογοσ ησαιου του προφητου πληρωθη ον ειπεν κυριε

τις επιστευσεν τη ακοη ημων και ο βραχιων κυριου τινι απεκαλυφθη ³⁹ δια τουτο ουκ ηδυναντο πιστευειν οτι παλιν ειπεν ησαιας ⁴⁰ τετυφλωκεν αυτων τους οφθαλμους και πεπωρωκεν αυτων την καρδιαν ινα μη ιδωσιν τοις οφθαλμοις και νοησωσιν τη καρδια και επιστραφωσιν και ιασωμαι αυτους ⁴¹ ταυτα ειπεν ησαιας οτε ειδεν την δοξαν αυτου και ελαλησεν περι αυτου ⁴² ομως μεντοι και εκ των αρχοντων πολλοι επιστευσαν εις αυτον αλλα δια τους φαρισαιους ουχ ωμολογουν ινα μη απουναγωγοι γενωνται ⁴³ ηγαθησαν γαρ την δοξαν των ανθρωπων μαλλον ηπερ την δοξαν του θεου ⁴⁴ ιησους δε εκραξεν και ειπεν ο πιστευων εις εμε ου πιστευει εις εμε αλλ εις τον πεμψαντα με ⁴⁵ και ο θεωρων εμε θεωρει τον πεμψαντα με ⁴⁶ εγω φωσ εις τον κοσμον εληλυθα ινα πασ ο πιστευων εις εμε εν τη σκοτια μη μεινη ⁴⁷ και εαν τις μου ακουση των ρηματων και μη πιστευση εγω ου κρινω αυτον ου γαρ ηλθον ινα κρινω τον κοσμον αλλ ινα σωσω τον κοσμον ⁴⁸ ο αθετων εμε και μη λαμβανων τα ρηματα μου εχει τον κρινοντα αυτον ο λογος ον ελαλησα εκεινος κρινει αυτον εν τη εσχατη ημερα ⁴⁹ οτι εγω εξ εμαυτου ουκ ελαλησα αλλ ο πεμψας με πατηρ αυτος μοι εντολην εδωκεν τι ειπω και τι λαλησω ⁵⁰ και οίδα οτι η εντολη αυτου ζωη αιωνιος εστιν α ουν λαλω εγω καθως ειρηκεν μοι ο πατηρ ουτως λαλω

13

¹ προ δε της εορτης του πασχα ειδωσ ο ιησους οτι εληλυθεν αυτου η ωρα ινα μεταβη εκ του κοσμου τουτου προς τον πατερα αγαπησας τους ιδιους τους εν τω κοσμω εις τελος ηγαπησεν αυτους ² και δειπνου γενομενου του διαβολου ηδη βεβληκοτος εις την καρδιαν ιουδα σιμωνος ισκαριωτου ινα αυτον παραδω ³ ειδωσ ο ιησους οτι παντα δεδωκεν αυτω ο πατηρ εις τας χειρας και οτι απο θεου εξηλθεν και προς τον θεον υπαγει ⁴ εγειρεται εκ του δειπνου και τιθησιν τα ιματια και λαβων λεντινω διεζωσεν εαυτον ⁵ ειτα βαλλει υδωρ εις τον νιπτηρα και ηρξατο νιπτειν τους ποδας των μαθητων και εκμασσειν τω λεντινω ω ην διεζωσμενος ⁶ ερχεται ουν προς σιμωνα πετρον και λεγει αυτω εκεινος κυριε συ μου νιπτεις τους ποδας ⁷ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω ο εγω ποιω συ ουκ οιδας αρτι γνωση δε μετα ταυτα ⁸ λεγει αυτω πετροσ ου μη νιψω τους ποδας μου εις τον αιωνα απεκριθη αυτω ο ιησους εαν μη νιψω σε ουκ εχεις μερος μετ εμου ⁹ λεγει αυτω σιμων πετροσ κυριε μη τους ποδας μου μονον αλλα και τας χειρας και την κεφαλη ¹⁰ λεγει αυτω ο ιησους ο λελουμενος ου χρειαν εχει η τουσ ποδας νιψασθαι αλλ εστιν καθαρος ολος και υμεις καθαροι εστε αλλ ουχι παντες ¹¹ ηδει γαρ τον παραδιδοντα αυτον δια τουτο ειπεν ουχι παντες καθαροι εστε ¹² οτε ουν ενιψεν τους ποδας αυτων και ελαβεν τα ιματια αυτου αναπεσων παλιν ειπεν αυτοις γνωσκετε τι πεποιηκα υμιν ¹³ υμεις φωνειτε με ο διδασκαλος και ο κυριος και καλωσ λεγετε ειμι γαρ ¹⁴ ει ουν εγω ενιψα υμων τους ποδας ο κυριος και ο διδασκαλος και υμεις οφειλετε αλληλων νιπτειν τους ποδας ¹⁵ υποδειγμα γαρ εδωκα υμιν ινα καθως εγω εποησα υμιν και υμεις ποιητε ¹⁶ αμην αμην λεγω υμιν ουκ εστιν δουλος μειζων του κυριου αυτου ουδε αποστολος μειζων του πεμψαντος αυτον ¹⁷ ει ταυτα οιδατε μακαριοι εστε εαν ποιητε αυτα ¹⁸ ου περι παντων υμων λεγω εγω οίδα ουσ εξελεξαμην αλλ ινα η γραφη πληρωθη ο τρωγων μετ εμου τον αρτον επηρεν επ εμε την πτερναν αυτου ¹⁹ απ αρτι λεγω υμιν προ του γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε οτι εγω ειμι ²⁰ αμην αμην λεγω υμιν ο λαμβανων εαν τινα πεμψω εμε λαμβανει ο δε εμε λαμβανων λαμβανει τον πεμψαντα με ²¹ ταυτα ειπων ο ιησους εταραχθη τω πνευματι και εμαρτυρησεν και ειπεν αμην αμην λεγω υμιν οτι εις εξ υμων παραδωσει με ²² εβλεπον ουν εις αλληλους οι μαθηται απορουμενοι περι τινος λεγει ²³ ην δε ανακειμενος εις των μαθητων αυτου εν τω κολπω του ιησου ον ηγαπα ο ιησους ²⁴ νευει ουν τουτω σιμων πετροσ πυθεσθαι τις αν ειη περι ου λεγει ²⁵ επιπεσων δε εκεινος ουτως επι το στηθος του ιησου λεγει αυτω κυριε τις εστιν ²⁶ αποκρινεται ο ιησους εκεινος εστιν ω εγω βαψας το ψωμιον επιδωσω και εμβαψας

το ψωμιον διδωσιν ιουδα σιμωνος ισκαριωτη ²⁷ και μετα το ψωμιον τοτε εισηλθεν εις εκεινον ο σατανας λεγει ουν αυτω ο ιησους ο ποιεις ποιησον ταχιον ²⁸ τουτο δε ουδεις εγνω των ανακειμενων προς τι ειπεν αυτω ²⁹ τινες γαρ εδοκουεν επει το γλωσσοκομον ειχεν ο ιουδας οτι λεγει αυτω ο ιησους αγορασον ων χρειαν εχομεν εις την εορτην η τοις πτωχοις ινα τι δω ³⁰ λαβων ουν το ψωμιον εκεινος ευθεωσ εξηλθεν ην δε νυξ ³¹ οτε εξηλθεν λεγει ο ιησους νυν εδοξασθη ο υιος του ανθρωπου και ο θεος εδοξασθη εν αυτω ³² ει ο θεος εδοξασθη εν αυτω και ο θεος δοξασει αυτον εν εαυτω και ευθις δοξασει αυτον ³³ τεκνια ετι μικρον μεθ υμων ειμι ζητησετε με και καθως ειπον τοις ιουδαιοις οτι οπου υπαγω εγω υμεις ου δυνασθε ελθειν και υμιν λεγω αρτι ³⁴ εντολην καινην διδωμι υμιν ινα αγαπατε αλληλους καθως ηγαπησα υμας ινα και υμεις αγαπατε αλληλους ³⁵ εν τουτω γνωσονται παντες οτι εμοι μαθηται εστε εαν αγαπην εχητε εν αλληλοις ³⁶ λεγει αυτω σιμων πετρος κυριε που υπαγεις απεκριθη αυτω ο ιησους οπου υπαγω ου δυνασαι μοι νυν ακολουθησαι υστερον δε ακολουθησεις μοι ³⁷ λεγει αυτω πετρος κυριε δια τι ου δυναμαι σοι ακολουθησαι αρτι την ψυχην μου υπερ σου θησω ³⁸ απεκριθη αυτω ο ιησους την ψυχην σου υπερ εμου θησεις αμην αμην λεγω σοι ου μη αλεκτωρ φωνηση εως ου απαρνηση με τρις

14

¹ μη ταρασσεσθω υμων η καρδια πιστευετε εις τον θεον και εις εμε πιστευετε ² εν τη οικια του πατρος μου μοι πολλοι εισιν ει δε μη ειπον αν υμιν πορευομαι ετοιμασαι τοπον υμιν ³ και εαν πορευθω ετοιμασω υμιν τοπον παλιν ερχομαι και παραληψομαι υμας προς εμαυτον ινα οπου ειμι εγω και υμεις ητε ⁴ και οπου εγω υπαγω οιδατε και την οδον οιδατε ⁵ λεγει αυτω θωμας κυριε ουκ οίδαμεν που υπαγεις και πως δυναμεθα την οδον ειδεναι ⁶ λεγει αυτω ο ιησους εγω ειμι η οδος και η αληθεια και η ζωη ουδεις ερχεται προς τον πατερα ει μη δι εμου ⁷ ει εγνωκειτε με και τον πατερα μου εγνωκειτε αν και απ αρτι γινωσκετε αυτον και εωρακατε αυτον ⁸ λεγει αυτω φιλιππος κυριε δειξον ημιν τον πατερα και αρκει ημιν ⁹ λεγει αυτω ο ιησους τοσουτον χρονον μεθ υμων ειμι και ουκ εγνωκασ με φιλιππε ο εωρακωσ εμε εωρακεν τον πατερα και πως συ λεγεις δειξον ημιν τον πατερα ¹⁰ ου πιστευεις οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι εστιν τα ρηματα α εγω λαλω υμιν απ εμαυτου ου λαλω ο δε πατηρ ο εν εμοι μενων αυτοσ ποιει τα εργα ¹¹ πιστευετε μοι οτι εγω εν τω πατρι και ο πατηρ εν εμοι ει δε μη δια τα εργα αυτα πιστευετε μοι ¹² αμην αμην λεγω υμιν ο πιστευων εις εμε τα εργα α εγω ποιω κακεινος ποιησει και μειζονα τουτων ποιησει οτι εγω προσ τον πατερα μου πορευομαι ¹³ και ο τι αν αιτησητε εν τω ονοματι μου τουτο ποιησω ινα δοξασθη ο πατηρ εν τω υιω ¹⁴ εαν τι αιτησητε με εν τω ονοματι μου εγω ποιησω ¹⁵ εαν αγαπατε με τας εντολασ τας εμασ τηρησατε ¹⁶ και εγω ερωτησω τον πατερα και αλλον παρακλητον δωσει υμιν ινα μενη μεθ υμων εις τον αιωνα ¹⁷ το πνευμα της αληθειας ο ο κοσμος ου δυναται λαβειν οτι ου θεωρει αυτο ουδε γινωσκει αυτο υμεις δε γινωσκετε αυτο οτι παρ υμιν μενει και εν υμιν εσται ¹⁸ ουκ αφησω υμας ορφανους ερχομαι προς υμας ¹⁹ ετι μικρον και ο κοσμος με ουκετι θεωρει υμεις δε θεωρειτε με οτι εγω ζω και υμεις ζησησθε ²⁰ εν εκεινη τη ημερα γνωσεσθε υμεις οτι εγω εν τω πατρι μου και υμεις εν εμοι και εγω εν υμιν ²¹ ο εχων τας εντολασ μου και τηρων αυτασ εκεινος εστιν ο αγαπων με ο δε αγαπων με αγαπηθησεται υπο του πατροσ μου και εγω αγαπησω αυτον και εμφανισω αυτω εμαυτον ²² λεγει αυτω ιουδας ουχ ο ισκαριωτησ κυριε και τι γεγονεν οτι ημιν μελλεισ εμφανιζειν σεαυτον και ουχι τω κοσμω ²³ απεκριθη ιησους και ειπεν αυτω εαν τισ αγαπα με τον λογον μου τηρησει και ο πατηρ μου αγαπησει αυτον και προσ αυτον ελευσομεθα και μονην παρ αυτω ποιησομεν ²⁴ ο μη αγαπων με τουσ λογουσ μου ου τηρει και ο λογος ον ακουετε ουκ εστιν εμοσ αλλα του πεμφαντοσ με πατροσ ²⁵ ταυτα λελαληκα υμιν παρ υμιν μενων ²⁶ ο δε παρακλητοσ το πνευμα το αγιον ο πεμφει ο πατηρ εν τω ονοματι μου

εκεινος υμας διδαξει παντα και υπομνησει υμας παντα α ειπον υμιν²⁷ ειρηνην αφημι υμιν ειρηνην την εμην διδωμι υμιν ου καθωσ ο κοσμος διδωσιν εγω διδωμι υμιν μη ταρασσεσθω υμων η καρδια μηδε δειλιατω²⁸ ηκουσατε οτι εγω ειπον υμιν υπαγω και ερχομαι προς υμασ ει ηγαπατε με εχαριτε αν οτι ειπον πορευομαι προς τον πατερα οτι ο πατηρ μου μειζων μου εστιν²⁹ και νυν ειρηκα υμιν πριν γενεσθαι ινα οταν γενηται πιστευσητε³⁰ ουκετι πολλα λαλησω μεθ υμων ερχεται γαρ ο του κοσμου αρχων και εν εμοι ουκ εχει ουδεν³¹ αλλ ινα γνω ο κοσμος οτι αγαπω τον πατερα και καθωσ εντειλατο μοι ο πατηρ ουτωσ ποιω εγειρεσθε αγωμεν εντευθεν

15

¹ εγω ειμι η αμπελος η αληθινη και ο πατηρ μου ο γεωργοσ εστιν² παν κλημα εν εμοι μη φερον καρπον αφιρει αυτο και παν το καρπον φερον καθαιρει αυτο ινα πλειονα καρπον φερι³ ηδη υμεισ καθαροι εστε δια τον λογον ον λελαληκα υμιν⁴ μεινατε εν εμοι καγω εν υμιν καθωσ το κλημα ου δυναται καρπον φερειν αφ εαυτου εαν μη μεινη εν τη αμπελω ουτωσ ουδε υμεισ εαν μη εν εμοι μεινητε⁵ εγω ειμι η αμπελοσ υμεισ τα κληματα ο μενων εν εμοι καγω εν αυτω ουτωσ φερει καρπον πολυν οτι χωρισ εμου ου δυνασθε ποιειν ουδεν⁶ εαν μη τισ μεινη εν εμοι εβληθη εξω ωσ το κλημα και εξηρανθη και συναγουσιν αυτα και εισ το πυρ βαλλουσιν και καιεται⁷ εαν μεινητε εν εμοι και τα ρηματα μου εν υμιν μεινη ο εαν θελητε αιτησεσθε και γενησεται υμιν⁸ εν τουτω εδοξασθη ο πατηρ μου ινα καρπον πολυν φεριητε και γενησεσθε εμοι μαθηται⁹ καθωσ ηγαπησεν με ο πατηρ καγω ηγαπησα υμασ μεινατε εν τη αγαπη τη εμη¹⁰ εαν τασ εντολασ μου τηρησητε μενειτε εν τη αγαπη μου καθωσ εγω τασ εντολασ του πατροσ μου τηρηηκα και μενω αυτου εν τη αγαπη¹¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα η χαρα η εμη εν υμιν μεινη και η χαρα υμων πληρωθη¹² αυτη εστιν η εντολη η εμη ινα αγαπατε αλληλουσ καθωσ ηγαπησα υμασ¹³ μειζονα ταυτησ αγαπην ουδεισ εχει ινα τισ την ψυχην αυτου θη υπερ των φιλων αυτου¹⁴ υμεισ φιλοι μου εστε εαν ποιητε οσα εγω εντελλομαι υμιν¹⁵ ουκετι υμασ λεγω δουλουσ οτι ο δουλοσ ουκ οιδεν τι ποιει αυτου ο κυριοσ υμασ δε ειρηκα φιλουσ οτι παντα α ηκουσα παρα του πατροσ μου εγνωρισα υμιν¹⁶ ουχ υμεισ με εξελεξασθε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ και εθηκα υμασ ινα υμεισ υπαγητε και καρπον φεριητε και ο καρποσ υμων μενη ινα ο τι αν αιτησητε τον πατερα εν τω ονοματι μου δω υμιν¹⁷ ταυτα εντελλομαι υμιν ινα αγαπατε αλληλουσ¹⁸ ει ο κοσμοσ υμασ μισει γινωσκετε 1097 V-PAI-2P οτι εμε πρωτον υμων μεμισηκεν¹⁹ ει εκ του κοσμου ητε ο κοσμοσ αν το ιδιον εφιλει οτι δε εκ του κοσμου ουκ εστε αλλ εγω εξελεξαμην υμασ εκ του κοσμου δια τουτο μισει υμασ ο κοσμοσ²⁰ μνημονευετε του λογου ου εγω ειπον υμιν ουκ εστιν δουλοσ μειζων του κυριου αυτου ει εμε εδιωξαν και υμασ διωξουσιν ει τον λογον μου ετηρησαν και τον υμετερον τηρησουσιν²¹ αλλα ταυτα παντα ποιησουσιν υμιν δια το ονομα μου οτι ουκ οιδασιν τον πεμψαντα με²² ει μη ηλθον και ελαλησα αυτοισ αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε προφασιν ουκ εχουσιν περι τησ αμαρτιασ αυτων²³ ο εμε μισων και τον πατερα μου μισει²⁴ ει τα εργα μη εποιησαν εν αυτοισ α ουδεισ αλλοσ πεποιηκεν αμαρτιαν ουκ ειχον νυν δε και εωρακασιν και μεμισηκασιν και εμε και τον πατερα μου²⁵ αλλ ινα πληρωθη ο λογοσ ο γεγραμμενοσ εν τω νομω αυτων οτι εμισησαν με δωρεαν²⁶ οταν δε ελθη ο παρακλητοσ ον εγω πεμψω υμιν παρα του πατροσ το πνευμα τησ αληθειασ ο παρα του πατροσ εκπορευεται εκεινοσ μαρτυρησει περι εμου²⁷ και υμεισ δε μαρτυρειτε οτι απ αρχησ μετ εμου εστε

16

¹ ταυτα λελαληκα υμιν ινα μη σκανδαλισθητε² αποσυναγωγουσ ποιησουσιν υμασ αλλ ερχεται ωρα ινα πασ ο αποκτεινασ υμασ δοξη λατρειαν προσφερειν τω θεω³ και ταυτα ποιησουσιν οτι ουκ εγνωσαν τον πατερα ουδε εμε⁴ αλλα ταυτα λελαληκα υμιν ινα οταν ελθη η ωρα μνημονευητε αυτων οτι εγω ειπον υμιν ταυτα δε υμιν εξ αρχησ

οὐκ εἶπον ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην ⁵ νῦν δὲ ὑπαγῶ πρὸς τὸν πεμφάντα με καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρώτα με πού ὑπαγεῖς ⁶ ἀλλ' ὅτι ταῦτα λέλαληκα ὑμῖν ἡ λυπηρὴ πεπληρώκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν ⁷ ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀληθειᾶν λέγω ὑμῖν συμφερεῖ ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπελθῶ εἰάν γάρ ἐγὼ μὴ ἀπελθῶ ὁ παρακλήτοσ οὐκ ἐλευσεται πρὸς ὑμᾶσ εἰάν δε πορευθῶ πεμφῶ αὐτὸν πρὸς ὑμᾶσ ⁸ καὶ ἐλθῶν ἐκεῖνοσ ἐλεγξεῖ τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεωσ ⁹ περὶ ἀμαρτίας μὲν ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰσ ἐμὲ ¹⁰ περὶ δικαιοσύνης δὲ ὅτι πρὸσ τὸν πατέρα μου ὑπαγῶ καὶ οὐκετὶ θεωρεῖτε με ¹¹ περὶ δὲ κρίσεωσ ὅτι ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τούτου κεκρίται ¹² ἐτὶ πολλὰ ἐχῶ λέγειν ὑμῖν ἀλλ' οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι ¹³ ὅταν δὲ ἐλθῇ ἐκεῖνοσ τὸ πνεῦμα τῆσ ἀληθείασ ὀδηγήσει ὑμᾶσ εἰσ πάσαν τὴν ἀληθειᾶν οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἐαυτοῦ ἀλλ' ὅσα ἀν' ἀκουσῆ λαλήσει καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν ¹⁴ ἐκεῖνοσ ἐμὲ δοξάσει ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ ληψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν ¹⁵ πάντα ὅσα ἐχει ὁ πατήρ ἐμᾶ ἐστὶν διὰ τούτου εἶπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λαμβάνει καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν ¹⁶ μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὠψεσθε με ὅτι ὑπαγῶ πρὸσ τὸν πατέρα ¹⁷ εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸσ ἀλλήλοισ τὸ ἐστὶν τούτου ὁ λέγει ἤμῖν μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὠψεσθε με καὶ ὅτι ἐγὼ ὑπαγῶ πρὸσ τὸν πατέρα ¹⁸ ἐλέγον οὖν τούτου τί ἐστὶν ὁ λέγει τὸ μικρὸν οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ ¹⁹ ἐγὼν οὖν ὁ ἰησοῦσ ὅτι ἠθέλον αὐτὸν ἐρώταν καὶ εἶπεν αὐτοῖσ περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων ὅτι εἶπον μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὠψεσθε με ²⁰ ἀμῆν ἀμῆν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαυσετε καὶ θρήνησετε ὑμεῖσ ὁ δὲ κόσμοσ χαρήσεται ὑμεῖσ δὲ λυπηθήσεσθε ἀλλ' ἡ λυπηρὴ ὑμῶν εἰσ χάραν γενήσεται ²¹ ἡ γυνὴ ὅταν τικτῆ λυπῆν ἐχει ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆσ ὅταν δὲ γεννησῆ τὸ παιδίον οὐκετὶ μνημονεῦει τῆσ θλιψέωσ διὰ τὴν χάραν ὅτι ἐγεννήθη ἀνθρώποσ εἰσ τὸν κόσμον ²² καὶ ὑμεῖσ οὖν λυπῆν μὲν νῦν ἐχετε πάλιν δὲ οἴφομαι ὑμᾶσ καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία καὶ τὴν χάραν ὑμῶν οὐδεὶσ αἶρει ἀφ' ὑμῶν ²³ καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδὲν ἀμῆν ἀμῆν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα ἀν' αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνοματὶ μου δώσει ὑμῖν ²⁴ ἐὼσ ἄρτι οὐκ ἠγάπησα οὐδὲν ἐν τῷ ὀνοματὶ μου αἰτεῖτε καὶ ληψέσθε ἵνα ἡ χάρα ὑμῶν ἡ πεπληρωμένη ²⁵ ταῦτα ἐν παροιμιαῖσ λέλαληκα ὑμῖν ἀλλ' ἐρχεται ὥρα ὅτε οὐκετὶ ἐν παροιμιαῖσ λαλήσω ὑμῖν ἀλλὰ παρρησια περὶ τοῦ πατροσ ἀναγγελω ὑμῖν ²⁶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνοματὶ μου αἰτήσεσθε καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν ²⁷ αὐτοσ γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶσ ὅτι ὑμεῖσ ἐμὲ πεφιλήκατε καὶ πεπιστευκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ θεοῦ ἐξῆλθον ²⁸ ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατροσ καὶ ἐληλυθα εἰσ τὸν κόσμον πάλιν ἀφήμι τὸν κόσμον καὶ πορευομαι πρὸσ τὸν πατέρα ²⁹ λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἴδε νῦν παρρησια λαλεῖσ καὶ παροιμιαὶν οὐδεμῖαν λέγεισ ³⁰ νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδασ πάντα καὶ οὐ χρεῖαν ἐχεισ ἵνα τίσ σε ἐρώτα ἐν τούτῳ πιστευομεν ὅτι ἀπο θεοῦ ἐξῆλθεσ ³¹ ἀπεκριθῆ αὐτοῖσ ὁ ἰησοῦσ ἄρτι πιστεύετε ³² ἴδου ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐληλυθεν ἵνα σκορπισθῆτε ἐκαστοσ εἰσ τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφήτε καὶ οὐκ εἰμι μόνοσ ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστὶν ³³ ταῦτα λέλαληκα ὑμῖν ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἐχῆτε ἐν τῷ κόσμῳ θλιψὶν ἐχετε ἀλλὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον

17

¹ ταῦτα ἐλάλησεν ὁ ἰησοῦσ καὶ ἐπῆρεν τούσ ὀφθαλμοῦσ αὐτοῦ εἰσ τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν πατέρ ἐληλυθεν ἡ ὥρα δοξάσον σου τὸν υἱὸν ἵνα καὶ ὁ υἱοσ σου δοξάσῃ σε ² καθὼσ ἐδώκασ αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκὸσ ἵνα παν ὁ δέδωκασ αὐτῷ δώσει αὐτοῖσ ζωὴν αἰώνιον ³ αὐτῆ δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιοσ ζωὴ ἵνα γίνωσκωσιν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θεὸν καὶ ὃν ἀπεστείλασ ἰησοῦν χριστόν ⁴ ἐγὼ σε ἐδοξάσα ἐπὶ τῆσ γῆσ τὸ ἐργὸν ἐτελείωσα ὁ δέδωκασ μοι ἵνα ποιήσω ⁵ καὶ νῦν δοξάσον με σὺ πατέρ παρασάου τῆ δόξῃ ἣ ἐχῶν προ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοὶ ⁶ ἐφ' ἀνερώσα σου τὸ ὀνομα τοῖσ ἀνθρώποισ οὓσ δέδωκασ μοι ἐκ τοῦ κόσμου σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοῦσ δέδωκασ καὶ τὸν λόγον σου τετήρηκασιν ⁷ νῦν ἐγνώκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκασ μοι παρὰ σου ἐστὶν ⁸ ὅτι τὰ ρήματα ἃ δέδωκασ μοι δέδωκα αὐτοῖσ καὶ αὐτοὶ ἐλάβον καὶ ἐγνώσαν ἀληθῶσ ὅτι παρὰ σου ἐξῆλθον καὶ

επιστευσαν οτι συ με απεστειλας ⁹ εγω περι αυτων ερωτω ου περι του κοσμου ερωτω αλλα περι ων δεδωκας μοι οτι σοι εισιν ¹⁰ και τα εμα παντα σα εστιν και τα σα εμα και δεδοξασμαι εν αυτοις ¹¹ και ουκετι ειμι εν τω κοσμω και ουτοι εν τω κοσμω εισιν και εγω προς σε ερχομαι πατερ αγιε τηρησον αυτους εν τω ονοματι σου ω δεδωκας μοι ινα ωσιν εν καθωσ ημεισ ¹² οτε ημην μετ αυτων εν τω κοσμω εγω ετηρουν αυτους εν τω ονοματι σου ουσ δεδωκας μοι εφυλαξα και ουδεις εξ αυτων απωλετο ει μη ο υιος της απωλειας ινα η γραφη πληρωθι ¹³ νυν δε προς σε ερχομαι και ταυτα λαλω εν τω κοσμω ινα εχωσιν την χαραν την εμην πεπληρωμενην εν αυτοις ¹⁴ εγω δεδωκα αυτοις τον λογον σου και ο κοσμος εμισησεν αυτους οτι ουκ εισιν εκ του κοσμου καθωσ εγω ουκ ειμι εκ του κοσμου ¹⁵ ουκ ερωτω ινα αρησ αυτους εκ του κοσμου αλλ ινα τηρησησ αυτους εκ του πονηρου ¹⁶ εκ του κοσμου ουκ εισιν καθωσ εγω εκ του κοσμου ουκ ειμι ¹⁷ αγιασον αυτους εν τη αληθεια σου ο λογοσ ο σοσ αληθεια εστιν ¹⁸ καθωσ εμε απεστειλασ εισ τον κοσμον καγω απεστειλα αυτους εισ τον κοσμον ¹⁹ και υπερ αυτων εγω αγαζω εμαυτον ινα και αυτοι ωσιν ηγιασμενοι εν αληθεια ²⁰ ου περι τουτων δε ερωτω μονον αλλα και περι των πιστευοντων δια του λογου αυτων εισ εμε ²¹ ινα παντες εν ωσιν καθωσ συ πατερ εν εμοι καγω εν σοι ινα και αυτοι εν ημιν εν ωσιν ινα ο κοσμος πιστευση οτι συ με απεστειλασ ²² και εγω την δοξαν ην δεδωκας μοι δεδωκα αυτοις ινα ωσιν εν καθωσ ημεισ εν εσμεν ²³ εγω εν αυτοις και συ εν εμοι ινα ωσιν τετελειωμενοι εισ εν και ινα γνωσκη ο κοσμος οτι συ με απεστειλασ και ηγαπησασ αυτους καθωσ εμε ηγαπησασ ²⁴ πατερ ουσ δεδωκας μοι θελω ινα οπου ειμι εγω κακεινοι ωσιν μετ εμου ινα θεωρωσιν την δοξαν την εμην ην εδωκας μοι οτι ηγαπησασ με προ καταβολησ κοσμου ²⁵ πατερ δικαιε και ο κοσμος σε ουκ εγνω εγω δε σε εγνω και ουτοι εγνωσαν οτι συ με απεστειλασ ²⁶ και εγνωρισα αυτοις το ονομα σου και γνωρισω ινα η αγαπη ην ηγαπησασ με εν αυτοις η καγω εν αυτοις

18

¹ ταυτα ειπων ο ιησους εξηλθεν συν τοις μαθηταισ αυτου περαν του χειμαρρου των κεδρων οπου ην κηπος εισ ον εισηλθεν αυτοσ και οι μαθηται αυτου ² ηδει δε και ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον τον τοπον οτι πολλακις συνηχθη ο ιησους εκει μετα των μαθητων αυτου ³ ο ουν ιουδασ λαβων την σπειραν και εκ των αρχιερων και φαρισαιων υπηρετας ερχεται εκει μετα φανων και λαμπαδων και οπλων ⁴ ιησους ουν ειδωσ παντα τα ερχομενα επ αυτον εξελθων ειπεν αυτοις τινα ζητειτε ⁵ απεκριθησαν αυτω ιησους τον ναζωραιον λεγει αυτοις ο ιησους εγω ειμι ειστηκει δε και ιουδασ ο παραδιδουσ αυτον μετ αυτων ⁶ ωσ ουν ειπεν αυτοις οτι εγω ειμι απηλθον εισ τα οπισω και επεσον χαμαι ⁷ παλιν ουν αυτους επηρωτησεν τινα ζητειτε οι δε ειπον ιησους τον ναζωραιον ⁸ απεκριθη ιησους ειπον υμιν οτι εγω ειμι ει ουν εμε ζητειτε αφετε τουτους υπαγειν ⁹ ινα πληρωθη ο λογοσ ον ειπεν οτι ουσ δεδωκας μοι ουκ απωλεσα εξ αυτων ουδενα ¹⁰ σιμων ουν πετροσ εχων μαχαιραν ειλκυσεν αυτην και επαισεν τον του αρχιερωσ δουλον και απεκοψεν αυτου το ωτιον το δεξιον ην δε ονομα τω δουλω μαλχοσ ¹¹ ειπεν ουν ο ιησους τω πετρω βαλε την μαχαιραν εις την θηκην το ποτηριον ο δεδωκεν μοι ο πατηρ ου μη πιω αυτο ¹² η ουν σπειρα και ο χιλιαρχοσ και οι υπηρεται των ιουδαιων συνελαβον τον ιησους και εδησαν αυτον ¹³ και απηγαγον αυτον προς ανναν πρωτον ην γαρ πενθεροσ του καιαφα οσ ην αρχιερευσ του ενιαυτου εκεινου ¹⁴ ην δε καιαφασ ο συμβουλευσασ τοις ιουδαιοις οτι συμφερει ενα ανθρωπον απολεσθαι υπερ του λαου ¹⁵ ηκολουθει δε τω ιησου σιμων πετροσ και ο αλλοσ μαθητησ ο δε μαθητησ εκεινοσ ην γνωστοσ τω αρχιερει και συνεισηλθεν τω ιησου εισ την αυλην του αρχιερωσ ¹⁶ ο δε πετροσ ειστηκει προς τη θυρα εξω εξηλθεν ουν ο μαθητησ ο αλλοσ οσ ην γνωστοσ τω αρχιερει και ειπεν τη θυρωρω και εισηγαγεν τον πετρον ¹⁷ λεγει ουν η παιδικη η θυρωρωσ τω πετρω μη και συ εκ των μαθητων ει του ανθρωπου τουτου λεγει εκεινοσ ουκ ειμι ¹⁸ ειστηκεισαν δε οι δουλοι και οι υπηρεται ανθρακιαν πεποιηκοτες οτι ψυχοσ ην και εθερμαινοντο

ην δε μετ αυτων ο πετρος εστωσ και θερμαινομενος ¹⁹ ο ουν αρχιερευς ηρωτησεν τον ιησουν περι των μαθητων αυτου και περι της διδαχης αυτου ²⁰ απεκριθη αυτω ο ιησους εγω παρησια ελαλησα τω κοσμω εγω παντοτε εδιδαξα εν συναγωγη και εν τω ιερω οπου παντοτε οι ιουδαιοι συνερχονται και εν κρυπτω ελαλησα ουδεν ²¹ τι με επερωτας επερωτησεν τους ακηκοοτας τι ελαλησα αυτοις ιδε ουτοι οιδασιν α ειπον εγω ²² ταυτα δε αυτου ειποντες εις των υπηρετων παρεστηκωσ εδωκεν ραπισμα τω ιησου ειπων ουτως αποκρινη τω αρχιερει ²³ απεκριθη αυτω ο ιησους ει κακωσ ελαλησα μαρτυρησεν περι του κακου ει δε καλωσ τι με δερεισ ²⁴ απεστειλεν αυτον ο αννασ δεδεμενον προς καιαφαν τον αρχιερα ²⁵ ην δε σιμων πετροσ εστωσ και θερμαινομενοσ ειπον ουν αυτω μη και συ εκ των μαθητων αυτου ει ηρηησατο ουν εκεινοσ και ειπεν ουκ ειμι ²⁶ λεγει εις εκ των δουλων του αρχιερωσ συγγενησ ων ου απεκοιψεν πετροσ το ωτιον ουκ εγω σε ειδον εν τω κηπω μετ αυτου ²⁷ παλιν ουν ηρηησατο ο πετροσ και ευθεωσ αλεκτωρ εφωνησεν ²⁸ αγουσιν ουν τον ιησουν απο του καιαφα εις το πραιτωριον ην δε πριω και αυτοι ουκ εισηλθον εις το πραιτωριον αλλ η μη μιν ανθωσιν αλλ ινα φαγωσιν το πασχα ²⁹ εξηλθεν ουν ο πιλατοσ προς αυτουσ και ειπεν τινα κατηγοριαν φερετε κατα του ανθρωπου τουτου ³⁰ απεκριθησαν και ειπον αυτω ει μη ην ουτοσ κακοποιοσ ουκ αν σοι παρεδωκαμεν αυτον ³¹ ειπεν ουν αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και κατα τον νομον υμων κρινατε αυτον ειπον ουν αυτω οι ιουδαιοι ημιν ουκ εξεστιν αποκτειναι ουδενα ³² ινα ο λογοσ του ιησου πληρωθη ον ειπεν σημαιων ποιω θανατω εμελλεν αποθνησκειν ³³ εισηλθεν ουν εις το πραιτωριον παλιν ο πιλατοσ και εφωνησεν τον ιησουν και ειπεν αυτω συ ει ο βασιλευσ των ιουδαιων ³⁴ απεκριθη αυτω ο ιησους αφ εαυτου συ τουτο λεγεισ η αλλοι σοι ειπον περι εμου ³⁵ απεκριθη ο πιλατοσ μητι εγω ιουδαιοσ ειμι το εθνοσ το σον και οι αρχιερεισ παρεδωκαν σε εμοι τι εποιησασ ³⁶ απεκριθη ιησους η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εκ του κοσμου τουτου ει εκ του κοσμου τουτου ην η βασιλεια η εμη οι υπηρεται αν οι εμοι ηγωνιζοντο ινα μη παραδοθω τοισ ιουδαιοισ νυν δε η βασιλεια η εμη ουκ εστιν εντευθεν ³⁷ ειπεν ουν αυτω ο πιλατοσ ουκουν βασιλευσ ει συ απεκριθη ιησους συ λεγεισ οτι βασιλευσ ειμι εγω εγω εις τουτο γεγεννημαι και εις τουτο εληλυθα εις τον κοσμον ινα μαρτυρησω τη αληθεια πασ ο ων εκ της αληθειας ακουει μου της φωνησ ³⁸ λεγει αυτω ο πιλατοσ τι εστιν αληθεια και τουτο ειπων παλιν εξηλθεν προς τουσ ιουδαιοουσ και λεγει αυτοισ εγω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω εν αυτω ³⁹ εστιν δε συνηθεια υμιν ινα ενα υμιν απολυσω εν τω πασχα βουλεσθε ουν υμιν απολυσω τον βασιλεα των ιουδαιων ⁴⁰ εκραυγασαν ουν παλιν παντες λεγοντες μη τουτον αλλα τον βαρραββαν ην δε ο βαρραββασ ληστησ

19

¹ τοτε ουν ελαβεν ο πιλατοσ τον ιησουν και εμαστιγωσεν ² και οι στρατιωται πλεξαντες στεφανον εξ ακανθων επεθηκαν αυτου τη κεφαλη και ιματιον πορφυρουν περιεβαλον αυτον ³ και ελεγον χαιρε ο βασιλευσ των ιουδαιων και εδιδουν αυτω ραπισματα ⁴ εξηλθεν ουν παλιν εξω ο πιλατοσ και λεγει αυτοισ ιδε αγω υμιν αυτον εξω ινα γνωτε οτι εν αυτω ουδεμιαν αιτιαν ευρισκω ⁵ εξηλθεν ουν ο ιησους εξω φορων τον ακανθινον στεφανον και το πορφυρουν ιματιον και λεγει αυτοισ ιδε ο ανθρωποσ ⁶ οτε ουν ειδον αυτον οι αρχιερεισ και οι υπηρεται εκραυγασαν λεγοντες σταυρωσον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοισ ο πιλατοσ λαβετε αυτον υμεισ και σταυρωσατε εγω γαρ ουχ ευρισκω εν αυτω αιτιαν ⁷ απεκριθησαν αυτω οι ιουδαιοι ημεισ νομον εχομεν και κατα τον νομον ημων οφειλει αποθανειν οτι εαυτον υιον θεου εποιησεν ⁸ οτε ουν ηκουσεν ο πιλατοσ τουτον τον λογον μαλλον εφοβηθη ⁹ και εισηλθεν εις το πραιτωριον παλιν και λεγει τω ιησου ποθεν ει συ ο δε ιησους αποκρυσιν ουκ εδωκεν αυτω ¹⁰ λεγει ουν αυτω ο πιλατοσ εμοι ου λαλεισ ουκ οιδασ οτι εξουσιαν εχω σταυρωσαι σε και εξουσιαν εχω απολυσαι σε ¹¹ απεκριθη ιησους ουκ ειχεσ εξουσιαν ουδεμιαν κατ εμου

ει μη ην σοι δεδομενον ανωθεν δια τουτο ο παραδιδους με σοι μειζονα αμαρτιαν εχει ¹² εκ τουτου εξητει ο πιλατος απολυσαι αυτον οι δε ιουδαιοι εκραζον λεγοντες εαν τουτον απολυσης ουκ ει φιλος του καισαρος πας ο βασιλευς εαυτον ποιων αντιλεγει τω καισαρι ¹³ ο ουν πιλατος ακουσας τουτον τον λογον ηγαγεν εξω τον ιησουν και εκαθισεν επι του βηματος εις τοπον λεγομενον λιθοστρωτον εβραιοι δε γαββαθα ¹⁴ ην δε παρασκευη του πασχα ωρα δε ωσει εκτη και λεγει τοις ιουδαιοις ιδε ο βασιλευς υμων ¹⁵ οι δε εκραυγασαν αρον αρον σταυρωσον αυτον λεγει αυτοις ο πιλατος τον βασιλευς υμων σταυρωσω απεκριθησαν οι αρχιερεις ουκ εχομεν βασιλευς ει μη καισαρα ¹⁶ τοτε ουν παρεδωκεν αυτον αυτοις ινα σταυρωθη παρελαβον δε τον ιησουν και ηγαγον ¹⁷ και βασταζων τον σταυρον αυτου εξηλθεν εις τοπον λεγομενον κраниου τοπον ος λεγεται εβραιοι γολγοθα ¹⁸ οπου αυτον εσταυρωσαν και μετ αυτου αλλους δυο εντευθεν και εντευθεν μεσον δε τον ιησουν ¹⁹ εγραψεν δε και τιτλον ο πιλατος και εθηκεν επι του σταυρου ην δε γεγραμμενον ιησους ο ναζωραιος ο βασιλευς των ιουδαιων ²⁰ τουτου ουν τον τιτλον πολλοι ανεγνωσαν των ιουδαιων οτι εγγυσ ην ο τοπος της πολεως οπου εσταυρωθη ο ιησους και ην γεγραμμενον εβραιοις ελληνιστι ρωμαιοις ²¹ ελεγον ουν τω πιλατω οι αρχιερεις των ιουδαιων μη γραφε ο βασιλευς των ιουδαιων αλλ οτι εκεινος ειπεν βασιλευς ειμι των ιουδαιων ²² απεκριθη ο πιλατος ο γεγραφα γεγραφα ²³ οι ουν στρατιωται οτε εσταυρωσαν τον ιησουν ελαβον τα ιματια αυτου και εποιησαν τεσσαρα μερη εκαστω στρατιωτη μερος και τον χιτωνα ην δε ο χιτων αραφος εκ των ανωθεν υφαντος δι ολου ²⁴ ειπον ουν προς αλληλους μη σχισωμεν αυτον αλλα λαχωμεν περι αυτου τινος εσται ινα η γραφη πληρωθη η λεγουσα διεμερισαντο τα ιματια μου εαυτοις και επι τον ιματισμον μου εβαλον κληρον οι μεν ουν στρατιωται ταυτα εποιησαν ²⁵ εισηκεισαν δε παρα τω σταυρω του ιησου η μητηρ αυτου και η αδελφη της μητρος αυτου μαρια η του κλωπα και μαρια η μαγδαλινη ²⁶ ιησους ουν ιδων την μητερα και τον μαθητην παρεστωτα ον ηγαπα λεγει τη μητρι αυτου γυναι ιδου ο υιος σου ²⁷ ειτα λεγει τω μαθητη ιδου η μητηρ σου και απ εκεινης της ωρας ελαβεν ο μαθητης αυτην εις τα ιδια ²⁸ μετα τουτου ιδων ο ιησους οτι παντα ηδη τετελεσται ινα τελειωθη η γραφη λεγει διψω ²⁹ σκευος ουν εκειτο οξους μεσον οι δε πλησαντες σπογγον οξους και υσσωπω περιθεντες προσηνεγκαν αυτου τω στοματι ³⁰ οτε ουν ελαβεν το οξος ο ιησους ειπεν τετελεσται και κλινας την κεφαλην παρεδωκεν το πνευμα ³¹ οι ουν ιουδαιοι ινα μη μεινη επι του σταυρου τα σωματα εν τω σαββατω επει παρασκευη ην ην γαρ μεγαλη η ημερα εκεινου του σαββατου ηρωτησαν τον πιλατον ινα κατεαγωσιν αυτων τα σκελη και αρθωσιν ³² ηλθον ουν οι στρατιωται και του μεν πρωτου κατεαξαν τα σκελη και του αλλου του συσταυρωθεντος αυτω ³³ επι δε τον ιησουν ελθοντες ως ειδον αυτον ηδη τεθηγκοτα ον κατεαξαν αυτου τα σκελη ³⁴ αλλ εις των στρατιωτων λογχη αυτου την πλευραν ενυξεν και ευθεως εξηλθεν αιμα και υδωρ ³⁵ και ο εωρακωσ μεμαρτυρηκεν και αληθινη εστιν αυτου η μαρτυρια κακεινος οιδεν οτι αληθη λεγει ινα υμεις πιστευσητε ³⁶ εγενετο γαρ ταυτα ινα η γραφη πληρωθη οσπου ου συντριβησεται απ αυτου ³⁷ και παλιν ετερα γραφη λεγει οψονται εις ον εξεκεντησαν ³⁸ μετα ταυτα ηρωτησεν τον πιλατον ιωσηφ ο απο αριμαθαϊας ων μαθητης του ιησου κεκρυμμενος δε δια τον φοβον των ιουδαιων ινα αρη το σωμα του ιησου και επετρεψεν ο πιλατος ηλθεν ουν και ηρην το σωμα του ιησου ³⁹ ηλθεν δε και νικοδημος ο ελθων προς τον ιησουν νυκτος το πρωτον φερων μιγμα σμυρνης και αλοης ως λιτρας εκατον ⁴⁰ ελαβον ουν το σωμα του ιησου και εδησαν αυτο εν οθονιοις μετα των αρωματων καθως εθος εστιν τοις ιουδαιοις ενταφιαζειν ⁴¹ ην δε εν τω τοπω οπου εσταυρωθη κηπος και εν τω κηπω μνημειον καινον εν ω ουδεπω ουδεις ετεθη ⁴² εκει ουν δια την παρασκευην των ιουδαιων οτι εγγυσ ην το μνημειον εθηκαν τον ιησουν

20

¹ τη δε μια των σαββατων μαρια η μαγδαλινη ερχεται πρωι σκοτιας ετι ουσης εις το μνημειον και βλεπει τον λιθον ηρμενον εκ του μνημειου ² τρεχει ουν και ερχεται προς σιμωνα πετρον και προς τον αλλον μαθητην ον εφιλει ο ιησους και λεγει αυτοις ηραν τον κυριον εκ του μνημειου και ουκ οίδαμεν που εθηκαν αυτον ³ εξηλθεν ουν ο πετρος και ο αλλος μαθητης και ηρχοντο εις το μνημειον ⁴ ετρεχον δε οι δυο ομου και ο αλλος μαθητης προεδραμεν ταχιον του πετρου και ηλθεν πρωτος εις το μνημειον ⁵ και παρακυψας βλεπει κειμενα τα οθονια ου μεντοι εισηλθεν ⁶ ερχεται ουν σιμων πετρος ακολουθων αυτω και εισηλθεν εις το μνημειον και θεωρει τα οθονια κειμενα ⁷ και το σουδαριον ο ην επι της κεφαλης αυτου ου μετα των οθονιων κειμενον αλλα χωρις εντετυλιγμενον εις ενα τοπον ⁸ τοτε ουν εισηλθεν και ο αλλος μαθητης ο ελθων πρωτος εις το μνημειον και ειδεν και επιστευσεν ⁹ ουδεπω γαρ ηδεισεν την γραφην οτι δει αυτον εκ νεκρων αναστηναι ¹⁰ απηλθον ουν παλιν προς εαυτους οι μαθηται ¹¹ μαρια δε ειστηκει προς το μνημειον κλαιουσα εξω ως ουν εκλαιεν παρεκυψεν εις το μνημειον ¹² και θεωρει δυο αγγελους εν λευκοις καθεζομενους ενα προς τη κεφαλη και ενα προς τοις ποσιν οπου εκειτο το σωμα του ιησου ¹³ και λεγουσιν αυτη εκεινοι γυναι τι κλαιεις λεγει αυτοις οτι ηραν τον κυριον μου και ουκ οίδα που εθηκαν αυτον ¹⁴ και ταυτα ειπουσα εστραφη εις τα οπισω και θεωρει τον ιησουν εστωτα και ουκ ηδει οτι ιησους εστιν ¹⁵ λεγει αυτη ο ιησους γυναι τι κλαιεις τινα ζητεις εκεινη δοκουσα οτι ο κηπουρος εστιν λεγει αυτω κυριε ει συ εβαστασας αυτον ειπε μοι που εθηκας αυτον καγω αυτον αρω ¹⁶ λεγει αυτη ο ιησους μαρια στραφεισα εκεινη λεγει αυτω ραββουνι ο λεγεται διδασκαλε ¹⁷ λεγει αυτη ο ιησους μη μου απτου ουπω γαρ αναβεβηκα προς τον πατερα μου πορευου δε προς τους αδελφους μου και ειπε αυτοις αναβαινω προς τον πατερα μου και πατερα υμων και θεον μου και θεον υμων ¹⁸ ερχεται μαρια η μαγδαλινη απαγγελλουσα τοις μαθηταις οτι εωρακεν τον κυριον και ταυτα ειπεν αυτη ¹⁹ ουσης ουν οφιας τη ημερα εκεινη τη μια των σαββατων και των θυρων κεκλεισμενων οπου ησαν οι μαθηται συνηγμενοι δια τον φοβον των ιουδαιων ηλθεν ο ιησους και εστη εις το μεσον και λεγει αυτοις ειρηνη υμιν ²⁰ και τουτο ειπων εδειξεν αυτοις τας χειρας και την πλευραν αυτου εχαρησαν ουν οι μαθηται ιδοντες τον κυριον ²¹ ειπεν ουν αυτοις ο ιησους παλιν ειρηνη υμιν καθως απεσταλκεν με ο πατηρ καγω πεμπω υμας ²² και τουτο ειπων ενεφυσησεν και λεγει αυτοις λαβετε πνευμα αγιον ²³ αν τινων αφητε τας αμαρτιας αφιενται αυτοις αν τινων κρατητε κεκρατηνται ²⁴ θωμας δε εις εκ των δωδεκα ο λεγομενος διδυμος ουκ ην μετ αυτων οτε ηλθεν ο ιησους ²⁵ ελεγον ουν αυτω οι αλλοι μαθηται εωρακαμεν τον κυριον ο δε ειπεν αυτοις εαν μη ιδω εν ταις χερσιν αυτου τον τυπον των ηλων και βαλω τον δακτυλον μου εις τον τυπον των ηλων και βαλω την χειρα μου εις την πλευραν αυτου ου μη πιστευσω ²⁶ και μεθ ημερας οκτω παλιν ησαν εσω οι μαθηται αυτου και θωμας μετ αυτων ερχεται ο ιησους των θυρων κεκλεισμενων και εστη εις το μεσον και ειπεν ειρηνη υμιν ²⁷ ειτα λεγει τω θωμα φερε τον δακτυλον σου ωδε και ιδε τας χειρας μου και φερε την χειρα σου και βαλε εις την πλευραν μου και μη γινου απιστος αλλα πιστος ²⁸ και απεκριθη θωμας και ειπεν αυτω ο κυριος μου και ο θεος μου ²⁹ λεγει αυτω ο ιησους οτι εωρακας με πεπιστευκας μακαριοι οι μη ιδοντες και πιστευσαντες ³⁰ πολλα μεν ουν και αλλα σημεια εποιησεν ο ιησους ενωπιον των μαθητων αυτου α ουκ εστιν γεγραμμενα εν τω βιβλιω τουτω ³¹ ταυτα δε γεγραπται ινα πιστευσητε οτι ιησους εστιν ο χριστος ο υιος του θεου και ινα πιστευοντες ζωην εχητε εν τω ονοματι αυτου

21

¹ μετα ταυτα εφανερωσεν εαυτον παλιν ο ιησους τοις μαθηταις επι της θαλασσης της τριβεριαδος εφανερωσεν δε ουτως ² ησαν ομου σιμων πετρος και θωμας ο λεγομενος

διδυμος και ναθαναηλ ο απο κανα της γαλιλαιας και οι του ζεβεδαιου και αλλοι εκ των μαθητων αυτου δυο ³ λεγει αυτοις σιμων πετρος υπαγω αλιευειν λεγουσιν αυτω ερχομεθα και ημεις συν σοι εξηλθον και ενεβησαν εις το πλοιον ευθυσ και εν εκεινη τη νυκτι επιασαν ουδεν ⁴ πρωιας δε ηδη γενομενης εστι ο ιησους εις τον αιγιαλον ου μεντοι ηδειςαν οι μαθηται οτι ιησους εστιν ⁵ λεγει ουν αυτοις ο ιησους παιδια μη τι προσφαγιον εχετε απεκριθησαν αυτω ου ⁶ ο δε ειπεν αυτοις βαλετε εις τα δεξια μερη του πλοιου το δικτυον και ευρησετε εβαλον ουν και ουκετι αυτο ελκυσαι ισχυσαν απο του πληθους των ιχθυων ⁷ λεγει ουν ο μαθητης εκεινος ον ηγαπα ο ιησους τω πετρω ο κυριος εστιν σιμων ουν πετρος ακουσας οτι ο κυριος εστιν τον επενδυτην διεζωσατο ην γαρ γυμνος και εβαλεν εαυτον εις την θαλασσαν ⁸ οι δε αλλοι μαθηται τω πλοιαριω ηλθον ου γαρ ησαν μακραν απο της γησ αλλ ως απο πηχων διακοσιων συροντες το δικτυον των ιχθυων ⁹ ος ουν απεβησαν εις την γην βλεπουσιν ανθρακιων κειμενην και οψαριον επικειμενον και αρτον ¹⁰ λεγει αυτοις ο ιησους ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν ¹¹ ανεβη σιμων πετρος και ειλκυσεν το δικτυον επι της γησ μεστον ιχθυων μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το δικτυον ¹² λεγει αυτοις ο ιησους δευτε αριστησατε ουδεις δε ετολμα των μαθητων εξετασαι αυτον συ τις ει ειδοτες οτι ο κυριος εστιν ¹³ ερχεται ουν ο ιησους και λαμβανει τον αρτον και διδωσιν αυτοις και το οψαριον ομοιωσ ¹⁴ τουτο ηδη τριτον εφανερωθη ο ιησους τοις μαθηταις αυτου εγερθεισ εκ νεκρων ¹⁵ οτε ουν ηριστησαν λεγει τω σιμωνι πετρω ο ιησους σιμων ιωνα αγαπας με πλειον τουτων **3778 D-GPM** λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω βοσκε τα αρνια μου ¹⁶ λεγει αυτω παλιν δευτερον σιμων ιωνα αγαπας με λεγει αυτω ναι κυριε συ οιδας οτι φιλω σε λεγει αυτω ποιμαινε τα προβατα μου ¹⁷ λεγει αυτω το τριτον σιμων ιωνα φιλεισ με ελυπηθη ο πετρος οτι ειπεν αυτω το τριτον φιλεισ με και ειπεν αυτω κυριε συ παντα οιδας συ γινωσκεις οτι φιλω σε λεγει αυτω ο ιησους βοσκε τα προβατα μου ¹⁸ αμην αμην λεγω σοι οτε ησ νεωτερος εξωννυσε σεαυτον και περιεπατεισ οπου ηθελεσ οταν δε γηρασις εκτενεισ τας χειρας σου και αλλοσ σε ζωσει και οισει οπου ου θελεισ ¹⁹ τουτο δε ειπεν σημαινων ποιω θανατω δοξασει τον θεον και τουτο ειπων λεγει αυτω ακολουθει μοι ²⁰ επιστραφεισ δε ο πετρος βλεπει τον μαθητην ον ηγαπα ο ιησους ακολουθουντα οσ και ανεπεσεν εν τω δειπνω επι το στηθος αυτου και ειπεν κυριε τις εστιν ο παραδιδουσ σε ²¹ τουτον ιδων ο πετρος λεγει τω ιησου κυριε ουτοσ δε τι ²² λεγει αυτω ο ιησους εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε συ ακολουθει μοι ²³ εξηλθεν ουν ο λογοσ ουτοσ εις τουσ αδελφουσ οτι ο μαθητης εκεινος ουκ αποθνησκει και ουκ ειπεν αυτω ο ιησους οτι ουκ αποθνησκει αλλ εαν αυτον θελω μενειν εωσ ερχομαι τι προσ σε ²⁴ ουτοσ εστιν ο μαθητης ο μαρτυρων περι τουτων και γραψασ ταυτα και οιδαμεν οτι αληθης εστιν η μαρτυρια αυτου ²⁵ εστιν δε και αλλα πολλα οσα εποιησεν ο ιησους ατινα εαν γραφηται καθ εν ουδε αυτον οιμαι τον κοσμον χωρησαι τα γραφομενα βιβλια αμην

ΠΡΑΞΕΙΣ

¹ τον μεν πρωτον λογον εποιησαμην περι παντων ω θεοφιλε ων ηρξατο ο ιησους ποιειν τε και διδασκειν ² αχρι ησ ημερας εντειλαμενος τοις αποστολοισ δια πνευματος αγιου ους εξελεξατο ανεληφθη ³ οισ και παρεστησεν εαυτον ζωντα μετα το παθειν αυτον εν πολλοις τεκμηριοις δι ημερων τεσσαρακοντα οπτανομενος αυτοις και λεγων τα περι της βασιλειας του θεου ⁴ και συναλιζομενος παρηγγειλεν αυτοις απο ιεροσολυμων μη χωριζεσθαι αλλα περιμενειν την επαγγελιαν του πατρος ην ηκουσατε μου ⁵ οτι ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ου μετα πολλας ταυτας ημερας ⁶ οι μεν ουν συνελθοντες επηρωτων αυτον λεγοντες κυριε ει εν τω χρονω τουτω αποκαθιστανεισ την βασιλειαν τω ισραηλ ⁷ ειπεν δε προς αυτοουσ ουχ υμων εστιν γνωνα χρονουσ η καιρους ους ο πατηρ εθετο εν τη ιδια εξουσια ⁸ αλλα ληψεσθε δυναμιν επελθοντος του αγιου πνευματος εφ υμασ και εσεσθε μοι μαρτυρες εν τε ιερουσαλημ και εν παση τη ιουδαια και σαμαρεια και εωσ εσχατου της γης ⁹ και ταυτα ειπων βλεποντων αυτων επηρθη και νεφελη υπελαβεν αυτον απ των οφθαλμων αυτων ¹⁰ και ωσ ατενιζοντες ησαν εις τον ουρανον πορευομενου αυτου και ιδου ανδρες δυο παρειστηκεισαν αυτοις εν εσθητι λευκη ¹¹ οι και ειπον ανδρες γαλιλαιοι τι εστηκατε εμβλεποντες εις τον ουρανον ουτος ο ιησους ο αναληφθεισ αφ υμων εις τον ουρανον ουτως ελευσεται ον τροπον εθεασασθε αυτον πορευομενον εις τον ουρανον ¹² τοτε υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ απο ορουσ του καλουμενου ελαιωνου ο εστιν εγγυσ ιερουσαλημ σαββατου εχον οδον ¹³ και οτε εισηλθον ανεβησαν εις το υπερων ου ησαν καταμενοντες ο τε πτερος και ιακωβος και ιωαννης και ανδρεασ φιλιππος και θωμασ βαρθολομαιοσ και ματθαιοσ ιακωβουσ αλφαιου και σιμων ο ζηλωτησ και ιουδασ ιακωβου ¹⁴ ουτοι παντες ησαν προσκαρτεροντες ομοθυμαδον τη προσευχη και τη δεησει συν γυναιξιν και μαρια τη μητρι του ιησου και συν τοις αδελφοις αυτου ¹⁵ και εν ταισ ημεραισ ταυταισ αναστασ πετροσ εν μεσω των μαθητων ειπεν ην τε οχλοσ ονοματων επι το αυτο ωσ εκατον εικοσι ¹⁶ ανδρες αδελφοι εδει πληρωθηναι την γραφην ταυτην ην προειπεν το πνευμα το αγιον δια στοματος δαυιδ περι ιουδα του γενομενου οδηγου τοις συλλαβουσιν τον ιησουν ¹⁷ οτι καθηριθιμημενος ην συν ημιν και ελαχεν τον κληρον της διακονιασ ταυτης ¹⁸ ουτος μεν ουν εκτησατο χωριον εκ μισθου της αδικιασ και πρηνησ γενομενοσ ελακησεν μεσοσ και εξεχυθη παντα τα σπλαγχνα αυτου ¹⁹ και γνωστον εγενετο πασιν τοις κατοικουσιν ιερουσαλημ ωστε κληθηναι το χωριον εκεινο τη ιδια διαλεκτω αυτων ακελδαμα τουτ εστιν χωριον αιματοσ ²⁰ γεγραπται γαρ εν βιβλω ψαλμων γενηθητω η επαυλισ αυτου ερημοσ και μη εστω ο κατοικων εν αυτη και την επισκοπην αυτου λαβοι ετεροσ ²¹ δει ουν των συνελθοντων ημιν ανδρων εν παντι χρονω εν ω εισηλθεν και εξηλθεν εφ ημασ ο κυριοσ ιησους ²² αρξαμενοσ απο του βαπτισματοσ ιωαννου εωσ της ημερασ ησ ανεληφθη αφ ημων μαρτυρα της αναστασεωσ αυτου γενεσθαι συν ημιν ενα τουτων ²³ και εστησαν δυο ιωσηφ τον καλουμενον βαρσαβαν οσ επεκληθη ιουστοσ και ματθιαν ²⁴ και προσευξαμενοι ειπον συ κυριε καρδιογνωστα παντων αναδειξον ον εξελεξω εκ τουτων των δυο ενα ²⁵ λαβειν τον κληρον της διακονιασ ταυτης και αποστολησ εξ ησ παρεβη ιουδασ πορευθηναι εις τον τοπον τον ιδιον ²⁶ και εδωκαν κληρουσ αυτων και επεσεν ο κληροσ επι ματθιαν και συγκατεψηφισθη μετα των ενδεκα αποστολων

2

¹ και εν τω συμπληρουσθαι την ημεραν της πεντηκοστησ ησαν απαντες ομοθυμαδον επι το αυτο ² και εγενετο αφνω εκ του ουρανου ηχοσ ωσπερ φερομενησ πνοησ βιαιασ και επληρωσεν ολον τον οικον ου ησαν καθημενοι ³ και ωφθησαν αυτοις διαμεριζομεναι

γλωσσαι ωσει πυρος εκαθισεν τε εφ ενα εκαστον αυτων ⁴ και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ηρξαντο λαλειν ετεραις γλωσσαις καθωσ το πνευμα εδιδου αυτοις αποφθεγγεσθαι ⁵ ησαν δε εν ιερουσαλημ κατοικουντες ιουδαιοι ανδρες ευλαβεις απο παντος εθνους των υπο τον ουρανον ⁶ γενομενης δε της φωνης ταυτης συνηλθεν το πληθος και συνεχυθη οτι ηκουον εις εκαστος τη ιδια διαλεκτω λαλουντων αυτων ⁷ εξιστατον δε παντες και εθαυμαζον λεγοντες προς αλληλους ουκ ιδου παντες ουτοι εισιν οι λαλουντες γαλιλαιοι ⁸ και πως ημεις ακουομεν εκαστος τη ιδια διαλεκτω ημων εν η εγεννηθημεν ⁹ παρθοι και μηδοι και ελαμιται και οι κατοικουντες την μεσοποταμιαν ιουδαιαν τε και καππαδοκιαν ποντον και την ασιαν ¹⁰ φρυγιαν τε και παμφυλιαν αιγυπτον και τα μερη της λιβυης της κατα κυρηνην και οι επιδημουντες ρωμαιοι ιουδαιοι τε και προσηλυτοι ¹¹ κρητες και αραβιασ ακουομεν λαλουντων αυτων ημετεραις γλωσσαις τα μεγαλεια του θεου ¹² εξιστατον δε παντες και διηπορουν αλλος προς αλλον λεγοντες τι αν θελοι τουτο εινα ¹³ ετεροι δε χλευαζοντες ελεγον οτι γλευκουσ μεμεστωμενοι εισιν ¹⁴ σταθεις δε πετρος συν τοις ενδεκα επηρην την φωνην αυτου και απεφθεγγατο αυτοις ανδρες ιουδαιοι και οι κατοικουντες ιερουσαλημ απαντες τουτο υμιν γνωστον εστω και ενωτισασθε τα ρηματα μου ¹⁵ ου γαρ ωσ υμεις υπολαμβανετε ουτοι μεθυουσιν εστιν γαρ ωρα τριτη της ημερας ¹⁶ αλλα τουτο εστιν το ειρημενον δια του προφητου ιωηλ ¹⁷ και εσται εν ταις εσχαις ημεραις λεγει ο θεος εκχεω απο του πνευματος μου επι πασαν σαρκα και προφητευσουσιν οι υιοι υμων και αι θυγατερες υμων και οι νεανισκοι υμων ορασεις οψονται και οι πρεσβυτεροι υμων ενυπνια ενυπνιασθησονται ¹⁸ και γε επι τους δουλους μου και επι τας δουλας μου εν ταις ημεραις εκειναις εκχεω απο του πνευματος μου και προφητευσουσιν ¹⁹ και δωσω τερατα εν τω ουρανω ανω και σημεια επι της γης κατω αιμα και πυρ και ατμιδα καπνου ²⁰ ο ηλιος μεταστραφησεται εις σκοτος και η σεληνη εις αιμα πριν η ελθειν την ημεραν κυριου την μεγαλην και επιφανη ²¹ και εσται πασ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ²² ανδρες ισραηλιται ακουσατε τους λογους τουτουσ ιησουν τον ναζωραιον ανδρα απο του θεου αποδειγμενον εις υμας δυναμεσιν και τερασιν και σημειοις οισ εποησεν δι αυτου ο θεος εν μεσω υμων καθωσ και αυτοι οιδατε ²³ τουτον τη ωρισμενη βουλη και προγνωσει του θεου εκδοτον λαβοντες δια χειρων ανομων προσπηξαντες ανειλετε ²⁴ ον ο θεος ανεστησεν λυσασ τας ωδινας του θανατου καθοτι ουκ ην δυνατον κρατεισθαι αυτον υπ αυτου ²⁵ δαυιδ γαρ λεγει εις αυτον προωρωμην τον κυριον ενωπιον μου δια παντος οτι εκ δεξιων μου εστιν ινα μη σαλευθω ²⁶ δια τουτο ευφρανθη η καρδια μου και ηγαλλιασατο η γλωσσα μου ετι δε και η σαρξ μου κατασκηνωσει επ ελπιδι ²⁷ οτι ουκ εγκαταλειψεισ την ψυχην μου εις αδου ουδε δωσεισ τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ²⁸ εγνωρισασ μοι οδουσ ζωης πληρωσεισ με ευφροσυνησ μετα του προσωπου σου ²⁹ ανδρες αδελφοι εξον ειπειν μετα παρρησιασ προς υμασ περι του πατριαρχου δαυιδ οτι και ετελευτησεν και εταφη και το μνημα αυτου εστιν εν ημιν αχρι της ημερας ταυτης ³⁰ προφητησ ουν υπαρχων και ειδωσ οτι ορκω ωμοσεν αυτω ο θεος εκ καρπου της οσφουσ αυτου το κατα σαρκα αναστησειν τον χριστον καθισαι επι του θρονου αυτου ³¹ προιδων ελαλησεν περι της αναστασεωσ του χριστου οτι ου κατελειφθη η ψυχη αυτου εις αδου ουδε η σαρξ αυτου ιδειν διαφθοραν ³² τουτον τον ιησουν ανεστησεν ο θεος ου παντες ημεις εσμεν μαρτυρες ³³ τη δεξια ουν του θεου υψωθεισ την τε επαγγελιαν του αγιου πνευματος λαβων παρα του πατροσ εξεχεεν τουτο ο νυν υμεις βλεπετε και ακουετε ³⁴ ου γαρ δαυιδ ανεβη εις τους ουρανουσ λεγει δε αυτοσ ειπεν ο κυριος τω κυριω μου καθου εκ δεξιων μου ³⁵ εωσ αν θω τους εχθρουσ σου υποποδιον των ποδων σου ³⁶ ασφαλωσ ουν γνωσκετω πασ οικουσ ισραηλ οτι και κυριον και χριστον αυτον ο θεος εποησεν τουτον τον ιησουν ον υμεις εσταυρωσατε ³⁷ ακουσαντες δε κατενυγησαν τη καρδια ειπον τε πρρο τον πετρον και τους λοιπουσ

αποστολους τι ποιησομεν ανδρες αδελφοι ³⁸ πετρος δε εφη προς αυτους μετανοησατε και βαπτισθητω εκαστος υμων επι τω ονοματι ιησου χριστου εις αφεσιν αμαρτιων και ληψεσθε την δωρεαν του αγιου πνευματος ³⁹ υμιν γαρ εστιν η επαγγελια και τοις τεκνοις υμων και πασιν τοις εις μακραν οσους αν προσκαλεσηται κυριος ο θεος ημων ⁴⁰ ετεροις τε λογοις πλειοσιν διεμαρτυρετο και παρεκαλει λεγων σωθητε απο της γενεας της σκολιας ταυτης ⁴¹ οι μεν ουν ασμενωσ αποδεξαμενοι τον λογον αυτου εβαπτισθησαν και προσετεθησαν τη ημερα εκεινη ψυχαι ωσει τριχιλαι ⁴² ησαν δε προσκαρτερουντες τη διδαχη των αποστολων και τη κοινωνια και τη κλασει του αρτου και ταις προσευχαις ⁴³ εγενετο δε παση ψυχη φοβος πολλα τε τερατα και σημεια δια των αποστολων εγινετο ⁴⁴ παντες δε οι πιστευοντες ησαν επι το αυτο και ειχον απαντα κοινα ⁴⁵ και τα κτηματα και τας υπαρξεις επιπρασκον και διεμεριζον αυτα πασιν καθοτι αν τις χριαν ειχεν ⁴⁶ καθ ημεραν τε προσκαρτερουντες ομοθυμαδον εν τω ιερω κλωντες τε κατ οικον αρτον μετελαμβανον τροφησ εν αγαλλιασει και αφελοτητη καρδια ⁴⁷ αιουντες τον θεον και εχοντες χαριν προς ολον τον λαον ο δε κυριος προσετιθει τους σωζομενους καθ ημεραν τη εκκλησια

3

¹ επι το αυτο δε πετρος και ιωαννης ανεβαινον εις το ιερον επι την ωραν της προσευχης την ενατην ² και τις ανηρ χωλος εκ κοιλιας μητροσ αυτου υπαρχων εβασταζετο ον ετιθουν καθ ημεραν προς την θυραν του ιερου την λεγομενην ωραιαν του αιτειν ελεημοσυνην παρα των εισπορευομενων εις το ιερον ³ οσ ιδων πετρον και ιωαννην μελλοντας εισιεναι εις το ιερον ηρωτα ελεημοσυνην ⁴ ατενιασ δε πετρος εις αυτον συν τω ιωαννη ειπεν βλεψον εις ημασ ⁵ ο δε επειχεν αυτοις προσδοκων τι παρ αυτων λαβειν ⁶ ειπεν δε πετρος αργυριον και χρυσιον ουχ υπαρχει μοι ο δε εχω τουτο σοι διδωμι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου εγειραι και περιπατει ⁷ και πιασασ αυτον της δεξιασ χειροσ ηγειρεν παραχημα δε εστερεωθησαν αυτου αι βασειο και τα σφυρα ⁸ και εξαλλομενοσ εστη και περιπατει και εισηλθεν συν αυτοις εις το ιερον περιπατων και αλλομενοσ και αιων τον θεον ⁹ και ειδεν αυτον πασ ο λαοσ περιπατουντα και αιουντα τον θεον ¹⁰ επεινωσκον τε αυτον οτι ουτοσ ην ο προς την ελεημοσυνην καθημενοσ επι τη ωραια πυλη του ιερου και επλησθησαν θαμβουσ και εκοτασεωσ επι τα συμβεβηκοτι αυτω ¹¹ κρατουντοσ δε του ιαθεντοσ χωλου τον πετρον και ιωαννην συνεδραμεν προς αυτουσ πασ ο λαοσ επι τη στοα τη καλουμενην σολομωντοσ εκθαμβοι ¹² ιδων δε πετροσ απεκρινατο προς τον λαον ανδρεσ ισραηλιται τι θαυμαζετε επι τουτω η ημιν τι ατενιζετε ωσ ιδια δυναμει η ευσεβεια πεποηκοσιν του περιπατειν αυτον ¹³ ο θεοσ αβρααμ και ισαακ και ιακωβ ο θεοσ των πατερων ημων εδοξασεν τον παιδα αυτου ιησουν ον υμεισ μεν παρεδωκατε και ηρηνασθε αυτον κατα προσωπον πιλατου κριναντοσ εκεινουσ απολυειν ¹⁴ υμεισ δε τον αγιον και δικαιον ηρηνασθε και ητηνασθε ανδρα φονεα χαρισθηναι υμιν ¹⁵ τον δε αρχηγον της ζωησ απεκτεινατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων ου ημεισ μαρτυρεσ εσμεν ¹⁶ και επι τη πιστει του ονοματοσ αυτου τουτον ον θεωρειτε και οιδατε εστερεωσεν το ονομα αυτου και η πιστισ η δι αυτου εδωκεν αυτω την ολοκληριαν ταυτην απεναντι παντων υμων ¹⁷ και νυν αδελφοι οιδα οτι κατα αγνοιαν επραξατε ωσπερ και οι αρχοντες υμων ¹⁸ ο δε θεοσ α προκατηγγειλεν δια στοματοσ παντων των προφητων αυτου παθειν τον χριστον επληρωσεν ουτωσ ¹⁹ μετανοησατε ουν και επιστρεψατε εις το εξαλειφθηναι υμων τασ αμαρτιασ οπωσ αν ελθωσιν καιροι αναψυξεωσ απο προσωπου του κυριου ²⁰ και αποστειλη τον προκεχειρισμενον υμιν χριστον ιησουν ²¹ ον δει ουρανων μεν δεξασθαι αχρι χρονων αποκαταστασεωσ παντων ων ελαλησεν ο θεοσ δια στοματοσ παντων των αγιων αυτου προφητων απ αιωνοσ ²² μωσησ μεν γαρ προς τουσ πατερασ ειπεν οτι προφητην υμιν αναστησει κυριοσ ο θεοσ ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε αυτου ακουσεσθε κατα παντα οσα αν λαληση προς

υμας²³ εσται δε πασα ψυχη ητις εαν μη ακουση του προφητου εκεινου εξολοθρευθησεται εκ του λαου²⁴ και παντες δε οι προφηται απο σαμουηλ και των καθεξης οσοι ελαλησαν και κατηγγειλαν τας ημερας ταυτας²⁵ υμεις εστε υιοι των προφητων και της διαθηκης ης διεθετο ο θεος προς τους πατερας ημων λεγων προς αβρααμ και εν τω σπερματι σου ενευλογηθησονται πασαι αι πατριαι της γης²⁶ υμιν πρωτον ο θεος αναστησας τον παιδα αυτου ιησουν απεστειλεν αυτον ευλογουντα υμας εν τω αποστρεφειν εκαστον απο των πονηριων υμων

4

¹ λαουντων δε αυτων προς τον λαον επεστησαν αυτοις οι ιερεις και ο στρατηγος του ιερου και οι σαδδουκαιοι² διαπονουμενοι δια το διδασκειν αυτοσ τον λαον και καταγγελλειν εν τω ιησου την αναστασιν των νεκρων³ και επεβαλον αυτοις τας χειρας και εθεντο εις τηρησιν εις την αυριον ην γαρ εσπερα ηδη⁴ πολλοι δε των ακουσαντων τον λογον επιστευσαν και εγενηθη ο αριθμος των ανδρων ωσει χιλιαδες πεντε⁵ εγενετο δε επι την αυριον συναθθηναι αυτων τους αρχοντας και πρεσβυτερουσ και γραμματεισ εις ιερουσαλημ⁶ και ανναν τον αρχιερεα και καιαφαν και ιωαννην και αλεξανδρον και οσοι ησαν εκ γενουσ αρχιερατικου⁷ και στησαντες αυτοουσ εν μεσω επυθανοντο εν ποια δυναμει η εν ποιω ονοματι εποιησατε τουτο υμεις⁸ τοτε πετροσ πλησθεισ πνευματοσ αγιου ειπεν προς αυτοουσ αρχοντες του λαου και πρεσβυτεροι του ισραηλ⁹ ει ημεις σημερον ανακρινομεθα επι ευεργεσια ανθρωπου ασθενουσ εν τινι 5101 I-DSN ουτοσ σεσωσται¹⁰ γνωστον εστω πασιν υμιν και παντι τω λαω ισραηλ οτι εν τω ονοματι ιησου χριστου του ναζωραιου ον υμεις εσταυρωσατε ον ο θεοσ ηγειρεν εκ νεκρων εν τουτω ουτοσ παρεστηκεν ενωπιον υμων υγιη¹¹ ουτοσ εστιν ο λιθοσ ο εξουθενηθεισ υφ υμων των οικοδομουντων ο γενομενοσ εις κεφαλην γωνιασ¹² και ουκ εστιν εν αλλω ουδενι η σωτηρια ουτε γαρ ονομα εστιν ετερον το δεδομενον εν ανθρωποισ εν ω δει σωθηναι ημασ¹³ θεωρουντες δε την του πετρου παρρησιαν και ιωαννου και καταλαβομενοι οτι ανθρωποι αγραμματοι εισιν και ιδιωται εθαυμαζον επεγινωσκον τε αυτοουσ οτι συν τω ιησου ησαν¹⁴ τον δε ανθρωπον βλεποντες συν αυτοις εστωτα τον θεραπευεμενον ουδεν ειχον αντειπειν¹⁵ κελυσαντες δε αυτοουσ εξω του συνεδριου απελθειν συνεβαλλον προς αλληλουσ¹⁶ λεγοντες τι ποιησομεν τοισ ανθρωποισ τουτοισ οτι μεν γαρ γνωστον σημειον γεγονεν δι αυτων πασιν τοισ κατοικοουσιν ιερουσαλημ φανερον και ου δυναμεθα αρνησασθαι¹⁷ αλλ ινα μη επι πλειον διανεμηθη εις τον λαον απειλη απειλησομεθα αυτοισ μηκετι λαλειν επι τω ονοματι τουτω μηδενι ανθρωπων¹⁸ και καλεσαντες αυτοουσ παρηγγειλαν αυτοισ το καθολου μη φθειγεσθαι μηδε διδασκειν επι τω ονοματι του ιησου¹⁹ ο δε πετροσ και ιωαννησ αποκριθεντες προς αυτοουσ ειπον ει δικαιον εστιν ενωπιον του θεου υμων ακουειν μαλλον η του θεου κρινατε²⁰ ου δυναμεθα γαρ ημεισ α ειδομεν και ηκουσαμεν μη λαλειν²¹ οι δε προσαπειλησαμενοι απελυσαν αυτοουσ μηδεν ευρισκοντες το πωσ κολασονται αυτοουσ δια τον λαον οτι παντες εδοξαζον τον θεον επι τω γεγονοτι²² ετων γαρ ην πλειονων τεσσαρακοντα ο ανθρωποσ εφ ον εγεγονει το σημειον τουτο της ιαωεωσ²³ απολυθεντες δε ηλθον προς τουσ ιδιουσ και απηγγειλαν οσα προς αυτοουσ οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι ειπον²⁴ οι δε ακουσαντες ομοθυμαδον ηραν φωνην προς τον θεον και ειπον δεσποτα συ ο θεοσ ο ποιησασ τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοισ²⁵ ο δια στοματοσ δαυιδ παιδοσ σου ειπων ινα τι εφρυαξαν εθνη και λαοι εμελετησαν κενα²⁶ παρεστησαν οι βασιλεισ της γης και οι αρχοντες συνηχθησαν επι το αυτο κατα του κυριου και κατα του χριστου αυτου²⁷ συνηχθησαν γαρ επ αληθειασ επι τον αγιον παιδα σου ιησουν ον εχρισασ ηρωδιωσ τε και ποντιοσ πιλατοσ συν εθνεσιν και λαοισ ισραηλ²⁸ ποιησαι οσα η χειρ σου και η βουλη σου προωριωσεν γενεσθαι²⁹ και τα νυν κυριε επιδε επι τασ απειλασ αυτων και δοσ τοισ δουλοισ σου μετα παρρησιασ

πασης λαλειν τον λογον σου ³⁰ εν τω την χειρα σου εκτεινειν σε εισ ιασιν και σημεια και τερατα γινεσθαι δια του ονοματος του αγιου παιδος σου ιησου ³¹ και δεηθεντων αυτων εσαλευθη ο τοπος εν ω ησαν συνηγμενοι και επλησθησαν απαντες πνευματος αγιου και ελαλουν τον λογον του θεου μετα παρρησιας ³² του δε πληθους των πιστευσαντων η η καρδια και η ψυχη μια και ουδε εισ τι των υπαρχοντων αυτων ελεγεν ιδιον ειναι αλλ η εν αυτοις απαντα κοινα ³³ και μεγαλη δυναμει απεδιδουν το μαρτυριον οι αποστολοι της αναστασεως του κυριου ιησου χρισ τε μεγαλη ην επι παντας αυτους ³⁴ ουδε γαρ ενδεησ τισ υπηρχεν εν αυτοις οσοι γαρ κτητορες χωριων η οικιων υπηρχον πωλουντες εφερον τας τιμας των πιπρασκομενων ³⁵ και ετιθουν παρα τους ποδας των αποστολων διεδιδото δε εκαστω καθοτι αν τισ χριαν ειχεν ³⁶ ιωσησ δε ο επικληθεισ βαρναβας απο των αποστολων ο εστιν μεθερμηνηνομενον υιοσ παρακλησεωσ λευιτησ κυπριουσ τω γενει ³⁷ υπαρχοντουσ αυτω αγρου πωλησασ ηνεγκεν το χριμα και εθηκεν παρα τους ποδας των αποστολων

5

¹ ανηρ δε τισ ανανιασ ονοματι συν σαπφειρη τη γυναικι αυτου επωλησεν κτημα ² και ενοςφιατο απο της τιμησ συνειδυιασ και της γυναικουσ αυτου και ενεγκασ μερουσ τι παρα τους ποδας των αποστολων εθηκεν ³ ειπεν δε πετροσ ανανια δια τι επληρωσεν ο σατανας την καρδιαν σου ψευσασθαι σε το πνευμα το αγιον και νοσφισασθαι σε απο της τιμησ του χωριου ⁴ ουχι μενον σοι εμενεν και πραθεν εν τη ση εξουσια υπηρχεν τι οτι εθου εν τη καρδια σου το πραγμα τουτο ουκ εψευσω ανθρωποισ αλλα τω θεω ⁵ ακουων δε ο ανανιασ τουσ λογουσ τουτουσ πεσων εξεψυξεν και εγενετο φοβουσ μεγασ επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα ⁶ ανασταντεσ δε οι νεωτεροι συνεστειλαν αυτον και εξενεγκαντεσ εθαψαν ⁷ εγενετο δε ωσ ωρων τριων διαστημα και η γυνη αυτου μη ειδυια το γεγονουσ εισηλθεν ⁸ απεκριθη δε αυτη ο πετροσ ειπε μοι ει τοσουτου το χωριον απεδουσε η δε ειπεν ναι τοσουτου ⁹ ο δε πετροσ ειπεν προσ αυτην τι οτι συνεφωνηθη υμιν πειρασαι το πνευμα κυριου ιδου οι ποδεσ των θαψαντων τον ανδρα σου επι τη θυρα και εξοισουσιν σε ¹⁰ επεσεν δε παραχρημα παρα τους ποδας αυτου και εξεψυξεν εισελθοντεσ δε οι νεανισκοι ευρον αυτην νεκραν και εξενεγκαντεσ εθαψαν προσ τον ανδρα αυτησ ¹¹ και εγενετο φοβουσ μεγασ εφ ολην την εκκλησιαν και επι παντασ τουσ ακουοντασ ταυτα ¹² δια δε των χειρων των αποστολων εγινετο σημεια και τερατα εν τω λαω πολλα και ησαν ομοθυμαδον απαντεσ εν τη στοα σολομωντουσ ¹³ των δε λοιπων ουδεισ ετολμα κολλασθαι αυτοισ αλλ εμεγαλυνον αυτουσ ο λαοσ ¹⁴ μαλλον δε προσετιθεντο πιστευοντεσ τω κυριω πληθη ανδρων τε και γυναικων ¹⁵ ωστε κατα τασ πλατειασ εκφερειν τουσ ασθενεισ και τιθεναι επι κλινων και κραββατων ινα ερχομενου πετρου καν η σκια επισκιαση τινη αυτων ¹⁶ συνηρχετο δε και το πληθοσ των περιξ πολεων εισ ιερουσαλημ φεροντεσ ασθενεισ και οχλουμενουσ υπο πνευματων ακαθαρτων οιτινεσ εθεραπευοντο απαντεσ ¹⁷ αναστασ δε ο αρχιερευσ και παντεσ οι συν αυτω η ουσα αιρεσιουσ των σαδδουκαιων επλησθησαν ζηλου ¹⁸ και επεβαλον τασ χειρασ αυτων επι τουσ αποστολουσ και εθεντο αυτουσ εν τηρησει δημοσια ¹⁹ αγγελουσ δε κυριου δια της νυκτουσ ηνοιξεν τασ θυρασ της φυλακησ εξαγαγων τε αυτουσ ειπεν ²⁰ πορευεσθε και σταθεντεσ λαλειτε εν τω ιερω τω λαω παντα τα ρηματα της ζωησ ταυτησ ²¹ ακουσαντεσ δε εισηλθον υπο τον ορθρον εισ το ιερον και εδιδασκον παραγενομενουσ δε ο αρχιερευσ και οι συν αυτω συνεκαλεσαν το συνεδριον και πασαν την γερουσιαν των υιων ισραηλ και απεστειλαν εισ το δεσμοφυτηριον αχθηναι αυτουσ ²² οι δε υπηρetaι παραγενομενοι ουχ ευρον αυτουσ εν τη φυλακι αναστρεψαντεσ δε απηγγειλαν ²³ λεγοντεσ οτι το μεν δεσμοφυτηριον ευρομεν κεκλεισμενον εν παση ασφαλεια και τουσ φυλακαασ εστωτασ προ των θυρων ανοιξαντεσ δε εσω ουδενα ευρομεν ²⁴ ωσ δε ηκουσαν τουσ λογουσ τουτουσ ο τε ιερευσ και ο στρατηγουσ του ιερου και οι αρχιερεισ διηπορουν περι αυτων τι αν

γενοιτο τουτο ²⁵ παραγενομενος δε τις απηγγειλεν αυτοις οτι ιδου οι ανδρες ους εθεσθε εν τη φυλακη εισιν εν τω ιερω εστωτες και διδασκοντες τον λαον ²⁶ τοτε απελθων ο στρατηγος συν τοις υπηρεταις ηγαγεν αυτους ου μετα βιας εφοβουντο γαρ τον λαον ινα μη λιθασθωιν ²⁷ αγαγοντες δε αυτους εστησαν εν τω συνεδριω και επηρωτησεν αυτους ο αρχιερευς ²⁸ λεγων ου παραγγελια παρηγγειλαμεν υμιν μη διδασκειν επι τω ονοματι τουτω και ιδου πεπληρωκατε την ιερουσαλημ της διδαχης υμων και βουλεσθε επαγαγειν εφ ημας το αιμα του ανθρωπου τουτου ²⁹ αποκριθεισ δε πετρος και οι αποστολοι ειπον πειθαρχειν δει θεω μαλλον η ανθρωποις ³⁰ ο θεος των πατερων ημων ηγειρεν ιησουν ον υμεις διεχειρισασθε κρεμασαντες επι ξυλου ³¹ τουτον ο θεος αρχηγον και σωτηρα υψωσεν τη δεξια αυτου δουναι μετανοιαν τω ισραηλ και αφεσιν αμαρτιων ³² και ημεις εσμεν αυτου μαρτυρες των ρηματων τουτων και το πνευμα δε το αγιον ο εδωκεν ο θεος τοις πειθαρχουσιν αυτω ³³ οι δε ακουοντες διεπριοντο και εβουλευοντο ανελειν αυτους ³⁴ αναστας δε τις εν τω συνεδριω φαρισαιος ονοματι γαμαλιηλ νομοδιδασκαλος τιμιος παντι τω λαω εκελευεν εξω βραχυ τι τους αποστολους ποιησαι ³⁵ ειπεν τε προς αυτους ανδρες ισραηλιται προσεχετε εαυτοις επι τοις ανθρωποις τουτοις τι μελλετε πρασσειν ³⁶ προ γαρ τουτων των ημερων ανεστη θευδας λεγων ειναι τινα εαυτον ω προσεκληθη αριθμος ανδρων ωσει τετρακοσιων ος ανηρεθη και παντες οσοι επειθοντο αυτω διελυθησαν και εγενοντο εισ ουδεν ³⁷ μετα τουτον ανεστη ιουδας ο γαλιλαιος εν ταις ημεραις της απογραφης και απεστησεν λαον ικανον οπισω αυτου κακεινος απωλετο και παντες οσοι επειθοντο αυτω διασκορπισθησαν ³⁸ και τα νυν λεγω υμιν αποστητε απο των ανθρωπων τουτων και εασατε αυτους οτι εαν η εξ ανθρωπων η βουλη η το εργον τουτο καταλυθησεται ³⁹ ει δε εκ θεου εστιν ου δυνασθε καταλυσαι αυτο μηποτε και θεομαχοι ευρεθητε ⁴⁰ επεισησαν δε αυτω και προσκαλεσαμενοι τους αποστολους δειραντες παρηγγειλαν μη λαλειν επι τω ονοματι του ιησου και απελυσαν αυτους ⁴¹ οι μεν ουν επορευοντο χαιροντες απο προσωπου του συνεδριου οτι υπερ του ονοματος του ιησου κατηξιωθησαν ατιμασθηναι ⁴² πασαν τε ημεραν εν τω ιερω και κατα οικον ουκ επαυοντο διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι ιησουν τον χριστον

6

¹ εν δε ταις ημεραις ταυταις πληθυνοντων των μαθητων εγενετο γογγυσμος των ελληνιστων προς τους εβραιους οτι παρεθεωρωντο εν τη διακονια τη καθημερινη αι χηραι αυτων ² προσκαλεσαμενοι δε οι δωδεκα το πληθος των μαθητων ειπον ουκ αρεστον εστιν ημας καταλειψαντας τον λογον του θεου διακονειν τραπεζαις ³ επισκεψασθε ουν αδελφοι ανδρας εξ υμων μαρτυρουμενους επτα πληρεις πνευματος αγιου και σοφιας ους καταστησωμεν επι της χρειας ταυτης ⁴ ημεις δε τη προσευχη και τη διακονια του λογου προσκαρτερησομεν ⁵ και ηρσεν ο λογος ενωπιον παντος του πληθους και εξελεξαντο στεφανον ανδρα πληρησ πιστεως και πνευματος αγιου και φιλιππον και προχορον και νικανορα και τιμωνα και παρμεναν και νικολαον προσηλυτον αντιοχεια ⁶ ους εστησαν ενωπιον των αποστολων και προσεζαμενοι επεθηκαν αυτοις τας χειρας ⁷ και ο λογος του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ο αριθμος των μαθητων εν ιερουσαλημ σφοδρα πολυς τε οχλος των ιερων υπηκουον τη πιστει ⁸ στεφανος δε πληρης πιστεως και δυναμειωσ εποιει τερατα και σημεια μεγαλα εν τω λαω ⁹ ανεστησαν δε τινες των εκ της συναγωγης της λεγομενης λιβερτινων και κυρηναιων και αλεξανδρων και των απο κιλικιας και ασιας συζητουντες τω στεφανω ¹⁰ και ουκ ισχουον αντιστηναι τη σοφια και τω πνευματι ω ελαλει ¹¹ τοτε υπεβαλον ανδρας λεγοντας οτι ακηκοαμεν αυτου λαλουντος ρηματα βλασφημια εισ μωσην και τον θεον ¹² συνεκινησαν τε τον λαον και τους πρεσβυτερους και τους γραμματεις και επισταντες συνηρπασαν αυτον και ηγαγον εισ το συνεδριον ¹³ εστησαν τε μαρτυρας ψευδεισ λεγοντας ο ανθρωπος ουτος ου παυεται ρηματα βλασφημια λαλων κατα του τοπου

του αγιου και του νομου ¹⁴ ακηκοαμεν γαρ αυτου λεγοντος οτι ιησους ο ναζωραιος ουτος καταλυσει τον τοπον τουτον και αλλαξει τα εθη α παρεδωκεν ημιν μωση ¹⁵ και ατενισαντες εις αυτον απαντες οι καθεζομενοι εν τω συνεδριω ειδον το προσωπον αυτου ωσει προσωπον αγγελου

7

¹ ειπεν δε ο αρχιερευς ει αρα ταυτα ουτως εχει ² ο δε εφη ανδρες αδελφοι και πατερες ακουσατε ο θεος της δοξης ωφθη τω πατρι ημων αβρααμ οντι εν τη μεσοποταμια πριν η κατοικησαι αυτον εν χαρραν ³ και ειπεν προς αυτον εξελθε εκ της γησ σου και εκ της συγγενειας σου και δευρο εις γην ην αν σοι δειξω ⁴ τοτε εξελθων εκ γησ χαλδαιων κατωκησεν εν χαρραν κακειθεν μετα το αποθανειν τον πατερα αυτου μετωκισεν αυτον εις την γην ταυτην εις ην υμεις νυν κατοικειτε ⁵ και ουκ εδωκεν αυτω κληρονομια εν αυτη ουδε βημα ποδος και επηγγειλατο δουναι αυτω εις κατασχεσιν αυτην και τω σπερματι αυτου μετ αυτον ουκ οντος αυτω τεκνου ⁶ ελαλησεν δε ουτως ο θεος οτι εσται το σπερμα αυτου παροικον εν γη αλλοτρια και δουλωσουσιν αυτο και κακωσουσιν ετη τετρακοσια ⁷ και το εθνος ω εαν δουλευσωσιν κρινω εγω ειπεν ο θεος και μετα ταυτα εξελευσονται και λατρευσουσιν μοι εν τω τοπω τουτω ⁸ και εδωκεν αυτω διαθηκην περιτομης και ουτως εγεννησεν τον ισαακ και περιετεμεν αυτον τη ημερα τη ογδοη και ο ισαακ τον ιακωβ και ο ιακωβ τους δωδεκα πατριαρχασ ⁹ και οι πατριαρχαι ζηλωσαντες τον ιωσηφ απεδοντο εις αιγυπτον και ην ο θεος μετ αυτου ¹⁰ και εξειλετο αυτον εκ πασων των θλιψεων αυτου και εδωκεν αυτω χαριν και σοφιαν εναντιον φαραω βασιλεωσ αιγυπτου και κατεστησεν αυτον ηγουμενον επ αιγυπτον και ολον τον οικον αυτου ¹¹ ηλθεν δε λιμος εφ ολην την γην αιγυπτου και χανααν και θλιψις μεγαλη και ουχ ευρισκον χορτασματα οι πατερες ημων ¹² ακουσασ δε ιακωβ οντα σιτα εν αιγυπτω εξαπεστειλεν τους πατερασ ημων πρωτων ¹³ και εν τω δευτερω ανγνωρισθη ιωσηφ τοις αδελφοις αυτου και φανερον εγενετο τω φαραω το γενος του ιωσηφ ¹⁴ αποστειλασ δε ιωσηφ μετεκαλεσατο τον πατερα αυτου ιακωβ και πασαν την συγγενειαν εν ψυχαισ εβδομηκοντα πεντε ¹⁵ κατεβη δε ιακωβ εις αιγυπτον και ετελευτησεν αυτοσ και οι πατερες ημων ¹⁶ και μετετεθησαν εις συχημ και ετεθησαν εν τω μηνηματι ο ωνησατο αβρααμ τιμησ αργυριου παρα των υιων εμμορ του συχημ ¹⁷ καθωσ δε ηγγιζεν ο χρονοσ της επαγγελιασ ησ ωμοσεν ο θεοσ τω αβρααμ ηυξησεν ο λαοσ και επληθυνθη εν αιγυπτω ¹⁸ αχρι ου ανεστη βασιλευσ ετεροσ οσ ουκ ηδει τον ιωσηφ ¹⁹ ουτοσ κατασοφισαμενοσ το γενοσ ημων εκακωσεν τους πατερασ ημων του ποιειν εκθετα τα βρεφη αυτων εις το μη ζωογονεισθαι ²⁰ εν ω καιρω εγεννηθη μωσησ και ην αστειοσ τω θεω οσ ανετραφη μνησασ τρεισ εν τω οικω του πατροσ ²¹ εκτεθεντα δε αυτον ανειλετο η θυγατηρ φαραω και ανεθρεψατο αυτον εαυτη εις υιον ²² και επαιδευθη μωσησ παση σοφια αιγυπτιων ην δε δυνατοσ εν λογοις και εργοις ²³ ωσ δε επληρουτο αυτω τεσσαρακονταετησ χρονοσ ανεβη επι την καρδιαν αυτου επισκεψασθαι τους αδελφουσ αυτου τουσ υιουσ ισραηλ ²⁴ και ιδων τινα αδικουμενον ημνατο και εποιησεν εκδικησιν τω καταπονουμενω παταξασ τον αιγυπτιον ²⁵ νομιζεν δε συνιεναι τους αδελφουσ αυτου οτι ο θεοσ δια χειροσ αυτου διδωσιν αυτοις σωτηριαν οι δε ου συνηκαν ²⁶ τη τε επιουση ημερα ωφθη αυτοις μαχομενοισ και συνηλασεν αυτοουσ εις ειρηνην ειπων ανδρες αδελφοι εστε υμεισ ινα τι αδικειτε αλληλουσ ²⁷ ο δε αδικων τον πλησιον απωσατο αυτον ειπων τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην εφ ημασ ²⁸ μη ανελειν με συ θελεισ ον τροπον ανειλεσ χεσεν τον αιγυπτιον ²⁹ εφυγεν δε μωσησ εν τω λογω τουτω και εγενετο παροικοσ εν γη μαδιαμ ου εγεννησεν υιουσ δυο ³⁰ και πληρωθεντων ετων τεσσαρακοντα ωφθη αυτω εν τη ερημω του ορουσ σινα αγγελοσ κυριου εν φλογι πυροσ βατου ³¹ ο δε μωσησ ιδων εθαυμαζεν το οραμα προσερχομενου δε αυτου κατανοησαι εγενετο φωνη κυριου προς αυτον ³² εγω ο θεοσ των πατερων σου ο θεοσ αβρααμ και ο θεοσ ισαακ και ο θεοσ ιακωβ

εντρομος δε γενομενος μωσση ουκ ετολμα κατανοησαι ³³ ειπεν δε αυτω ο κυριος λυσον το υποδημα των ποδων σου ο γαρ τοπος εν ω εστηκασ γη αγια εστιν ³⁴ ιδων ειδον την κακωσιν του λαου μου του εν αιγυπτω και του στεναγμου αυτων ηκουσα και κατεβην εξελεσθαι αυτοους και νυν δευρο αποστελω σε εις αιγυπτον ³⁵ τουτον τον μωσση ον ηρνησαντο ειποντες τισ σε κατεστησεν αρχοντα και δικαστην τουτον ο θεος αρχοντα και λυτρωτην απεστειλεν εν χειρι αγγελου του οφθεντος αυτω εν τη βαθρα ³⁶ ουτος εξηγαγεν αυτους ποιησας τερατα και σημεια εν γη αιγυπτω και εν ερυθρα θαλασση και εν τη ερημω ετη τεσσαρακοντα ³⁷ ουτος εστιν ο μωσση ο ειπων τοις υιοις ισραηλ προφητην υμιν αναστησει κυριος ο θεος ημων εκ των αδελφων υμων ωσ εμε ³⁸ ουτος εστιν ο γενομενος εν τη εκκλησια εν τη ερημω μετα του αγγελου του λαλουντος αυτω εν τω ορει σινα και των πατερων ημων ος εδεξατο λογον ζωντα δουναι ημιν ³⁹ ω ουκ ηθελησαν υπηκοοι γενεσθαι οι πατερες ημων αλλ απωσαντο και εστραφησαν τη καρδια αυτων εις αιγυπτον ⁴⁰ ειποντες τω ααρων ποιησον ημιν θεους οι προπορευονται ημων ο γαρ μωσση ουτος ος εξηγαγεν ημας εκ γης αιγυπτου ουκ οιδαμεν τι γεγονεν αυτω ⁴¹ και εμοσχοποιησαν εν ταις ημεραις εκειναις και ανηγαγον θυσιαν τω ειδωλω και ευφραινοντο εν τοις εργοις των χειρων αυτων ⁴² εστρεψεν δε ο θεος και παρεδωκεν αυτοους λατρευειν τη στρατια του ουρανου καθωσ γεγραπται εν βιβλω των προφητων μη σφαγια και θυσιας προσηνεγκατε μοι ετη τεσσαρακοντα εν τη ερημω οικος ισραηλ ⁴³ και ανελαβετε την σκηνην του μολοχ και το αστρον του θεου υμων ρεμφαν τουσ τυπουσ ουσ εποιησατε προσκυνειν αυτοις και μετοικιω υμασ επεκεινα βαβυλωνωσ ⁴⁴ η σκηνη του μαρτυριου ην τοις πατρασιν ημων εν τη ερημω καθωσ διαταξατο ο λαλων τω μωσση ποιησαι αυτην κατα τον τυπον ον εωρακει ⁴⁵ ην και εισηγαγον διαδεξαμενοι οι πατερες ημων μετα ιησου εν τη κατασχεσει των εθνων ων εξωσεν ο θεος απο προσωπου των πατερων ημων εωσ των ημερων δαυιδ ⁴⁶ οσ ευρεν χαριν ενωπιον του θεου και ητησατο ευρειν σκηνημα τω θεω ιακωβ ⁴⁷ σολομων δε ωκοδομησεν αυτω οικον ⁴⁸ αλλ ουχ ο υψιστος εν χειροποιητοις ναοις κατοικει καθωσ ο προφητησ λεγει ⁴⁹ ο ουρανοσ μοι θρονοσ η δε γη υποποδιον των ποδων μου ποιον οικον οικοδομησατε μοι λεγει κυριος η τισ τοποσ της καταπαυσεωσ μου ⁵⁰ ουχι η χειρ μου εποιησεν ταυτα παντα ⁵¹ σκληροτραχηλοι και απεριτμητοι τη καρδια και τοις ωσιν υμεισ αιε τω πνευματι τω αγιω αντιπιπτετε ωσ οι πατερες υμων και υμεισ ⁵² τινα των προφητων ουκ εδιωξαν οι πατερες υμων και απεκτειναν τουσ προκαταγγειλαντασ περι της ελευσεωσ του δικαιου ου νυν υμεισ προδοται και φονεισ γεγενησθε ⁵³ οιτινεσ ελαβετε τον νομον εις διαταγασ αγγελων και ουκ εφυλαξατε ⁵⁴ ακουοντεσ δε ταυτα διεπριοντο ταισ καρδιασ αυτων και εβρυχον τουσ οδοντασ επ αυτον ⁵⁵ υπαρχων δε πληρησ πνευματοσ αγιου ατενισασ εις τον ουρανον ειδεν δοξαν θεου και ιησουν εστωτα εκ δεξιων του θεου ⁵⁶ και ειπεν ιδου θεωρω τουσ ουρανοουσ ανεωγμενουσ και τον υιον του ανθρωπου εκ δεξιων εστωτα του θεου ⁵⁷ κραζαντεσ δε φωνη μεγαλη συνεσchon τα ωτα αυτων και ωρμησαν ομοθυμαδον επ αυτον ⁵⁸ και εκβαλοντεσ εξω της πολεωσ ελιθοβολουν και οι μαρτυρεσ απεθεντο τα ιματια παρα τουσ ποδασ νεανιου καλουμενου σαυλου ⁵⁹ και ελιθοβολουν τον στεφανον επικαλουμενον και λεγοντα κυριε ιησου δεξαι το πνευμα μου ⁶⁰ θεισ δε τα γονατα εκραξεν φωνη μεγαλη κυριε μη στησισ αυτοισ την αμαρτιαν ταυτην και τουτο ειπων εκοιμηθη

8

¹ σαυλοσ δε ην συνευδοκων τη αναρσει αυτου εγενετο δε εν εκεινη τη ημερα διωγμοσ μεγασ επι την εκκλησιαν την εν ιεροσολυμοισ παντεσ δε διεσπαρησαν κατα τασ χωρασ της ιουδαιασ και σαμαρειασ πλην των αποστολων ² συνεκομισαν δε τον στεφανον ανδρεσ ευλαβεισ και εποιησαντο κοπετον μεγαν επ αυτω ³ σαυλοσ δε ελυμαινετο την εκκλησιαν κατα τουσ οικουσ εισπορευομενοσ συρων τε ανδρασ και γυναικασ παρεδιδου

εις φυλακην ⁴ οι μεν ουν διασπαρηντες διηλθον ευαγγελιζομενοι τον λογον ⁵ φιλιππος δε κατελθων εις πολιν της σαμαρειας εκηρυσεν αυτοις τον χριστον ⁶ προσειχον τε οι οχλοι τοις λεγομενοις υπο του φιλιππου ομοθυμαδον εν τω ακουειν αυτοις και βλεπειν τα σημεια α ποιει ⁷ πολλων γαρ των εχοντων πνευματα ακαθαρτα βωοντα φωνη μεγαλη εξηρχετο πολλοι δε παραλελυμενοι και χωλοι थेραπευθησαν ⁸ και εγενετο χαρα μεγαλη εν τη πολει εκεινη ⁹ ανηρ δε τισ ονοματι σιμων προυπηρχεν εν τη πολει μαγευων και εξιστων το εθνος της σαμαρειας λεγων ειναι τινα εαυτον μεγαν ¹⁰ ω προσειχον απο μικρου εως μεγαλου λεγοντες ουτος εστιν η δυναμις του θεου η μεγαλη ¹¹ προσειχον δε αυτω δια το ικανω χρονω ταις μαγειαις εξεστακεναι αυτοις ¹² οτε δε επιστευσαν τω φιλιππω ευαγγελιζομενω τα περι της βασιλειας του θεου και του ονοματος ιησου χριστου εβαπτιζοντο ανδρες τε και γυναικες ¹³ ο δε σιμων και αυτοσ επιστευσεν και βαπτισθεισ ην προσκαρτερων τω φιλιππω θεωρων τη δυναμεισ και σημεια γινομενα εξιστατο ¹⁴ ακουσαντες δε οι εν ιεροσολυμοις αποστολοι οτι δεδεκται η σαμαρια τον λογον του θεου απεστειλαν προς αυτοις τον πετρον και ιωαννην ¹⁵ οιτινες καταβαντες προσηυξαντο περι αυτων οπως λαβωσιν πνευμα αγιον ¹⁶ ουπω γαρ ην επ ουδενι αυτων επιπετωκος μονον δε βεβαπτισμενοι υπηρχον εις το ονομα του χριστου ιησου ¹⁷ τοτε επετιθουν τας χειρας επ αυτοις και ελαμβανον πνευμα αγιον ¹⁸ θεασαμενος δε ο σιμων οτι δια της επιθεσεωσ των χειρων των αποστολων διδοται το πνευμα το αγιον προσηνεγκεν αυτοις χρηματα ¹⁹ λεγων δοτε καμοι την εξουσιαν ταυτην ινα ω εαν επιθω τας χειρας λαμβανη πνευμα αγιον ²⁰ πετροσ δε ειπεν προς αυτον το αργυριον σου συν σοι ειη εις απωλειαν οτι την δωρεαν του θεου ενομισασ δια χρηματων κτασθαι ²¹ ουκ εστιν σοι μερισ ουδε κληροσ εν τω λογω τουτω η γαρ καρδια σου ουκ εστιν ευθεια ενωπιον του θεου ²² μετανοιησον ουν απο της κακιασ σου ταυτησ και δεηθητι του θεου ει αρα αφεθησεται σοι η επινοια της καρδιασ σου ²³ εις γαρ χολην πικριασ και συνδεσμον αδικιασ ορω σε οντα ²⁴ αποκριθεισ δε ο σιμων ειπεν δεηθητε υμεισ υπερ εμου προς τον κυριον οπως μηδεν επεληθη επ εμε ων ειρηκατε ²⁵ οι μεν ουν διαμαρτυραμενοι και λαλησαντες τον λογον του κυριου υπεστρεψαν εις ιερουσαλημ πολλασ τε κωμασ των σαμαρειτων ευηγγελισαντο ²⁶ αγγελοσ δε κυριου ελαλησεν προς φιλιππον λεγων αναστηθι και πορευου κατα μεσημβριαν επι την οδον την καταβαινουσαν απο ιερουσαλημ εις γαζαν αυτη εστιν ερημοσ ²⁷ και αναστας επορευθη και ιδου ανηρ αιθιοψ ευνουχοσ δυναστησ κανδακησ της βασιλισσησ αιθιοπων οσ ην επι πασησ της γαζησ αυτησ οσ εληλυθει προσκυνησων εις ιερουσαλημ ²⁸ ην τε υποστρεφων και καθημενοσ αυτου ποσ αρματοσ αυτου και ανεγινωσκεν τον προφητην ησαιαν ²⁹ ειπεν δε το πνευμα τω φιλιππω προσελθε και κολληθητι τω αρματι τουτω ³⁰ προσδραμων δε ο φιλιπποσ ηκουσεν αυτου αναγινωσκοντοσ τον προφητην ησαιαν και ειπεν αρα γε γινωσκεισ α αναγινωσκεισ ³¹ ο δε ειπεν πως γαρ αν δυναιμην εαν μη τισ οδηγηση με παρεκαλεσεν τε τον φιλιππον αναβαντα καθισαι συν αυτω ³² η δε περιοχη της γραφησ ην ανεγινωσκεν ην αυτη ωσ προβατον επι σφαγην ηχθη και ωσ αμνοσ εναντιον του κειροντοσ αυτου αφωνοσ ουτωσ ουκ ανοιγει το στομα αυτου ³³ εν τη ταπεινωσει αυτου η κρισισ αυτου ηρθη την δε γενεαν αυτου τισ διηγησεται οτι αιρειται απο της γησ η ζωη αυτου ³⁴ αποκριθεισ δε ο ευνουχοσ τω φιλιππω ειπεν δεομαι σου περι τινοσ ο προφητησ λεγει τουτο περι εαυτου η περι ετερου τινοσ ³⁵ ανοιξασ δε ο φιλιπποσ το στομα αυτου και αρξαμενοσ απο της γραφησ ταυτησ ευηγγελισατο αυτω τον ιησουν ³⁶ ωσ δε επορευοντο κατα την οδον ηλθον επι τι υδωρ και φησιν ο ευνουχοσ ιδου υδωρ τι κωλυει με βαπτισθηναι ³⁷ ³⁸ και εκελευσεν στηναι το αρμα και κατεβησαν αμφοτεροι εις το υδωρ ο τε φιλιπποσ και ο ευνουχοσ και εβαπτισεν αυτον ³⁹ οτε δε ανεβησαν εκ του υδατοσ πνευμα κυριου ηρπασεν τον φιλιππον και ουκ ειδεν αυτον ουκει ο ευνουχοσ επορευετο γαρ την οδον αυτου χαιρων ⁴⁰ φιλιπποσ δε ευρεθη εις αζωτων και διερχομενοσ

ευηγγελιζετο τας πολεις πασας εως του ελθειν αυτον εις καισαρειαν

9

1 ο δε σαυλος ετι εμπνεων απειλησ και φωνον εις τουσ μαθητας του κυριου προσελθων τω αρχιερει 2 ητησατο παρ αυτου επιστολας εις δαμασκον προς τας συναγωγας οπως εαν τινας ευρη της οδου οντας ανδρας τε και γυναικας δεδεμενους αγαγη εις ιερουσαλημ 3 εν δε τω πορευεσθαι εγενετο αυτον εγγιζειν τη δαμασκω και εξαφηνησ περιηστραψεν αυτον φως απο του ουρανου 4 και πεσων επι την γην ηκουσεν φωνην λεγουσαν αυτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ 5 ειπεν δε τισ ει κυριε ο δε κυριος ειπεν εγω ειμι ιησους ον συ διωκεισ 6 αλλα αναστηθι και εισελθε εις την πολιν και λαληθησεται σοι τι σε δει ποιειν 7 οι δε ανδρες οι συνοδουντες αυτω ειστηκεισαν ενειο ακουοντες μεν της φωνησ μηδενα δε θεωρουντες 8 ηγερθη δε ο σαυλος απο της γησ ανευωγμενων τε των οφθαλμων αυτου ουδενα εβλεπεν χειραγωγουντες δε αυτον εισηγαγον εις δαμασκον 9 και ην ημερας τρεις μη βλεπων και ουκ εφαγεν ουδε επιεν 10 ην δε τισ μαθητησ εν δαμασκω ονοματι ανανιασ και ειπεν προς αυτον ο κυριος εν οραματι ανανια ο δε ειπεν ιδου εγω κυριε 11 ο δε κυριος προς αυτον αναστας πορευθητι επι την ρυμην την καλουμενην ευθειαν και ζητησον εν οικια ιουδα σαυλον ονοματι ταρσαα ιδου γαρ προσευχεται 12 και ειδεν εν οραματι ανδρα ονοματι ανανια εισελθοντα και επιθεντα αυτω χειρασ οπως αναβλεψη 13 απεκριθη δε ανανιασ κυριε ακηκοα απο πολλων περι του ανδρουσ τουτου οσα κακα εποιησεν τοισ αγιοισ σου εν ιερουσαλημ 14 και ωδε εχει εξουσιαν παρα των αρχιερων δησαι παντας τουσ επικαλουμενους το ονομα σου 15 ειπεν δε προς αυτον ο κυριος πορευου οτι σκευος εκλογησ μοι εστιν ουτος του βαστασαα το ονομα μου ενωπιον εθνων και βασιλεων υιων τε ισραηλ 16 εγω γαρ υποδειξω αυτω οσα δει αυτον υπερ του ονοματου μου παθειν 17 απηλθεν δε ανανιασ και εισηλθεν εις την οικιαν και επιθεισ επ αυτον τας χειρασ ειπεν σαουλ αδελφε ο κυριος απεσταλκεν με ο οφθεισ σοι εν τη οδω η ηρχου οπως αναβλεψησ και πλησθησ πνευματου αγιου 18 και ευθεωσ απεπεσον απο των οφθαλμων αυτου ωσει λεπιδεσ ανεβλεψεν τε και αναστας εβαπτισθη 19 και λαβων τροφην ενισχυσεν εγενετο δε ο σαυλος μετα των εν δαμασκω μαθητων ημερας τινασ 20 και ευθεωσ εν ταισ συναγωγαισ εκηρυσεν τον χριστον οτι ουτος εστιν ο υιοσ του θεου 21 εξισταντο δε παντεσ οι ακουοντεσ και ελεγον ουχ ουτος εστιν ο πορθησασ εν ιερουσαλημ τουσ επικαλουμενους το ονομα τουτου και ωδε εις τουτο εληλυθεν ινα δεδεμενουσ αυτουσ αγαγη επι τουσ αρχιερεισ 22 σαυλος δε μαλλον ενεδυναμουτο και συνεχυνεν τουσ ιουδαιουσ τουσ κατοικουντας εν δαμασκω συμβιβαζων οτι ουτος εστιν ο χριστοσ 23 ωσ δε επληρουντο ημεραι ικαναι συνεβουλευσαντο οι ιουδαιοι ανελειν αυτον 24 εγνωσθη δε τω σαυλω η επιβουλη αυτων παρετηρουν τε τας πυλασ ημερασ τε και νυκτοσ οπως αυτον ανελωσιν 25 λαβοντεσ δε αυτον οι μαθηται νυκτοσ καθηκαν δια του τειχουσ χαλασαντεσ εν σπυριδι 26 παραγενομενοσ δε ο σαυλοσ εν ιερουσαλημ επειρατο κολλασθαι τοισ μαθηταισ και παντεσ εφοβοντο αυτον μη πιστευουτεσ οτι εστιν μαθητησ 27 βαρναβασ δε επιλαβομενοσ αυτον ηγαγεν προς τουσ αποστολουσ και διηγησατο αυτοισ πως εν τη οδω ειδεν τον κυριον και οτι ελαλησεν αυτω και πως εν δαμασκω επαρρησιασατο εν τω ονοματι του ιησου 28 και ην μετ αυτων εισπορευομενοσ εις ιερουσαλημ και παρρησιαζομενοσ εν τω ονοματι του κυριου ιησου 29 ελαλει τε και συνεζητει προς τουσ ελληνιστασ οι δε επεχειρουν αυτον ανελειν 30 επιγοντεσ δε οι αδελφοι καθηγαγον αυτον εις καισαρειαν και εξαπεστειλαν αυτον εις ταρσον 31 αι μεν ουν εκκλησιαι καθ ολησ της ιουδαιασ και γαλιλαιασ και σαμαρειασ ειχον ειρηνην οικοδομουμεναι και πορευομεναι τω φοβω του κυριου και τη παρακλησει του αγιου πνευματου επληθυνοντο 32 εγενετο δε πετρον διερχομενον δια παντων κατελθειν και προς τουσ αγιουσ τουσ κατοικουντασ λυδδαν 33 ευρεν δε εκει ανθρωπον τινα αινεαν

ονοματι εξ ετων οκτω κατακειμενον επι κραββατω ος ην παραλελυμενος ³⁴ και ειπεν αυτω ο πετρος αινεα ιαται σε ιησους ο χριστος αναστηθι και στρωσον σεαυτω και ευθεωσ ανεστη ³⁵ και ειδον αυτον παντες οι κατοικουντες λυδδαν και τον ασαρωνα οιτινες επεστρεψαν επι τον κυριον ³⁶ εν ιοπηη δε τις ην μαθητρια ονοματι ταβιθα η διερμηνουομενη λεγεται δορκας αυτη ην πληρης αγαθων εργαων και ελεημοσυνων ων εποιε ³⁷ εγενετο δε εν ταις ημεραις εκειναις ασθενησασαν αυτην αποθανειν λουσαντες δε αυτην εθηκαν εν υπερω ³⁸ εγγυς δε ουσης λυδδης τη ιοπηη οι μαθηται ακουσαντες οτι πετρος εστιν εν αυτη απεστειλαν προς αυτον παρακαλουντες μη οκνησαι διελθειν εως αυτων ³⁹ αναστας δε πετρος συνηλθεν αυτοις ον παραγενομενον ανηγαγον εις το υπερων και παρεστησαν αυτω πασαι αι χηραι κλαιουσαι και επιδεικνυμεναι χιτωνας και ιματια οσα εποιε μετ αυτων ουσα η δορκας ⁴⁰ εκβαλων δε εξω παντας ο πετρος θεισ τα γονατα προσηυξατο και επιστρεψας προς το σωμα ειπεν ταβιθα αναστηθι η δε ηνοιξεν τους οφθαλμους αυτης και ιδουσα τον πετρον ανεκαθισεν ⁴¹ δους δε αυτη χειρα ανεστησεν αυτην φωνησας δε τους αγιους και τας χηρας παρεστησεν αυτην ζωσαν ⁴² γνωστον δε εγενετο καθ ολησ της ιοπηης και πολλοι επιστευσαν επι τον κυριον ⁴³ εγενετο δε ημερας ικανας μιναι αυτον εν ιοπηη παρα τινη σιμωνι βυρσει

10

¹ ανηρ δε τις ην εν καισαρεια ονοματι κορνηλιος εκατονταρχης εκ σπειρης της καλουμενης ιταλικης ² ευσεβης και φοβουμενος τον θεον συν παντι τω οικω αυτου ποιων τε ελεημοσυνας πολλας τω λαω και δεομενος του θεου δια παντος ³ ειδεν εν οραματι φανερωσ ωσει ωραν ανατην της ημερας αγγελον του θεου εισελθοντα προς αυτον και ειποντα αυτω κορνηλιε ⁴ ο δε ατενισας αυτω και εμφοβος γενομενος ειπεν τι εστιν κυριε ειπεν δε αυτω αι προσευχαι σου και αι ελεημοσυναι σου ανεβησαν εις μνημοσυνην ενωπιον του θεου ⁵ και νυν πεμψον εις ιοπηην ανδρας και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ⁶ ουτος ξενιζεται παρα τινη σιμωνι βυρσει ω εστιν οικια παρα θαλασσαν ⁷ ως δε απηλθεν ο αγγελος ο λαλων τω κορνηλιω φωνησας δυο των οικετων αυτου και στρατιωτην ευσεβη των προσκαρτερουνητων αυτω ⁸ και εξηγησαμενος αυτοις απαντα απεστειλεν αυτοους εις την ιοπηην ⁹ τη δε επαυριον οδοιπορουνητων εκεινων και τη πολει εγγιζοντων ανεβη πετρος επι το δωμα προσευξασθαι περι ωραν εκτην ¹⁰ εγενετο δε προσπεινος και ηθελεν γευσασθαι παρασκευαζοντων δε εκεινων επεπεσεν επ αυτον εκστασις ¹¹ και θεωρει τον ουρανον ανευγμενον και καταβαινον επ αυτον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαρσιν αρχαισ δεδεμενον και καθιεμενον επι της γης ¹² εν ω υπηρχεν παντα τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ¹³ και εγενετο φωνη προς αυτον αναστας πετρε θυσον και φαγε ¹⁴ ο δε πετρος ειπεν μηδαμωσ κυριε οτι ουδεποτε εφαγον παν κοινον η ακαθαρτον ¹⁵ και φωνη παλιν εκ δευτερου προς αυτον α ο θεος εκαθαρισεν συ μη κοινου ¹⁶ τουτο δε εγενετο επι τρισ και παλιν ανεληφθη το σκευος εις τον ουρανον ¹⁷ ως δε εν εαυτω διηπορει ο πετρος τι αν ειη το οραμα ο ειδεν και ιδου οι ανδρες οι απεσταλμενοι απο του κορνηλιου διερωτησαντες την οικιαν σιμωνος επεστησαν επι τον πυλωνα ¹⁸ και φωνησαντες επυθανοντο ει σιμων ο επικαλουμενος πετρος ενθαδε ξενιζεται ¹⁹ του δε πετρου διενθυμουμενου περι του οραματος ειπεν αυτω το πνευμα ιδου ανδρες ζητουσιν σε ²⁰ αλλα αναστας καταβηθι και πορευου συν αυτοις μηδεν διακρινομενος διοτι εγω απεσταλκα αυτοους ²¹ καταβας δε πετρος προς τους ανδρας ειπεν ιδου εγω ειμι ον ζητειτε τις η αιτια δι ην παρεστε ²² οι δε ειπον κορνηλιος εκατονταρχης ανηρ δικαιος και φοβουμενος τον θεον μαρτυρουμενος τε υπο ολο του οθνους των ιουδαιων εχρηματισθη υπο αγγελου αγιου μεταπεμψασθαι σε εις τον οικον αυτου και ακουσαι ρηματα παρα σου ²³ εισκαλεσαμενος ουν αυτοους εξενισεν τη δε επαυριον ο πετρος εξηλθεν συν αυτοις και τινες των αδελφων των απο ιοπηης

συνήλθον αυτω ²⁴ και τη επαυριον εισηλθον εις την καισαρειαν ο δε κορνηλιος ην προσδοκων αυτους συγκαλεσαμενος τους συγγενεις αυτου και τους αναγκαιους φιλους ²⁵ ως δε εγενετο του εισελθειν τον πετρον συναντησας αυτω ο κορνηλιος πεσων επι τους ποδας προσεκυνησεν ²⁶ ο δε πετρος αυτον ηγειρεν λεγων αναστηθι καγω αυτος ανθρωπος ειμι ²⁷ και συνομιλων αυτω εισηλθεν και ευρισκει συνεληλυθοτας πολλους ²⁸ εφη τε προσ αυτους υμεις επιστασθε ως αθεμιτον εστιν ανδρι ιουδαιω κολλασθαι η προσερχεσθαι αλλοφυλω και εμοι ο θεος δεδειξεν μηδενα κοινων η ακαθαρτον λεγειν ανθρωπον ²⁹ διο και αναντιρρητως ηλθον μεταπεμφθεις πυνθανομαι ουν τινη λογω μετεπεμψασθε με ³⁰ και ο κορνηλιος εφη απο τεταρτης ημερας μεχρι ταυτης της ωρας ημην νηστευων και την ενατην ωραν προσευχομενος εν τω οικω μου και ιδου ανηρ εστη ενωπιον μου εν εσθητι λαμπρα ³¹ και φησιν κορνηλιε εισηκουσθη σου η προσευχη και αι ελεημοσυναι σου εμνησθησαν ενωπιον του θεου ³² πεμψον ουν εις ιοππην και μετακαλεσαι σιμωνα ος επικαλειται πετρος ουτος ξενιζεται εν οικια σιμωνος βυρσεως παρα θαλασσαν ος παραγενομενος λαλησει σοι ³³ εξαυτης ουν επεμψα προσ σε συ τε καλωσ εποιησας παραγενομενος νυν ουν παντες ημεις ενωπιον του θεου παρεσμεν ακουσαι παντα τα προστεταγμενα σοι υπο του θεου ³⁴ ανοιξας δε πετρος το στομα ειπεν επι αληθειας καταλαμβανομαι οτι ουκ εστιν προσωποληπτης ο θεος ³⁵ αλλ εν παντι εθνη ο φοβουμενος αυτον και εργαζομενος δικαιοσυνην δεκτος αυτω εστιν ³⁶ τον λογον ον απεστειλεν τοις υιοις ισραηλ ευαγγελιζομενος ειρηνην δια ιησου χριστου ουτος εστιν παντων κυριος ³⁷ υμεις οιδατε το γενομενον ρημα καθ ολης της ιουδαιας αρξαμενον απο της γαλιλαιας μετα το βαπτισμα ο εκηρυξεν ιωαννης ³⁸ ιησουν τον απο ναζαρετ ως εχρισεν αυτον ο θεος πνευματι αγιω και δυναμει ος διηλθεν ευεργετων και ιωμενος παντας τους καταδυναστευομενους υπο του διαβολου οτι ο θεος ην μετ αυτου ³⁹ και ημεις εσμεν μαρτυρες παντων ων εποιησεν εν τε τη χωρα των ιουδαιων και εν ιερουσαλημ ον και ανειλον κρεμασαντες επι ξυλου ⁴⁰ τουτον ο θεος ηγειρεν τη τριτη ημερα και εδωκεν αυτον εμφανη γενεσθαι ⁴¹ ου παντι τω λαω αλλα μαρτυσιν τοις προκεχειροτονημενοις υπο του θεου ημιν οιτινες συνεφαγομεν και συνεπιομεν αυτω μετα το αναστηναι αυτον εκ νεκρων ⁴² και παρηγγειλεν ημιν κηρυξαι τω λαω και διαμαρτυρασθαι οτι αυτος εστιν ο ωρισμενος υπο του θεου κριτης ζωντων και νεκρων ⁴³ τουτω παντες οι προφηται μαρτυρουσιν αφεσιν αμαρτιων λαβειν δια του ονοματος αυτου παντα τον πιστευοντα εις αυτον ⁴⁴ ετι λαλουντος του πετρου τα ρηματα ταυτα επεπεσεν το πνευμα το αγιον επι παντας τους ακουοντας τον λογον ⁴⁵ και εξεστησαν οι εκ περιτομης πιστοι οσοι συνήλθον τω πετρω οτι και επι τα εθνη η δωρεα του αγιου πνευματος εκκεχυται ⁴⁶ ηκουον γαρ αυτων λαλουντων γλωσσαις και μεγαλυνοντων τον θεον τοτε απεκριθη ο πετρος ⁴⁷ μητι το υδωρ κωλυσαι δυναται τις του μη βαπτισθηναι τουτους οιτινες το πνευμα το αγιον ελαβον καθως και ημεις ⁴⁸ προσεταξεν τε αυτους βαπτισθηναι εν τω ονοματι του κυριου τοτε ηρωτησαν αυτον επιμειναι ημερας τινας

11

¹ ηκουσαν δε οι αποστολοι και οι αδελφοι οι οντες κατα την ιουδαιαν οτι και τα εθνη εδεξαντο τον λογον του θεου ² και οτε ανεβη πετρος εις ιεροσολυμα διεκρινοντο προς αυτον οι εκ περιτομης ³ λεγοντες οτι προς ανδρας ακροβυστιαν εχοντας εισηλθες και συνεφαγες αυτοις ⁴ αρξαμενος δε ο πετρος εξετιθετο αυτοις καθεξης λεγων ⁵ εγω ημην εν πολει ιοπηη προσευχομενος και ειδον εν εκστασει οραμα καταβαινον σκευος τι ως οθονην μεγαλην τεσσαριον αρχαις καθιεμενην εκ του ουρανου και ηλθεν αχρι εμου ⁶ εις ην ατενισας κατενοουν και ειδον τα τετραποδα της γης και τα θηρια και τα ερπετα και τα πετεινα του ουρανου ⁷ ηκουσα δε φωνης λεγουσης μοι αναστας πετρε θυσον και φαγε ⁸ ειπον δε μηδαμως κυριε οτι παν κοινων η ακαθαρτον ουδεποτε εισηλθεν εις το στομα μου ⁹ απεκριθη δε μοι φωνη εκ δευτερου εκ του ουρανου α ο θεος εκαθαρισεν συ

μη κοινου ¹⁰ τουτου δε εγενετο επι τρις και παλιν ανεσπασθη απαντα εισ τον ουρανον ¹¹ και ιδου εξαυτης τρεις ανδρες επεστησαν επι την οικιαν εν η ημην απεσταλμενοι απο καισαρειας προς με ¹² ειπεν δε μοι το πνευμα συνελθειν αυτοις μηδεν διακρινομενον ηλθον δε συν εμοι και οι εξ αδελφοι ουτοι και εισηλθομεν εισ τον οικον του ανδρου ¹³ απηγγειλεν τε ημιν πως ειδεν τον αγγελον εν τω οικω αυτου σταθεντα και ειποντα αυτω αποστειλον εισ ιοπην ανδρα και μεταπεμψαι σιμωνα τον επικαλουμενον πετρον ¹⁴ ος λαλησει ρηματα προς σε εν οισ σωθηση συ και πας ο οικος σου ¹⁵ εν δε τω αρξασθαι με λαλειν επεπεσον το πνευμα το αγιον επ αυτους ωσπερ και εφ ημας εν αρχη ¹⁶ εμνησθη δε του ρηματος κυριου ωσ ελεγεν ιωαννης μεν εβαπτισεν υδατι υμεις δε βαπτισθησεσθε εν πνευματι αγιω ¹⁷ ει ουν την ισην δωρεαν εδωκεν αυτοις ο θεος ωσ και ημιν πιστευσασιν επι τον κυριον ιησουν χριστον εγω δε τις ημην δυνατος κωλυσαι τον θεον ¹⁸ ακουσαντες δε ταυτα ησυχασαν και εδοξαζον τον θεον λεγοντες αρα γε και τοις εθνεσιν ο θεος την μετανοιαν εδωκεν εισ ζωην ¹⁹ οι μεν ουν διασπαρεντες απο της θλιψεως της γενομενης επι στεφανω δηληθον εως φοινικης και κυπρου και αντιοχειας μηδενι λαλουντες τον λογον ει μη μονον ιουδαιοις ²⁰ ησαν δε τινες εξ αυτων ανδρες κυπριοι και κυρηναιοι οιτινες εισελθοντες εισ αντιοχειαν ελαλουν προς τους ελληνιστας ευαγγελιζομενοι τον κυριον ιησουν ²¹ και ην χειρ κυριου μετ αυτων πολυς τε αριθμος πιστευσας επεστρεψεν επι τον κυριον ²² ηκουσθη δε ο λογος εισ τα ωτα της εκκλησιας της εν ιεροσολυμοις περι αυτων και εξαπεστειλαν βαρναβαν διελθειν εως αντιοχειας ²³ ος παραγενομενος και ιδων την χαριν του θεου εχαρη και παρεκαλει παντας τη προθεσει της καρδιας προσμενειν τω κυριω ²⁴ οτι ην ανηρ αγαθος και πληρης πνευματος αγιου και πιστεωσ και προσετεθη οχλος ικανος τω κυριω ²⁵ εξηλθεν δε εισ ταρσον ο βαρναβας αναζητησαι σαυλον ²⁶ και ευρων ηγαγεν αυτον εισ αντιοχειαν εγενετο δε αυτους ενιαυτον ολον συναχθηναι τη εκκλησια και διδασαι οχλον ικανον χρηματισαι τε πρωτον εν αντιοχεια τους μαθητας χριστιανους ²⁷ εν ταυταις δε ταις ημεραις κατηλθον απο ιεροσολυμων προφηται εισ αντιοχειαν ²⁸ αναστας δε εισ εξ αυτων ονοματι αγαβος εσημανεν δια του πνευματος λιμον μεγαν μελλειν εσεσθαι εφ ολην την οικουμενην οστις και εγενετο επι κλαυδιου καισαρος ²⁹ των δε μαθητων καθως ευπορειτο τις ωρισαν εκαστος αυτων εισ διακονιαν πεμψαι τοις κατοικουσιν εν τη ιουδαια αδελφοις ³⁰ ο και ποιησαν αποστειλαντες προς τους πρεσβυτερουσ δια χειροσ βαρναβα και σαυλου

12

¹ κατ εκεινον δε τον καιρον επεβαλεν ηρωδης ο βασιλευσ τας χειρας κακωσαι τινας των απο της εκκλησιας ² ανειλεν δε ιακωβον τον αδελφον ιωαννου μαχαιρα ³ και ιδων οτι αρεστον εστιν τοις ιουδαιοις προσεθετο συλλαβειν και πετρον ησαν δε αι ημεραι των αζυμων ⁴ ον και πιασας εθετο εισ φυλακην παραδουσ τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομενος μετα το πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω ⁵ ο μεν ουν πετροσ ετηρειτο εν τη φυλακη προσευχη δε ην εκτενης γινομενη υπο της εκκλησιας προς τον θεον υπερ αυτου ⁶ οτε δε εμελλεν αυτον προαγειν ο ηρωδης τη νυκτι εκεινη ην ο πετροσ κοιμωμενος μεταξυ δυο στρατιωτων δεδεμενος αλυσεσιν δυσιν φυλακεσ τε προ της θυρας ετηρουν την φυλακην ⁷ και ιδου αγγελος κυριου επεστη και φωσ ελαμψεν εν τω οικηματι παταξας δε την πλευραν του πετρου ηγειρεν αυτον λεγων αναστα εν ταχει και εξεπεσον αυτου αι αλυσεισ εκ των χειρων ⁸ ειπεν τε ο αγγελος προς αυτον περιζωσαι και υποδησαι τα σανδαλια σου ποιησεν δε ουτως και λεγει αυτω περιβαλου το ιματιον σου και ακολουθει μοι ⁹ και εξελθων ηκολουθει αυτω και ουκ ηδει οτι αληθεσ εστιν το γινομενον δια του αγγελου εδοκει δε οραμα βλεπειν ¹⁰ διελθοντες δε πρωτην φυλακην και δευτερην ηλθον επι την πυλην την σιδηραν την φερουσαν

εις την πολιν ητις αυτοματη ηνοιχθη αυτοις και εξελθοντες προηλθον ρυμην μιαν και ευθεως απεστη ο αγγελος απ αυτου ¹¹ και ο πετρος γενομενος εν εαυτω ειπεν νυν οίδα αληθως οτι εξαπεστειλεν κυριος τον αγγελον αυτου και εξειλετο με εκ χειροσ ηρωδου και πασης της προσδοκιασ του λαου των ιουδαιων ¹² συνιδων τε ηλθεν επι την οικιαν μαριασ της μητροσ ιωαννου του επικαλουμενου μαρκου ου ησαν ικανοι συνηθροισμενοι και προσευχομενοι ¹³ κρουσαντος δε του πετρου την θυραν του πυλωνοσ προσηλθεν παιδισκη υπακουσαι ονοματι ροδη ¹⁴ και επιγνουςα την φωνην του πετρου απο της χαρασ ουκ ηνοιξεν τον πυλωνα εισδραμουσα δε απηγγειλεν εσταναι τον πετρον προ του πυλωνοσ ¹⁵ οι δε προσ αυτην ειπον μαινη η δε δισχυριζετο ουτωσ εχειν οι δε ελεγον ο αγγελοσ αυτου εστιν ¹⁶ ο δε πετροσ επεμενεν κρουων ανοιξαντεσ δε ειδον αυτον και εξεστησαν ¹⁷ κατασεισασ δε αυτοις τη χειρι σιγαν διηγησατο αυτοις πως ο κυριοσ αυτον εξηγαγεν εκ της φυλακησ ειπεν δε απαγγειλατε ιακωβω και τοις αδελφοισ ταυτα και εξελθων εσπαρευθη εις ετερον τοπον ¹⁸ γενομενης δε ημερασ ην ταραχοσ ουκ ολιγοσ εν τοις στρατιωταισ τι αρα ο πετροσ εγενετο ¹⁹ ηρωδησ δε επιζητησασ αυτον και μη ευρων ανακρινασ τουσ φυλακασ εκελευσεν απαχθηναι και κατελθων απο της ιουδαιασ εις την καισαρειαν διετριβεν ²⁰ ην δε ο ηρωδησ θυμομαχων τυριοισ και σιδωνιοισ ομοθυμαδον δε παρησαν προς αυτον και πεισαντεσ βλαστον τον επι του κοιτωνοσ του βασιλεωσ ητουντο ειρηνην δια το τρεφεσθαι αυτων την χωραν απο της βασιλικησ ²¹ τακτη δε ημερα ο ηρωδησ ενδυσαμενοσ εσθηται βασιλικην και καθισασ επι του βηματοσ εδημηγορει προς αυτουσ ²² ο δε δημοσ επεφωνησεν φωνη θεου και ουκ ανθρωπου ²³ παραχρημα δε επαταξεν αυτον αγγελοσ κυριου ανθ ων ουκ εδωκεν δοξαν τω θεω και γενομενοσ σκληροβρωτοσ εξεψυξεν ²⁴ ο δε λογοσ του θεου ηυξανεν και επληθυνετο ²⁵ βαρναβασ δε και σαυλοσ υπεστρεψαν εις ιεροουσαλημ πληρωσαντεσ την διακονιαν συμπαραλαβοντεσ και ιωαννην τον επικληθεντα μαρκον

13

¹ ησαν δε τινεσ εν αντιοχεια κατα την ουσαν εκκλησιαν προφηται και διδασκαλοι ο τε βαρναβασ και συμεων ο καλουμενοσ νιγερ και λουκιοσ ο κυρηναιοσ μαναην τε ηρωδου του τετραρχου συντροφοσ και σαυλοσ ² λειτουργουντων δε αυτων τω κυριω και νηστεουντων ειπεν το πνευμα το αγιον αφορισατε δη μοι τον βαρναβαν και τον σαυλον εις το εργον ο προσκεκλημα αυτουσ ³ τοτε νηστευσαντεσ και προσευξαμενοι και επιθεντεσ τασ χειρασ αυτοις απελευσαν ⁴ ουτοι μεν ουν εκπεμφθεντεσ υπο του πνευματοσ του αγιου κατηλθον εις την σελευκειαν εκειθεν δε απεπελευσαν εις την κυπρον ⁵ και γενομενοι εν σαλαμινι κατηγγελλον τον λογον του θεου εν ταισ συναγωγαισ των ιουδαιων ειχον δε και ιωαννην υπηρετην ⁶ διελθοντεσ δε την νησον αχρι παφου ευρον τινα μαγον ψευδοπροφητην ιουδαιον ω ονομα βαριησοσ ⁷ οσ ην συν τω ανθυπατω σεργιω παυλω ανδρι συνετω ουτοσ προσκαλεσαμενοσ βαρναβαν και σαυλον επεζητησεν ακουσαι τον λογον του θεου ⁸ ανθιστατο δε αυτοισ ελυμασ ο μαγοσ ουτωσ γαρ μεθερμηνευεται το ονομα αυτου ζητων διαστρεψαι τον ανθυπατον απο της πιστεωσ ⁹ σαυλοσ δε ο και παυλοσ πλησθεισ πνευματοσ αγιου και ατεινισασ εις αυτον ¹⁰ ειπεν ω πληρησ παντοσ δολου και πασης ραδιουργιασ υιε διαβολου εχθρε πασης δικαιοσυνησ ου παυση διαστρεφων τασ οδοουσ κυριου τασ ευθειασ ¹¹ και νυν ιδου χειρ κυριου επι σε και εση τυφλοσ μη βλεπων τον ηλιον αχρι καιρου παραχρημα δε επεπεσεν επ αυτον αχλυσ και σκοτοσ και περιαγων εζητει χειραγωγουσ ¹² τοτε ιδων ο ανθυπατοσ το γεγονοσ επιστευσεν εκπληρσομενοσ επι τη διδαχη του κυριου ¹³ αναχθεντεσ δε απο της παφοσ οι περι τον παυλον ηλθον εις περγην της παμφυλιασ ιωαννην δε αποχωρησασ απ αυτων υπεστρεψεν εις ιεροουσαλημ ¹⁴ αυτοι δε διελθοντεσ απο της περγησ παρεγενοντο εις αντιοχειαν της πισιδιασ και εισελθοντεσ εις την συναγωγην τη ημερα των σαββατων εκαθισαν ¹⁵ μετα δε την αναγνωσιων του νομου και των προφητων

απεστείλαν οι αρχισυναγωγοί προς αυτούς λέγοντες άνδρες αδελφοί ει εστιν λογος εν υμιν παρακλησεωσ προς τον λαον λεγετε ¹⁶ αναστας δε παυλος και κατασεισας τη χειρι ειπεν ανδρες ισραηλιται και οι φοβουμενοι τον θεον ακουσατε ¹⁷ ο θεος του λαου τουτου εξελεξατο τους πατερας ημων και τον λαον υψωσεν εν τη παροικια εν γη αιγυπτω και μετα βραχιονος υψηλου εξηγαγεν αυτους εξ αυτης ¹⁸ και ως τεσσαρακονταετη χρονον ετροποφορησεν αυτους εν τη ερημω ¹⁹ και καθελων εθνη επτα εν γη χανααν κατεκληρονομησεν αυτοις την γην αυτων ²⁰ και μετα ταυτα ως ετεσιν τετρακοσιοις και πενητηκοντα εδωκεν κριτας εως σαμουηλ του προφητου ²¹ κακειθεν ητησαντο βασιλεια και εδωκεν αυτοις ο θεος τον σαουλ υιον κισ ανδρα εκ φυλης βενιαμιν ετη τεσσαρακοντα ²² και μεταστησας αυτον ηγειρεν αυτοις τον δαυιδ εις βασιλεια ω και ειπεν μαρτυρησας ευρον δαυιδ τον του ιεσοαι ανδρα κατα την καρδιαν μου ος ποιησει παντα τα θεληματα μου ²³ τουτου ο θεος απο του σπερματος κατ επαγγελιαν ηγαγεν τω ισραηλ σωτηριαν ²⁴ προκηρυξαντος ιωαννου προ προσωπου της εισοδου αυτου βαπτισμα μετανοιας τω ισραηλ ²⁵ ως δε επληρου ο ιωαννης τον δρομον ελεγεν τινα με υπονοειτε ειναι ουκ ειμι εγω αλλ ιδου ερχεται μετ εμε ου ουκ ειμι αξιος το υποδημα των ποδων λυσαι ²⁶ ανδρες αδελφοι υιοι γενουσ αφρααμ και οι εν υμιν φοβουμενοι τον θεον υμιν ο λογος της σωτηριας ταυτης απεσταλη ²⁷ οι γαρ κατοικουντες εν ιερουσαλημ και οι αρχοντες αυτων τουτον αγνοησαντες και τας φωνας των προφητων τας κατα παν σαββατον αναγινοσκομενας κριναντες επληρωσαν ²⁸ και μηδεμια αιτιαν θανατου ευροντες ητησαντο πιλατον αναيرهθαι αυτον ²⁹ ως δε ετελεσαν παντα τα περι αυτου γεγραμμενα καθελοντες απο του ζυλου εθηκαν εις μνημειον ³⁰ ο δε θεος ηγειρεν αυτον εκ νεκρων ³¹ ος ωφθη επι ημερας πλειουσ τοις συναναβασιν αυτω απο της γαλιλαιας εις ιερουσαλημ οιτινες εισιν μαρτυρες αυτου προς τον λαον ³² και ημεις υμας ευαγγελιζομεθα την προς τους πατερας επαγγελιαν γενομενην οτι ταυτην ο θεος εκτεπληρωκεν τοις τεκνοις αυτων ημιν αναστησας ιησουν ³³ ως και εν τω ψαλμω τω δευτερω γεγραπται υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ³⁴ οτι δε ανεστησεν αυτον εκ νεκρων μηκει μελλοντα υποστρεφειν εις διαφθοραν ουτως ειρηκεν οτι δωσω υμιν τα οσια δαυιδ τα πιστα ³⁵ διο και εν ετερω λεγει ου δωσεις τον οσιον σου ιδειν διαφθοραν ³⁶ δαυιδ μεν γαρ ιδια γενεα υπηρετησας τη του θεου βουλη εκοιμηθη και προσεθεθη προς τους πατερας αυτου και ειδεν διαφθοραν ³⁷ ον δε ο θεος ηγειρεν ουκ ειδεν διαφθοραν ³⁸ γνωστον ουν εστω υμιν ανδρες αδελφοι οτι δια τουτου υμιν αφεσις αμαρτιων καταγγελλεται ³⁹ και απο παντων ων ουκ ηδυνηθητε εν τω νομω μωυσεωσ δικαιωθηται εν τωυτω πασ ο πιστευων δικαιοται ⁴⁰ βλεπετε ουσ μη επεληθη εφ υμασ το ειρημενον εν τοις προφηταις ⁴¹ ιδετε οι καταφρονηται και θαυμασατε και αφανισθητε οτι εργον εγω εργαζομαι εν ταις ημεραις υμων ο ου μη πιστευσητε εαν τισ εκδηγηται υμιν ⁴² εξιοντων δε εκ της συναγωγης των ιουδαιων παρεκαλουν τα εθνη εις το μεταξυ σαββατον λαληθηναι αυτοις τα ρηματα ⁴³ λυθεισης δε της συναγωγης ηκολουθησαν πολλοι των ιουδαιων και των σεβομενων προσηλυτων τω παυλω και τω βαρναβα οιτινες προσλαλουντες επειθον αυτους επιμενειν τη χαριτι του θεου ⁴⁴ τω τε ερχομενω σαββατω σχεδον πασα η πολις συνηχθη ακουσαι τον λογον του θεου ⁴⁵ ιδοντες δε οι ιουδαιοι τους οχλους επλησθησαν ζηλου και αντελεγον τοις υπο του παυλου λεγομενοις αντιλεγοντες και βλασφημουντες ⁴⁶ παρρησιασαμενοι δε ο παυλος και ο βαρναβας ειπον υμιν ην αναγκαιον πρωτον λαληθηναι τον λογον του θεου επειδη δε απωθεισθε αυτον και ουκ αξιουσ κρινετε εαυτους της αιωνιου ζωης ιδου στρεφομεθα εις τα εθνη ⁴⁷ ουτως γαρ εντεταλται ημιν ο κυριος τεθεικα σε εις φωσ εθνων του ειναι σε εις σωτηριαν εως εσχατου της γης ⁴⁸ ακουοντα δε τα εθνη εχαιρεν και εδοξαζον τον λογον του κυριου και επιστευσαν οσοι ησαν τεταγμενοι εις ζωην αιωνιον ⁴⁹ διεφερετο δε ο λογος του κυριου δι ολης της χωρας ⁵⁰ οι δε ιουδαιοι παρωτρυναν τας σεβομενας γυναικας και

τας ευσχημονας και τους πρωτους της πολεωσ και επηγειραν διωγμον επι τον παυλον και τον βαρναβαν και εξεβαλον αυτους απο των οριων αυτων ⁵¹ οι δε εκτιναξαμενοι τον κονιορτον των ποδων αυτων επ αυτους ηλθον εισ ικονιον ⁵² οι δε μαθηται πληρουντο χαρασ και πνευματος αγιου

14

¹ εγενετο δε εν ικονιω κατα το αυτο εισελθειν αυτους εισ την συναγωγην των ιουδαιων και λαλησαι ουτως ωστε πιστευσαι ιουδαιων τε και ελληνων πολυ πληθος ² οι δε απειθουντες ιουδαιοι επηγειραν και εκακωσαν τας ψυχας των εθνων κατα των αδελφων ³ ικανον μεν ουν χρονον διετριψαν παρρησιαζομενοι επι τω κυριω τω μαρτυρουντι τω λογω της χαριτος αυτου διδοντι σημεια και τερατα γινεσθαι δια των χειρων αυτων ⁴ εσχισθη δε το πληθος της πολεωσ και οι μεν ησαν ουν τοις ιουδαιοις οι δε ουν των ⁵ αποστολοις ⁵ ως δε εγενετο ορμη των εθνων τε και ιουδαιων ουν τοις αρχουσιν αυτων υβρισαι και λιθοβολησαι αυτους ⁶ συνιδοντες κατεφυγον εισ τας πολεις της λυκαονιασ λυστραν και δερβην και την περιχωρον ⁷ κακει ησαν ευαγγελιζομενοι ⁸ και τις ανηρ εν λυστροις αδυνατος τοις ποσιν εκαθητο χωλος εκ κοιλιασ μητροσ αυτου υπαρχων οσ ουδεποτε περιπεπατηκει ⁹ ουτος ηκουσεν του παυλου λαλουντος οσ ατενισασ αυτω και ιδων οτι πιστιν εχει του σωθηναι ¹⁰ ειπεν μεγαλη τη φωνη αναστηθι επι τουσ ποδας σου ορθωσ και ηλλετο και περιεπατει ¹¹ οι δε οχλοι ιδοντες ο εποιησεν ο παυλοσ επηραν την φωνην αυτων λυκαονιστι λεγοντες ο θεοι ομοιωθεντες ανθρωποισ κατεβησαν προς ημασ ¹² εκαλουν τε τον μεν βαρναβαν δια τον δε παυλον ερμην επειδι αυτος ην ο ηγουμενοσ του λογου ¹³ ο δε ιερευσ του διοσ του οντοσ προ της πολεωσ αυτων ταυρους και στεμματα επι τουσ πυλωνασ ενεγκασ ουν τοις οχλοις ηθελεν θυειν ¹⁴ ακουσαντες δε οι αποστολοι βαρναβασ και παυλοσ διαρρηξαντες τα ιματια αυτων εισεπηδησαν εισ τον οχλον κραζοντες ¹⁵ και λεγοντες ανδρες τι ταυτα ποιειτε και ημεισ ομοιοπαθεισ εσμεν υμιν ανθρωποι ευαγγελιζομενοι υμασ απο τουτων των ματαιων επιστρεφειν επι τον θεον τον ζωντα οσ εποιησεν τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και παντα τα εν αυτοις ¹⁶ οσ εν ταισ παρωχημεναισ γενεαισ ειασεν παντα τα εθνη πορευεσθαι ταισ οδοις αυτων ¹⁷ καιτοιγε ουκ αμαρτυρον εαυτον αφηκεν αγαθοποιων ουρανοθεν υμιν νετουσ διδουσ και καιρουσ καρποφορουσ εμπιπλων τροφησ και ευφορσυνησ τασ καρδιασ ημων ¹⁸ και ταυτα λεγοντες μολισ κατεπαυσαν τουσ οχλουσ του μη θυειν αυτοις ¹⁹ επηλθον δε απο αντιοχειασ και ικονιου ιουδαιοι και πεισαντες τουσ οχλουσ και λιθασαντες τον παυλον εσυρον εξω της πολεωσ νομισαντες αυτον τεθναναι ²⁰ κυκλωσαντων δε αυτον των μαθητων αναστας εισηλθεν εισ την πολιν και τη επαυριον εξηλθεν ουν τω βαρναβα εισ δερβην ²¹ ευαγγελισαμενοι τε την πολιν εκεινην και μαθητευσαντες ικανουσ υπεστρεψαν εισ την λυστραν και ικονιον και αντιοχειαν ²² επιστηριζοντες τασ ψυχασ των μαθητων παρακαλουντες εμμενειν τη πιστει και οτι δια πολλων θλιψων δει ημασ εισελθειν εισ την βασιλειαν του θεου ²³ χειροτονησαντες δε αυτοισ πρεσβυτερουσ κατ εκκλησιαν προσευξαμενοι μετα νηστειων παρεθεντο αυτους τω κυριω εισ ον πεπιστευκεισαν ²⁴ και διελθοντες την πισιδιαν ηλθον εισ παμφυλιαν ²⁵ και λαλησαντες εν περγη τον λογον κατεβησαν εισ ατταλειαν ²⁶ κακειθεν απεπλευσαν εισ αντιοχειαν οθεν ησαν παραδεδομενοι τη χαριτι του θεου εισ το εργον ο επληρωσαν ²⁷ παραγενομενοι δε και συναγαγοντες την εκκλησιαν ανηγγειλαν οσα εποιησεν ο θεοσ μετ αυτων και οτι ηνοιξεν τοις εθνεσιν θυραν πιστεωσ ²⁸ διετριβον δε εκει χρονον ουκ ολιγον ουν τοις μαθηταισ

15

¹ και τινεσ κατελθοντες απο της ιουδαιασ εδιδασκον τουσ αδελφουσ οτι εαν μη περιτεμνησθε τω εθει μωσσεωσ ου δυνασθε σωθηναι ² γενομενησ ουν στασεωσ και

ζητησεωσ ουκ ολιγησ τω παυλω και τω βαρναβα προς αυτοουσ εταξαν αναβαινειν παυλον και βαρναβαν και τινας αλλουσ εξ αυτων προς τουσ αποστολουσ και πρεσβυτερουσ εισ ιερουσαλημ περι του ζητηματοσ τουτου³ οι μεν ουν προπεμφθεντεσ υπο τησ εκκλησιασ διηρχοντο την φοινικην και σαμαρειαν εκδιηγουμενοι την επιστροφην των εθνων και εποιουσ χαραν μεγαλην πασιν τοισ αδελφοισ⁴ παραγενομενοι δε εισ ιερουσαλημ απεδεχησαν υπο τησ εκκλησιασ και των αποστολων και των πρεσβυτερων ανηγγειλαν τε οσα ο θεουσ εποισην μετ αυτων⁵ εξανεστησαν δε τινεσ των απο τησ αιρεσεωσ των φαρισαιων πεπιστευκοτεσ λεγοντεσ οτι δει περιτεμνειν αυτοουσ παραγγελλειν τε τηρειν τον νομον μωυσεωσ⁶ συνηχθησαν δε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι ιδειν περι του λογου τουτου⁷ πολλησ δε συζητησεωσ γενομενησ αναστασ πετροσ ειπεν προς αυτοουσ ανδρεσ αδελφοι υμεισ επιστασθε οτι αφ ημερων αρχαιων ο θεουσ εν ημιν εξελεξατο δια τον στοματοσ μου εκουσαι τα εθνη τον λογον του ευαγγελιου και πιστευσαι⁸ και ο καρδιογνωσθησ θεουσ εμαρτυρησεν αυτοισ δουσ αυτοισ το πνευμα το αγιον καθωσ και ημιν⁹ και ουδεν διεκρινεν μεταξυ ημων τε και αυτων τη πιστει καθαριασ τασ καρδιασ αυτων¹⁰ νυν ουν τι πειραζετε τον θεον επιθειναι ζυγον επι τον τραχηλον των μαθητων ον ουτε οι πατερεσ ημων ουτε ημεισ ισχυσαμεν βαστασαι¹¹ αλλα δια τησ χαριτοσ του κυριου ιησου πιστευομεν σωθηναι καθ ον τροπον κακεινοι¹² εισηγησεν δε παν το πληθοσ και ηκουον βαρναβα και παυλου εξηγουμενων οσα εποισην ο θεουσ σημεια και τερατα εν τοισ εθνεσιν δι αυτων¹³ μετα δε το σιγησαι αυτοουσ απεκριθη ιακωβοσ λεγων ανδρεσ αδελφοι ακουσατε μου¹⁴ συμεων εξηγησατο καθωσ πρωτον ο θεουσ επεσχεψατο λαβειν εξ εθνων λαον επι τω ονοματι αυτου¹⁵ και τουτωσ συμφωνουσιν οι λογοι των προφητων καθωσ γεγραπται¹⁶ μετα ταυτα αναστρεψω και ανοικοδομησω την σκηνην δαυιδ την πεπτωκυιαν και τα κατεσκαμμενα αυτησ ανοικοδομησω και ανορθωσω αυτην¹⁷ οπωσ αν εκζητησωσιν οι καταλοιποι των ανθρωπων τον κυριον και παντα τα εθνη εφ ουσ επικεκληται το ονομα μου επ αυτοουσ λεγει κυριοσ ο ποιων ταυτα παντα¹⁸ γνωστα απ αιωνοσ εσιν τω θεω παντα τα εργα αυτου¹⁹ διο εγω κρινω μη παρενοχλειν τοισ απο των εθνων επιστρεφουσιν επι τον θεον²⁰ αλλα επιστειλαι αυτοισ του απεχεσθαι απο των αλισγηματων των ειδωλων και τησ πορνειασ και του πνικτου και του αιματοσ²¹ μωυσησ γαρ εκ γενεων αρχαιων κατα πολιν τουσ κηρυσσοντασ αυτον εχει εν ταισ συναγωγαισ κατα παν σαββατον αναγινωσκομενοσ²² τοτε εδοξεν τοισ αποστολοισ και τοισ πρεσβυτεροισ συν ολη τη εκκλησια εκλεξαμενουσ ανδρασ εξ αυτων πεμψαι εισ αντιοχειαν συν παυλω και βαρναβα ιουδαν τον επικαλουμενον βαρσαββαν και σιλαν ανδρασ ηγουμενουσ εν τοισ αδελφοισ²³ γραψαντεσ δια χειροσ αυτων ταδε οι αποστολοι και οι πρεσβυτεροι και οι αδελφοι τοισ κατα την αντιοχειαν και συριαν και κιλικιαν αδελφοισ τοισ εξ εθνων χαιρειν²⁴ επειδη ηκουσαμεν οτι τινεσ εξ ημων εξελθοντεσ εταραξαν υμασ λογοισ ανασκευαζοντεσ τασ ψυχασ υμων λεγοντεσ περιτεμνεσθαι και τηρειν τον νομον οισ ου διεστειλαμεθα²⁵ εδοξεν ημιν γενομενοισ ομοθυμαδον εκλεξαμενουσ ανδρασ πεμψαι προς υμασ συν τοισ αγαπητοισ ημων βαρναβα και παυλω²⁶ ανθρωποισ παραδεδωκοσιν τασ ψυχασ αυτων υπερ του ονοματοσ του κυριου ημων ιησου χριστου²⁷ απεσταλκαμεν ουν ιουδαν και σιλαν και αυτοουσ δια λογου απαγγελοντασ τα αυτα²⁸ εδοξεν γαρ τω αγιω πνευματι και ημιν μηδεν πλεον επιτιθεσθαι υμιν βαροσ πλην των επαναγκεσ τουτων²⁹ απεχεσθαι ειδωλοθυτων και αιματοσ και πνικτου και πορνειασ εξ ων διατηρουντεσ εαυτουσ ευπραζετε ερρωσθε³⁰ οι μεν ουν απολυθεντεσ ηλθον εισ αντιοχειαν και συναγαγοντεσ το πληθοσ επεδωκαν την επιστολην³¹ αναγνοντεσ δε εχαρησαν επι τη παρακλησει³² ιουδασ τε και σιλασ και αυτοι προφηται οντεσ δια λογου πολλου παρεκαλεσαν τουσ αδελφουσ και επεστηριξαν³³ ποιησαντεσ δε χρονον απελυθησαν μετ ειρηνησ απο των αδελφων προς τουσ αποστολουσ³⁴³⁵ παυλοσ δε και βαρναβασ διετριβον

εν αντιοχεια διδασκοντες και ευαγγελιζομενοι μετα και ετερων πολλων τον λογον του κυριου ³⁶ μετα δε τινασ ημερας ειπεν παυλος προς βαρναβαν επιστρεψαντες διη επισκεψωμεθα τους αδελφους ημων κατα πασαν πολιν εν αις καταγγειλαμεν τον λογον του κυριου πως εχουσιν ³⁷ βαρναβας δε εβουλευσατο συμπαραλαβειν τον ιωαννην τον καλουμενον μαρκον ³⁸ παυλος δε ηξιου τον αποστανα απ αυτων απο παμφυλιας και μη συνελθοντα αυτοις εις το εργον μη συμπαραλαβειν τουτον ³⁹ εγενετο ουν παροξυσμος ωστε αποχωρισθηναι αυτους απ αλληλων τον τε βαρναβαν παραλαβοντα τον μαρκον εκπλευσαι εις κυπρον ⁴⁰ παυλος δε επιλεξαμενος σιλαν εξηληθεν παραδοθεισι τη χαριτι του θεου υπο των αδελφων ⁴¹ διηρχετο δε την συριαν και κιλικιαν επιστηριζων τας εκκλησιας

16

¹ κατηντησεν δε εις δερβην και λυστραν και ιδου μαθητης τις ην εκει ονοματι τιμοθεος υιος γυναικος τινος ιουδαιας πιστης πατρος δε ελληνος ² ος εμαρτυρειτο υπο των εν λυστροις και ικονιω αδελφων ³ τουτον ηθελησεν ο παυλος συν αυτω εξελθειν και λαβων περιετεμεν αυτον δια τους ιουδαιους τους οντας εν τοις τοποις εκεινοις ηδειςαν γαρ απαντες τον πατερα αυτου οτι ελληνη υπηρχεν ⁴ ωσ δε διεπορευοντο τας πολεις παρεδιδουν αυτοις φυλασσειν τα δογματα τα κεκριμενα υπο των αποστολων και των πρεσβυτερων των εν ιερουσαλημ ⁵ αι μεν ουν εκκλησιαι εστερευοντο τη πιστει και επερισσεον τω αριθμω καθ ημεραν ⁶ διελθοντες δε την φρυγιαν και την γαλατικην χωραν κωλυθεντες υπο του αγιου πνευματος λαλησαι τον λογον εν τη ασια ⁷ ελθοντες κατα την μυσιαν επειραζον κατα την βιθυνιαν πορευεσθαι και ουκ ειασεν αυτους το πνευμα ⁸ παρελθοντες δε την μυσιαν κατεβησαν εις τρωαδα ⁹ και οραμα δια της νυκτος ωφθη τω παυλω ανηρ τις ην μακεδων εστως παρακαλων αυτον και λεγων διαβασ εις μακεδονιαν βοηθησον ημιν ¹⁰ ωσ δε το οραμα ειδεν ευθεως εξητησαμεν εξελθειν εις την μακεδονιαν συμβιβαζοντες οτι προσκεκληται ημας ο κυριος ευαγγελισασθαι αυτους ¹¹ αναθθεντες ουν απο της τρωαδος ευθυδρομησαμεν εις σαμοθρακινη τη τε επιουση εις νεαπολιν ¹² εκειθεν τε εις φιλιππους ητις εστιν πρωτη της μεριδος της μακεδονιας πολις κολωνεια ημεν δε εν αυτη τη πολει διατριβοντες ημερας τινας ¹³ τη τε ημερα των σαββατων εξηλθομεν εξω της πολεως παρα ποταμον ου ενομιζετο προσευχη ειναι και καθισαντες ελαουμεν ταις συνελθουσαις γυναιξιν ¹⁴ και τις γυνη ονοματι λυδια πορφυροπωλις πολεως θαυτειρων σεβομενη τον θεον ηκουεν ης ο κυριος διηνοιξεν την καρδιαν προσεχειν τοις λαλουμενοις υπο του παυλου ¹⁵ ωσ δε βαπτισθη και ο οικος αυτης παρεκαλεσεν λεγουσα ει κεκρικατε με πιστην τω κυριω ειναι εισελθοντες εις τον οικον μου μεινατε και παρεβιασατο ημας ¹⁶ εγενετο δε πορευομενων ημων εις προσευχην παιδισκην τινα εχουσαν πνευμα πυθωνος απαντησαι ημιν ητις εργασιαν πολλην παρειχεν τοις κυριοις αυτης μαντευομενη ¹⁷ αυτη κατακολουθησασα τω παυλω και ημιν εκραζεν λεγουσα ουτοι οι ανθρωποι δουλοι του θεου του ουψιστου εισιν οιτινες καταγγελλουσιν ημιν οδον σωτηριας ¹⁸ τουτο δε εποιει επι πολλας ημερας διαπονηθεισι δε ο παυλος και επιστρεψας τω πνευματι ειπεν παραγγελλω σοι εν τω ονοματι ιησου χριστου εξελθειν απ αυτης και εξηλθεν αυτη τη ωρα ¹⁹ ιδοντες δε οι κυριοι αυτης οτι εξηλθεν η ελπις της εργασιας αυτων επιλαβομενοι τον παυλον και τον σιλαν ειλικυσαν εις την αγοραν επι τους αρχοντας ²⁰ και προσαγαγοντες αυτους τοις στρατηγοις ειπον ουτοι οι ανθρωποι εκταρασσοουσιν ημων την πολιν ιουδαιοι υπαρχοντες ²¹ και καταγγελλουσιν εθι α ουκ εξεστιν ημιν παραδεχεσθαι ουδε ποιειν ρωμαιοι ουσιν ²² και συνεπεση ο οχλος κατα αυτων και οι στρατιωται περιρρηξαντες αυτων τα ιματια εκελευον ραβδιζειν ²³ πολλας τε επιθεντες αυτοις πληγας εβαλον εις φυλακην παραγγειλαντες τω δεσμοφυλακι ασφαλωσ τηρειν αυτους ²⁴ ος παραγγελιαν τοιαυτην ειληφωσ εβαλεν αυτους εις την εσωτεραν φυλακην και τους ποδας αυτων

ησφαλισατο εις το ξυλον ²⁵ κατα δε το μεσονυκτιον παυλος και σιλας προσευχομενοι υμνου τον θεον επηκρωνοντο δε αυτων οι δεσμοι ²⁶ αφνω δε σεισμος εγενετο μεγας ωστε σαλευθηναι τα θεμελια του δεσμωτηριου ανεωχθησαν τε παραχηριμα αι θυραι πασαι και παντων τα δεσμα ανεθη ²⁷ εξυπνος δε γενομενος ο δεσμοφυλαξ και ιδων ανεωγμενας τας θυρας της φυλακης σπασαμενος μαχαιραν εμελλεν εαυτον αναιρειν νομιζων εκπεφρευται τους δεσμιους ²⁸ εφωνησεν δε φωνη μεγαλη ο παυλος λεγων μηδεν πραξησ σεαυτα κακον απαντες γαρ εσμεν ενθαδε ²⁹ αιτησας δε φωτα εισεπηδησεν και εντρομος γενομενος προσεπεσεν τω παυλω και τω σιλα ³⁰ και προαγαγων αυτους εξω εφη κυριοι τι με δει ποιειν ινα σωθω ³¹ οι δε ειπον πιστευσον επι τον κυριον ιησουν χριστον και σωθησιν συ και ο οικος σου ³² και ελαλησαν αυτω τον λογον του κυριου και πασιν τοις εν τη οικια αυτου ³³ και παραλαβων αυτους εν εκεινη τη ωρα της νυκτος ελουσεν απο των πληγων και εβαπτισθη αυτος και οι αυτου παντες παραχηριμα ³⁴ αναγαγων τε αυτους εις τον οικον αυτου παρεθηκεν τραπεζαν και ηγαλλιατο πανοικι πεπιστευκω τω θεω ³⁵ ημερας δε γενομενης απεστειλαν οι στρατηγοι τους ραβδουχους λεγοντες απολυσον τους ανθρωπους εκεινους ³⁶ απηγγειλεν δε ο δεσμοφυλαξ τους λογους τουτους προς τον παυλον οτι απεσταλκασιν οι στρατηγοι ινα απολυθητε νυν ουν εξελθοντες πορευεσθε εν ειρηνη ³⁷ ο δε παυλος εφη προς αυτους δειραντες ημας δημοσια ακατακριτους ανθρωπους ρωμαιους υπαρχοντας εβαλον εις φυλακην και νυν λαθρα ημας εκβαλλουσιν ου γαρ αλλα ελθοντες αυτοι εξαγαγετωσαν ³⁸ ανηγγειλαν δε τοις στρατηγοις οι ραβδουχοι τα ρηματα ταυτα και εφοβηθησαν ακουσαντες οτι ρωμαιοι εισιν ³⁹ και ελθοντες παρεκαλεσαν αυτους και εξαγαγοντες ηρωτων εξελθειν της πολεωσ ⁴⁰ εξελθοντες δε εκ της φυλακης εισηλθον προς την λυδιαν και ιδοντες τους αδελφους παρεκαλεσαν αυτους και εξηληθον

17

¹ διοδευσαντες δε την αμφιπολιν και απολλωνιαν ηλθον εις θεσσαλονικην οπου ην η συναγωγη των ιουδαιων ² κατα δε το ειωθος τω παυλω εισηλθεν προς αυτους και επι σαββατα τρια διελεξατο αυτοις απο των γραφων ³ διανοιγων και παρατιθεμενος οτι τον χριστον εδει παθειν και αναστηναι εκ νεκρων και οτι ουτος εστιν ο χριστος ιησους ον εγω καταγγελλω υμιν ⁴ και τινες εξ αυτων επεισθησαν και προσεκληρωθησαν τω παυλω και τω σιλα των τε σεβομενων ελληνων πολυ πληθος γυναικων τε των πρωτων ουκ ολιγαι ⁵ προσλαβομενοι δε οι ιουδαιοι οι απειθουντες των αγοραιων τινασ ανδρας πονηρους και οχλοποιησαντες εθορυβουν την πολιν επισταντες εις τη οικια ιασονος εζητουν αυτους αγαγειν εις τον δημον ⁶ μη ευροντες δε αυτους εσυρον τον ιασονα και τινασ αδελφους επι τους πολιταρχασ βωωντες οτι οι την οικουμενην αναστατωσαντες ουτοι και ενθαδε παρεισιν ⁷ ουσ υποδεδεκται ιασων και ουτοι παντες απεναντι των δογματων καισαρος πρασουσιν βασιλεα λεγοντες ετερον εινα ιησουν ⁸ εταραξαν δε τον οχλον και τους πολιταρχασ ακουοντασ ταυτα ⁹ και λαβοντες το ικανον παρα του ιασονος και των λοιπων απελυσαν αυτους ¹⁰ οι δε αδελφοι ευθεωσ δια της νυκτος εξεπεμψαν τον τε παυλον και τον σιλαν εις βεροιαν οιτινες παραγενομενοι εις την συναγωγην απησεν των ιουδαιων ¹¹ ουτοι δε ησαν ευγενεστεροι των εν θεσσαλονικη οιτινες εδεξαντο τον λογον μετα πασης προθυμιασ το καθ ημεραν ανακρινοντες τασ γραφασ ει εχοι ταυτα ουτωσ ¹² πολλοι μεν ουν εξ αυτων επιστευσαν και των ελληνιδων γυναικων των ευσημωνων και ανδρων ουκ ολιγοι ¹³ ωσ δε εγνωσαν οι απο της θεσσαλονικησ ιουδαιοι οτι και εν τη βεροια κατηγγελη υπο του παυλου ο λογοσ του θεου ηλθον και ει σαλευοντες τουσ οχλουσ ¹⁴ ευθεωσ δε τοτε τον παυλον εξαπεστειλαν οι αδελφοι πορευεσθαι ωσ επι την θαλασσαν υπεμενον δε ο τε σιλασ και ο τιμοθεοσ εκει ¹⁵ οι δε καθιστωντες τον παυλον ηγαγον αυτον εωσ αθηνων και λαβοντες εντολην προς τον σιλαν και τιμοθεον ινα ωσ ταχιστα ελθωσιν προς αυτον εξηεσαν ¹⁶ εν δε ταισ αθηναισ

εκδεχομενου αυτους του παυλου παρωξυνετο το πνευμα αυτου εν αυτω θεωρουντι κατειδωλον ουσαν την πολιν ¹⁷ διελεγετο μεν ουν εν τη συναγωγη τοις ιουδαιοις και τοις σεβομενοις και εν τη αγορα κατα πασαν ημεραν προς τους παρατυγχανοντας ¹⁸ τινες δε και των επικουρειων και των στοικων φιλοσοφων συνεβαλλον αυτω και τινες ελεγον τι αν θελοι ο σπερμολογος ουτος λεγειν οι δε ξενων δαιμονιων δοκει καταγγελλειν ειναι οτι τον ιησουν και την αναστασιν ευηγγελιζετο ¹⁹ επιλαβομενοι τε αυτου επι τον αρειον παγον ηγαγον λεγοντες δυναμεθα γινωμαι τισ η καινη αυτη η υπο σου λαλουμενη διδαχη ²⁰ ξενιζοντα γαρ τινα εισφερεις εις τας ακοας ημων βουλομεθα ουν γινωμαι τι αν θελοι ταυτα ειναι ²¹ αθηναιοι δε παντες και οι επιδημουντες ξενοι εις ουδεν ετερον ευκαιρουν η λεγειν τι και ακουειν καινότερον ²² σταθεις δε ο παυλος εν μεσω του αρειου παγου εφη ανδρες αθηναιοι κατα παντα ωσ δεισιδαιμονεστερους υμας θεωρω ²³ διερχομενος γαρ και αναθεωρων τα σεβασματα υμων ευρον και βωμον εν ω επεγεγραπτο αγνωστω θεω ον ουν αγνοουντες ευσεβειτε τουτον εγω καταγγελλω υμιν ²⁴ ο θεος ο ποιησας τον κοσμον και παντα τα εν αυτω ουτος ουρανον και γησ κυριος υπαρχων ουκ εν χειροποιητοις ναοις κατοικει ²⁵ ουδε υπο χειρων ανθρωπων θεραπευεται προσδεομενος τινος αυτος διδους πασιν ζωην και πνοιην κατα παντα ²⁶ εποιησεν τε εξ ενος αιματος παν εθνος ανθρωπων κατοικειν επι παν το προσωπον της γης ορισας προστεταγμενους καιρους και τας οροθεσιας της κατοικιας αυτων ²⁷ ζητειν τον κυριον ειρα γε ψηλαφησειαν αυτον και ευροειν και γε ου μακραν απο ενος εκαστου ημων υπαρχοντα ²⁸ εν αυτω γαρ ζωμεν και κινουμεθα και εσμεν ωσ και τινες των καθ υμας ποιητων ειρηκασιν του γαρ και γενος εσμεν ²⁹ γενος ουν υπαρχοντες του θεου ουκ οφειλομεν νομιζειν χρυσω η αργυρω η λιθω χαραγματι τεχνης και ενθυμησησ ανθρωπου το θειον ειναι ομοιον ³⁰ τους μεν ουν χρονους της αγνοιας υπεριδων ο θεος τα νυν παραγγελλει τοις ανθρωποις πασιν πανταχου μετανοειν ³¹ διοτι εστησεν ημεραν εν η μελλει κρινειν την οικουμενην εν δικαιοσυνη εν ανδρι ω ωρισεν πιστιν παρασχων πασιν αναστησας αυτον εκ νεκρων ³² ακουσαντες δε αναστασιν νεκρων οι μεν εχλευαζον οι δε ειπον ακουσομεθα σου παλιν περι τουτου ³³ και ουτως ο παυλος εξηλθεν εκ μεσου αυτων ³⁴ τινες δε ανδρες κολληθεντες αυτω επιστευσαν εν οισ και διονυσιος ο αρεοπαγιτης και γυνη ονοματι δαμαρις και ετεροι συν αυτοις

18

¹ μετα δε ταυτα χωρισθεισ ο παυλος εκ των αθηνων ηλθεν εις κορινθον ² και ευραν τινα ιουδαιον ονοματι ακυλαν ποντικον τω γενει προσφατως εληλυθοτα απο της ιταλιας και πρισκιλλαν γυναικα αυτου δια το τεταχεναι κλαυδιον χωριζεσθαι παντας τους ιουδαιους εκ της ρωμης προσηλθεν αυτοις ³ και δια το ομοτεχνον ειναι εμενεν παρ αυτοις και ειργαζετο ησαν γαρ σκηνοποιοι την τεχνην ⁴ διελεγετο δε εν τη συναγωγη κατα παν σαββατον επειθεν τε ιουδαιους και ελληνας ⁵ ωσ δε κατηλθον απο της μακεδονιας ο τε σιλας και ο τιμοθεος συνειχετο τω πνευματι ο παυλος διαμαρτυρομενος τοις ιουδαιοις τον χριστον ιησουν ⁶ αντιτασσομενων δε αυτων και βλασφημουντων εκτιναζαμενος τα ιματια ειπεν προς αυτους το αιμα υμων επι την κεφαλην υμων καθαρος εγω απο του νυν εις τα εθνη πορευσομαι ⁷ και μεταβας εκειθεν ηλθεν εις οικιαν τινος ονοματι ιουστου σεβομενου τον θεον ου η οικια ην συνομορουσα τη συναγωγη ⁸ κρισπος δε ο αρχισυναγωγος επιστευσεν τω κυρω συν ολω τω οικω αυτου και πολλοι των κορινθιων ακουοντες επιστευον και εβαπτιζοντο ⁹ ειπεν δε ο κυριος δι οραματος εν νυκτι τω παυλω μη φοβου αλλα λαλει και μη σιωπησθι ¹⁰ διοτι εγω ειμι μετα σου και ουδεις επιθησεται σοι του κακωσαι σε διοτι λαος εστιν μοι πολυς εν τη πολει ταυτη ¹¹ εκαθισεν τε ενιαυτον και μηνας εξ διδασκων εν αυτοις τον λογον του θεου ¹² γαλλιωνος δε ανθυπατευοντος της αχαιας κατεπεστησαν ομοθυμαδον οι ιουδαιοι τω παυλω και ηγαγον αυτον επι το βημα ¹³ λεγοντες οτι παρα τον νομον ουτος αναπειθει

τους ανθρώπους σεβασθαι τον θεον ¹⁴ μελλοντος δε του παυλου ανοιγειν το στομα ειπεν ο γαλλιων προς τους ιουδαιους ει μεν ουν ην αδικημα τι η ραδιουργημα πονηρον ω ιουδαιοι κατα λογον αν ηνεσχομην υμων ¹⁵ ει δε ζητημα εστιν περι λογου και ονοματων και νομου του καθ υμας οψεσθε αυτοι κριτης γαρ εγω τουτων ου βουλομαι ειναι ¹⁶ και απηλασεν αυτους απο του βηματος ¹⁷ επιλαβομενοι δε παντες οι ελληνες σωσθηνη τον αρχισυναγωγων ετυπτον εμπροσθεν του βηματος και ουδεν τουτων τω γαλλιωνι εμελλεν ¹⁸ ο δε παυλος ετι προσμεινας ημερας ικανασ τοις αδελφοις αποταξαμενος εξεπλει εις την συριαν και συν αυτω πρισκιλλα και ακυλας κειραμενος την κεφαλην εν κεγχραις ειχεν γαρ ευχην ¹⁹ κατηντησεν δε εις εφεσον και εκεινους κατελιπεν αυτου αυτος δε εισελθων εις την συναγωγην διελεχθη τοις ιουδαιοις ²⁰ ερωτωντων δε αυτων επι πλειονα χρονον μιναι παρ αυτοις ουκ επενευσεν ²¹ αλλ απεταξατο αυτοις ειπων δει με παντως την εορτην την ερχομενην ποιησαι εις ιεροσολυμα παλιν δε ανακαμψω προς υμας του θεου θελοντος ανηχη απο της εφεσου ²² και κατελθων εις καισαρειαν αναβασ και ασπασαμενος την εκκλησιαν κατεβη εις αντιοχειαν ²³ και ποιησας χρονον τινα εξηλθεν διερχομενος καθεξησ την γαλατικην χωραν και φρυγιαν επιστηριζων παντας τους μαθητας ²⁴ ιουδαιος δε τισ απολλωσ ονοματι αλεξανδρευσ τω γενει ανηρ λογιος κατηντησεν εις εφεσον δυνατος ων εν ταις γραφαις ²⁵ ουτος ην κατηχημενος την οδον του κυριου και ζεων τω πνευματι ελαλει και εδιδασκεν ακριβως τα περι του κυριου επισταμενος μονον το βαπτισμα ιωαννου ²⁶ ουτος τε ηρξατο παρρησιαζεσθαι εν τη συναγωγη ακουσαντες δε αυτου ακυλας και πρισκιλλα προσελαβοντο αυτον και ακριβεστερον αυτω εξεθεντο την του θεου οδον ²⁷ βουλομενον δε αυτου διελθειν εις την αρχαιαν προτρεψαμενοι οι αδελφοι εγραψαν τοις μαθηταις αποδεξασθαι αυτον ος παραγενομενος συνεβαλετο πολυ τοις πεπιστευκοσιν δια της χαριτος ²⁸ ευτονως γαρ τοις ιουδαιοις διακατηλεγχετο δημοσια επιδεικνυς δια των γραφων ειναι τον χριστον ιησουν

19

¹ εγενετο δε εν τω τον απολλω ειναι εν κορινθω παυλον διελθοντα τα ανωτερα κερη ελθειν εις εφεσον και ευρων τινας μαθητας ² ειπεν προς αυτους ει πνευμα αγιον ελαβετε πιστευσαντες οι δε ειπον προς αυτον αλλ ουδε ει πνευμα αγιον εστιν ηκουσαμεν ³ ειπεν τε προς αυτους εις τι ουν εβαπτισθητε οι δε ειπον εις το ιωαννου βαπτισμα ⁴ ειπεν δε παυλος ιωαννης μεν εβαπτισεν βαπτισμα μετανοιας τω λαω λεγων εις τον ερχομενον μετ αυτον ινα πιστευσωσιν τουτ εστιν εις τον χριστον ιησουν ⁵ ακουσαντες δε εβαπτισθησαν εις το ονομα του κυριου ιησου ⁶ και επιθεντος αυτοις του παυλου τας χειρας ηλθεν το πνευμα το αγιον επ αυτους ελαλουν τε γλωσσαις και προεφητευον ⁷ ησαν δε οι παντες ανδρες ωσει δεκαδυο ⁸ εισελθων δε εις την συναγωγην επαρρησιαζετο επι μηνασ τρεις διαλεγομενος και πειθων τα περι της βασιλειας του θεου ⁹ ως δε τινες εσκληρυνοντο και ηπειθουν κακολογουσθες την οδον ενωπιον του πληθους αποστας απ αυτων αφωρισεν τους μαθητας κατ ημεραν διαλεγομενος εν τη σχολη τυραννου τινος ¹⁰ τουτο δε εγενετο επι ετη δυο ωστε παντας τους κατοικουντας την ασιαν ακουσαι τον λογον του κυριου ιησου ιουδαιους τε και ελληνας ¹¹ δυναμεισ τε ου τας τυχουσας εποιει ο θεος δια των χειρων παυλου ¹² ωστε και επι τους ασθενουντας επιφερεσθαι απο του χρωτος αυτου σουδαρια η σιμικινθια και απαλλασσεσθαι απ αυτων τας νοσους τα τε πνευματα τα πονηρα εξερχεσθαι απ αυτων ¹³ επεχειρησαν δε τινες απο των περιερχομενων ιουδαιων εξορκιστων ονομαζειν επι τους εχοντας τα πνευματα τα πονηρα το ονομα του κυριου ιησου λεγοντες ορκιζομεν υμας τον ιησουν ον ο παυλος κηρυσσει ¹⁴ ησαν δε τινες υιοι σκευα ιουδαιοι αρχιερευς επτα οι τουτο ποιουντες ¹⁵ αποκριθεν δε το πνευμα το πονηρον ειπεν τον ιησουν γινωσκω και τον παυλον επισταμαι υμεισ δε τινες εστε ¹⁶ και εφαλλομενος επ αυτους ο ανθρωπος εν ω ην το

πνευμα το πονηρον και κατακυριευσαν αυτων ισχυσεν κατ αυτων ωστε γυμνους και τετραυματισμενους εκφυγειν εκ του οικου εκεινου ¹⁷ τουτο δε εγενετο γνωστον πασιν ιουδαιοις τε και ελλησιν τοις κατοικουσιν την εφεσον και επεπεσεν φοβος επι παντας αυτοους και εμεγαλυετο το ονομα του κυριου ιησου ¹⁸ πολλοι τε των πεπιστευκοτων ηρχοντο εξομολογουμενοι και αναγγελλοντες τας πραξεις αυτων ¹⁹ ικανοι δε των τα περιεργα πραξαντων συνενεγκαντες τας βιβλους κατεκαιον ενωπιον παντων και συνεψηφισαν τας τιμας αυτων και ευρον αργυριου μυριαδας πεντε ²⁰ ουτως κατα κρατος ο λογος του κυριου ηξανεν και ισχυεν ²¹ ωσ δε επληρωθη ταυτα εθετο ο παυλος εν τω πνευματι διελθων την μακεδονιαν και αχαιαν πορευεσθαι εις ιερουσαλημ ειπων οτι μετα το γενεσθαι με εκει δει με και ρωμην ιδειν ²² αποστειλας δε εις την μακεδονιαν δυο των διακονουντων αυτω τιμοθεον και εραστον αυτοος επεσχεν χρονον εις την ασιαν ²³ εγενετο δε κατα τον καιρον εκεινον ταραχος ουκ ολιγος περι της οδου ²⁴ δημητριος γαρ τισ ονοματι αργυροκοπος ποιων ναους αργυρουσ αρτεμιδος παρεχειτο τοις τεχνιταις εργασιαν ουκ ολιγην ²⁵ ους συναθροισας και τουσ περι τα τοιαυτα εργατας ειπεν ανδρες επιστασθε οτι εκ ταυτης της εργασιας η ευπορια ημων εστιν ²⁶ και θεωρειτε και ακουετε οτι ου μονον εφεσου αλλα σχεδον πασης της ασιας ο παυλος ουτος πεισας μετεστησεν ικανον οχλον λεγων οτι ουκ εισιν θεοι οι δια χειρων γινομενοι ²⁷ ου μονον δε τουτο κινδυνευει ημιν το μερος εις απελεγμον ελθειν αλλα και το της μεγαλης θεας ιερων αρτεμιδος εις ουθεν λογισθηναι μελλειν δε και καθαιρεισθαι την μεγαλειοτητα αυτης ην ολη η ασια και η οικουμενη σεβεται ²⁸ ακουσαντες δε και γενομενοι πληρεις θυμου εκραζον λεγοντες μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ²⁹ και επλησθη η πολις ολη της συγχυσεως ωρμησαν τε ομοθυμαδον εις το θεατρον συναρπασαντες γαιον και αρισταρχον μακεδονας συνεκδημους παυλου ³⁰ του δε παυλου βουλομενου εισελθειν εις τον δημον ουκ ειων αυτον οι μαθηται ³¹ τινες δε και των ασιαρχων οντες αυτω φιλοι πεμψαντες προς αυτον παρεκαλουν μη δουναι εαυτον εις το θεατρον ³² αλλοι μεν ουν αλλο τι εκραζον ην γαρ η εκκλησια συγκεχυμενη και οι πλειους ουκ ηδισαν τινος ενεκεν συνεληλυθεισαν ³³ εκ δε του οχλου προεβιβασαν αλεξανδρον προβαλοντων αυτον των ιουδαιων ο δε αλεξανδρος κατασεισας την χειρα ηθελεν απολογεισθαι τω δημω ³⁴ επιγοντες δε οτι ιουδαιος εστιν φωνη εγενετο μια εκ παντων ωσ επι ωρας δυο κραζοντων μεγαλη η αρτεμις εφεσιων ³⁵ κατασειλας δε ο γραμματευσ τον οχλον φησιν ανδρες εφεσιοι τισ γαρ εστιν ανθρωπος ος ου γινωσκει την εφεσιων πολιν νεωκορον ουσαν της μεγαλης θεας αρτεμιδος και του διοπετους ³⁶ αναντηρητων ουν οντων τούτων δεον εστιν υμας κατεσταλμενους υπαρχειν και μηδεν προπετες πρασειν ³⁷ ηγαγετε γαρ τουσ ανδρας τούτους ουτε ιεροσυλους ουτε βλασφημουντας την θεον υμων ³⁸ ει μεν ουν δημητριος και οι ουν αυτω τεχνιται εχουσιν προς τινα λογον αγοραιοι αγωνται και ανθυπατοι εισιν εγκαλειτωσαν αλληλοισ ³⁹ ει δε τι περι ετερων επιζητειτε εν τη εννομω εκκλησια επιλυθησεται ⁴⁰ και γαρ κινδυνευομεν εγκαλεισθαι στασεως περι της σημερον μηδενος αιτιου υπαρχοντος περι ου ου δυνασομεθα δουναι λογον της συστροφης ταυτης ⁴¹ και ταυτα ειπων απελυσεν την εκκλησιαν

20

¹ μετα δε το παυσασθαι τον θορυβον προσκαλεσαμενος ο παυλος τουσ μαθητας και ασπασαμενος εξηλθεν πορευθηναι εις την μακεδονιαν ² διελθων δε τα μερη εκεινα και παρακαλεσας αυτοους λογω πολλω ηλθεν εις την ελλαδα ³ ποιησας τε μηνας τρεις γενομενης αυτω επιβουλης υπο των ιουδαιων μελλοντι αναγεσθαι εις την συριαν εγενετο γνωμη του υποστρεφειν δια μακεδονιας ⁴ συνεπειτο δε αυτω αχρι της ασιας σωπατρος βεροιαιος θεσσαλονικεων δε αρισταρχος και σεκουνδος και γαιος δερβαιος και τιμοθεος ασιανοι δε τυχικος και τροφιμος ⁵ ουτοι προσελθοντες

εμενον ημας εν τρωαδι ⁶ ημεις δε εξεπλευσαμεν μετα τας ημερας των αζυμων απο φιλιππων και ηλθομεν προς αυτους εις την τρωαδα αχρι ημερων πεντε ου διετριψαμεν ημερας επτα ⁷ εν δε τη μια των σαββατων συνηγμενων των μαθητων κλασαι αρτον ο παυλος διελεγετο αυτοις μελλων εξιεναι τη επαυριον παρετεινεν τε τον λογον μεχρι μεσονυκτιου ⁸ ησαν δε λαμπαδες ικαναι εν τω υπερω ου ημεν συνηγμενοι ⁹ καθημενος δε τισ νεανιασ ονοματι ευτυχος επι της θυριδος καταφερομενος υπνω βαθει διαλεγομενου του παυλου επι πλειον κατενεχθεισ απο του υπνου επεσον απο του τριστεγου κατω και ηρθη νεκρος ¹⁰ καταβας δε ο παυλος επεπεσεν αυτω και συμπεριλαβων ειπεν μη θορυβεισθε η γαρ ψυχη αυτου εν αυτω εστιν ¹¹ αναβας δε και κλασας αρτον και γευσαμενος εφ ικανον τε ομιλησας αχρι αυγησ ουτως εξηλθεν ¹² ηγαγον δε τον παιδα ζωντα και παρεκληθησαν ου μετριωσ ¹³ ημεις δε προσελθοντες επι το πλοιον ανηχθημεν εις την ασσον εκειθεν μελλοντες αναλαμβανειν τον παυλον ουτως γαρ ην διατεταγμενος μελλων αυτος πεζευειν ¹⁴ ωσ δε συνεβαλεν ημιν εις την ασσον αναλαβοντες αυτον ηλθομεν εις μιτυληνην ¹⁵ κακειθεν αποπλευσαντες τη επιουση κατηντησαμεν αντικρυ χιου τη δε ετερα παρεβαλομεν εις σαμον και μειναντες εν τρωγυλλιω τη εχομενη ηλθομεν εις μιλητον ¹⁶ εκρινεν γαρ ο παυλος παραπλευσαι την εφεσον οπως μη γενηται αυτω χρονοτριβησαι εν τη ασια εσπευδεν γαρ ει δυνατον ην αυτω την ημεραν της πεντηκοστησ γενεσθαι εις ιεροσολυμα ¹⁷ απο δε της μιλητου πεμψας εις εφεσον μετεκαλεσατο τους πρεσβυτερουσ της εκκλησιασ ¹⁸ ωσ δε παρεγοντο προς αυτον ειπεν αυτοις υμεις επισταθεσ απο πρωτησ ημερασ αφ ησ επεβην εις την ασιαν πως μεθ υμων τον παντα χρονον γενομεην ¹⁹ δουλευων τω κυριω μετα πασης ταπεινοφροσυνησ και πολλων δακρυων και πειρασμων των συμβαντων μοι εν ταισ επιβουλαισ των ιουδαιων ²⁰ ωσ ουδεν υπεστειλαμην των συμφεροντων του μη αναγγελαι υμιν και διδασθαι υμασ δημοσια και κατ οικουσ ²¹ διαμαρτυρομενοσ ιουδαιοισ τε και ελλησιν την εις τον θεον μετανοιαν και πιστιν την εις τον κυριον ησαν ιησουν ²² και νυν ιδου εγω δεδεμενοσ τω πνευματι πορευομαι εις ιερουσαλημ τα εν αυτη συναντησοντα μοι μη ειδωσ ²³ πλην οτι το πνευμα το αγιον κατα πολιν διαμαρτυρεται λεγον οτι δεσμα με και θλιψεισ μενουσιν ²⁴ αλλ ουδενοσ λογον ποιουμαι ουδε εχω την ψυχην μου τιμιαν εμαυτω ωσ τελειωσαι τον δρομον μου μετα χαρασ και την διακονιαν ην ελαβον παρα του κυριου ιησου διαμαρτυρασθαι το ευαγγελιον της χαριτοσ του θεου ²⁵ και νυν ιδου εγω οίδα οτι ουκετι ουψεσθε το προσωπον μου υμεις παντες εν οισ διηλθον κηρυσσων την βασιλειαν του θεου ²⁶ διοτι μαρτυρομαι υμιν εν τη σημερον ημερα οτι καθαροσ εγω απο του αιματοσ παντων ²⁷ ου γαρ υπεστειλαμην του μη αναγγελαι υμιν πασαν την βουλην του θεου ²⁸ προσεχετε ουν εαυτοισ και παντι τω ποιμνιω εν ω υμασ το πνευμα το αγιον εθετο επισκοπουσ ποιμαινειν την εκκλησιαν του κυριου και θεου ην περιεποιησατο δια του ιδιου αιματοσ ²⁹ εγω γαρ οίδα τουτο οτι εισελουσονται μετα την αφιξιν μου λυκοι βαρεισ εις υμασ μη φειδομενοι του ποιμνιου ³⁰ και εξ υμων αυτων αναστησονται ανδρεσ λαλουντεσ διστραμμενα του αποσπαν τουσ μαθητασ οπισω αυτων ³¹ διο γρηγορειτε μνημονευοντεσ οτι τριετιαν νυκτα και ημεραν ουκ επαυσαμην μετα δακρυων νουθετων ενα εκαστον ³² και τα νυν παρατιθεμαι υμασ αδελφοι τω θεω και τω λογω της χαριτοσ αυτου τω δυναμενω εποικοδομησαι και δουναι υμιν κληρονομιαν εν τοισ ηγιασμενοισ πασιν ³³ αργυριου η χρυσιου η ιματισμου ουδενοσ επεθυμησα ³⁴ αυτοι γινωσκετε οτι ταισ χρειασι μου και τοισ ουσιν μετ εμου υπηρετησαν αι χειρεσ αυται ³⁵ παντα υπεδειξα υμιν οτι ουτως κοπιωντασ δει αντιλαμβανεσθαι των ασθενουντων μνημονευειν τε των λογων του κυριου ιησου οτι αυτοσ ειπεν μακαριον εστιν μαλλον διδοναι η λαμβανειν ³⁶ και ταυτα ειπων ηθεις τα γονατα αυτου συν πασιν αυτοισ προσηυξατο ³⁷ ικανοσ δε εγενετο κλαυθμοσ παντων και επιπεσοντεσ επι τον τραχηλον του παυλου κατεφιλον αυτον ³⁸ οδυνωμενοι μαλιστα επι τω λογω ω ειρηκει

οτι ουκετι μελλουσιν το προσωπον αυτου θεωρειν προεπεμπον δε αυτον εις το πλοιον

21

1 ωσ δε εγενετο αναχθηναι ημασ αποσπασθεντασ απ αυτων ευθυδρομησαντες ηλθομεν εις την κων τη δε εξησ εις την ροδον κακειθεν εις παταρα 2 και ευροντες πλοιον διαπερυν εις φοινικην επιβαντες ανηχθημεν 3 αναφανεντεσ δε την κυρον και καταλιποντεσ αυτην ευωνυμον επλεομεν εις συριαν και κατηχθημεν εις τυρον εκεισε γαρ ην το πλοιον αποφορτιζομενον τον γομον 4 και ανευροντες μαθητασ επεμειναμεν αυτου ημερασ επτα οιτινεσ τω παυλω ελεγον δια του πνευματοσ μη αναβαινειν εις ιερουσαλημ 5 οτε δε εγενετο ημασ εξαρτισαι τασ ημερασ εξελθοντεσ επορευομεθα προπεμποντων ημασ παντων συν γυναιξιν και τεκνοισ εωσ εξω της πολεωσ και θεντεσ τα γονατα επι τον αιγιαλον προσηξαμεθα 6 και ασπασαμενοι αλληλουσ επεβημεν εις το πλοιον εκεινοι δε υπεστρεψαν εις τα ιδια 7 ημεισ δε τον πλουν διανυσαντεσ απο τυρου κατηντησαμεν εις πτολεμαιδα και ασπασαμενοι τουσ αδελφουσ εμειναμεν ημεραν μιαν παρ αυτοισ 8 τη δε επαυριον εξελθοντεσ οι περι τον παυλον ηλθον εισ καισαρειαν και εισελθοντεσ εις τον οικον φιλιππου του ευαγγελιστου οντοσ εκ των επτα εμειναμεν παρ αυτω 9 τουτω δε ησαν θυγατερεσ παρθενoi τεσσαρεσ προφητεουσai 10 επιμενοντων δε ημων ημερασ πλειουσ κατηλθεν τισ απο της ιουδαιασ προφητησ ονοματι αγαβοσ 11 και ελθων προσ ημασ και αρασ την ζωνην του παυλου δησασ τε αυτουσ τε τουσ ποδασ και τασ χειρασ ειπεν ταδε λεγει το πνευμα το αγιον τον ανδρα ου εστιν η ζωνη αυτη ουτωσ δησουσιν εν ιερουσαλημ οι ιουδαιοι και παραδωσουσιν εισ χειρασ εθνων 12 ωσ δε ηκουσαμεν ταυτα παρεκαλουμεν ημεισ τε και οι εντοπιοι του μη αναβαινειν αυτον εις ιερουσαλημ 13 απεκριθη τε ο παυλοσ τι ποιειτε κλαιοντεσ και συνθρυπτοντεσ μου την καρδιαν εγω γαρ ου μονον δεθνηναι αλλα και αποθανειν εις ιερουσαλημ ετοιμωσ εχω υπερ του ονοματοσ του κυριου ιησου 14 μη πειθομενου δε αυτου ησυχασαμεν ειποντεσ το θελημα του κυριου γενεσθω 15 μετα δε τασ ημερασ ταυτασ επισκευασαμενοι ανεβαινομεν εις ιερουσαλημ 16 συνηλθον δε και των μαθητων απο καισαρειασ συν ημιν αγωντεσ παρ ω ξενισθωμεν μνασωνι τινι κυπριω αρχαιω μαθητη 17 γενομενων δε ημων εις ιεροσολυμα ασμενωσ εδεξαντο ημασ οι αδελφοι 18 τη δε επιουση εισηει ο παυλοσ συν ημιν προσ ιακωβον παντεσ τε παρεγενοντο οι πρεσβυτεροι 19 και ασπασαμενοσ αυτοουσ εξηγηειτο καθ εν εκαστον ων εποιησεν ο θεοσ εν τοισ εθνεσιν δια της διακονιασ αυτου 20 οι δε ακουσαντεσ εδοξαζον τον κυριον ειποντεσ αυτω θεωρεισ αδελφε ποσαι μυριαδεσ εισιν ιουδαιων των πεπιστευκοτων και παντεσ ζηλωται του νομου υπαρχουσιν 21 κατηχηθησαν δε περι σου οτι αποστασιαν διδασκεισ απο μωυσεωσ τουσ κατα τα εθνη παντασ ιουδαιουσ λεγων μη περιτεμνειν αυτοουσ τα τεκνα μηδε τοισ εθεσιν περιπατειν 22 τι ουν εστιν παντωσ δει πληθοσ συνελθειν ακουσονται γαρ οτι εληλυθασ 23 τουτο ουν ποιησον ο σοι λεγομεν εισιν ημιν ανδρεσ τεσσαρεσ ευχην εχοντεσ εφ αυτων 24 τουτουσ παραλαβων αγνισθητι συν αυτοισ και δαπανησον επ αυτοισ ινα ξυρησωνται την κεφαλην και γνωσιν παντεσ οτι ων κατηχηνηται περι σου ουδεν εστιν αλλα στοιχεισ και αυτοσ τον νομον φυλασσωσ 25 περι δε των πεπιστευκοτων εθνων ημεισ επεστειλαμεν κριναντεσ μηδεν τοιουτουν τηρειν αυτοουσ ει μη φυλασσεσθαι αυτοουσ το τε ειδωλοθυτον και το αιμα και πνικτον και πορνειαν 26 τοτε ο παυλοσ παραλαβων τουσ ανδρασ τη εχομενη ημερα συν αυτοισ αγνισθεισ εισηει εις το ιερον διαγγελλων την εκπληρωσιν των ημερων του αγνισμου εωσ ου προσηνεχθη υπερ ενοσ εκαστου αυτων η προσφορα 27 ωσ δε εμελλον αι επτα ημεραι συντελεισθαι οι απο της ασιασ ιουδαιοι θεασαμενοι αυτον εν τω ιερω συνεχεον παντα τον οχλον και επεβαλον τασ χειρασ επ αυτον 28 κραζοντεσ ανδρεσ ισραηλιται βοηθειτε ουτοσ εστιν ο ανθρωποσ ο κατα του λαου και του νομου και του τοπου τουτου παντασ πανταχου διδασκων ετι τε και ελληνασ εισηγαγεν εις το ιερον και κεκοινωκεν τον αγιον τοπον τουτου 29 ησαν

γὰρ ἐωρακότες τροφιμὸν τὸν ἐφῆσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτῷ ὄν ἐνομίζον ὅτι εἰς τὸ ἱερόν εἰσηγάγεν ὁ παῦλος ³⁰ ἐκινήθη τὴ ἡ πόλις ὅλη καὶ ἐγένετο σὺνδρομὴ τοῦ λαοῦ καὶ ἐπιλαβόμενοι τοῦ παύλου εἰλκον αὐτὸν ἐξω τοῦ ἱεροῦ καὶ εὐθεὶς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι ³¹ ζήτησάντων δὲ αὐτὸν ἀποκτείναι ἀνεβή φασὶς τῷ χιλιάρχῳ τῆς σπείρης ὅτι ὅλη συγκεχρῆται ἱερουσαλὴμ ³² ὡς ἐξαυτῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους κατεδράμεν ἐπ' αὐτοὺς οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ τοὺς στρατιώτας ἐπαύσαντο τυπτόντων τὸν παῦλον ³³ ἐγγίσασα δὲ ὁ χιλιάρχος ἐπελαβετο αὐτοῦ καὶ ἐκέλευσεν δεθῆναι ἀλυσέσιν δυσὶν καὶ ἐπυθᾶντο τὶς ἀν εἷη καὶ τὶ ἐστὶν πεποικηκὼς ³⁴ ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβῶν ἐν τῷ ὄχλῳ μὴ δυνάμενοι δὲ γνῶναι τὸ ἀσφαλὲς διὰ τὸν θορύβον ἐκέλευσεν ἀγεσθαι αὐτὸν εἰς τὴν παρεμβολὴν ³⁵ ὅτε δὲ ἐγένετο ἐπὶ τοὺς ἀναβαθμοὺς συνέβη βασταζεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν διὰ τὴν βίαν τοῦ ὄχλου ³⁶ ἠκολούθει γὰρ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κράζων αἶρε αὐτὸν ³⁷ μελλῶν τε εἰσαγεσθαι εἰς τὴν παρεμβολὴν ὁ παῦλος λέγει τῷ χιλιάρχῳ εἰ ἐξεστὶν μοι εἰπεῖν πρὸς σὲ ὃ δὲ ἐφῆ ἑλληνιστὶ γίνωσκεῖς ³⁸ οὐκ ἀρα σὺ εἶ ὁ αἰγυπτίσι ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἐρήμον τοὺς τετρακισχιλίους ἀνδράς τῶν σικαριῶν ³⁹ εἶπεν δὲ ὁ παῦλος ἐγὼ ἀνθρώπος μὲν εἰμι ἰουδαῖος τάρσευς τῆς κιλικίας οὐκ ἀσημοῦ πολέως πολιτῆς δεομαι δὲ σοῦ ἐπιτρέψῃ μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν ⁴⁰ ἐπιτρέψαντος δὲ αὐτοῦ ὁ παῦλος ἐστῶς ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν κατεσεῖσεν τὴ χεῖρ τῷ λαῷ πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνει τῇ ἐβραϊδὶ διαλεκτῷ λέγων

22

¹ ἀνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες ἀκούσατέ μοι τῆς πρὸς ὑμᾶς νῦν ἀπολογίας ² ἀκουσάντες δὲ ὅτι τῇ ἐβραϊδὶ διαλεκτῷ προσεφώνει αὐτοῖσι μᾶλλον παρεσχόν ἠσυχίαν καὶ φησὶν ³ ἐγὼ μὲν εἰμι ἀνὴρ ἰουδαῖος γεγεννημένος ἐν τάρσῳ τῆς κιλικίας ἀνατεθραμμένος δὲ ἐν τῇ πόλει ταυτῇ παρα τὸν ποδᾶς γαμαλιὴλ πεπαιδευμένος κατὰ ἀκριβείαν τοῦ πατρῶου νομοῦ ζηλωτῆς ὑπαρχῶν τοῦ θεοῦ καθὼς πάντες ἡμεῖς ἐστε σήμερον ⁴ ὡς ταυτὴν τὴν ὁδὸν ἐδίωξα ἀχρὶ θανάτου δεσμευῶν καὶ παραδίδους εἰς φυλάκας ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας ⁵ ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πάν τὸ πρεσβυτερίον παρ ὧν καὶ ἐπιστολάς δεξαμένος πρὸς τοὺς ἀδελφούς εἰς δαμασκὸν ἐπορευομένην ἀζῶν καὶ τοὺς ἐκείσε ὄντας δεδεμένους εἰς ἱερουσαλὴμ ἵνα τιμωρηθῶσιν ⁶ ἐγένετο δὲ μοι πορευόμενον καὶ ἐγγίζοντι τῇ δαμασκῷ περὶ μεσημβρίας ἐξαίφνης ἐκ τοῦ οὐρανοῦ περιεστραψάμει φῶς ἴκανον περὶ ἐμε ⁷ ἔπεσα τε εἰς τὸ ἐδάφος καὶ ἠκούσα φωνῆς λεγούσης μοι σαοὺλ σαοὺλ τί με διώκεις ⁸ ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην τίς εἶ κυριε εἶπεν τε πρὸς με ἐγὼ εἰμι ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὃν σὺ διώκεις ⁹ οἱ δὲ σὺν ἐμοὶ ὄντες τὸ μὲν φῶς εἶδαντο καὶ ἐμφοβοὶ ἐγένοντο τὴν δὲ φωνὴν οὐκ ἠκούσαν τοῦ λαλοῦντος μοι ¹⁰ εἶπον δὲ τί ποιῶς κυριε ὁ δὲ κυριε εἶπεν πρὸς με ἀνάστασ πορευεῖς εἰς δαμασκὸν κακεῖ σοι λαληθήσεται περὶ πάντων ὧν τετακται σοὶ ποιῆσαι ¹¹ ὡς δὲ οὐκ ἐνεβλεπόν ἀπο τῆς δόξης τοῦ φωτός ἐκείνου χειραγωγούμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι ἦλθον εἰς δαμασκόν ¹² ἀναβίβας δὲ τὶς ἀνὴρ εὐσεβὴς κατὰ τὸν νομὸν μαρτυρούμενος ὑπὸ πάντων τῶν κατοικοῦντων ἰουδαίων ¹³ ἐλθὼν πρὸς με καὶ ἐπιστάς εἶπεν μοι σαοὺλ ἀδελφε ἀναβλεψὸν καγὼ αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἀνεβλεψάμει εἰς αὐτὸν ¹⁴ ὁ δὲ εἶπεν ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προεχειρίσατο σὲ γνῶναι τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ ἰδεῖν τὸν δικαῖον καὶ ἀκούσαι φωνῆν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ¹⁵ ὅτι ἐσὶ μαρτυρῶν αὐτῷ πρὸς πάντας ἀνθρώπους ὧν ἐώρακας καὶ ἠκούσας ¹⁶ καὶ νῦν τί μελλεῖς ἀνάστασ βαπτίσειαι καὶ ἀπολοῦσαι τὰς ἀμαρτίας σου ἐπικαλεσάμενος τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου ¹⁷ ἐγένετο δὲ μοι ὑποστρεψάντι εἰς ἱερουσαλὴμ καὶ προσερχόμενον μοι ἐν τῷ ἱερῷ γενεσθαι μὲ ἐκστασεῖ ¹⁸ καὶ ἰδεῖν αὐτὸν λέγοντα μοι σπεῦσον καὶ ἐξέλθε ἐν τάχει ἐξ ἱερουσαλὴμ διότι οὐ παραδέξονται σοὺ τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ ¹⁹ καγὼ εἶπον κυριε αὐτοὶ ἐπιστάνται ὅτι ἐγὼ ἡμῖν φυλακίζων καὶ δερῶν κατὰ τὰς συναγωγὰς τοὺς πιστεύοντας ἐπὶ σὲ ²⁰ καὶ ὅτε ἐξεχείτο τὸ αἷμα

στεφανου του μαρτυρου σου και αυτος ημην εφεστωσ και συνευδοκων τη αναιρεσει αυτου φυλασων τα ιματια των αναιρουντων αυτον ²¹ και ειπεν προς με πορευου οτι εγω εις εθνη μακραν εξαποστελω σε ²² ηκουον δε αυτου αχρι τουτου του λογου και επηραν την φωνην αυτων λεγοντες αιρε απο της γησ τον τοιουτον ου γαρ καθηκεν αυτον ζην ²³ κραζοντων δε αυτων και ριπτουντων τα ιματια και κονιορτον βαλλοντων εις τον αερα ²⁴ εκελευσεν αυτον ο χιλιαρχος αγεσθαι εις την παρεμβολην ειπων μαστιξιν ανεταξεσθαι αυτον ινα επιγνω δι ην αιτιαν ουτως επεφνονουν αυτω ²⁵ ωσ δε προτεινεν αυτον τοις ιμασις ειπεν προς τον εστωτα εκατονταρχον ο παυλος ει ανθρωπον ρωμαιο και ακατακριτον εξεστιν υμιν μαστιξιν ²⁶ ακουσας δε ο εκατονταρχος προσελθων απηγγειλεν τω χιλιαρχω λεγων ορα τι μελλεις ποιειν ο γαρ ανθρωπος ουτος ρωμαιοσ εστιν ²⁷ προσελθων δε ο χιλιαρχος ειπεν αυτω λεγε μοι ει συ ρωμαιοσ ει ο δε εφη να ²⁸ απεκριθη τε ο χιλιαρχος εγω πολλου κεφαλαιου την πολιτειαν ταυτην εκτησαμην ο δε παυλος εφη εγω δε και γεγεννημαι ²⁹ ευθεωσ ουν απεστησαν απ αυτου οι μελλοντες αυτον ανεταζειν και ο χιλιαρχος δε εφοβηθη επιγνους οτι ρωμαιοσ εστιν και οτι ην αυτον δεδεκωσ ³⁰ τη δε επαυριον βουλομενοσ γνωναι το ασφαλεσ το τι κατηγορειται παρα των ιουδαιων ελυσεν αυτον απο των δεσμων και εκελευσεν ελθειν τουσ αρχιερεισ και ολον το συνεδριον αυτων και καταγαγων τον παυλον εστησεν εις αυτουσ

23

¹ ατενισασ δε ο παυλος τω συνεδριω ειπεν ανδρες αδελφοι εγω παση συνειδησει αγαθη πεπολιτευμαι τω θεω αχρι ταυτησ τησ ημερασ ² ο δε αρχιερευσ ανανιασ επεταξεν τοις παρεστωσιν αυτω τυπτειν αυτου το στομα ³ τοτε ο παυλοσ προς αυτον ειπεν τυπτειν σε μελλει ο θεοσ τοιχε κεκονιαμενε και συ καθη κρινων με κατα τον νομον και παρανομων κελευεισ με τυπτεσθαι ⁴ οι δε παρεστωτεσ ειπον τον αρχιερεα του θεου λοιδορεισ ⁵ εφη τε ο παυλοσ ουκ ηδειν αδελφοι οτι εστιν αρχιερευσ γεγραπται γαρ αρχοντα του λαου σου ουκ ερεισ κακωσ ⁶ γνους δε ο παυλοσ οτι το εν μεροσ εστιν σαδδουκαιων το δε ετερον φαρισαιων εκραξεν εν τω συνεδριω ανδρες αδελφοι εγω φαρισαιοσ ειμι υιοσ φαρισαιου περι ελπιδοσ και αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι ⁷ τουτο δε αυτου λαλησαντοσ εγενετο στασισ των φαρισαιων και εσχισθη το πληθοσ ⁸ σαδδουκαιοι μεν γαρ λεγουσιν μη ειναι αναστασιν μηδε αγγελον μητε πνευμα φαρισαιοι δε ομολογουσιν τα αμφοτερα ⁹ εγενετο δε κραυγη μεγαλη και ανασταντεσ οι γραμματεισ του μερουσ των φαρισαιων διεμαχοντο λεγοντεσ ουδεν κακον ευρισκομεν εν τω ανθρωπω τουτω ει δε πνευμα ελαλησεν αυτω η αγγελοσ μη θεομαχωμεν ¹⁰ πολλησ δε γενομενησ στασεωσ ευλαβηθεισ ο χιλιαρχοσ μη διασπασθη ο παυλοσ υπ αυτων εκελευσεν το στρατευμα καταβηναι και αρπασαι αυτον εκ μεσου αυτων αγειν τε εις την παρεμβολην ¹¹ τη δε επιουση νυκτι επιστασ αυτω ο κυριοσ ειπεν θαρσει παυλε ωσ γαρ διεμαρτυρω τα περι εμου εις ιερουσαλημ ουτωσ σε δει και εις ρωμην μαρτυρησαι ¹² γενομενησ δε ημερασ ποιησαντεσ τινεσ των ιουδαιων συστροφην ανεθεματισαν εαυτουσ λεγοντεσ μητε φαγειν μητε πιειν εωσ ου αποκτεινωσιν τον παυλον ¹³ ησαν δε πλειουσ τεσσαρακοντα οι ταυτην την συνωμοσιαν πεποιηκοτεσ ¹⁴ οιτινεσ προσελθοντεσ τοις αρχιερευσιν και τοις πρεσβυτεροισ ειπον αναθεματι ανεθεματισαμεν εαυτουσ μηδενοσ γενοσασθαι εωσ ου αποκτεινωμεν τον παυλον ¹⁵ νυν ουν υμεισ εμφανισατε τω χιλιαρχω συν τω συνεδριω οπωσ αυριον αυτον καταγαγη προς υμασ ωσ μελλοντασ διαγινωσκειν ακριβετερον τα περι αυτου ημεισ δε προ του εγγισαι αυτον ετοιμοι εσμεν του ανελειν αυτον ¹⁶ ακουσασ δε ο υιοσ τησ αδελφησ παυλου το ενεδρον παραγενομενοσ και εισελθων εις την παρεμβολην απηγγειλεν τω παυλω ¹⁷ προσκαλεσασμενοσ δε ο παυλοσ ενα των εκατονταρχων εφη τον νεανιαν τουτον απαγαγε προς τον χιλιαρχον εχει γαρ τι απαγγειλαι αυτω ¹⁸ ο μεν ουν παραλαβων αυτον ηγαγεν προς τον χιλιαρχον και φησιν ο δεσμοιοσ παυλοσ προσκαλεσασμενοσ με ηρωτησεν τουτον τον νεανιαν αγαγειν

προς σε έχοντα τι λαλήσαι σοι ¹⁹ επιλαβόμενος δε της χειρός αυτού ο χιλιάρχος και αναχωρήσας κατ' ιδίαν επυνθάνετο τι εστιν ο έχεις απαγγείλαι μοι ²⁰ εἶπεν δε ὅτι οἱ ἰουδαῖοι συνέθεντο τοῦ ἐρωτησάει σε ὡς ὡς αὐρίον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν παῦλον ὡς μέλλοντα τι ακριβέστερον πυνθάνεσθαι περὶ αὐτοῦ ²¹ σὺ οὖν μὴ πεισθῆς αὐτοῖς ἐνεδρεύουσιν γὰρ αὐτὸν ἐξ αὐτῶν ἀνδρῶν πλείους τεσσαράκοντα οἰτινὲς ἀνεθεματίσαν αὐτὸν μὴτε φαγεῖν μὴτε φαγεῖν μὴτε πινεῖν ἐως οὐ ἀνελώσιν αὐτὸν καὶ νῦν ἐτοιμοὶ εἰσὶν προσδεχομένοι τὴν ἀπο σου ἐπαγγελίαν ²² ὁ μὲν οὖν χιλιάρχος ἀπέλυσεν τὸν νεανίαν παραγγείλας μὴδὲν ἐκλαλήσαι ὅτι ταῦτα ἐνεφανίσας πρὸς με ²³ καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινᾶς τῶν ἑκατονταρχῶν εἶπεν ἐτοιμασατέ στρατιωτάς διακοσίους ὡς πορευθῶσιν ἐως καισαρείας καὶ ἵππεις ἐβδομηκοντά καὶ δεξιολάβους διακοσίους ἀπο τρίτης ὥρας τῆς νυκτός ²⁴ κτήνη τε παραστήσαι ἵνα ἐπιβίβασαντες τὸν παῦλον διασωσῶσιν πρὸς φηλίκα τὸν ἡγεμόνα ²⁵ γράψας ἐπιστολὴν περιέχουσαν τὸν τύπον τούτου ²⁶ κλαυδίου λυσίας τῶ κρατίστῳ ἡγεμονί φηλίκι χαιρείν ²⁷ τὸν ἀνδρα τούτου συλληφθέντα ὑπο τῶν ἰουδαίων καὶ μέλλοντα ἀναρῆσθαι ὑπ' αὐτῶν ἐπίστας σὺν τῷ στρατεύματι ἐξεῖλομην αὐτὸν μαθὼν ὅτι Ῥωμαῖος ἐστίν ²⁸ βουλομένους δε γνῶναι τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἐνεκαλοῦν αὐτὸν κατήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον αὐτῶν ²⁹ ὃν ἔυρον ἐγκαλούμενον περὶ ζητημάτων τοῦ νόμου αὐτῶν μὴδὲν ἀξίον θανάτου ἢ δεσμῶν ἐγκλημα ἔχοντα ³⁰ μνησθῆσθαι μοι ἐπιβουλήσῃ εἰς τὸν ἀνδρα μέλλειν ἐσεσθαι ὑπο τῶν ἰουδαίων ἐξαυτῆς ἐπεμψά πρὸς σε παραγγείλας καὶ τοῖς κατηγοροῖς λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σου ἔρρωσο ³¹ οἱ μὲν οὖν στρατιῶται κατὰ τὸ διατεταγμένον αὐτοῖς ἀναλαβόντες τὸν παῦλον ἠγάγον διὰ τῆς νυκτός εἰς τὴν ἀντιπατρίδα ³² τῆ δε ἐπαυρίου εἰσαντες τοὺς ἵππους πορευεσθαι σὺν αὐτῷ ὑπεστρέψαν εἰς τὴν παρεμβολὴν ³³ οἰτινὲς εἰσελθόντες εἰς τὴν καισαρείαν καὶ ἀναδόντες τὴν ἐπιστολὴν τῷ ἡγεμονί παρεστήσαν καὶ τὸν παῦλον αὐτῷ ³⁴ ἀναγνούς δε ὁ ἡγεμὼν καὶ ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστίν καὶ πυθόμενος ὅτι ἀπο κιλίκιας ³⁵ διακούσομαι σου εφη ὅταν καὶ οἱ κατηγοροὶ σου παραγενῶνται ἐκέλευσεν τε αὐτὸν ἐν τῷ πραιτωρίῳ ἠρώδου φυλασσεσθαι

24

¹ μετὰ δε πέντε ἡμέρας κατέβη ὁ ἀρχιερεὺς ἀνανίας μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ῥητορὸς τερτυλλὸς τίνος οἰτινὲς ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμονί κατὰ τοῦ παύλου ² κληθέντος δε αὐτοῦ ἠρξάτο κατηγορεῖν ὁ τερτυλλὸς λέγων πολλῆς εἰρήνης τυγχάνοντες διὰ σου καὶ κατορθωμάτων γινόμενων τῷ ἐθνεί τούτῳ διὰ τῆς σῆς προνοίας ³ παντὶ τε καὶ πανταχοῦ ἀποδεχομέθα κρατίστε φηλιξ μετὰ πάσης χαριστίας ⁴ ἵνα δε μὴ ἐπὶ πλείονος σε ἐγκοπτῶ παρακαλῶ ἀκούσαι σε ἡμῶν συντομῶς τῆ σῆ ἐπιείκεια ⁵ ἔυροντες γὰρ τὸν ἀνδρα τούτου λοιμὸν καὶ κινούντα στάσις πᾶσι τοῖς ἰουδαίοις τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην πρωτοστάτην τε τῆς τῶν ναζωραίων αἰρέσεως ⁶ ὅς καὶ τὸ ἱερόν ἐπειράσεν βεβηλώσαι ὃν καὶ ἐκρατήσαμεν ⁷ παρ' οὐ δύνῃσι αὐτὸς ἀνακρίνας περὶ πάντων τούτων ἐπιγνῶναι ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν αὐτοῦ ⁹ συνέπεθεντο δε καὶ οἱ ἰουδαῖοι φασκόντες ταῦτα οὕτως ἔχειν ¹⁰ ἀπεκρίθη δε ὁ παῦλος νεύσαντος αὐτῷ τῷ ἡγεμονί λέγειν ἐκ πολλῶν ἐτῶν ὄντα σε κριτὴν τῷ ἐθνεί τούτῳ ἐπίσταμενος εὐθυμότερον τὰ περὶ ἐμαυτοῦ ἀπολογουμαι ¹¹ δυνάμενος σου γνῶναι ὅτι οὐ πλείους εἰσὶν μοι ἡμέραι δεκάδ' ἂν ἀφ' ἧς ἀνέβην προσκυνῶσιν ἐν ἱερουσαλὴμ ¹² καὶ οὐτε ἐν τῷ ἱερῷ ἔυρον με πρὸς τινὰ διαλεγόμενον ἢ ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου οὐτε ἐν ταῖς συναγωγαῖς οὐτε κατὰ τὴν πόλιν ¹³ οὐτε παραστήσαι με δύνανται περὶ ὧν νῦν κατηγοροῦσιν μοι ¹⁴ ὁμολογῶ δε τούτο σοι ὅτι κατὰ τὴν ὁδὸν ἦν λέγουσιν αἰρέσιν οὕτως λατρεύω τῶ πατρῶω θεῷ πιστεύων πᾶσιν τοῖς κατὰ τὸν νόμον καὶ τοῖς προφηταῖς γεγραμμένοις ¹⁵ ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν ἦν καὶ αὐτοὶ οὗτοι προσδεχόμενοι ἀναστάσι μελλεῖν ἐσεσθαι νεκρῶν δικαίων τε καὶ ἀδικῶν ¹⁶ ἐν τούτῳ δε αὐτὸς ἀσκῶ ἀπροσκοπὸν συνειδήσιν ἔχων πρὸς τὸν θεόν καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ πάντος ¹⁷ δι' ἐτῶν δε πλείονων παρεγενομένη ἐλεημοσύνα

ποιησων εις το εθνος μου και προσφορα ¹⁸ εν οισ ευρον με ηγνισμενον εν τω ιερω ου μετα οχλου ουδε μετα θορυβου τινεσ απο της ασιασ ιουδαιοι ¹⁹ ουσ δει επι σου παρειναι και κατηγορειν ει τι εχοιεν προς με ²⁰ η αυτοι ουτοι ειπατωσαν τι ευρον εν εμοι αδικημα σταντος μου επι του συνεδριου ²¹ η περι μιας ταυτησ φωνησ ησ εκραξα εστωσ εν αυτοισ οτι περι αναστασεωσ νεκρων εγω κρινομαι σημερον υφ υμων ²² ακουσασ δε ταυτα ο φηλιξ ανεβαλετο αυτουσ ακριβεστερον ειδωσ τα περι της οδου ειπων οταν λυσιασ ο χιλιαρχοσ καταβη διαγνωσομαι τα καθ υμασ ²³ διαταξαμενοσ τε τω εκατονταρχη τηρεισθαι τον παυλον εχειν τε ανειν και μηδενα κωλωνειν των ιδιων αυτουσ υπηρετειν η προσερχεσθαι αυτω ²⁴ μετα δε ημερασ τινασ παραγενομενοσ ο φηλιξ συν δρουσιλλη τη γυναικι ουση ιουδαια μετεπεμψατο τον παυλον και ηκουσεν αυτου περι της εισ χριστον πιστεωσ ²⁵ διαλεγομενου δε αυτου περι δικαιοσυνησ και εγκρατειασ και του κριματου του μελλοντουσ εσεσθαι εμφοροσ γενομενοσ ο φηλιξ απεκριθη το νυν εχον πορευου καιρον δε μεταλαβωσ μετακαλεσομαι σε ²⁶ αμα και ελπιζωσ οτι χρηματα δοθησεται αυτω υπο του παυλου οπωσ λυση αυτον διο και πυκνοτερον αυτον μεταπεμπομενοσ ωμιλει αυτω ²⁷ διειτιασ δε πληρωθεισησ ελαβεν διαδοχον ο φηλιξ πορκιον φηστον θελων τε χαριτασ καταθεσθαι τοισ ιουδαιοισ ο φηλιξ κατελιπεν τον παυλον δεδεμενον

25

¹ φηστοσ ουν επιβασ τη επαρχια μετα τρεισ ημερασ ανεβη εις ιεροσολυμα απο καισαρειασ ² ενεφανισαν δε αυτω ο αρχιερευσ και οι πρωτοι των ιουδαιων κατα του παυλου και παρεκαλουν αυτον ³ αιτουμενοι χαριν κατα αυτου οπωσ μεταπεμφηται αυτον εις ιερουσαλημ ενεδραν ποιουντεσ ανελιν αυτον κατα την οδον ⁴ ο μεν ουν φηστοσ απεκριθη τηρεισθαι τον παυλον εν καισαρεια εαυτον δε μελλειν εν ταχει εκπορευεσθαι ⁵ οι ουν δυνατοι εν υμιν φησιν συγκαταβαντεσ ει τι εστιν εν τω ανδρι τουτω κατηγορειτωσαν αυτου ⁶ διατριψασ δε εν αυτοισ ημερασ πλειουσ η δεκα καταβασ εις καισαρειαν τη επαυριον καθισασ επι του βηματοσ εκελευσεν τον παυλον αχθηναι ⁷ παραγενομενου δε αυτου περιεστησαν οι απο ιεροσολυμων καταβεβηκοτεσ ιουδαιοι πολλα και βαρεα αιτιωματα φεροντεσ κατα του παυλου α ουκ ισχυον αποδειξει ⁸ απολογουμενου αυτου οτι ουτε εις τον νομον των ιουδαιων ουτε εις το ιερον ουτε εις καισαρα τι ημαρτον ⁹ ο φηστοσ δε τοισ ιουδαιοισ θελων χαριν καταθεσθαι αποκριθεισ τω παυλω ειπεν θελεισ εις ιεροσολυμα αναβασ εκει περι τουτων κρινεσθαι επ εμου ¹⁰ ειπεν δε ο παυλοσ επι του βηματοσ καισαροσ εστωσ εμιμ ου με δει κρινεσθαι ιουδαιουσ ουδεν ηδικησα ωσ και συ καλλονη επιγινωσκεισ ¹¹ ει μεν γαρ αδικω και αξιον θανατου πεπραχα τι ου παραιτουμαι το αποθανειν ει δε ουδεν εστιν ων ουτοι κατηγορουσιν μου ουδεισ με δυναται αυτοισ χαρισασθαι καισαρα επικαλουμαι ¹² τοτε ο φηστοσ συλλαλησασ μετα του συμβουλιου απεκριθη καισαρα επικεκλησαι επι καισαρα πορευση ¹³ ημερων δε διαγενομενων τινων αγριππασ ο βασιλευσ και βερνικη καθηνησαν εις καισαρειαν ασπασαμενοι τον φηστον ¹⁴ ωσ δε πλειουσ ημερασ διειτριβεν εκει ο φηστοσ τω βασιλει ανεθετο τα κατα τον παυλον λεγων ανηρ τισ εστιν καταλελειμμενοσ υπο φηλικουσ δεσμιουσ ¹⁵ περι ου γενομενου μου εις ιεροσολυμα ενεφανισαν οι αρχιερεισ και οι πρεσβυτεροι των ιουδαιων αιτουμενοι κατα αυτου δικην ¹⁶ προς ουσ απεκριθησ οτι ουκ εστιν εθουσ ρωμαιοισ χαριζεσθαι τινα ανθρωπον εις απωλειαν πριν η ο κατηγορουμενοσ κατα προσωπον εχοι τουσ κατηγορουσ τοπον τε απολογιασ λαβοι περι του εγκληματοσ ¹⁷ συνελθοντων ουν αυτων ενθαδε αναβολην μηδεμιασ ποιησαμενοσ τη εξησ καθισασ επι του βηματοσ εκελευσα αχθηναι τον ανδρα ¹⁸ περι ου σταθεντεσ οι κατηγοροι ουδεμιασ αιτιασ επεφερον ων υπενοουσ εγω ¹⁹ ζητηματα δε τινα περι της ιδιασ δεισιναιμονιασ ειχον προς αυτον και περι τινουσ ιησουσ τεθνηκοτουσ ον εφασκεν ο παυλοσ ζην ²⁰ απορουμενοσ δε εγω την περι τουτου ζητησιν ελεγον ει βουλοιτο πορευεσθαι εις ιερουσαλημ κακει κρινεσθαι περι τουτων ²¹ του δε παυλου επικαλεσαμενου τηρηθησιν

αυτον εις την του σεβαστου διαγνωσιν εκελευσα τηρεισθαι αυτον εωσ ου πεμψω αυτον προς καισαρα ²² αγριππασ δε προς τον φηστον εφη εβουλομην και αυτοσ του ανθρωπου ακουσαι ο δε αυριον φησιν ακουση αυτου ²³ τη ουν επαυριον ελθοντοσ του αγριππα και της βερνικησ μετα πολλησ φαντασιασ και εισελθοντων εισ το ακροατηριον συν τε τοισ χλιαρχοισ και ανδρασιν τοισ κατ εξοχην ουσιν της πολεωσ και κελευσαντοσ του φηστου ηχη ο παυλοσ ²⁴ και φησιν ο φηστοσ αγριππα βασιλευ και παντεσ οι συμπαροντεσ ημιν ανδρεσ θεωρειτε τουτον περι ου παν το πληθοσ των ιουδαιων ενετυχον μοι εν τε ιεροσολυμοισ και ενθαδε επιβωντεσ μη δειν ζην αυτον μηκετι ²⁵ εγω δε καταλαβομενοσ μηδεν αξιον θανατου αυτον πεπραχεναι και αυτου δε τουτου επικαλεσαμενου τον σεβαστον εκρινα πεμπειν αυτον ²⁶ περι ου ασφαλεσ τι γραψαι τω κυριω ουκ εχω διο προηγαγον αυτον εφ υμων και μαλιστα επι σου βασιλευ αγριππα οπωσ της ανακρισεωσ γενομενησ σχω τι γραψαι ²⁷ αλογον γαρ μοι δοκει πεμποντα δεσμιον μη και τασ κατ αυτου αιτιασ σημαναι

26

¹ αγριππασ δε προς τον παυλον εφη επιτρεπεται σοι υπερ σεαυτου λεγειν τοτε ο παυλοσ απελογειτο εκτεινας την χειρα ² περι παντων ων εγκαλουμαι υπο ιουδαιων βασιλευ αγριππα ηγημια εμαυτον μακαριον επι σου μελλων απολογεισθαι σημερον ³ μαλιστα γνωστην οντα σε παντων των κατα ιουδαιουσ ηθων τε και ζητηματων διο δεομαι σου μακροθυμοσ ακουσαι μου ⁴ την μεν ουν βιωσιν μου την εκ νεοτητοσ την απ αρχησ γενομενην εν τω εθνει μου εν ιεροσολυμοισ ισασιν παντεσ οι ιουδαιοι ⁵ προγινωσκοντεσ με ανωθεν εαν θελωσιν μαρτυρειν οτι κατα την ακριβεστατην αιρεσιν της ημετερασ θρησκειασ εξησα φαρισαιοσ ⁶ και νυν επ ελπιδι της προς τουσ πατερασ επαγγελιασ γενομενησ υπο του θεου εστηκα κρινομενοσ ⁷ εις ην το δωδεκαφυλον ημων εν εκτειναι νυκτα και ημεραν λατρευον ελπιζει καταντησαι περι ησ ελπιδοσ εγκαλουμαι βασιλευ αγριππα υπο ιουδαιων ⁸ τι απιστον κρινεται παρ υμιν ει ο θεοσ νεκρουσ εγειρει ⁹ εγω μεν ουν εδοξα εμαυτω προς το ονομα ιησου του ναζωραιου δειν πολλα εναντια πραξαι ¹⁰ ο και ποιησα εν ιεροσολυμοισ και πολλουσ των αγιων εγω φυλακαιοσ κατεκλεισα την παρα των αρχιερεων εξουσιαν λαβων αναιρουμενων τε αυτων κατηνεγκα ψηφον ¹¹ και κατα πασασ τασ συναγωγασ πολλακισ τιμωρων αυτουσ ηναγκαζον βλασφημειν περισσωσ τε εμμαινομενοσ αυτοισ εδιωκον εωσ και εισ τασ εξω πολεισ ¹² εν οισ και πορευομενοσ εισ την δαμασκον μετ εξουσιασ και επιτροπησ της παρα των αρχιερεων ¹³ ημερασ μεσησ κατα την οδον ειδον βασιλευ ουρανοθεν υπερ την λαμπροτητα του ηλιου περιλαμψαν με φωσ και τουσ συν εμοι πορευομενουσ ¹⁴ παντων δε καταπεσοντων ημων εισ την γην ηκουσα φωνην λαλουσαν προς με και λεγουσαν τη εβραιδι διαλεκτω σαουλ σαουλ τι με διωκεισ σκληρον σοι προς κεντρα λακτιζειν ¹⁵ εγω δε ειπον τισ ει κυριε ο δε ειπεν εγω ειμι ιησουσ ον συ διωκεισ ¹⁶ αλλα αναστηθι και στηθι επι τουσ ποδασ σου εισ τουτο γαρ ωφθην σοι προχειρισασθαι σε υπηρετην και μαρτυρα ων τε ειδεσ ων τε οφθησομαι σοι ¹⁷ εξαιρουμενοσ σε εκ του λαου και των εθνων εισ ουσ εγω σε αποστελλω ¹⁸ ανοιζεισ οφθαλμουσ αυτων του υποστρεψαι απο σκοτουσ εισ φωσ και της εξουσιασ του σατανα επι τον θεον του λαβειν αυτουσ αφεσιν αμαρτιων και κληρον εν τοισ ηγιασμενοισ πιστει τη εισ εμε ¹⁹ οθεν βασιλευ αγριππα ουκ εγενομην απειθησ τη ουρανωσ οπτασια ²⁰ αλλα τοισ εν δαμασκω πρωτων και ιεροσολυμοισ εισ πασαν τε την χωραν της ιουδαιασ και τοισ εθνεσιν απαγγελων μετανοειν και επιστρεφειν επι τον θεον αξια της μετανοιασ εργα πρασσοντασ ²¹ ενεκα τουτων οι ιουδαιοι με συλλαβομενοι εν τω ιερω επειρωντο διαχειρισασθαι ²² επικουριασ ουν τυχων της παρα του θεου αχρι της ημερασ ταυτησ εστηκα μαρτυρομενοσ μικρω τε και μεγαλω ουδεν εκτοσ λεγων ων τε οι προφηται ελαλησαν μελλοντων γινεσθαι και μωυσησ ²³ ει παθητοσ ο χριστοσ ει πρωτοσ εξ αναστασεωσ νεκρων φωσ μελλει καταγγελλειν τω λαω και τοισ εθνεσιν

24 ταυτα δε αυτου απολογουμενου ο φηστος μεγαλη τη φωνη εφη μαινη παυλε τα πολλα σε γραμματα εις μανιαν περιτρεπει 25 ο δε ου μαινομαι φησιν κρατιστε φηστε αλλα αληθειας και σωφροσυνης ρηματα αποφθεγγομαι 26 επισταται γαρ περι τούτων ο βασιλευς προς ον και παρρησιαζομενος λαλω λανθανειν γαρ αυτον τι τούτων ου πειθομαι ουδεν ου γαρ εν γωνια πεπραγμενον τουτο 27 πιστευεις βασιλευ αγριππα τοις προφηταις οίδα οτι πιστευεις 28 ο δε αγριππας προς τον παυλον εφη εν ολιγω με πειθεισ χριστιανον γενεσθαι 29 ο δε παυλος ειπεν ευζαιμην αν τω θεω και εν ολιγω και εν πολλω ου μονον σε αλλα και παντας τους ακουοντας μου σημερον γενεσθαι τοιουτους οποιος καγω ειμι παρεκτος των δεσμων τούτων 30 και ταυτα ειποντος αυτου ανεστη ο βασιλευς και ο ηγεμων η τε βερνικη και οι συγκαθημενοι αυτοις 31 και αναχωρησαντες ελαλουν προς αλληλους λεγοντες οτι ουδεν θανατου αξιον η δεσμων πρασσει ο ανθρωπος ουτος 32 αγριππας δε τω φηστω εφη απολελυσθαι εδυνατο ο ανθρωπος ουτος ει μη επεκεκλητο καισαρα

27

1 ως δε εκριθη του αποπλειν ημας εις την ιταλιαν παρεδιδου τον τε παυλον και τινας ετερουσ δεσμωτας εκατονταρχη ονοματι ιουλιω σπειρησ σεβαστησ 2 επιβαντες δε πλοιω αδραμυτινην μελλοντες πλειν τους κατα την ασιαν τοπουσ ανηχθημεν οντος συν ημιν αρισταρχου μακεδονος θεσσαλονικεωσ 3 τη τε ετερα κατηχημεν εις σιδωνα φιλανθρωπωσ τε ο ιουλιωσ τω παυλω χρησαμενοσ επετρεφεν προς τουσ φιλουσ πορευθεντα επιμελειασ τυχειν 4 κακειθεν αναχθεντες υπεπλευσαμεν την κυπρον δια το τουσ ανεμουσ εινα εναντιουσ 5 το τε πελαγοσ το κατα την κιλικιαν και παμφυλιαν διαπλευσαντες κατηλθομεν εις μυρα της λυκιασ 6 κακει ευρων ο εκατονταρχοσ πλοιον αλεξανδρινον πλεον εις την ιταλιαν ενεβιβασεν ημασ εις αυτο 7 εν ικαναισ δε ημεραισ βραδυπλοουντες και μολισ γενομενοι κατα την κνιδον μη προσεωντοσ ημασ του ανεμου υπεπλευσαμεν την κρητην κατα σαλμωνην 8 μολισ ην παραλεγομενοι αυτην ηλθομεν εις τοπον τινα καλουμενον καλουσ λιμενασ ω εγγυσ ην πολισ λασαια 9 ικανου δε χρονου διαγενομενου και οντοσ ηδη επισφαλουσ του πλοοσ δια το και την νηστειαν ηδη παρεληλυθεναι παρηνει ο παυλοσ 10 λεγων αυτοισ ανδρεσ θεωρω οτι μετα υβρεωσ και πολλησ ζημιασ ου μονον του φορτιου και του πλοιου αλλα και των ψυχων ημων μελλειν εσεσθαι τον πλουν 11 ο δε εκατονταρχησ τω κυβερνητη και τω ναυκληρω επειθετο μαλλον η τοισ υπο του παυλου λεγομενοισ 12 ανευθετο δε του λιμενοσ υπαρχοντοσ προς παραχειμασιαν οι πλειουσ εθεντο βουλην αναχθηναι κακειθεν ειπωσ δυναιντο καταντησαντες εις φοινικα παραχειμασαι λιμενα της κρητησ βλεποντα κατα λιβα και κατα χωρον 13 υποπνευσαντοσ δε νοτου δοξαντες της προθεσεωσ κεκρατηκεναι αραντες ασσοσ παρελεγοντο την κρητην 14 μετ ου πολυ δε εβαλεν κατ αυτησ ανεμοσ τυφωνικοσ ο καλουμενοσ ευροκλυδων 15 συναρπασθεντοσ δε του πλοιου και μη δυναμενου αντοφθαλμειν τω ανεμω επιδοντες εφερομεθα 16 νησιον δε τι υποδραγοντες καλουμενον κλαυδιην μολισ ισχυσαμεν περικρατεισ γενεσθαι της σκαφησ 17 ην αραντες βοηθειαισ εχρωντο υποζωννυντες το πλοιον φοβουμενοι τε μη εις την συρτην εκπεσωσιν χαλασαντες το σκευοσ ουτωσ εφεροντο 18 σφοδρωσ δε χειμαζομενων ημων τη εξησ εκβολην εποιοунτο 19 και τη τριτη αυτοχειρεσ την σκευην του πλοιου ερριψαμεν 20 μητε δε ηλιου μητε αστρων επιφαινοντων επι πλειονασ ημερασ χειμωνωσ τε ουκ ολιγω επικειμενον λοιπον περιηρειτο πασα ελπισ του σωζεσθαι ημασ 21 πολλησ δε αιτιασ υπαρχουσησ τοτε σταθεισ ο παυλοσ εν μεσω αυτων ειπεν εδει μεν ω ανδρεσ πειθαρχησαντασ μοι μη αναγεσθαι απο της κρητησ κερδησαι τε την υβριν ταυτην και την ζημιαν 22 και τα νυν παραινω υμασ ευθυμειν αποβολη γαρ ψυχησ ουδεμια εσται εξ υμων πλην του πλοιου 23 παρεστη γαρ μοι ταυτη τη νυκτι αγγελοσ του θεου ου ειμι ω και λατρευω 24 λεγων μη φοβου παυλε καισαρι σε δει παραστηναι και ιδου κεχαριστα

σοι ο θεος παντας τους πλεοντας μετα σου ²⁵ διο ευθυμειτε ανδρες πιστευω γαρ τω θεω οτι ουτως εσται καθ'ον τροπον λελαληται μοι ²⁶ εισ νησον δε τινα δει ημας εκπεσειν ²⁷ ως δε τεσσαρεσκαιδεκατη νυξ εγενετο διαφορομενων ημων εν τω αδρια κατα μεσον της νυκτος υπενουον οι ναυται προσαινει τινα αυτοις χωραν ²⁸ και βολισαντες ευρον οργυιας εικοσι βραχυ δε διαστησαντες και παλιν βολισαντες ευρον οργυιας δεκαπεντε ²⁹ φοβουμενοι τε μηπως εισ τραχειο τοπουσ εκπεσωμεν εκ πρυμνης ριψαντες αγκυρας τεσσαρα ηυχοντο ημεραν γενεσθαι ³⁰ των δε ναυτων ζητουτων φυγειν εκ του πλοιου και χαλασαντων την σκαφην εισ την θαλασσαν προφασει ως εκ πρωρας μελλοντων αγκυρας εκτεινειν ³¹ ειπεν ο παυλος τω εκατονταρχη και τοις στρατιωταισ εαν μη ουτοι μεινωσιν εν τω πλοιω υμεισ σωθηναι ου δυνασθε ³² τοτε οι στρατιωται απεκοψαν τα σχοινια της σκαφησ και ειασαν αυτην εκπεσειν ³³ αχρι δε ου ημελλον ημερα γινεσθαι παρεκαλει ο παυλος απαντας μεταλαβειν τροφησ λεγων τεσσαρεσκαιδεκατην σημερον ημεραν προσδοκωντες ασιτοι διατελειτε μηδεν προσλαβομενοι ³⁴ διο παρακαλω υμασ προσλαβειν τροφησ τουτου γαρ πρωσ της υμετερας σωτηριασ υπαρχει ουδενουσ γαρ υμων θριξ εκ της κεφαλησ πεσειται ³⁵ ειπων δε ταυτα και λαβων αρτον ευχαριστησεν τω θεω ενωπιον παντων και κλασασ ηρξατο εσθιειν ³⁶ ευθυμοι δε γενομενοι παντες και αυτοι προσελαβοντο τροφησ ³⁷ ημεν δε εν τω πλοιω αι πασαι ψυχαι διακοσαι εβδομηκοντα εξ ³⁸ κορεσθεντες δε της τροφησ εκουφιζον το πλοιοεν εκβαλλομενοι τον σιτον εισ την θαλασσαν ³⁹ οτε δε ημερα εγενετο την γην ουκ επεγινωσκον κολπον δε τινα κατενουον χλονα αιγιαλον εισ ον εβουλευσαντο ει δυνατον εξωσαι το πλοιοεν ⁴⁰ και τασ αγκυρας περιελοντες ειων εισ την θαλασσαν αμα ανεντες τασ ζευκτηριασ των πηδαλιων και επαραντες τον αρτεμονα τη πνεουση κατειχον εισ τον αιγιαλον ⁴¹ περιπεσοντες δε εισ τοπον διθαλασσον επωκειλαν την ναυν και η μεν πρωρα ερεισασα εμεινεν ασαλευτος η δε πρυμνα ελυετο υπο της βιασ των κυματων ⁴² των δε στρατιωτων βουλη εγενετο ινα τουσ δεσμωτασ αποκτεινωσιν μη τισ εκκολυμβησασ διαφυγη ⁴³ ο δε εκατονταρχοσ βουλομενοσ διασωσασ τον παυλον εκωλυσεν αυτοουσ του βουληματοσ εκελευσεν τε τουσ δυναμενοουσ κολυμβαν απορριψαντασ πρωτουσ επι την γην εξειαν ⁴⁴ και τουσ λοιπουουσ οσ μεν επι σανισιν οουσ δε επι τινων των απο του πλοιου και ουτως εγενετο παντασ διασωθηναι επι την γην

28

¹ και διασωθεντες τοτε επεγνωσαν οτι μελιτη η νησοσ καλειται ² οι δε βαρβαροι παρειχον ου την τυχουσαν φιλανθρωπιαν ημιν αναψαντες γαρ πυραν προσελαβοντο παντασ ημασ δια τον νετον τον εφεστωτα και δια το ψυχουσ ³ συστρεψαντοσ δε του παυλου φρυγανων πληθοσ και επιθεντοσ επι την πυραν εχιδνα εκ της θερμησ διεξελθουσα καθηψεν της χειροσ αυτοσ ⁴ ως δε ειδον οι βαρβαροι κρεμαμενον το θηριοεν εκ της χειροσ αυτοσ ελεγον προς αλληλουσ παντωσ φονευσ εστιν ο ανθρωποσ ουτοσ ον διασωθηνα εκ της θαλασσησ η δικη ζην ουκ ειασεν ⁵ ο μεν ουν αποτιναξασ το θηριοεν εισ το πυρ επαθεν ουδεν κακον ⁶ οι δε προσεδοκων αυτον μελλειν πιμπρασθαι η καταπιπτειν αφνω νεκρον επι πολυ δε αυτων προσδοκωντων και θεωρωντων μηδεν αποτον εισ αυτον γινομενον μεταβαλλομενοι ελεγον θεον αυτον ειναι ⁷ εν δε τοις περι τον τοπον εκεινον υπηρχεν χωρια τω πρωτω της νησου ονοματι ποπλιω οσ αναδεξαμενοσ ημασ τρεισ ημερασ φιλοφρονωσ εξεισεν ⁸ εγενετο δε τον πατερα του ποπλιου πυρετοισ και δυσεντερια συνεχομενον κατακεισθαι προς ον ο παυλοσ εισελθων και προσευξαμενοσ επιθεισ τασ χειρασ αυτω ιασατο αυτον ⁹ τουτου ουν γενομενου και οι λοιποι οι εχοντες ασθενειασ εν τη νησω προσηρχοντο και εθεραπευοντο ¹⁰ οι και πολλαισ τιμαισ ετιμησαν ημασ και αναγομενοισ επεθεντο τα προς την χρειαν ¹¹ μετα δε τρεισ μηνασ ηχθημεν εν πλοιω παρακεχειμακοτι εν τη νησω αλεξανδρινω παρασημω διοσκούροισ ¹² και καταχθεντες εισ συρακουσασ επεμειναμεν ημερασ τρεισ ¹³ οθεν περιελθοντες

κατηντησαμεν εις ρηγιον και μετα μιαν ημεραν επιγενομενου νοτου δευτεрайοι ηλθομεν εις ποτιολουσ ¹⁴ ου ευροντες αδελφους παρεκληθημεν επ αυτοις επιμειναι ημερας επτα και ουτως εις την ρωμην ηλθομεν ¹⁵ κακειθεν οι αδελφοι ακουσαντες τα περι ημων εξηλθον εις απαντησιν ημιν αχρι αππιου φορου και τριων ταβερνων ους ιδων ο παυλος ευχαριστησας τω θεω ελαβεν θαρσος ¹⁶ οτε δε ηλθομεν εις ρωμην ο εκατονταρχος παρεδωκεν τους δεσμιους τω στρατοπεδαρχη τω δε παυλω επετραπη μεινεν καθ εαυτον συν τω φυλασσοντι αυτον στρατιωτη ¹⁷ εγενετο δε μετα ημερας τρεις συγκαλεσασθαι τον παυλον τους οντας των ιουδαιων πρωτους συνελθοντων δε αυτων ελεγεν προς αυτοους ανδρες αδελφοι εγω ουδεν εναντιον ποιησας τω λαω η τοις εθεσιν τοις πατρωσις δεσμιος εξ ιεροσολυμων παρεδοθην εις τας χειρας των ρωμαιων ¹⁸ οιτινες ανακριναντες με εβουλοντο απολυσαι δια το μηδεμιαν αιτιαν θανατου υπαρχειν εν εμοι ¹⁹ αντιλεγοντων δε των ιουδαιων ηναγκασθην επικαλεσασθαι καισαρα ουχ ως του εθνους μου εχων τι κατηγορησαι ²⁰ δια ταυτην ουν την αιτιαν παρεκαλεσα υμας ιδειν και προσλαλησαι ενεκεν γαρ της ελπιδος του ισραηλ την αλυσιν ταυτην περικειμαι ²¹ οι δε προς αυτον ειπον ημεις ουτε γραμματα περι σου εδεξαμεθα απο της ιουδαιας ουτε παραγενομενος τις των αδελφων απηγγειλεν η ελαλησεν τι περι σου πονηρον ²² αξιουμεν δε παρα σου ακουσαι α φρονεις περι μεν γαρ της αιρεσεως ταυτης γνωστον εστιν ημιν οτι πανταχου αντιλεγεται ²³ ταξαμενοι δε αυτω ημεραν ηκον προς αυτον εις την ξενιαν πλειονες οιοι εξετιθετο διαμαρτυρομενος την βασιλειαν του θεου πειθων τε αυτοους τα περι του ιησου απο τε του νομου μωυσεως και των προφητων απο πρωι εως εσπερας ²⁴ και οι μεν επειθοντο τοις λεγομενοις οι δε ηπιστουν ²⁵ ασυμφωνοι δε οντες προς αλληλους απελυοντο ειποντος του παυλου ρημα εν οτι καλως το πνευμα το αγιον ελαλησεν δια ησαιου του προφητου προς τους πατερας ημων ²⁶ λεγον πορευθητι προς τον λαον τουτον και ειπον ακοη ακουσετε και ου μη συνητε και βλεποντες βλεψετε και ου μη ιδητε ²⁷ επαχυνθη γαρ η καρδια του λαου τουτου και τοις ωσιν βαρεως ηκουσαν και τους οφθαλμους αυτων εκαμμυσαν μηποτε ιδωσιν τοιοσ οφθαλμοιοι και τοιοσ ωσιν ακουσωσιν και τη καρδια συνωσιν και επιστρεψωσιν και ιασομαι αυτοους ²⁸ γνωστον ουν εστω υμιν οτι τοιοσ εθνεσιν απεσταλη το σωτηριον του θεου αυτοι και ακουσονται ²⁹ και ταυτα αυτου ειποντος απηλθον οι ιουδαιοι πολλην εχοντες εν εαυτοις συζητησιν ³⁰ εμεινεν δε ο παυλος διετιαν ολην εν ιδιω μισθωματι και απεδεχετο παντας τους εισπορευομενους προς αυτον ³¹ κηρυσσων την βασιλειαν του θεου και διδασκων τα περι του κυριου ιησου χριστου μετα πασης παρησιας ακωλυτως

ΠΡΟΣ ΡΩΜΑΙΟΥΣ

¹ παυλος δουλος ιησου χριστου κλητος αποστολος αφωρισμενος εις ευαγγελιον θεου
² ο προεπηγγειλατο δια των προφητων αυτου εν γραφαις αγιαις ³ περι του υιου αυτου του γενομενου εκ σπερματος δαυιδ κατα σαρκα ⁴ του ορισθεντος υιου θεου εν δυναμει κατα πνευμα αγιωσυνης εξ αναστασεωσ νεκρων ιησου χριστου του κυριου ημων ⁵ δι ου ελαβομεν χαριν και αποστολην εις υπακοην πιστεωσ εν πασιν τοις εθνεσιν υπερ του ονοματος αυτου ⁶ εν οισ εστε και υμεις κλητοι ιησου χριστου ⁷ πασιν τοις ουσιν εν ρωμη αγαπητοις θεου κλητοις αγιοις χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατροσ ημων και κυριου ιησου χριστου ⁸ πρωτων μεν ευχαριστω τω θεω μου δια ιησου χριστου υπερ παντων υμων οτι η πιστις υμων καταγγελλεται εν ολω τω κοσμω ⁹ μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ω λατρευω εν τω πνευματι μου εν τω ευαγγελιω του υιου αυτου ωσ αδιαλειπτωσ μνειαν υμων ποιουμαι ¹⁰ παντοτε επι των προσευχων μου δεομενοσ ειπωσ ηδη ποτε ευοδωθησομαι εν τω θεληματι του θεου ελθειν προς υμασ ¹¹ επιποθω γαρ ιδειν υμασ ινα τι μεταδω χαρισμα υμιν πνευματικον εις το στηριχθηναι υμασ ¹² τουτο δε εστιν συμπαρακληθηναι εν υμιν δια τησ εν αλληλοισ πιστεωσ υμων τε και εμου ¹³ ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι πολλακισ προεθεμην ελθειν προς υμασ και εκωλυθην αχρι του δευρο ινα τινα καρπον σχω και εν υμιν καθωσ και εν τοισ λοιποισ εθνεσιν ¹⁴ ελλησιν τε και βαρβαροισ σοφοισ τε και ανοητοισ οφειλετησ ειμι ¹⁵ ουτωσ το κατ εμε προθυμον και υμιν τοισ εν ρωμη ευαγγελισασθαι ¹⁶ ου γαρ επαισχυνομαι το ευαγγελιον του χριστου δυναμισ γαρ θεου εστιν εις σωτηριαν παντι τω πιστευοντι ιουδαιω τε πρωτον και ελληνι ¹⁷ δικαιοσυνη γαρ θεου εν αυτω αποκαλυπτεται εκ πιστεωσ εις πιστιν καθωσ γεγραπται ο δε δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται ¹⁸ αποκαλυπτεται γαρ οργη θεου απ ουρανου επι πασαν ασεβειαν και αδικιαν ανθρωπων των την αληθειαν εν αδικια κατεχοντων ¹⁹ διοτι το γνωστον του θεου φανερον εστιν εν αυτοισ ο γαρ θεοσ αυτοισ εφανερωσεν ²⁰ τα γαρ αορατα αυτου απο κτισεωσ κοσμου τοισ ποιημασιν νοουμενα καθοραται η τε αιδιοσ αυτου δυναμισ και θειοτησ εις το ειναι αυτοουσ αναπολογητουσ ²¹ διοτι γνοντεσ τον θεον ουχ ωσ θεον εδοξασαν η ευχαριστησαν αλλ εματαιωθησαν εν τοισ διαλογισμοισ αυτων και εσκοτισθη η ασυνετοσ αυτων καρδια ²² φασκοντεσ ειναι σοφοι εμωρανθησαν ²³ και ηλλαξαν την δοξαν του αφαρτου θεου εν ομοιωματι εικονοσ φθαρτου ανθρωπου και πετεινων και τετραποδων και ερπετων ²⁴ διο και παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εν ταισ επιθυμιαισ των καρδιων αυτων εις ακαθαρσιαν του ατιμαζεσθαι τα σωματα αυτων εν εαυτοισ ²⁵ οιτινεσ μετηλλαξαν την αληθειαν του θεου εν τω ψευδει και εσεβασθησαν και ελατρευσαν τη κτισει παρα τον κτισαντα οσ εστιν ευλογητοσ εις τουσ αιωνασ αμην ²⁶ δια τουτο παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εις παθη ατιμιασ αι τε γαρ θηλειαι αυτων μετηλλαξαν την φυσικην χρησιν εις την παρα φυσιν ²⁷ ομοιωσ τε και οι αρρενεσ αφεντεσ την φυσικην χρησιν τησ θηλειασ εξεκαυθησαν εν τη ορεξει αυτων εις αλληλουσ αρσενεσ εν αρσενσιν την ασχημοσυνην κατεργαζομενοι και την αντιμισθιαν ην εδει τησ πλανησ αυτων εν εαυτοισ απολαμβανοντεσ ²⁸ και καθωσ ουκ εδοκιμασαν τον θεον εχειν εν επιγνωσει παρεδωκεν αυτοουσ ο θεοσ εις αδοκιμον νουν ποιειν τα μη καθηγοντα ²⁹ πεπληρωμενουσ παση αδικια πορνεια πονηρια πλεονεξια κακια μεστουσ φθονου φονου εριδοσ δολουσ κακοηθειασ ψιθυριστασ ³⁰ καταλαλουσ θεοστυγειασ υβριστασ υπερηφανουσ αλαζονασ εφευρετασ κακων γονευσιν απειθεισ ³¹ ασυνετουσ ασυνθετουσ αστοργουσ ασπονδουσ ανελεημονασ ³² οιτινεσ το δικαιομα του θεου επιγνοντεσ οτι οι τα τοιαυτα πρασσοντεσ αξιοι θανατου εισιν ου μονον αυτα ποιουσιν αλλα και συνευδοκουσιν τοισ πρασσοουσιν

2

¹διο αναπολογητος ει ω ανθρωπε πασ ο κρινων εν ω γαρ κρινεις τον ετερον σεαυτον κατακρινεις τα γαρ αυτα πρασσεισ ο κρινων ²οιδαμεν δε οτι το κριμα του θεου εστιν κατα αληθειαν επι τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας ³λογιζη δε τουτο ω ανθρωπε ο κρινων τουσ τα τοιαυτα πρασσοντας και ποιων αυτα οτι συ εκφευξη το κριμα του θεου ⁴η του πλουτου της χρηστοτητος αυτου και της ανοχησ και της μακροθυμιασ καταφρονεισ αγνων οτι το χρηστον του θεου εισ μετανοιαν σε αγει ⁵κατα δε την σκληροτητα σου και αμετανοητον καρδιαν θησαυριζεισ σεαυτω οργην εν ημερα οργησ και αποκαλυψεωσ και δικαιοκρισιασ του θεου ⁶οσ αποδωσει εκαστω κατα τα εργα αυτου ⁷τοισ μεν καθ υπομονην εργου αγαθου δοξαν και τιμην και αφθαρσιαν ζητουσιν ζωην αιωνιον ⁸τοισ δε εξ εριθειασ και απειθουσιν μεν τη αληθεια πειθομενοισ δε τη αδικια θυμοσ και οργη ⁹θλιψισ και στενοχωρια επι πασαν ψυχην ανθρωπου του κατεργαζομενου το κακον ιουδαιου τε πρωτων και ελληνοσ ¹⁰δοξα δε και τιμη και ειρηνη παντι τω εργαζομενω το αγαθον ιουδαιω τε πρωτων και ελληνι ¹¹ου γαρ εστιν προσωποληψια παρα τω θεω ¹²οσοι γαρ ανομωσ ημαρτον ανομωσ και απολουνται και οσοι εν νομω ημαρτον δια νομου κριθησονται ¹³ου γαρ οι ακροαται του νομου δικαιοι παρα τω θεω αλλ οι ποιηται του νομου δικαιοθησονται ¹⁴οταν γαρ εθνη τα μη νομον εχοντα φυσει τα του νομου ποιη ουτοι νομον μη εχοντεσ εαυτοισ εισιν νομοσ ¹⁵οιτινεσ ενδεικνυνται το εργον του νομου γραπτον εν ταισ καρδιαισ αυτων συμμαρτυρουσησ αυτων της συνειδησεωσ και μεταξυ αλληλων των λογισμων κατηγορουντων η και απολογουμενων ¹⁶εν ημερα οτε κρινει ο θεοσ τα κρυπτα των ανθρωπων κατα το ευαγγελιον μου δια ιησου χριστου ¹⁷ιδε συ ιουδαιοσ επονομαζη και επαναπαυη τω νομω και καυχασαι εν θεω ¹⁸και γινωσκεισ το θελημα και δοκιμαζεισ τα διαφεροντα κατηχουμενοσ εκ του νομου ¹⁹πεποιθασ τε σεαυτον οδηγον ειναι τυφλων φωσ των εν σκοτει ²⁰παιδευτην αφρονων διδασκαλον νηπιων εχοντα την μορφωσιν της γνωσεωσ και της αληθειασ εν τω νομω ²¹ο ουν διδασκων ετερον σεαυτον ου διδασκεισ ο κηρυστων μη κλεπτειν κλεπτεισ ²²ο λεγων μη μοιχευειν μοιχευεισ ο βδελυσσομενοσ τα ειδωλα ιεροσυλεισ ²³οσ εν νομω καυχασαι δια της παραβασεωσ του νομου τον θεον ατιμαζεισ ²⁴το γαρ ονομα του θεου δι υμασ βλασφημειται εν τοισ εθνεσιν καθωσ γεγραπται ²⁵περιτομη μεν γαρ ωφελει εαν νομον πρασσησ εαν δε παραβατησ νομου ησ η περιτομη σου ακροβυστια γεγονεν ²⁶εαν ουν η ακροβυστια τα δικαιωματα του νομου φυλασση ουχι η ακροβυστια αυτου εισ περιτομην λογισθησεται ²⁷και κρινει η εκ φυσεωσ ακροβυστια τον νομον τελουσα σε τον δια γραμματοσ και περιτομησ παραβατην νομου ²⁸ου γαρ ο εν τω φανερω ιουδαιοσ εστιν ουδε η εν τω φανερω εν σαρκι περιτομη ²⁹αλλ ο εν τω κρυπτω ιουδαιοσ και περιτομη καρδιασ εν πνευματι ου γραμματι ου ο επαινοσ ουκ εξ ανθρωπων αλλ εκ του θεου

3

¹τι ουν το περισσον του ιουδαιου η τισ η ωφελεια της περιτομησ ²πολυ κατα παντα τροπον πρωτων μεν γαρ οτι επιστευθησαν τα λογια του θεου ³τι γαρ ει ηπιστησαν τινεσ μη η απιστια αυτων την πιστιν του θεου καταργησει ⁴μη γενοιτο γινεσθω δε ο θεοσ αληθησ πασ δε ανθρωποσ ψευστησ καθωσ γεγραπται οπωσ αν δικαιωθησ εν τοισ λογοισ σου και νικησησ εν τω κρινεσθαι σε ⁵ει δε η αδικια ημων θεου δικαιοσυνην συνιστησιν τι ερουμεν μη αδικοσ ο θεοσ ο επιφερων την οργην κατα ανθρωπων λεγω ⁶μη γενοιτο επει πωσ κρινει ο θεοσ τον κοσμον ⁷ει γαρ η αληθεια του θεου εν τω εμω ψευσματι επερισσευσεν εισ την δοξαν αυτου τι ετι καγω ωσ αμαρτωλοσ κρινομαι ⁸και μη καθωσ βλασφημουμεθα και καθωσ φασιν τινεσ ημασ λεγειν οτι ποιησωμεν τα κακα ινα ελθη τα αγαθα ων το κριμα ενδικον εστιν ⁹τι ουν προεχομεθα ου παντωσ προητιασαμεθα γαρ ιουδαιουσ τε και ελληνασ παντασ υφ αμαρτιαν ειναι ¹⁰καθωσ γεγραπται οτι ουκ εστιν

δικαιος ουδε εις ¹¹ ουκ εστιν ο συνιων ουκ εστιν ο εκζητων τον θεον ¹² παντες εξεκλιναν αμα ηχρειωθησαν ουκ εστιν ποιων χρηστοτητα ουκ εστιν εως ενος ¹³ ταφος ανεωγμενος ο λαρυγξ αυτων ταισ γλωσσαισ αυτων εδολιουσαν ιοσ ασπιδων υπο τα χειλη αυτων ¹⁴ ων το στομα αρασ και πικριασ γεμει ¹⁵ οξεισ οι ποδεσ αυτων εκχει αιμα ¹⁶ συντριμμα και ταλαιπωρια εν ταισ οδοισ αυτων ¹⁷ και οδον ειρηνησ ουκ εγνωσαν ¹⁸ ουκ εστιν φοβος θεου απεναντι των οφθαλμων αυτων ¹⁹ οίδαμεν δε οτι οσα ο νομος λεγει τοισ εν τω νομω λαλει ινα παν στομα φραγη και υποδικος γενηται πασ ο κοσμος τω θεω ²⁰ διοτι εξ εργων νομου ου δικαιωθησεται πασα σαρξ ενωπιον αυτου δια γαρ νομου επιγνωσισ αμαρτιασ ²¹ νυνι δε χωρισ νομου δικαιοσυνη θεου πεφανερωται μαρτυρουμενη υπο του νομου και των προφητων ²² δικαιοσυνη δε θεου δια πιστεωσ ιησου χριστου εισ παντασ και επι παντασ τουσ πιστευοντασ ου γαρ εστιν διαστολη ²³ παντεσ γαρ ημαρτον και υστερουνται τησ δοξησ του θεου ²⁴ δικαιουμενοι δωρεαν τη αυτου χαριτι δια τησ απολυτρωσεωσ τησ εν χριστω ιησου ²⁵ ον προεθετο ο θεοσ ιλαστηριον δια τησ πιστεωσ εν τω αυτου αιματι εισ ενδειξει τησ δικαιοσυνησ αυτου δια την εργαζομενω πιστευοντων αμαρτηματων ²⁶ εν τη ανοχη του θεου προς ενδειξει τησ δικαιοσυνησ αυτου εν τω νυν καιρω εισ το ειναι αυτον δικαιον και δικαιουντα τον εκ πιστεωσ ιησου ²⁷ που ουν η καυχησισ εξεκλεισθη δια ποιου νομου των εργων ουχι αλλα δια νομου πιστεωσ ²⁸ λογιζομεθα ουν πιστει δικαιοσθαι ανθρωπον χωρισ εργων νομου ²⁹ η ιουδαιων ο θεοσ μονον ουχι δε και εθνων ναι και εθνων ³⁰ επειτερ εισ ο θεοσ οσ δικαιωσει περιτομην εκ πιστεωσ και ακροβυστιαν δια τησ πιστεωσ ³¹ νομον ουν καταργουμεν δια τησ πιστεωσ μη γενοιτο αλλα νομον ιστωμεν

4

¹ τι ουν ερουμεν αβρααμ τον πατερα ημων ευρηκεναι κατα σαρκα ² ει γαρ αβρααμ εξ εργων εδικαιωθη χειρι καυχημα αλλ ου προς τον θεον ³ τι γαρ η γραφη λεγει επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ⁴ τω δε εργαζομενω ο μισθοσ ου λογιζεται κατα χαριν αλλα κατα οφειλημα ⁵ τω δε μη εργαζομενω πιστευοντι δε επι τον δικαιουντα τον ασεβη λογιζεται η πιστισ αυτου εισ δικαιοσυνην ⁶ καθαπερ και δαυιδ λεγει τον μακαρισμον του ανθρωπου ω ο θεοσ λογιζεται δικαιοσυνην χωρισ εργων ⁷ μακαριοι ων αφεθησαν αι ανομιαι και ων επεκαλυφθησαν αι αμαρτια ⁸ μακαριοσ ανηρω ου μη λογισθαι κυριοσ αμαρτιαν ⁹ ο μακαρισμοσ ουν ουτοσ επι την περιτομην η και επι την ακροβυστιαν λεγομεν γαρ οτι ελογισθη τω αβρααμ η πιστισ εισ δικαιοσυνην ¹⁰ πωσ ουν ελογισθη εν περιτομη οντι η εν ακροβυστια ουκ εν περιτομη αλλ εν ακροβυστια ¹¹ και σημειον ελαβεν περιτομησ σφραγιδα τησ δικαιοσυνησ τησ πιστεωσ τησ εν τη ακροβυστια εισ το ειναι αυτον πατερα παντων των πιστευοντων δι ακροβυστιασ εισ το λογισθηναι και αυτοισ την δικαιοσυνην ¹² και πατερα περιτομησ τοισ ουκ εκ περιτομησ μονον αλλα και τοισ στοιχουσιν τοισ ιχνεσιν τησ πιστεωσ τησ εν τη ακροβυστια του πατροσ ημων αβρααμ ¹³ ου γαρ δια νομου η επαγγελια τω αβρααμ η τω σπερματι αυτου του κληρονομον αυτον ειναι του κοσμου αλλα δια δικαιοσυνησ πιστεωσ ¹⁴ ει γαρ οι εκ νομου κληρονομοι κεκενωται η πιστισ και καθηρηται η επαγγελια ¹⁵ ο γαρ νομοσ οργην κατεργαζεται ου γαρ ουκ εστιν νομοσ ουδε παραβασισ ¹⁶ δια τουτο εκ πιστεωσ ινα κατα χαριν εισ το ειναι βεβαιαν την επαγγελιαν παντι τω σπερματι ου τω εκ του νομου μονον αλλα και τω εκ πιστεωσ αβρααμ οσ εστιν πατηρ παντων ημων ¹⁷ καθωσ γεγραπται οτι πατερα πολλων εθνων τεθεικα σε κατεναντι ου επιστευσεν θεου του ζωοποιουντοσ τουσ νεκρουσ και καλουντοσ τα μη οντα ωσ οντα ¹⁸ οσ παρ ελπιδα επ ελπιδι επιστευσεν εισ το γενεσθαι αυτον πατερα πολλων εθνων κατα το ειρημενον ουτωσ εσται το σπερμα σου ¹⁹ και μη ασθηνησασ τη πιστει ου κατενοησεν το εαυτου σωμα ηδη νενεκρωμενον εκατονταετησ που υπαρχων και την νεκρωσιν τησ μητρασ σαρρασ ²⁰ εισ δε την επαγγελιαν του θεου ου διεκριθη τη απιστια αλλ ενεδυναμωθη τη πιστει δουσ

δοξαν τω θεω ²¹ και πληροφορηθεις οτι ο επηγγελται δυνατος εστιν και ποιησαι ²² διο και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην ²³ ουκ εγραφη δε δι αυτον μονον οτι ελογισθη αυτω ²⁴ αλλα και δι ημας οισ μελλει λογιζεσθαι τοις πιστευουσιν επι τον χειραντα ιησουν τον κυριον ημων εκ νεκρων ²⁵ ος παρεδοθη δια τα παραπτωματα ημων και ηγερθη δια την δικαιοσιν ημων

5

¹ δικαιοθεντες ουν εκ πιστεωσ ειρηνην εχομεν προς τον θεον δια του κυριου ημων ιησου χριστου ² δι ου και την προσαγωγην εσηκαμεν τη πιστει εισ την χαριν ταυτην εν η εστηκαμεν και καυχουμεθα επ ελπιδι της δοξης του θεου ³ ου μονον δε αλλα και καυχουμεθα εν ταισ θλιψεσιν ειδοτες οτι η θλιψις υπομονην κατεργαζεται ⁴ η δε υπομονη δοκιμην η δε δοκιμη ελπιδα ⁵ η δε ελπις ου καταισχυνει οτι η αγαπη του θεου εκκεχυται εν ταισ καρδιαισ ημων δια πνευματος αγιου του δοθεντος ημιν ⁶ ετι γαρ χριστος οντων ημων ασθενων κατα καιρον υπερ ασθενων απεθανεν ⁷ μολις γαρ υπερ δικαιου τισ αποθανειται υπερ γαρ του αγαθου ταχα τισ και τολμα αποθανειν ⁸ συνιστησιν δε την εαυτου αγαπην εισ ημας ο θεος οτι ετι αμαρτων οντων ημων χριστος υπερ ημων απεθανεν ⁹ πολλω ουν μαλλον δικαιοθεντες νυν εν τω αιματι αυτου σωθησομεθα δι αυτου απο της οργης ¹⁰ ει γαρ εχθροι οντες κατηλλαγημεν τω θεω δια του θανατου του υιου αυτου πολλω μαλλον καταλλαγεντες σωθησομεθα εν τη ζωη αυτου ¹¹ ου μονον δε αλλα και καυχουμενοι εν τω θεω δια του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου νυν την καταλλαγην ελαβομεν ¹² δια τουτο ωπερ δι ενος ανθρωπου η αμαρτια εισ τον κοσμον εισηλθεν και δια της αμαρτιας ο θανατος και ουτως εισ παντας ανθρωπους ο θανατος διηλθεν εφ ω παντες ημαρτον ¹³ αχρι γαρ νομου αμαρτια ην εν κοσμω αμαρτια δε ουκ ελλογειται μη οντος νομου ¹⁴ αλλ εβασιλευσεν ο θανατος απο αδαμ μεχρι μωυσεωσ και επι τοις μη αμαρτησαντας επι τω ομοιωματι της παραβασεωσ αδαμ οσ εστιν τυπος του μελλοντος ¹⁵ αλλ ουχ ωσ το παραπτωμα ουτως και το χαρισμα ει γαρ τω του ενος παραπτωματι οι πολλοι απεθανον πολλω μαλλον η χαρις του θεου και η δωρεα εν χαριτι τη του ενος ανθρωπου ιησου χριστου εισ τους πολλους επερισσευσεν ¹⁶ και ουχ ωσ δι ενος αμαρτησαντος το δωρημα το μεν γαρ κριμα εξ ενος εισ κατακριμα το δε χαρισμα εκ πολλων παραπτωμων εισ δικαιομα ¹⁷ ει γαρ τω του ενος παραπτωματι ο θανατος εβασιλευσεν δια του ενος πολλω μαλλον οι την περισσειαν της χαριτος και της δωρεασ της δικαιοσυνης λαμβανοντες εν ζωη βασιλευσουσιν δια του ενος ιησου χριστου ¹⁸ αρα ουν ωσ δι ενος παραπτωματος εισ παντας ανθρωπους εισ κατακριμα ουτως και δι ενος δικαιοματος εισ παντας ανθρωπους εισ δικαιοσιν ζωης ¹⁹ ωπερ γαρ δια της παρακοης του ενος ανθρωπου αμαρτωλοι κατεσταθησαν οι πολλοι ουτως και δια της υπακοης του ενος δικαιοι κατασταθησονται οι πολλοι ²⁰ νομος δε παρεισηλθεν ινα πλεοναση το παραπτωμα ου δε επλεονασεν η αμαρτια υπερεπερισσευσεν η χαρις ²¹ ινα ωπερ εβασιλευσεν η αμαρτια εν τω θανατω ουτως και η χαρις βασιλευση δια δικαιοσυνης εισ ζων αιωνιον δια ιησου χριστου του κυριου ημων

6

¹ τι ουν ερουμεν επιμενομεν τη αμαρτια ινα η χαρις πλεοναση ² μη γενοιτο οιτινες απεθανομεν τη αμαρτια πωσ ετι ζησομεν εν αυτη ³ η αγνοειτε οτι οσοι εβαπτισθημεν εισ χριστον ιησουν εισ τον θανατον αυτου εβαπτισθημεν ⁴ συνεταφημεν ουν αυτω δια του βαπτισματος εισ τον θανατον ινα ωπερ ηγερθη χριστος εκ νεκρων δια της δοξης του πατροσ ουτως και ημεισ εν καινοτητι ζωης περιπατησωμεν ⁵ ει γαρ συμφυτοι γεγοναμεν τω ομοιωματι του θανατου αυτου αλλα και της αναστασεωσ εσομεθα ⁶ τουτο γινωσκοντες οτι ο παλαιος ημων ανθρωπος συνεσταυρωθη ινα καταργηθη το σωμα της αμαρτιας του μηκετι δουλευειν ημας τη αμαρτια ⁷ ο γαρ αποθανων δεδικαιωται

απο της αμαρτίας ⁸ ει δε απεθανομεν συν χριστω πιστευομεν οτι και συζησομεν αυτω ⁹ ειδοτες οτι χριστος εγερθεισ εκ νεκρων ουκετι αποθνησκει θανατος αυτου ουκετι κυριευει ¹⁰ ο γαρ απεθανεν τη αμαρτια απεθανεν εφραπαξ ο δε ζη ζη τω θεω ¹¹ ουτως και υμεις λογιζεσθε εαυτους νεκρους μεν ειναι τη αμαρτια ζωντας δε τω θεω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹² μη ουν βασιλευετω η αμαρτια εν τω θνητω υμων σωματι εισ το υπακουειν αυτη εν ταις επιθυμιας αυτου ¹³ μηδε παριστανετε τα μελη υμων οπλα αδικιας τη αμαρτια αλλα παραστησατε εαυτους τω θεω ως εκ νεκρων ζωντας και τα μελη υμων οπλα δικαιοσυνης τω θεω ¹⁴ αμαρτια γαρ υμων ου κυριευσει ου γαρ εστε υπο νομον αλλ υπο χαριν ¹⁵ τι ουν αμαρτησομεν οτι ουκ εσμεν υπο νομον αλλ υπο χαριν μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ω παριστανετε εαυτους δουλους εισ υπακοην δουλοι εστε ω υπακουετε ητοι αμαρτιας εισ θανατον η υπακοης εισ δικαιοσυνην ¹⁷ χαρις δε τω θεω οτι ητε δουλοι της αμαρτιας υπηκουσατε δε εκ καρδιας εισ ον παρεδοθητε τυπον διδαχης ¹⁸ ελευθερωθεντες δε απο της αμαρτιας εδουλωθητε τη δικαιοσυνη ¹⁹ ανθρωπινον λεγω δια την ασθεειαν της σαρκος υμων ωσπερ γαρ παρεστησατε τα μελη υμων δουλα τη ακαθαρσια και τη ανομια εισ την ανομιαν ουτως νυν παραστησατε τα μελη υμων δουλα τη δικαιοσυνη εισ αγιασμον ²⁰ οτε γαρ δουλοι ητε της αμαρτιας ελευθεροι ητε τη δικαιοσυνη ²¹ τινα ουν καρπον ειχετε τοτε εφ οισ νυν επαισχυνεσθε το γαρ τελος εκεινων θανατος ²² νυνι δε ελευθερωθεντες απο της αμαρτιας δουλωθεντες δε τω θεω εχετε τον καρπον υμων εισ αγιασμον το δε τελος ζωην αιωνιον ²³ τα γαρ οψωνια της αμαρτιας θανατος το δε χαρισμα του θεου ζωη αιωνιος εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

7

¹ η αγνοειτε αδελφοι γινωσκουσιν γαρ νομον λαλω οτι ο νομος κυριευει του ανθρωπου εφ οσον χρονον ² η γαρ υπανδρος γυνη τω ζωντι ανδρι δεδεται νομω εαν δε αποθανη ο ανηρ κατηργηται απο του νομου του ανδρος ³ αρα ουν ζωντος του ανδρος μοιχαλις χρηματισει εαν γενηται ανδρι ετερω εαν δε αποθανη ο ανηρ ελευθερα εστιν απο του νομου του μη ειναι αυτην μοιχαλιδα γενομενην ανδρι ετερω ⁴ ωστε αδελφοι μου και υμεις εθανατωθητε τω νομω δια του σωματος του χριστου εισ το γενεσθαι υμας ετερω τω εκ νεκρων εγερθεντι ινα καρποφορησωμεν τω θεω ⁵ οτε γαρ ημεν εν τη σαρκι τα παθηματα των αμαρτιων τα δια του νομου ενηργειτο εν τοις μελεσι ημων εισ το καρποφορησαι τω θανατω ⁶ νυνι δε κατηργηθημεν απο του νομου αποθανοντες εν ω κατειχομεθα ωστε δουλευειν ημας εν καινοτητι πνευματος και ου παλαιοτητι γραμματος ⁷ τι ουν ερουμεν ο νομος αμαρτια μη γενοιτο αλλα την αμαρτιαν ουκ εγνων ει μη δια νομου την τε γαρ επιθυμιαν ουκ ηδειν ει μη ο νομος ελεγεν ουκ επιθυμησεις ⁸ αφορμην δε λαβουσα η αμαρτια δια της εντολης κατειργασατο εν μοι πασαν επιθυμιαν χωρισ γαρ νομου αμαρτια νεκρα ⁹ εγω δε εζων χωρισ νομου ποτε ελθουσης δε της εντολης η αμαρτια ανεζησεν εγω δε απεθανον ¹⁰ και ευρεθη μοι η εντολη η εισ ζωην αυτη εισ θανατον ¹¹ η γαρ αμαρτια αφορμην λαβουσα δια της εντολης εξηπατησεν με και δι αυτης απεκτεινεν ¹² ωστε ο μεν νομος αγιος και η εντολη αγια και δικαια και αγαθη ¹³ το ουν αγαθον μοι γεγονεν θανατος μη γενοιτο αλλα η αμαρτια ινα φανη αμαρτια δια του αγαθου μοι κατεργαζομενη θανατον ινα γενηται καθ υπερβολην αμαρτωλος η αμαρτια δια της εντολης ¹⁴ οίδαμεν γαρ οτι ο νομος πνευματικος εστιν εγω δε σαρκικος ειμι πεπραμενος υπο την αμαρτιαν ¹⁵ ο γαρ κατεργαζομαι ου γινωσκω ου γαρ ο θελω τουτο πρασσω αλλ ο μισω τουτο ποιω ¹⁶ ει δε ο ου θελω τουτο ποιω συμφημι τω νομω οτι καλος ¹⁷ νυνι δε ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν μοι αμαρτια ¹⁸ οίδα γαρ οτι ουκ οικει εν μοι τουτ εστιν εν τη σαρκι μου αγαθον το γαρ θελειν παρακειται μοι το δε κατεργαζεσθαι το καλον ουχ ευρισκω ¹⁹ ου γαρ ο θελω ποιω αγαθον αλλ ο ου θελω κακον τουτο πρασσω ²⁰ ει δε ο ου θελω εγω τουτο ποιω ουκετι εγω κατεργαζομαι αυτο αλλ η οικουσα εν μοι αμαρτια ²¹ ευρισκω αρα τον νομον τω θελοντι μοι ποιειν το

καλον οτι εμοι το κακον παρακειται ²² συνηδομαι γαρ τω νομω του θεου κατα τον εσω ανθρωπον ²³ βλεπω δε ετερον νομον εν τοις μελεσιν μου αντιστρατευομενον τω νομω του νοου μου και αιχμαλωτιζοντα με τω νομω της αμαρτιας τω οντι εν τοις μελεσιν μου ²⁴ ταλαιπωρος εγω ανθρωπος τισ με ρυσεται εκ του σωματος του θανατου τουτου ²⁵ ευχαριστω τω θεω δια ιησου χριστου του κυριου ημων αρα ουν αυτος εγω τω μεν νοι δουλευω νομω θεου τη δε σαρκι νομω αμαρτιας

8

¹ ουδεν αρα νυν κατακριμα τοις εν χριστω ιησου μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ² ο γαρ νομος του πνευματος της ζωης εν χριστω ιησου ηλευθερωσεν με απο του νομου της αμαρτιας και του θανατου ³ το γαρ αδυνατον του νομου εν ω ησθενει δια της σαρκος ο θεος τον εαυτου υιον πεμψας εν ομοιωματι σαρκος αμαρτιας και περι αμαρτιας κατεκρινεν την αμαρτιαν εν τη σαρκι ⁴ ινα το δικαιοωμα του νομου πληρωθη εν ημιν τοις μη κατα σαρκα περιπατουσιν αλλα κατα πνευμα ⁵ οι γαρ κατα σαρκα οντες τα της σαρκος φρονουσιν οι δε κατα πνευμα τα του πνευματος ⁶ το γαρ φρονημα της σαρκος θανατος το δε φρονημα του πνευματος ζωη και ειρηνη ⁷ διοτι το φρονημα της σαρκος εχθρα εις θεον τω γαρ νομω του θεου ουχ υποτασσεται ουδε γαρ δυναται ⁸ οι δε εν σαρκι οντες θεω αρεσαι ου δυνανται ⁹ υμεις δε ουκ εστε εν σαρκι αλλ εν πνευματι ειπερ πνευμα θεου οικει εν υμιν ει δε τισ πνευμα χριστου ουκ εχει ουτος ουκ εστιν αυτου ¹⁰ ει δε χριστος εν υμιν το μεν σωμα νεκρον δια αμαρτιαν το δε πνευμα ζωη δια δικαιοσυνην ¹¹ ει δε το πνευμα του εγειραντος ιησουν εκ νεκρων οικει εν υμιν ο εγειρας τον χριστον εκ νεκρων ζωοποιησει και τα θνητα σωματα υμων δια το νοικουν αυτου πνευμα εν υμιν ¹² αρα ουν αδελφοι οφειλεται εσμεν ου τη σαρκι του κατα σαρκα ζην ¹³ ει γαρ κατα σαρκα ζητε μελλετε αποθνησκειν ει δε πνευματι τας πραξεις του σωματος θανατουτε ζησεσθε ¹⁴ οσοι γαρ πνευματι θεου αγωνται αυτοι εισιν υιοι θεου ¹⁵ ου γαρ ελαβετε πνευμα δουλειας παλιν εις φοβον αλλ ελαβετε πνευμα υιοθεσιας εν ω κραζομεν αββα ο πατηρ ¹⁶ αυτο το πνευμα συμμαρτυρει τω πνευματι ημων οτι εσμεν τεκνα θεου ¹⁷ ει δε τεκνα και κληρονομοι κληρονομοι μεν θεου συγκληρονομοι δε χριστου ειπερ συμπασχομεν ινα και συνδοξασθωμεν ¹⁸ λογιζομαι γαρ οτι ουκ αξια τα παθηματα του νυν καιρου προς την μελλουσαν δοξαν αποκαλυφθηναι εις ημας ¹⁹ η γαρ αποκαραδοκια της κτισεως την αποκαλυψιν των υιων του θεου απεκδεχεται ²⁰ τη γαρ ματαιοτητι η κτισις υπεταγη ουχ εκουσα αλλα δια τον υποταξαντα επ ελπιδι ²¹ οτι και αυτη η κτισις ελευθερωθησεται απο της δουλειας της φθορας εις την ελευθεριαν της δοξης των τεκνων του θεου ²² οιδαμεν γαρ οτι πασα η κτισις συστεναζει και συνωδινει αχρι του νυν ²³ ου μονον δε αλλα και αυτοι την απαρχην του πνευματος εχοντες και ημεις αυτοι εν εαυτοις στεναζομεν υιοθεσιαν απεκδεχομενοι την απολυτρωσιν του σωματος ημων ²⁴ τη γαρ ελπιδι εσωθημεν ελπισ δε βλεπομενη ουκ εστιν ελπισ ο γαρ βλεπει τισ τι και ελπίζει ²⁵ ει δε ο ου βλεπομεν ελπίζομεν δι υπομονης απεκδεχομεθα ²⁶ ωσαντως δε και το πνευμα συναντιλαμβανεται ταις ασθενειασι ημων το γαρ τι προσευξομεθα καθο δει ουκ οιδαμεν αλλ αυτο το πνευμα υπερεντυγχανει υπερ ημων στεναγμοις αλαλητοις ²⁷ ο δε ερευνων τας καρδιας οιδεν τι το φρονημα του πνευματος οτι κατα θεον εντυγχανει υπερ αγιων ²⁸ οιδαμεν δε οτι τοις αγαπωσιν τον θεον παντα ³⁹⁵⁶ A-APN συνεργει εις αγαθον τοις κατα προθεσιν κλητοις ουσιν ²⁹ οτι ουσ προεγνω και προωρισεν συμμορφους της εικονος του υιου αυτου εις το ειναι αυτον πρωτοτοκον εν πολλοις αδελφοις ³⁰ ουσ δε προωρισεν τουτους και εκαλεσεν και ουσ εκαλεσεν τουτους και εδικαιωσεν ουσ δε εδικαιωσεν τουτους και εδοξασεν ³¹ τι ουν ερωμεν προς ταυτα ει ο θεος υπερ ημων τισ καθ ημων ³² ος γε του ιδιου υιου ουκ εφεισατο αλλ υπερ ημων παντων παρεδωκεν αυτον πωσ ουχι και συν αυτω τα παντα ημιν χαρισεται ³³ τισ εγκαλεσει κατα εκλεκτων

θεου θεος ο δικαίων ³⁴ τισ ο κατακρινων χριστος ο αποθανων μαλλον δε και εγερθεισ οσ και εστιν εν δεξια του θεου οσ και εντυγχανει υπερ ημων ³⁵ τισ ημασ χωρισει απο της αγαπης του χριστου θλιψις η στενοχωρια η διωγμος η λιμος η γυμνοτης η κινδυνος η μαχιρα ³⁶ καθωσ γεγραπται οτι ενεκεν σου θανατουμεθα ολην την ημεραν ελογισθημεν ωσ προβατα σφαγης ³⁷ αλλ εν τουτοις πασιν υπερνικωμεν δια του αγαπησαντος ημασ ³⁸ πεπεισμαι γαρ οτι ουτε θανατος ουτε ζωη ουτε αγγελιοι ουτε αρχει ουτε δυναμεισ ουτε ενεσθησθα ουτε μελλοντα ³⁹ ουτε υψωμα ουτε βαθος ουτε τισ κτισισ ετερα δυναησεται ημασ χωρισαι απο της αγαπης του θεου της εν χριστω ιησου τω κυριω ημων

9

¹ αληθειαν λεγω εν χριστω ου ψευδομαι συμμαρτυρουσης μοι της συνεδησεωσ μου εν πνευματι αγιω ² οτι λυπη μοι εστιν μεγαλη και αδιαλειπτος οδυνη τη καρδια μου ³ ευχομην γαρ αυτοσ εγω αναθεμα ειναι απο του χριστου υπερ των αδελφων μου των συγγενων μου κατα σαρκα ⁴ οιτινεσ εισιν ισραηλιται ων η υιοθεσια και η δοξα και αι διαθηκαι και η νομοθεσια και η λατρευια και αι επαγγελια ⁵ ων οι πατερεσ και εξ ων ο χριστος το κατα σαρκα ο ων επι παντων θεοσ ευλογητοσ εισ τουσ αιωνασ αμην ⁶ ουχ οιον δε οτι εκπεπτωκεν ο λογοσ του θεου ου γαρ παντεσ οι εξ ισραηλ ουτοι ισραηλ ⁷ ουδ οτι εισιν σπερμα αβρααμ παντεσ τεκνα αλλ εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ⁸ τουτ εστιν ου τα τεκνα της σαρκοσ ταυτα τεκνα του θεου αλλα τα τεκνα της επαγγελιασ λογιζεται εισ σπερμα ⁹ επαγγελιασ γαρ ο λογοσ ουτοσ κατα τον καιρον τουτον ελευσομαι και εσται τη σαρρα υιοσ ¹⁰ ου μονον δε αλλα και ρεβεκκα εξ ενοσ κοιτην εχουσα ισαακ του πατροσ ημων ¹¹ μηπω γαρ γεννηθεντων μηδε πραξαντων τι αγαθον η κακον ινα η κατ εκλογην προθεσισ του θεου μενη ουκ εξ εργαων αλλ εκ του καλουντοσ ¹² ερρηθη αυτη οτι ο μειζων δουλευσει τω ελασσονι ¹³ καθωσ γεγραπται τον ιακωβ ηγαπησα τον δε ησαυ εμισησα ¹⁴ τι ουν ερουμεν μη αδικια παρα τω θεω μη γενοιτο ¹⁵ τω γαρ μωυση λεγει ελεισω ον αν ελεω και οικτειρησω ον αν οικτειρω ¹⁶ αρα ουν ου του θελοντοσ ουδε του τρεχοντοσ αλλα του ελεουντοσ θεου ¹⁷ λεγει γαρ η γραφη τω φαραω οτι εισ αυτο τουτο εξηγειρα σε οπωσ ενδειξωμαι εν σοι την δυναμιν μου και οπωσ διαγγελι το ονομα μου εν παση τη γη ¹⁸ αρα ουν ον θελει ελεει ον δε θελει σκληρυνει ¹⁹ ερεισ ουν μοι τι ετι μεμφεται τω γαρ βουληματι αυτου τισ ανθεσθηκεν ²⁰ μενουγγε ω ανθρωπε συ τισ ει ο ανταποκρινομενοσ τω θεω μη ερει το πλασμα τω πλασαντι τι με εποιησασ ουτωσ ²¹ η ουκ εχει εξουσιαν ο κεραμευσ του πηλου εκ του αυτου φυραματοσ ποιησαι ο μεν εισ τιμην σκευοσ ο δε εισ ατιμιαν ²² ει δε θελων ο θεοσ ενδειξασθαι την οργην και γνωρισαι το δυνατον αυτου ηνεγκεν εν πολλη μακροθυμια σκευη οργησ κατηρητισμενα εισ απωλειαν ²³ και ινα γνωριση τον πλουτον της δοξησ αυτου επι σκευη ελεουσ α προητοιμασεν εισ δοξαν ²⁴ ουσ και εκαλεσεν ημασ ου μονον εξ ιουδαιων αλλα και εξ εθνων ²⁵ ωσ και εν τω ωσηε λεγει καλεσω τον ου λαον μου λαον μου και την ουκ ηγαπημενην ηγαπημενην ²⁶ και εσται εν τω τοπω ου ερρηθη αυτοισ ου λαοσ μου υμεισ εκει κληθησονται υιοι θεου ζωντοσ ²⁷ ησαιασ δε κραζει υπερ του ισραηλ εαν η ο αριθμοσ των υιων ισραηλ ωσ η αμμοσ της θαλασσησ το καταλειμμα σωθησεται ²⁸ λογον γαρ συντελων και συντεμνων εν δικαιοσυνη οτι λογον συντετμημενον ποιησει κυριοσ επι της γησ ²⁹ και καθωσ προειρηκεν ησαιασ ει μη κυριοσ σαβαωθ εγκατελιπεν ημιν σπερμα ωσ σοδομα αν εγενηθημεν και ωσ γομορρα αν ωμοιωθημεν ³⁰ τι ουν ερουμεν οτι εθνη τα μη διωκοντα δικαιοσυνην κατελαβεν δικαιοσυνην δικαιοσυνην δε την εκ πιστεωσ ³¹ ισραηλ δε διωκων νομον δικαιοσυνησ εισ νομον δικαιοσυνησ ουκ εφθασεν ³² δια τι οτι ουκ εκ πιστεωσ αλλ ωσ εξ εργαων νομου προσεκοψαν γαρ τω λιθω του προσκοψματοσ ³³ καθωσ γεγραπται ιδου τιθημι εν σιων λιθον προσκοψματοσ και πετραν σκανδαλου και πασ ο πιστεωων επ αυτω ου καταισχυνησεται

10

¹ αδελφοι η μεν ευδοκια της εμης καρδιας και η δεησις η προς τον θεον υπερ του ισραηλ εστιν εις σωτηριαν ² μαρτυρω γαρ αυτοις οτι ζηλον θεου εχουσιν αλλ ου κατ επιγνωσιν ³ αγνοουντες γαρ την του θεου δικαιοσυνην και την ιδιαν δικαιοσυνην ζητουντες στησαι τη δικαιοσυνη του θεου ουχ υπεταγησαν ⁴ τελος γαρ νομου χριστος εστι δικαιοσυνη παντι τω πιστευοντι ⁵ μωυσησ γαρ γραφει την δικαιοσυνην την εκ του νομου οτι ο ποιησας αυτα ανθρωπος ζησεται εν αυτοις ⁶ η δε εκ πιστεωσ δικαιοσυνη ουτως λεγει μη ειπης εν τη καρδια σου τις αναβησεται εις τον ουρανον τουτ εστιν χριστον καταγαγειν ⁷ η τις καταβησεται εις την αβυσσον τουτ εστιν χριστον εκ νεκρων αναγαγειν ⁸ αλλα τι λεγει εγγυσ σου το ρημα εστιν εν τω στοματι σου και εν τη καρδια σου τουτ εστιν το ρημα της πιστεωσ ο κηρυσσομεν ⁹ οτι εαν ομολογησησ εν τω στοματι σου κυριον ιησουν και πιστεωσησ εν τη καρδια σου οτι ο θεοσ αυτον ηγειρεν εκ νεκρων σωθηση ¹⁰ καρδια γαρ πιστευεται εις δικαιοσυνην στοματι δε ομολογεται εις σωτηριαν ¹¹ λεγει γαρ η γραφη πασ ο πιστευων επ αυτω ου καταιχυθησεται ¹² ου γαρ εστιν διαστολη ιουδαιου τε και ελληνοσ ο γαρ αυτοσ κυριοσ παντων πλουτων εις παντας τουσ επικαλουμενουσ αυτον ¹³ πασ γαρ οσ αν επικαλεσηται το ονομα κυριου σωθησεται ¹⁴ πωσ ουν επικαλεσονται εις ον ουκ επιστευσαν πωσ δε πιστευουσιν ου ουκ ηκουσαν πωσ δε ακουσουσιν χωρισ κηρυσσοντοσ ¹⁵ πωσ δε κηρυζουσιν εαν μη αποσταλωσιν καθωσ γεγραπται ωσ ωραιοι οι ποδεσ των ευαγγελιζομενων ειρηνην των ευαγγελιζομενων τα αγαθα ¹⁶ αλλ ου παντεσ υπηκουσαν τω ευαγγελιω ησασιασ γαρ λεγει κυριε τισ επιστευσεν τη ακοη ημων ¹⁷ αρα η πιστισ εξ ακοησ η δε ακοη δια ρηματοσ θεου ¹⁸ αλλα λεγω μη ουκ ηκουσαν μενουγγε εις πασαν την γην εξηληθεν ο φθογγοσ αυτων και εις τα περατα της οικουμενησ τα ρηματα αυτων ¹⁹ αλλα λεγω μη ουκ εγνω ισραηλ πρωτοσ μωυσησ λεγει εγω παραζηλωσω υμασ επ ουκ εθνει επι εθνει ασυνετω παροργιω υμασ ²⁰ ησασιασ δε αποτολμα και λεγει ευρεθην τοισ εμε μη ζητουσιν εμφανησ εγενομην τοισ εμε μη επερωτωσιν ²¹ προς δε τον ισραηλ λεγει ολην την ημεραν εξεπετασα τασ χειρασ μου προς λαον απειθουντα και αντιλεγοντα

11

¹ λεγω ουν μη απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου μη γενοιτο και γαρ εγω ισραηλιτησ ειμι εκ σπερματοσ αβρααμ φυλησ βενιαμιν ² ουκ απωσατο ο θεοσ τον λαον αυτου ον προεγων η ουκ οιδατε εν ηλια τι λεγει η γραφη ωσ εντυχχανει τω θεω κατα τον ισραηλ λεγων ³ κυριε τουσ προφητασ σου απεκτειναν και τα θυσιασθηρια σου κατεσκαψαν καγω υπελειφθην μονοσ και ζητουσιν την ψυχην μου ⁴ αλλα τι λεγει αυτω ο χρηματισμοσ κατελιπον εμαυτω επτακισχιλιουσ ανδρασ οιτινεσ ουκ εκαμψαν γονυ τη βααλ ⁵ ουτως ουν και εν τω νυν καιρω λειμμα κατ εκλογην χαριτοσ γεγονεν ⁶ ει δε χαριτι ουκετι εξ εργων επει η χαρισ ουκετι γινεται χαρισ ει δε εξ εργων ουκετι εστιν χαρισ επει το εργον ουκετι εστιν εργον ⁷ τι ουν ο επιζητει ισραηλ τουτο ουκ επετυχεν η δε εκλογη επετυχεν οι δε λοιποι επωρωθησαν ⁸ καθωσ γεγραπται εδωκεν αυτοισ ο θεοσ πνευμα κατανυξεωσ οφθαλμουσ του μη βλεπειν και ωτα του μη ακουειν εωσ της σημερον ημερασ ⁹ και δαυιδ λεγει γενηθητω η τραπεζα αυτων εις παγιδα και εις θηραν και εις σκανδαλον και εις ανταποδομα αυτοισ ¹⁰ σκοτισθητωσαν οι οφθαλμοι αυτων του μη βλεπειν και τον νωτον αυτων δια παντοσ συγκαμψον ¹¹ λεγω ουν μη επταισαν ινα πεσωσιν μη γενοιτο αλλα τω αυτων παραπτωmati η σωτηρια τοισ εθνεσιν εις το παραζηλωσαι αυτοουσ ¹² ει δε το παραπτωμα αυτων πλουτοσ κοσμου και το ητηημα αυτων πλουτοσ εθνων ποσω μαλλον το πληρωμα αυτων ¹³ υμιν γαρ λεγω τοισ εθνεσιν εφ οσον μεν ειμι εγω εθνων αποστολοσ τον πληρωμα μου δοξαζω ¹⁴ ει πωσ παραζηλωσω μου την σαρκα και σωσω τινασ εξ αυτων ¹⁵ ει γαρ η αποβολη αυτων καταλλαγη κοσμου τισ η προσληψισ ει μη ζωη εκ νεκρων ¹⁶ ει δε η απαρχη αγια και το φυραμα και ει η ριζα αγια και οι κλαδοι

17 **Ε**Ι ΔΕ ΤΙΝΕΣ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΕΞΕΚΛΑΣΘΗΣΑΝ ΣΥ ΔΕ ΑΓΡΙΕΛΑΙΟΣ ΩΝ ΕΝΕΚΕΝΤΡΙΣΘΗΣ ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΟΣ ΤΗΣ ΡΙΖΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΙΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΑΙΑΣ ΕΓΕΝΟΥ 18 **ΜΗ** ΚΑΤΑΚΑΥΧΩ ΤΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΕΙ ΔΕ ΚΑΤΑΚΑΥΧΑΣΑΙ ΟΥ ΣΥ ΤΗΝ ΡΙΖΑΝ ΒΑΣΤΑΖΕΙΣ ΑΛΛ Η ΡΙΖΑ ΣΕ 19 **Ε**ΡΕΙΣ ΟΥΝ ΕΞΕΚΛΑΣΘΗΣΑΝ ΚΛΑΔΟΙ ΙΝΑ ΕΓΩ ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΘΩ 20 **Κ**ΑΛΩΣ ΤΗ ΑΠΙΣΤΙΑ ΕΞΕΚΛΑΣΘΗΣΑΝ ΣΥ ΔΕ ΤΗ ΠΙΣΤΕΙ ΕΣΤΗΚΑΣ ΜΗ ΥΨΗΛΟΦΡΟΝΕΙ ΑΛΛΑ ΦΟΒΟΥ 21 **Ε**Ι ΓΑΡ Ο ΘΕΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ ΚΛΑΔΩΝ ΟΥΚ ΕΦΕΙΣΑΤΟ ΜΗΨΟΣ ΟΥΔΕ ΣΟΥ ΦΕΙΣΕΤΑΙ 22 **Ι**ΔΕ ΟΥΝ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΟΜΙΑΝ ΘΕΟΥ ΕΠΙ ΜΕΝ ΤΟΥΣ ΠΕΣΟΝΤΑΣ ΑΠΟΤΟΜΙΑΝ ΕΠΙ ΔΕ ΣΕ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΑ ΕΑΝ ΕΠΙΜΕΙΝΗΣ ΤΗ ΧΡΗΣΤΟΤΗΤΗ ΕΠΕΙ ΚΑΙ ΣΥ ΕΚΚΟΠΗΣΗ 23 **Κ**ΑΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΔΕ ΕΑΝ ΜΗ ΕΠΙΜΕΙΝΩΣΙΝ ΤΗ ΑΠΙΣΤΙΑ ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΘΗΣΟΥΝΤΑΙ ΔΥΝΑΤΟΣ ΓΑΡ Ο ΘΕΟΣ ΕΣΤΙΝ ΠΑΛΙΝ ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΑΙ ΑΥΤΟΥΣ 24 **Ε**Ι ΓΑΡ ΣΥ ΕΚ ΤΗΣ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ ΕΞΕΚΟΠΗΣ ΑΓΡΙΕΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΑ ΦΥΣΙΝ ΕΝΕΚΕΝΤΡΙΣΘΗΣ ΕΙΣ ΚΑΛΛΙΕΛΑΙΟΝ ΠΟΣΩ ΜΑΛΛΟΝ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΚΑΤΑ ΦΥΣΙΝ ΕΓΚΕΝΤΡΙΣΘΗΣΟΥΝΤΑΙ ΤΗ ΙΔΙΑ ΕΛΑΙΑ 25 **Ο**Υ ΓΑΡ ΘΕΛΩ ΥΜΑΣ ΑΓΝΟΕΙΝ ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥΤΟ ΙΝΑ ΜΗ ΗΤΕ ΠΑΡ ΕΑΥΤΟΙΣ ΦΡΟΝΙΜΟΙ ΟΤΙ ΠΩΡΩΣΙΣ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩ ΙΣΡΑΗΛ ΓΕΓΟΝΕΝ ΑΧΡΙ ΟΥ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΙΣΕΛΘΗ 26 **Κ**ΑΙ ΟΥΤΩΣ ΠΑΣ ΙΣΡΑΗΛ ΣΩΘΗΣΑΤΙ ΚΑΘΩΣ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΗΞΕΙ ΕΚ ΣΙΩΝ Ο ΡΥΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΡΕΨΕΙ ΑΣΕΒΕΙΑΣ ΑΠΟ ΙΑΚΩΒ 27 **Κ**ΑΙ ΑΥΤΗ ΑΥΤΟΙΣ Η ΠΑΡ ΕΜΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗ ΟΤΑΝ ΑΦΕΛΩΜΑΙ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΥΤΩΝ 28 **Κ**ΑΤΑ ΜΕΝ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΕΧΘΡΟΙ ΔΙ ΥΜΑΣ ΚΑΤΑ ΔΕ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ 29 **Α**ΜΕΤΑΜΕΛΗΤΑ ΓΑΡ ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΙ Η ΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ 30 **Ω**ΣΠΕΡ ΓΑΡ ΚΑΙ ΥΜΕΙΣ ΠΟΤΕ ΗΠΕΙΘΗΣΑΤΕ ΤΩ ΘΕΩ ΝΥΝ ΔΕ ΗΛΕΙΘΗΤΕ ΤΗ ΤΟΥΤΩΝ ΑΠΕΙΘΕΙΑ 31 **Ο**ΥΤΩΣ ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΝΥΝ ΗΠΕΙΘΗΣΑΝ ΤΩ ΥΜΕΤΕΡΩ ΕΛΕΕΙ ΙΝΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΕΛΕΗΘΩΣΙΝ 32 **Σ**ΥΝΕΚΛΕΙΣΕΝ ΓΑΡ Ο ΘΕΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΑΣ ΕΙΣ ΑΠΕΙΘΕΙΑΝ ΙΝΑ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΑΣ ΕΛΕΗΣΗ 33 **Β**ΑΘΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΣ ΚΑΙ ΓΥΝΩΣΘΕ ΘΕΟΥ ΩΣ ΑΝΕΞΕΡΕΥΝΗΤΑ ΤΑ ΚΡΙΜΑΤΑ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΟΙ ΑΙ ΟΔΟΙ ΑΥΤΟΥ 34 **Τ**ΙΣ ΓΑΡ ΕΓΝΩ ΝΟΥΝ ΚΥΡΙΟΥ Η ΤΙΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΑΥΤΟΥ ΕΓΕΝΕΤΟ 35 **Η** ΤΙΣ ΠΡΟΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΑΝΤΑΠΟΔΟΘΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΩ 36 **Ο**ΤΙ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΔΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΥΤΩ Η ΔΟΞΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΑΜΗΝ

12

1 **Π**ΑΡΑΚΑΛΩ ΟΥΝ ΥΜΑΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΔΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΤΙΡΜΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΑΡΑΣΤΗΣΑΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΥΜΩΝ ΘΥΣΙΑΝ ΖΩΣΑΝ ΑΓΙΑΝ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΤΩ ΘΕΩ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ ΛΑΤΡΕΙΑΝ ΥΜΩΝ 2 **Κ**ΑΙ ΜΗ ΣΥΣΧΗΜΑΤΙΖΕΣΘΑΙ ΤΩ ΑΙΩΝΙ ΤΟΥΤΩ ΑΛΛΑ ΜΕΤΑΜΟΡΦΟΥΣΘΑΙ ΤΗ ΑΝΑΚΑΙΝΩΣΕΙ ΤΟΥ ΝΟΟΣ ΥΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΟΚΙΜΑΖΕΙΝ ΥΜΑΣ ΤΙ ΤΟ ΘΕΛΗΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΚΑΙ ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΙΟΝ 3 **Λ**ΕΓΩ ΓΑΡ ΔΙΑ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΗΣ ΔΟΘΕΙΣΗΣ ΜΟΙ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΟΝΤΙ ΕΝ ΥΜΙΝ ΜΗ ΥΠΕΡΦΡΟΝΕΙΝ ΠΑΡ Ο ΔΕΙ ΦΡΟΝΕΙΝ ΑΛΛΑ ΦΡΟΝΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΩΦΡΟΝΕΙΝ ΕΚΑΣΤΩ ΩΣ Ο ΘΕΟΣ ΕΜΕΡΙΣΕΝ ΜΕΤΡΟΝ ΠΙΣΤΕΩΣ 4 **Κ**ΑΘΑΠΕΡ ΓΑΡ ΕΝ ΕΝΙ ΣΩΜΑΤΙ ΜΕΛΗ ΠΟΛΛΑ ΕΧΟΜΕΝ ΤΑ ΔΕ ΜΕΛΗ ΠΑΝΤΑ ΟΥ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΕΧΕΙ ΠΡΑΞΙΝ 5 **Ο**ΥΤΩΣ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ ΕΝ ΣΩΜΑ ΕΣΜΕΝ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ Ο ΔΕ ΚΑΘ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΩΝ ΜΕΛΗ 6 **Ε**ΧΟΝΤΕΣ ΔΕ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ ΤΗΝ ΔΟΘΕΙΑΝ ΗΜΙΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΙΤΕ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΟΓΙΑΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ 7 **Ε**ΙΤΕ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΕΝ ΤΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΕΙΤΕ Ο ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ ΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ 8 **Ε**ΙΤΕ Ο ΠΑΡΑΚΑΛΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙ Ο ΜΕΤΑΔΙΔΟΥΣ ΕΝ ΑΠΛΟΤΗΤΗ Ο ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΕΝ ΣΠΟΥΔΗ Ο ΕΛΕΩΝ ΕΝ ΙΛΑΡΟΤΗΤΗ 9 **Η** ΑΓΑΠΗ ΑΝΥΠΟΚΡΙΤΟΣ ΑΠΟΣΤΥΓΟΥΝΤΕΣ ΤΟ ΠΟΝΗΡΟΝ ΚΟΛΛΩΜΕΝΟΙ ΤΩ ΑΓΑΘΩ 10 **Τ**Η ΦΙΛΑΔΕΛΦΙΑ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΟΙ ΤΗ ΤΙΜΗ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΙ 11 **Τ**Η ΣΠΟΥΔΗ ΜΗ ΟΚΗΝΗΤΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΖΕΟΝΤΕΣ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΔΟΥΛΕΥΟΝΤΕΣ 12 **Τ**Η ΕΛΠΙΔΙ ΧΑΙΡΟΝΤΕΣ ΤΗ ΘΛΙΨΙ ΕΥΠΟΜΕΝΟΝΤΕΣ ΤΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟΣΚΑΡΤΕΡΟΥΝΤΕΣ 13 **Τ**ΑΙΣ ΧΡΕΙΑΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΝ ΔΙΩΚΟΝΤΕΣ 14 **Ε**ΥΛΟΓΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΣ ΥΜΑΣ ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ ΚΑΙ ΜΗ ΚΑΤΑΡΑΣΘΕ 15 **Χ**ΑΙΡΕΙΝ ΜΕΤΑ ΧΑΙΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΚΛΑΙΕΙΝ ΜΕΤΑ ΚΛΑΙΟΝΤΩΝ 16 **Τ**Ο ΑΥΤΟ ΕΙΣ ΑΛΛΗΛΟΥΣ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ ΜΗ ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΦΡΟΝΟΥΝΤΕΣ ΑΛΛΑ ΤΟΙΣ ΤΑΠΕΙΝΟΙΣ ΣΥΝΑΠΑΓΟΜΕΝΟΙ ΜΗ ΓΙΝΕΣΘΕ ΦΡΟΝΙΜΟΙ ΠΑΡ ΕΑΥΤΟΙΣ 17 **Μ**ΗΔΕΝΙ ΚΑΚΟΝ ΑΝΤΙ ΚΑΚΟΥ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΕΣ ΠΡΟΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΛΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ 18 **Ε**Ι ΔΥΝΑΤΟΝ ΤΟ ΕΞ ΥΜΩΝ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΙΡΗΝΟΥΝΤΕΣ 19 **Μ**Η ΕΑΥΤΟΥΣ ΕΚΔΙΚΟΥΝΤΕΣ ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΑΛΛΑ ΔΟΤΕ ΤΟΠΟΝ ΤΗ ΟΡΓΗ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΓΑΡ ΕΜΟΙ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΕΓΩ ΑΝΤΑΠΟΔΩΣΩ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ 20 **Ε**ΑΝ ΟΥΝ ΠΕΙΝΑ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΣΟΥ ΨΩΜΙΖΕ ΑΥΤΟΝ ΕΑΝ ΔΙΨΑ

ποτιζε αυτον τουτου γαρ ποιων ανθρακας πυρος σωρευσεις επι την κεφαλην αυτου ²¹ μη νικω υπο του κακου αλλα νικα εν τω αγαθω το κακον

13

¹ πασα ψυχη εξουσιασι υπερεχουσαισ υποτασσεσθω ου γαρ εστιν εξουσια ει μη υπο θεου αι δε ουσαι εξουσιαι υπο του θεου τεταγμεναι εισιν ² ωστε ο αντιτασσομενος τη εξουσια τη του θεου διαταγη ανθεστηκεν οι δε ανθεστηκοτες εαυτοις κριμα ληψονται ³ οι γαρ αρχοντες ουκ εισιν φοβος των αγαθων εργαων αλλα των κακων θελεισ δε μη φοβεισθαι την εξουσιαν το αγαθον ποιει και εξεις επαινον εξ αυτησ ⁴ θεου γαρ διακονοσ εστιν σοι εισ το αγαθον εαν δε το κακον ποιησ φοβου ου γαρ ειχη την μαχαιραν φορει θεου γαρ διακονοσ εστιν εκδικιοσ εισ οργην τω το κακον πρασσοντι ⁵ διο αναγκη υποτασσεσθαι ου μονον δια την οργην αλλα και δια την συνειδησιν ⁶ δια τουτου γαρ και φορουσ τελειτε λειτουργοι γαρ θεου εισιν εισ αυτο τουτου προσκαρτερουντες ⁷ αποδοτε ουν πασιν τασ οφειλωσ τω τον φορον τω τον φορον τω το τελοσ το τελοσ τω τον φοβον τον φοβον τω την τιμην την τιμην ⁸ μηδενι μηδεν οφειλετε ει μη το αγαπαν αλληλουσ ο γαρ αγαπων τον ετερον νομον πεπληρωκεν ⁹ το γαρ ου μοιχευσεισ ου φονευσεισ ου κλειψεισ ουκ επιθυμεισ και ει τισ ετερα εντολη εν τουτω τω λογω ανακεφαλαιουται εν τω αγαπησεισ τον πλησιον σου ωσ σεαυτον ¹⁰ η αγαπη τω πλησιον κακον ουκ εργαζεται πληρωμα ουν νομου η αγαπη ¹¹ και τουτο ειδοτες τον καιρον οτι ωρα ημασ ηδη εξ υπνου εγερθηται νυν γαρ εγγυτερον ημων η σωτηρια η οτε επιστευσαμεν ¹² η νυξ προκοψεν η δε ημερα ηγγικεν αποθωμεθα ουν τα εργα του σκοτουσ και ενδυσωμεθα τα οπλα του φωτοσ ¹³ ωσ εν ημερα ευσημονωσ περιπατησωμεν μη κωμοισ και μεθαισ μη κοιταισ και ασελγειαισ μη εριδι και ζηλω ¹⁴ αλλ ενδυσασθε τον κυριον ιησουν χριστον και τησ σαρκοσ προνοιαν μη ποιεισθε εισ επιθυμιασ

14

¹ τον δε ασθενοντα τη πιστει προσλαμβανεσθε μη εισ διακρισεισ διαλογισμων ² οσ μεν πιστευει φαγειν παντα ο δε ασθενων λαχανα εσθιει ³ ο εσθιων τον μη εσθιοντα μη εξουθενειτω και ο μη εσθιων τον εσθιοντα μη κρινειτω ο θεοσ γαρ αυτον προσελαβετο ⁴ συ τισ ει ο κρινων αλλοτριον οικειτην τω ιδιω κυριω στηκει η πιπτει σταθησεται δε δυνατοσ γαρ εστιν ο θεοσ στησαι αυτον ⁵ οσ μεν κρινει ημεραν παρ ημεραν οσ δε κρινει πασαν ημεραν εκαστοσ εν τω ιδιω νοι πληροφορεισθω ⁶ ο φρονων την ημεραν κυριω φρονει και ο μη φρονων την ημεραν κυριω ουκ φρονει και ο εσθιων κυριω εσθιει ευχαριστει γαρ τω θεω και ο μη εσθιων κυριω ουκ εσθιει και ευχαριστει τω θεω ⁷ ουδεισ γαρ ημων εαυτω ζη και ουδεισ εαυτω αποθνησκει ⁸ εαν τε γαρ ζωμεν τω κυριω ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν τω κυριω αποθνησκομεν εαν τε ουν ζωμεν εαν τε αποθνησκωμεν του κυριου εσμεν ⁹ εισ τουτου γαρ χριστοσ και απεθανεν και ανεστη και εξησεν ινα και νεκρων και ζωντων κυριευση ¹⁰ συ δε τι κρινεισ τον αδελφον σου η και συ τι εξουθενεισ τον αδελφον σου παντες γαρ παραστησομεθα τω βηματι του χριστου ¹¹ γεγραπται γαρ ζω εγω λεγει κυριοσ οτι εμοι καμψει παν γονυ και πασα γλωσσα εξομολογησεται τω θεω ¹² αρα ουν εκαστοσ ημων περι εαυτου λογον δωσει τω θεω ¹³ μηκετι ουν αλληλουσ κρινωμεν αλλα τουτου κρινατε μαλλον το μη τιθенаι προσκομμα τω αδελφω η σκανδαλον ¹⁴ οιδα και πεπεισμαι εν κυριω ιησουσ οτι ουδεν κοινον δι αυτου ει μη τω λογιζομενω τι κοινον ειναι εκεινω κοινον ¹⁵ ει δε δια βρωμα ο αδελφοσ σου λυπειται ουκετι κατα αγαπην περιπατεισ μη τω βρωματι σου εκεινον απολλω υπερ ου χριστοσ απεθανεν ¹⁶ μη βλασφημεισθω ουν υμων το αγαθον ¹⁷ ου γαρ εστιν η βασιλεια του θεου βρωσισ και ποσισ αλλα δικαιοσυνη και ειρηνη και χαρα εν πνευματι αγιω ¹⁸ ο γαρ εν τουτοισ δουλευων τω χριστω ευαρεστοσ τω θεω και δοκιμοσ τοισ ανθρωποισ ¹⁹ αρα ουν τα τησ ειρηνησ διωκωμεν και τα τησ οικοδομησ τησ εισ αλληλουσ ²⁰ μη ενεκεν

βρωματος καταλυε το εργον του θεου παντα μεν καθαρα αλλα κακον τω ανθρωπω τω δια προσκομματος εσθιοντι ²¹ καλον το μη φαγειν κρεα μηδε πειν οινον μηδε εν ω ο αδελφος σου προσκοπτει η σκανδαλιζεται η ασθenei ²² συ πιστιν εχεις κατα σεαυτον εχε ενωπιον του θεου μακαριος ο μη κρινων εαυτον εν ω δοκιμαζει ²³ ο δε διακρινόμενος εαν φαγη κατακεκριται οτι ουκ εκ πιστεωσ παν δε ο ουκ εκ πιστεωσ αμαρτια εστιν ²⁴ τω δε δυναμεν υμασ στηριξει κατα το ευαγγελιον μου και το κηρυγμα ιησου χριστου κατα αποκαλυψιν μυστηριου χρονιοσ αιωνιοσ σεσιγημενου ²⁵ φανερωθεντοσ δε νυν δια τε γραφων προφητικων κατ επιταγην του αιωνιου θεου εις υπακοην πιστεωσ εις παντα τα εθνη γνωρισθεντοσ ²⁶ μονω σοφω θεω δια ιησου χριστου ω η δοξα εις τουσ αιωνασ αμην

15

¹ οφειλομεν δε ημεις οι δυνατοι τα ασθενηματα των αδυνατων βασταζειν και μη εαυτοισ αρεσκειν ² εκαστοσ ημων τω πλησιον αρεσκετω εις το αγαθον προς οικοδομην ³ και γαρ ο χριστοσ ουχ εαυτω ηρεσεν αλλα καθωσ γεγραπται οι ονειδισμοι των ονειδιζοντων σε επεπεσον επ εμε ⁴ οσα γαρ προεγραφη εις την ημετεραν διδασκαλιαν προεγραφη ινα δια της υπομονησ και δια της παρακλησεωσ των γραφων την ελπιδα εχωμεν ⁵ ο δε θεοσ της υπομονησ και της παρακλησεωσ δωη υμιν το αυτο φρονειν εν αλληλοισ κατα χριστον ιησουν ⁶ ινα ομοθυμαδον εν ενι στοματι δοξαζητε τον θεον και πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁷ διο προσλαμβανεσθε αλληλουσ καθωσ και ο χριστοσ προσελαβετο υμασ εις δοξαν θεου ⁸ λεγω δε χριστον ιησουν διακονον γεγενησθαι περιτομησ υπερ αληθειασ θεου εις το βεβαιωσαι τασ επαγγελιασ των πατερων ⁹ τα δε εθνη υπερ ελεουσ δοξασαι τον θεον καθωσ γεγραπται δια τουτο εξομολογησομαι σοι εν εθνεσιν και τω ονοματι σου ψαλω ¹⁰ και παλιν λεγει ευφρανθητε εθνη μετα του λαου αυτου ¹¹ και παλιν αινειτε τον κυριον παντα τα εθνη και επαινεσατε αυτον παντεσ οι λαοι ¹² και παλιν ηρσιασ λεγει εσται η ριζα του ιεσοσ και ο ανισταμενοσ αρχειν εθνων επ αυτω εθνη ελπιουσιν ¹³ ο δε θεοσ της ελπιδοσ πληρωσαι υμασ πασησ χαρασ και ειρηνησ εν τω πιστευειν εις το περισσευειν υμασ εν τη ελπιδι εν δυναμει πνευματοσ αγιου ¹⁴ πεπεισμαι δε αδελφοι μου και αυτοσ εγω περι υμων οτι και αυτοι μεστοι εστε αγαθωσυνησ πεπληρωμενοι πασησ γνωσεωσ δυναμενοι και αλλουσ νουθετειν ¹⁵ τολμηροτερον δε εγραψα υμιν αδελφοι απο μερουσ ωσ επαναμιμησκων υμασ δια την χαριν την δοθεισαν μοι υπο του θεου ¹⁶ εις το ειναι με λειτουργον ιησου χριστου εις τα εθνη ιερουργοντα το ευαγγελιον του θεου ινα γενηται η προσφορα των εθνων ευπροσδεκτοσ ηγιασμενη εν πνευματι αγιω ¹⁷ εχω ουν καυχηται ην χριστω ιησου τα προσ τον θεον ¹⁸ ον γαρ τολμησω λαλειν τι ων ου κατειργασατο χριστοσ δι εμου εις υπακοην εθνων λογω και εργω ¹⁹ εν δυναμει σημειων και τερατων εν δυναμει πνευματοσ θεου ωστε με απο ιερουσαλημ και κυκλω μεχρι του ιλλυρικου πεπληρωκεναι το ευαγγελιον του χριστου ²⁰ ουτωσ δε φιλοτιμουμενον ευαγγελιζεσθαι ουχ οπου ωνομασθη χριστοσ ινα μη επ αλλοτριον θεμελιον οικοδομω ²¹ αλλα καθωσ γεγραπται οισ ουκ ανηγγελη περι αυτου οψονται και οι ουκ ακηκοασιν συνησουσιν ²² διο και ενεκοπτιωμην τα πολλα του ελθειν προς υμασ ²³ νυνι δε μηκειτι τοπον εχων εν τοισ κλιμασιν τουτοισ επιποθιαν δε εχων του ελθειν προς υμασ απο πολλων ετων ²⁴ ωσ εαν πορευωμαι εις την σπανιαν ελευσομαι προς υμασ ελπιζω γαρ διαπορευομενοσ θεασασθαι υμασ και υφ υμων προπεμφθηναι εκει εαν υμων πρωτον απο μερουσ εμπλησθω ²⁵ νυνι δε πορευομαι εις ιερουσαλημ διακονων τοισ αγιοισ ²⁶ ευδοκησαν γαρ μακεδονια και αχαια κοινωιαν τινα ποιησασθαι εις τουσ πτωχουσ των αγιων των εν ιερουσαλημ ²⁷ ευδοκησαν γαρ και οφειλεται αυτων εισιν ει γαρ τοισ πνευματικοισ αυτων εκουσνωησαν τα εθνη οφειλουσιν και εν τοισ σαρκικοισ λειτουρησαι αυτοισ ²⁸ τουτο ουν επιτελεσασ και σφραγισαμενοσ αυτοισ τον καρπον τουτον απελευσομαι δι υμων εις την σπανιαν ²⁹ οίδα δε οτι ερχομενοσ προς υμασ εν πληρωματι ευλογιασ του ευαγγελιου

του χριστου ελευσομαι ³⁰ παρακαλω δε υμας αδελφοι δια του κυριου ημων ιησου χριστου και δια της αγαπης του πνευματος συναγωνισασθαι μοι εν ταις προσευχαις υπερ εμου προς τον θεον ³¹ ινα ρυσθω απο των απειθουντων εν τη ιουδαια και ινα η διακονια μου η εις ιερουσαλημ ευπροσδεκτος γενηται τοις αγιοις ³² ινα εν χαρα ελθω προς υμας δια θεληματος θεου και συναναπαυσωμαι υμιν ³³ ο δε θεος της ειρηνης μετα παντων υμων αμην

16

¹ συνιστημι δε υμιν φοιβην την αδελφην ημων ουσαν διακονον της εκκλησιας της εν κεγχραις ² ινα αυτην προσδεξησθε εν κυριω αξιωσ των αγιων και παραστητε αυτη εν ω αν υμων κρηξη πραγματι και γαρ αυτη προστατις πολλων εγενηθη και αυτου εμου ³ ασπασασθε πρισκαν και ακυλαν τουσ συνεργουσ μου εν χριστω ιησου ⁴ οιτινες υπερ της ψυχης μου τον εαυτων τραχηλον υπεθηκαν οισ ουκ εγω μονοσ ευχαριστω αλλα και πασαι αι εκκλησαι των εθνων ⁵ και την κατ οικον αυτων εκκλησιαν ασπασασθε επαινετον τον αγαπητον μου οσ εστιν απαρχη της αχαιας εις χριστον ⁶ ασπασασθε μαριαμ ητις πολλα εκοπιασεν εις ημασ ⁷ ασπασασθε ανδρονικον και ιουνιαν τουσ συγγενεισ μου και συναιχμαλωτουσ μου οιτινες εισιν επισημοι εν τοισ αποστολοισ οι και προ εμου γεγονασιν εν χριστω ⁸ ασπασασθε αμπλιαν τον αγαπητον μου εν κυριω ⁹ ασπασασθε ουρβανον τον συνεργον ημων εν χριστω και σταχυν τον αγαπητον μου ¹⁰ ασπασασθε απελλην τον δοκιμον εν χριστω ασπασασθε τουσ εκ των αριστοβουλου ¹¹ ασπασασθε ηρωδιωνα τον συγγενη μου ασπασασθε τουσ εκ των ναρκισσου τουσ οντας εν κυριω ¹² ασπασασθε τρυφαιναν και τρυφωσαν τασ κοπιωσασ εν κυριω ασπασασθε περιδα την αγαπητην ητις πολλα εκοπιασεν εν κυριω ¹³ ασπασασθε ρουφον τον εκλεκτον εν κυριω και την μητερα αυτου και εμου ¹⁴ ασπασασθε ασυγκριτον φλεγοντα ερμαν πατροβαν ερμην και τουσ συν αυτοισ αδελφουσ ¹⁵ ασπασασθε φιλολογον και ιουλιαν νηρεα και την αδελφην αυτου και ολυμπαν και τουσ συν αυτοισ παντασ αγιουσ ¹⁶ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ασπαζονται υμασ αι εκκλησαι του χριστου ¹⁷ παρακαλω δε υμασ αδελφοι σκοπειν τουσ τασ διχοστασιασ και τα σκανδαλα παρα την διδαχην ην υμεισ εμαθετε ποιουντασ και εκκλινατε απ αυτων ¹⁸ οι γαρ τοιουτοι τω κυριω ημων ιησου χριστω ου δουλευουσιν αλλα τη εαυτων κοιλια και δια της χρηστολογιασ και ευλογιασ εξαπατωσιν τασ καρδιασ των ακακων ¹⁹ η γαρ υμων υπακοη εις παντασ αφικετο χαιρων ουν το εφ υμιν θελω δε υμασ σοφουσ μεν ειναι εις το αγαθον ακεραιουσ δε εις το κακον ²⁰ ο δε θεος της ειρηνης συντριψει τον σαταναν υπο τουσ ποδασ υμων εν ταχει η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων ²¹ ασπαζονται υμασ τιμοθεοσ ο συνεργοσ μου και λουκιοσ και ιασων και σωσιπατροσ οι συγγενεισ μου ²² ασπαζομαι υμασ εγω τερτιοσ ο γραψασ την επιστολην εν κυριω ²³ ασπαζεται υμασ γαιοσ ο ξενοσ μου και της εκκλησιασ ολησ ασπαζεται υμασ εραστοσ ο οικονομοσ της πολεωσ και κουαρτοσ ο αδελφοσ ²⁴ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α΄

¹ παυλος κλητος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και σωσθενησ ο αδελφος ² τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω ηγιασμενοις εν χριστω ιησου κλητοις αγιοις συν πασιν τοις επικαλουμενοις το ονομα του κυριου ημων ιησου χριστου εν παντι τοπω αυτων τε και ημων ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε περι υμων επι τη χαριτι του θεου τη δοθειση υμιν εν χριστω ιησου ⁵ οτι εν παντι επλουτισθητε εν αυτω εν παντι λογω και παση γνωσει ⁶ καθωσ το μαρτυριον του χριστου εβεβαιωθη εν υμιν ⁷ ωστε υμασ μη υστερεισθαι εν μηδενι χαρισματι απεκδεχομενουσ την αποκαλυψιν του κυριου ημων ιησου χριστου ⁸ οσ και βεβαιωσει υμασ εωσ τελουσ ανεγκλητουσ εν τη ημερα του κυριου ημων ιησου χριστου ⁹ πιστοσ ο θεοσ δι ου εκληθητε εις κοινωνιαν του υιου αυτου ιησου χριστου του κυριου ημων ¹⁰ παρακαλω δε υμασ αδελφοι δια του ονοματοσ του κυριου ημων ιησου χριστου ινα το αυτο λεγητε παντεσ και μη η εν υμιν σχισματα ητε δε κατηρτισμενοι εν τω αυτω νοι και εν τη αυτη γνωμη ¹¹ εδηλωθη γαρ μοι περι υμων αδελφοι μου υπο των χλοησ οτι εριδεσ εν υμιν εισιν ¹² λεγω δε τουτο οτι εκαστοσ υμων λεγει εγω μεν ειμι παυλου εγω δε απολλω εγω δε κηφα εγω δε χριστου ¹³ μεμερισται ο χριστοσ μη παυλοσ εσταυρωθη υπερ υμων η εισ το ονομα παυλου εβαπτισθητε ¹⁴ ευχαριστω τω θεω οτι ουδενα υμων εβαπτισα ει μη κρισπον και γαιον ¹⁵ ινα μη τισ ειπη οτι εισ το εμον ονομα εβαπτισα ¹⁶ εβαπτισα δε και τον στεφανα οικον λοιπον ουκ οιδα ει τινα αλλον εβαπτισα ¹⁷ ου γαρ απεστειλεν με χριστοσ βαπτισειν αλλ ευαγγελιζεσθαι ουκ εν σοφια λογου ινα μη κενωθη ο σταυροσ του χριστου ¹⁸ ο λογοσ γαρ ο του σταυρου τοισ μεν απολλυμενοισ μωριασ εστιν τοισ δε σωζομενοισ ημιν δυναμισ θεου εστιν ¹⁹ γεγραπται γαρ απολω την σοφιαν των σοφων και την συνεσιν των συνετων αθετησω ²⁰ που σοφοσ που γραμματεουσ που συζητητησ του αιωνοσ τουτου ουχι εμωρανεν ο θεοσ την σοφιαν του κοσμου τουτου ²¹ επειδη γαρ εν τη σοφια του θεου ουκ εγνω ο κοσμοσ δια τησ σοφιασ τον θεον ευδοκησεν ο θεοσ δια τησ μωριασ του κηρυγματοσ σωσαι τοουσ πιστευοντασ ²² επειδη και ιουδαιοι σημειον αιτουσιν και ελληνεσ σοφιαν ζητουσιν ²³ ημεισ δε κηρυσσομεν χριστον εσταυρωμενον ιουδαιοισ μεν σκανδαλον ελλησιν δε μωριαν ²⁴ αυτοισ δε τοισ κλητοισ ιουδαιοισ τε και ελλησιν χριστον θεου δυναμιν και θεου σοφιαν ²⁵ οτι το μωρον του θεου σοφωτερον των ανθρωπων εστιν και το ασθενεσ του θεου ισχυροτερον των ανθρωπων εστιν ²⁶ βλεπετε γαρ την κλησιν υμων αδελφοι οτι ου πολλοι σοφοι κατα σαρκα ου πολλοι δυνατοι ου πολλοι ευγενεισ ²⁷ αλλα τα μωρα του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα τοουσ σοφουσ καταισχυνη και τα ασθενη του κοσμου εξελεξατο ο θεοσ ινα καταισχυνη τα ισχυρα ²⁸ και τα αγενη του κοσμου και τα εξουθενημενα εξελεξατο ο θεοσ και τα μη οντα ινα τα οντα καταργηση ²⁹ οπωσ μη καυχησθιται πασα σαρξ ενωπιον του θεου ³⁰ εξ αυτου δε υμεισ εστε εν χριστω ιησου οσ εγενηθη ημιν σοφια απο θεου δικαιοσυνη τε και αγιασμοσ και απολυτρωσισ ³¹ ινα καθωσ γεγραπται ο καυχωμενοσ εν κυριω καυχασθω

2

¹ καγω ελθων προσ υμασ αδελφοι ηλθον ου καθ υπεροχην λογου η σοφιασ καταγγελων υμιν το μαρτυριον του θεου ² ου γαρ εκρινα τουσ ειδεναι τι εν υμιν ει μη ιησον χριστον και τουτον εσταυρωμενον ³ και εγω εν ασθενεια και εν φοβω και εν τρομω πολλω εγενομην προσ υμασ ⁴ και ο λογοσ μου και το κηρυγμα μου ουκ εν πειθοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν αποδειξει πνευματοσ και δυναμειωσ ⁵ ινα η πιστισ υμων μη η εν σοφια ανθρωπων αλλ εν δυναμει θεου ⁶ σοφιαν δε λαλουμεν εν

τοισ τελειοισ σοφιαν δε ου του αιωνοσ τουτου ουδε των αρχοντων του αιωνοσ τουτου των καταργουμενων ⁷ αλλα λαλουμεν σοφιαν θεου εν μυστηριω την αποκεκρυμμενην ην προωρισεν ο θεοσ προ των αιωνων εις δοξαν ημων ⁸ ην ουδεις των αρχοντων του αιωνοσ τουτου εγνωκεν ει γαρ εγνωσαν ουκ αν τον κυριον της δοξης εσταυρωσαν ⁹ αλλα καθωσ γεγραπται α οφθαλμοσ ουκ ειδεν και ουσ ουκ ηκουσεν και επι καρδιαν ανθρωπου ουκ ανεβη α ητοιμασεν ο θεοσ τοισ αγαπωσιν αυτον ¹⁰ ημιν δε ο θεοσ απεκαλυψεν δια του πνευματου αυτου το γαρ πνευμα παντα ερευνα και τα βαθη του θεου ¹¹ τισ γαρ οιδεν ανθρωπων τα του ανθρωπου ει μη το πνευμα του ανθρωπου το εν αυτω ουτωσ και τα του θεου ουδεις οιδεν ει μη το πνευμα του θεου ¹² ημεισ δε ου το πνευμα του κοσμου ελαβομεν αλλα το πνευμα το εκ του θεου ινα ειδωμεν τα υπο του θεου χαρισθεντα ημιν ¹³ α και λαλουμεν ουκ εν διδακτοισ ανθρωπινησ σοφιασ λογοισ αλλ εν διδακτοισ πνευματου αγιου πνευματικοισ **4152 A-DPN** πνευματικα συγκρινοντεσ ¹⁴ ψυχικοσ δε ανθρωποσ ου δεχεται τα του πνευματου του θεου μωρια γαρ αυτωσ εστιν και ου δυναται γνωνα ι οτι πνευματικωσ ανακρινεται ¹⁵ ο δε πνευματικοσ ανακρινει μεν παντα αυτοσ δε υπ ουδενοσ ανακρινεται ¹⁶ τισ γαρ εγνω νουν κυριου οσ συμβιβασει αυτον ημεισ δε νουν χριστου εχομεν

3

¹ και εγω αδελφοι ουκ ηδυνηθην υμιν λαλησαι ωσ πνευματικοισ αλλ ωσ σαρκικοισ ωσ νηπιουσ εν χριστω ² γαλα υμασ εποτισα και ου βρωμα ουπω γαρ εδυνασθε αλλ ουτε ετι νυν δυνασθε ³ ετι γαρ σαρκικοι εστε οπου γαρ εν υμιν ζηλοσ και ερισ και διχοστασιασ ουχι σαρκικοι εστε και κατα ανθρωπον περιπατειτε ⁴ οταν γαρ λεγη τισ εγω μεν ειμι παυλου ετεροσ δε εγω απολλω ουχι σαρκικοι εστε ⁵ τισ ουν εστιν παυλοσ τισ δε απολλωσ αλλ η διακονοι δι ων επιστευσατε και εκαστω ωσ ο κυριοσ εδωκεν ⁶ εγω εφυτευσα απολλωσ εποτισεν αλλ ο θεοσ ηξανεν ⁷ ωστε ουτε ο φυτευων εστιν τι ουτε ο ποτιζων αλλ ο αυξανων θεοσ ⁸ ο φυτευων δε και ο ποτιζων εν εισιν εκαστοσ δε τον ιδιον μισθον ληψεται κατα τον ιδιον κοπον ⁹ θεου γαρ εσμεν συνεργοι θεου γεωργιον θεου οικοδομη εστε ¹⁰ κατα την χαριν του θεου την δοθεισαν μοι ωσ σοφοσ αρχιτεκτων θεμελιον τεθεικα αλλοσ δε εποικοδομει εκαστοσ δε βλεπετω πωσ εποικοδομει ¹¹ θεμελιον γαρ αλλον ουδεις δυναται θειναι παρα τον κειμενον οσ εστιν ιησουσ χριτοσ ¹² ει δε τισ εποικοδομει επι τον θεμελιον τουτον χρυσοσ αργυροσ λιθουσ τιμιουσ ξυλα χορτον καλαμην ¹³ εκαστου το εργον φανερον γενησεται η γαρ ημερα δηλωσει οτι εν πυρι αποκαλυπτεται και εκαστου το εργον οποιον εστιν το πυρ δοκιμασει ¹⁴ ει τινοσ το εργον μενει ο εποικοδομησεν μισθον ληψεται ¹⁵ ει τινοσ το εργον κατακαησεται ζημιωθησεται αυτοσ δε σωθησεται ουτωσ δε ωσ δια πυροσ ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ναοσ θεου εστε και το πνευμα του θεου οικει εν υμιν ¹⁷ ει τισ τον ναον του θεου φθειρει φθειρει τουτον ο θεοσ ο γαρ ναοσ του θεου αγιοσ εστιν οιτινεσ εστε υμεισ ¹⁸ μηδεισ εαυτον εξαπατατω ει τισ δοκει σοφοσ ειναι εν υμιν εν τω αιωνι τουτω μωροσ γενεσθω ινα γενηται σοφοσ ¹⁹ η γαρ σοφια του κοσμου τουτου μωρια παρα τω θεω εστιν γεγραπται γαρ ο δρασομενοσ τουσ σοφουσ εν τη πανουργια αυτων ²⁰ και παλιν κυριοσ γινωσκει τουσ διαλογισμουσ των σοφων οτι εισιν ματαιοι ²¹ ωστε μηδεισ καυχασθω εν ανθρωποισ παντα γαρ υμων εστιν ²² ειτε παυλοσ ειτε απολλωσ ειτε κηφοσ ειτε κοσμοσ ειτε ζωη ειτε θανατοσ ειτε ενεστωτα ειτε μελλοντα παντα υμων εστιν ²³ υμεισ δε χριστου χριτοσ δε θεου

4

¹ ουτωσ ημασ λογιζεσθω ανθρωποσ ωσ υπηρετασ χριστου και οικονομουσ μυστηριων θεου ² ο δε λοιπον ζητειται εν τοισ οικονομοισ ινα πιστοσ τισ ευρεθη ³ εμοι δε εισ ελαχιστον εστιν ινα υφ υμων ανακριθω η υπο ανθρωπινησ ημερασ αλλ ουδε εμαυτον ανακρινω ⁴ ουδεν γαρ εμαυτω συνοιδα αλλ ουκ εν τουτω δεδικαιωμαι ο δε ανακρινων

με κυριος εστιν ⁵ ωστε μη προ καιρου τι κρινετε εωσ αν ελθη ο κυριος οσ και φωτισει τα κρυπτα του σκοτους και φανερωσει τας βουλας των καρδιων και τοτε ο επαινος γενησεται εκαστω απο του θεου ⁶ ταυτα δε αδελφοι μετεσχηματισα εισ εμαυτον και απολλω δι υμασ ινα εν ημιν μαθητε το μη υπερ ο γεγραπται φρονειν ινα μη εισ υπερ του ενοσ φυσιουσθε κατα του ετερου ⁷ τισ γαρ σε διακρινει τι δε εχεισ ο ουκ ελαβεσ ει δε και ελαβεσ τι καυχασαι ωσ μη λαβων ⁸ ηδη κεκορησμενοι εστε ηδη επλουτησατε χωρισ ημων εβασιλευσατε και οφελον γε εβασιλευσατε ινα και ημεισ υμιν συμβασιλευσωμεν ⁹ δοκω γαρ οτι ο θεοσ ημασ τουσ αποστολουσ εσχατουσ επεδειξεν ωσ επιθανατιουσ οτι θεατρον εγενηθημεν τω κοσμω και αγγελιοισ και ανθρωποισ ¹⁰ ημεισ μωροι δια χριστον υμεισ δε φρονιμοι εν χριστω ημεισ ασθενεισ υμεισ δε ισχυροι υμεισ ενδοξοι ημεισ δε ατιμοι ¹¹ αχρι της αρτι ωρασ και πεινωμεν και διψωμεν και γυμνητευομεν και κολαφιζομεθα και αστατουμεν ¹² και κοπιωμεν εργαζομενοι ταισ ιδιαισ χερσιν λοιδορουμενοι ευλογουμεν δικωκομενοι ανεχομεθα ¹³ βλασφημουμενοι παρακαλουμεν ωσ περικαθαρματα του κοσμου εγενηθημεν παντων περιψημα εωσ αρτι ¹⁴ ουκ εντρεπων υμασ γραφω ταυτα αλλ ωσ τεκνα μου αγαπητα νουθετω ¹⁵ εαν γαρ μυριουσ παιδαγωγουσ εχητε εν χριστω αλλ ου πολλουσ πατερασ εν γαρ χριστω ιησου δια του ευαγγελιου εγω υμασ εγεννησα ¹⁶ παρακαλω ουν υμασ μιμηται μου γινεσθε ¹⁷ δια τουτο επεμφα υμιν τιμοθεον οσ εστιν τεκνον μου αγαπητον και πιστον εν κυριω οσ υμασ αναμνησει τασ οδουσ μου τασ εν χριστω καθωσ πανταχου εν παση εκκλησια διδασκω ¹⁸ ωσ μη ερχομενου δε μου προσ υμασ εφυσιωθησαν τινεσ ¹⁹ ελευσομαι δε ταχεωσ προσ υμασ εαν ο κυριοσ θεληση και γνωσομαι ου τον λογον των πεφυσιωμενων αλλα την δυναμιν ²⁰ ου γαρ εν λογω η βασιλεια του θεου αλλ εν δυναμει ²¹ τι θελετε εν ραβδω ελθω προσ υμασ η εν αγαπη πνευματι τε πραοτητοσ

5

¹ ολωσ ακουεται εν υμιν πορνεια και τοιαυτη πορνεια ητισ ουδε εν τοισ εθνεσιν ονομαζεται ωστε γυναικα τινα του πατροσ εχειν ² και υμεισ πεφυσιωμενοι εστε και ουχι μαλλον επενθησατε ινα εξαρθη εκ μεσου υμων ο το εργον τουτο ποιησασ ³ εγω μεν γαρ ωσ απων τω σωματι παρων δε τω πνευματι ηδη κεκρικα ωσ παρων τον ουτωσ τουτο κατεργασαμενον ⁴ εν τω ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου συναχθεντων υμων και του εμου πνευματοσ συν τη δυναμει του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵ παραδουнай τον τοιουτον τω σατανα εισ ολεθρον της σαρκοσ ινα το πνευμα ζωθη εν τη ημερα του κυριου ιησου ⁶ ου καλον το καυχημα υμων ουκ οιδατε οτι μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ⁷ εκκαθαρατε την παλαιαν ζυμην ινα ητε νεον φυραμα καθωσ εστε αζυμοι και γαρ το πασχα ημων υπερ ημων ετυθη χριστοσ ⁸ ωστε εορταζωμεν μη εν ζυμη παλαια μηδε εν ζυμη κακιασ και πονηριασ αλλ εν αζυμοισ ειλικρινειασ και αληθειασ ⁹ εγραψα υμιν εν τη επιστολη μη συναναμιγνυσθαι πορνοισ ¹⁰ και ου παντωσ τοισ πορνοισ του κοσμου τουτου η τοισ πλεονεκταισ η αρπαξιν η ειδωλολατραισ εαν οφειλετε ара εκ του κοσμου εξελθειν ¹¹ νυν δε εγραψα υμιν μη συναναμιγνυσθαι και τισ αδελφοσ ονομαζομενοσ η πορνοσ η πλεονεκτισ η ειδωλολατρησ η λοιδοροσ η μεθυροσ η αρπαξ τω τοιουτω μηδε συνεσθειν ¹² τι γαρ μοι και τουσ εξω κρινειν ουχι τουσ εσω υμεισ κρινετε ¹³ τουσ δε εξω ο θεοσ κρινει και εξαρειτε τον πονηρον εξ υμων αυτωσ

6

¹ τολμα τισ υμων πραγμα εχων προσ τον ετερον κρινεσθαι επι των αδικων και ουχι επι των αγιων ² ουκ οιδατε οτι οι αγιοι τον κοσμον κρινουσιν και ει εν υμιν κρινεται ο κοσμοσ αναξιοι εστε κριτηριων ελαχιστων ³ ουκ οιδατε οτι αγγελουσ κρινουμεν μητι γε βιωτικα ⁴ βιωτικα μεν ουν κριτηρια εαν εχητε τουσ εξουθενημενουσ εν τη εκκλησια τουτουσ καθιζετε ⁵ προσ εντροπην υμιν λεγω ουτωσ ουκ ενι εν υμιν σοφοσ ουδε εισ

ος δυνησεται διακριναι ανα μεσον του αδελφου αυτου ⁶ αλλα αδελφος μετα αδελφου κρινεται και τουτο επι απιστων ⁷ ηδη μεν ουν ολωσ ηττημα υμιν εστιν οτι κριματα εχετε μεθ εαυτων δια τι ουχι μαλλον αδικεισθε δια τι ουχι μαλλον αποστερεισθε ⁸ αλλα υμεις αδικειτε και αποστερειτε και ταυτα αδελφους ⁹ η ουκ οιδατε οτι αδικοι βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν μη πλανασθε ουτε πορνοι ουτε ειδωλολατραι ουτε μοιχοι ουτε μαλακοι ουτε αρσενοκοιται ¹⁰ ουτε πλεονεκται ουτε κλεπται ουτε μεθυστοι ου λαιδοροι ουχ αρπαγεσ βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ¹¹ και ταυτα τινεσ ητε αλλα απελουσασθε αλλα ηγιασθητε αλλ εδικαιωθητε εν τω ονοματι του κυριου ιησου και εν τω πνευματι του θεου ημων ¹² παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ουκ εγω εξουσιασθησομαι υπο τινος ¹³ τα βρωματα τη κοιλια και η κοιλια τοισ βρωμασιν ο δε θεοσ και ταυτην και ταυτα καταργησει το δε σωμα ου τη πορνεια αλλα τω κυριω και ο κυριοσ τω σωματι ¹⁴ ο δε θεοσ και τον κυριον ηγειρεν και ημασ εξεγερει δια τησ δυναμεωσ αυτου ¹⁵ ουκ οιδατε οτι τα σωματα υμων μελη χριστου εστιν αρασ ουν τα μελη του χριστου ποιησω πορνησ μελη μη γενοιτο ¹⁶ ουκ οιδατε οτι ο κολλωμενοσ τη πορνη εν σωμα εστιν εσονται γαρ φησιν οι δυο εισ σαρκα μιαν ¹⁷ ο δε κολλωμενοσ τω κυριω εν πνευμα εστιν ¹⁸ φευγετε την πορνειαν παν αμαρτημα ο εαν ποιηση ανθρωποσ εκτοσ του σωματοσ εστιν ο δε πορνευων εισ το ιδιον σωμα αμαρτανει ¹⁹ η ουκ οιδατε οτι το σωμα υμων ναοσ του εν υμιν αγιου πνευματοσ εστιν ου εχετε απο θεου και ουκ εστε εαυτων ²⁰ ηγορασθητε γαρ τιμησ δοξασατε δη τον θεον εν τω σωματι υμων και εν τω πνευματι υμων ατινα εστιν του θεου

7

¹ περι δε ων εγραψατε μοι καλον ανθρωπω γυναικοσ μη απτεσθαι ² δια δε τασ πορνειασ εκαστοσ την εαυτου γυναικα εχετω και εκαστη τον ιδιον ανδρα εχετω ³ τη γυναικι ο ανηρ την οφειλομενην ευνοιαν αποδιδωτω ομοιωσ δε και η γυνη τω ανδρι ⁴ η γυνη του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει αλλ ο ανηρ ομοιωσ δε και ο ανηρ του ιδιου σωματοσ ουκ εξουσιαζει αλλ η γυνη ⁵ μη αποστερειτε αλληλουσ ει μητι αν εκ συμφωνων προς καιρον ινα σχολαζητε τη νηστεια και τη προσευχη και παλιν επι το αυτο συνερχησθε ινα μη πειραζη υμασ ο σατανασ δια την ακρασιαν υμων ⁶ τουτο δε λεγω κατα συγγνωμην ου κατ επιταγην ⁷ θελω γαρ παντασ ανθρωπουσ εινα ωσ και εμαυτον αλλ εκαστοσ ιδιον χαρισμα εχει εκ θεου οσ μεν ουτωσ οσ δε ουτωσ ⁸ λεγω δε τοισ αγαμοισ και ταισ χηραισ καλον αυτοισ εστιν εαν μεινωσιν ωσ καγω ⁹ ει δε ουκ εγκρατευονται γαμησατωσαν κρεισσον γαρ εστιν γαμησαι η πυρουσθαι ¹⁰ τοισ δε γεγαμηκοσιν παραγελλω ουκ εγω αλλ ο κυριοσ γυναικα απο ανδρωσ μη χωρισθηναι ¹¹ εαν δε και χωρισθη μενετω αγαμοσ η τω ανδρι καταλλαγητω και ανδρα γυναικα μη αφιεναι ¹² τοισ δε λοιποισ εγω λεγω ουχ ο κυριοσ ει τισ αδελφοσ γυναικα εχει απιστον και αυτη συνευδοκει οικειν μετ αυτου μη αφιετω αυτην ¹³ και γυνη ητισ εχει ανδρα απιστον και αυτοσ συνευδοκει οικειν μετ αυτησ μη αφιετω αυτον ¹⁴ ηγιασται γαρ ο ανηρ ο απιστοσ εν τη γυναικι και ηγιασται η γυνη η απιστοσ εν τω ανδρι επει αρα τα τεκνα υμων ακαθαρτα εστιν νυν δε αγια εστιν ¹⁵ ει δε ο απιστοσ χωριζεται χωριζεσθω ου δεδουλωται ο αδελφοσ η η αδελφη εν τοισ τοιουτοισ εν δε ειρηνη κεληκεν ημασ ο θεοσ ¹⁶ τι γαρ οιδασ γυναι ει τον ανδρα σωσεισ η τι οιδασ ανερ ει την γυναικα σωσεισ ¹⁷ ει μη εκαστω ωσ εμερισεν ο θεοσ εκαστον ωσ κεληκεν ο κυριοσ ουτωσ περιπατειτω και ουτωσ εν ταισ εκκλησιαισ πασαισ διατασσομαι ¹⁸ περιτετμημενοσ τισ εκληθη μη επισασθω εν ακροβυστια τισ εκληθη μη περιτεμνεσθω ¹⁹ η περιτομη ουδεν εστιν και η ακροβυστια ουδεν εστιν αλλα τηρησιοσ εντολων θεου ²⁰ εκαστοσ εν τη κλησει η εκληθη εν ταυτη μενετω ²¹ δουλοσ εκληθησ μη σοι μελετω αλλ ει και δυνασαι ελευθεροσ γενεσθαι μαλλον χηρσαι ²² ο γαρ εν κυριω κληθεισ δουλοσ απελευθεροσ κυριου εστιν ομοιωσ και ο ελευθεροσ κληθεισ δουλοσ εστιν χριστου ²³ τιμησ ηγορασθητε μη γινεσθε δουλοι ανθρωπων ²⁴ εκαστοσ εν ω εκληθη

αδελφοι εν τωτω μενετω παρα θεω²⁵ περι δε των παρθενων επιταγην κυριου ουκ εχω γνωμην δε διδωμι ωσ ηλημενος υπο κυριου πιστος ειναι²⁶ νομιζω ουν τωτω καλον υπαρχειν δια την ενεστωσαν αναγκην οτι καλον ανθρωπω το ουτως ειναι²⁷ δεδεσαι γυναικι μη ζητει λυσιν λελυσαι απο γυναικος μη ζητει γυναικα²⁸ εαν δε και γημησ ουχ ημαρτες και εαν γημη η παρθενος ουχ ημαρτεν θλιψιν δε τη σαρκι εξουσιον οι τοιουτοι εγω δε υμων φειδομαι²⁹ τωτω δε φημι αδελφοι ο καιρος συνεσταλμενος το λοιπον εστιν ινα και οι εχοντες γυναικας ωσ μη εχοντες ωσιν³⁰ και οι κλειοντες ωσ μη κλειοντες και οι χαιροντες ωσ μη χαιροντες και οι αγοραζοντες ωσ μη καταχοντες³¹ και οι χρωμενοι τω κοσμω τωτω ωσ μη καταχρωμενοι παραγει γαρ το σχημα του κοσμου τωτου³² θελω δε υμασ αμεριμνους ειναι ο αγαμος μεριμνα τα του κυριου πωσ αρεσει τω κυριω³³ ο δε γαμησας μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τη γυναικι³⁴ μεμερισται και η γυνη και η παρθενος η αγαμος μεριμνα τα του κυριου ινα η αγια και σωματι και πνευματι η δε γαμησασα μεριμνα τα του κοσμου πωσ αρεσει τω ανδρι³⁵ τωτω δε προσ το υμων αυτων συμφερον λεγω ουχ ινα βροχον υμιν επιβαλω αλλα προσ το ευσημιον και ευπροσεδρον τω κυριω απεριπαστως³⁶ ει δε τισ ασχημονειν επι την παρθενον αυτου νομιζει εαν η υπερακμος 5230 A-NSM και ουτως οφειλει γινεσθαι ο θελει ποιειτω ουχ αμαρτανει γαμειτωσαν³⁷ οσ δε εστηκεν εδραιος εν τη καρδια μη εχων αναγκην εξουσιαν δε εχει περι του ιδιου θεληματος και τωτω κεκρικεν εν τη καρδια αυτου του τηρειν την εαυτου παρθενον καλωσ ποιει³⁸ ωστε και ο εκγαμιζων καλωσ ποιει ο δε μη εκγαμιζων κρεισσον ποιει³⁹ γυνη δεδετα νομω εφ οσον χρονον ζη ο ανηρ αυτησ εαν δε και κοιμηθη ο ανηρ ελευθερα εστιν ω θελει γαμηθηναι μονον εν κυριω⁴⁰ μακαριωτερα δε εστιν εαν ουτως μεινη κατα την εμην γνωμην δοκω δε καγω πνευμα θεου εχειν

8

¹ περι δε των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι παντες γνωσιν εχομεν η γνωσις φυσιοι η δε αγαπη οικοδομει² ει δε τισ δοκει ειδεναι τι ουδεπω ουδεν εγνωκεν καθωσ δει γνωναι³ ει δε τισ αγαπα τον θεον ουτος εγνωσται υπ αυτου⁴ περι της βρωσεωσ ουν των ειδωλοθυτων οίδαμεν οτι ουδεν ειδωλων εν κοσμω και οτι ουδεισ θεοσ ετεροσ ει μη εισ⁵ και γαρ ειπερ εισιν λεγομενοι θεοι ειτε εν ουρανω ειτε επι γησ ωσπερ εισιν θεοι πολλοι και κυριοι πολλοι⁶ αλλ ημιν εισ θεοσ ο πατηρ εξ ου τα παντα και ημιοσ εισ αυτον και εισ κυριοσ ιησοουσ χριστοσ δι ου τα παντα και ημιοσ δι αυτου⁷ αλλ ουκ εν πασιν η γνωσις τινεσ δε τη συνειδησει του ειδωλου εωσ αρτι ωσ ειδωλοθυτον εσθιουσιν και η συνειδησις αυτων ασθενησ ουσα μολυνεται⁸ βρωμα δε ημασ ου παριστησιν τω θεω ουτε γαρ εαν φαγωμεν περισσεουμεν ουτε εαν μη φαγωμεν υστερουμεθα⁹ βλεπετε δε μηπωσ η εξουσια υμων αυτη προσκομμα γενηται τοισ ασθενουσιν¹⁰ εαν γαρ τισ ιδη σε τον εχοντα γνωσιν εν ειδωλειω κατακειμενον ουχι η συνειδησις αυτου ασθενουσ οντοσ οικοδομηθησεται εισ το τα ειδωλοθυτα εσθιειν¹¹ και απολειται ο ασθενων αδελφοσ επι τη ση γνωσει δι ον χριστοσ απεθανεν¹² ουτωσ δε αμαρτανοντεσ εισ τουσ αδελφουσ και τυπτοντεσ αυτων την συνειδησιν ασθενουσαν εισ χριστον αμαρτανετε¹³ διοπερ ει βρωμα σκανδαλιζει τον αδελφον μου ου μη φαγω κρεα εισ τον αιωνα ινα μη τον αδελφον μου σκανδαλισω

9

¹ ουκ ειμι αποστολοσ ουκ ειμι ελευθεροσ ουχι ιησοουσ τον κυριον ημων εωρακα ου το εργον μου υμιοσ εστε εν κυριω² ει αλλοιοσ ουκ ειμι αποστολοσ αλλα γε υμιν ειμι η γαρ σφραγις της εμησ αποστολησ υμιοσ εστε εν κυριω³ η εμη απολογία τοισ εμε ανακρινουσιν αυτη εστιν⁴ μη ουκ εχομεν εξουσιαν φαγειν και πιειν⁵ μη ουκ εχομεν εξουσιαν αδελφην γυναικα περιαγειν ωσ και οι λοιποι αποστολοι και οι αδελφοι του κυριου και κηφασ⁶ η μονοσ εγω και βαρναβασ ουκ εχομεν εξουσιαν του μη εργαζεσθαι

7 τισ στρατευεται ιδιοις οψωνιοις ποτε τισ φυτευει αμπελωνα και εκ του καρπου αυτου ουκ εσθιει η τισ ποιμαινει ποιμνην και εκ του γαλακτος της ποιμνης ουκ εσθιει ⁸ μη κατα ανθρωπον ταυτα λαλω η ουχι και ο νομος ταυτα λεγει ⁹ εν γαρ τω μωυσεω νομω γεγραπται ου φιμωσεις βουν αλωντα μη των βων μελει τω θεω ¹⁰ η δι ημας παντωσ λεγει δι ημασ γαρ εγραφη οτι επ ελπιδι οφειλει ο αροτριων αροτριαν και ο αλων της ελπιδος αυτου μετεχειν επ ελπιδι ¹¹ ει ημεις υμιν τα πνευματικα εσπειραμεν μεγα ει ημεις υμων τα σαρκικα θερισομεν ¹² ει αλλοι της εξουσιασ υμων μετεχουσιν ου μαλλον ημεις αλλ ουκ εχρησαμεθα τη εξουσια ταυτη αλλα παντα στεγομεν ινα μη εγκοπην τινα δωμεν τω ευαγγελιω του χριστου ¹³ ουκ οιδατε οτι οι τα ιερα εργαζομενοι εκ του ιερου εσθιουσιν οι τω θυσιαστηριω προσεδρευοντες τω θυσιαστηριω συμμεριζονται ¹⁴ ουτωσ και ο κυριος διαταξεν τοις το ευαγγελιον καταγγελλουσιν εκ του ευαγγελιου ζην ¹⁵ εγω δε ουδενι εχρησαμην τουτων ουκ εγραψα δε ταυτα ινα ουτωσ γενηται εν εμοι καλον γαρ μοι μαλλον αποθανειν η το καυχημα μου ινα τισ κενωση ¹⁶ εαν γαρ ευαγγελιζωμαι ουκ εστιν μοι καυχημα ανοαχη γαρ μοι επικειται ουαι δε μοι εστιν εαν μη ευαγγελιζωμαι ¹⁷ ει γαρ εκων τουτο πρασσω μισθον εχω ει δε ακων οικονομιαν πεπιστευμαι ¹⁸ τισ ουν μοι εστιν ο μισθος ινα ευαγγελιζομενοσ αδαπανον θησω το ευαγγελιον του χριστου εις το μη καταχρησασθαι τη εξουσια μου εν τω ευαγγελιω ¹⁹ ελευθεροσ γαρ ων εκ παντων πασιν εμαυτον εδουλωσα ινα τουσ πλειονασ κερδησω ²⁰ και εγενομην τοις ιουδαιοις ωσ ιουδαιοσ ινα ιουδαιοισ κερδησω τοις υπο νομον ωσ υπο νομον ινα τουσ υπο νομον κερδησω ²¹ τοις ανομοις ωσ ανομοσ μη ων ανομοσ θεω αλλ ενομοσ χριστω ινα κερδησω ανομοουσ ²² εγενομην τοισ ασθενησιν ωσ ασθενησ ινα τουσ ασθενεισ κερδησω τοισ πασιν γεγονα τα παντα ινα παντωσ τινασ σωσω ²³ τουτο δε ποιω δια το ευαγγελιον ινα συγκοινωνοσ αυτου γενωμαι ²⁴ ουκ οιδατε οτι οι εν σταδιω τρεχοντες παντες μεν τρεχουσιν εις δε λαμβανει το βραβειον ουτωσ τρεχετε ινα καταλαβητε ²⁵ πασ δε ο αγωνιζομενοσ παντα εγκρατευεται εκεινοι μεν ουν ινα φθαρτον στεφανον λαβωσιν ημεις δε αφθαρτον ²⁶ εγω τοιυν ουτωσ τρεχω ωσ ουκ αθληωσ ουτωσ πυκτεω ωσ ουκ αερα δερων ²⁷ αλλ υπωπιαζω μου το σωμα και δουλαγωγω μηπωσ αλλοισ κηρυξασ αυτοσ αδοκιμοσ γενωμαι

10

1 ου θελω δε υμασ αγνοειν αδελφοι οτι οι πατερεσ ημων παντεσ υπο την νεφελην ησαν και παντεσ δια της θαλασσης διηλθον ² και παντεσ εις τον μωυσην εβαπτισαντο εν τη νεφελι και εν τη θαλασση ³ και παντεσ το αυτο βρωμα πνευματικον εφαγον ⁴ και παντεσ το αυτο πομα πνευματικον επιον επινον γαρ εκ πνευματικησ ακολουθουσησ πετρασ η δε πετρα ην ο χριστοσ ⁵ αλλ ουκ εν τοις πλειοισιν αυτων ευδοκησεν ο θεοσ κατεστρωθησαν γαρ εν τη ερημω ⁶ ταυτα δε τυποι ημων εγενηθησαν εις το μη ειναι ημασ επιθυμητασ κακων καθωσ κακεινοι επεθυμησαν ⁷ μηδε ειδωλολατραι γινεσθε καθωσ τινεσ αυτων ωσπερ γεγραπται εκαθισεν ο λαοσ φαγειν και πιειν και ανεστησαν παιζειν ⁸ μηδε πορνευωμεν καθωσ τινεσ αυτων επορνευσαν και επεσον εν μια ημερα εικοσι τρεισ χιλιαδεσ ⁹ μηδε εκπειραζωμεν τον χριστον καθωσ και τινεσ αυτων απειρασαν και υπο των οφειν απωλοντο ¹⁰ μηδε γογγυζετε καθωσ και τινεσ αυτων εγογγυσαν και απωλοντο υπο του ολοθρευτου ¹¹ ταυτα δε παντα τυποι συνεβαινον εκεινοισ εγραφη δε προς νουθεσιαν ημων εις ουσ τα τελη των αιωνων κατηγηθησεν ¹² ωστε ο δοκων εσταναι βλεπετω μη πεση ¹³ πειρασμοσ υμασ ουκ ειληφεν ει μη ανθρωπινοσ πιστοσ δε ο θεοσ οσ ουκ εασει τον υμασ πειρασθηναι υπερ ο δυνασθε αλλα ποιησει συν τω πειρασμω και την εκβασιν του δυνασθαι υμασ υπενεγκειν ¹⁴ διοπερ αγαπητο μοι φευγετε απο της ειδωλολατρειασ ¹⁵ ωσ φρονιμοισ λεγω κρινατε υμεισ ο φημι ¹⁶ το ποτηριον της ευλογιασ ο ευλογουμεν ουχι κοινωνια του αιματοσ του χριστου εστιν τον αρτον ον κλωμεν ουχι κοινωνια του σματοσ του χριστου εστιν ¹⁷ οτι εις αρτοσ εν σωμα οι πολλοι εσμεν οι

γάρ παντες εκ του ενος αρτου μετεχομεν ¹⁸ βλεπετε τον ισραηλ κατα σαρκα ουχι οι εσθιοντες τας θυσιας κοινωνοι του θυσιαστηριου εισιν ¹⁹ τι ουν φημι οτι ειδωλον τι εστιν η οτι ειδωλοθυτον τι εστιν ²⁰ αλλ οτι α θυει τα εθνη δαιμονιοις θυει και ου θεω ου θελω δε υμας κοινωνουσι των δαιμονιων γινεσθαι ²¹ ου δυνασθε ποτηριον κυριου πινειν και ποτηριον δαιμονιων ου δυνασθε τραπεζησ κυριου μετεχειν και τραπεζησ δαιμονιων ²² η παραζηλουμεν τον κυριον μη ισχυροτεροι αυτου εσμεν ²³ παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα συμφερει παντα μοι εξεστιν αλλ ου παντα οικοδομει ²⁴ μηδεισ του εαυτου ζητειτω αλλα του ετερου εκαστος ²⁵ παν το εν μακελλω πωλουμενον εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁶ του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ ²⁷ ει δε τισ καλει υμασ των απιστων και θελετε πορευεσθαι παν το παρατιθεμενον υμιν εσθιετε μηδεν ανακρινοντες δια την συνειδησιν ²⁸ εαν δε τισ υμιν ειπη τουτο ειδωλοθυτον εστιν μη εσθιετε δι εκεινον τον μηνυσαντα και την συνειδησιν του γαρ κυριου η γη και το πληρωμα αυτησ ²⁹ συνειδησιν δε λεγω ουχι την εαυτου αλλα την του ετερου ινα τι γαρ η ελευθερια μου κρινεται υπο αλλησ συνειδησεωσ ³⁰ ει εγω χαριτι μετεχω τι βλασφημουμαι υπερ ου εγω ευχαριστω ³¹ ειτε ουν εσθιετε ειτε πινετε ειτε τι ποιειτε παντα εισ δοξαν θεου ποιειτε ³² απροσκοποι γινεσθε και ιουδαιοισ και ελλησιν και τη εκκλησια του θεου ³³ καθωσ καγω παντα πασιν αρεσκω μη ζητων το εμαυτου συμφερον αλλα το των πολλων ινα σωθωσιν

11

¹ μιμηται μου γινεσθε καθωσ καγω χριστου ² επαινω δε υμασ αδελφοι οτι παντα μου μεμνησθε και καθωσ παρεδωκα υμιν τασ παραδοσεισ κατεχετε ³ θελω δε υμασ ειδεναι οτι παντοσ ανδρωσ η κεφαλη ο χριστοσ εστιν κεφαλη δε γυναικοσ ο ανηρ κεφαλη δε χριστου ο θεοσ ⁴ πασ ανηρ προσευχομενοσ η προφητευων κατα κεφαλησ εχων καταισχυνει την κεφαλην αυτου ⁵ πασα δε γυνη προσευχομενη η προφητευουσα ακατακαλυπτω τη κεφαλη καταισχυνει την κεφαλην εαυτησ εν γαρ εστιν και το αυτο τη εξυρημενη ⁶ ει γαρ ου κατακαλυπτεται γυνη και κειρασθω ει δε αισχρον γυναικι το κειρασθαι η ξυρασθαι κατακαλυπτεσθαι ⁷ ανηρ μεν γαρ ουκ οφειλει κατακαλυπτεσθαι την κεφαλην εικων και δοξα θεου υπαρχων γυνη δε δοξα ανδρωσ εστιν ⁸ ου γαρ εστιν ανηρ εκ γυναικοσ αλλα γυνη εξ ανδρωσ ⁹ και γαρ ουκ εκτισθη ανηρ δια την γυναικα αλλα γυνη δια τον ανδρα ¹⁰ δια τουτο οφειλει η γυνη εξουσιαν εχειν επι τησ κεφαλησ δια τουσ αγγελουσ ¹¹ πλην ουτε ανηρ χωρισ γυναικοσ ουτε γυνη χωρισ ανδρωσ εν κυριω ¹² ωσπερ γαρ η γυνη εκ του ανδρωσ ουτωσ και ο ανηρ δια τησ γυναικοσ τα δε παντα εκ του θεου ¹³ εν υμιν αυτοισ κρινατε προπον εστιν γυναικα ακατακαλυπτον τω θεω προσευχεσθαι ¹⁴ η ουδε αυτη η φυσισ διδασκει υμασ οτι ανηρ μεν εαν κομα ατιμια αυτω εστιν ¹⁵ γυνη δε εαν κομα δοξα αυτη εστιν οτι η κομη αντι περιβολαιου δεδοτα ¹⁶ ει δε τισ δοκει φιλονεικοσ ειναι ημεισ τοιαυτην συνηθειαν ουκ εχομεν ουδε αι εκκλησιαι του θεου ¹⁷ τουτο δε παραγγελλων ουκ επαινω οτι ουκ εισ το κρειττον αλλ εισ το ηττον συνερχεσθε ¹⁸ πρωτον μεν γαρ συνερχομενων υμων εν εκκλησια ακουω σχισματα εν υμιν υπαρχειν και μεροσ τι πιστεω ¹⁹ δει γαρ και αιρεσεισ εν υμιν ειναι ινα οι δοκιμοι φανεροι γενωνται εν υμιν ²⁰ συνερχομενων ουν υμων επι το αυτο ουκ εστιν κυριακον δειπνον φαγειν ²¹ εκαστοσ γαρ το ιδιον δειπνον προλαμβανει εν τω φαγειν και οσ μεν πεινα οσ δε μεθυει ²² μη γαρ οικιασ ουκ εχετε εισ το εσθιειν και πινειν η τησ εκκλησιασ του θεου καταφρονειτε και καταισχυνετε τουσ μη εχοντασ τι υμιν ειπω επαινεσω υμασ εν τουτω ουκ επαινω ²³ εγω γαρ παρελαβον απο του κυριου ο και παρεδωκα υμιν οτι ο κυριοσ ιηουσοσ εν τη νυκτι η παρεδιδοτο ελαβεν αρτον ²⁴ και ευχαριστησασ εκλασεν και ειπεν λαβετε φαγετε τουτο μου εστιν το σωμα του υπερ υμων κλωμενον τουτο ποιειτε εισ την εμην αναμνησιν ²⁵ ωσαυτωσ και το ποτηριον μετα το δειπνησαι λεγων τουτο το ποτηριον η καινη διαθηκη εστιν εν τω εμω αιματι τουτο ποιειτε οσακισ αν πινητε εισ την εμην

αναμνησιν ²⁶ οσακις γαρ αν εσθιητε τον αρτον τουτον και το ποτηριον τουτο πινητε τον θανατον του κυριου καταγγελλετε αχρι ου αν ελθη ²⁷ ωστε οσ αν εσθιη τον αρτον τουτον η πινη το ποτηριον του κυριου αναξίως του κυριου ενοχος εσται του σωματος και του αιματος του κυριου ²⁸ δοκιμαζετω δε ανθρωπος εαυτον και ουτως εκ του αρτου εσθιετω και εκ του ποτηριου πινετω ²⁹ ο γαρ εσθιων και πιων αναξίως κριμα εαυτω εσθιει και πινει μη διακρινων το σωμα του κυριου ³⁰ δια τουτο εν υμιν πολλοι ασθενεις και αρρωστοι και κοιμωνται ικανοι ³¹ ει γαρ εαυτους διεκρινομεν ουκ αν εκρινομεθα ³² κρινομενοι δε υπο κυριου παιδευομεθα ινα μη συν τω κοσμω κατακριθωμεν ³³ ωστε αδελφοι μου συνερχομενοι εις το φαγειν αλληλους εκδεχεσθε ³⁴ ει δε τις πεινα εν οικω εσθιετω ινα μη εις κριμα συνερχησθε τα δε λοιπα ωσ αν ελθω διαταξομαι

12

¹ περι δε των πνευματικων αδελφοι ου θελω υμας αγνοειν ² οιδατε οτι οτε εθνη ητε προς τα ειδωλα τα αφωνα ωσ αν ηγεσθε απαγομενοι ³ διο γνωριζω υμιν οτι ουδεις εν πνευματι θεου λαλων λεγει αναθεμα ιησουν και ουδεις δυναται ειπειν κυριον ιησουν ει μη εν πνευματι αγιω ⁴ διαιρεσεις δε χαρισματων εισιν το δε αυτο πνευμα ⁵ και διαιρεσεις διακονιων εισιν και ο αυτος κυριος ⁶ και διαιρεσεις ενεργηματων εισιν ο δε αυτος εστιν θεος ο ενεργων τα παντα εν πασιν ⁷ εκαστω δε διδοται η φανερωσις του πνευματος προς το συμφερον ⁸ ω μεν γαρ δια του πνευματος διδοται λογος σοφιας αλλω δε λογος γνωσεως κατα το αυτο πνευμα ⁹ ετερω δε πιστις εν τω αυτω πνευματι αλλω δε χαρισματα ιαματων εν τω αυτω πνευματι ¹⁰ αλλω δε ενεργηματα δυναμειων αλλω δε προφητεια αλλω δε διακρισεις πνευματων ετερω δε γενη γλωσσων αλλω δε ερμηνεια γλωσσων ¹¹ παντα δε ταυτα ενεργει το εν και το αυτο πνευμα διαιρουν ιδια εκαστω καθωσ βουλεται ¹² καθαπερ γαρ το σωμα εν εστιν και μελη χει πολλα παντα δε τα μελη του σωματος του ενος πολλα οντα εν εστιν σωμα ουτως και ο χριστος ¹³ και γαρ εν ενι πνευματι ημεσι παντες εις εν σωμα εβαπτισθημεν ειτε ιουδαιοι ειτε ελληнес ειτε δουλοι ειτε ελευθεροι και παντες εις εν πνευμα εποτισθημεν ¹⁴ και γαρ το σωμα ουκ εστιν εν μελος αλλα πολλα ¹⁵ εαν ειπη ο πους οτι ουκ ειμι χειρ ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁶ και εαν ειπη το ους οτι ουκ ειμι οφθαλμος ουκ ειμι εκ του σωματος ου παρα τουτο ουκ εστιν εκ του σωματος ¹⁷ ει ολον το σωμα οφθαλμος που η ακοη ει ολον ακοη που η οσφρησις ¹⁸ νυνη δε ο θεος εθετο τα μελη εν εκαστον αυτων εν τω σωματι καθωσ ηθελησεν ¹⁹ ει δε ην τα παντα εν μελος που το σωμα ²⁰ νυν δε πολλα μεν μελη εν δε σωμα ²¹ ου δυναται δε ο οφθαλμος ειπειν τη χειρι χριαν σου ουκ εχω η παλιν η κεφαλη τοις ποσιν χριαν υμων ουκ εχω ²² αλλα πολλω μαλλον τα δοκουντα μελη του σωματος ασθενεστερα υπαρχειν αναγκαια εστιν ²³ και α δοκουμεν ατιμοτερα ειναι του σωματος τουτοις τιμην περισσοτεραν περιτιθεμεν και τα ασχημονα ημων ευσημησοσυνη περισσοτεραν χειρ ²⁴ τα δε ευσημημονα ημων ου χριαν χειρ αλλ ο θεος συνεκερασεν το σωμα τω υστερουνη περισσοτεραν δους τιμην ²⁵ ινα μη η σχισματα εν τω σωματι αλλα το αυτο υπερ αλληλων μεριμνωσιν τα μελη ²⁶ και ειτε πασχει εν μελος συμπασχει παντα τα μελη ειτε δοξαζεται εν μελος συγχειρει παντα τα μελη ²⁷ υμεις δε εστε σωμα χριστου και μελη εκ μερους ²⁸ και ους μεν εθετο ο θεος εν τη εκκλησια πρωτον αποστολους δευτερον προφητας τριτον διδασκαλους επειτα δυναμεις ειτα χαρισματα ιαματων αντιληψεις κυβερνησεις γενη γλωσσων ²⁹ μη παντες αποστολοι μη παντες προφηται μη παντες διδασκαλοι μη παντες δυναμεις ³⁰ μη παντες χαρισματα εχουσιν ιαματων μη παντες γλωσσαισ λαλουσιν μη παντες διερμηνευουσιν ³¹ ζηλουτε δε τα χαρισματα τα κρειττονα και ετι καθ υπερβολην οδον υμιν δεικνυμι

13

¹ εαν ταισ γλωσσαισ των ανθρωπων λαλω και των αγγελων αγαπην δε μη εχω γεγωνα

χαλκος ηχων η κυμβαλον αλαλαζον ² και εαν εχω προφητειαν και ειδω τα μυστηρια παντα και πασαν την γνωσιν και εαν εχω πασαν την πιστιν ωστε ορη μεθιστανειν αγαπην δε μη εχω ουθεν ειμι ³ και εαν ψωμισω παντα τα υπαρχοντα μου και εαν παραδω το σωμα μου ινα καυθησωμαι αγαπην δε μη εχω ουδεν ωφελουμαι ⁴ η αγαπη μακροθυμει χρηστευεται η αγαπη ου ζηλοι η αγαπη ου περπερευεται ου φουσιουται ⁵ ουκ ασχημονει ου ζητει τα εαυτης ου παροξυνεται ου λογιζεται το κακον ⁶ ου χαιρει επι τη αδικια συχαιρει δε τη αληθεια ⁷ παντα στεγει παντα πιστευει παντα ελπιζει παντα υπομενει ⁸ η αγαπη ουδεποτε εκπιπτει ειτε δε προφητεια καταργηθησονται ειτε γλωσσαι παυσονται ειτε γνωσις καταργηθησεται ⁹ εκ μερουσ δε γινωσκομεν και εκ μερουσ προφητευομεν ¹⁰ οταν δε ελθη το τελειον τοτε το εκ μερουσ καταργηθησεται ¹¹ οτε ημην νηπιουσ ωσ νηπιουσ ελαλουν ωσ νηπιουσ εφρονουν ωσ νηπιουσ ελογιζομεν οτε δε γεγωνα ανηρ κατηργηκα τα του νηπιου ¹² βλεπομεν γαρ αρτι δι εσοπτρου εν αινιγματι τοτε δε προσωπον προς προσωπον αρτι γινωσκω εκ μερουσ τοτε δε επιγνωσομαι καθωσ και επεγνωσθην ¹³ νυνι δε μενει πιστις ελπις αγαπη τα τρια ταυτα μειζων δε τούτων η αγαπη

14

¹ διωκετε την αγαπην ζηλουτε δε τα πνευματικα μαλλον δε ινα προφητευητε ² ο γαρ λαλων γλωσση ουκ ανθρωποισ λαλει αλλα τω θεω ουδεις γαρ ακουει πνευματι δε λαλει μυστηρια ³ ο δε προφητευων ανθρωποισ λαλει οικοδομην και παρακλησιν και παραμυθιαν ⁴ ο λαλων γλωσση εαυτον οικοδομει ο δε προφητευων εκκλησιαν οικοδομει ⁵ θελω δε παντας υμασ λαλειν γλωσσαισ μαλλον δε ινα προφητευητε μειζων γαρ ο προφητευων η ο λαλων γλωσσαισ εκτος ει μη διερμηνευει ινα η εκκλησια οικοδομην λαβη ⁶ νυνι δε αδελφοι εαν ελθω προς υμασ γλωσσαισ λαλων τι υμασ ωφελησω εαν μη υμιν λαλησω η εν αποκαλυψει η εν γνωσει η εν προφητεια η εν διδαχη ⁷ ομωσ τα αψυχα φωνην διδουσι ειτε αυλοσ ειτε κιθαρα εαν διαστολην τοισ φθογγοισ μη διδω πωσ γνωσθησεται το αυλουμενον η το κιθαριζομενον ⁸ και γαρ εαν αδηλον φωνην σαλπιγξ δω τισ παρασκευασεται εισ πολεμον ⁹ ουτωσ και υμεισ δια της γλωσσης εαν μη ευσημον λογον δωτε πωσ γνωσθησεται το λαλουμενον εσεσθε γαρ εισ αερα λαλουντεσ ¹⁰ τοσαυτα ει τυχοι γενη φωνων εστιν εν κοσμω και ουδεν αυτων αφωνων ¹¹ εαν ουν μη ειδω την δυναμιν της φωνησ εσομαι τω λαλουντι βαρβαροσ και ο λαλων εν εμοι βαρβαροσ ¹² ουτωσ και υμεισ επει ζηλωται εστε πνευματων προς την οικοδομην της εκκλησιασ ζητειτε ινα περισσευητε ¹³ διοπερ ο λαλων γλωσση προσευχεσθω ινα διερμηνευη ¹⁴ εαν γαρ προσευχομαι γλωσση το πνευμα μου προσευχεται ο δε νοουσ μου ακαρποσ εστιν ¹⁵ τι ουν εστιν προσευχομαι τω πνευματι προσευχομαι δε και τω νοι ψαλω τω πνευματι ψαλω δε και τω νοι ¹⁶ επει εαν ευλογησησ τω πνευματι ο αναπληρων τον τοπον του ιδιωτου πωσ φρει το αμην επι τη ση ευχαριστια επειδη τι λεγεισ ουκ οιδεν ¹⁷ συ μεν γαρ καλωσ ευχαριστεισ αλλ ο ετεροσ ουκ οικοδομειται ¹⁸ ευχαριστω τω θεω μου παντων υμων μαλλον γλωσσαισ λαλων ¹⁹ αλλ εν εκκλησια θελω πεντε λογουσ δια του νοουσ μου λαλησαι ινα και αλλουσ κατηχησω η μυριουσ λογουσ εν γλωσση ²⁰ αδελφοι μη παιδια γινεσθε ταισ φρεσιν αλλα τη κακια νηπιαζετε ταισ δε φρεσιν τελειοι γινεσθε ²¹ εν τω νομω γεγραπται οτι εν ετερογλωσσοισ και εν χειλεσιν ετεροισ λαλησω τω λαω τουτω και ουδ ουτωσ εισακουσονται μου λεγει κυριοσ ²² ωστε αι γλωσσαι εισ σημειον εισιν ου τοισ πιστευουσιν αλλα τοισ απιστοισ η δε προφητεια ου τοισ απιστοισ αλλα τοισ πιστευουσιν ²³ εαν ουν συνελθη η εκκλησια ολη επι το αυτο και παντεσ γλωσσαισ λαλωσιν εισελθωσιν δε ιδιωται η απιστοι ουκ ερουσιν οτι μαινεσθε ²⁴ εαν δε παντεσ προφητευωσιν εισελθωσιν δε τισ απιστοσ η ιδιωτης ελεγχεται υπο παντων ανακρινεται υπο παντων ²⁵ και ουτωσ τα κρυπτα της καρδιασ αυτου φανερα γινεται και ουτωσ πεσων επι προσωπον προσκυνησει τω θεω απαγγελων οτι ο θεοσ οντωσ εν υμιν εστιν ²⁶ τι ουν εστιν αδελφοι οταν συνερχησθε εκαστοσ υμων ψαλμον χειρι διδαχην χειρι γλωσσαν

εχει αποκαλυψιν εχει ερμηνειαν εχει παντα προς οικοδομην γινεσθω ²⁷ ειτε γλωσση τις λαλει κατα δυο η το πλειστον τρεις και ανα μερος και εις διερμηνευετω ²⁸ εαν δε μη η διερμηνευησι σιγατω εν εκκλησια εαυτω δε λαλειτω και τω θεω ²⁹ προφηται δε δυο η τρεις λαλειτωσαν και οι αλλοι διακρινετωσαν ³⁰ εαν δε αλλω αποκαλυφθη καθημενω ο πρωτος σιγατω ³¹ δυνασθε γαρ καθ ενα παντες προφητευειν ινα παντες μαθανωσιν και παντες παρακαλωνται ³² και πνευματα προφητων προφηταις υποτασσειται ³³ ου γαρ εστιν ακαταστασις ο θεος αλλα ειρηνησ ωσ εν πασαις ταις εκκλησιας του θεν αγιων ³⁴ αι γυναικες υμων εν ταις εκκλησιας σιγατωσαν ου γαρ επιτετραπται αυταις λαλειν αλλ υποτασσεισθαι καθωσ και ο νομος λεγει ³⁵ ει δε τι μαθειν θελουσιν εν οικω τουσ ιδιουσ ανδρασ επερωτατωσαν αισχρον γαρ εστιν γυναιξιν εν εκκλησια λαλειν ³⁶ η αφ υμων ο λογος του θεου εξηλθεν η εις υμασ μονουσ κατηντησεν ³⁷ ει τισ δοκει προφητησ ειναι η πνευματικος επιγινωσκετω α γραφω υμιν οτι κυριου εισιν εντολαι ³⁸ ει δε τισ αγνοει η ανοειτω ³⁹ ωστε αδελφοι ζηλουτε το προφητευειν και το λαλειν γλωσσαισ μη κωλυτε ⁴⁰ παντα ευοχημονωσ και κατα ταξιν γινεσθω

15

¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον ο ευηγγελισαμην υμιν ο και παρελαβετε εν ω και εστηκατε ² δι ου και σωζεσθε τινι λογω ευηγγελισαμην υμιν ει κατεχετε εκτοσ ει μη εικη επιστευσατε ³ παρεδωκα γαρ υμιν εν πρωτοισ ο και παρελαβον οτι χριστοσ απεθανεν υπερ των αμαρτιων ημων κατα τασ γραφασ ⁴ και οτι εταφη και οτι εγηγερται τη τριτη ημερα κατα τασ γραφασ ⁵ και οτι ωφθη κηφα ειτα τοισ δωδεκα ⁶ επειτα ωφθη επανω πεντακοσιοισ αδελφοισ εφραπαξ εξ ων οι πλειουσ μενουσιν εωσ αρτι τινεσ δε και εκοιμηθησαν ⁷ επειτα ωφθη ιακωβω ειτα τοισ αποστολοισ πασιν ⁸ εσχατον δε παντων ωσπερι τω εκτρωματι ωφθη καμοι ⁹ εγω γαρ ειμι ο ελαχιστος των αποστολων οσ ουκ ειμι ικανοσ καλεισθαι αποστολοσ διοτι εδιωξα την εκκλησιαν του θεου ¹⁰ χαριτι δε θεου ειμι ο ειμι και η χαρισ αυτου η εις εμε ου κενη εγενηθη αλλα περισσοτερον αυτων παντων εκοπιασα ουκ εγω δε αλλ η χαρισ του θεου η συν εμοι ¹¹ ειτε ουν εγω ειτε εκεινοι ουτωσ κηρυσσομεν και ουτωσ επιστευσατε ¹² ει δε χριστοσ κηρυσσειται οτι εκ νεκρων εγηγερται πωσ λεγουσιν τινεσ εν υμιν οτι αναστασισ νεκρων ουκ εστιν ¹³ ει δε αναστασισ νεκρων ουκ εστιν ουδε χριστοσ εγηγερται ¹⁴ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται κενον αρα το κηρυγμα ημων κενη δε και η πιστισ υμων ¹⁵ ευρισκομεθα δε και ψευδομαρτυρεσ του θεου οτι εμαρτυρησαμεν κατα του θεου οτι ηγειρεν τον χριστον ον ουκ ηγειρεν ειπερ αρα νεκροι ουκ εγειρονται ¹⁶ ει γαρ νεκροι ουκ εγειρονται ουδε χριστοσ εγηγερται ¹⁷ ει δε χριστοσ ουκ εγηγερται ματαια η πιστισ υμων ετι εστε εν ταισ αμαρτιασ υμων ¹⁸ αρα και οι κοιμηθεντεσ εν χριστω απωλοντο ¹⁹ ει εν τη ζωη ταυτη ηλπικοτεσ εσμεν εν χριστω μονον ελεεινοτεροι παντων ανθρωπων εσμεν ²⁰ νυνι δε χριστοσ εγηγερται εκ νεκρων απαρχη των κεκοιμημενων εγενετο ²¹ επειδη γαρ δι ανθρωπου ο θανατοσ και δι ανθρωπου αναστασισ νεκρων ²² ωσπερ γαρ εν τω αδαμ παντεσ αποθνησκουσιν ουτωσ και εν τω χριστω παντεσ ζωοποιηθησονται ²³ εκαστοσ δε εν τω ιδιω ταγματι απαρχη χριστοσ επειτα οι του χριστου εν τη παρουσια αυτου ²⁴ ειτα το τελοσ οταν παραδω την βασιλειαν τω θεω και πατρι οταν καταργηση πασαν αρχην και πασαν εξουσιαν και δυναμιν ²⁵ δει γαρ αυτον βασιλευειν αχρι ου αν θη παντασ τουσ εχθρουσ υπο τουσ ποδασ αυτου ²⁶ εσχατοσ εχθροσ καταργειται ο θανατοσ ²⁷ παντα γαρ υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου οταν δε ειπη οτι παντα υποτετακται δηλον οτι εκτοσ του υποταξαντοσ αυτω τα παντα ²⁸ οταν δε υποταγη αυτω τα παντα τοτε και αυτοσ ο υιοσ υποταγησεται τω υποταξαντι αυτω τα παντα ινα η ο θεοσ τα παντα εν πασιν ²⁹ επει τι ποιησουσιν οι βαπτιζομενοι υπερ των νεκρων ει ολωσ νεκροι ουκ εγειρονται τι και βαπτιζονται υπερ των νεκρων ³⁰ τι και ημεισ κινδυνουομεν πασαν ωραν ³¹ καθ ημεραν

αποθνήσκω νη την υμετεραν καυχησιν ην εχω εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ³² ει κατα ανθρωπον εθηριομαχησα εν εφεσω τι μοι το οφελος ει νεκροι ουκ εγειρονται φαγωμεν και πιωμεν αυριον γαρ αποθνησκομεν ³³ μη πλανασθε φθειρουσιν ηθη χριστα ομιλιαι κακαι ³⁴ εκνηψατε δικαιωσ και μη αμαρτανετε αγνωσιαν γαρ θεου τινες εχουσιν προς εντροπην υμιν λεγω ³⁵ αλλ ερει τις πως εγειρονται οι νεκροι ποιω δε σωματα ερχονται ³⁶ αφρον συ ο σπειρις ου ζωοποιεται εαν μη αποθανη ³⁷ και ο σπειρις ου το σωμα το γενησομενον σπειρις αλλα γυμνον κοκκον ει τυχοι σιτου η τινος των λοιπων ³⁸ ο δε θεος αυτω διδωσιν σωμα καθωσ ηθελησεν και εκαστω των σπερματων το ιδιον σωμα ³⁹ ου πασα σαρξ η αυτη σαρξ αλλα αλλη μεν ανθρωπων αλλη δε σαρξ κτηνων αλλη δε ιχθυων αλλη δε πτηνων ⁴⁰ και σωματα επουρανια και σωματα επιγεια αλλ ετερα μεν η των επουρανιων δοξα ετερα δε η των επιγειων ⁴¹ αλλη δοξα ηλιου και αλλη δοξα σεληνης και αλλη δοξα αστερων αστηρ γαρ αστερος διαφερει εν δοξη ⁴² ουτως και η αναστασις των νεκρων σπειρεται εν φθορα εγειρεται εν αφθαρσια ⁴³ σπειρεται εν ατιμια εγειρεται εν δοξη σπειρεται εν ασθνεια εγειρεται εν δυναμει ⁴⁴ σπειρεται σωμα ψυχικον εγειρεται σωμα πνευματικον εστιν σωμα ψυχικον και εστιν σωμα πνευματικον ⁴⁵ ουτως και γεγραπται εγενετο ο πρωτος ανθρωπος αδαμ εις ψυχην ζωσαν ο εσχατος αδαμ εις πνευμα ζωοποιουν ⁴⁶ αλλ ου πρωτον το πνευματικον αλλα το ψυχικον επειτα το πνευματικον ⁴⁷ ο πρωτος ανθρωπος εκ γης χοικος ο δευτερος ανθρωπος ο κυριος εξ ουρανου ⁴⁸ οιος ο χοικος τοιουτοι και οι χοικοι και οιος ο επουρασιος τοιουτοι και οι επουρασιοι ⁴⁹ και καθωσ φορεσαμεν την εικονα του χοικου φορεσωμεν και την εικονα του επουρασιου ⁵⁰ τουτο δε φημι αδελφοι οτι σαρξ και αιμα βασιλειαν θεου κληρονομησαι ου δυνανται ουδε η φθορα την αφθαρσιαν κληρονομει ⁵¹ ιδου μυστηριον υμιν λεγω παντες μεν ου κοιμηθησομεθα παντες δε αλλαγησομεθα ⁵² εν ατομω εν ριπη οφθαλμου εν τη εσχατη σαλπγγι σαλπισει γαρ και οι νεκροι εγερθησονται αφθαρτοι και ημεις αλλαγησομεθα ⁵³ δει γαρ το φθαρτον τουτο ενδυσασθα αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσασθα αφθαρσιαν ⁵⁴ οταν δε το φθαρτον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν και το θνητον τουτο ενδυσηται αφθαρσιαν τοτε γενησεται ο λογος ο γεγραμμενος κατεποθη ο θανατος εις νικος ⁵⁵ που σου θανατε το κεντρον που σου αδη το νικος ⁵⁶ το δε κεντρον του θανατου η αμαρτια η δε δυναμις της αμαρτιας ο νομος ⁵⁷ τω δε θεω χαρις τω διδοντι ημιν το νικος δια του κυριου ημων ιησου χριστου ⁵⁸ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εδραιοι γινεσθε αμετακινητοι περισσευοντες εν τω εργω του κυριου παντοτε ειδοτες οτι ο κοπος υμων ουκ εστιν κενος εν κυριω

16

¹ περι δε της λογιας της εις τους αγιους ωσπερ διαταξαται εκκλησιας της γαλατιας ουτως και υμεις ποιησατε ² κατα μιαν σαββατων εκαστος υμων παρ εαυτω τιθετω θησαυριζων ο τι αν ευοδοται ινα μη οταν ελθω τοτε λογιοι γινωνται ³ οταν δε παραγενωμαι ουσ εαν δοκιμασητε δι επιστολων τουτους πεμψω απενεγκειν την харιν υμων εις ιερουσαλημ ⁴ εαν δε η αξιον του καμε πορευεσθαι συν εμοι πορευουσινται ⁵ ελευσομαι δε προς υμας οταν μακεδονιαν διελθω μακεδονιαν γαρ διερχομαι ⁶ προς υμας δε τυχον παραμενω η και παραχειμασω ινα υμεις με προπεμψητε ου εαν πορευωμαι ⁷ ου θελω γαρ υμας αρτι εν παροδω ιδειν ελπίζω δε χρονον τινα επιμειναι προς υμας εαν ο κυριος επιτρεπη ⁸ επιμενω δε εν εφεσω εως της πενηκοστης ⁹ θυρα γαρ μοι ανεωγεν μεγαλη και ενεργησ και αντικειμενοι πολλοι ¹⁰ εαν δε ελθη τιμοθεος βλεπετε ινα αφοβωσ γενηται προς υμας το γαρ εργον κυριου εργαζεται ωσ και εγω ¹¹ μη τις ουν αυτον εξουθενηση προπεμψατε δε αυτον εν ειρηνη ινα ελθη προς με εκδεχομαι γαρ αυτον μετα των αδελφων ¹² περι δε πολλων του αδελφου πολλα παρεκαλεσα αυτον ινα ελθη προς υμας μετα των αδελφων και παντως ουκ ην θελημα ινα νυν ελθη ελευσεται δε οταν ευκαιρηση ¹³ γρηγορειτε στηκετε εν τη πιστει ανδριζεσθε κραταιουσθε ¹⁴ παντα

υμων εν αγαπη γινεσθω ¹⁵ παρακαλω δε υμασ αδελφοι οιδατε την οικιαν στεφανα οτι εστιν απαρχη της αχαιασ και εις διακονιαν τοις αγιοις εταξαν εαυτους ¹⁶ ινα και υμεις υποτασσησθε τοις τοιουτοις και παντι τω συνεργουντι και κοπιωντι ¹⁷ χαιρω δε επι τη παρουσια στεφανα και φουρτουνατου και αχαικου οτι το υμων υστερημα ουτοι ανεπληρωσαν ¹⁸ ανεπαυσαν γαρ το εμον πνευμα και το υμων επιγινωσκετε ουν τουσ τοιουτουσ ¹⁹ ασπαζονται υμασ αι εκκλησιαι της ασιασ ασπαζονται υμασ εν κυριω πολλα ακυλασ και πρισκιλλα συν τη κατ οικον αυτων εκκλησια ²⁰ ασπαζονται υμασ οι αδελφοι παντεσ ασπασασθε αλληλουσ εν φιληματι αγιω ²¹ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου ²² ει τισ ου φιλει τον κυριον ιησουν χριστον ητω αναθεμα μαραν αθα ²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μεθ υμων ²⁴ η αγαπη μου μετα παντων υμων εν χριστω ιησου αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β΄

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος τη εκκλησια του θεου τη ουση εν κορινθω συν τοις αγιοις πασιν τοις ουσιν εν ολη τη αχαια ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ των οικτιρμων και θεος πασης παρακλησεως ⁴ ο παρακαλων ημας επι παση τη θλιψει ημων εις το δυνασθαι ημας παρακαλειν τους εν παση θλιψει δια της παρακλησεως ης παρακαλουμεθα αυτοι υπο του θεου ⁵ οτι καθως περισσευει τα παθηματα του χριστου εις ημας ουτως δια του χριστου περισσευει και η παρακλησις ημων ⁶ ειτε δε θλιβομεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας της ενεργουμενης εν υπομονη των αυτων παθηματων ων και ημεις πασχομεν και η ελπις ημων βεβαια υπερ υμων ειτε παρακαλουμεθα υπερ της υμων παρακλησεως και σωτηριας ⁷ ειδοτες οτι ωσπερ κοινουν εστε των παθηματων ουτως και της παρακλησεως ⁸ ου γαρ θελομεν υμας αγνοειν αδελφοι υπερ της θλιψεως ημων της γενομενης ημιν εν τη ασια οτι καθ υπερβολην εβαρηθημεν υπερ δυναμιν ωστε εξαπορηθηναι ημας και του ζην ⁹ αλλα αυτοι εν εαυτοις το αποκριμα του θανατου εοχηκαμεν ινα μη πεποιθητε ωμεν εφ εαυτοις αλλ επι τω θεω τω εγειροντι τους νεκρους ¹⁰ ος εκ τηλικουτου θανατου ερρυσατο ημας και ρυεται εις ον ηλπικαμεν οτι και ετι ρυεται ¹¹ συνυπουργουντων και υμων υπερ ημων τη δεησει ινα εκ πολλων προσωπων το εις ημας χαρισμα δια πολλων ευχαριστηθη υπερ υμων ¹² η γαρ καυχησις ημων αυτη εστιν το μαρτυριον της συνειδησεως ημων οτι εν απλοτητι και ειλικρινεια θεου ουκ εν σοφια σαρκικη αλλ εν χαριτι θεου ανεστραφημεν εν τω κοσμω περισσοτερωσ δε προς υμας ¹³ ου γαρ αλλα γραφομεν υμιν αλλ η α αναγινωσκετε η και επιγινωσκετε ελιπζω δε οτι και εως τελουσ επιγνωσεσθε ¹⁴ καθως και επεγνωτε ημας απο μερουσ οτι καυχημα υμων εσμεν καθαπερ και υμεις ημων εν τη ημερα του κυριου ιησου ¹⁵ και ταυτη τη πεποιθησει εβουλομεν ελθειν προς υμας το προτερον ινα δευτεραν χαριν εχητε ¹⁶ και δι υμων διελθειν εις μακεδονιαν και παλιν απο μακεδονιας ελθειν προς υμας και υφ υμων προπεμφθηναι εις την ιουδαιαν ¹⁷ τουτο ουν βουλευομενος μη τι αρα τη ελαφρια εχρησαμην η α βουλευομαι κατα σαρκα βουλευομαι ινα η παρ εμοι το ναι ναι και το ου ου ¹⁸ πιστος δε ο θεος οτι ο λογος ημων ο προς υμας ουκ εγενετο ναι και ου ¹⁹ ο γαρ του θεου υιος ιησους χριστος ο εν υμιν δι ημων κηρυχθεισ δι εμου και σιλουανου και τιμοθεου ουκ εγενετο ναι και ου αλλα ναι εν αυτω γεγονεν ²⁰ οσαι γαρ επαγγελια θεου εν αυτω το ναι και εν αυτω το αμην τω θεω προς δοξαν δι ημων ²¹ ο δε βεβαιων ημας συν υμιν εις χριστον και χρισιας ημας θεος ²² ο και σφραγισαμενος ημας και δους τον αρραβωνα του πνευματος εν ταις καρδιαις ημων ²³ εγω δε μαρτυρα τον θεον επικαλουμαι επι την εμην ψυχην οτι φειδομενος υμων ουκετι ηλθον εις κορινθον ²⁴ ουχ οτι κυριευομεν υμων της πιστεως αλλα συνεργοι εσμεν της χαρας υμων τη γαρ πιστει εστηκατε

2

¹ εκρινα δε εμαυτω τουτο το μη παλιν εν λυπη προς υμας ελθειν ² ει γαρ εγω λυπω υμας και τισ εστιν ο ευφραινων με ει μη ο λυπουμενος εξ εμου ³ και εγραψα υμιν τουτο αυτο ινα μη ελθων λυπην εχω αφ ων εδει με χαρειν πεποιθωσ επι παντας υμας οτι η εμη χαρα παντων υμων εστιν ⁴ εκ γαρ πολλης θλιψεως και συνοχησ καρδιασ εγραψα υμιν δια πολλων δακρυων ουχ ινα λυπηθητε αλλα την αγαπην ινα γνωτε ην εχω περισσοτερωσ εις υμας ⁵ ει δε τισ λελυπηκεν ουκ εμε λελυπηκεν αλλα απο μερουσ ινα μη επιβαρω παντας υμας ⁶ ικανον τω τοιουτω η επιτιμια αυτη η υπο των πλειονων ⁷ ωστε τουναντιον μαλλον υμας χαρισασθαι και παρακαλεσαι μηπως τη περισσοτερα λυπη καταποθη ο τοιουτος ⁸ διο παρακαλω υμας κυρωσαι εις αυτον αγαπην ⁹ εις

τουτο γαρ και εγραψα ινα γνω την δοκιμην υμων ει εις παντα υπηκοοι εστε ¹⁰ ω δε τι χαριζεσθε και εγω και γαρ εγω ει τι κεχαρισμαι ω κεχαρισμαι δι υμας εν προσωπω χριστου ¹¹ ινα μη πλεονεκτηθωμεν υπο του σατανα ου γαρ αυτου τα νοηματα αγνοουμεν ¹² ελθων δε εις την τρωαδα εις το ευαγγελιον του χριστου και θυρας μοι ανεωγμενης εν κυριω ¹³ ουκ εσχηκα ανεσιν τω πνευματι μου τω μη ευρειν με τιτον τον αδελφον μου αλλα αποταξαμενος αυτοις εξηλθον εις μακεδονιαν ¹⁴ τω δε θεω χαρισ τω παντοτε θριαμβεουντι ημας εν τω χριστω και την οσμην της γνωσεως αυτου φανεροντι δι ημων εν παντι τοπω ¹⁵ οτι χριστου ευωδια εσμεν τω θεω εν τοις σωζομενοις και εν τοις απολλυμενοις ¹⁶ οις μεν οσμη θανατου εις θανατον οις δε οσμη ζωης εις ζωην και προσ ταυτα τισ ικανος ¹⁷ ου γαρ εσμεν ωσ οι λοιποι κατηλευοντες τον λογον του θεου αλλ ωσ εξ ειλικρινειας αλλ ωσ εκ θεου κατενωπιον του θεου εν χριστω λαλουμεν

3

¹ αρχομεθα παλιν εαυτους συνιστανειν ει μη χρηζομεν ωσ τινες συστατικων επιστολων προσ υμας η εξ υμων συστατικων ² η επιστολη ημων υμεις εστε εγγεγραμμενη εν ταις καρδιαις ημων γινωσκομενη και αναγιγνωσκομενη υπο παντων ανθρωπων ³ φανερουμενοι οτι εστε επιστολη χριστου διακονηθεισα υφ ημων εγγεγραμμενη ου μελανι αλλα πνευματι θεου ζωντος ουκ εν πλαξιν λιθιναις αλλ εν πλαξιν καρδιαις σαρκιναις ⁴ πεποιθησιν δε τοιαυτην εχομεν δια του χριστου προσ τον θεον ⁵ ουχ οτι ικανοι εσμεν αφ εαυτων λογισασθαι τι ωσ εξ εαυτων αλλ η ικανοτης ημων εκ του θεου ⁶ ος και ικανωσεν ημας διακονους καινης διαθηκης ου γραμματος αλλα πνευματος το γαρ γραμμα αποκτενει το δε πνευμα ζωοποιει ⁷ ει δε η διακονια του θανατου εν γραμμασιν εντετυπωμενη εν λιθοις εγενηθη εν δοξη ωστε μη δυνασθαι ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το προσωπον μωυσεως δια την δοξαν του προσωπου αυτου την καταργουμενην ⁸ πως ουχι μαλλον η διακονια του πνευματος εσται εν δοξη ⁹ ει γαρ η διακονια της κατακρισεως δοξα πολλω μαλλον περισσευει η διακονια της δικαιουσνης εν δοξη ¹⁰ και γαρ ου δεδοξασται το δεδοξαμενον εν τουτω τω μερει ενεκεν της υπερβαλλουσης δοξης ¹¹ ει γαρ το καταργουμενον δια δοξης πολλω μαλλον το μενον εν δοξη ¹² εχοντες ουν τοιαυτην ελπιδα πολλη παρρησια χρωμεθα ¹³ και ου καθαπερ μωυσης ετιθει καλυμμα επι το προσωπον εαυτου προσ το μη ατενισαι τους υιους ισραηλ εις το τελος του καταργουμενου ¹⁴ αλλ επωρωθη τα νοηματα αυτων αχρι γαρ της σημερον το αυτο καλυμμα επι τη αναγνωσει της παλαιας διαθηκης μενει μη ανακαλυπτομενον ο τι εν χριστω καταργεται ¹⁵ αλλ εωσ σημερον ηνικα αναγιγνωσκειται μωυσης καλυμμα επι την καρδιαν αυτων κειται ¹⁶ ηνικα δ αν επιστρεψη προσ κυριον περιαιρειται το καλυμμα ¹⁷ ο δε κυριος το πνευμα εστιν ου δε το πνευμα κυριου εκει ελευθερια ¹⁸ ημεις δε παντες ανακεκαλυμμενω προσωπω την δοξαν κυριου κατοπτριζομενοι την αυτην εικονα μεταμορφουμεθα απο δοξης εις δοξαν καθαπερ απο κυριου πνευματος

4

¹ δια τουτο εχοντες την διακονιαν ταυτην καθωσ ηληθημεν ουκ εκκακουμεν ² αλλα απειπαμεθα τα κρυπτα της αισυνης μη περιπατουντες εν πανουργια μηδε δολουντες τον λογον του θεου αλλα τη φανερωσει της αληθειας συνιστωντες εαυτους προσ πασαν συνειδησιν ανθρωπων ενωπιον του θεου ³ ει δε και εστιν κεκαλυμμενον το ευαγγελιον ημων εν τοις απολλυμενοις εστιν κεκαλυμμενον ⁴ εν οιο θεοσ του αιωνος τουτου ετυφλωσεν τα νοηματα των απιστων εις το μη αυγασαι αυτοις τον φωτισμον του ευαγγελιου της δοξης του χριστου ος εστιν εικων του θεου ⁵ ου γαρ εαυτους κηρυσσομεν αλλα χριστον ιησουν κυριον εαυτους δε δουλους υμων δια ιησουν ⁶ οτι ο θεος ο ειπων εκ σκοτους φως λαμψαι ος ελαμψεν εν ταις καρδιαις ημων προσ

φωτισμον της γνωσεως της δοξης του θεου εν προσωπω ιησου χριστου ⁷ εχομεν δε τον θησαυρον τουτον εν οστρακινοις σκευεσιν ινα η υπερβολη της δυναμεως η του θεου και μη εξ ημων ⁸ εν παντι θλιβομενοι αλλ ου στενοχωρουμενοι απορουμενοι αλλ ουκ εξαπορουμενοι ⁹ διωκομενοι αλλ ουκ εγκαταλειπομενοι καταβαλλομενοι αλλ ουκ απολλυμενοι ¹⁰ παντοτε την νεκρωσιν του κυριου ιησου εν τω σωματι περιφεροντες ινα και η ζωη του ιησου εν τω σωματι ημων φανερωθη ¹¹ αιει γαρ ημεισ οτι ζωντες εισ θανατον παραδιδομεθα δια ιησουν ινα και η ζωη του ιησου φανερωθη εν τη θνητη σαρκι ημων ¹² ωστε ο μεν θανατος εν ημιν ενεργειται η δε ζωη εν υμιν ¹³ εχοντες δε το αυτο πνευμα της πιστεως κατα το γεγραμμενον επιστευσα διο ελαλησα και ημεισ πιστευομεν διο και λαλουμεν ¹⁴ ειδοτες οτι ο εγειρας τον κυριον ιησουν και ημας δια ιησου εγερει και παραστησει συν υμιν ¹⁵ τα γαρ παντα δι υμας ινα η χαρις πλεονασασα δια των πλειονων την ευχαριστιαν περισσευση εις την δοξαν του θεου ¹⁶ διο ουκ εκκακουμεν αλλ ει και ο εξω ημων ανθρωπος διαφθειρεται αλλ ο εσωθεν ανακαινυται ημερα και ημερα ¹⁷ το γαρ παραντικα ελαφρον της θλιψεως ημων καθ υπερβολην εις υπερβολην αιωνιον βαρος δοξης κατεργαζεται ημιν ¹⁸ μη σκοπουντων ημων τα βλεπομενα αλλα τα μη βλεπομενα τα γαρ βλεπομενα προσκαιρα τα δε μη βλεπομενα αιωνια

5

¹ οίδαμεν γαρ οτι εαν η επιγειος ημων οικια του σκηνου καταλυθη οικοδομη εν εκ θεου εχομεν οικιαν χειροποιητον αιωνιον εν τοις ουρανοις ² και γαρ εν τουτω στεναζομεν το οικητηριον ημων το εξ ουρανου επενδυσασθαι επιποθουντες ³ ειγε και ενδυσασμενοι ου γυμνοι ευρεθησομεθα ⁴ και γαρ οι οντες εν τω σκηνει στεναζομεν βαρουμενοι εφ ω ου θελομεν εκδυσασθαι αλλ επενδυσασθαι ινα καταποθη το θνητον υπο της ζωης ⁵ ο δε κατεργασαμενος ημας εις αυτο τουτο θεος ο και δους ημιν τον αρραβωνα του πνευματος ⁶ θαρρουντες ουν παντοτε και ειδοτες οτι ενδημουντες εν τω σωματι εκδημουμεν απο του κυριου ⁷ δια πιστεως γαρ περιπατουμεν ου δια ειδους ⁸ θαρρουμεν δε και ευδοκουμεν μαλλον εκδημησαι εκ του σωματος και ενδημησαι προς τον κυριον ⁹ διο και φιλοτιμουμεθα ειτε ενδημουντες ειτε εκδημουντες ευαρεστοι αυτω ειναι ¹⁰ τους γαρ παντας ημας φανερωθηναι δει εμπροσθεν του βηματος του χριστου ινα κοιμησθαι εκαστος τα δια του σωματος προς α επραξεν ειτε αγαθον ειτε κακον ¹¹ ειδοτες ουν τον φοβον του κυριου ανθρωπους πειθομεν θεω δε πεφανερωμεθα ελπίζω δε και εν ταις συνειδησεσιν υμων πεφανερωσθαι ¹² ου γαρ παλιν εαυτους συνιστανομεν υμιν αλλα αφορμην διδοντες υμιν καυχηματος υπερ ημων ινα εχητε προς τους εν προσωπω καυχωμενους και ου καρδια ¹³ ειτε εξεστημεν θεω ειτε σωφρονουμεν υμιν ¹⁴ η γαρ αγαπη του χριστου συνεχει ημας κριναντας τουτο οτι ει εισ υπερ παντων απεθανεν αρα οι παντες απεθανον ¹⁵ και υπερ παντων απεθανεν ινα οι ζωντες μηκει εαυτοις ζωσιν αλλα τω υπερ αυτων αποθανοντι και εγερθεντι ¹⁶ ωστε ημεισ απο του νυν ουδενα οίδαμεν κατα σαρκα ει δε και εγνωκαμεν κατα σαρκα χριστον αλλα νυν ουκει γινωσκομεν ¹⁷ ωστε ει τις εν χριστω καινη κτισισ τα αρχαια παρηληθεν ιδου γεγονεν καινα τα παντα ¹⁸ τα δε παντα εκ του θεου του καταλλαξαντος ημας εαυτω δια ιησου χριστου και δοντος ημιν την διακονιαν της καταλλαγης ¹⁹ ωσ οτι θεος ην εν χριστω κοσμον καταλασσων εαυτω μη λογιζομενος αυτοις τα παραπτωματα αυτων και θεμενος εν ημιν τον λογον της καταλλαγης ²⁰ υπερ χριστου ουν πρεσβευομεν ωσ του θεου παρακαλουντος δι ημων δεομεθα υπερ χριστου καταλλαγητε τω θεω ²¹ τον γαρ μη γνοντα αμαρτιαν υπερ ημων αμαρτιαν εποιησεν ινα ημεισ γενωμεθα δικαιοσυνη θεου εν αυτω

6

¹ συνεργουντες δε και παρακαλουμεν μη εις κενον την χαριν του θεου δεξασθαι υμας ² λεγει γαρ καιρω δεκτω επηκουσα σου και εν ημερα σωτηριας εβοηθησα σοι

ιδου νυν καιρος ευπροσδεκτος ιδου νυν ημερα σωτηριας³ μηδεμιαν εν μηδενι διδοντες προσκοπην ινα μη μωμηθη η διακονια⁴ αλλ εν παντι συνιστωντες εαυτους ωσ θεου διακονοι εν υπομονη πολλη εν θλιψεσιν εν αναγκαισ εν στενοχωριαισ⁵ εν πληγαισ εν φυλακαισ εν ακαταστασιαισ εν κοποισ εν αγρυπνιαισ εν νηστειαισ⁶ εν αγνοτητι εν γνωσει εν μακροθυμια εν χρηστοτητι εν πνευματι αγιω εν αγαπη ανυποκριτω⁷ εν λογω αληθειασ εν δυναμει θεου δια των οπλων της δικαιοσυνης των δεξιων και αριστερων⁸ δια δε δοξης και ατιμιασ δια δυσφημιασ και ευφημιασ ωσ πλανοι και αληθεισ⁹ ωσ αγνοουμενοι και επιγινωσκομενοι ωσ αποθηνησκοντες και ιδου ζωμεν ωσ παιδευομενοι και μη θανατουμενοι¹⁰ ωσ λυπουμενοι αι δε χαιροντες ωσ πτωχοι πολλουσ δε πλουτιζοντες ωσ μηδεν εχοντες και παντα κατεχοντες¹¹ το στομα ημων ανεωγεν προς υμασ κορινθιοι η καρδια ημων πεπλατυνται¹² ου στενοχωρεισθε εν ημιν στενοχωρεισθε δε εν τοισ σπλαγχνοισ υμων¹³ την δε αυτην αντιμισθιαν ωσ τεκνοισ λεγω πλατυνηθε και υμεισ¹⁴ μη γινεσθε ετεροζυγουντες απιστοισ τισ γαρ μετοχη δικαιοσυνη και ανομια τισ δε κοινωνια φωτι προς σκοτοσ¹⁵ τισ δε συμφωνησισ χριστω προς βελιαρ η τισ μερισ πιστω μετα απιστου¹⁶ τισ δε συγκαταθεσισ ναω θεου μετα ιδωλων υμεισ γαρ ναοσ θεου εστε ζωντοσ καθωσ ειπεν ο θεοσ οτι ενοικησω εν αυτοισ και εμπεριπατησω και εσομαι αυτων θεοσ και αυτοι εσονται μοι λαοσ¹⁷ διο εξελθετε εκ μεσου αυτων και αφορισθητε λεγει κυριοσ και ακαθαρτου μη απτεσθε καγω ειςδεξομαι υμασ¹⁸ και εσομαι υμιν εισ πατερα και υμεισ εσεσθε μοι εισ υιοουσ και θυγατερασ λεγει κυριοσ παντοκρατωρ

7

¹ ταυτασ ουν εχοντες τασ επαγγελιασ αγαπητιου καθαρισωμεν εαυτουσ απο παντοσ μολυσμου σαρκοσ και πνευματοσ επιτελουντες αγιωσυνην εν φοβω θεου² χωρησατε ημασ ουδενα ηδικησαμεν ουδενα εφθειραμεν ουδενα επλεονεκτησαμεν³ ου προσ κατακρισιν λεγω προειρηκα γαρ οτι εν ταισ καρδιαισ ημων εστε εισ το συναποθανειν και συζην⁴ πολλη μοι παρησια προς υμασ πολλη μοι καυχησισ υπερ υμων πεπληρωμαι τη παρακλησει υπερπερισσευομαι τη χαρα επι παση τη θλιψει ημων⁵ και γαρ ελθοντων ημων εισ μακεδονιαν ουδεμιαν εσηκεν ανεσιν η σαρξ ημων αλλ εν παντι θλιβομενοι εξωθεν μαχαι εσωθεν φοβοι⁶ αλλ ο παρακαλων τουσ ταπεινουσ παρεκαλεσεν ημασ ο θεοσ εν τη παρουσια τιτου⁷ ου μονον δε εν τη παρουσια αυτου αλλα και εν τη παρακλησει η παρεκληθη εφ υμιν αναγγελλων ημιν την υμων επιποθησιν τον υμων οδυρμον τον υμων ζηλον υπερ εμου ωστε με μαλλον χαρηνα⁸ οτι ει και ελυπησα υμασ εν τη επιστολη ου μεταμελομαι ει και μετεμελομην βλεπω γαρ οτι η επιστολη εκεινη ει και προς ωραν ελυπησεν υμασ⁹ νυν χαιρω ουχ οτι ελυπηθητε αλλ οτι ελυπηθητε εισ μετανοιαν ελυπηθητε γαρ κατα θεον ινα εν μηδενι ζημιωθητε εξ ημων¹⁰ η γαρ κατα θεον λυπη μετανοιαν εισ σωτηριαν αμεταμελητον κατεργαζεται η δε του κοσμου λυπη θανατον κατεργαζεται¹¹ ιδου γαρ αυτο τουτο το κατα θεον λυπηθηναι υμασ ποσην κατειργασατο υμιν σπουδην αλλα απολογιαν αλλα αγανακτησιν αλλα φοβον αλλα επιποθησιν αλλα ζηλον αλλα εκδικησιν εν παντι συνεστησατε εαυτουσ αγνουσ ειναι εν τω πραγματι¹² αρα ει και εγραψα υμιν ουχ εινεκεν του αδικησαντοσ ουδε εινεκεν του αδικηθεντοσ αλλ εινεκεν του φανερωθηναι την σπουδην υμων την υπερ ημων προς υμασ ενωπιον του θεου¹³ δια τουτο παρακεκλημεθα επι δε τη παρακλησει υμων περισσοτερωσ μαλλον εχαρημεν επι τη χαρα τιτου οτι αναπεπαται το πνευμα αυτου απο παντων υμων¹⁴ οτι ει τι αυτω υπερ υμων κεκαυχημαι ου κατησχυνθην αλλ ωσ παντα εν αληθεια ελαλησαμεν υμιν ουτωσ και η καυχησισ ημων η επι τιτου αληθεια εγεννηθη¹⁵ και τα σπλαγγχνα αυτου περισσοτερωσ εισ υμασ εστιν αναμνησκομενου την παντων υμων υπακοην ωσ μετα φοβου και τρομου εδεξασθε αυτον¹⁶ χαιρω οτι εν παντι θαρρω εν υμιν

8

¹ γνωριζομεν δε υμιν αδελφοι την χαριν του θεου την δεδομενην εν ταις εκκλησιαισ της μακεδονιας ² οτι εν πολλη δοκιμη θλιψεωσ η περισσεια της χαρας αυτων και η κατα βαθουσ πτωχεια αυτων περισσευσεν εις τον πλουτον της απλοτητοσ αυτων ³ οτι κατα δυναμιν μαρτυρω και υπερ δυναμιν αυθαιρετοι ⁴ μετα πολλησ παρακλησεωσ δεομενοι ημων την χαριν και την κοινωvian της διακονιασ της εις τουσ αγιοουσ ⁵ και ου καθωσ ηλπισαμεν αλλ εαυτουσ εδωκαν πρωτον τω κυριω και ημιν δια θεληματοσ θεου ⁶ εις το παρακαλεσαι ημασ τιτον ινα καθωσ προενηρξατο ουτωσ και επιτελεση εις υμασ και την χαριν ταυτην ⁷ αλλ ωσπερ εν παντι περισσευετε πιστει και λογω και γνωσει και παση σπουδη και τη εξ υμων εν ημιν αγαπη ινα και εν ταυτη τη χαριτι περισσευητε ⁸ ου κατ επιταγην λεγω αλλα δια της ετερων σπουδησ και το της υμετερασ αγαπησ γνησιον δοκιμαζων ⁹ γινωσκετε γαρ την χαριν του κυριου ημων ιησου χριστου οτι δι υμασ επτωχευσεν πλουσιοσ ων ινα υμεισ τη εκεινου πτωχεια πλουτησητε ¹⁰ και γνωμην εν τωτω διδωμι τοτο γαρ υμιν συμφερει οιτινεσ ου μονον το ποιησαι αλλα και το θελειν προενηρξασθε απο περυσι ¹¹ νυνι δε και το ποιησαι επιτελεσατε οπωσ καθαπερ η προθυμια του θελειν ουτωσ και το επιτελεσαι εκ του εχειν ¹² ει γαρ η προθυμια προκειται καθο εαν εχη τισ ευπροσδεκτοσ ου καθο ουκ εχει ¹³ ου γαρ ινα αλλοισ ανεισι υμιν δε θλιψι αλλ εξ ισοτητοσ εν τω νυν καιρω το υμων περισσευμα εις το εκεινων υστερημα ¹⁴ ινα και το εκεινων περισσευμα γενηται εις το υμων υστερημα οπωσ γενηται ισοτησ ¹⁵ καθωσ γεγραπται ο το πολυ ουκ επλεονασεν και ο το ολιγον ουκ ηλαττονησεν ¹⁶ χαρισ δε τω θεω τω διδοντι την αυτην σπουδην υπερ υμων εν τη καρδια τιτου ¹⁷ οτι την μεν παρακλησιν εδεξατο σπουδαιωτεροσ δε υπαρχων αυθαιρετοσ εξηλθεν προς υμασ ¹⁸ συνεπεψαμεν δε μετ αυτου τον αδελφον ου ο επαينوσ εν τω ευαγγελιω δια πασων των εκκλησιων ¹⁹ ου μονον δε αλλα και χειροτονηθεισ υπο των εκκλησιων συνεκδημοσ ημων συν τη χαριτι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων προς την αυτου του κυριου δοξαν και προθυμιαν ημων ²⁰ στελλομενοι τοτο μη τισ ημασ μωμησηται εν τη αδροτητι ταυτη τη διακονουμενη υφ ημων ²¹ προνοουμενοι καλα ου μονον ενωπιον κυριου αλλα και ενωπιον ανθρωπων ²² συνεπεψαμεν δε αυτοισ τον αδελφον ημων ον εδοκιμασαμεν εν πολλοισ πολλακισ σπουδαιον οντα νυνι δε πολυ σπουδαιωτερον πεποιθησει πολλη τη εις υμασ ²³ ειτε υπερ τιτου κοινωνοσ εμοσ και εις υμασ συνεργοσ ειτε αδελφοι ημων αποστολοι εκκλησιων δοξα χριστου ²⁴ την ουν ενδειξιν της αγαπησ υμων και ημων καυχησεωσ υπερ υμων εις αυτουσ ενδειξασθε εις προσωπον των εκκλησιων

9

¹ περι μεν γαρ της διακονιασ της εις τουσ αγιοουσ περισσον μοι εστιν το γραφειν υμιν ² οida γαρ την προθυμιαν υμων ην υπερ υμων καυχωμαι μακεδοσιν οτι αγαια παρεσκευασται απο περυσι και ο εξ υμων ζηλοσ ηρεθισεν τουσ πλειονασ ³ επεμψα δε τουσ αδελφουσ ινα μη το καυχημα ημων το υπερ υμων κενωθη εν τω μερει τουτω ινα καθωσ ελεγον παρεσκευασμενοι ητε ⁴ μηπωσ εαν ελθωσιν συν εμοι μακεδονεσ και ευρωσιν υμασ απαρασκευαστουσ καταισχυθημεν ημεισ ινα μη λεγωμεν υμεισ εν τη υποστασει ταυτη της καυχησεωσ ⁵ αναγκαιον ουν ηγησαμην παρακαλεσαι τουσ αδελφουσ ινα προελθωσιν εις υμασ και προκαταρτισωσιν την προκατηγγελημενην ευλογιαν υμων ταυτην ετοιμην ιναι ουτωσ ωσ ευλογιαν και μη ωσ πλεονεξιαν ⁶ τοτο δε ο σπειρων φειδομενωσ φειδομενωσ και θερισει και ο σπειρων επ ευλογιαισ επ ευλογιαισ και θερισει ⁷ εακαστοσ καθωσ προαιρειται τη καρδια μη εκ λυπησ η εξ αναγκησ ιλαρον γαρ δοτην αγαπα ο θεοσ ⁸ δυνατοσ δε ο θεοσ πασαν χαριν περισσευσαι εις υμασ ινα εν παντι παντοτε πασαν αυταρκειαν εχοντεσ περισσευητε εις παν εργον αγαθοσ ⁹ καθωσ γεγραπται εσκορπισεν εδωκεν τοισ πενησιν η δικαιοσυνη αυτου μενει εις τον αιωνα ¹⁰ ο δε επιχορηγων σπερμα τω σπειροντι και αρτον εις βρωσιν χορηγησαι και πληθυναι τον

σπορον υμων και αυξησαι τα γεννηματα της δικαιοσυνης υμων ¹¹ εν παντι πλουτιζομενοι εις πασαν απλοτητα ητις κατεργαζεται δι ημων ευχαριστιαν τω θεω ¹² οτι η διακονια της λειτουργιας ταυτης ου μονον εστιν προσαναπληρουσα τα υστερηματα των αγιων αλλα και περισσεουσα δια πολλων ευχαριστιων τω θεω ¹³ δια της δοκιμης της διακονιας ταυτης δοξαζοντες τον θεον επι τη υποταγη της ομολογιας υμων εις το ευαγγελιον του χριστου και απλοτητι της κοινωνιας εις αυτους και εις παντα ¹⁴ και αυτων δεησει υπερ υμων επιποθουντων υμας δια την υπερβαλλουσαν χαριν του θεου εφ υμιν ¹⁵ χαρις δε τω θεω επι τη ανεκδιγητω αυτου δωρεα

10

¹ αυτος δε εγω παυλος παρακαλω υμας δια της πραοτητος και επιεικειας του χριστου ος κατα προσωπον μεν ταπεινος εν υμιν απων δε θαρρος εις υμας ² δεομαι δε το μη παρων θαρρησαι τη πεποιθησει η λογιζομαι τολμησαι επι τινας τους λογιζομενους ημας ωσ κατα σαρκα περιπατοντας ³ εν σαρκι γαρ περιπατουντες ου κατα σαρκα στρατευομεθα ⁴ τα γαρ οπλα της στρατειας ημων ου σαρκικα αλλα δυνατα τω θεω προσ καθαιρεσιν οχυρωματων ⁵ λογισμους καθαιρουντες και παν υψωμα επαιρομενον κατα της γνωσεως του θεου και αιχμαλωτιζοντες παν νοημα εις την υπακοην του χριστου ⁶ και εν ετοιμω εχοντες εκδικησαι πασαν παρακοην οταν πληρωθη υμων η υπακοη ⁷ τα κατα προσωπον βλεπετε ει τις πεποιθεν εαυτω χριστου ειναι τουτο λογιζεσθω παλιν αφ εαυτου οτι καθωσ αυτος χριστου ουτως και ημεις χριστου ⁸ εαν τε γαρ και περισσοτερον τι καυχησωμαι περι της εξουσιας ημων ησ εδωκεν ο κυριος ημιν εις οικοδομην και ουκ εις καθαιρεσιν υμων ουκ αισχυνθησομαι ⁹ ινα μη δοξω ωσ αν εκφοβειν υμας δια των επιστολων ¹⁰ οτι αι μεν επιστολαι φησιν βαρειαι και ισχυραι η δε παρουσία του σωματος ασθηνης και ο λογος εξουθενημενος ¹¹ τουτο λογιζεσθω ο τοιουτος οτι οι οι εσμεν τω λογω δι επιστολων αποντες τοιουτοι και παροντες τω εργω ¹² ου γαρ τολμωμεν εγκριναι η συγκριναι εαυτους τισιν των εαυτους συνιστανωντων αλλα αυτοι εν εαυτοις εαυτους μετρουντες και συγκρινοντες εαυτους εαυτοις ου συνιουσιν ¹³ ημεις δε ουχι εις τα αμετρα καυχησομεθα αλλα κατα το μετρον του κανονος ου εμερισεν ημιν ο θεος μετρου εφικεσθαι αχρι και υμων ¹⁴ ου γαρ ωσ μη εφικνουμενοι εις υμας υπερεκτεινομεν εαυτους αχρι γαρ και υμων εφθασαμεν εν τω ευαγγελιω του χριστου ¹⁵ ουκ εις τα αμετρα καυχωμενοι εν αλλοτριοις κοποισ ελπιδα δε εχοντες αυξανομενη της πιστεωσ υμων εν υμιν μεγαλυνθηναι κατα τον κανονα ημων εις περισειαι ¹⁶ εις τα υπερκεινα υμων ευαγγελισασθαι ουκ εν αλλοτριω κανονι εις τα ετοιμα καυχασασθαι ¹⁷ ο δε καυχωμενος εν κυριω καυχασθω ¹⁸ ου γαρ ο εαυτον συνιστων εκεινος εστιν δοκιμος αλλ ον ο κυριος συνιστησιν

11

¹ οφελον ανειχεσθε μου μικρον τη αφροσυνη αλλα και ανεχεσθε μου ² ζηλω γαρ υμας θεου ζηλω ηρμωσαμην γαρ υμας ενι ανδρι παρθενον αγνην παραστησαι τω χριστω ³ φοβουμαι δε μηπως ωσ ο οφιο εuan εξηπατησεν εν τη πανουργια αυτου ουτως φθαρη τα νοηματα υμων απο της απλοτητος της εις τον χριστον ⁴ ει μεν γαρ ο ερχομενος αλλον ιησουν κηρυσσει ον ουκ εκηρυξαμεν η πνευμα ετερον λαμβανετε ο ουκ ελαβετε η ευαγγελιον ετερον ο ουκ εδεξασθε καλωσ ηνειχεσθε ⁵ λογιζομαι γαρ μηδεν υστερηκεναι των υπερ λιαν αποστολων ⁶ ει δε και ιδιωτης τω λογω αλλ ου τη γνωσει αλλ εν παντι φανερωθεντες εν πασιν εις υμας ⁷ η αμαρτιαν ποιησα εμαυτον ταπεινω ινα υμεις υψωθητε οτι δωρεαν το του θεου ευαγγελιον υπηγγελισαμην υμιν ⁸ αλλασ εκκλησιασ εσυλησα λαβων οψωνιον προς την υμων διακονιαν ⁹ και παρων προς υμας και υστερηθεις ου κατεναρκησα ουδενος το γαρ υστερημα μου προσαναπληρωσαν οι αδελφοι ελθοντες απο μακεδονιας και εν παντι αβαρη υμιν εμαυτον ετηρησα και τηρησω

¹⁰ ἔστιν ἀληθεια χριστου ἐν ἐμοι ὅτι ἡ καυχῆσις αὐτῆς οὐ φραγῆσεται εἰς ἐμὲ ἐν τοῖς κλιμασίν τῆς ἀχαιῆς ¹¹ διὰ τὸ ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς ὁ θεὸς οἶδεν ¹² ὁ δὲ ποιῶ καὶ ποιῶ ἵνα ἐκκοψῶ τὴν ἀφορμὴν τῶν θελοντῶν ἀφορμὴν ἵνα ἐν ὧ καυχῶνται εὐρεθῶσιν καθὼς καὶ ἡμεῖς ¹³ οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαποστολοὶ ἐργαταὶ δολιοὶ μετασηματιζόμενοι εἰς ἀποστολὸν χριστοῦ ¹⁴ καὶ οὐ θαυμάσιον αὐτοῦ γὰρ ὁ σατάνᾳ μετασηματιζέται εἰς ἀγγελὸν φωτός ¹⁵ οὐ μέγα οὖν εἰ καὶ ὁ διακονοῦν αὐτοῦ μετασηματιζέται ὡς διακονοῦν δικαιοσύνης ὧν τὸ τέλος ἐστὶν αἰὰ τὰ ἔργα αὐτῶν ¹⁶ πάλιν λέγω μὴ τίς με δοξῆ ἀφρονα εἶναι εἰ δὲ μὴγε κἀν ὡς ἀφρονα δεξασθε με ἵνα κἀγὼ μικρὸν τι καυχῶμαι ¹⁷ ὁ λαλῶ οὐ λαλῶ κατὰ κύριον ἀλλ' ὡς ἐν ἀφροσύνῃ ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχῆσεως ¹⁸ ἔπει πολλοὶ καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα κἀγὼ καυχῶμαι ¹⁹ ἡδέως γὰρ ἀνεχέσθε τῶν ἀφρονῶν φρονιμοὶ ὄντες ²⁰ ἀνεχέσθε γὰρ εἰ τίς ὑμᾶς καταδουλοῖ εἰ τίς κατεσθίει εἰ τίς λαμβάνει εἰ τίς πειράεται εἰ τίς ὑμᾶς εἰς προσώπον δέρει ²¹ κατὰ ἀτιμίαν λέγω ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθένισμα ἐν ὧ δ' ἂν τίς τολμᾷ ἐν ἀφροσύνῃ λέγω τολμῶ κἀγὼ ²² ἐβραῖοι εἰσὶν καὶ γῶν ἰσραηλῆται εἰσὶν κἀγὼ σπέρμα ἀβραάμ εἰσὶν κἀγὼ ²³ διακονοῦν χριστοῦ εἰσὶν παραφρονῶν λαλῶ ὑπὲρ ἐγὼ ἐν κοποῖς περισσοτέρως ἐν πληγαῖς υπερβαλλόντως ἐν φυλακαῖς περισσοτέρως ἐν θάνατοις πολλακίς ²⁴ ὑπὸ ἰουδαίων πεντακίς τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἐλάβον ²⁵ τρεῖς ἐραβδισθῆν ἀπαξ ἐλιθάσθην τρεῖς ἐναυαγῆσα νυχθημέρον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα ²⁶ ὁδοιπορίας πολλακίς κινδύνοις ποταμῶν κινδύνοις ληστῶν κινδύνοις ἐκ γένουσι κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν κινδύνοις ἐν πόλει κινδύνοις ἐν ἐρημίᾳ κινδύνοις ἐν θαλάσῃ κινδύνοις ἐν ψευδαδελφοῖς ²⁷ ἐν κόπῳ καὶ μοχθῶ ἐν ἀγρῦνταις πολλακίς ἐν λιμῷ καὶ δίψει ἐν νηστεῖαις πολλακίς ἐν ψυχῇ καὶ γυμνοτητῇ ²⁸ χωρὶς τῶν παρεκτός ἡ ἐπιστάσις μου ἡ καθ' ἡμέραν ἡ μερίμνα πάσων τῶν ἐκκλησιῶν ²⁹ τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ τίς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυρούμαι ³⁰ εἰ καυχᾶσθαι δεῖ τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῶμαι ³¹ ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ οἶδεν ὁ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι οὐ ψευδομαι ³² ἐν δαμασκῷ ὁ ἐθναρχὸς ἀρετὰ τοῦ βασιλεῦς ἐφρουρεῖ τὴν δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων ³³ καὶ δια θυρίδος ἐν σαργανῇ ἐχάλασθην διὰ τοῦ τοίχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ

12

¹ καυχᾶσθαι δὲ οὐ συμφερεῖ μοι ἐλευσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις κυρίου ² οἶδα ἀνθρώπον ἐν χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατέσσαρων εἴτε ἐν σωματὶ οὐκ οἶδα εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἐὼς τρίτου οὐρανοῦ ³ καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἀνθρώπον εἴτε ἐν σωματὶ εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος οὐκ οἶδα ὁ θεὸς οἶδεν ⁴ ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παραδείσον καὶ ἤκουσεν ἀρρητὰ ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι ⁵ ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῶμαι ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῶμαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ⁶ εἰάν γὰρ θέλησω καυχῆσθαι οὐκ ἐσομαι ἀφρῶν ἀληθειᾶν γὰρ ἐρῶ φεῖδομαι δὲ μὴ τίς εἰς ἐμὲ λογισθῆται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ ⁷ καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραιρωμαι ἐδοθῆ μοι σκολοψὴ τῆς σαρκὸς ἀγγελὸς σατάν ἵνα με κολαφίξῃ ἵνα μὴ ὑπεραιρωμαι ⁸ ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ ⁹ καὶ εἰρήκεν μοι ἀρκεῖ σοὶ ἡ χάρις μου ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται ἤδιστα οὖν μάλλον καυχῶμαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ χριστοῦ ¹⁰ διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείᾳ ἐν ὑβρεσίν ἐν ἀναγκαῖς ἐν διωγμοῖς ἐν στενοχωρίαῖς ὑπὲρ χριστοῦ ὅταν γὰρ ἀσθενῶ τότε δυνατὸς εἰμι ¹¹ γεγονός ἀφρῶν καυχώμενος ὑμεῖς με ἠναγκασάσατε ἐγὼ γὰρ ὡφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι οὐδὲν γὰρ ὑστερήσα τῶν ὑπὲρ λιαν ἀποστολῶν εἰ καὶ οὐδὲν εἰμι ¹² τὰ μὲν σημεῖα τοῦ ἀποστόλου κατεργασθῆ ἐν ὑμῖν ἐν πάσῃ ὑπομονῇ ἐν σημεῖοις καὶ τεράσιον καὶ δυνάμειν ¹³ τί γὰρ ἐστὶν ὁ ἠτήθητε ὑπὲρ τὰς λοιπὰς ἐκκλησίας εἰ μὴ ὅτι αὐτοῦ ἐγὼ οὐ κατεναρκῆσα ὑμῶν χάρισάσατε μοι τὴν ἀδικίαν ταύτην ¹⁴ ἴδου τρίτον ἐτοιμῶς ἐχθρὸν εἶναι πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐ καταναρκῆσω ὑμῶν οὐ γὰρ ζήτω τὰ ὑμῶν ἀλλὰ ὑμᾶς οὐ γὰρ

οφείλει τα τέκνα τοις γονευσίν θησαυρίζειν ἀλλ οἱ γονεῖς τοῖς τέκνοις ¹⁵ ἐγὼ δὲ ἡδιστα δαπανήσω καὶ ἐκδαπανηθήσομαι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν εἰ καὶ περισσοτέρως ὑμᾶς ἀγαπῶν ἤ ττον ἀγαπῶμαι ¹⁶ ἐστὼ δὲ ἐγὼ οὐ κατεβαρήσα ὑμᾶς ἀλλ ὑπαρχῶν πανουργοσ δολῶ ὑμᾶς ἐλάβον ¹⁷ μὴ τίνα ὦν ἀπεσταλκὰ πρὸς ὑμᾶς δι' αὐτοῦ ἐπλεονεκτήσα ὑμᾶς ¹⁸ παρεκάλεσα τίτον καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφὸν μητὶ ἐπλεονεκτήσεν ὑμᾶς τίτος οὐ τῶ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν οὐ τοῖς αὐτοῖς ἰχνέουσιν ¹⁹ παλὶν δοκεῖτε ὅτι ὑμῖν ἀπολογουμέθα κατενωπιὸν τοῦ θεοῦ ἐν χριστῷ λαλοῦμεν τὰ δὲ πάντα ἀγαπητοὶ ὑπὲρ τῆσ ὑμῶν οἰκοδομῆσ ²⁰ φοβουμαι γὰρ μήπως ἐλθὼν οὐχ οἰοῦσ θελῶ εὐρῶ ὑμᾶς καγῶ εὐρεθῶ ὑμῖν οἰὸν οὐ θελετε μήπως εἴρισ ζήλοι θυμοὶ ἐριθῆναι καταλαλαῖα ψιθυρισμοὶ φυσιώσεῖσ ἀκαταστασαὶ ²¹ μὴ παλὶν ἐλθόντα με ταπεινώσει ὁ θεοσ μου πρὸς ὑμᾶς καὶ πενθήσῶ πολλοῦσ τῶν προημάρτηκοτῶν καὶ μὴ μετανοήσαντῶν ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ πορνείᾳ καὶ ἀσελγείᾳ ἢ ἐπράξαν

13

¹ τρίτον τοῦτο ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ στοματοσ δύο μαρτυρῶν καὶ τριῶν σταθῆσεται πᾶν ῥῆμα ² προειρηκὰ καὶ προλεγῶ ὡσ παρῶν τὸ δευτερον καὶ ἀπῶν νῦν γραφῶ τοῖσ προημάρτηκοσιν καὶ τοῖσ λοιποῖσ πασιν ὅτι ἐὰν ἐλθῶ εἰσ τὸ παλὶν οὐ φείσομαι ³ ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοὶ λαλουντοσ χριστοῦ ὅσ εἰσ ὑμᾶσ οὐκ ἀσθενεὶ ἀλλὰ δυνατεὶ ἐν ὑμῖν ⁴ καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρωθῆ ἐξ ἀσθενείᾳ ἀλλὰ ζῆ ἐκ δυνάμεωσ θεοῦ καὶ γὰρ ἡμεῖσ ἀσθενοῦμεν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ ζήσομεθα σὺν αὐτῷ ἐκ δυνάμεωσ θεοῦ εἰσ ὑμᾶσ ⁵ εαυτοῦσ πειραζετε εἰ ἐστε ἐν τῇ πιστεὶ εαυτοῦσ δοκιμάζετε ἢ οὐκ ἐπιγίνωσκετε εαυτοῦσ ὅτι ἰησοῦσ χριστοσ ἐν ὑμῖν ἐστὶν εἰ μὴτὶ ἀδοκιμοὶ ἐστε ⁶ ἐλπίζῶ δὲ ὅτι γίνωσεσθε ὅτι ἡμεῖσ οὐκ ἐσμεν ἀδοκιμοὶ ⁷ εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν θεὸν μὴ ποιῆσαι ὑμᾶσ κακὸν μῆδὲν οὐχ ἵνα ἡμεῖσ δοκιμοὶ φανῶμεν ἀλλ ἵνα ὑμεῖσ τὸ καλὸν ποιῆτε ἡμεῖσ δὲ ὡσ ἀδοκιμοὶ ὤμεν ⁸ οὐ γὰρ δυνάμεθα τί κατὰ τῆσ ἀληθείᾳσ ἀλλ ὑπὲρ τῆσ ἀληθείᾳσ ⁹ χαιρομεν γὰρ ὅταν ἡμεῖσ ἀσθενῶμεν ὑμεῖσ δὲ δυνατοὶ ἦτε τοῦτο δὲ καὶ εὐχομεθα τὴν ὑμῶν καταρτίσιν ¹⁰ διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπῶν γραφῶ ἵνα παρῶν μὴ ἀποτομῶσ χρῆσῶμαι κατὰ τὴν ἐξουσίᾳν ἣν ἔδωκεν μοὶ ὁ κυριοσ εἰσ οἰκοδομὴν καὶ οὐκ εἰσ καθάρεισιν ¹¹ λοιπὸν ἀδελφοὶ χαιρετε καταρτιζέσθε παρακαλεισθε τὸ αὐτὸ φρονεῖτε εἰρηνευετε καὶ ὁ θεοσ τῆσ ἀγαπῆσ καὶ εἰρήνησ ἐσταὶ μεθ ὑμῶν ¹² ἀσπασασθε ἀλλήλοῦσ ἐν ἀγίῳ φιληματὶ ¹³ ἀσπάζονται ὑμᾶσ οἱ ἀγιοὶ πάντεσ ¹⁴ ἢ χάρισ τοῦ κυριοῦ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἡ ἀγαπῆ τῶν θεοῦ καὶ ἡ κοινῶνᾳ τοῦ ἀγιοῦ πνεύματοσ μετὰ πάντῶν ὑμῶν ἀμῆν

ΠΡΟΣ ΓΑΛΑΤΑΣ

¹ παυλος αποστολος ουκ απ ανθρωπων ουδε δι ανθρωπου αλλα δια ιησου χριστου και θεου πατρος του εγειραντος αυτον εκ νεκρων ² και οι συν εμοι παντες αδελφοι ταις εκκλησιας της γαλατιας ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ημων ιησου χριστου ⁴ του δοντος εαυτον περι των αμαρτιων ημων οπως εξεληται ημας εκ του ενεστωτος αιωνος πονηρου κατα το θελημα του θεου και πατρος ημων ⁵ ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ⁶ θαυμαζω οτι ουτως ταχεως μετατιθεσθε απο του καλεσαντος υμας εν χαριτι χριστου εις ετερον ευαγγελιον ⁷ ο ουκ εστιν αλλο ει μη τινες εισιν οι ταρασσοντες υμας και θελοντες μεταστρεψαι το ευαγγελιον του χριστου ⁸ αλλα και εαν ημεις η αγγελος εξ ουρανου ευαγγελιζεται υμιν παρ ο ευηγγελισαμεθα υμιν αναθεμα εστω ⁹ ως προειρηκαμεν και αρτι παλιν λεγω ει τις υμας ευαγγελιζεται παρ ο παρελαβετε αναθεμα εστω ¹⁰ αρτι γαρ ανθρωπους πειθω η τον θεον η ζητω ανθρωποις αρεσκειν ει γαρ ετι ανθρωποις ηρεσκον χριστου δουλος ουκ αν ημην ¹¹ γνωριζω δε υμιν αδελφοι το ευαγγελιον το ευαγγελισθεν υπ εμου οτι ουκ εστιν κατα ανθρωπον ¹² ουδε γαρ εγω παρ ανθρωπου παρελαβον αυτο ουτε εδιδαχθην αλλα δι αποκαλυψεωσ ιησου χριστου ¹³ ηκουσατε γαρ την εμην αναστροφην ποτε εν τω ιουδαισμω οτι καθ υπερβολην εδωκον την εκκλησιαν του θεου και επορθουν αυτην ¹⁴ και προεκοπτον εν τω ιουδαισμω υπερ πολλους συνηλικιωτας εν τω γενει μου περισσοτερωσ ζηλωτης υπαρχων των πατρικων μου παραδοσεων ¹⁵ οτε δε ευδοκησεν ο θεος ο αφορισας με εκ κοιλιας μητρος μου και καλεσας δια της χαριτος αυτου ¹⁶ αποκαλυψαι τον υιον αυτου εν εμοι ινα ευαγγελιζωμαι αυτον εν τοις εθνεσιν ευθεωσ ου προσανεθεμην σαρκι και αιματι ¹⁷ ουδε ανηλθον εις ιεροσολυμα προς τουσ προ εμου αποστολους αλλα απηλθον εις αραβιαν και παλιν υπεστρεψα εις δαμασκον ¹⁸ επειτα μετα ετη τρια ανηλθον εις ιεροσολυμα ιστορησαι πετρον και επεμεινα προς αυτον ημερας δεκαπεντε ¹⁹ ετερον δε των αποστολων ουκ ειδον ει μη ιακωβον τον αδελφον του κυριου ²⁰ α δε γραφω υμιν ιδου ενωπιον του θεου οτι ου ψευδομαι ²¹ επειτα ηλθον εις τα κλιματα της συριας και της κιλικιας ²² ημην δε αγνοουμενος τω προσωπω ταις εκκλησιας της ιουδαιας ταις εν χριστω ²³ μονον δε ακουοντες ησαν οτι ο διωκων ημας ποτε νυν ευαγγελιζεται την πιστιν ην ποτε επορθει ²⁴ και εδοξαζον εν εμοι τον θεον

2

¹ επειτα δια δεκαεσσαρων ετων παλιν ανεβην εις ιεροσολυμα μετα βαρναβα συμπαραλαβων και τιτον ² ανεβην δε κατα αποκαλυψιν και ανεθεμην αυτοις το ευαγγελιον ο κηρυσσω εν τοις εθνεσιν κατ ιδιαν δε τοις δοκουσιν μηπω εις κενον τρεχω η εδραμον ³ αλλ ουδε τιτος ο συν εμοι ελληνων ηναγκασθη περιτμηθηναι ⁴ δια δε τουσ παρεισακτους ψευδαδελφουσ οιτινες παρεισηλθον κατασκοπησαι την ελευθεριαν ημων ην εχομεν εν χριστω ιησου ινα ημας καταδουλωσωνται ⁵ οιο ουδε προς ωραν ειξαμεν τη υποταγη ινα η αληθεια του ευαγγελιου διαμεινη προς υμας ⁶ απο δε των δοκουντων εινα τι οποιοι ποτε ησαν ουδεν μοι διαφερει προσωπον θεοσ ανθρωπου ου λαμβανει εμοι γαρ οι δοκουντες ουδεν προσανεθεντο ⁷ αλλα τουναντιον ιδοντες οτι πεπιστευμαι το ευαγγελιον της ακροβυστιας καθωσ πετροσ της περιτομησ ⁸ ο γαρ ενεργησασ πετρω εισ αποστολην της περιτομησ ενηργησεν και εμοι εισ τα εθνη ⁹ και γυντες την χαριν την δοθεισαν μοι ιακωβος και κηφας και ιωαννης οι δοκουντες στυλοι ειναι δεξιασ εδωκαν εμοι και βαρναβα κοινωνιασ ινα ημεις μεν εισ τα εθνη αυτοι δε εις την περιτομην ¹⁰ μονον των πτωχων ινα μνημονευωμεν ο και εσπουδασα αυτο τουτο ποιησαι ¹¹ οτε δε ηλθεν πετροσ εισ αντιοχειαν κατα προσωπον αυτω αντεστην οτι κατεγνωσμενοσ

ην ¹² προ του γαρ ελθειν τινας απο ιακωβου μετα των εθνων συνησθιεν οτε δε ηλθον υπεστελλεν και αφωριζεν εαυτον φοβουμενος τους εκ περιτομης ¹³ και συνυπεκριθησαν αυτω και οι λοιποι ιουδαιοι ωστε και βαρναβας συναπηγη αυτων τη υποκρισει ¹⁴ αλλ οτε ειδον οτι ουκ ορθοδοδουσιν προς την αληθειαν του ευαγγελιου ειπον τω πετρω εμπροσθεν παντων ει συ ιουδαιος υπαρχων εθνικωσ ζης και ουκ ιουδαικωσ τι τα εθνη αναγκαζεις ιουδαιζειν ¹⁵ ημεις φυσει ιουδαιοι και ουκ εξ εθνων αμαρτωλοι ¹⁶ ειδοτες οτι ου δικαιοι ανθρωπος εξ εργων νομου εαν μη δια πιστεωσ ιησου χριστου και ημιοσ εις χριστον ιησουν επιστευσαμεν ινα δικαιωθωμεν εκ πιστεωσ χριστου και ουκ εξ εργων νομου διοτι ου δικαιοθησεται εξ εργων νομου πασα σαρξ ¹⁷ ει δε ζητουντες δικαιωθηναι εν χριστω ευρεθημεν και αυτοι αμαρτωλοι αρα χριστος αμαρτιασ διακονοσ μη γενοιτο ¹⁸ ει γαρ α κατελυσα ταυτα παλιν οικοδομω παραβατην εμαυτον συνιστημι ¹⁹ εγω γαρ δια νομου νομω απεθανον ινα θεω ζησω ²⁰ χριστω συνεσταυρωμαι ζω δε ουκετι εγω ζη δε εν εμοι χριστοσ ο δε νυν ζω εν σαρκι εν πιστει ζω τη του υιου του θεου του αγαπησαντοσ με και παραδοντοσ εαυτον υπερ εμου ²¹ ουκ αθετω την χαριν του θεου ει γαρ δια νομου δικαιοσυνη αρα χριστοσ δωρεαν απεθανεν

3

¹ ω ανοητοι γαλαται τισ υμασ εβασκανεν τη αληθεια μη πειθεσθαι οιοσ κατ οφθαλμοσ ιησουσ χριστοσ προεγραφη εν υμιν εσταυρωμενοσ ² τουτο μονον θελω μαθειν αφ υμων εξ εργων νομου το πνευμα ελαβετε η εξ ακοησ πιστεωσ ³ ουτωσ ανοητοι εστε εναρξαμενοι πνευματι νυν σαρκι επιτελεισθε ⁴ τοσαυτα επαθετε εικη ειγε και εικη ⁵ ο ουν επιχορηγων υμιν το πνευμα και ενεργων δυναμεισ εν υμιν εξ εργων νομου η εξ ακοησ πιστεωσ ⁶ καθωσ αβρααμ επιστευσεν τω θεω και ελογισθη αυτω εις δικαιοσυνην ⁷ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P αρα οτι οι εκ πιστεωσ ουτοι εισιν υιοι αβρααμ ⁸ προιδουσα δε η γραφη οτι εκ πιστεωσ δικαιοι τα εθνη ο θεοσ προευηγγελισατο τω αβρααμ οτι ενευλογηθησονται εν σοι παντα τα εθνη ⁹ ωστε οι εκ πιστεωσ ευλογουνται συν τω πιστω αβρααμ ¹⁰ οσοι γαρ εξ εργων νομου εισιν υπο καταραν εισιν γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ οσ ουκ εμμενει εν πασιν τοιοσ γεγραμμενοισ εν τω βιβλιω του νομου του ποιησαι αυτα ¹¹ οτι δε εν νομω ουδειοσ δικαιουται παρα τω θεω δηλον οτι ο δικαιοσ εκ πιστεωσ ζησεται ¹² ο δε νομοσ ουκ εστιν εκ πιστεωσ αλλ ο ποιησασ αυτα ανθρωποσ ζησεται εν αυτοιοσ ¹³ χριστοσ ημασ εξηγορασεν εκ της καταρασ του νομου γενομενοσ υπερ ημων καταρα γεγραπται γαρ επικαταρατοσ πασ ο κρεμαμενοσ επι ξυλου ¹⁴ ινα εισ τα εθνη η ευλογία του αβρααμ γενηται εν χριστω ιησου ινα την επαγγελιαν του πνευματοσ λαβωμεν δια της πιστεωσ ¹⁵ αδελφοι κατα ανθρωπον λεγω ομοσ ανθρωπου κεκυρωμενην διαθηκην ουδειοσ αθετει η επιδιατασεται ¹⁶ τω δε αβρααμ ερρηθησαν αι επαγγελια και τω σπερματι αυτου ου λεγει και τοιοσ σπερμασιν ωσ επι πολλων αλλ ωσ εφ ενοσ και τω σπερματι σου οσ εστιν χριστοσ ¹⁷ τουτο δε λεγω διαθηκην προκεκυρωμενην υπο του θεου εις χριστον ο μετα ετη τετρακοσια και τριακοντα γεγονωσ νομοσ ουκ ακυροι εισ το καταργησαι την επαγγελιαν ¹⁸ ει γαρ εκ νομου η κληρονομια ουκετι εξ επαγγελιασ τω δε αβρααμ δι επαγγελιασ κεχαρισται ο θεοσ ¹⁹ τι ουν ο νομοσ των παραβασεων χαριν προσετεθη αχρι ου ελθη το σπερμα ω επηγγελται διαταγεισ δι αγγελων εν χειρι μεσιτου ²⁰ ο δε μεσιτησ ενοσ ουκ εστιν ο δε θεοσ εις εστιν ²¹ ο ουν νομοσ κατα των επαγγελιων του θεου μη γενοιτο ει γαρ εδοθη νομοσ ο δυναμενοσ ζωοποιησαι ονωτωσ αν εκ νομου ην η δικαιοσυνη ²² αλλα συνεκλεισεν η γραφη τα παντα υπο αμαρτιαν ινα η επαγγελια εκ πιστεωσ ιησουσ χριστουσ δοθη τοιοσ πιστευουσιν ²³ προ του δε ελθειν την πιστιν υπο νομον εφρουρουμεθα συγκεκλεισμενοι εις την μελλουσαν πιστιν αποκαλυφθηναι ²⁴ ωστε ο νομοσ παιδαγωγωσ ημων γεγονεν εις χριστον ινα εκ πιστεωσ δικαιωθωμεν ²⁵ ελθουσησ δε της πιστεωσ ουκετι υπο παιδαγωγων εσμεν ²⁶ παντες γαρ υιοι θεου εστε δια της πιστεωσ εν χριστω ιησου ²⁷ οσοι γαρ εις χριστον εβαπτισθητε χριστον ενεδυσασθε ²⁸ ουκ

ενι ιουδαιος ουδε ελλην ουκ ενι δουλος ουδε ελευθερος ουκ ενι αρσεν και θηλυ παντες γαρ υμεις εις εστε εν χριστω ιησου ²⁹ ει δε υμεις χριστου αρα του αβρααμ σπερμα εστε και κατ επαγγελιαν κληρονομοι

4

¹ λεγω δε εφ οσον χρονον ο κληρονομος νηπιος εστιν ουδεν διαφερει δουλου κυριος παντων ων ² αλλα υπο επιτροπους εστιν και οικονομους αχρι της προθεσμιας του πατρος ³ ουτως και ημεις οτε ημεν νηπιοι υπο τα στοιχεια του κοσμου ημεν δεδουλωμενοι ⁴ οτε δε ηλθεν το πληρωμα του χρονου εξαπεστειλεν ο θεος τον υιον αυτου γενομενον εκ γυναικος γενομενον υπο νομον ⁵ ινα τουσ υπο νομον εξαγοραση ινα την υιοθεσιαν απολαβωμεν ⁶ οτι δε εστε υιοι εξαπεστειλεν ο θεος το πνευμα του υιου αυτου εις τας καρδιας υμων κραζον αββα ο πατηρ ⁷ ωστε ουκειτι ει δουλος αλλ υιος ει δε υιος και κληρονομος θεου δια χριστου ⁸ αλλα τοτε μεν ουκ ειδοτες θεον εδουλευσατε τοις μη φυσει ουσιν θεοις ⁹ νυν δε γνοντες θεον μαλλον δε γνωσθεντες υπο θεου πως επιστρεφετε παλιν επι τα ασθενη και πτωχα στοιχεια οισ παλιν ανωθεν δουλευειν θελετε ¹⁰ ημερας παρατηρησθε και μηνασ και καιρους και ενιαυτους ¹¹ φοβουμαι υμασ μηπως εικη κεκοπιακα εις υμασ ¹² γινεσθε ωσ εγω οτι καγω ωσ υμεις αδελφοι δεομαι υμων ουδεν με ηδικησατε ¹³ οιδατε δε οτι δι ασθενειαν της σαρκου ευηγγελισαμην υμιν το προτερον ¹⁴ και τον πειρασμον μου τον εν τη σαρκι μου ουκ εξουθενησατε ουδε εξεπτυσατε αλλ ωσ αγγελον θεου εδεξασθε με ωσ χριστον ιησουν ¹⁵ τισ ουν ην ο μακαρισμος υμων μαρτυρω γαρ υμιν οτι ει δυνατον τουσ οφθαλμουσ υμων εξορυξαντες αν εδωκατε μοι ¹⁶ ωστε εχθροσ υμων γεγωνα αληθευων υμιν ¹⁷ ζηλουσιν υμασ ου καλωσ αλλα εκκληισαι υμασ θελουσιν ινα αυτουσ ζηλουτε ¹⁸ καλον δε το ζηλουσθαι εν καλω παντοτε και μη μονον εν τω παρειναι με προς υμασ ¹⁹ τεκνια μου ουσ παλιν ωδινω αχρι ου μορφωθι χριστου εν υμιν ²⁰ ηθελον δε παρειναι προς υμασ αρτι και αλλαξι την φωνην μου οτι απορουμαι εν υμιν ²¹ λεγετε μοι οι υπο νομον θελοντες ειναι τον νομον ουκ ακουετε ²² γεγραπται γαρ οτι αβρααμ δυο υιουσ εσχεν ενα εκ της παιδικησ και ενα εκ της ελευθερασ ²³ αλλ ο μεν εκ της παιδικησ κατα σαρκα γεγεννηται ο δε εκ της ελευθερασ δια της επαγγελιασ ²⁴ ατινα εστιν αλληγορουμενα αυται γαρ εισιν δυο διαθηκαι μια μεν απο ορουσ σινα εις δουλειαν γεννωσα ητισ εστιν αγαρ ²⁵ το γαρ αγαρ σινα οροσ εστιν εν τη αραβια συστοιχει δε τη νυν ιερουσαλημ δουλευει δε μετα των τεκνων αυτησ ²⁶ η δε ανω ιερουσαλημ ελευθερα εστιν ητισ εστιν μητηρ παντων ημων ²⁷ γεγραπται γαρ ευφρανθητι στεира η ου τικτουςα ρηζον και βοησον η ουκ ωδινουσα οτι πολλα τα τεκνα της ερημου μαλλον η της εχουσης τον ανδρα ²⁸ ημεις δε αδελφοι κατα ισαακ επαγγελιασ τεκνα εσμεν ²⁹ αλλ ωσπερ τοτε ο κατα σαρκα γεννηθεισ εδιωκεν τον κατα πνευμα ουτως και νυν ³⁰ αλλα τι λεγει η γραφη εκβαλε την παιδικην και τον υιον αυτησ ου γαρ μη κληρονομηση ο υιος της παιδικησ μετα του υιου της ελευθερασ ³¹ αρα αδελφοι ουκ εσμεν παιδικησ τεκνα αλλα της ελευθερασ

5

¹ τη ελευθερια ουν η χριστοσ ημασ ηλευθερωσεν στηκετε και μη παλιν ζυγω δουλειασ ενεχεσθε ² ιδε εγω παυλοσ λεγω υμιν οτι εαν περιτεμνησθε χριστοσ υμασ ουδεν ωφελησει ³ μαρτυρομαι δε παλιν παντι ανθρωπω περιτεμνομενω οτι οφειλετησ εστιν ολον τον νομον ποιησαι ⁴ κατηργηθητε απο του χριστου οιτινεσ εν νομω δικαιουσθε της χαριτοσ εξεπεσατε ⁵ ημεις γαρ πνευματι εκ πιστεωσ ελπιδα δικαιοσυνησ απεκδεομεθα ⁶ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα πιστις δι αγαπησ ενεργουμενη ⁷ ετρεχετε καλωσ τισ υμασ ενεκοψεν τη αληθεια μη πειθεσθαι ⁸ η πεισιμονη ουκ εκ του καλουντοσ υμασ ⁹ μικρα ζυμη ολον το φυραμα ζυμοι ¹⁰ εγω πεποιθα εις υμασ εν κυριω οτι ουδεν αλλο φρονησετε ο δε ταρασων υμασ βαστασει το κριμα οστισ

αν η ¹¹ εγω δε αδελφοι ει περιτομην επι κηρυσσω τι επι διωκομαι αρα κατηγορηται το σκανδαλον του σταυρου ¹² οφελον και αποκοψονται οι αναστατουντες υμας ¹³ υμεις γαρ επι ελευθερια εκληθητε αδελφοι μονον μη την ελευθεριαν εις αφορμην τη σαρκι αλλα δια της αγαπης δουλευετε αλληλοις ¹⁴ ο γαρ πας νομος εν ενι λογω πληρουται εν τω αγαπησει τον πλησιον σου ως εαυτον ¹⁵ ει δε αλληλους δακνετε και κατεσθιετε βλεπετε μη υπο αλληλων αναλωθητε ¹⁶ λεγω δε πνευματι περιπατειτε και επιθυμιαν σαρκος ου μη τελειητε ¹⁷ η γαρ σαρξ επιθυμει κατα του πνευματος το δε πνευμα κατα της σαρκος ταυτα δε αντικειται αλληλοις ινα μη αν θελητε ταυτα ποιητε ¹⁸ ει δε πνευματι αγασθε ουκ εστε υπο νομον ¹⁹ φανερα δε εστιν τα εργα της σαρκος ατινα εστιν μοιχεια πορνεια ακαθαρσια ασελγεια ²⁰ ειδωλολατρευια φαρμακεια εχθραι ερεις ζηλοι θυμοι εριθειαι διχστασαι αιρεσεις ²¹ φθονοι φονοι μεθαι κωμοι και τα ομοια τουτοις α προλεγω υμιν καθως και προειπον οτι οι τα τοιαυτα πρασσουντες βασιλειαν θεου ου κληρονομησουσιν ²² ο δε καρπος του πνευματος εστιν αγαπη χαρα ειρηνη μακροθυμια χρηστοτης αγαθουνη πιστις ²³ πραοτης εγκρατεια κατα των τοιουτων ουκ εστιν νομος ²⁴ οι δε του χριστου την σαρκα εσταυρωσαν συν τοις παθημασιν και ταις επιθυμιας ²⁵ ει ζωμεν πνευματι πνευματι και στοιχωμεν ²⁶ μη γινωμεθα κενοδοξοι αλληλους προκαλουμενοι αλληλοις φθονουντες

6

¹ αδελφοι εαν και προληφθη ανθρωπος εν τινι παραπτωmati υμεις οι πνευματικοι καταρτιζετε τον τοιουτον εν πνευματι πραοτητος σκοπων σεαυτον μη και συ πειρασθησ ² αλληλων τα βαρη βασταζετε και ουτως αναπληρωσατε τον νομον του χριστου ³ ει γαρ δοκει τις ειναι τι μηδεν ων εαυτον φρεναπατα ⁴ το δε εργον εαυτου δοκιμαζετω εκαστος και τοτε εις εαυτον μονον το καυχημα εξει και ουκ εις τον ετερον ⁵ εκαστος γαρ του ιδιου φορτιον βαστασει ⁶ κοινωνειτω δε ο κατηχουμενος τον λογον τω κατηχουντι εν πασιν αγαθοις ⁷ μη πλανασθε θεος ου μυκτηριζεται ο γαρ εαν σπειρη ανθρωπος τουτο και θερισει ⁸ οτι ο σπειρων εις την σαρκα εαυτου εκ της σαρκος θερισει φθοραν ο δε σπειρων εις το πνευμα εκ του πνευματος θερισει ζωνη αιωνιον ⁹ το δε καλον ποιουντες μη εκκακωμεν καιρω γαρ ιδιω θερισομεν μη εκλυομενοι ¹⁰ αρα ουν ως καιρον εχομεν εργαζομεθα το αγαθον προς παντας μαλιστα δε προς τους οικειους της πιστεως ¹¹ ιδετε πληκικοις υμιν γραμμασιν εγραψα τη εμη χειρι ¹² οσοι θελουσιν ευπροσωπησαι εν σαρκι ουτοι αναγκαζουσιν υμας περιτεμνεσθαι μονον ινα μη τω σταυρω του χριστου διωκωνται ¹³ ουδε γαρ οι περιτεμημενοι αυτοι νομον φυλασσουσιν αλλα θελουσιν υμας περιτεμνεσθαι ινα εν τη υμετερα σαρκι καυχησωνται ¹⁴ εμοι δε μη γενοιτο καυχασθαι ει μη εν τω σταυρω του κυριου ημων ιησου χριστου δι ου εμοι κοσμος εσταυρωται καγω τω κοσμω ¹⁵ εν γαρ χριστω ιησου ουτε περιτομη τι ισχυει ουτε ακροβυστια αλλα καινη κτισις ¹⁶ και οσοι του κανονι τουτω στοιχησουσιν ειρηνη επι αυτους και ελεος και επι τον ισραηλ του θεου ¹⁷ του λοιπου κοπους μοι μηδεισ παρεχετω εγω γαρ τα στιγματα του κυριου ιησου εν τω σωματι μου βασταζω ¹⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματος υμων αδελφοι αμην

ΠΡΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου τοις αγιοις τοις ουσιν εν εφεσω και πιστοις εν χριστω ιησου ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευλογητος ο θεος και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο ευλογησας ημας εν παση ευλογια πνευματικη εν τοις επουρανοις εν χριστω ⁴ καθως εξελεξατο ημας εν αυτω προ καταβολησ κοσμου εινα ημας αγιους και αμωμους κατενωπιον αυτου εν αγαπη ⁵ προορισας ημας εις υιοθεσιαν δια ιησου χριστου εις αυτον κατα την ευδοκιαν του θεληματος αυτου ⁶ εις επαινον δοξης της χαριτος αυτου εν η εχαριτωσεν ημας εν τω ηγαπημενω ⁷ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν δια του αιματος αυτου την αφεσιν των παραπτωματος κατα τον πλουτον της χαριτος αυτου ⁸ ης επερισσευσεν εις ημας εν παση σοφια και φρονησει ⁹ γνωρισας ημιν το μυστηριον του θεληματος αυτου κατα την ευδοκιαν αυτου ην προεθετο εν αυτω ¹⁰ εις οικονομιαν του πληρωματος των καιρων ανακεφαλαιωσασθαι τα παντα εν τω χριστω τα επι τοις ουρανοις και τα επι της γης ¹¹ εν αυτω εν ω και εκληρωθημεν προορισθεντες κατα προθεσιν του τα παντα ενεργουντος κατα την βουλην του θεληματος αυτου ¹² εις το εινα ημας εις επαινον δοξης αυτου τουσ προηλπικοτας εν τω χριστω ¹³ εν ω και υμεις ακουσαντες τον λογον της αληθειας το ευαγγελιον της σωτηριας υμων εν ω και πιστευσαντες εσφραγισθητε τω πνευματι της επαγγελιας τω αγιω ¹⁴ ος εστιν αρραβων της κληρονομιας ημων εις απολυτρωσιν της περιποιησεως εις επαινον της δοξης αυτου ¹⁵ δια τουτο καγω ακουσας την καθ υμας πιστιν εν τω κυριω ιησου και την αγαπην την εις παντας τουσ αγιουσ ¹⁶ ου πανομαι ευχαριστων υπερ υμων μνειαν υμων ποιουμενος επι των προσευχων μου ¹⁷ ινα ο θεος του κυριου ημων ιησου χριστου ο πατηρ της δοξης δωη υμιν πνευμα σοφιας και αποκαλυψεωσ εν επιγνωσει αυτου ¹⁸ πεφωτισμενουσ τουσ οφθαλμουσ της καρδιας υμων εις το ειδεναι υμασ τισ εστιν η ελπισ της κλησεωσ αυτου και τισ ο πλουτος της δοξης της κληρονομιας αυτου εν τοις αγιοις ¹⁹ και τι το υπερβαλλον μεγαθος της δυναμεωσ αυτου εις ημασ τουσ πιστευοντασ κατα την ενεργειαν του κρατους της ισχυου αυτου ²⁰ ην ενηργησεν εν τω χριστω εγειρας αυτον εκ των νεκρων και εκαθισεν εν δεξια αυτου εν τοις επουρανοις ²¹ υπερανω πασης αρχησ και εξουσιασ και δυναμεωσ και κυριοτητοσ και παντοσ ονοματοσ ονομαζομενου ου μονον εν τω αιωνι τουτω αλλα και εν τω μελλοντι ²² και παντα υπεταξεν υπο τουσ ποδασ αυτου και αυτον εδωκεν κεφαλην υπερ παντα τη εκκλησια ²³ ητις εστιν το σωμα αυτου το πληρωμα του τα παντα εν πασιν πληρουμενου

2

¹ και υμασ οντασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν και ταισ αμαρτιασ ² εν αις ποτε περιπατησατε κατα τον αιωνα του κοσμου τουτου κατα τον αρχοντα της εξουσιασ του αεροσ του πνευματοσ του νυν ενεργουντοσ εν τοις υιοις της απειθειας ³ εν οισ και ημεις παντες ανεστραφημεν ποτε εν ταισ επιθυμιασ της σαρκου ημων ποιουντες τα θεληματα της σαρκου και των διανοιων και ημεν τεκνα φυσει οργησ ωσ και οι λοιποι ⁴ ο δε θεος πλουσιος ων εν ελεει δια την πολλην αγαπην αυτου ην ηγαπησεν ημασ ⁵ και οντασ ημασ νεκρουσ τοις παραπτωμασιν συνεζωποησεν τω χριστω χαριτι εστε σεσωσμενοι ⁶ και συνηγειρεν και συνεκαθισεν εν τοις επουρανοις εν χριστω ιησου ⁷ ινα ενδειξηται εν τοις αιωσιν τοις επερχομενοισ τον υπερβαλλοντα πλουτον της χαριτοσ αυτου εν χρηστοτητι εφ ημασ εν χριστω ιησου ⁸ τη γαρ χαριτι εστε σεσωσμενοι δια της πιστεωσ και τουτο ουκ εξ υμων θεου το δωρον ⁹ ουκ εξ εργων ινα μη τισ καυχησται ¹⁰ αυτου γαρ εσμεν ποιημα κτισθεντες εν χριστω ιησου επι εργοις αγαθοις οισ προητοιμασεν ο θεος ινα εν αυτοις περιπατησωμεν ¹¹ διο μνημονευετε οτι υμεις ποτε τα εθνη εν σαρκι

οι λεγομενοι ακροβυστια υπο της λεγομενης περιτομης εν σαρκι χειροποιητου ¹² οτι ητε εν τω καιρω εκεινω χωρισ χριστου απηλλοτριωμενοι της πολιτειας του ισραηλ και ξενοι των διαθηκων της επαγγελιας ελπιδα μη εχοντες και αθει εν τω κοσμω ¹³ νυνι δε εν χριστω ιησου υμεις οι ποτε οντες μακραν εγγυσ εγενηθητε εν τω αιματι του χριστου ¹⁴ αυτος γαρ εστιν η ειρηνη ημων ο ποιησας τα αμφοτερα εν και το μεσοτοιχον του φραγμου λυσας ¹⁵ την εχθραν εν τη σαρκι αυτου τον νομον των εντολων εν δογμασιν καταργησας ινα τους δυο κτιση εν εαυτω εις ενα καινον ανθρωπον ποιων ειρηνην ¹⁶ και αποκαταλλαξη τους αμφοτερουσ εν ενι σωματι τω θεω δια του σταυρου αποκτεινας την εχθραν εν αυτω ¹⁷ και ελθων ευηγγελισατο ειρηνην υμιν τοις μακραν και τοις εγγυσ ¹⁸ οτι δι αυτου εχομεν την προσαγωγην οι αμφοτεροι εν ενι πνευματι προς τον πατερα ¹⁹ αρα ουν ουκετι εστε ξενοι και παροικοι αλλα συμπολιται των αγιων και οικειοι του θεου ²⁰ εποικοδομηθεντες επι τω θεμελιω των αποστολων και προφητων οντος ακρογωνιαιου αυτου ιησου χριστου ²¹ εν ω πασα οικοδομη συναρμολογουμενη αυξει εις ναον αγιον εν κυριω ²² εν ω και υμεις συνοικοδομησθε εις κατοικητηριον του θεου εν πνευματι

3

¹ τουτου χαριν εγω παυλος ο δεσμιος του χριστου ιησου υπερ υμων των εθνων ² ειχε ηκουσατε την οικονομιαν της χαριτος του θεου της δοθεισης μοι εις υμας ³ οτι κατα αποκαλυψιν εγνωρισεν μοι το μυστηριον καθως προεγραψα εν ολιγω ⁴ προς ο δυνασθε αναγνωσκοντες νοησαι την συνεσιν μου εν τω μυστηριω του χριστου ⁵ ο ετεραισ γενεαισ ουκ εγνωρισθη τοις υιοις των ανθρωπων ωσ νυν απεκαλυφθη τοις αγιοις αποστολοις αυτου και προφηταισ εν πνευματι ⁶ ειναι τα εθνη συγκληρονομα και συσσωμα και συμμετοχα της επαγγελιας αυτου εν τω χριστω δια του ευαγγελιου ⁷ ου εγενομην διακονος κατα την δωρεαν της χαριτος του θεου την δοθεισαν μοι κατα την ενεργειαν της δυναμεωσ αυτου ⁸ εμοι τω ελαχιστοτερω παντων αγιων εδοθη η χαρις αυτη εν τοις εθνεσιν ευαγγελισασθαι τον ανεξιχνιαστον πλουτον του χριστου ⁹ και φωτισαι παντας τισ η οικονομια του μυστηριου του αποκεκρυμμενου απο των αιωνων εν τω θεω τω τα παντα κτισαντι δια ιησου χριστου ¹⁰ ινα γνωρισθη νυν ταισ αρχαισ και ταισ εξουσαισ εν τοις επουρανοις δια της εκκλησιας η πολυποικιλος σοφια του θεου ¹¹ κατα προθεσιν των αιωνων ην εποιησεν εν χριστω ιησου τω κυριω ημων ¹² εν ω εχομεν την παρησιαν και την προσαγωγην εν πεποιθησει δια της πιστεωσ αυτου ¹³ διο αιτουμαι μη εκκακειν εν ταισ θλιψεσιν μου υπερ υμων ητισ εστιν δοξα υμων ¹⁴ τουτου χαριν καμπτω τα γονατα μου προς τον πατερα του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ εξ ου πασα πατρια εν ουρανοις και επι γης ονομαζεται ¹⁶ ινα δωη υμιν κατα τον πλουτον της δοξης αυτου δυναμει κραταιωθηναι δια του πνευματος αυτου εις τον εσω ανθρωπον ¹⁷ κατοικησαι τον χριστον δια της πιστεωσ εν ταισ καρδιαις υμων ¹⁸ εν αγαπη ερριζωμενοι και τεθεμελιωμενοι ινα εξισχυσθε καταλαβεσθαι συν πασιν τοις αγιοις τι το πλατος και μηκος και βαθος και υψος ¹⁹ γνωναι τε την υπερβαλλουσαν της γνωσεωσ αγαπην του χριστου ινα πληρωθητε εις παν το πληρωμα του θεου ²⁰ τω δε δυναμειν υπερ παντα ποιησαι υπερ εκπερισσουσων αιτουμεθα η νοουμεν κατα την δυναμην την ενεργουμενην εν ημιν ²¹ αυτω η δοξα εν τη εκκλησια εν χριστω ιησου εις πασας τας γενεασ του αιωνος των αιωνων αμην

4

¹ παρακαλω ουν υμας εγω ο δεσμιος εν κυριω αξιωσ περιπατησαι της κλησεωσ ησ εκληθητε ² μετα πασης ταπεινοφροσυνης και πραοτητος μετα μακροθυμιασ ανεχομενοι αλληλων εν αγαπη ³ σπουδαζοντες τηρειν την ενοτητα του πνευματος εν τω συνδεσμω της ειρηνης ⁴ εν σωμα και εν πνευμα καθωσ και εκληθητε εν μια ελπιδι της κλησεωσ

υμων ⁵ εις κυριος μια πιστις εν βαπτισμα ⁶ εις θεος και πατηρ παντων ο επι παντων και δια παντων και εν πασιν ημιν ⁷ ενι δε εκαστω ημων εδοθη η χαρις κατα το μετρον της δωρεας του χριστου ⁸ διο λεγει αναβας εις υψος ηχημαλωτευσεν αιχημαλωσιαν και εδωκεν δοματα τοις ανθρωποις ⁹ το δε ανεβη τι εστιν ει μη οτι και κατεβη πρωτον εις τα κατωτερα μερη της γης ¹⁰ ο καταβας αυτος εστιν και ο αναβας υπερανω παντων των ουρανων ινα πληρωση τα παντα ¹¹ και αυτος εδωκεν τουσ μεν αποστολους τουσ δε προφητας τουσ δε ευαγγελιστας τουσ δε ποιμενας και διδασκαλους ¹² προς τον καταρτισμον των αγιων εις εργον διακονιας εις οικοδομην του σωματος του χριστου ¹³ μεχρι καταντησωμεν οι παντες εις την ενοτητα της πιστεωσ και της επιγνωσεωσ του υιου του θεου εις ανδρα τελειον εις μετρον ηλικιας του πληρωματος του χριστου ¹⁴ ινα μηκει ωμεν νηπιου κλυδωνιζομενοι και περιφερομενοι παντι ανεμω της διδασκαλιας εν τη κυβεια των ανθρωπων εν πανουργια προς την μεθοδειαν της πλανης ¹⁵ αληθευοντες δε εν αγαπη αυξησωμεν εις αυτον τα παντα οσ εστιν η κεφαλη ο χριστος ¹⁶ εξ ου παν το σωμα συναρμολογουμενον και συμβιβαζομενον δια πασησ αφησ της επιχορηγιασ κατ ενεργειαν εν μετρω ενος εκαστου μερουσ την αυξησιν του σωματος ποιειται εις οικοδομην εαυτου εν αγαπη ¹⁷ τουτο ουν λεγω και μαρτυρομαι εν κυριω μηκει υμασ περιπατειν καθωσ και τα λοιπα εθνη περιπατει εν ματαιοτητι του νοου αυτων ¹⁸ εσκοτισμενοι τη διανοια οντες απηλλοτριωμενοι της ζωησ του θεου δια την αγνοιαν την ουσαν εν αυτοισ δια την πωρωσιν της καρδιασ αυτων ¹⁹ οιτινες απηληγοτες εαυτουσ παρεδωκαν τη ασελγεια εις εργασιαν ακαθαριασ πασησ εν πλεονεξια ²⁰ υμεισ δε ουχ ουτωσ εμαθετε τον χριστον ²¹ ειγε αυτον ηκουσατε και εν αυτω εδιδαχθητε καθωσ εστιν αληθεια εν τω ιησου ²² αποθεσθαι υμασ κατα την προτεραν αναστροφην τον παλαιον ανθρωπον τον φθειρομενον κατα τασ επιθυμιασ της απατησ ²³ ανανεουσθαι δε τω πνευματι του νοου υμων ²⁴ και ενδυσασθαι τον καινον ανθρωπον τον κατα θεον κτισθεντα εν δικαιοσυνη και οσιοτητι της αληθειασ ²⁵ διο αποθεμενοι το ψευδος λαλειτε αληθειαν εκαστος μετα του πλησιον αυτου οτι εσμεν αλληλων μελη ²⁶ οργιζεσθε και μη αμαρτανετε ο ηλιος μη επιδυετω επι τω παροργισμω υμων ²⁷ μηδε διδοτε τοπον τω διαβωλω ²⁸ ο κλεπτων μηκει κλεπτετω μαλλον δε κοπιατω εργαζομενοσ το αγαθον ταισ χερσιν ινα εχη μεταδιδοναι τω χρειαν εχοντι ²⁹ πασ λογοσ σαπροσ εκ του στοματος υμων μη εκπορευεσθω αλλ ει τισ αγαθοσ προς οικοδομην της χρειασ ινα δω χαριν τοις ακουουσιν ³⁰ και μη λυπειτε το πνευμα το αγιον του θεου εν ω εσφραγισθητε εις ημεραν απολυτρωσεωσ ³¹ πασα πικρια και θυμοσ και οργη και κραυγη και βλασφημια αρθητω αφ υμων συν παση κακια ³² γινεσθε δε εις αλληλουσ χρηστοι ευσπλαγχνοι χαριζομενοι εαυτοισ καθωσ και ο θεοσ εν χριστω εχαρισατο ημιν

5

¹ γινεσθε ουν μιμηται του θεου ωσ τεκνα αγαπητα ² και περιπατειτε εν αγαπη καθωσ και ο χριστοσ ηγαπησεν ημασ και παρεδωκεν εαυτον υπερ ημων προσφοραν και θυσιαν τω θεω εις οσημν ευωδιασ ³ πορνεια δε και πασα ακαθαρσια η πλεονεξια μηδε ονομαζεσθω εν υμιν καθωσ πρεπει αγιοισ ⁴ και αισχροτησ και μωρολογια η ευτραπελια τα ουκ ανηκοντα αλλα μαλλον ευχαριστια ⁵ τουτο γαρ εστε γινωσκοντες οτι πασ πορνοσ η ακαθαρτοσ η πλεονεκτοσ οσ εστιν ειδωλοατροσ ουκ εχει κληρονομιαν εν τη βασιλεια του χριστου και θεου ⁶ μηδεις υμασ απατατω κενοισ λογοισ δια ταυτα γαρ ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειασ ⁷ μη ουν γινεσθε συμμετοχοι αυτων ⁸ ητε γαρ ποτε σκοτοσ νυν δε φωσ εν κυριω ωσ τεκνα φωτοσ περιπατειτε ⁹ ο γαρ καρποσ του πνευματος εν παση αγαθωσυνη και δικαιοσυνη και αληθεια ¹⁰ δοκιμαζοντες τι εστιν ευαρεστον τω κυριω ¹¹ και μη συγκοινωνειτε τοις εργοισ τοισ ακαρποισ του σκοτουσ μαλλον δε και ελεγχετε ¹² τα γαρ κρυφη γινομενα υπ αυτων αισχρον εστιν και λεγειν ¹³ τα δε παντα ελεγχομενα υπο του φωτοσ φανερωται παν γαρ το φανερουμενον φωσ εστιν

¹⁴ διο λεγει εγειρε ο καθευδων και αναστα εκ των νεκρων και επιφαισει σοι ο χριστος ¹⁵ βλεπετε ουν πως ακριβως περιπατετε μη ως ασοφοι αλλ ως σοφοι ¹⁶ εξαγοραζομενοι τον καιρον οτι αι ημεραι πονηραι εισιν ¹⁷ δια τουτο μη γινεσθε αφρονες αλλα συνιεντες τι το θελημα του κυριου ¹⁸ και μη μεθυσκεσθε οινω εν ω εστιν ασωτια αλλα πληρουσθε εν πνευματι ¹⁹ λαλουντες εαυτοις ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις αδοντες και ψαλλοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ²⁰ ευχαριστουντες παντοτε υπερ παντων εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου τω θεω και πατρι ²¹ υποτασσομενοι αλληλοις εν φοβω χριστου ²² αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν υποτασσεσθε ως τω κυριω ²³ οτι ανηρ εστιν κεφαλη της γυναικος ως και ο χριστος κεφαλη της εκκλησιας και αυτος εστιν σωτηρ του σωματος ²⁴ αλλ ωσπερ η εκκλησια υποτασεται τω χριστω ουτως και αι γυναικες τοις ιδιοις ανδρασιν εν παντι ²⁵ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας εαυτων καθως και ο χριστος ηγαπησεν την εκκλησιαν και εαυτον παρεδωκεν υπερ αυτης ²⁶ ινα αυτη αγιαση καθαρισα τω λυμω του υδατος εν ρηματι ²⁷ ινα παραστη αυτην εαυτω ενδοξον την εκκλησιαν μη εχουσαν σπιλον η ρυτιδα η τι των τοιουτων αλλ ινα η αγια και αμωμος ²⁸ ουτως οφειλουσιν οι ανδρες αγαπαν τας εαυτων γυναικας ως τα εαυτων σωματα ο αγαπων την εαυτου γυναικα εαυτον αγαπα ²⁹ ουδεις γαρ ποτε την εαυτου σαρκα εμισησεν αλλ εκτρεφει και θαλπει αυτην καθως και ο κυριος την εκκλησιαν ³⁰ οτι μελη εσμεν του σωματος αυτου εκ της σαρκος αυτου και εκ των οστεων αυτου ³¹ αντι τουτου καταλειπει ανθρωπος τον πατερα αυτου και την μητερα και προσκολληθησεται προς την γυναικα αυτου και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν ³² το μυστηριον τουτο μεγα εστιν εγω δε λεγω εις χριστον και εις την εκκλησιαν ³³ πλην και υμεις οι καθ ενα εκαστος την εαυτου γυναικα ουτως αγαπατω ως εαυτον η δε γυνη ινα φοβηται τον ανδρα

6

¹ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν υμων εν κυριω τουτο γαρ εστιν δικαιον ² τιμα τον πατερα σου και την μητερα ητις εστιν εντολη πρωτη εν επαγγελια ³ ινα ευ σοι γενηται και εση μακροχρονοις επι της γης ⁴ και οι πατερες μη παροργιζετε τα τεκνα υμων αλλ εκτρεφετε αυτα εν παιδεια και νουθεσια κυριου ⁵ οι δουλοι υπακουετε τοις κυριοις κατα σαρκα μετα φοβου και τρομου εν απλοτητι της καρδιας υμων ως τω χριστω ⁶ μη κατ οφθαλμοδουλειαν ως ανθρωπαρεσκοι αλλ ως δουλοι του χριστου ποιουντες το θελημα του θεου εκ ψυχης ⁷ μετ εννοιας δουλευοντες ως τω κυριω και ουκ ανθρωποις ⁸ ειδοτες οτι ο εαν τι εκαστος ποιησεν αγαθον τουτο κομιεται παρα του κυριου ειτε δουλος ειτε ελευθερος ⁹ και οι κυριοι τα αυτα ποιειτε προσ αυτους ανιεντες την απειλην ειδοτες οτι και υμων αυτων ο κυριος εστιν εν ουρανοις και προσωποληψια ουκ εστιν παρ αυτω ¹⁰ το λοιπον αδελφοι μου ενδυναμουσθε εν κυριω και εν τω κρατει της ισχυος αυτου ¹¹ ενδυσασθε την πανοπλιαν του θεου προσ το δυνασθαι υμας στηναι προσ τας μεθοδειας του διαβολου ¹² οτι ουκ εστιν ημιν η παλη προσ αιμα και σαρκα αλλα προσ τας αρχας προσ τας εξουσιας προσ τους κοσμοκρατορας του σκοτους του αιωνος τουτου προσ τα πνευματικα της πονηριας εν τοις επουρανοις ¹³ δια τουτο αναλαβετε την πανοπλιαν του θεου ινα δυνηθητε αντιστηναι εν τη ημερα τη πονηρα και απαντα κατεργασαμενοι στηναι ¹⁴ στητε ουν περιζωσαμενοι την οσφυν υμων εν αληθεια και ενδυσαμενοι τον θωρακα της δικαιοσυνης ¹⁵ και υποδησαμενοι τους ποδας εν ετοιμασια του ευαγγελιου της ειρηνης ¹⁶ επι πασιν αναλαβοντες τον θυρεον της πιστεωσεν ω δυνησεσθε παντα τα βελη του πονηρου τα πεπυρωμενα σβεσαι ¹⁷ και την περικεφαλαιαν του σωτηριου δεξασθαι και την μαχαιραν του πνευματος ο εστιν ρημα θεου ¹⁸ δια ταυτην προσευχησθε και δεησασθε προσευχομενοι εν παντι καιρω εν πνευματι και εις αυτο τουτο αγρυπνουντες εν παση προσκαρτερησει και δεησει περι παντων των αγιων ¹⁹ και υπερ εμου ινα μοι δοθη λογος εν ανοιξει του στοματος μου εν παρηρσια γνωρισαι το μυστηριον του ευαγγελιου

²⁰ υπερ ου πρεσβευω εν αλυσει ινα εν αυτω παρησιασωμαι ωσ δει με λαλησαι ²¹ ινα δε ειδητε και υμεις τα κατ εμε τι πρασσω παντα υμιν γνωρισει τυχικος ο αγαπητος αδελφος και πιστος διακονος εν κυριω ²² ον επεμψα προς υμας εις αυτο τουτο ινα γνωτε τα περι ημων και παρακαλεση τας καρδιασ υμων ²³ ειρηνη τοις αδελφοις και αγαπη μετα πιστεωσ απο θεου πατροσ και κυριου ιησου χριστου ²⁴ η χαρισ μετα παντων των αγαπωντων τον κυριον ημων ιησουν χριστον εν αφθαρσια αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

1 παυλος και τιμοθεος δουλοι ιησου χριστου πασιν τοις αγιοις εν χριστω ιησου τοις ουσιν εν φιλιπποισ συν επισκοποις και διακονοις 2 χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου 3 ευχαριστω τω θεω μου επι παση τη μνεια υμων 4 παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος 5 επι τη κοινωνια υμων εισ το ευαγγελιον απο πρωτης ημερας αχρι του νυν 6 πεποιθωσ αυτο τουτο οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας χριστου ιησου 7 καθωσ εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμασ εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου συγκοινωνουσ μου της χαριτος παντασ υμασ οντασ 8 μαρτυσ γαρ μου εστιν ο θεοσ ωσ επιποθω παντασ υμασ εν σπλαγχνοις ιησου χριστου 9 και τουτο προσευχομαι ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει 10 εισ το δοκιμαζειν υμασ τα διαφεροντα ινα ητε ειλικρινεισ και απροσκοποι εισ ημεραν χριστου 11 πεπληρωμενοι καρπων δικαιοσυνης των δια ιησου χριστου εισ δοξαν και επαινον θεου 12 γινωσκειν δε υμασ βουλομαι αδελφοι οτι τα κατ εμε μαλλον εισ προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν 13 ωστε τουσ δεσμουσ μου φανερουσ εν χριστω γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποισ πασιν 14 και τουσ πλειονασ των αδελφων εν κυριω πεποιοητασ τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβωσ τον λογον λαλειν 15 τινεσ μεν και δια φθονον και εριν τινεσ δε και δι ευδοκιαν τον χριστον κηρυσσουσιν 16 οι μεν εξ εριθειασ τον χριστον καταγγελλουσιν ουχ αγνωσ οιομενοι θλιψιν επιφερειν τοις δεσμοις μου 17 οι δε εξ αγαπης ειδοτεσ οτι εισ απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι 18 τι γαρ πλην παντι τροπω ειτε προφασει ειτε αληθεια χριστοσ καταγγελλεται και εν τωτω χωρω αλλα και χαρησμαι 19 οίδα γαρ οτι τουτο μοι αποβησεται εισ σωτηριαν δια της υμων δεησεωσ και επιχορηγιασ του πνευματοσ ιησου χριστου 20 κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου οτι εν ουδενι αισχυνθησμαι αλλ εν παση παρρησια ωσ παντοτε και νυν μεγαλυνησεται χριστοσ εν τω σωματι μου ειτε δια ζωησ ειτε δια θανατου 21 εμοι γαρ το ζην χριστοσ και το αποθανειν κερδοσ 22 ει δε το ζην εν σαρκι τουτο μοι καρποσ εργου και τι αιρησμαι ου γνωριζω 23 συνεχομαι δε εκ των δυο την επιθυμιαν εχων εισ το αναλυσαι και συν χριστω ειναι πολλω μαλλον κρεισσον 24 το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι υμασ 25 και τουτο πεποιοησ οίδα οτι μενω και συμπαραμενω πασιν υμιν εισ την υμων προκοπην και χαραν της πιστεωσ 26 ινα το καυχημα υμων περισσευη εν χριστω ιησου εν εμοι δια της εμης παρουσιασ παλιν προς υμασ 27 μονον αξιωσ του ευαγγελιου του χριστου πολιτευεσθε ινα ειτε ελθων και ιδων υμασ ειτε απων ακουσω τα περι υμων οτι στηκετε εν ενι πνευματι μια ψυχη συναθλουντεσ τη πιστει του ευαγγελιου 28 και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων ητισ αυτοισ μεν εστιν ενδειξισ απωλειασ υμιν δε σωτηριασ και τουτο απο θεου 29 οτι υμιν εχαρισθη το υπερ χριστου ου μονον το εισ αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν 30 τον αυτον αγωνα εχοντεσ οιον ειδετε εν εμοι και νυν ακουετε εν εμοι

2

1 ει τισ ουν παρακλησισ εν χριστω ει τι παραμυθιον αγαπησ ει τισ κοινωνια πνευματοσ ει τισ σπλαγχνα και οικτιρμοι 2 πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητη την αυτην αγαπην εχοντεσ συμψυχοι το εν φρονουντεσ 3 μηδεν κατα εριθειαν η κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσνη αλληλουσ ηγουμενοι υπερεχοντασ εαυτων 4 μη τα εαυτων εκαστοσ σκοπειτε αλλα και τα ετερων εκαστοσ 5 τουτο γαρ φρονεισθω εν υμιν ο και εν χριστω ιησου 6 οσ εν μορφη θεου υπαρχων ουχ αρπαγμαν ηγησατο το ειναι ισα θεω

7 ἀλλ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιωματί ἀνθρώπων γενόμενος
 8 καὶ σχηματί εὐρεθεὶς ὡς ἀνθρώπος ἐταπεινώσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπηκόος μέχρι
 θανάτου θανάτου δὲ σταυροῦ 9 διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερυψώσεν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ
 ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνόματα 10 ἵνα ἐν τῷ ὀνοματί ἰησοῦ πάντων γόνου καμψῆ ἐπουρανίων
 καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων 11 καὶ πάντα γλώσσα ἐξομολογησῆται ὅτι κύριος ἰησοῦς
 χριστός ἐἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς 12 ὥστε ἀγαπήτοι μοι καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε μὴ
 ὄντες ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῶν μάλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου μετὰ φόβου
 καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργαζέσθε 13 ὁ θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν
 καὶ τὸ θελεῖν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας 14 πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν
 καὶ διαλογισμῶν 15 ἵνα γενήσθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκερατοὶ τέκνα θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ
 γένεας σκολίας καὶ διστραμμένης ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ 16 λόγον
 ζωῆς ἐπεχόντες ἐἰς καυχῆμα ἐμοὶ ἐἰς ἡμέραν χριστοῦ ὅτι οὐκ ἐἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ
 ἐἰς κενὸν ἐκοπίασα 17 ἀλλ ἐἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως
 ὑμῶν χαίρω καὶ συχαίρω πασῶν ὑμῶν 18 τὸ δ' αὐτο καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συχαίρετε μοι
 19 ἐλπίζω δὲ ἐν κυρίῳ ἰησοῦ τιμοθεὸν ταχέως πεμψαί ὑμῖν ἵνα καγῶ εὐψυχῶ γνοῦσ
 τὰ περὶ ὑμῶν 20 οὐδὲνα γὰρ ἐχῶ ἰσοψυχὸν ὅστις γνήσιως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει
 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν οὐ τὰ χριστοῦ ἰησοῦ 22 τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ
 γίνωσκετε ὅτι ὡς πατρί τέκνον σὺν ἐμοὶ ἐδουλεύσεν ἐἰς τὸ εὐαγγέλιον 23 τοῦτον μὲν οὐν
 ἐλπίζω πεμψαί ὡς ἀν ἀπιδῶ τὰ περὶ ἐμε ἐξαιτῆς 24 πεποιθα δὲ ἐν κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς
 ταχέως ἐλεύσομαι 25 ἀναγκαιὸν δὲ ἠγήσαμην ἐπαφροδίτων τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν
 καὶ συστρατιωτὴν μου ὑμῶν δὲ ἀποστόλον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου πεμψαί πρὸς
 ὑμᾶς 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντα ὑμᾶς καὶ ἀδημονῶν διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθενήσεν
 27 καὶ γὰρ ἠσθενήσεν παραπλήσιον θανάτῳ ἀλλὰ ὁ θεὸς αὐτὸν ἠλεῆσεν οὐκ αὐτὸν
 δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμε ἵνα μὴ λυπῆν ἐπὶ λυπῆν σχῶ 28 σπουδαιότερωσ οὐν ἐπεμψα
 αὐτὸν ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρήτε καγῶ ἀλυπότερωσ ὡ 29 προσδέχεσθε οὐν αὐτὸν
 ἐν κυρίῳ μετὰ πάσης χάρας καὶ τοῦσ τοιοῦτοῦσ ἐντιμοῦσ ἐχετε 30 ὅτι διὰ τὸ ἐργὸν τοῦ
 χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγίσεν παραβουλεύσαμενοσ τῆ ψυχῆ ἵνα ἀναπληρωσῆ τὸ ὑμῶν
 ὑστέρημα τῆσ πρὸσ με λειτουργίας

3

1 τὸ λοιπὸν ἀδελφοὶ μου χαίρετε ἐν κυρίῳ τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρὸν
 ὑμῖν δὲ ἀσφαλὲσ 2 βλέπετε τοῦσ κυνασ βλέπετε τοῦσ κακοῦσ ἐργατάσ βλέπετε τὴν
 κατατομὴν 3 ἡμεῖσ γὰρ ἐσμὲν ἡ περιτομὴ οἱ πνευματί θεοῦ λατρεῦντες καὶ καυχώμενοι
 ἐν χριστῷ ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποῖθότεσ 4 καίπερ ἐγῶ ἐχὼν πεποῖθησιν καὶ ἐν
 σαρκὶ εἰ τίσ δοκεἰ ἄλλοσ πεποῖθῆναι ἐν σαρκὶ ἐγῶ μάλλον 5 περιτομὴ ὀκταῆμεροσ ἐκ
 γένουσ ἰσραὴλ φυλῆσ βενιαμὴν ἐβραίοσ ἐξ ἐβραίων κατὰ νομὸν φαρισαιοσ 6 κατὰ ζῆλον
 διώκων τὴν ἐκκλησίαν κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενοσ ἀμεμπτοσ 7 ἀλλ ἅτινα
 ἦν μοι κερδή ταῦτα ἠγῆμαι διὰ τὸν χριστὸν ζῆμῖαν 8 ἀλλὰ μὲν οὐν καὶ ἠγούμαι πάντα
 ζῆμῖαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆσ γνώσεωσ χριστοῦ ἰησοῦ τοῦ κυριοῦ μου δι οὐκ
 πάντα ἐζημιώθην καὶ ἠγούμαι σκυβάλα εἶναι ἵνα χριστὸν κερδήσω 9 καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ
 μὴ ἐχὼν ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νομοῦ ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεωσ χριστοῦ τὴν ἐκ θεοῦ
 δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει 10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆσ ἀναστασεωσ αὐτοῦ
 καὶ τὴν κοινωσίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ συμμορφούμενοσ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ 11 εἰ πῶσ
 καταντήσω ἐἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν 12 οὐχ ὅτι ἤδη ἐλαβὼν ἡ ἡδὴ τετελειώμαι
 διώκω δὲ εἰ καὶ καταλάβω ἐφ ὧ καὶ κατελήφθην ὑπο τοῦ χριστοῦ ἰησοῦ 13 ἀδελφοὶ
 ἐγῶ ἐμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατελήφθῆναι ἐν δὲ τὰ μεν ὀπισθ ἐπιλανθανόμενοσ τοῖσ δὲ
 ἐμπροσθεν ἐπεκτεινόμενοσ 14 κατὰ σκοπὸν διώκω ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆσ ἀνω κλήσεωσ τοῦ
 θεοῦ ἐν χριστῷ ἰησοῦ 15 ὅσοι οὐν τελειοὶ τοῦτο φρονώμεν καὶ εἰ τί ἑτέρωσ φρονεῖτε καὶ

τουτο ο θεος υμιν αποκαλυψει ¹⁶ πλην εις ο εφθασαμεν τω αυτω στοιχειν κανονι το αυτο φρονειν ¹⁷ συμμιμηται μου γινεσθε αδελφοι και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως εχετε τυπον ημας ¹⁸ πολλοι γαρ περιπατουσιν ους πολλακις ελεγον υμιν νυν δε και κλαιων λεγω τους εχθρους του σταυρου του χριστου ¹⁹ ων το τελος απωλεια ων ο θεος η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων οι τα επιγεια φρονουντες ²⁰ ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει εξ ου και σωτηρα απεκδεχομεθα κυριον ιησουν χριστον ²¹ οσ μετασηματισει το σωμα της ταπεινωσεωσ ημων εις το γενεσθαι αυτο συμμορφον τω σωματι της δοξησ αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι εαυτα τα παντα

4

¹ ωστε αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι χαρα και στεφανος μου ουτως στηκετε εν κυριω αγαπητοι ² ευοδιαν παρακαλω και συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν κυριω ³ και ερωτω και σε συζυγε γνησιε συλλαμβανου αυταισ αιτινεσ εν τω ευαγγελιω συνηλησαν μοι μετα και κλημεντοσ και των λοιπων συνεργων μου ων τα ονοματα εν βιβλω ζωησ ⁴ χαιρετε εν κυριω παντοτε παλιν ερω χαιρετε ⁵ το επεικεισ υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποισ ο κυριος εγγυσ ⁶ μηδεν μεριμαντε αλλ εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιασ τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προσ τον θεον ⁷ και η ειρηνη του θεου η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τασ καρδιασ υμων και τα νοηματα υμων εν χριστω ιησου ⁸ το λοιπον αδελφοι οσα εστιν αληθη οσα σεμνα οσα δικαγια οσα αγνα οσα προσφιλη οσα ευφημα ει τισ αρετη και ει τισ επαινοσ ταυτα λογιζεσθε ⁹ α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδετε εν μοι ταυτα πρασσετε και ο θεοσ της ειρηνησ εσται μεθ υμων ¹⁰ εχαρην δε εν κυριω μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν εφ ω και εφρονειτε ηκαιρεισθε δε ¹¹ ουχ οτι καθ υστερησιν λεγω εγω γαρ εμαθον εν οισ ειμι αυταρκησ ειναι ¹² οйда και ταπεινουσθαι οйда και περισσευειν εν παντι και εν πασιν μεμυημαι και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι ¹³ παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με χριστω ¹⁴ πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντεσ μοι τη θλιψει ¹⁵ οйдаτε δε και υμεισ φιλιππησιοι οτι εν αρχη του ευαγγελιου οτε εξηλθον απο μακεδονιασ ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεωσ και ληψεωσ ει μη υμεισ μονοι ¹⁶ οτι και εν θεσσαλονικη και απαξ και δισ εις την χρειαν μοι επεμψατε ¹⁷ ουχ οτι επιζητω το δομα αλλ επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων ¹⁸ απεχω δε παντα και περισσευω πεπληρωμαι δεξαμενοσ παρα επαφροδιτου τα παρ υμων οσην ευωδιασ θυσιαν δεκτην ευαρεστον τω θεω ¹⁹ ο δε θεοσ μου πληρωσει πασαν χρειαν υμων κατα τον πλουτον αυτου εν δοξη εν χριστω ιησου ²⁰ τω δε θεω και πατρι ημων η δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²¹ ασπασασθε παντα αγιον εν χριστω ιησου ασπαζονται υμασ οι συν μοι αδελφοι ²² ασπαζονται υμασ παντεσ οι αγιοι μαλιστα δε οι εκ της καισαροσ οικιασ ²³ η χαρισ του κυριου ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΚΟΛΟΣΣΑΕΙΣ

¹ παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου και τιμοθεος ο αδελφος ² τοις εν κολασσαις αγιοις και πιστοις αδελφοις εν χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστουμεν τω θεω και πατρι του κυριου ημων ιησου χριστου παντοτε περι υμων προσευχομενοι ⁴ ακουσαντες την πιστιν υμων εν χριστω ιησου και την αγαπην την εις παντα τους αγιους ⁵ δια την ελπιδα την αποκειμενην υμιν εν τοις ουρανοις ην προηκουσατε εν τω λογω της αληθειας του ευαγγελιου ⁶ του παροντος εις υμας καθωσ και εν παντι τω κοσμω και εστιν καρποφορουμενον και αυξανομενον καθωσ και εν υμιν αφ ης ημερας ηκουσατε και επεγνωτε την χαριν του θεου εν αληθεια ⁷ καθωσ και εμαθετε απο επαφρα του αγαπητου συνδουλου ημων ος εστιν πιστος υπερ υμων διακονος του χριστου ⁸ ο και δηλωσας ημιν την υμων αγαπην εν πνευματι ⁹ δια τουτο και ημεις αφ ης ημερας ηκουσαμεν ου παυομεθα υπερ υμων προσευχομενοι και αιτουμενοι ινα πληρωθητε την επιγνωσιν του θεληματος αυτου εν παση σοφια και συνεσει πνευματικη ¹⁰ περιπατησαι υμας αξιωσ του κυριου εις πασαν αρεσκειαν εν παντι εργω αγαθω καρποφορουντες και αυξανομενοι εις την επιγνωσιν του θεου ¹¹ εν παση δυναμει δυναμουμενοι κατα το κρατος της δοξης αυτου εις πασαν υπομονην και μακροθυμιαν μετα χαρας ¹² ευχαριστουντες τω πατρι τω ικανωσαντι ημας εις την μεριδα του κληρου των αγιων εν τω φωτι ¹³ ος ερρυσατο ημας εκ της εξουσιασ του σκοτουσ και μετεστησεν εις την βασιλειαν του υιου της αγαπης αυτου ¹⁴ εν ω εχομεν την απολυτρωσιν την αφεσιν των αμαρτιων ¹⁵ ος εστιν εικων του θεου του αορατου πρωτοτοκος πασης κτισεωσ ¹⁶ οτι εν αυτω εκτισθη τα παντα τα εν τοις ουρανοις και τα επι της γης τα ορατα και τα αορατα ειτε θronoi ειτε κυριοτητεσ ειτε αρχαι ειτε εξουσιαι τα παντα δι αυτου και εις αυτον εκτισται ¹⁷ και αυτος εστιν προ παντων και τα παντα εν αυτω συνεστηκεν ¹⁸ και αυτος εστιν η κεφαλη του σωματος της εκκλησιασ ος εστιν αρχη πρωτοτοκος εκ των νεκρων ινα γενηται εν πασιν αυτοσ πρωτεωων ¹⁹ οτι εν αυτω ευδοκησεν παν τον πληρωμα κατοικησαι ²⁰ και δι αυτου αποκαταλλαξαι τα παντα εις αυτον ειρηνοποιησας δια του αιματος του σταυρου αυτου δι αυτου ειτε τα επι της γης ειτε τα επι τοις ουρανοις ²¹ και υμασ ποτε οντασ απηλλοτριωμενουσ και εχθρουσ τη διανοια εν τοις εργοις τοις πονηροις νυνι δε αποκατηλλαξεν ²² εν τω σωματι της σαρκουσ αυτου δια του θανατου παρασθησαι υμασ αγιουσ και αμωμουσ και ανεγκλητουσ κατενωπιον αυτου ²³ ειγε επιμενετε τη πιστει θεμελιωμενοι και εδραιοι και μη μετακινουμενοι απο της ελπισου του ευαγγελιου ου ηκουσατε του κηρυχθεντουσ εν παση τη κτισει τη υπο τον ουρανον ου εγενομην εγω παυλοσ διακονοσ ²⁴ νυν χαιρω εν τοις παθημασι εν υπερ υμων και ανταναπληρω τα υστερηματα των θλιψεων του χριστου εν τη σαρκι μου υπερ του σωματος αυτου ο εστιν η εκκλησια ²⁵ ησ εγενομην εγω διακονοσ κατα την οικονομιαν του θεου την δοθεισαν μοι εις υμασ πληρωσαι τον λογον του θεου ²⁶ του μυστηριου του αποκεκρυμενου απο των αιωνων και απο των γενεων νυνι δε εφανερωθη τοις αγιοις αυτου ²⁷ οισ ηθελησεν ο θεοσ γνωρισαι τι το πλουτοσ της δοξης του μυστηριου τουτου εν τοις εθνεσιν ος εστιν χριστοσ εν υμιν η ελπισ της δοξης ²⁸ ον ημεις καταγγελλομεν νουθετουντεσ παντα ανθρωπον και διδασκοντεσ παντα ανθρωπον εν παση σοφια ινα παραστησωμεν παντα ανθρωπον τελειον εν χριστω ιησου ²⁹ εις ο και κοπιω αγωνιζομενοσ κατα την ενεργειαν αυτου την ενεργουμενην εν εμοι εν δυναμει

2

¹ θελω γαρ υμασ ειδεναι ηλικον αγωνα εχω περι υμων και των εν λαοδικεια και οσοι ουχ εωρακασιν το προσωπον μου εν σαρκι ² ινα παρακληθωσιν αι καρδια αυτων

συμβίβασθεντων εν αγαπη και εις παντα πλουτον της πληροφοριας της συνεσεωσ εις επιγνωσιν του μυστηριου του θεου και πατροσ και του χριστου ³ εν ω εισιν παντεσ οι θησαυροι της σοφιασ και της γνωσεωσ αποκρυφοι ⁴ τουτο δε λεγω ινα μη τισ υμασ παραλογιζηται εν πιθανολογια ⁵ ει γαρ και τη σαρκι απειμι αλλα τω πνευματι συν υμιν ειμι χαιρων και βλεπων υμων την ταξιν και το στερεωμα της εις χριστον πιστεωσ υμων ⁶ ωσ ουν παρελαβετε τον χριστον ιησουν τον κυριον εν αυτω περιπατειτε ⁷ ερριζωμενοι και εποικοδομουμενοι εν αυτω και βεβαιουμενοι εν τη πιστει καθωσ εδιδαχθητε περισσεουντεσ εν αυτη εν ευχαριστια ⁸ βλεπετε μη τισ υμασ εσται ο συλαγωγων δια της φιλοσοφιασ και κενησ απατησ κατα την παραδοσιν των ανθρωπων κατα τα στοιχεια του κοσμου και ου κατα χριστον ⁹ οτι εν αυτω κατοικει παν το πληρωμα της θεοτητοσ σωματικωσ ¹⁰ και εστε εν αυτω πεπληρωμενοι οσ εστιν η κεφαλη πασησ αρχησ και εξουσιασ ¹¹ εν ω και περιετιμηθητε περιτομη αχειροποιητω εν τη απεκδυσει του σωματοσ των αμαρτιων της σαρκοσ εν τη περιτομη του χριστου ¹² συνταφεντεσ αυτω εν τω βαπτισματι εν ω και συνηγεθητε δια της πιστεωσ της ενεργειασ του θεου του εγειραντοσ αυτον εκ των νεκρων ¹³ και υμασ νεκρουσ οντασ εν τοισ παραπτωμασιν και τη ακροβυστια της σαρκοσ υμων συνεζωποποιησεν υμασ συν αυτω χαρισαμενοσ ημιν παντα τα παραπτωματα ¹⁴ εξαλειψασ το καθ ημων χειρογραφον τοισ δογμασιν ο ην υπεναντιον ημιν και αυτο ηρκεν εκ του μεσουσ προσηλωσασ αυτο τω σταυρω ¹⁵ απεκδυσαμενοσ τασ αρχασ και τασ εξουσιασ εδειγματισεν εν παρρησια θριαμβευσασ αυτουσ εν αυτω ¹⁶ μη ουν τισ υμασ κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτησ η νομηνιασ η σαββατων ¹⁷ α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα χριστου ¹⁸ μηδεισ υμασ καταβραβευετω θελων εν ταπεινοφροσυνη και θρησκεια των αγγελων α μη εωρακεν εμβατευων εικη φυσιουμενοσ υπο του νοουσ της σαρκοσ αυτου ¹⁹ και ου κρατων την κεφαλην εξ ου παν το σωμα δια των αφων και συνδεσμων επιχορηγουμενον και συμβιβαζομενον αυξει την αυξησιν του θεου ²⁰ ει απεθανετε συν χριστω απο των στοιχειων του κοσμου τι ωσ ζωντεσ εν κοσμω δογματιζεσθε ²¹ μη αφη μηδε γευση μηδε θιγησ ²² α εστιν παντα εις φθοραν τη αποχησει κατα τα ενταλματα και διδασκαλιασ των ανθρωπων ²³ ατινα εστιν λογον μεν εχοντα σοφιασ εν εθελοθηρσκεια και ταπεινοφροσυνη και αφειδια σωματοσ ουκ εν τιμη τινη προς πλησμονην της σαρκοσ

3

¹ ει ουν συνηγεθητε τω χριστω τα ανω ζητειτε ου ο χριστοσ εστιν εν δεξια του θεου καθημενοσ ² τα ανω φρονειτε μη τα επι της γησ ³ απεθανετε γαρ και η ζωη υμων κεκρυπται συν τω χριστω εν τω θεω ⁴ οταν ο χριστοσ φανερωθη η ζωη ημων τοτε και υμεισ συν αυτω φανερωθησεσθε εν δοξη ⁵ νεκρωσατε ουν τα μελη υμων τα επι της γησ πορνειαν ακαθαρσιν παθοσ επιθυμιαν κακην και την πλεονεξιαν ητισ εστιν ειδωλολατρεια ⁶ δι α ερχεται η οργη του θεου επι τουσ υιουσ της απειθειας ⁷ εν οιοσ και υμεισ περιεπατησατε ποτε οτε εξητε εν αυτοιοι ⁸ νυνι δε αποθεσθε και υμεισ τα παντα οργην θυμον κακιαν βλασφημιαν αισχρολογιαν εκ του στοματοσ υμων ⁹ μη ψευδεσθε εις αλληλουσ απεκδυσαμενοι τον παλαιον ανθρωπον συν ταισ πραξεσιν αυτου ¹⁰ και ενδυσαμενοι τον νεον τον ανακαινουμενον εις επιγνωσιν κατ εικονα του κτισαντοσ αυτον ¹¹ οπου ουκ ενι ελλην και ιουδαιοσ περιτομη και ακροβυστια βαρβαροσ σκυθησ δουλοσ ελευθεροσ αλλα τα παντα και εν πασιν χριστοσ ¹² ενδυσασθε ουν ωσ εκλεκτοι του θεου αγιοι και ηγαπημενοι σπλαγχνα οικτιριμου χρηστοτητα ταπεινοφροσυνην πραθητα μακροθυμιαν ¹³ ανεχομενοι αλληλων και χαριζομενοι εαυτοισ εαν τισ προσ τινα εχη μομφην καθωσ και ο χριστοσ εχαρισατο υμιν ουτωσ και υμεισ ¹⁴ επι πασιν δε τουτοισ την αγαπην ητισ εστιν συνδεσμοσ της τελειοτητοσ ¹⁵ και η ειρηνη του θεου βραβευετω εν ταισ καρδιασ υμων εις ην και εκληθητε εν ενι σωματι και ευχαριστοι

γινεσθε ¹⁶ ο λογος του χριστου εν οικειω εν υμιν πλουσιω εν παση σοφια διδασκοντες και νουθετουντες εαυτους ψαλμοις και υμνοις και ωδαις πνευματικαις εν χαριτι αδοντες εν τη καρδια υμων τω κυριω ¹⁷ και παν ο τι αν ποιητε εν λογω η εν εργα παντα εν ονοματι κυριου ιησου ευχαριστουντες τω θεω και πατρι δι αυτου ¹⁸ αι γυναικες υποτασσεσθε τοις ιδιοις ανδρασιν ωσ ανηκεν εν κυριω ¹⁹ οι ανδρες αγαπατε τας γυναικας και μη πικραινεσθε προς αυτας ²⁰ τα τεκνα υπακουετε τοις γονευσιν κατα παντα τουτο γαρ εστιν ευαρεστον εν κυριω ²¹ οι πατερες μη ερεθιζετε τα τεκνα υμων ινα μη αθυμωσιν ²² οι δουλοι υπακουετε κατα παντα τοις κατα σαρκα κυριοις μη εν οφθαλμοδουλειαις ωσ ανθρωπαρεσκοι αλλ εν απλοτητι καρδιας φοβουμενοι τον θεον ²³ και παν ο τι εαν ποιητε εκ ψυχης εργαζεσθε ωσ τω κυριω και ουκ ανθρωποις ²⁴ ειδοτες οτι απο κυριου ληψεσθε την ανταποδοσιν της κληρονομιας τω γαρ κυριω χριστω δουλευετε 1398 V-PAI-2P ²⁵ ο δε αδικων κομιεται ο ηδικησεν και ουκ εστιν προσωποληψια

4

¹ οι κυριοι το δικαιον και την ισοτητα τοις δουλοις παρεχεσθε ειδοτες οτι και υμεισ εχετε κυριον εν ουρανοις ² τη προσευχη προσκαρτεριετε γρηγορουντες εν αυτη εν ευχαριστια ³ προσευχομενοι αμα και περι ημων ινα ο θεοσ ανοιξη ημιν θυραν του λογου λαλησαι το μυστηριον του χριστου δι ο και δεδεμαι ⁴ ινα φανερωσω αυτο ωσ δει με λαλησαι ⁵ εν σοφια περιπατειτε προς τουσ εξω τον καιρον εξαγοραζομενοι ⁶ ο λογος υμων παντοτε εν χαριτι αλατι ηρτυμενοσ ειδεναι πως δει υμασ ενι εκαστω αποκριεσθαι ⁷ τα κατ εμε παντα γνωρισει υμιν τυχικοσ ο αγαπητοσ αδελφοσ και πιστοσ διακονοσ και συνδουλοσ εν κυριω ⁸ ον επεμψα προς υμασ εισ αυτο τουτο ινα γνω τα περι υμων και παρακαλεση τασ καρδιασ υμων ⁹ συν ονησιμω τω πιστω και αγαπητω αδελφω οσ εστιν εξ υμων παντα υμιν γνωριουσιν τα ωδε ¹⁰ ασπαζεται υμασ αρισταρχοσ ο συναιχμαλωτοσ μου και μαρκοσ ο ανεψιοσ βαρναβα περι ου ελαβετε εντολασ εαν ελθη προς υμασ δεξασθε αυτον ¹¹ και ιησουσ ο λεγομενοσ ιουστοσ οι οντεσ εκ περιτομησ ουτοι μοι παρηγορια ¹² ασπαζεται υμασ επαφρασ ο εξ υμων δουλοσ χριστου παντοτε αγωνιζομενοσ υπερ υμων εν ταισ προσευχαισ ινα στητε τελειοι και πεπληρωμενοι εν παντι θεληματι του θεου ¹³ μαρτυρω γαρ αυτω οτι χειρ ζηλον πολυν υπερ υμων και των εν λαοδικεια και των εν ιεραπολει ¹⁴ ασπαζεται υμασ λουκασ ο ιατροσ ο αγαπητοσ και δημασ ¹⁵ ασπασασθε τουσ εν λαοδικεια αδελφουσ και νυμφαν και την κατ οικον αυτου εκκλησιαν ¹⁶ και οταν αναγνωσθη παρ υμιν η επιστολη ποιησατε ινα και εν τη λαοδικαιων εκκλησια αναγνωσθη και την εκ λαοδικειας ινα και υμεισ αναγνωτε ¹⁷ και ειπατε αρχιππω βλεπε την διακονιαν ην παρελαβεσ εν κυριω ινα αυτην πληροισ ¹⁸ ο ασπασμοσ τη εμη χειρι παυλου μνημονευετε μου των δεσμων η χαρισ μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι και κυριω ιησου χριστω χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ² ευχαριστουμεν τω θεω παντοτε περι παντων υμων μνειαν υμων ποιουμενοι επι των προσευχων ημων ³ αδιαλειπτως μνημονευοντες υμων του εργου της πιστεωσ και του κοπου της αγαπησ και της υπομονησ της ελπιδοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εμπροσθεν του θεου και πατροσ ημων ⁴ ειδοτεσ αδελφοι ηγαπημενοι υπο θεου την εκλογην υμων ⁵ οτι το ευαγγελιον ημων ουκ εγενηθη εισ υμασ εν λογω μονον αλλα και εν δυναμει και εν πνευματι αγιω και εν πληροφορια πολλη καθωσ οιδατε οιοι εγενηθημεν εν υμιν δι υμασ ⁶ και υμεισ μιμηται ημων εγενηθητε και του κυριου δεξαμενοι τον λογον εν θλιψει πολλη μετα χαρασ πνευματοσ αγιου ⁷ ωστε γενεσθαι υμασ τυπουσ πασιν τοισ πιστευουσιν εν τη μακεδονια και τη αχαια ⁸ αφ υμων γαρ εξηχηται ο λογοσ του κυριου ου μονον εν τη μακεδονια και εν τη αχαια αλλα και εν παντι τοπω η πιστισ υμων η προσ του θεου εξεληλυθεν ωστε μη χρειαν υμασ εχειν λαλειν τι ⁹ αυτοι γαρ περι ημων απαγγελουσιν οποιαν εισοδον εσχομεν προς υμασ και πωσ επεστρεψατε προς τον θεον απο των ειδωλων δουλευειν θεω ζωντι και αληθινω ¹⁰ και αναμενειν τον υιον αυτου εκ των ουρανων ον ηγειρεν εκ των νεκρων ιησουν τον ρυομενον ημασ απο της οργησ της ερχομενησ

2

¹ αυτοι γαρ οιδατε αδελφοι την εισοδον ημων την προς υμασ οτι ου κενη γεγονεν ² αλλα προπαθοντεσ και υβρισθεντεσ καθωσ οιδατε εν φιλιπποισ επαρρησιασαμεθα εν τω θεω ημων λαλησαι προς υμασ το ευαγγελιον του θεου εν πολλω αγωνι ³ η γαρ παρακλησισ ημων ουκ εκ πλανησ ουδε εξ ακαθαρσιασ ουτε εν δολω ⁴ αλλα καθωσ δεδοκιμασαμεθα υπο του θεου πιστευθηται το ευαγγελιον ουτωσ λαλουμεν ουχ ωσ ανθρωποισ αρεσκοντεσ αλλα τω θεω τω δοκιμαζοντι τασ καρδιασ ημων ⁵ ουτε γαρ ποτε εν λογω κολακειασ εγενηθημεν καθωσ οιδατε ουτε εν προφασει πλεονεξιασ θεοσ μαρτυσ ⁶ ουτε ζητουντεσ εξ ανθρωπων δοξαν ουτε αφ υμων ουτε απο αλλων δυναμενοι εν βαρει ειναι ωσ χριστου αποστολοι ⁷ αλλ εγενηθημεν ηπιοι εν μεσω υμων ωσ αν τροφοσ θαληη τα εαυτησ τεκνα ⁸ ουτωσ ομειρομενοι υμων ευδοκουμεν μεταδουναι υμιν ου μονον το ευαγγελιον του θεου αλλα και τασ εαυτων ψυχασ διοτι αγαπητοι ημιν γεγενησθε ⁹ μνημονευετε γαρ αδελφοι τον κοπον ημων και τον μοχθον νυκτοσ γαρ και ημερασ εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων εκηρυξαμεν εισ υμασ το ευαγγελιον του θεου ¹⁰ υμεισ μαρτυρεσ και ο θεοσ ωσ οσιωσ και δικαιωσ και αμεμπτωσ υμιν τοισ πιστευουσιν εγενηθημεν ¹¹ καθαπερ οιδατε ωσ ενα εκαστον υμων ωσ πατηρ τεκνα εαυτου παρακαλουντεσ υμασ και παραμυθουμενοι ¹² και μαρτυρομενοι εισ το περιπατησαι υμασ αξιωσ του θεου του καλουντοσ υμασ εισ την εαυτου βασιλειαν και δοξαν ¹³ δια τουτο και ημεισ ευχαριστουμεν τω θεω αδιαλειπτως οτι παραλαβοντεσ λογον ακοησ παρ ημων του θεου εδεξασθε ου λογον ανθρωπων αλλα καθωσ εστιν αληθωσ λογον θεου οσ και ενεργειται εν υμιν τοισ πιστευουσιν ¹⁴ υμεισ γαρ μιμηται εγενηθητε αδελφοι των εκκλησιων του θεου των ουσων εν τη ιουδαια εν χριστω ιησου οτι τα αυτα επαθετε και υμεισ υπο των ιδιων συμφυλετων καθωσ και αυτοι υπο των ιουδαιων ¹⁵ των και τον κυριον αποκτειναντων ιησουν και τουσ ιδιουσ προφητασ και ημασ εκδιωξαντων και θεω μη αρεσκοντων και πασιν ανθρωποισ εναντιων ¹⁶ κωλυοντων ημασ τοισ εθνεσιν λαλησαι ινα σωθωσιν εισ το αναπληρωσαι αυτων τασ αμαρτιασ παντοτε εφθασεν δε επ αυτουσ η οργη εισ τελοσ ¹⁷ ημεισ δε αδελφοι απορφανισθεντεσ αφ υμων προς καιρον ωρασ προσωπω

ou kardia perissoteros espoudasamen to prosωpon umwn idein en pollh epithymia ¹⁸ dio ηθελησαμεν elθειν pros uμαs egw men paulos kai apaξ kai dis kai enekoψen ημαs o satanas ¹⁹ tis gar ηmwv elpisi η χαρα η stefanos kauχησεωs η ουχι kai υμειs εμπροσθεν του κυριου ηmwv ιησου εν τη αυτου παρουσια ²⁰ υμειs γαρ εστε η δοξα ηmwv kai η χαρα

3

¹ dio μηκετι στεγοντες ευδοκησαμεν καταλειφθηναι εν αθηναισ μονοι ² kai επεμψαμεν τιμοθεον τον αδελφον ηmwv kai διακονον του θεου kai συνεργον ηmwv εν τω ευαγγελιω του χριστου ειs το στηριξαι uμαs kai παρακαλεσαι uμαs περι της πιστεωs υmwv ³ το μηδεναι σαινεσθαι εν ταισ θλιψεισιν ταυταισ αυτοι γαρ οιδατε οτι ειs τουτο κειμεθα ⁴ kai γαρ οτε προσ τουσ ημεν προελεγομεν υμιν οτι μελλομεν θλιβεσθαι καθωσ kai εγενετο και οιδατε ⁵ δια τουτο καγω μηκετι στεγων επεμψα ειs το γωνναι την πιστιν υmwv μηπωσ επειρασεν uμαs ο πειραζων και ειs κενον γενηται ο κοποσ ηmwv ⁶ αρτι δε ελθοντοσ τιμοθεου προσ ημαs αφ υmwv kai ευαγγελισαμενου ημιν την πιστιν kai την αγαπην υmwv και οτι εχετε μνειαν ηmwv αγαπην παντοτε επιποθουντεσ ημαs ιδειν καθαπερ και ημειs uμαs ⁷ δια τουτο παρεκληθημεν αδελφοι εφ υμιν επι παση τη θλιψει και αναγκη ηmwv δια της υmwv πιστεωs ⁸ οτι νυν ζωμεν εαν υμειs στηκετε εν κυριω ⁹ τινα γαρ ευχαριστιαν δυναμεθα τω θεω ανταποδουναι περι υμων επι παση τη χαρα η χαιρομεν δι uμαs εμπροσθεν του θεου ηmwv ¹⁰ νυκτοσ και ημερασ υπερ εκπερισσου δεομενοι ειs το ιδειν υmwv το προσωπον και καταρτισαι τα υστερηματα της πιστεωs υmwv ¹¹ αυτοσ δε ο θεοσ και πατηρ ηmwv και ο κυριοσ ηmwv ιησοσ χριστοσ κατευθυναι την οδον ηmwv προσ uμαs ¹² uμαs δε ο κυριοσ πλεονασαι και περισσευσαι τη αγαπη ειs αλληλουσ και ειs παντασ καθαπερ και ημειs ειs uμαs ¹³ ειs το στηριξαι υmwv τασ καρδιασ αμειπτουσ εν αγιωσυνη εμπροσθεν του θεου και πατροσ ηmwv εν τη παρουσια του κυριου ηmwv ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αυτου

4

¹ λοιπον ουν αδελφοι ερωτωμεν uμαs kai παρακαλουμεν εν κυριω ιησου καθωσ παρελαβετε παρ ηmwv το πωσ δει uμαs περιπατειν και αρεσκειν θεω ινα περισσευητε μαλλον ² οιδατε γαρ τινασ παραγγελιασ εδωκαμεν υμιν δια του κυριου ιησου ³ τουτο γαρ εστιν θελημα του θεου ο αγιασμοσ υmwv απεχεσθαι uμαs απο της πορνειασ ⁴ ειδεναι εκαστον υmwv το εαυτου σκευοσ κτασθαι εν αγιασμω και τιμη ⁵ μη εν παθει epithymιασ καθαπερ και τα εθνη τα μη ειδοτα τον θεον ⁶ το μη υπερβαινειν και πλεονεκτειν εν τω πραγματι τον αδελφον αυτου διοτι εκδικιοσ ο κυριοσ περι παντων τουτων καθωσ και προειπομεν υμιν και διεμαρτυραμεθα ⁷ ου γαρ εκαλεσεν ημαs ο θεοσ επι ακαθαρσια αλλ εν αγιασμω ⁸ τοιγαρων ο αθετων ουκ ανθρωπον αθετει αλλα τον θεον τον και δοντα το πνευμα αυτου το αγιον ειs uμαs ⁹ περι δε της φιλαδελφιασ ου χρειαν εχετε γραφειν υμιν αυτοι γαρ υμεισ θεοδιδακτοι εστε ειs το αγαπαν αλληλουσ ¹⁰ και γαρ ποιειτε αυτο ειs παντασ τουσ αδελφουσ τουσ εν ολη τη μακεδονια παρακαλουμεν δε uμαs αδελφοι περισσευειν μαλλον ¹¹ και φιλοτιμεισθαι ησυχαζειν και πρασσειν τα ιδια και εργαζεσθαι ταισ ιδιαισ χερσιν υmwv καθωσ υμιν παρηγγειλαμεν ¹² ινα περιπατητε ευσημονωσ προσ τουσ εξω και μηδενοσ χρειαν εχητε ¹³ ου θελομεν δε uμαs αγνοειν αδελφοι περι των κεκοιμημενων ινα μη λυπησθε καθωσ και οι λοιποι οι μη εχοντεσ ελπιδα ¹⁴ ει γαρ πιστευομεν οτι ιησοσ απεθανεν και ανεστη ουτωσ και ο θεοσ τουσ κοιμηθεντασ δια του ιησου αξει εν αυτω ¹⁵ τουτο γαρ υμιν λεγομεν εν λογω κυριου οτι ημεισ οι ζωντεσ οι περιλειπομενοι ειs την παρουσιαν του κυριου ου μη φθασωμεν τουσ κοιμηθεντασ ¹⁶ οτι αυτοσ ο κυριοσ εν κελευσματι εν φωνη αρχαγγελου και εν σαλπιγγι θεου καταβησεται απ ουρανου και οι νεκροι εν χριστω αναστησονται πρωτων ¹⁷ επειτα ημεισ οι ζωντεσ οι

περιλειπομενοι αμα συν αυτοις αρπαγησομεθα εν νεφελαις εις απαντησιν του κυριου εις αερα και ουτως παντοτε συν κυριω εσομεθα ¹⁸ ωστε παρακαλειτε αλληλους εν τοις λογοις τουτοις

5

¹ περι δε των χρονων και των καιρων αδελφοι ου χρειαεν εχετε υμιν γραφεσθαι ² αυτοι γαρ ακριβωσ οιδατε οτι η ημερα κυριου ωσ κλεπτης εν νυκτι ουτως ερχεται ³ οταν γαρ λεγωσιν ειρηνη και ασφαλεια τοτε αιφνιδιος αυτοις εφισταται ολεθροσ ωσπερ η ωδιν τη εν γαστρι εχουση και ου μη εκφυγωσιν ⁴ υμεισ δε αδελφοι ουκ εστε εν σκοτει ινα η ημερα υμασ ωσ κλεπτης καταλαβη ⁵ παντεσ υμεισ υιοι φωτοσ εστε και υιοι ημερασ ουκ εσμεν νυκτοσ ουδε σκοτοσ ⁶ αρα συν μη καθευδωμεν ωσ και οι λοιποι αλλα γρηγορωμεν και νηφωμεν ⁷ οι γαρ καθευδοντεσ νυκτοσ καθευδουσιν και οι μεθυσκομενοι νυκτοσ μεθουσιν ⁸ ημεισ δε ημερασ οντεσ νηφωμεν ενδυσαμενοι θωρακα πιστεωσ και αγαπησ και περικεφαλαιαν ελπιδα σωτηριασ ⁹ οτι ουκ εθετο ημασ ο θεοσ εις οργην αλλ εις περιποιησιν σωτηριασ δια του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁰ του αποθανοντοσ υπερ ημων ινα ειτε γρηγορωμεν ειτε καθευδωμεν αμα συν αυτω ζησωμεν ¹¹ διο παρακαλειτε αλληλουσ και οικοδομειτε εις τον ενα καθωσ και ποιειτε ¹² ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι ειδεναι τουσ κοπιωντασ εν υμιν και προισταμενουσ υμων εν κυριω και νουθετουντασ υμασ ¹³ και ηγεισθαι αυτοουσ υπερ εκπερισσου εν αγαπη δια το εργον αυτων ειρηνευετε εν εαυτοις ¹⁴ παρακαλουμεν δε υμασ αδελφοι νουθετειτε τουσ ατακτουσ παραμυθεισθε τουσ ολιγοψυχουσ αντεχεσθε των ασθενων μακροθυμειτε προσ παντασ ¹⁵ ορατε μη τισ κακον αντι κακου τινι αποδω αλλα παντοτε το αγαθον διωκετε και εις αλληλουσ και εις παντασ ¹⁶ παντοτε χαιρετε ¹⁷ αδιαλειπτωσ προσευχεσθε ¹⁸ εν παντι ευχαριστειτε τουτο γαρ θελημα θεου εν χριστω ιησου εις υμασ ¹⁹ το πνευμα μη σβεννυτε ²⁰ προφητειασ μη εξουθενειτε ²¹ παντα δε δοκιμαζετε το καλον κατεχετε ²² απο παντοσ ειδουσ πονηρουσ απεχεσθε ²³ αυτοσ δε ο θεοσ τησ ειρηνησ αγιασαι υμασ ολοτελεισ και ολοκληρον υμων το πνευμα και η ψυχη και το σωμα αμεμπτωσ εν τη παρουσια του κυριου ημων ιησου χριστου τηρηθειη ²⁴ πιστοσ ο καλων υμασ οσ και ποιησει ²⁵ αδελφοι προσευχεσθε περι ημων ²⁶ ασπασασθε τουσ αδελφουσ παντασ εν φιληματι αγιω ²⁷ οркиζω υμασ τον κυριον αναγνωσθηναι την επιστολην πασιν τοις αγιοις αδελφοις ²⁸ η χαρισ του κυριου ημων ιησου χριστου μεθ υμων αμην

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Β΄

¹ παυλος και σιλουανος και τιμοθεος τη εκκλησια θεσσαλονικεων εν θεω πατρι ημων και κυριω ιησου χριστω ² χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ³ ευχαριστην οφειλομεν τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι καθωσ αξιον εστιν οτι υπεραυξανει η πιστις υμων και πλεοναζει η αγαπη ενος εκαστου παντων υμων εις αλληλους ⁴ ωστε ημασ αυτους εν υμιν καυχασθαι εν ταισ εκκλησιασις του θεου υπερ της υπομονησ υμων και πιστεωσ εν πασιν τοις διωγμοισ υμων και ταισ θλιψεσιν αισ ανεχεσθε ⁵ ενδειγμα της δικαιασ κρισεωσ του θεου εις το καταξιωθηναι υμασ της βασιλειασ του θεου υπερ ησ και πασχετε ⁶ ειπερ δικαιον παρα θεω ανταποδουναι τοισ θλιβουσιν υμασ θλιψιν ⁷ και υμιν τοισ θλιβομενοισ ανεσιν μεθ ημων εν τη αποκαλυψει του κυριου ιησου απ ουρανου μετ αγγελων δυναμεωσ αυτου ⁸ εν πυρι φλογος διδοντοσ εκδικησιν τοισ μη ειδοσιν θεον και τοισ μη υπακουουσιν τω ευαγγελιω του κυριου ημων ιησου ⁹ οιτινες δικην τισουσιν ολεθρον αιωνιον απο προσωπου του κυριου και απο της δοξησ της ισχυοσ αυτου ¹⁰ οταν ελθη ενδοξασθηναι εν τοισ αγιοισ αυτου και θαυμασθηναι εν πασιν τοισ πιστευσασιν οτι επιστευθη το μαρτυριον ημων εφ υμασ εν τη ημερα εκεινη ¹¹ εις ο και προσευχομεθα παντοτε περι υμων ινα υμασ αξιωση της κλησεωσ ο θεοσ ημων και πληρωση πασαν ευδοκιαν αγαθωσυνησ και εργων πιστεωσ εν δυναμει ¹² οπωσ ενδοξασθη το ονομα του κυριου ημων ιησου εν υμιν και υμεισ εν αυτω κατα την χαριν του θεου ημων και κυριου ιησου χριστου

2

¹ ερωτωμεν δε υμασ αδελφοι υπερ της παρουσιασ του κυριου ημων ιησου χριστου και ημων επισυναγωγησ επ αυτον ² εις το μη ταχεωσ σαλευθηναι υμασ απο του νοοσ μητε θροεισθαι μητε δια πνευματοσ μητε δια λογουσ μητε δι επιστολησ ωσ δι ημων ωσ οτι ενεστηκεν η ημερα του χριστου ³ μη τισ υμασ εξαπατηση κατα μηδενα τροπον οτι εαν μη ελθη η αποστασια πρωτον και αποκαλυφθη ο ανθρωποσ της αμαρτιασ ο υιοσ της απωλειασ ⁴ ο αντικειμενοσ και υπεραιρομενοσ επι παντα λεγομενον θεον η σεβασμα ωστε αυτον εις τον ναον του θεου ωσ θεον καθισαι αποδεικνυντα εαυτον οτι εστιν θεοσ ⁵ ου μνημονευετε οτι ετι ων προσ υμασ ταυτα ελεγον υμιν ⁶ και νυν το κατεχον οιδατε εις το αποκαλυφθηναι αυτον εν τω εαυτου καιρω ⁷ το γαρ μυστηριον ηδη ενεργειται της ανομιασ μονον ο κατεχων αρτι εωσ εκ μεσοσ γενηται ⁸ και τοτε αποκαλυφθησεται ο ανομοσ ον ο κυριοσ αναλωσει τω πνευματι του στοματοσ αυτου και καταργησει τη επιφανεια της παρουσιασ αυτου ⁹ ου εστιν η παρουσια κατ ενεργειαν του σατανα εν παση δυναμει και σημειοισ και τερασιν ψευδοσ ¹⁰ και εν παση απατη της αδικιασ εν τοισ απολλυμενοισ ανθ ων την αγαπην της αληθειασ ουκ εδεξαντο εις το σωθηναι αυτους ¹¹ και δια τουτο πεμψει αυτοισ ο θεοσ ενεργειαν πλανησ εις το πιστευσαι αυτους τω ψευδει ¹² ινα κριθωσιν παντεσ οι μη πιστευσαντεσ τη αληθεια αλλ ευδοκησαντεσ εν τη αδικια ¹³ ημεισ δε οφειλομεν ευχαριστην τω θεω παντοτε περι υμων αδελφοι ηγαπημενοι υπο κυριου οτι ειλετο υμασ ο θεοσ απ αρχησ εις σωτηριαν εν αγιασμω πνευματοσ και πιστει αληθειασ ¹⁴ εις ο εκαλεσεν υμασ δια του ευαγγελιου ημων εις περιποιησιν δοξησ του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ αρα ουν αδελφοι στηκετε και κρατειτε τασ παραδοσεισ ασ εδιδαχθητε ειτε δια λογου ειτε δι επιστολησ ημων ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριοσ ημων ιησουσ χριστοσ και ο θεοσ και πατηρ ημων ο αγαπητασ ημασ και δουσ παρακλησιν αιωνιαν και ελπιδα αγαθην εν χαριτι ¹⁷ παρακαλεσαι υμων τασ καρδιασ και στηριξαι υμασ εν παντι λογω και εργω αγαθω

3

¹ το λοιπον προσευχεσθε αδελφοι περι ημων ινα ο λογος του κυριου τρεχη και δοξαζηται καθως και προς υμας ² και ινα ρυσθωμεν απο των ατοπων και πονηρων ανθρωπων ου γαρ παντων η πιστις ³ πιστος δε εστιν ο κυριος ος στηριξει υμας και φυλαξει απο του πονηρου ⁴ πεποιθαμεν δε εν κυριω εφ υμας οτι α παραγγελλομεν υμιν και ποιετε και ποιησετε ⁵ ο δε κυριος κατευθυναι υμων τας καρδιας εις την αγαπην του θεου και εις την υπομονην του χριστου ⁶ παραγγελλομεν δε υμιν αδελφοι εν ονοματι του κυριου ημων ιησου χριστου στελλεσθαι υμας απο παντος αδελφου ατακτως περιπατουντος και μη κατα την παραδοσιν ην παρελαβον παρ ημων ⁷ αυτοι γαρ οιδατε πως δει μιμεισθαι ημας οτι ουκ ητακτησαμεν εν υμιν ⁸ ουδε δωρεαν αρτον εφαγομεν παρα τινος αλλ εν κοπω και μοχθω νυκτα και ημεραν εργαζομενοι προς το μη επιβαρησαι τινα υμων ⁹ ουχ οτι ουκ εχομεν εξουσιαν αλλ ινα εαυτους τυπον δωμεν υμιν εις το μιμεισθαι ημας ¹⁰ και γαρ οτε ημεν προς υμας τουτο παρηγγελλομεν υμιν οτι ει τις ου θελει εργαζεσθαι μηδε εσθιετω ¹¹ ακουομεν γαρ τινας περιπατουντας εν υμιν ατακτως μηδεν εργαζομενους αλλα περιεργαζομενους ¹² τοις δε τοιουτοις παραγγελλομεν και παρακαλουμεν δια του κυριου ημων ιησου χριστου ινα μετα ησυχιας εργαζομενοι τον εαυτων αρτον εσθιωσιν ¹³ υμεις δε αδελφοι μη εκκακησητε καλοποιουντες ¹⁴ ει δε τις ουχ υπακουει τω λογω ημων δια της επιστολης τουτον σημειουσθε και μη συναναμινυσθε αυτω ινα εντραπη ¹⁵ και μη ως εχθρον ηγεισθε αλλα νουθετειτε ως αδελφον ¹⁶ αυτοσ δε ο κυριος της ειρηνης δωη υμιν την ειρηνην δια παντος εν παντι τροπω ο κυριος μετα παντων υμων ¹⁷ ο ασπασμος τη εμη χειρι παυλου ο εστιν σημειον εν παση επιστολη ουτως γραφω ¹⁸ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Α΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου κατ επιταγην θεου σωτηρος ημων και κυριου ιησου χριστου της ελπιδος ημων 2 τιμοθεω γνησιω τεκνω εν πιστει χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος ημων και χριστου ιησου του κυριου ημων 3 καθως παρεκαλεσα σε προσμειναι εν εφεσω πορευομενος εις μακεδονιαν ινα παραγγειλησ τισιν μη ετεροδιδασκαλειν 4 μηδε προσεχειν μυθοις και γενεαλογιαις απεραντοις αιτινους ζητησεις παρεχουσιν μαλλον η οικονομιαν θεου την εν πιστει 5 το δε τελος της παραγγελιας εστιν αγαπη εκ καθαρας καρδιας και συνειδησεως αγαθης και πιστεως ανυποκριτου 6 ων τινες αστοχησαντες εξετραπησαν εις ματαιολογιαν 7 θελοντες ειναι νομοδιδασκαλοι μη νοουντες μητε α λασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην δε οτι καλος ο νομος εαν τισ αυτω νομιμωσ χρηται 9 ειδωσ τουτο οτι δικαιω νομος ου κειται ανομοιοι δε και ανυποτακτοις ασεβειν και αμαρτωλοις ανοσοιοις και βεβηλοις πατρολωαις και μητρολωαις ανδροφονοις 10 πορνοις αρσενοκοιταις ανδραποδισταις ψευσταις επιορκοις και ει τι ετερον τη υγαινουση διδασκαλια αντικειται 11 κατα το ευαγγελιον της δοξης του μακαριου θεου ο επιστευθην εγω 12 και χαριν εχω τω ενδυναμωσαντι με χριστω ιησου τω κυριω ημων οτι πιστον με ηγησατο θεμενος εις διακονιαν 13 τον προτερον οντα βλασφημον και διωκτην και υβριστην αλλα ηληθην οτι αγνων εποιησα εν απιστια 14 υπερεπλεονασεν δε η χαρις του κυριου ημων μετα πιστεωσ και αγαπησ της εν χριστω ιησου 15 πιστος ο λογος και πασησ αποδοχησ αξιος οτι χριστος ιησους ηλθεν εις τον κοσμον αμαρτωλους σωσαι ων πρωτος ειμι εγω 16 αλλα δια τουτο ηληθην ινα εν εμοι πρωτω ενδειξηται ιησους χριστος την πασαν μακροθυμιαν προσ υποτυπωσιν των μελλοντων πιστευειν επ αυτω εις ζωην αιωνιον 17 τω δε βασιλει των αιωνων αφθαρτω αορατω μονω σοφω θεω τιμη και δοξα εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην 18 ταυτην την παραγγελιαν παρατιθειμαι σοι τεκνον τιμοθεε κατα τασ προαγουσασ επι σε προφητειασ ινα στρατευη εν αυταισ την καλην στρατειαν 19 εχων πιστιν και αγαθην συνειδησιν ην τινες απωσαμενοι περι την πιστιν εναυαγησαν 20 ων εστιν υμεναιοσ και αλεξανδροσ ουσ παρεδωκα τω σατανα ινα παιδευθωσιν μη βλασφημειν

2

1 παρακαλω ουν πρωτον παντων ποιεισθαι δεησεις προσευχασ εντευξεισ ευχαριστιασ υπερ παντων ανθρωπων 2 υπερ βασιλεων και παντων των εν υπεροχη οντων ινα ηρεμον και ησυχιον βιον διαγωμεν εν παση ευσεβεια και σεμνοτητι 3 τουτο γαρ καλον και αποδεκτον ενωπιον του σωτηρος ημων θεου 4 οσ παντας ανθρωπουσ θελει σωθηναι και εις επιγνωσιν αληθειασ ελθειν 5 εις γαρ θεοσ εις και μεσιτησ θεου και ανθρωπων ανθρωπωσ χριστοσ ιησοσ 6 ο δουσ εαυτον αντιλυτρον υπερ παντων το μαρτυριον καιριοι ιδιοι 7 εις ο ετεην εγω κηρυξ και αποστολοσ αληθειαν λεγων εν χριστω ου ψευδομαι διδασκαλοσ εθνων εν πιστει και αληθεια 8 βουλομαι ουν προσευχεσθαι τουσ ανδρασ εν παντι τοπω επαιροντασ οσιοουσ χειρασ χωρισ οργησ και διαλογισμου 9 ωσαυτωσ και τασ γυναικασ εν καταστολη κοσμιω μετα αιδουσ και σωφροσυνησ κοσμειν εαυτασ μη εν πλεγμασιν η χρυσω η μαργαριταισ η ιματισμω πολυτελει 10 αλλ ο πρπει γυναιξιν επαγγελλομεναιοσ θεοσεβειαν δι εργαων αγαθων 11 γυνη εν ησυχια μανθανετω εν παση υποταγη 12 γυναικι δε διδασκειν ουκ επιτρεχω ουδε αυθεντην ανδροσ αλλ ειναι εν ησυχια 13 αδαμ γαρ πρωτοσ επλασθη ειτα ευα 14 και αδαμ ουκ ηπατηθη η δε γυνη απατηθησα εν παραβασει γεγονεν 15 σωθησεται δε δια της τεκνογονιασ εαν μεινωσιν εν πιστει και αγαπη και αγιασμω μετα σωφροσυνησ

3

¹ πιστος ο λογος ει τις επισκοπησ ορεγεται καλου εργου επιθυμει ² δει ουν τον επισκοπον ανεπιληπτον ειναι μιασ γυναικος ανδρα νηφαλεον σωφρονα κοσμιον φιλοξενον διδακτικον ³ μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη αλλ επιεικη αμαχον αφιλαργυρον ⁴ του ιδιου οικου καλωσ προϊσταμενον τεκνα εχοντα εν υποταγη μετα πασης σεμνοτητος ⁵ ει δε τισ του ιδιου οικου προστηναι ουκ οιδεν πως εκκλησιασ θεου επιμελησεται ⁶ μη νεοφυτον ινα μη τυφωθεις εις κριμα εμπση του διαβολου ⁷ δει δε αυτον και μαρτυριαν καλην εχειν απο των εξωθεν ινα μη εις ονειδισμον εμπση και παγιδα του διαβολου ⁸ διακονουσ ωσαυτωσ σεμνουσ μη διλογουσ μη οινω πολλω προσεχοντασ μη αισχροκερδεισ ⁹ εχοντασ το μυστηριον της πιστεωσ εν καθαρα συνειδησει ¹⁰ και ουτοι δε δοκιμαζεσθωσαν πρωτον ειτα διακονειτωσαν ανεγκλιητοι οντεσ ¹¹ γυναιकाσ ωσαυτωσ σεμνασ μη διαβολουσ νηφαλεουσ πιστασ εν πασιν ¹² διακονοι εστωσαν μιασ γυναικος ανδρεσ τεκνων καλωσ προϊσταμενοι και των ιδιων οικων ¹³ οι γαρ καλωσ διακονησαντεσ βαθμον εαυτοισ καλον περιποιουνται και πολλην παρρησιαν εν πιστει τη εν χριστω ιησου ¹⁴ ταυτα σοι γραφω ελπιζων ελθειν προς σε ταχιον ¹⁵ εαν δε βραδυων ινα ειδησ πως δει εν οικω θεου αναστρεφεσθαι ητισ εστιν εκκλησια θεου ζωντοσ στυλοσ και εδραιωμα της αληθειασ ¹⁶ και ομολογουμενωσ μεγα εστιν το της ευσεβειασ μυστηριον θεοσ εφανερωθη εν σαρκι εδικαιωθη εν πνευματι ωφθη αγγελιοσ εκηρυχθη εν εθνεσιν επιστευθη εν κοσμω ανεληφθη εν δοξη

4

¹ το δε πνευμα ρητωσ λεγει οτι εν υστεροισ καιροισ αποστησονται τινεσ της πιστεωσ προσεχοντεσ πνευμασιν πλανοισ και διδασκαλιαισ δαιμονιων ² εν υποκρισει ψευδολογων κεκαυτηριασμενων την ιδιαν συνειδησιν ³ κωλυοντων γαμειν απεχεσθαι βρωματων α ο θεοσ εκτισεν εις μεταληψιν μετα ευχαριστιασ τοισ πιστοισ και επεγνωκοσιν την αληθειαν ⁴ οτι παν κτισμα θεου καλον και ουδεν αποβλητον μετα ευχαριστιασ λαμβανομενον ⁵ αγιαζεται γαρ δια λογου θεου και εντευξεωσ ⁶ ταυτα υποτιθεμενοσ τοισ αδελφοισ καλωσ εση διακονοσ ιησου χριστου εντρεφομενοσ τοισ λογοισ της πιστεωσ και της καλησ διδασκαλιασ η παρηκολουθηκασ ⁷ τουσ δε βεβηλουσ και γραωδεισ μυθουσ παραιτου γυμναζε δε σεαυτον προς ευσεβειαν ⁸ η γαρ σωματικη γυμνασια προς ολιγον εστιν ωφελιμοσ η δε ευσεβεια προς παντα ωφελιμοσ εστιν επαγγελιαν εχουσα ζωησ της νυν και της μελλουσησ ⁹ πιστοσ ο λογοσ και πασησ αποδοχησ αξιοσ ¹⁰ εισ τουτο γαρ και κοπιωμεν και ονειδιζομεθα οτι ηλπικαμεν επι θεω ζωντι οσ εστιν σωτηρ παντων ανθρωπων μαλιστα πιστων ¹¹ παραγγελλε ταυτα και διδασκε ¹² μηδεισ σου της νεοτητοσ καταφρονειτω αλλα τυποσ γινου των πιστων εν λογω εν αναστροφη εν αγαπη εν πνευματι εν πιστει εν αγνεια ¹³ εωσ ερχομαι προσεχε τη αναγνωσει τη παρακλησει τη διδασκαλια ¹⁴ μη αμελει του εν σοι χαρισματοσ ο εδοθη σοι δια προφητειασ μετα επιθεσεωσ των χειρων του πρεσβυτεριου ¹⁵ ταυτα μελετα εν τουτοισ ισθι ινα σου η προκοπη φανερα η εν πασιν ¹⁶ επεχε σεαυτω και τη διδασκαλια επιμενε αυτοιοσ τουτο γαρ ποιων και σεαυτον σωσεισ και τουσ ακουοντασ σου

5

¹ πρεσβυτερω μη επιπληξησ αλλα παρακαλει ωσ πατερα νεωτερουσ ωσ αδελφουσ ² πρεσβυτερασ ωσ μητερασ νεωτερασ ωσ αδελφασ εν παση αγνεια ³ χηρασ τιμα τασ οντωσ χηρασ ⁴ ει δε τισ χηρα τεκνα η εκγονα εχει μανθανειτωσαν πρωτον τον ιδιον οικον ευσεβειν και αμοιβασ αποδιδοναι τοισ προγονοισ τουτο γαρ εστιν αποδεκτον ενωπιον του θεου ⁵ η δε οντωσ χηρα και μεμονωμενη ηλπικεν επι τον θεον και προσμενει ταιοσ δεησεσιν και ταιοσ προσευχαιοσ νυκτοσ και ημερασ ⁶ η δε σπαταλωσα ζωσα τεθνηκεν ⁷ και ταυτα παραγγελλε ινα ανεπιληπτοι ωσιν ⁸ ει δε τισ των ιδιων

και μαλιστα των οικειων ου προνοιει την πιστιν ηρνηται και εστιν απιστου χειρων ⁹χηρα καταλεγεσθω μη ελαττον ετων εξηκοντα γεγонуια ενος ανδρου γυνη ¹⁰εν εργοις καλοισ μαρτυρουμενη ει ετεκνοτροφησεν ει εξενοδοχησεν ει αγιων ποδας ενιψεν ει θλιβομενοις επηρκεσεν ει παντι εργω αγαθω επηκολουθησεν ¹¹νεωτερας δε χηρας παραιτου οταν γαρ καταστρηνιασωσιν του χριστου γαμειν θελουσιν ¹²εχουσαι κριμα οτι την πρωτην πιστιν ηθετησαν ¹³αμα δε και αραια μανθανουσιν περιερχομεναι τας οικιας ου μονον δε αραια αλλα και φυλαροι και περιεργι λαλουσαι τα μη δεοντα ¹⁴βουλομαι ουν νεωτερας γαμειν τεκνογονειν οικοδεσποτει μηδεμιαν αφορμην διδουαι τω αντικειμενω λοιδοριας χαριν ¹⁵ηδη γαρ τινες εξετραπησαν οπισω του σατανα ¹⁶ει τισ πιστος η πιστη εχει χηρας επαρκειτω αυταις και μη βαρεισθω η εκκλησια ινα ταις οντως χηραις επαρκηση ¹⁷οι καλως προσεστωτες πρεσβυτεροι διπλησ τιμησ αξιουσθωσαν μαλιστα οι κοπιωντες εν λογω και διδασκαλια ¹⁸λεγει γαρ η γραφη βουν αλωντα ου φιμωσεισ και αξιος ο εργατης του μισθου αυτου ¹⁹κατα πρεσβυτερου καταγοριαν μη παραδεχου εκτος ει μη επι δυο η τριων μαρτυρων ²⁰τους αμαρτανοντας ενωπιον παντων ελεγεσ ινα και οι λοιποι φοβον εχουσιν ²¹διαμαρτυρομαι ενωπιον του θεου και κυριου ιησου χριστου και των εκλεκτων αγγελων ινα ταυτα φυλαξησ χωρις προκριματος μηδεν ποιων κατα προσκλησιν ²²χειρας ταχεως μηδεν επιτιθει μηδε κοινωνει αμαρτιαιοσ αλλοτριαιοσ σεαυτον αγνον τηρει ²³μηκετι υδροποτει αλλ οινω ολιγω χρω δια τον στομαχον σου και τας πυκνας σου ασθενειας ²⁴τινων ανθρωπων αι αμαρτια προδηλοι εισιν προαγουσαι εισ κρισιν τισιν δε και επακολουθουσιν ²⁵ωσαυτως και τα καλα εργα προδηλα εστιν και τα αλλωσ εχοντα κρυβηναι ου δυναται

6

¹οσοι εισιν υπο ζυγον δουλοι τουσ ιδιουσ δεσποτασ πασης τιμησ αξιουσ ηγεισθωσαν ινα μη το ονομα του θεου και η διδασκαλια βλασφημηται ²οι δε πιστουσ εχοντες δεσποτασ μη καταφρονειτωσαν οτι αδελφοι εισιν αλλα μαλλον δουλευετωσαν οτι πιστοι εισιν και αγαπητοι οι της ευεργεσιασ αντιλαμβανομενοι ταυτα διδασκε και παρακαλει ³ει τισ ετεροδιδασκαλει και μη προσερχεται υγιαινουσιν λογοισ τοισ του κυριου ημων ιησου χριστου και τη κατ ευσεβειαν διδασκαλια ⁴τετυφωται μηδεν επισταμενοσ αλλα νοσων περι ζητησεισ και λογομαχιασ εξ ων γινεται φθονοσ ερισ βλασφημια υπονοιαι πονηραι ⁵διαπατριβαι διεφθαρμενων ανθρωπων τον νουν και απεστερημενων της αληθειασ νομιζοντων πορισμον εισιν την ευσεβειαν αφιστασο απο των τοιουτων ⁶εστιν δε πορισμοσ μεγασ η ευσεβεια μετα αυταρκειας ⁷ουδεν γαρ εισηνεγακαμεν εισ τον κοσμον δηλον οτι ουδε εξενεγκειν τι δυναμεθα ⁸εχοντες δε διατροφασ και σκεπασματα τουτοισ αρκεσθησομεθα ⁹οι δε βουλομενοι πλουτειν επιπιουσιν εισ πειρασμον και παγιδα και επιθυμιασ πολλασ ανοητουσ και βλαβερασ αιτινεσ βυθιζουσιν τουσ ανθρωπουσ εισ ολεθρον και απωλειαν ¹⁰ριζα γαρ παντων των κακων εστιν η φιλαργυρια ησ τινεσ ορεγομενοι απεπλανηθησαν απο της πιστεωσ και εαυτουσ περιεπειραν οδυναιοσ πολλαιοσ ¹¹συ δε ω ανθρωπε του θεου ταυτα φυεγε διωκε δε δικαιοσυνην ευσεβειαν πιστιν αγαπην υπομοχνην πραοτητα ¹²αγωνιζου τον καλον αγωνα της πιστεωσ επιλαβου της αιωνιου ζωησ εισ ην εκληθησ και ωμολογησασ την καλην ομολογιαν ¹⁴τηρησαι σε την εντολην ασπιλον ανεπιληπτον μεχρι της επιφανειας του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁵ην καιροισ ιδιοισ δεξεισ ο μακαριοσ και μονοσ δυναστησ ο βασιλευσ των βασιλευοντων και κυριοσ των κυριευοντων ¹⁶ο μονοσ εχων αθανασιαν φωσ οικων απροσιτον ον ειδεν ουδεισ ανθρωπων ουδε ιδειν δυναται ω τιμη και κρατοσ αιωνιον αμην ¹⁷τοισ πλουσιοισ εν τω νυν αιωνι παραγγελλε μη υψηλοφρονειν μηδε ηλιτικεναι επι πλουτου αδηλοτητι αλλ εν τω θεω τω ζωντι τω παρεχοντι ημιν παντα πλουσιωσ εισ

απολαυσιν ¹⁸ αγαθοεργειν πλουτειν εν εργοις καλοις ευμεταδοτους ειναι κοινωνικους ¹⁹ αποθησαυριζοντας εαυτοις θεμελιον καλον εις το μελλον ινα επιλαβωνται της αιωνιου ζωης ²⁰ ω τιμοθεε την παραθηκη φυλαξον εκτρεπομενοσ τασ βεβηλους κενοφωνιασ και αντιθεσεισ της ψευδωνυμου γνωσεωσ ²¹ ην τινεσ επαγγελλομενοι περι την πιστιν ηστοχησαν η χαρισ μετα σου αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β΄

1 παυλος αποστολος ιησου χριστου δια θεληματος θεου κατ επαγγελιαν ζωης της εν χριστω ιησου 2 τιμοθεω αγαπητω τεκνω χαρισ ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και χριστου ιησου του κυριου ημων 3 χαριν εχω τω θεω ω λατρευω απο προγονων εν καθαρα συνειδησει ως αδιαλειπτον εχω την περι σου μνεια εν ταις δεησεσιν μου νυκτος και ημερας 4 επιποθων σε ιδειν μεμνημενος σου των δακρυων ινα χαρασ πληρωθω 5 υπομνησιν λαμβανων της εν σοι ανυποκριτου πιστεως ητις ενωκησεν πρωτον εν τη μαμη σου λωιδι και τη μητρι σου ευνικη πεπεισμαι δε οτι και εν σοι 6 δι ην αιτιαν αναμιμνησκω δε ζωνη και αφθαρσιαν του χαρισμα του θεου ο εστιν εν σοι δια της επιθεσεως των χειρων μου 7 ου γαρ εδωκεν ημιν ο θεος πνευμα δειλιας αλλα δυναμειωσ και αγαπης και σωφρονισμου 8 μη ουν επαισχυνθης το μαρτυριον του κυριου ημων μηδε εμε τον δεσμιον αυτου αλλα συγκακοπαθησον τω ευαγγελιω κατα δυναμιν θεου 9 του σωσαντος ημας και καλεσαντος κλησει αγια ου κατα τα εργα ημων αλλα κατ ιδιαν προθεσιν και χαριν την δοθεισαν ημιν εν χριστω ιησου προ χρονων αιωνιων 10 φανερωθεισαν δε νυν δια της επιφανειας του σωτηρος ημων ιησου χριστου καταγραφσαντος μεν τον θανατον φωτισαντος δε ζωνη και αφθαρσιαν δια του ευαγγελιου 11 εις ο ετεθη εγω κηρυξ και αποστολος και διδασκαλος εθνων 12 δι ην αιτιαν και ταυτα πασχω αλλ ουκ επαισχυνομαι οίδα γαρ ω πεπιστευκα και πεπεισμαι οτι δυνατος εστιν την παραθηκην μου φυλαξαι εις εκεινην την ημεραν 13 υποτυπωσιν εχε υγιαινοντων λογων ων παρ εμου ηκουσας εν πιστει και αγαπη τη εν χριστω ιησου 14 την καλην παραθηκην φυλαξον δια πνευματος αγιου του ενοικουντος εν ημιν 15 οιδας τουτο οτι απεστραφησαν με παντες οι εν τη ασια νυν εστιν φυγελος και ερμογενης 16 δωη ελεος ο κυριος τω ονησιφορου οικω οτι πολλακις με ανεψυξεν και την αλυσιν μου ουκ επαισχυνθη 17 αλλα γενομενος εν ρωμη σπουδαιοτερον εξητησεν με και ευρεν 18 δωη αυτω ο κυριος ευρειν ελεος παρα κυριου εν εκεινη τη ημερα και οσα εν εφεσω διηκονησεν βελτιον συ γινωσκεις

2

1 συ ουν τεκνον μου ενδυναμου εν τη χαριτι τη εν χριστω ιησου 2 και α ηκουσας παρ εμου δια πολλων μαρτυρων ταυτα παραθου πιστοις ανθρωποις οιτινες ικανοι εσονται και ετερουσ διδαξαι 3 συ ουν κακοπαθησον ως καλος στρατιωτης ιησου χριστου 4 ουδεις στρατευομενος εμπλεκεται ταις του βιου πραγματειαις ινα τω στρατολογησαντι αρεση 5 εαν δε και αθλη τις ου στεφανουται εαν μη νομιμωσ αθληση 6 τον κοπιωντα γεωργον δει πρωτον 4412 ADV-S των καρπων μεταλαμβανειν 7 νοει α λεγω δωη γαρ σοι ο κυριος συνεσιν εν πασιν 8 μνημονευε ιησουν χριστον εγηγερμενον εκ νεκρων εκ σπερματος δαυιδ κατα το ευαγγελιον μου 9 εν ω κακοπαθω μεχρι δεσμων ως κακοργος αλλ ο λογος του θεου ου δεδεται 10 δια τουτο παντα υπομενω δια τους εκλεκτους ινα και αυτοι σωτηριας τυχωσιν της εν χριστω ιησου μετα δοξης αιωνιου 11 πιστος ο λογος ει γαρ συναπεθανομεν και συζησομεν 12 ει υπομενομεν και συμβασιλευσομεν ει αρνουμεθα κακεινος αρνησεται ημας 13 ει απιστουμεν εκεινος πιστος μενει αρνησασθαι εαυτον ου δυναται 14 ταυτα υπομνησθε διαμαρτυρομενος ενωπιον του κυριου μη λογομαχειν εις ουδεν χρησιμον επι καταστροφαι των ακουοντων 15 σπουδασον σεαυτον δοκιμον παραστησαι τω θεω εργατην ανεπαισχυντον ορθοτομουνη τον λογον της αληθειας 16 τας δε βεβηλους κενοφωνας περιστασο επι πλειον γαρ προκοψουσιν ασεβεια 17 και ο λογος αυτων ως γαγγρινα νομην εξει ων εστιν υμεναιος και φιλητος 18 οιτινες περι την αληθειαν ηστοχησαν λεγοντες την αναστασιν ηδη γεγονενα και ανατρεπουσιν την τινων πιστιν 19 ο μεντοι στερεος θεμελιος του θεου εστηκεν εχων την σφραγιδα ταυτην

εγνω κυριος τους οντας αυτου και αποστητω απο αδικιας πασ ο ονομαζων το ονομα κυριου ²⁰ εν μεγαλη δε οικια ουκ εστιν μονον σκευη χρυσα και αργυρα αλλα και ξυλινα και οστρακινα και α μεν εις τιμην α δε εις ατιμιαν ²¹ εαν ουν τις εκκαθαρη εαυτον απο τουτων εσται σκευος εις τιμην ηγιασμενον και ευχρηστον τω δεσποτη εις παν εργον αγαθον ητοιμασμενον ²² τας δε νεωτερικας επιθυμιας φευγε διωκε δε δικαιοσυνην πιστιν αγαπην ειρηνην μετα των επικαλουμενων τον κυριον εκ καθαρας καρδιας ²³ τας δε μωρας και απαιδευτους ζητησεις παραιτου ειδωσ οτι γεννωσιν μαχασ ²⁴ δουλον δε κυριου ου δει μαχεσθαι αλλ ηπιον ειναι προς παντας διδακτικον ανεξικακον ²⁵ εν πραοτητι παιδευοντα τους αντιδιατιθεμενους μηποτε δω αυτοις ο θεος μετανοιαν εις επιγνωσιν αληθειας ²⁶ και ανανηψωσιν εκ της του διαβολου παγιδος εξωγρημενοι υπ αυτου εις το εκεινου θελημα

3

¹ τουτο δε γινωσκε οτι εν εσχαταις ημεραις ενοστησονται καιριοι χαλεποι ² εσονται γαρ οι ανθρωποι φιλαυτοι φιλαργυροι αλαζονες υπερηφανοι βλασφημοι γονευσιν απειθεισοι αχαριστοι ανοσοιοι ³ αστοργοι ασπονδοι διαβολοι ακρατεισ ανημεροι αφιλαγαθοι ⁴ προδοται προπετεισ τετυφωμενοι φιληδονοι μαλλον η φιλοθεοι ⁵ εχοντες μορφωσιν ευσεβειας την δε δυναμιν αυτης ηρηνημενοι και τουτους αποτρεπου ⁶ εκ τουτων γαρ εισιν οι ενδυνοντες εις τας οικιας και αιχμαλωτευοντες γυναικαρια σεσωρευμενα αμαρτιασ αγομενα επιθυμιασ ποικιλιασ ⁷ παντοτε μανθανοντα και μηδεποτε εις επιγνωσιν αληθειας ελθειν δυναμενα ⁸ ον τροπον δε ιαννησ και ιαμβρησ αντεστησαν μωυση ουτωσ και ουτοι ανθιστανται τη αληθεια ανθρωποι κατεφθαρμενοι τον νουν αδοκιμοι περι την πιστιν ⁹ αλλ ου προκοψουσιν επι πλειον η γαρ ανοια αυτων εκδηλοσ εσται πασιν ωσ και η εκεινων εγενετο ¹⁰ συ δε παρηκολουθηκασ μου τη διδασκαλια τη αγωγη τη προθεσει τη πιστει τη μακροθυμια τη αγαπη τη υπομονη ¹¹ τοισ διωγμοισ τοισ παθημασιν οια μοι εγενετο εν αντιοχεια εν ικωβιν εν λυστροισ οιοισ διωγμοισ υπηνεγκα και εκ παντων με ερρουασο ο κυριος ¹² και παντες δε οι θελοντες ευσεβωσ ζην εν χριστω ιησου διωχθησονται ¹³ πονηροι δε ανθρωποι και γοητες προκοψουσιν επι το χειρον πλανωντες και πλανωμενοι ¹⁴ συ δε μενε εν οισ εμαθεσ και επιστωθησ ειδωσ παρα τινος εμαθεσ ¹⁵ και οτι απο βρεφουσ τα ιερα γραμματα οιδασ τα δυναμενα σε σοφιασ εις σωτηριαν δια πιστεωσ της εν χριστω ιησου ¹⁶ πασα γραφη θεοπνευστος και ωφελιμος προς διδασκαλιαν προς ελεγχον προς επανορθωσιν προς παιδειαν την εν δικαιοσυνη ¹⁷ ινα αρτιοσ η ο του θεου ανθρωπος προς παν εργον αγαθον εξηρτισμενοσ

4

¹ διαμαρτυρομαι ουν εγω ενωπιον του θεου και του κυριου ιησου χριστου του μελλοντος κρινειν ζωντας και νεκρουσ κατα την επιφανειαν αυτου και την βασιλειαν αυτου ² κηρυξον τον λογον επιστηθη ευκαιρωσ ελεγχον επιτιμησοσ παρακαλεσοσ εν παση μακροθυμια και διδαχη ³ εσται γαρ καιροσ οτε της υγιαينوυσης διδασκαλιασ ουκ ανεξονται αλλα κατα τας επιθυμιασ τουσ ιδιασ εαυτοισ επισωρευουσοσιν διδασκαλουσ κνηθομενοι την ακοην ⁴ και απο μεν της αληθειας την ακοην αποστρεψουσιν επι δε τουσ μυθουσ εκτραπησονται ⁵ συ δε νηφε εν πασιν κακοπαθησοσ εργον ποιησοσ ευαγγελιστουσ την διακονιαν σου πληροφορησοσ ⁶ εγω γαρ ηδη σπενδομαι και ο καιροσ της εμησ αναλυσεωσ εφεστηκεν ⁷ τον αγωνα τον καλον ηγωνισμαι τον δρομον τετελεκα την πιστιν τητηρηκα ⁸ λοιπον αποκειται μοι ο της δικαιοσυνης στεφανοσ ον αποδωσει μοι ο κυριος εν εκεινη τη ημερα ο δικαιοσ κριτησ ο μονον δε εμοι αλλα και πασιν τοισ ηγαπηκοσιν την επιφανειαν αυτου ⁹ σπουδασον ελθειν προς με ταχεωσ ¹⁰ δημασ γαρ με εγκατελιπεν αγαπησασ τον νυν αιωνα και επορευθη εις θεσσαλονικην κρηκησ εις γαλατιαν τιτοσ εις δαλματιαν ¹¹ λουκασ εστιν μονοσ

μετ εμου μαρκον αναλαβων αγε μετα σεαυτου εστιν γαρ μοι ευχρηστος εις διακονιαν ¹² τυχικον δε απεστειλα εις εφεσον ¹³ τον φελονην ον απελιπον εν τρωαδι παρα καρπω ερχομενος φερε και τα βιβλια μαλιστα τας μεμβραναις ¹⁴ αλεξανδρος ο χαλκευς πολλα μοι κακα ενδειξατο αποδωη αυτω ο κυριος κατα τα εργα αυτου ¹⁵ ον και συ φυλασσουν λιαν γαρ ανθεστηκεν τοις ημετεροις λογοις ¹⁶ εν τη πρωτη μου απολογια ουδεις μοι συμπαραγενετο αλλα παντες με εγκατελιπον μη αυτοις λογισθειη ¹⁷ ο δε κυριος μοι παρεστη και ενεδυναμωσεν με ινα δι εμου το κηρυγμα πληροφορηθη και ακουση παντα τα εθνη και ερρυσθην εκ στοματος λεοντος ¹⁸ και ρυσεται με ο κυριος απο παντος εργου πονηρου και σωσει εις την βασιλειαν αυτου την επουρανιον ω η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁹ ασπασαι πρισκαν και ακυλαν και τον ονησιφορου οικον ²⁰ εραστος εμεινεν εν κορινθω τροφιμον δε απελιπον εν μιλητω ασθενοντα ²¹ σπουδασον προ χειμωνος ελθειν ασπαζεται σε ευβουλος και πουδησ και λινος και κλαυδια και οι αδελφοι παντες ²² ο κυριος ιησους χριστος μετα του πνευματος σου η χαρις μεθ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΤΙΤΟΝ

¹ παυλος δουλος θεου αποστολος δε ιησου χριστου κατα πιστιν εκλεκτων θεου και επιγνωσιν αληθειας της κατ ευσεβειαν ² επ ελπιδι ζωης αιωνιου ην επηγγειατο ο αψευδης θεος προ χρονων αιωνιων ³ εφανερωσεν δε καιροισ ιδιοις τον λογον αυτου εν κηρυγματι ο επιστευθην εγω κατ επιταγην του σωτηρος ημων θεου ⁴ τιτω γνησιω τεκνω κατα κοινην πιστιν χαρις ελεος ειρηνη απο θεου πατρος και κυριου ιησου χριστου του σωτηρος ημων ⁵ τουτου χαριν κατελιπον σε εν κρητη ινα τα λειποντα επιδιωρθωσι και καταστησῃς κατα πολιν πρεσβυτερουσ ωσ εγω σοι διεταξαμην ⁶ ει τις εστιν ανεγκλητος μιας γυναικος ανηρ τεκνα εχων πιστα μη εν κατηγορια ασωτιας η ανυποτακτα ⁷ δει γαρ τον επισκοπον ανεγκλητον ειναι ωσ θεου οικονομον μη αυθαδη μη οργιλον μη παροινον μη πληκτην μη αισχροκερδη ⁸ αλλα φιλοξενον φιλαγαθον σωφρονα δικαιον οσιον εγκρατη ⁹ αντεχομενον του κατα την διδαχην πιστου λογου ινα δυνατος η και παρακαλει εν τη διδασκαλια τη υγαινουση και τουσ αντιλεγοντασ ελεγχῃν ¹⁰ εισιν γαρ πολλοι και ανυποτακτοι ματαιολογοι και φρεναπαται μαλιστα οι εκ περιτομησ ¹¹ ουσ δει επιστομιζειν οιτινεσ ολουσ οικουσ ανατρεπουσιν διδασκοντεσ α μη δει αισχρου κερδουσ χαριν ¹² ειπεν τις εξ αυτων ιδιοσ αυτων προφητησ κρητεσ αιι ψευσται κακα θηρια γαστερεσ αργαι ¹³ η μαρτυρια αυτη εστιν αληθησ δι ην αιτιαν ελεγε αυτουσ αποτωμωσ ινα υγαινωσιν εν τη πιστει ¹⁴ μη προσεχοντεσ ιουδαικοισ μυθοισ και εντολαιοσ ανθρωπωσ αποστρεφομενωσ την αληθειαν ¹⁵ παντα μεν καθαρον τοισ καθαροισ τοισ δε μεμιασμενοισ και απιστοιοισ ουδεν καθαρον αλλα μεμιανται αυτων και ο νουσ και η συνειδησι ¹⁶ θεον ομολογουσιν ειδεναι τοισ δε εργοισ αρνουνται βδελυκτοι οντεσ και απειθεισ και προσ παν εργον αγαθον αδοκιμοι

2

¹ συ δε λαλει α πρεπει τη υγαινουση διδασκαλια ² πρεσβυτασ νηφαλευουσ ειναι σεμνουσ σωφρονασ υγαινοντασ τη πιστει τη αγαπη τη υπομονη ³ πρεσβυτιδασ ωσαυτω εν καταστηματι ιεροπρεπεισ μη διαβολουσ μη οινω πολλω δεδουλωμενασ καλοδιδασκαλουσ ⁴ ινα σωφρονιζωσιν τασ νεασ φιλανδρουσ ειναι φιλοτεκνουσ ⁵ σωφρονασ αγνασ οικουρουσ αγαθασ υποτασσομενασ τοισ ιδιοισ ανδρασιν ινα μη ο λογοσ του θεου βλασφημηται ⁶ τουσ νεωτερουσ ωσαυτω παρακαλει σωφρονειν ⁷ περι παντα σεαυτον παρεχομενοσ τυπον καλων εργων εν τη διδασκαλια αδιαφοριαν σεμνοτητα αφαρσιαν ⁸ λογον υγι ακαταγνωστον ινα ο εξ εναντιασ εντραπη μηδεν εχων περι ημων λεγειν φαυλον ⁹ δουλουσ ιδιοισ δεσποταισ υποτασσεσθαι εν πασιν ευαρεστοουσ ειναι μη αντιλεγοντασ ¹⁰ μη νοσφιζομενουσ αλλα πιστιν πασαν ενδεικνυμενουσ αγαθην ινα την διδασκαλιαν του σωτηρος ημων θεου κοσμωσιν εν πασιν ¹¹ επεφανη γαρ η χαρισ του θεου η σωτηριωσ πασιν ανθρωποισ ¹² παιδευουσα ημασ ινα αρνησαμενοι την ασεβειαν και τασ κοσμικασ επιθυμιασ σωφρονωσ και δικαιοσ και ευσεβωσ ζηωμεν εν τω νυν αιωνι ¹³ προσδεχομενοι την μακαριαν ελπιδα και επιφανειαν της δοξησ του μεγαλου θεου και σωτηροσ ημουσ ιησου χριστου ¹⁴ οσ εδωκεν εαυτον υπερ ημων ινα λυτρωσηται ημασ απο πασησ ανομιασ και καθαρηση εαυτω λαον περιουσιον ζηλωτην καλων εργων ¹⁵ ταυτα λαλει και παρακαλει και ελεγε μετ πασησ επιταγησ μηδεισ σου περιφρονειτω

3

¹ υπομιμησκε αυτουσ αρχαιοσ και εξουσιασ υποτασσεσθαι πειθαρχειν προσ παν εργον αγαθον ετοιμουσ ειναι ² μηδενα βλασφημειν αμαχοσ ειναι επιεικεισ πασαν ενδεικνυμενουσ πραοτητα προσ παντασ ανθρωπουσ ³ ημεν γαρ ποτε και ημεισ

ανοητοι απειθεις πλανωμενοι δουλευοντες επιθυμιας και ηδοναις ποικιλιας εν κακια και φθονω διαγοντες συνηγοι μισουντες αλληλους ⁴ οτε δε η χρηστοτης και η φιλανθρωπια επεφανη του σωτηρος ημων θεου ⁵ ουκ εξ εργα των εν δικαιοσυνη των εποιησαμεν ημεις αλλα κατα τον αυτου ελεον εσωσεν ημας δια λουτρου παλιγγενειας και ανακαινωσης πνευματος αγιου ⁶ ου εξεχεεν εφ ημας πλουσιωσ δια ιησου χριστου του σωτηρος ημων ⁷ ινα δικαιωθεντες τη εκεινου χαριτι κληρονομοι γενωμεθα κατ ελπιδα ζωης αιωνιου ⁸ πιστος ο λογος και περι τουτων βουλομαι σε διαβεβαιουσθαι ινα φροντιζωσιν καλων εργα προιστασθαι οι πεπιστευκοτες θεω ταυτα εστιν τα καλα και ωφελιμα τοις ανθρωποις ⁹ μωρας δε ζητησεις και γενεαλογιας και ερεις και μαχας νομικας περιστας εισιν γαρ ανωφελεις και ματαιοι ¹⁰ αιρετικον ανθρωπον μετα μιαν και δευτεραν νουθεσιαν παραιτου ¹¹ ειδωσ οτι εξεστραπται ο τοιουτος και αμαρτανειων αυτοκατακριτος ¹² οταν πεμψω αρτεμαν προς σε η τυχικον σπουδασον ελθειν προς με εισ νικοπολιν εκει γαρ κεκρικα παραχειμασαι ¹³ ζηναν τον νομικον και απολλω σπουδαιωσ προπεμψον ινα μηδεν αυτοις λειπη ¹⁴ μανθανετωσαν δε και οι ημετεροι καλων εργα προιστασθαι εισ τας αναγκαιας χρειας ινα μη ωσιν ακαρποι ¹⁵ ασπαζονται σε οι μετ εμου παντες ασπασαι τουσ φιλοντας ημας εν πιστει η χαρις μετα παντων υμων αμην

ΠΡΟΣ ΦΙΛΗΜΟΝΑ

¹ παυλος δεσμιος χριστου ιησου και τιμοθεος ο αδελφος φιλημονι τω αγαπητω και συνεργω ημων ² και απφια τη αγαπητη και αρχιππω τω συστρατιωτη ημων και τη κατ οικον σου εκκλησια ³ χαρις υμιν και ειρηνη απο θεου πατρος ημων και κυριου ιησου χριστου ⁴ ευχαριστω τω θεω μου παντοτε μνειαν σου ποιουμενος επι των προσευχων μου ⁵ ακουων σου την αγαπην και την πιστιν ην εχεις προς τον κυριον ιησουν και εις παντασ τουσ αγιουσ ⁶ οπως η κοινωνια της πιστεωσ σου ενεργησ γενηται εν επιγνωσει παντοσ αγαθου του εν ημιν εις χριστον ιησουν ⁷ χαριν γαρ εχομεν πολλην και παρακλησιν επι τη αγαπη σου οτι τα σπλαγχνα των αγιων αναπεπαυται δια σου αδελφε ⁸ διο πολλην εν χριστω παρρησιαν εχων επιτασσειν σοι το ανηκον ⁹ δια την αγαπην μαλλον παρακαλω τοιουτοσ ων ωσ παυλος πρεσβυτησ νυνι δε και δεσμιος ιησου χριστου ¹⁰ παρακαλω σε περι του εμου τεκνου ον εγεννησα εν τοις δεσμοις μου ονησιμον ¹¹ τον ποτε σοι αχρηστον νυνι δε σοι και εμοι ευχρηστον ον ανεπεμψα ¹² συ δε αυτον τουτ εστιν τα εμα σπλαγχνα προσλαβου ¹³ ον εγω εβουλομην προς εμαυτον κατεχειν ινα υπερ σου διακονη μοι εν τοις δεσμοις του ευαγγελιου ¹⁴ χωρισ δε της σης γνωμησ ουδεν ηθελησα ποιησαι ινα μη ωσ κατα αναγκην το αγαθον σου η αλλα κατα εκουσιον ¹⁵ ταχα γαρ δια τουτο εχωρισθη προς ωραν ινα αιωνιον αυτον απεχης ¹⁶ ουκετι ωσ δουλον αλλ υπερ δουλον αδελφον αγαπητον μαλιστα εμοι ποσω δε μαλλον σοι και εν σαρκι και εν κυριω ¹⁷ ει ουν με εχεις κοινωνον προσλαβου αυτον ωσ εμε ¹⁸ ει δε τι ηδικησεν σε η οφειλει τουτο εμοι ελλογει ¹⁹ εγω παυλος εγραψα τη εμη χειρι εγω αποτισω ινα μη λεγω σοι οτι και σεαυτον μοι προσοφειλεις ²⁰ ναι αδελφε εγω σου οναιμην εν κυριω αναπαυσον μου τα σπλαγχνα εν κυριω ²¹ πεποιθωσ τη υπακοη σου εγραψα σοι ειδωσ οτι και υπερ ο λεγω ποιησεις ²² αμα δε και ετοιμαζε μοι ξενιαν ελπιζω γαρ οτι δια των προσευχων υμων χαρισθησομαι υμιν ²³ ασπαζονται σε επαφρασ ο συναιχμαλωτοσ μου εν χριστω ιησου ²⁴ μαρκοσ αρισταρχοσ δημασ λουκασ οι συνεργοι μου ²⁵ η χαρις του κυριου ημων ιησου χριστου μετα του πνευματοσ υμων αμην

ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ

¹ πολυμερως και πολυτροπως παλαι ο θεος λαλησας τοις πατρασιν εν τοις προφηταις επ εσχατου των ημερων τουτων ελαλησεν ημιν εν υιω ² ου εθηκεν κληρονομον παντων δι ου και τους αιωνας εποιησεν ³ ος ων απαυαγμα της δοξης και χαρακτηρ της υποστασεως αυτου φερων τε τα παντα τω ρηματι της δυναμεως αυτου δι εαυτου καθαρισμον ποιησαμενος των αμαρτιων ημων εκαθισεν εν δεξια της μεγαλωσυνης εν υψηλοις ⁴ τοσουτω κρειττων γενομενος των αγγελων οσω διαφορωτερον παρ αυτους κεκληρονομηκεν ονομα ⁵ τινη γαρ ειπεν ποτε των αγγελων υιος μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε και παλιν εγω εσομαι αυτω εις πατερα και αυτος εσται μοι εις υιον ⁶ οταν δε παλιν εισαγαγη τον πρωτοτοκον εις την οικουμενην λεγει και προσκυνησατωσαν αυτω παντες αγγελοι θεου ⁷ και προς μεν τους αγγελους λεγει ο ποιων τους αγγελους αυτου πνευματα και τους λειτουργους αυτου πυρος φλογα ⁸ προς δε τον υιον ο θρονος σου ο θεος εις τον αιωνα του αιωνος ραβδος ευθυτητος η ραβδος της βασιλειας σου ⁹ ηγαπησας δικαιοσυνην και εμισησας ανομιαν δια τουτο εχρισεν σε ο θεος ο θεος σου ελαιον αγαλλιασεως παρα τους μετοχους σου ¹⁰ και συ κατ αρχας κυριε την γην εθεμελιωσας και εργα των χειρων σου εισιν οι ουρανοι ¹¹ αυτοι απολυνται συ δε διαμενεις και παντες ωσ ιματιον παλαιωθησονται ¹² και ωσει περιβολαιον ελιξεισ αυτους και αλλαγησονται συ δε ο αυτος ει και τα ετη σου ουκ εκλειψουσιν ¹³ προς τινα δε των αγγελων ειρηκεν ποτε καθου εκ δεξιων μου εωσ αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδων σου ¹⁴ ουχι παντες εισιν λειτουργικα πνευματα εις διακονιαν αποστελλομενα δια τους μελλοντας κληρονομειν σωτηριαν

2

¹ δια τουτο δει περισσοτερωσ ημασ προσεχειν τοις ακουσθεισιν μηποτε παραρρωμεν ² ει γαρ ο δι αγγελων λαληθεισ λογοσ εγενετο βεβαιος και πασα παραβασισ και παρακοη ελαβεν ενδικον μισθαποδοσιαν ³ πως ημεισ εκφευξομεθα τηλικαυτης αμελησαντες σωτηριασ ητισ αρχην λαβουσα λαλεισθαι δια του κυριου υπο των ακουσαντων εις ημασ εβεβαιωθη ⁴ συνεπιμαρτυρουντος του θεου σημειοισ τε και τερασιν και ποικιλαιοσ δυναμεσιν και πνευματοσ αγιου μερισμοισ κατα την αυτου θελησιν ⁵ ου γαρ αγγελοισ υπεταξεν την οικουμενην την μελλουσαν περι ησ λαλουμεν ⁶ διεμαρτυρατο δε που τισ λεγων τι εστιν ανθρωποσ οτι μιμησκη αυτου η υιοσ ανθρωπου οτι επισκεπη αυτον ⁷ ηλαττωσας αυτον βραχυ τι παρ αγγελουσ δοξη και τιμη εστεφανωσας αυτον ⁸ παντα υπεταξασ υποκατω των ποδων αυτου εν γαρ τω υποταξαι αυτω τα παντα ουδεν αφηκεν αυτω ανυποτακτον νυν δε ουπω ορωμεν αυτω τα παντα υποτεταγμενα ⁹ τον δε βραχυ τι παρ αγγελουσ ηλαττωμενον βλεπομεν ιησουν δια το παθημα του θανατου δοξη και τιμη εστεφανωμενον οπωσ χαριτι θεου υπερ παντου γευσηται θανατου ¹⁰ επρεπεν γαρ αυτω δι ον τα παντα και δι ον τα παντα πολλουσ υιοουσ εις δοξαν αγαγοντα τον αρχηγον της σωτηριασ αυτων δια παθηματων τελειωσαι ¹¹ ο τε γαρ αγιαζων και οι αγιαζομενοι εξ ενοσ παντες δι ην αιτιαν ουκ επαισχυνεται αδελφουσ αυτουσ καλειν ¹² λεγων απαγγελω το ονομα σου τοις αδελφοισ μου εν μεσω εκκλησιασ υμνησω σε ¹³ και παλιν εγω εσομαι πεποιθωσ επ αυτω και παλιν ιδου εγω και τα παιδια α μοι εδωκεν ο θεοσ ¹⁴ επει ουν τα παιδια κεκοινωνηκεν σαρκουσ και αιματοσ και αυτουσ παραπλησιοσ μετεσχεν των αυτων ινα δια του θανατου καταργηση τον το κρατοσ εχοντα του θανατου τουτ εστιν τον διαβολον ¹⁵ και απαλλαξη τουτουσ οσοι φοβω θανατου δια παντοσ του ζην ενοχοι ησαν δουλειασ ¹⁶ ου γαρ δηπου αγγελων επιλαμβανεται αλλα σπερματοσ αβρααμ επιλαμβανεται ¹⁷ οθεν ωφειλεν κατα παντα τοις αδελφοισ ομοιωθηναι ινα ελεημων

γενηται και πιστος αρχιερευς τα προς τον θεον εισ το ιλασκεισθαι τας αμαρτιας του λαου
 18 εν ω γαρ πεπονθεν αυτος πειρασθεις δυναται τοις πειραζομενοις βοηθησαι

3

1 οθεν αδελφοι αγιοι κλησεωσ επουρανιοις μετοχοι κατανοησατε τον αποστολον και αρχιερα της ομολογιας ημων ιησουν χριστον 2 πιστον οντα τω ποιησαντι αυτον ωσ και μωσησ εν ολω τω οικω αυτου 3 πλειονοσ γαρ δοξησ ουτοσ παρα μωσησ ηξιωται καθ οσον πλειονα τιμην εχει του οικου ο κατασκευασασ αυτον 4 πασ γαρ οικοσ κατασκευαζεται υπο τινοσ ο δε τα παντα κατασκευασασ θεοσ 5 και μωσησ μεν πιστοσ εν ολω τω οικω αυτου ωσ θεραπων εισ μαρτυριον των λαληθησομενων 6 χριστοσ δε ωσ υιοσ επι τον οικον αυτου ου οικοσ εσμεν ημεισ εανπερ την παρρησιαν και το καυχημα της ελπιδοσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν 7 διο καθωσ λεγει το πνευμα το αγιον σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε 8 μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω κατα την ημεραν του πειρασμου εν τη ερημω 9 ου επειρασαν με οι πατερεσ υμων εδοκιμασαν με και ειδον τα εργα μου τεσσαρακοντα ετη 10 διο προσωχθισα τη γενεα εκεινη και ειπον αιε πλανωνται τη καρδια αυτοι δε ουκ εγνωσαν τασ οδοσ μου 11 ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου 12 βλεπετε αδελφοι μηποτε εσται εν τινι υμων καρδια πονηρα απιστιασ εν τω αποστηναι απο θεου ζωντοσ 13 αλλα παρακαλειτε εαυτοσ καθ εκαστην ημεραν αχρι ου το σημερον καλειται ινα μη σκληρυνητε εξ υμων τισα πατη της αμαρτιασ 14 μετοχοι γαρ γεγοναμεν του χριστου εανπερ την αρχην της υποστασεωσ μεχρι τελουσ βεβαιαν κατασχωμεν 15 εν τω λεγεσθαι σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων ωσ εν τω παραπικρασμω 16 τινεσ γαρ ακουσαντεσ παρεπικραναν αλλ ου παντεσ οι εξελθοντεσ εξ αιγυπτου δια μωσηωσ 17 τισιν δε προσωχθισεν τεσσαρακοντα ετη ουχι τοισ αμαρτησασιν ων τα κωλα επεσεν εν τη ερημω 18 τισιν δε ωμοσεν μη εισελευσεσθαι εισ την καταπαυσιν αυτου ει μη τοισ απειθησασιν 19 και βλεπομεν οτι ουκ ηδυνηθησαν εισελθειν δι απιστιαν

4

1 φοβηθωμεν ουν μηποτε καταλειπομενησ επαγγελιασ εισελθειν εισ την καταπαυσιν αυτου δοκη τισ εξ υμων υστερηκεναι 2 και γαρ εσμεν ευηγγελιομενοι καθαπερ κακεινοι αλλ ουκ ωφελησεν ο λογοσ της ακοησ εκεινουσ μη συγκεκριαμενουσ τη πιστει τοισ ακουσασιν 3 εισερχομεθα γαρ εισ την καταπαυσιν οι πιστευσαντεσ καθωσ ειρηκεν ωσ ωμοσα εν τη οργη μου ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου καιτοι των εργαων απο καταβολησ κοσμου γενηθεντων 4 ειρηκεν γαρ που περι της εβδομησ ουτωσ και κατεπαυσεν ο θεοσ εν τη ημερα τη εβδομη απο παντων των εργαων αυτου 5 και εν τουτω παλιν ει εισελευσονται εισ την καταπαυσιν μου 6 επει ουν απολειπεται τινασ εισελθειν εισ αυτην και οι προτερον ευαγγελισθεντεσ ουκ εισηλθον δι απειθειαν 7 παλιν τινα οριζει ημεραν σημερον εν δαυιδ λεγων μετα τοσοτου χρονου καθωσ ειρηται σημερον εαν της φωνησ αυτου ακουσητε μη σκληρυνητε τασ καρδιασ υμων 8 ει γαρ αυτουσ ιησουσ κατεπαυσεν ουκ αν περι αλλησ ελαλει μετα ταυτα ημερασ 9 αρα απολειπεται σαββατισμοσ τω λαω του θεου 10 ο γαρ εισελθων εισ την καταπαυσιν αυτου και αυτοσ κατεπαυσεν απο των εργαων αυτου ωσπερ απο των ιδιων ο θεοσ 11 σπουδασωμεν ουν εισελθειν εισ εκεινην την καταπαυσιν ινα μη εν τω αυτω τισ υποδειγματι πεση της απειθειασ 12 ζων γαρ ο λογοσ του θεου και ενεργησ τε και τομωτεροσ υπερ πασαν μαχαيران διστομον και δικνουμενοσ αχρι μερισμου ψυχησ τε και πνευματοσ αρμων τε και μυελων και κριτικοσ ενθυμησων και εννοιων καρδιασ 13 και ουκ εστιν κτισιοσ αφανησ ενωπιον αυτου παντα δε γυμνα και τετραχηλισμενα τοισ οφθαλμοισ αυτου προς ον ημιν ο λογοσ 14 εχοντεσ ουν αρχιερα μεγαν διεληλυθοτα τουσ ουρανοουσ ιησουν τον υιον του θεου κρατωμεν της ομολογιασ 15 ου γαρ εχομεν αρχιερα μη δυναμενον συμπαθησαι

ταις ασθeneιας ημων πεπειραμενον δε κατα παντα καθ ομοιοτητα χωρισ αμαρτιας ¹⁶ προσερχωμεθα ουν μετα παρρησιας τω θρονω της χαριτος ινα λαβωμεν ελεον και χαριν ευρωμεν εις ευκαιρον βοηθεια

5

¹ πασ γαρ αρχιερευς εξ ανθρωπων λαμβανομενος υπερ ανθρωπων καθισταται τα προς τον θεον ινα προσφερη δωρα τε και θυσιας υπερ αμαρτιων ² μετροπαθειν δυναμενος τοις αγνοουσιν και πλανωμενοις επει και αυτος περικειται ασθeneian ³ και δια ταυτην οφειλει καθωσ περι του λαου ουτωσ και περι εαυτου προσφερειν υπερ αμαρτιων ⁴ και ουχ εαυτω τις λαμβανει την τιμην αλλα καλουμενος υπο του θεου καθαπερ και ααρων ⁵ ουτωσ και ο χριστος ουχ εαυτον εδοξασεν γενηθηναι αρχιερα αλλ ο λαλησας προς αυτον υιοσ μου ει συ εγω σημερον γεγεννηκα σε ⁶ καθωσ και εν ετερω λεγει συ ιερευσ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισηδεκ ⁷ οσ εν ταις ημεραις της σαρκος αυτου δεησεις τε και ικετηριασ προς τον δυναμενον σωζειν αυτον εκ θανατου μετα κραυγησ ισχυρασ και δακρυων προσενεγκας και εισακουσθεις απο της ευλαβειας ⁸ καιπερ ων υιοσ εμαθεν αφ ων επαθεν την υπακοην ⁹ και τελειωθεις εγενετο τοις υπακουουσιν αυτω πασιν αιτιοσ σωτηριασ αιωνιου ¹⁰ προσαγορευθεις υπο του θεου αρχιερευσ κατα την ταξιν μελχισηδεκ ¹¹ περι ου πολυσ ημιν ο λογος και δυσερμηνευτοσ λεγειν επει νωθροι γεγονατε ταισ ακοαισ ¹² και γαρ οφειλοντεσ ειναι διδασκαλοι δια τον χρονον παλιν χρειαν εχετε του διδασκειν υμασ την ταξιν στοιχεια της αρχησ των λογιων του θεου και γεγονατε χρειαν εχοντεσ γαλακτοσ και ου στερεασ τροφησ ¹³ πασ γαρ ο μετεχων γαλακτοσ απειροσ λογου δικαιοσυνησ νηπιοσ γαρ εστιν ¹⁴ τελειων δε εστιν η στερεα τροφη των δια την εξιν τα αισθητηρια γεγυμνασμενα εχοντων προς διακρισιν καλου τε και κακου

6

¹ διο αφεντεσ τον της αρχησ του χριστου λογον επι την τελειοτητα φερωμεθα μη παλιν θεμελιον καταβαλλομενοι μετανοιασ απο νεκρων εργων και πιστεωσ επι θεον ² βαπτισμων διδαχησ επιθεσεωσ τε χειρων αναστασεωσ τε νεκρων και κριματοσ αιωνιου ³ και τουτο ποιησωμεν εανπερ επιτρεπη ο θεοσ ⁴ αδυνατον γαρ τουσ απαξ φωτισθεντασ γευσαμενουσ τε της δωρεασ της επουρανιου και μετοχοουσ γενηθεντασ πνευματοσ αγιου ⁵ και καλον γευσαμενουσ θεου ρημα δυναμεισ τε μελλοντοσ αιωνοσ ⁶ και παραπεσοντασ παλιν ανακαινιζειν εις μετανοιαν ανασταυροντασ εαυτοισ τον υιον του θεου και παραδειγματιζοντασ ⁷ γη γαρ η πιουσα τον επ αυτης πολλακισ ερχομενον υετον και τικτουσα βοτανην ευθετον εκεινοισ δι ουσ και γεωργειται μεταλαμβανει ευλογιασ απο του θεου ⁸ εκφερουσα δε ακανθασ και τριβολουσ αδοκιμοσ και καταρασ εγγυσ ησ το τελοσ εισ καυσιν ⁹ πεπεισμεθα δε περι υμων αγαπητοι τα κρεισσονα και εχομενα σωτηριασ ει και ουτωσ λαλουμεν ¹⁰ ου γαρ αδικοσ ο θεοσ επιλαθεσθαι του εργου υμων και του κοπου της αγαπησ ησ ενεδειξασθε εισ το ονομα αυτου διακονησαντεσ τοισ αγιοισ και διακονουντεσ ¹¹ επιθυμουμεν δε εκαστον υμων την αυτην ενδεικνυσθαι σπουδην προς την πληροφοριαν της ελπιδοσ αχρι τελουσ ¹² ινα μη νωθροι γενησθε μιμηται δε των δια πιστεωσ και μακροθυμιασ κληρονομουντων τασ επαγγελιασ ¹³ τω γαρ αβρααμ επαγγειλαμενοσ ο θεοσ επει κατ ουδενοσ ειχεν μειζονοσ ομοσαι ωμοσεν καθ εαυτου ¹⁴ λεγων η μην ευλογων ευλογησω σε και πληθυνων πληθυνω σε ¹⁵ και ουτωσ μακροθυμησασ επετευχεν της επαγγελιασ ¹⁶ ανθρωποι μεν γαρ κατα του μειζονοσ ομνουσιν και πασησ αυτοιουσ αντιλογιασ περασ εισ βεβαιωσιν ο ορκοσ ¹⁷ εν ω περισσοτερον βουλομενοσ ο θεοσ επιδειξει τοισ κληρονομοις της επαγγελιασ το αμεταθετον της βουλησ αυτου εμεσιτευσεν ορκω ¹⁸ ινα δια δυο πραγματων αμεταθετων εν οισ αδυνατον ψευσασθαι θεον ισχυραν παρακλησιν εχωμεν οι καταφυγοντεσ κρατησαι της προκειμενησ ελπιδοσ ¹⁹ ην ωσ αγκυραν εχομεν της ψυχησ ασφαλη τε και

βεβαιαν και εισερχομενην εισ το εσωτερον του καταπετασματος²⁰ οπου προδρομος υπερ ημων εισηλθεν ιησους κατα την ταξιν μελχισεδεκ αρχιερευς γενομενος εισ τον αιωνα

7

¹ ουτος γαρ ο μελχισεδεκ βασιλευς σαλημ ιερειυ του θεου του υψιστου ο συναντησας αβρααμ υποστρεφοντι απο της κοπης των βασιλεων και ευλογησας αυτον ² ω και δεκατην απο παντων εμερισεν αβρααμ πρωτον μεν ερμηνευομενος βασιλευς δικαιοσυνης επειτα δε και βασιλευς σαλημ ο εστιν βασιλευς ειρηνης ³ απατωρ αμητωρ αγενεαλογητος μητε αρχην ημερων μητε ζωης τελος εχων αφωμοιωμενος δε τω υιω του θεου μενει ιερειυ εισ το διηνεκος ⁴ θεωρειτε δε πληκicos ουτος ω και δεκατην αβρααμ εδωκεν εκ των ακροθινιων ο πατριαρχης ⁵ και οι μεν εκ των υιων λειν την ιερατειαν λαμβανοντες εντολην εχουσιν αποδεκατους τον λαον κατα τον νομον τουτ εστιν τους αδελφους αυτων καιπερ εξεληλυθοτας εκ της οσφους αβρααμ ⁶ ο δε μη γενεαλογουμενος εξ αυτων δεδεκατωκεν τον αβρααμ και τον εχοντα τας επαγγελιας ευλογηκεν ⁷ χωρισ δε πασης αντιλογιας το ελαττον υπο του κρειττονος ευλογειται ⁸ και ωδε μεν δεκατας αποθνησκοντες ανθρωποι λαμβανουσιν εκει δε μαρτυρουμενος οτι ζη ⁹ και ωσ επος ειπειν δια αβρααμ και λειν ο δεκατας λαμβανων δεδεκατωται ¹⁰ ετι γαρ εν τη οσφui του πατρος ην οτε συνηντησεν αυτω ο μελχισεδεκ ¹¹ ει μεν ουν τελειωσις δια της λευιτικης ιερωσυνης ην ο λαος γαρ επ αυτη νενομοθετητο τισ ετι χρεια κατα την ταξιν μελχισεδεκ ετερον ανιστασθαι ιερα και ου κατα την ταξιν ααρων λεγεσθαι ¹² μετατιθεμενης γαρ της ιερωσυνης εξ αναγκης και νομου μεταθεσις γινεται ¹³ εφ ον γαρ λεγεται ταυτα φυλησ ετερας μετεσχηκεν αφ ησ ουδεις προσεσχηκεν τω θυσιαστηριω ¹⁴ προδηλον γαρ οτι εξ ιουδα ανατεταλκεν ο κυριος ημων εισ ην φυλην ουδεν περι ιερωσυνης μωυσης ελαλησεν ¹⁵ και περισσοτερον ετι καταδηλον εστιν ει κατα την ομοιοτητα μελχισεδεκ ανισταται ιερειυ ετερος ¹⁶ οσ ου κατα νομον εντολης σαρκικης γεγονεν αλλα κατα δυναμιν ζωης ακαταλυτο ¹⁷ μαρτυρει γαρ οτι συ ιερειυ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ¹⁸ αθετησις μεν γαρ γινεται προαγουσης εντολης δια το αυτης ασθενος και ανωφελος ¹⁹ ουδεν γαρ ετελειωσεν ο νομος επεισαγωγη δε κρειττονος ελπιδος δι ησ εγγιζομεν τω θεω ²⁰ και καθ οσον ου χωρισ ορκωμοσιας οι μεν γαρ χωρισ ορκωμοσιας εισιν ιερεις γεγονοτες ²¹ ο δε μετα ορκωμοσιας δια του λεγοντος προς αυτον ωμοσεν κυριος και ου μεταμεληθησεται συ ιερειυ εισ τον αιωνα κατα την ταξιν μελχισεδεκ ²² κατα τοσουτον κρειττονος διαθηκης γεγονεν εγγυος ιησους ²³ και οι μεν πλειονες εισιν γεγονοτες ιερεις δια το θανατω κωλυεσθαι παραμενειν ²⁴ ο δε δια το μεινειν αυτον εισ τον αιωνα απαραβατον εχει την ιερωσυνην ²⁵ οθεν και σωζειν εισ το παντελεσ δυναται τους προσερχομενους δι αυτου τω θεω παντοτε ζων εισ το εντυγχανειν υπερ αυτων ²⁶ τοιουτος γαρ ημιν επρεπεν αρχιερευς οσιος ακακος αμιαντος κεχωρισμενος απο των αμαρτωλων και υψηλοτερος των ουρανων γενομενος ²⁷ οσ ουκ εχει καθ ημεραν αναγκην ωσπερ οι αρχιερεις προτερον υπερ των ιδιων αμαρτιων θυσιασ αναφερειν επειτα των του λαου τουτο γαρ εποιησεν εφ'απαξ εαυτον ανενεγκας ²⁸ ο νομος γαρ ανθρωπους καθιστησιν αρχιερεις εχοντας ασθενειαν ο λογος δε της ορκωμοσιας της μετα τον νομον υιον εισ τον αιωνα τετελειωμενον

8

¹ κεφαλαιον δε επι τοις λεγομενοις τοιουτον εχομεν αρχιερα οσ εκαθισεν εν δεξια του θρονου της μεγαλωσυνης εν τοις ουρανοις ² των αγιων λειτουργος και της σκηνης της αληθινης ην επηξεν ο κυριος και ουκ ανθρωπος ³ πασ γαρ αρχιερευς εισ το προσφερειν δωρα τε και θυσιασ καθισταται οθεν αναγκαιον εχειν τι και τουτον ο προσενεγκη ⁴ ει μεν γαρ ην επι γης ουδ αν ην ιερειυ οντων των ιερων των προσφεροντων κατα τον νομον τα δωρα ⁵ οιτινες υποδειγματι και σκια λατρευουσιν των

επουρανίων καθώς κεχηματίσται μωυσης μελλων επιτελειν την σκηνην ορα γαρ φησιν ποιησεις παντα κατα τον τυπον τον δειχθεντα σοι εν τω ορει ⁶ νυνι δε διαφορωτερας τετυχεν λειτουργιας οσω και κρειττονος εστιν διαθηκης μεσιτης ητις επι κρειττοσιν επαγγελιας νενομοθετηται ⁷ ει γαρ η πρωτη εκεινη ην αμεμπτος ουκ αν δευτερας εξητητο τοπος ⁸ μεμφομενος γαρ αυτοις λεγει ιδου ημεραι ερχονται λεγει κυριος και συντελεσω επι τον οικον ισραηλ και επι τον οικον ιουδα διαθηκην καινην ⁹ ου κατα την διαθηκην ην εποιησα τοις πατрасιν αυτων εν ημερα επιλαβομενου μου της χειρος αυτων εξαγαγειν αυτους εκ γης αιγυπτου οτι αυτοι ουκ ενεμειναν εν τη διαθηκη μου καγω ημελησα αυτων λεγει κυριος ¹⁰ οτι αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι τω οικω ισραηλ μετα τας ημερας εκεινας λεγει κυριος διδους νομους μου εισ την διανοιαν αυτων και επι καρδιας αυτων επιγραψω αυτους και εσομαι αυτοις εισ θεον και αυτοι εσονται μοι εισ λαον ¹¹ και ου μη διδαξωσιν εκαστος τον πολιτην αυτου και εκαστος τον αδελφον αυτου λεγων γνωθι τον κυριον οτι παντες ειδησουσιν με απο μικρου αυτων εως μεγαλου αυτων ¹² οτι ιλωσ εσομαι ταις αδικιας αυτων και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω ετι ¹³ εν τω λεγειν καινην πεπαλαιωκεν την πρωτην το δε παλαιουμενον και γηρασκον εγγυς αφανισμού

9

¹ ειχεν μεν ουν και η πρωτη δικαιωματα λατρειας το τε αγιον κοσμικον ² σκηνη γαρ κατεσκευασθη η πρωτη εν η η τε λυχνια και η τραπεζα και η προθεσις των αρτων ητις λεγεται αγια ³ μετα δε το δευτερον καταπετασμα σκηνη η λεγομενη αγια αγιων ⁴ χρυσου εν χουσα θυμιατηριον και την κιβωτον της διαθηκης περικεκαλυμμενη παντοθεν χρυσιω εν η σταμνος χρυση εχουσα το μαννα και η ραβδος ααρων η βλαστησασα και αι πλακες της διαθηκης ⁵ υπερανω δε αυτης χερουβιμ δοξης κατασκιαζοντα το ιλαστηριον περι των ουκ εστιν νυν λεγειν κατα μερος ⁶ τουτων δε ουτως κατεσκευασμενος εισ μεν την πρωτην σκηνην δια παντος εισιασιν οι ιερεις τας λατρειας επιτελουντες ⁷ εισ δε την δευτεραν απαξ του ενιαυτου μονος ο αρχιερευς ου χωρισ αιματος ο προσφερει υπερ εαυτου και των του λαου αγνοηματων ⁸ τουτο δηλοντος του πνευματος του αγιου μηπω πεφανερωσθαι την των αγιων οδον ετι της πρωτης σκηνης εχουσης στασιν ⁹ ητις παραβολη εισ τον καιρον τον ενεστηκοτα καθ ον δωρα τε και θυσαι προσφερονται μη δυναμεναι κατα συνειδησιν τελειωσαι τον λατρευοντα ¹⁰ μονον επι βρωμασιν και πομασιν και διαφοροις βαπτισμοις και δικαιωμασιν σαρκος μεχρι καιρου διορθωσεως επικειμενα ¹¹ χριστος δε παραγενομενος αρχιερευς των μελλοντων αγαθων δια της μειζονος και τελειοτερας σκηνης ου χειροποιητου τουτ εστιν ου ταυτης της κτισεως ¹² ουδε δι αιματος τραγων και μοσχων δια δε του ιδιου αιματος εισηλθεν εφραπαξ εισ τα αγια αιωνιαν λυτρωσιν ευραμενος ¹³ ει γαρ το αιμα ταυρων και τραγων και οποδος δαμαλεως ραντιζουσα τους κεκοινωμενους αγαζει προς την της σαρκος καθαροτητα ¹⁴ ποσω μαλλον το αιμα του χριστου ος δια πνευματος αιωνιου εαυτον προσηνεγκεν αμωμον τω θεω καθαριει την συνειδησιν υμων απο νεκρων εργων εισ το λατρευειν θεω ζωντι ¹⁵ και δια τουτο διαθηκης καινης μεσιτης εστιν οπωσ θανατου γενομενου εισ απολυτρωσιν των επι τη πρωτη διαθηκη παραβασων την επαγγελιαν λαβωσιν οι κεκλημενοι της αιωνιου κληρονομιας ¹⁶ οπου γαρ διαθηκη θανατον αναγκη φερεσθαι του διαθεμενου ¹⁷ διαθηκη γαρ επι νεκροισ βεβαια επει μηποτε ισχυει οτε ζη ο διαθεμενος ¹⁸ οθεν ουδ η πρωτη χωρισ αιματος εγκειταισται ¹⁹ λαληθεισης γαρ πασης εντολης κατα νομον υπο μωυσεως παντι τω λαω λαβων το αιμα των μοσχων και τραγων μετα υδατος και εριου κοκκινου και υσσωπου αυτο τε το βιβλιον και παντα τον λαον ερραντισεν ²⁰ λεγων τουτο το αιμα της διαθηκης ης εντειλατο προς υμας ο θεος ²¹ και την σκηνην δε και παντα τα σκευη της λειτουργιας τω αιματι ομοιως ερραντισεν ²² και σχεδον εν αιματι παντα καθαριζεται κατα τον νομον και χωρισ αιματεκχυσιας

ου γίνεται αφεσις ²³ αναγκη ουν τα μεν υποδειγματα των εν τοις ουρανοις τουτοις καθαριζεσθαι αυτα δε τα επουρανια κρειττοσιν θυσιας παρα ταυτασ ²⁴ ου γαρ εις χειροποιητα αγια εισηλθεν ο χριστος αντιτυπα των αληθινων αλλ εις αυτον τον ουρανον νυν εμφανισθηται τω προσωπω του θεου υπερ ημων ²⁵ ουδ ινα πολλακις προσφερη εαυτον ωπερ ο αρχιερευσ εισερχεται εις τα αγια κατ ενιαυτον εν αιματι αλλοτριω ²⁶ επει εδει αυτον πολλακις παθειν απο καταβολησ κοσμου νυν δε απαξ επι συντελεια των αιωνων εις αθετησιν αμαρτιασ δια της θυσιασ αυτου πεφανερωται ²⁷ και καθ οσον αποκειται τοις ανθρωποισ απαξ αποθανειν μετα δε τουτο κρισισ ²⁸ ουτωσ και ο χριστος απαξ προσενεχθεισ εις το πολλων ανευγειν αμαρτιασ εκ δευτερου χωρισ αμαρτιασ οφθησεται τοις αυτον απεκδεχομενοισ εις σωτηριαν

10

¹ σκιαν γαρ εχων ο νομοσ των μελλοντων αγαθων ουκ αυτην την εικονα των πραγματων κατ ενιαυτον ταισ αυταισ θυσιασ ασ προσφερουσιν εις το διηνεκεσ ουδεποτε δυνανται τουσ προσερχομενουσ τελειωσαι ² επει ουκ αν επαυσαντο προσφερομεναι δια το μηδεμιαν εχειν επι συνειδησιν αμαρτιων τουσ λατρευοντασ απαξ κεκαθαρμενουσ ³ αλλ εν αυταισ αναμνησισ αμαρτιων κατ ενιαυτον ⁴ αδυνατον γαρ αιμα ταυρων και τραγων αφαιρειν αμαρτιασ ⁵ διο εισερχομενοσ εις τον κοσμον λεγει θυσιαν και προσφοραν ουκ ηθελησασ σωμα δε κατηρτισω μοι ⁶ ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ευδοκησασ ⁷ τοτε ειπον ιδου ηκω εν κεφαλιδι βιβλιου γεγραπται περι εμου του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου ⁸ ανωτερον λεγων οτι θυσιαν και προσφοραν και ολοκαυτωματα και περι αμαρτιασ ουκ ηθελησασ ουδε ευδοκησασ αιτινεσ κατα τον νομον προσφερονται ⁹ τοτε ειρηκεν ιδου ηκω του ποιησαι ο θεοσ το θελημα σου αναρει το πρωτον ινα το δευτερον στηση ¹⁰ εν ω θεληματι ηγιασμενοι εσμεν οι δια της προσφορασ του σωματοσ ιησου χριστου εφραπαξ ¹¹ και πασ μεν ιερουσ εστηκεν καθ ημεραν λειτουργων και τασ αυτασ πολλακις προσφερων θυσιασ αιτινεσ ουδεποτε δυνανται περιελειν αμαρτιασ ¹² αυτοσ δε μιαν υπερ αμαρτιων προσενεγκασ θυσιαν εις το διηνεκεσ εκαθισεν εν δεξια του θεου ¹³ το λοιπον εκδεχομενοσ εωσ τεθωσιν οι εχθροι αυτου υποποδιον των ποδων αυτου ¹⁴ μια γαρ προσφορα τετελειωκεν εις το διηνεκεσ τουσ αγιαζομενουσ ¹⁵ μαρτυρει δε ημιν και το πνευμα το αγιον μετα γαρ το προειρηκεναι ¹⁶ αυτη η διαθηκη ην διαθησομαι προσ αυτοουσ μετα τασ ημερασ εκεινασ λεγει κυριοσ διδουσ νομουσ μου επι καρδιασ αυτων και επι των διανοιων αυτων επιγραψω αυτουσ ¹⁷ και των αμαρτιων αυτων και των ανομιων αυτων ου μη μνησθω επι ¹⁸ οπου δε αφεσισ τουτων ουκετι προσφορα περι αμαρτιασ ¹⁹ εχοντεσ ουν αδελφοι παρρησιαν εις την εισοδον των αγιων εν τω αιματι ιησου ²⁰ ην ενεκαινισεν ημιν οδον προσφατον και ζωσαν δια του καταπετασματοσ τουτ εστιν της σαρκουσ αυτου ²¹ και ιερα μεγαν επι τον οικον του θεου ²² προσερχομεθα μετα αληθινησ καρδιασ εν πληροφωρια πιστεωσ ερραντισμενοι τασ καρδιασ απο συνειδησεωσ πονηρασ και λελουμενοι το σωμα υδατι καθαρω ²³ κατεχωμεν την ομολογιαν της ελπιδοσ ακλινη πιστοσ γαρ ο επαγγειλαμενοσ ²⁴ και κατανοωμεν αλληλουσ εις παροξυσομον αγαπησ και καλων εργων ²⁵ μη εγκαταλειποντεσ την επισυναγωγην εαυτων καθωσ εθοσ τισιν αλλα παρακαλουντεσ και τοσοιτω μαλλον οσω βλεπετε εγγιζουσαν την ημεραν ²⁶ εκουσιωσ γαρ αμαρτανοντων ημων μετα το λαβειν την επιγνωσιν της αληθειασ ουκετι περι αμαρτιων απολειπεται θυσια ²⁷ φοβερα δε τισ εκδοχη κρισεωσ και πυροσ ζηλοσ εσθιειν μελλοντοσ τουσ υπεναντιουσ ²⁸ αθετησασ τισ νομον μουσεωσ χωρισ οικτιρμων επι δυσιν η τρισιν μαρτυσιν αποθηνησκει ²⁹ ποσω δοκειτε χειρονοσ αξιωθησεται τιμωριασ ο τον υιον του θεου καταπατησασ και το αιμα της διαθηκησ κοινον ηγησαμενοσ εν ω ηγιασθη και το πνευμα της χαριτοσ ενυβρισασ ³⁰ οίδαμεν γαρ τον ειποντα εμοι εκδικησισ εγω ανταποδωσω λεγει κυριοσ και παλιν κυριοσ κρινει τον λαον αυτου ³¹ φοβερων το

εμπεισιν εις χειρας θεου ζωντος ³² αναμνησθησεθε δε τας προτερον ημερας εν αιω φωτισθεντες πολλην αθλησιν υπεμεινατε παθηματων ³³ τουτο μεν ονειδισμοις τε και θλιψεσιν θεατριζομενοι τουτο δε κοινωνοι των ουτως αναστρεφομενων γενηθεντες ³⁴ και γαρ τοις δεσμοις μου συνεπαθησατε και την αρπαγην των υπαρχοντων υμων μετα χαρας προσεδεξασθε γινωσκοντες εχειν εαυτοις κρειττονα υπαρξιν εν ουρανοσι και μενουσαν ³⁵ μη αποβαλητε ουν την παρρησιαν υμων ητις εχει μισθαποδοσιαν μεγαλην ³⁶ υπομονησιν γαρ εχετε χρειαν ινα το θελημα του θεου ποιησαντες κομισθητε την επαγγελιαν ³⁷ ετι γαρ μικρον οσον οσον ο ερχομενος ηξει και ου χρονει ³⁸ ο δε δικαιος εκ πιστεωσ ζησεται και εαν υποστειληται ουκ ευδοκει η ψυχη μου εν αυτω ³⁹ ημεις δε ουκ εσμεν υποστολιση εις απωλειαν αλλα πιστεωσ εις περιποιησιν ψυχησ

11

¹ εστιν δε πιστις ελπιζομενων υποστασις πραγματαν ελεγχος ου βλεπομενων ² εν ταυτη γαρ εμαρτυρηθησαν οι πρεσβυτεροι ³ πιστει νοουμεν καθηρισθαι τουσ αιωνασ ρηματι θεου εις το μη εκ φαινομενων τα βλεπομενα γεγονενα ⁴ πιστει πλειονα θυσιαν αβελ παρα καιν προσηγενεν τω θεω δι ησ εμαρτυρηθη ειναι δικαιος μαρτυρουντος επι τοις δωροις αυτου του θεου και δι αυτησ αποθανων ετι λαλειται ⁵ πιστει ενωχ μετετεθη του μη ιδειν θανατον και ουχ ευρισκετο διοτι μετεθηκεν αυτον ο θεοσ προ γαρ τησ μεταθεσεωσ αυτου μεμαρτυρηται ευηρεστηκεναι τω θεω ⁶ χωρισ δε πιστεωσ αδυνατον ευαρεσθησαι πιστευσαι γαρ δει τον προσερχομενον τω θεω οτι εστιν και τοις εκζητουσιν αυτον μισθαποδοτησ γινεται ⁷ πιστει χρηματισεισιν νωε περι των μηδεπω βλεπομενων ευλαβηθεισ κατεσκευασεν κιβωτον εις σωτηριαν του οικου αυτου δι ησ κατεκρινεν τον κοσμον και τησ κατα πιστιν δικαιοσυνησ εγενετο κληρονομοσ ⁸ πιστει καλουμενοσ αβρααμ υπηκουσεν εξελθειν εις τον τοπον ον ημελλεν λαμβανειν εις κληρονομιαν και εξηλθεν μη επισταμενοσ που ερχεται ⁹ πιστει παρωκηνεν εις γην τησ επαγγελιασ ωσ αλλοτριαν εν σκηναισ κατοικησασ μετα ισαακ και ιακωβ των συγκληρονομων τησ επαγγελιασ τησ αυτησ ¹⁰ εξεδεχετο γαρ την τουσ θεμελιουσ εχουσαν πολιν ησ τεχνητησ και δημιουργοσ ο θεοσ ¹¹ πιστει και αυτη σαρρα δυναμιν εις καταβολην σπερματοσ ελαβεν και παρα καιρον ηλικιασ ετεκεν επει πιστον ηγησατο τον επαγγειλαμενον ¹² διο και αφ ενοσ εγεννηθησαν και ταυτα νεκρωμενου καθωσ τα αστρα του ουρανου τω πληθει και ωσ η αμμοσ η παρα το χειλοσ τησ θαλασσησ η αναριθμητοσ ¹³ κατα πιστιν απεθανον ουτοι παντεσ μη λαβοντεσ τασ επαγγελιασ αλλα πορρωθεν αυτασ ιδοντεσ και ασπασαμενοι και ομολογησαντεσ οτι ξενοι και παρεπιδημοι εισιν επι τησ γησ ¹⁴ οι γαρ τοιαυτα λεγοντεσ εμφανιζουσιν οτι πατριδα επιζητουσιν ¹⁵ και ει μεν εκεινησ εμνημονευον αφ ησ εξηλθον ειχον αν καιρον ανακαμψαι ¹⁶ νυν δε κρειττονοσ ορεγονται τουτ εστιν επουρανιοσ διο ουκ επαισχυνεται αυτουσ ο θεοσ θεοσ επικαλεισθαι αυτων ητοιμασεν γαρ αυτοισ πολιν ¹⁷ πιστει προσενηνοχεν αβρααμ τον ισαακ πειραζομενοσ και τον μονογενη προσεφερεν ο τασ επαγγελιασ αναδεξαμενοσ ¹⁸ προσ ον ελαληθη οτι εν ισαακ κληθησεται σοι σπερμα ¹⁹ λογισαμενοσ οτι και εκ νεκρων εγειρειν δυνατοσ ο θεοσ οθεν αυτον και εν παραβολη εκομισατο ²⁰ πιστει περι μελλοντων ευλογησεν ισαακ τον ιακωβ και τον ησαυ ²¹ πιστει ιακωβ αποθνησκων εκαστον των υιων ιωσηφ ευλογησεν και προσεκυνησεν επι το ακρον τησ ραβδου αυτου ²² πιστει ιωσηφ τελευτων περι τησ εξοδου των υιων ισραηλ εμνημονευσεν και περι των οστεων αυτου ενετειλατο ²³ πιστει μωυσησ γεννηθεισ εκρυβη τριμηνον υπο των πατερων αυτου διοτι ειδον αστειον το παιδιον και ουκ εφοβηθησαν το διαταγμα του βασιλεωσ ²⁴ πιστει μωυσησ μεγασ γενομενοσ ηρνησατο λεγεσθαι υιοσ θυγατροσ φαραω ²⁵ μαλλον ελομενοσ συγκαουχεισθαι τω λαω του θεου η προσκαιρον εχειν αμαρτιασ απολαυσι ²⁶ μειζωνα πλουτον ηγησαμενοσ των αιγυπτου θησαυρων τον ονειδισμον του χριστου απεβλεπεν γαρ εις την μισθαποδοσιαν ²⁷ πιστει κατελιπεν αιγυπτον μη φοβηθεισ τον θυμον του

βασιλεωσ τον γαρ αορατον ωσ ορων εκαρτερησεν ²⁸ πιστει πεποιηκεν το πασχα και την προσχυσιν του αιματος ινα μη ο ολοθρευων τα πρωτοτοκα θιγη αυτων ²⁹ πιστει διεβησαν την ερυθραν θαλασσαν ωσ δια ξηρασ ησ πειραν λαβοντες οι αιγυπτιοι κατεποθησαν ³⁰ πιστει τα τειχη ιεριχω επεσεν κυκλωθεντα επι επτα ημερασ ³¹ πιστει ρααβ η πορνη ου συναπωλετο τοις απειθησασιν δεξαμενη τους κατασκοπους μετ ειρηνησ ³² και τι ετι λεγω επιλειψει γαρ με διηγουμενον ο χρονος περι γεδων βαρακ τε και σαμψων και ιεφθαε δαυιδ τε και σαμουηλ και των προφητων ³³ οι δια πιστεωσ καθηγωνισαντο βασιλειασ ειργασαντο δικαιοσυνην επετυχον επαγγελιων εφραξαν στοματα λεοντων ³⁴ εσβεσαν δυναμιν πυροσ εφυγον στοματα μαχαιρασ ενεδυναμωθησαν απο ασθeneιασ εγενηθησαν ισχυροι εν πολεμω παρεμβολασ εκλιναν αλλοτριων ³⁵ ελαβον γυναικεσ εξ αναστασεωσ τους νεκρουσ αυτων αλλοι δε ετυμπανισθησαν ου προσδεξαμενοι την απολυτρωσιν ινα κρειττονοσ αναστασεωσ τυχωσιν ³⁶ ετεροι δε εμπαιγμων και μαστιγων πειραν ελαβον ετι δε δεσμων και φυλακησ ³⁷ ελιθασθησαν επρισθησαν επειρασθησαν εν φωνω μαχαιρασ απεθανον περιηλθον εν μηλωταισ εν αιγειοισ δερμασιν υστερουμενοι θλιβομενοι κακουχουμενοι ³⁸ ων ουκ ην αξιοσ ο κοσμοσ εν ερημιασ πλανωμενοι και ορεσιν και σπηλαιοισ και ταισ οπαιο τησ γησ ³⁹ και ουτοι παντες μαρτυρηθεντες δια τησ πιστεωσ ουκ εκομισαντο την επαγγελιαν ⁴⁰ του θεου περι ημων κρειττον τι προβλεψαμενον ινα μη χωρισ ημων τελειωθωσιν

12

¹ τοιγαρουν και ημεισ τοσουτον εχοντες περικειμενον ημιν νεφοσ μαρτυρων ογκον αποθεμενοι παντα και την ευπεριστατον αμαρτιαν δι υπομονησ τρεχωμεν τον προκειμενον ημιν αγωνα ² αφωρωντες εισ τον τησ πιστεωσ αρχηγον και τελειωτην ιησουν οσ αντι τησ προκειμενησ αυτω χαρασ υπεμεινεν σταυρον ασχυνησ καταφρονησας εν δεξια τε του θρονου του θεου κεκαθικεν ³ αναλογισασθε γαρ τον τριατηνη υπομενηκοτα υπο των αμαρτωλων εισ αυτον αντιλογιαν ινα μη καμητε ταισ ψυχαισ υμων εκλυομενοι ⁴ ουπω μεχρι αιματος αντικατεστητε προσ την αμαρτιαν ανταγωνιζομενοι ⁵ και εκλελησθε τησ παρακλησεωσ ητισ υμιν ωσ υιοισ διαλεγεται υιε μου μη ολιγωρει παιδειασ κυριου μηδε εκλουσ υπ αυτου ελεγχομενοσ ⁶ ον γαρ αγαπα κυριοσ παιδευει μαστιγοι δε παντα υιον ον παραδεχεται ⁷ εισ παιδειαν υπομενετε ωσ υιοισ υμιν προσφερεται ο θεοσ τισ γαρ εστιν υιοσ ον ου παιδευει πατηρ ⁸ ει δε χωρισ εστε παιδειασ ησ μετοχοι γενοασιν παντες αρσ νοθοι εστε και ουχ υιοι ⁹ ειτα τουσ μεν τησ σαρκουσ ημων πατερασ ειχομεν παιδευτασ και ενετρεπομεθα ου πολλω μαλλον υποταγησομεθα τω πατρι των πνευματων και ζησομεν ¹⁰ οι μεν γαρ προσ ολιγασ ημερασ κατα το δοκουσ αυτοισ επαιδευον ο δε επι το συμφερον εισ το μεταλαβειν τησ αγιοτητοσ αυτου ¹¹ πασα δε παιδεια προσ μεν το παρον ου δοκει χαρασ ειναι αλλα λυπησ υστερον δε καρπον ειρηνικον τοισ δι αυτησ γεγυμνασμενοισ αποδιδωσιν δικαιοσυνησ ¹² διο τασ παρειμενασ χειρασ και τα παραλελυμενα γονατα ανορθωσατε ¹³ και τροχιασ ορθασ ποιησατε τοισ ποσιν υμων ινα μη το χωλον εκτραπη ιαθη δε μαλλον ¹⁴ ειρηνην διωκετε μετα παντων και τον αγιασμον ου χωρισ ουδεισ οψεται τον κυριον ¹⁵ επισκοπουντες μη τισ υστερων απο τησ χαριτοσ του θεου μη τισ ριζα πικριασ ανω φουουσα ενοχλη και δια ταυτησ μιανθωσιν πολλοι ¹⁶ μη τισ πορνοσ η βεβηλοσ ωσ ησαυ οσ αντι βρωσεωσ μιασ απεδοδο τα πρωτοτοκια αυτου ¹⁷ ιστε γαρ οτι και μετεπειτα θελων κληρονομησαι την ευλογιαν απεδοκιμασθη μετανοιασ γαρ τοπον ουχ ευρεν καιπερ μετα δακρυων εκζητησασ αυτην ¹⁸ ου γαρ προσεληλυθατε ψηλαφωμενω ορει και κεκαυμενω πυρι και γνοφω και σκοτω και θυελλη ¹⁹ και σαλπιγγοσ ηχω και φωνη ρηματων ησ οι ακουσαντες παρητησαντο μη προστεθηναι αυτοισ λογον ²⁰ ουκ εφερον γαρ το διαστελλομενον καν θηριον θιγη του ορουσ λιθοβοληθησεται ²¹ και ουτωσ φοβερον ην το φανταζομενον μωυσησ ειπεν εκφοβοσ ειμι και εντρομοσ ²² αλλα προσεληλυθατε σιων

ορει και πολει θεου ζωντος ιερουσαλημ επουρανω και μυριασιν αγγγελων²³ πανηγυρει και εκκλησια πρωτοτοκων εν ουρανοισ απογεγραμμενων και κριτη θεω παντων και πνευμασιν δικαιων τετελειωμενων²⁴ και διαθηκης νεασ μεσιτη ιησου και αιματι ραντισμου κρειττον λαλουντι παρα τον αβελ²⁵ βλεπετε μη παραιτησησθε τον λαλουντα ει γαρ εκεινοι ουκ εφυγον τον επι γησ παραιτησαμενοι χρηματιζοντα πολλω μαλλον ημεις οι τον απ ουρανων αποστρεφομενοι²⁶ ου η φωνη την γην εσαλευσεν τοτε νυν δε επιγγελται λεγων επι απαξ εγω σειω ου μονον την γην αλλα και τον ουρανον²⁷ το δε επι απαξ δηλοι των σαλευομενων την μεταθεσιν ως πεποιημενων ινα μεινη τα μη σαλευομενα²⁸ διο βασιλειαν ασαλευτον παραλαμβανοντες εχωμεν χαριν δι ησ λατρευομεν ευαρεστω τω θεω μετα αιδουσ και ευλαβειασ²⁹ και γαρ ο θεος ημων πυρ καταναλισκον

13

¹ η φιλαδελφια μενετω ² τησ φιλοξενιασ μη επιλανθανεσθε δια ταυτησ γαρ ελαθον τινεσ ξενισαντεσ αγγγελουσ ³ μιμησθεσθε των δεσμιων ως συνδεδεμενοι των ακουχομενων ως και αυτοι οντεσ εν σωματι ⁴ τιμιουσ ο γαμοσ εν πασιν και η κοιτη αμιαντοσ πορνοουσ δε και μοιχοουσ κρινει ο θεουσ ⁵ αφιλαργυροσ ο τροποσ αρκουμενοι τοισ παρουσιν αυτοσ γαρ ειρηκεν ου μη σε ανω ουδ ου μη σε εγκαταλειπω ⁶ ωστε θαρρουντασ ημασ λεγειν κυριοσ εμοι βοηθοσ και ου φοβηθησομαι τι ποιησει μοι ανθρωποσ ⁷ μνημονευετε των ηγουμενων υμων οιτινεσ ελαλησαν υμιν τον λογον του θεου ων αναθεωρουντεσ την εκβασιν τησ αναστροφησ μιμεισθε την πιστιν ⁸ ιησουσ χριστουσ χθεσ και σημερον ο αυτοσ και εισ τουσ αιωνασ ⁹ διδαχασισ ποικιλιασ και ξενιασ μη παραφερεσθε καλον γαρ χαριτι βεβαιουσθαι την καρδιαν ου βρωμασιν εν οισ ουκ ωφεληθησαν οι περιπατησαντεσ ¹⁰ εχομεν θυσιαστηριον εξ ου φαγειν ουκ εχουσιν εξουσιαν οι τη σκηνη λατρευοντεσ ¹¹ ων γαρ εισφερεται ζωνν το αιμα περι αμαρτιασ εισ τα αγια δια του αρχιερωσ τουτων τα σωματα κατακαιεται εξω τησ παρεμβολησ ¹² διο και ιησουσ ινα αγιαση δια του ιδιου αιματοσ τον λαον εξω τησ πυλησ επαθεν ¹³ τοιουνν εξερχωμεθα προς αυτον εξω τησ παρεμβολησ τον ονειδισμον αυτου φεροντεσ ¹⁴ ου γαρ εχομεν ωδε μενουσαν πολιν αλλα την μελλουσαν επιζητουμεν ¹⁵ δι αυτου ουν αναφερωμεν θυσιαν αινεσεωσ δια παντοσ τω θεω τουτ εστιν καρπον χειλεων ομολογουντων τω ονοματι αυτου ¹⁶ τησ δε ευποιασ και κοινωνιασ μη επιλανθανεσθε τοιαυταισ γαρ θυσιασ ευαρεστειται ο θεουσ ¹⁷ πιθεισθε τοισ ηγουμενοισ υμων και υπεικετε αυτοι γαρ αγρυπνοουσιν υπερ των ψυχων υμων ως λογον αποδωσοντεσ ινα μετα χαρασ τουτο ποιωσιν και μη στεναζοντεσ αλυσιτελεσ γαρ υμιν τουτο ¹⁸ προσευχεσθε περι ημων πεποιθαμεν γαρ οτι καλην συνειδησιν εχομεν εν πασιν καλωσ θελοντεσ αναστρεφεσθαι ¹⁹ περισσοτερωσ δε παρακαλω τουτο ποιησαι ινα ταχιον αποκατασταθω υμιν ²⁰ ο δε θεουσ τησ ειρηνησ ο αναγαγων εκ νεκρων τον ποιμενα των προβατων τον μεγαν εν αιματι διαθηκησ αιωνιου του κυριου ημων ιησουσ ²¹ καταρτισαι υμασ εν παντι εργω αγαθω εισ το ποιησαι το θελημα αυτου ποιων εν υμιν το ευαρεστον ενωπιον αυτου δια ιησουσ χριστου ω η δοξα εισ τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ²² παρακαλω δε υμασ αδελφοι ανεχεσθε του λογου τησ παρακλησεωσ και γαρ δια βραχεων επεστειλα υμιν ²³ γινωσκετε 1097 V-PAI-2P τον αδελφον τιμοθεον απολελυμενον μεθ ου εαν ταχιον ερχηται οσφομαι υμασ ²⁴ ασπασασθε παντασ τουσ ηγουμενουσ υμων και παντασ τουσ αγιουσ ασπαζονται υμασ οι απο τησ ιταλιασ ²⁵ η χαρισ μετα παντων υμων αμην

ΙΑΚΩΒΟΥ

1 ιακώβος θεου και κυριου ιησου χριστου δουλος ταις δωδεκα φυλαις ταις εν τη διασπορα χαιρειν 2 πασαν χαραν ηγησασθε αδελφοι μου οταν πειρασμοις περιπεσητε ποικιλοισ 3 γινωσκοντες οτι το δοκιμιον υμων της πιστεωσ καταργαζεται υπομονην 4 η δε υπομονη εργον τελειον εχετω ινα ητε τελειοι και ολοκληροι εν μηδενι λειπομενοι 5 ει δε τις υμων λειπεται σοφιασ αιτειτω παρα του διδοντος θεου πασιν απλωσ και ουκ ονειδιζοντος και δοθησεται αυτω 6 αιτειτω δε εν πιστει μηδεν διακρινομενος ο γαρ διακρινομενος εοικεν κλυδωνι θαλασσης ανεμιζομενω και ριπιζομενω 7 μη γαρ οισθω ο ανθρωπος εκεινος οτι ληψεται τι παρα του κυριου 8 ανηρ διψυχος ακαταστατος εν πασαις ταις οδοισ αυτου 9 καυχασθω δε ο αδελφος ο ταπεινος εν τω υψει αυτου 10 ο δε πλουσιος εν τη ταπεινωσει αυτου οτι ωσ ανθος χορτου παρελευσεται 11 ανετειλεν γαρ ο ηλιος συν τω καυσωνι και εξηρανεν τον χορτον και το ανθος αυτου εξεπεσεν και η ευπρεπεια του προσωπου αυτου απωλετο ουτως και ο πλουσιος εν ταις πορειαις αυτου μαρανθησεται 12 μακαριος ανηρ ος υπομνει πειρασμον οτι δοκιμος γενομενος ληψεται τον στεφανον της ζωησ ον επηγγειλατο ο κυριος τοις αγαπωσιν αυτον 13 μηδεις πειραζομενος λεγετω οτι απο θεου πειραζομαι ο γαρ θεος απειραστος εστιν κακων πειραζει δε αυτος ουδενα 14 εκαστος δε πειραζεται υπο της ιδιασ επιθυμιασ εξελκομενος και δελεαζομενος 15 ειτα η επιθυμια συλλαβουσα τικτει αμαρτιαν η δε αμαρτια αποτελεσθεισα αποκειει θανατον 16 μη πλανασθε αδελφοι μου αγαπητοι 17 πασα δοσις αγαθη και παν δωρημα τελειον ανωθεν εστιν καταβαινον απο του πατροσ των φωτων παρ ω ουκ ενι παραλλαγη η τροπησ αποσκιασμα 18 βουληθεισ απεκυησεν ημασ λογω αληθειασ εισ το ειναι ημασ απαρχην τινα των αυτου κτισματων 19 ωστε αδελφοι μου αγαπητοι εστω πασ ανθρωπωσ ταχυσ εισ το ακουσαι βραδυσ εισ το λαλησαι βραδυσ εισ οργην 20 οργη γαρ ανδρωσ δικαιοσυνην θεου ου καταργαζεται 21 διο αποθεμενοι πασαν ρυπαριαν και περισσειαν κακιασ εν πραυτητι δεξασθε τον εμφυτον λογον τον δυναμενον σωσαι τασ ψυχασ υμων 22 γινεσθε δε ποιηται λογου και μη μονον ακροαται παραλογιζομενοι εαυτουσ 23 οτι εις τισ ακροατησ λογου εστιν και ου ποιητησ ουτος εοικεν ανδρι κατανοουντι το προσωπον της γενεσεωσ αυτου εν εσοπτρω 24 κατενοησεν γαρ εαυτον και απεληλυθεν και ευθεωσ επελαθετο οποιουσ ην 25 ο δε παρακυψασ εισ νομον τελειον τον της ελευθεριασ και παραμεινας ουτος ουκ ακροατησ επιλησμονησ γενομενος αλλα ποιητησ εργου ουτου μακαριος εν τη ποιησει αυτου εσται 26 ει τισ δοκει θρησκος ειναι εν υμιν μη χαλιναγωγων γλωσσαν αυτου αλλα απατων καρδιαν αυτου τουτου ματαιοσ η θρησκεια 27 θρησκεια καθαρα και αμιαντος παρα θεω και πατρι αυτη εστιν επισκεπτεσθαι ορφανουσ και χηρασ εν τη θλιψει αυτων ασπιλον εαυτον τηρειν απο του κοσμου

2

1 αδελφοι μου μη εν προσωποληψιασ εχετε την πιστιν του κυριου ημων ιησου χριστου της δοξησ 2 εαν γαρ εισελθη εισ την συναγωγην υμων ανηρ χρυσοδακτυλιος εν εσθητι λαμπρα εισελθη δε και πτωχος εν ρυπαρα εσθητι 3 και επιβλεψητε επι τον φορουντα την εσθητα την λαμπραν και ειπητε αυτω συ καθου ωδε καλωσ και τω πτωχω ειπητε συ στηθι εκει η καθου ωδε υπο το υποποδιον μου 4 και ου διεκριθητε εν εαυτοις και εγενεσθε κριται διαλογισμων πονηρων 5 ακουσατε αδελφοι μου αγαπητοι ο ουσ εξελεξατο τουσ πτωχουσ του κοσμου πλουσιουσ εν πιστει και κληρονομουσ της βασιλειασ ησ επηγγειλατο τοις αγαπωσιν αυτον 6 υμεισ δε ητιμασατε τον πτωχον ουχ οι πλουσιοι καταδυναστευουσιν υμων και αυτοι ελκουσιν υμασ εισ κριτηρια 7 ουκ αυτοι βλασφημουσιν το καλον ονομα το επικληθεν εφ υμασ 8 ει μεντοι νομον τελειτε

βασιλικον κατα την γραφην αγαπησεις τον πλησιον σου ως σεαυτον καλως ποιειτε ⁹ ει δε προσωποληπτειτε αμαρτιαν εργαζεσθε ελεγχομενοι υπο του νομου ως παραβαται ¹⁰ οστις γαρ ολον τον νομον τηρησει πταισει δε εν ενι γεγονεν παντων ενοχος ¹¹ ο γαρ ειπων μη μοιχευσεις ειπεν και μη φονευσεις ει δε ου μοιχευσεις φονευσεις δε γεγονασ παραβατησ νομου ¹² ουτως λαλειτε και ουτως ποιειτε ως δια νομου ελευθεριασ μελλοντες κρινεσθαι ¹³ η γαρ κρισισ ανελεος τω μη ποιησαντι ελεος κατακαυχαται ελεον κρισεωσ ¹⁴ τι το οφελος αδελφοι μου εαν πιστιν λεγη τισ εχειν εργα δε μη εχη μη δυναται η πιστισ σωσαι αυτον ¹⁵ εαν δε αδελφος η αδελφη γυμνοι υπαρχωσιν και λειπομενοι ωσιν της εφημερου τροφησ ¹⁶ ειπη δε τισ αυτοισ εξ υμων υπαγετε εν ειρηνη θερμαινεσθε και χορταζεσθε μη δωτε δε αυτοισ τα επιτηδεια του σωματοσ τι το οφελος ¹⁷ ουτως και η πιστισ εαν μη εργα εχη νεκρα εστιν καθ εαυτην ¹⁸ αλλ ερει τισ συ πιστιν εχεισ καγω εργα εχω δειξον μοι την πιστιν σου εκ των εργων σου καγω δειξω σοι εκ των εργων μου την πιστιν μου ¹⁹ συ πιστευεισ οτι ο θεοσ εισ εστιν καλως ποιεισ και τα δαιμονια πιστευουσιν και φρισουσιν ²⁰ θελεισ δε γνωναι ω ανθρωπε κενε οτι η πιστισ χωρισ των εργων νεκρα εστιν ²¹ αβρααμ ο πατηρ ημων ουκ εξ εργων εδικαιωθη ανενεγκασ ισαακ τον υιον αυτου επι το θυσιαστηριον ²² βλεπεισ οτι η πιστισ συνηργει τοισ εργοισ αυτου και εκ των εργων η πιστισ ετελειωθη ²³ και πληρωθη η γραφη η λεγουσα επιστευσεν δε αβρααμ τω θεω και ελογισθη αυτω εισ δικαιοσυνην και φιλοσ θεου εκληθη ²⁴ ορατε 3708 V-PAI-2P τοιουν οτι εξ εργων δικαιουται ανθρωποσ και ουκ εκ πιστεωσ μονον ²⁵ ομοιωσ δε και ρααβ η πορνη ουκ εξ εργων εδικαιωθη υποδεξαμενη τουσ αγγελουσ και ετερα οδω εκβαλουσα ²⁶ ωσπερ γαρ το σωμα χωρισ πνευματοσ νεκρον εστιν ουτως και η πιστισ χωρισ των εργων νεκρα εστιν

3

¹ μη πολλοι διδασκαλοι γινεσθε αδελφοι μου ειδοτεσ οτι μειζον κριμα ληψομεθα ² πολλα γαρ πταιομεν απαντεσ ει τισ εν λογω ου πταιει ουτοσ τελειοσ ανηρ δυνατοσ χαλιναγωγησαι και ολον το σωμα ³ ιδε των ιπων τουσ χαλινουσ εισ τα στοματα βαλλομεν προς το πειθεσθαι αυτοουσ ημιν και ολον το σωμα αυτων μεταγομεν ⁴ ιδου και τα πλοια τηλικαυτα οντα και υπο σκληρων ανεμων ελαυνομενα μεταγεται υπο ελαχιστου πηδαλιου οπου αν η ορμη του ευθυνοντοσ βουληται ⁵ ουτωσ και η γλωσσα μικρον μελοσ εστιν και μεγαλαυχει ιδου ολιγον πυρ ηλικην υλην αναπτει ⁶ και η γλωσσα πυρ ο κοσμοσ της αδικιασ ουτωσ η γλωσσα καθισταται εν τοισ μελεσιν ημων η σπιλουσα ολον το σωμα και φλογιζουσα τον τροχον της γενεσεωσ και φλογιζομενη υπο της γεεννησ ⁷ πασα γαρ φυσισ θηριων τε και πετεινων ερπετων τε και εναλιων δαμαζεται και δεδαμασται τη φυσει τη ανθρωπινη ⁸ την δε γλωσσαν ουδεισ δυναται ανθρωπων δαμασαι ακατασχετον κακον μεστη ιου θανατηφορου ⁹ εν αυτη ευλογομεν τον θεον και πατερα και εν αυτη καταρωμεθα τουσ ανθρωπουσ τουσ καθ ομοιωσιν θεου γεγονοτασ ¹⁰ εκ του αυτου στοματοσ εξερχεται ευλογια και καταρα ου χρι αδελφοι μου ταυτα ουτωσ γινεσθαι ¹¹ μητι η πηγη εκ της αυτησ οπησ βρχει το γλυκυ και το πικρον ¹² μη δυναται αδελφοι μου συκη ελαιασ ποιησαι η αμπελοσ συκα ουτωσ ουδεμια πηγη αλυκον και γλυκυ ποιησαι υδωρ ¹³ τισ σοφοσ και επιστημων εν υμιν δειξατω εκ της καλησ αναστροφησ τα εργα αυτου εν πραυτητι σοφιασ ¹⁴ ει δε ζηλον πικρον εχετε και εριθειαν εν τη καρδια υμων μη κατακαυχασθε και ψευδεσθε κατα της αληθειασ ¹⁵ ουκ εστιν αυτη η σοφια ανωθεν κατερχομενη αλλ επιγειοσ ψυχικη δαιμονιωδησ ¹⁶ οπου γαρ ζηλοσ και εριθεια εκει ακαταστασια και παν φαυλον πραγμα ¹⁷ η δε ανωθεν σοφια πρωτον μεν αγνη εστιν επειτα ειρηνικη επιεικησ ευπειθησ μεστη ελεουσ και καρπων αγαθων αδιακριτοσ και ανυποκριτοσ ¹⁸ καρποσ δε της δικαιοσυνησ εν ειρηνη σπειρεται τοισ ποιουσιν ειρηνην

4

¹ ποθεν πολεμοι και μαχαι εν υμιν ουκ εντευθεν εκ των ηδωνων υμων των στρατευομενων εν τοις μελεσιν υμων ² επιθυμειτε και ουκ εχετε φονευετε και ζηλουτε και ου δυνασθε επιτυχειν μαχεσθε και πολεμειτε ουκ εχετε δια το μη αιτεισθαι υμας ³ αιτειτε και ου λαμβανετε διοτι κακωσ αιτεισθε ινα εν ταισ ηδοναισ υμων δαπανησητε ⁴ μοιχοι και μοιχαλιδες ουκ οιδατε οτι η φιλια του κοσμου εχθρα του θεου εστιν οσ αν ουν βουληθη φιλος ειναι του κοσμου εχθρος του θεου καθισταται ⁵ η δοκειτε οτι κενωσ η γραφη λεγει προς φθονον επιποθει το 3588 T-NSN πνευμα 4151 N-NSN ο κατωκησεν εν ημιν ⁶ μειζονα δε διδωσιν χαριν διο λεγει ο θεος υπερηφανοισ αντιτασεται ταπεινοισ δε διδωσιν χαριν ⁷ υποταγητε ουν τω θεω αντιστητε δε τω διαβολω και φευζεται αφ υμων ⁸ εγγισατε τω θεω και εγγιει υμιν καθαρισατε χειρας αμαρτωλοι και αγνισατε καρδιασ διψυχοι ⁹ ταλαιπωρησατε και πενηθησατε και κλαυσατε ο γελωσ υμων εις πενθος μεταστραφητω και η χαρα εις κατηφειαν ¹⁰ ταπεινωθητε ενωπιον του κυριου και υψωση υμας ¹¹ μη καταλαλειτε αλληλων αδελφοι ο καταλαλων αδελφου και κρινων τον αδελφον αυτου καταλαλει νομου και κρινει νομον ει δε νομον κρινεισ ουκ ει ποιητησ νομου αλλα κριτησ ¹² εις εστιν ο νομοθετησ ο δυναμενοσ σωσαι και απολεσαι συ δε τισ ει οσ κρινεισ τον ετερον ¹³ αγε νυν οι λεγοντεσ σημερον και αυριον πορευσωμεθα εις τηνδε την πολιν και ποιησωμεν εκει ενιαυτον ενα και εμπορευσωμεθα και κερδησωμεν ¹⁴ οτινεσ ουκ επιστασθε το τησ αυριον ποια γαρ η ζωη υμων ατμισ γαρ εσται η προσ ολιγον φαινομενη επειτα δε και αφανιζομενη ¹⁵ αντι του λεγειν υμασ εαν ο κυριοσ θεληση και ζησωμεν τουτο η εκεινο ¹⁶ νυν δε καυχασθε εν ταισ αλαζονειαισ υμων πασα καυχησισ τοιαυτη πονηρα εστιν ¹⁷ ειδοτι ουν καλον ποιειν και μη ποιουντι αμαρτια αυτω εστιν

5

¹ αγε νυν οι πλουσιοι κλαυσατε ολολυζοντεσ επι ταισ ταλαιπωριαισ υμων ταισ επερχομεναισ ² ο πλουτοσ υμων σεσηπεν και τα ιματια υμων σητοβρωτα γεγονεν ³ ο χρυσοσ υμων και ο αργυροσ κατιωται και ο ιοσ αυτων εις μαρτυριον υμιν εσται και φαγεται τασ σαρκασ υμων ωσ πυρ εθησαυρισατε εν εσχαταισ ημεραισ ⁴ ιδου ο μισθοσ των εργατων των αμησαντων τασ χωρασ υμων ο απεστερημενοσ αφ υμων κραζει και αι βοαι των θερισαντων εις τα ωτα κυριου σαβαωθ εισεληλυθασιν ⁵ ετρυφησατε επι τησ γησ και εσπαταλησατε εθρεψατε τασ καρδιασ υμων ωσ εν ημερα σφαγησ ⁶ κατεδικασατε εφονευσατε τον δικαιοσ ουκ αντιτασεται υμιν ⁷ μακροθυμησατε ουν αδελφοι εωσ τησ παρουσιασ του κυριου ιδου ο γεωργοσ εκδεχεται τον τιμιον καρπον τησ γησ μακροθυμων επ αυτον εωσ λαβη υετον πρωιμον και οψιμον ⁸ μακροθυμησατε και υμεισ στηριζατε τασ καρδιασ υμων οτι η παρουσία του κυριου ηγγικεν ⁹ μη στεναζετε κατ αλληλων αδελφοι ινα μη κριθητε ιδου ο κριτησ προ των θυρων εστηκεν ¹⁰ υποδειγμα λαβετε αδελφοι μου τησ κακοπαθειασ και τησ μακροθυμιασ τουσ προφητασ οι ελαλησαν τω ονοματι κυριου ¹¹ ιδου μακαριζομεν τουσ υπομενοντασ την υπομονην ιωβ ηκουσατε και το τελοσ κυριου ιδετε οτι πολυσπλαγγχοσ εστιν και οικτιρμων ¹² προ παντων δε αδελφοι μου μη ομνυετε μητε τον ουρανον μητε την γην μητε αλλον τινα ορκον ητω δε υμων το ναι ναι και το ου ου ινα μη εις υποκρισιν πεσητε ¹³ κακοπαθει τισ εν υμιν προσευχεσθω ευθυμει τισ ψαλλετω ¹⁴ ασθenei τισ εν υμιν προσκαλεσασθω τουσ πρεσβυτερουσ τησ εκκλησιασ και προσευξασθωσαν επ αυτον αλειψαντεσ αυτον ελαιω εν τω ονοματι του κυριου ¹⁵ και η ευχη τησ πιστεωσ σωσει τον καμοντα και εγερει αυτον ο κυριοσ και αμαρτιασ η πεποικωσ αφεθησεται αυτω ¹⁶ εξομολογησιθε αλληλοισ τα παραπτωματα και ευχεσθε υπερ αλληλων οπωσ ιαθητε πολυ ισχυει δεησισ δικαιοσ ενεργουμενη ¹⁷ ηλιασ ανθρωποσ ην ομοιοπαθησ ημιν και προσευχη προσηυξατο του μη βρεξαι και ουκ εβρεξεν επι τησ γησ ενιαυτουσ τρεισ και μηνασ εξ ¹⁸ και παλιν προσηυξατο και ο ουρανοσ υετον εδωκεν και η

γη εβλαστησεν τον καρπον αυτης ¹⁹ αδελφοι εαν τις εν υμιν πλανηθη απο της αληθειας και επιστρεψη τις αυτον ²⁰ γνωσκετω οτι ο επιστρεψας αμαρτων εκ πλανης οδου αυτου σωσει ψυχην εκ θανατου και καλυψει πληθος αμαρτιων

ΠΕΤΡΟΥ Α΄

1 πετροσ αποστολος ιησου χριστου εκλεκτοισ παρεπιδημοισ διασπορασ ποντου γαλατιασ καππαδοκιασ ασιασ και βιθυνιασ 2 κατα προγνωσιν θεου πατροσ εν αγιασμω πνευματοσ εισ υπακοην και ραντισμον αιματοσ ιησου χριστου χαρισ υμιν και ειρηνη πληθυνθειη 3 ευλογητοσ ο θεοσ και πατηρ του κυριου ημων ιησου χριστου ο κατα το πολυ αυτου ελεοσ αναγεννησασ ημασ εισ ελπιδα ζωσασ δι αναστασεωσ ιησου χριστου εκ νεκρων 4 εισ κληρονομιαν αφθαρτον και αμιαντον και αμαραντον τετηρημενην εν ουρανοισ εισ υμασ 5 τουσ εν δυναμει θεου φρουρουμενουσ δια πιστεωσ εισ σωτηριαν ετοιμην αποκαλυφθηναι εν καιρω εσχατω 6 εν ω 3739 R-DSM αγαλλιασθε ολιγον αρτι ει δεον εστιν λυπηθεντεσ εν ποικιλοισ πειρασμοισ 7 ινα το δοκιμιον υμων τησ πιστεωσ πολυ τιμιωτερον χρυσιου του απολλυμενου δια πυροσ δε δοκιμαζομενου ευρεθη εισ επαινον και τιμην και εισ δοξαν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 8 ον ουκ ειδοτεσ αγαπατε εισ ον αρτι μη ορωντεσ πιστευοντεσ δε αγαλλιασθε χαρα ανεκκλαλητω και δεδοξασμενη 9 κοιμιζομενοι το τελοσ τησ πιστεωσ υμων σωτηριαν ψυχων 10 περι ησ σωτηριασ εξεζητησασ και εξηρενησασ προφηται οι περι τησ εισ υμασ χαριτοσ προφητευσαντεσ 11 ερευνωντεσ εισ τινα η ποιον καιρον εδηλου το εν αυτοισ πνευμα χριστου προμαρτυρομενον τα εισ χριστον παθηματα και τασ μετα ταυτα δοξασ 12 οισ απεκαλυφθη οτι ουχ εαυτοισ υμιν δε διηκονουν αυτα α νυν ανηγγελη υμιν δια των ευαγγελισαμενων υμασ εν πνευματι αγιω αποσταλεντι απ ουρανου εισ α επιθυμουσιν αγγελιοι παρακυψαι 13 διο αναζωσαμενοι τασ οσφρασ τησ διανοιασ υμων νηφοντεσ τελειωσ ελπισατε επι την φερομενην υμιν χαριν εν αποκαλυψει ιησου χριστου 14 ωσ τεκνα υπακοησ μη συσχηματιζομενοι ταισ προτερον εν τη αγνοια υμων επιθυμιαισ 15 αλλα κατα τον καλεσαντα υμασ αγιον και αυτοι αγιοι εν παση αναστροφη γενηθητε 16 διοτι γεγραπται αγιοι γινεσθε οτι εγω αγιοσ ειμι 17 και ει πατερα επικαλεισθε τον απροσωποληπτωσ κρινοντα κατα το εκαστου εργον εν φοβω τον τησ παροικιασ υμων χρονον αναστραφητε 18 ειδοτεσ οτι ου φθαρτοισ αργυριω η χρυσιω ελυτρωθητε εκ τησ ματαιιασ υμων αναστροφησ πατροπαραδοτου 19 αλλα τιμιω αιματι ωσ αμνου αμωμου και ασπιλου χριστου 20 προεγνωσμενου μεν προ καταβολησ κοσμου φανερωθεντοσ δε επ εσχατων των χρονων δι υμασ 21 τουσ δι αυτου πιστευοντασ εισ θεον τον εγειραντα αυτον εκ νεκρων και δοξαν αυτω δοντα ωστε την πιστιν υμων και ελπιδα ειναι εισ θεον 22 τασ ψυχασ υμων ηγνικοτεσ εν τη υπακοη τησ αληθειασ δια πνευματοσ εισ φιλαδελφιαν ανυποκριτον εκ καθαρασ καρδιασ αλληλουσ αγαπησατε εκτενωσ 23 αναγεγεννημενοι ουκ εκ σπορασ φθαρτησ αλλα αφθαρτου δια λογου ζωντοσ θεου και μενοντοσ εισ τον αιωνα 24 διοτι πασα σαρξ ωσ χορτοσ και πασα δοξα ανθρωπου ωσ ανθοσ χορτου εξηρανθη ο χορτοσ και το ανθοσ αυτου εξεπεσεν 25 το δε ρημα κυριου μνει εισ τον αιωνα τουτο δε εστιν το ρημα το ευαγγελισθεν εισ υμασ

2

1 αποθεμενοι ουν πασαν κακιαν και παντα δολον και υποκρισεισ και φθονουσ και πασασ καταλαλιασ 2 ωσ αρτιγεννητα βρεφη το λογικον αδολον γαλα επιποθησατε ινα εν αυτω αυξηθητε 3 ειπερ εγευσασθε οτι χρηστοσ ο κυριοσ 4 προσ ον προσερχομενοι λιθον ζωντα υπο ανθρωπων μεν αποδεδοκιμασμενον παρα δε θεω εκλεκτον εντιμον 5 και αυτοι ωσ λιθοι ζωντεσ οικοδομεισθε οικοσ πνευματικοσ ιερατευμα αγιον ανευγκαι πνευματικασ θυσιασ ευπροσδεκτοσ τω θεω δια ιησου χριστου 6 διοτι περιχει εν τη γραφη ιδου τιθημι εν σιων λιθον ακρογωνιαιον εκλεκτον εντιμον και ο πιστευων επ αυτω ου μη καταισχυνη 7 υμιν ουν η τιμη τοισ πιστευουσιν απειθουσιν δε λιθον

ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιασ ⁸ και λιθος προσκομματος και πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν ⁹ υμεις δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας αρετας εξαγγελιητε του εκ σκοτους υμιασ καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτου φωσ ¹⁰ οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηληθμενοι νυν δε εληθεντες ¹¹ αγαπητοι παρακαλω ωσ παροικουσ και παρεπιδημιασ απεχουσαι των σαρκικων επιθυμιων αιτινες στρατευονται κατα της ψυχης ¹² την αναστροφην υμων εχοντες καλην εν τοις εθνεσιν ινα εν ω καταλαουσιν υμων ωσ κακοποιων εκ των καλων εργων εποπτευσαντες δοξασωσιν τον θεον εν ημερα επισκοπησ ¹³ υποταγητε ουν παση ανθρωπινη κτισει δια τον κυριον ειτε βασιλει ωσ υπερεχοντι ¹⁴ ειτε ηγεμοσιν ωσ δι αυτου πεμπομενοι εις εκδικησιν κακοποιων επαινον δε αγαθοποιων ¹⁵ οτι ουτως εστιν το θελημα του θεου αγαθοποιουντασ φιμουσ την των αφρωνων ανθρωπων αγνωσιαν ¹⁶ ωσ ελευθεροι και μη ωσ επικαλυμμα εχοντες της κακιασ την ελευθεριαν αλλ ωσ δουλοι θεου ¹⁷ παντασ τιμησατε την αδελφοτητα αγαπησατε τον θεον φοβεισθε τον βασιλεα τιματε ¹⁸ οι οικεται υποτασσομενοι εν παντι φοβω τοις δεσποταισ ου μονον τοις αγαθοισ και επεικεισιν αλλα και τοις σκολιοισ ¹⁹ τουτο γαρ χαρισ ει δια συνειδησιν θεου υποφerei τισ λυπασ πασων αδικωσ ²⁰ ποιον γαρ κλεοσ ει αμαρτανοντες και κολαφιζομενοι υπομνευετε αλλ ει αγαθοποιουντες και πασχοντες υπομνευετε τουτο χαρισ παρα θεω ²¹ εις τουτο γαρ εκληθητε οτι και χριστοσ επαθεν υπερ ημων υμιν υπολιμπανων υπογραμμον ινα επακολουθησητε τοις ιχνεσιν αυτου ²² οσ αμαρτιαν ουκ εποιησεν ουδε ευρεθη δολοσ εν τω στοματι αυτου ²³ οσ λοιδορουμενοσ ουκ αντελοιδορει πασων ουκ ηπειλει παρεδιδου δε τω κρινοντι δικαιωσ ²⁴ οσ τασ αμαρτιασ ημων αυτοσ ανηγενεν εν τω σωματι αυτου επι το ξυλον ινα ταισ αμαρτιαισ απογενομενοι τη δικαιοσυνη ζησωμεν ου τω μωλωπι αυτου ιαθητε ²⁵ ητε γαρ ωσ προβατα πλανωμενα αλλ επεστραφητε νυν επι τον ποιμενα και επισκοπον των ψυχων υμων

3

¹ ομοιωσ αι γυναικεσ υποτασσομεναι τοις ιδιοισ ανδρασιν ινα και ει τινεσ απειθουσιν τω λογω δια της των γυναικων αναστροφησ ανευ λογου κερδηθησονται ² εποπτευσαντες την εν φοβω αγνην αναστροφην υμων ³ ων εστω ουχ ο εξωθεν εμπλοκη τριχων και περιθεσεωσ χρυσιων η ενδυσεωσ ιματιων κοσμοσ ⁴ αλλ ο κρυπτοσ της καρδιασ ανθρωποσ εν τω αφθαρτω του πραεοσ και ησυχιου πνευματοσ ο εστιν ενωπιον του θεου πολυτελεσ ⁵ ουτωσ γαρ ποτε και αι αγιαι γυναικεσ αι ελπίζουσαι επι θεον εκοσμουσ εαυτασ υποτασσομεναι τοις ιδιοισ ανδρασιν ⁶ ωσ σαρρα υπηκουσεν τω αβρααμ κυριον αυτον καλουσα ησ εγενηθητε τεκνα αγαθοποιουσαι και μη φοβουμεναι μηδεμιαν πτοησιν ⁷ οι ανδρεσ ομοιωσ συνοικουντες κατα γνωσιν ωσ ασθενεστερω σκευει τω γυναικειω απονεμοντες τιμην ωσ και συγκληρονομοι χαριτοσ ζωησ εις το μη εγκοπτεσθαι τασ προσευχασ υμων ⁸ το δε τελοσ παντεσ ομοφρονεσ συμπαθεισ φιλαδελφοι ευπλαγχνοι φιλοφρονεσ ⁹ μη αποδιδοντεσ κακον αντι κακου η λοιδοριαν αντι λοιδοριασ τουναντιον δε ευλογουντεσ ειδοτεσ οτι εις τουτο εκληθητε ινα ευλογιαν κληρονομησητε ¹⁰ ο γαρ θελων ζωην αγαπαν και ιδειν ημερασ αγαθασ παυσατω την γλωσσαν αυτου απο κακου και χειλην αυτου του μη λαλησαι δολον ¹¹ εκκλινατω απο κακου και ποιησατω αγαθον ζηησατω ειρηνην και διωξατω αυτην ¹² οτι οφθαλμοι κυριου επι δικαιοσ και ωτα αυτου εις δεησιν αυτων προσωπων δε κυριου επι ποιουντασ κακα ¹³ και τισ ο κακωσων υμασ εαν του αγαθου μημηται γενησθε ¹⁴ αλλ ει και πασχοιτε δια δικαιοσυνην μακαριοι τον δε φοβον αυτων μη φοβηθητε μηδε ταραχθαι ¹⁵ κυριον δε τον θεον αγιασατε εν ταισ καρδιαισ υμων ετοιμοι δε αι προσ απολογιαν παντι τω αιτουντι υμασ λογον περι της εν υμιν ελπιδοσ μετα πραυτητοσ και φοβου ¹⁶ συνειδησιν εχοντεσ αγαθην ινα εν ω καταλαουσιν υμων ωσ κακοποιων καταισχυθησιν οι

επηρεάζοντες υμών την αγαθήν εν χριστώ αναστροφῆν¹⁷ κρείττον γὰρ ἀγαθοποιούντας εἶ θελοὶ το θελήμα του θεου πασχειν ἢ κακοποιούντας¹⁸ ὅτι καὶ χριστὸς ἀπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἐπάθεν δίκαιος ὑπὲρ ἀδικῶν ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ θανατωθεὶς μὲν σὰρξ ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι¹⁹ ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν²⁰ ἀπειθήσασιν ποτε ὅτε ἀπεξεδέχετο ἡ του θεου μακροθυμία ἐν ἡμεραῖς νῦν κατασκευαζομένης κιβωτου εἰς τὴν ὀλίγα τούτῃ ἐστὶν ὀκτῶ ψυχαὶ δισωθήσαν δι' ὕδατος²¹ ὁ ἀντιτύπον νῦν καὶ ἡμᾶς σώζει βαπτισμοῦ οὐ σαρκὸς ἀποθέσει ρυπου ἀλλὰ συνειδησεως ἀγαθῆς ἐπερωτημα εἰς θεον δι' ἀναστασεως ἰησοῦ χριστου²² ὅς ἐστιν ἐν δεξιά του θεου πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων

4

¹ χριστου οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σὰρξ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἐννοίαν ὀπίσασθε ὅτι ὁ παθὼν ἐν σὰρξὶ πεπαιτῆται ἁμαρτίας² εἰς τὸ μὴ κετὶ ἀνθρώπων ἐπιθυμίασ ἀλλὰ θελήματι θεου τὸν ἐπιλοίπον ἐν σὰρξὶ βίωσαι χρόνον³ ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὸς χρόνος του βίου το θελήμα των ἐθνῶν κατεργασασθαι πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαισ ἐπιθυμίαισ οἰνοφλυγίαισ κωμοῖσ ποτοῖσ καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαισ⁴ ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρέχοντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆσ ἀσωτίας ἀναχυσὶν βλασφημουντες⁵ οἱ ἀποδωσουσιν λόγον τῷ ἐτοιμῶσ ἔχοντι κρίναι ζώντας καὶ νεκρούσ⁶ εἰς τούτῳ γὰρ καὶ νεκροῖσ ἐνηγγελίσθη ἵνα κριθῶσιν μὲν κατὰ ἀνθρώπουσ σαρκὶ ζῶσιν δὲ κατὰ θεον πνεύματι⁷ πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικεν σῶφρονῆσατε οὖν καὶ νηψάτε εἰς τὰσ προσευχὰσ⁸ πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοῦσ ἀγαπὴν ἐκτενῆ ἔχοντες ὅτι ἀγαπὴ καλυψεὶ πλῆθος ἁμαρτιῶν⁹ φιλοξένοι εἰς ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμῶν¹⁰ ἕκαστος καθὼσ ἐλάβεν χάρισμα εἰς ἑαυτοῦσ αὐτὸ διακονοῦντες ὡσ καλοὶ οἰκονομοὶ ποικίλης χάριτος θεου¹¹ εἰ τίσ λαλεῖ ὡσ λόγια θεου εἰ τίσ διακονεῖ ὡσ ἐξ ἰσχύου ὡσ χορηγεῖ ὁ θεοσ ἵνα ἐν πασὶν δοξάζεται ὁ θεοσ διὰ ἰησοῦ χριστου ὡ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ το κράτος εἰς τὸσ αἰῶνασ των αἰῶνων ἀμην¹² ἀγαπῆτοι μὴ ξενίζεσθε τὴν ἐν ὑμῖν πύρωσει πρὸσ πείρασμον ὑμῖν γίνουμένη ὡσ ξένου ὑμῖν συμβαινόντος¹³ ἀλλὰ καθὼ κοινῶνετε τοῖσ του χριστου παθημασιν χαιρετε ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλυψεί τῆσ δόξης αὐτου χάριτε ἀγαλλιωμένοι¹⁴ εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνοματι χριστου μακάριοι ὅτι τὸ τῆσ δόξης καὶ το του θεου πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶσ ἀναπαυεται κατὰ μὲν αὐτοῦσ βλασφημεῖται κατὰ δὲ ὑμᾶσ δοξάζεται¹⁵ μὴ γὰρ τίσ ὑμῶν πασχετῶ ὡσ φόνευσ ἢ κλεπτῆσ ἢ κακοποιούσ ἢ ὡσ ἀλλοτρίοεπίσκοποσ¹⁶ εἰ δὲ ὡσ χριστιανὸσ μὴ αἰσχυνεσθῶ δοξάζεται δὲ τον θεον ἐν τῷ μερεὶ τούτῳ¹⁷ ὅτι ὁ καιροσ του ἀρξασθαι το κρίμα ἀπο του οἴκου του θεου εἰ δὲ πρῶτον ἀφ ἡμῶν τὶ το τέλος των ἀπειθῶντων τῷ του θεου εὐαγγελίῳ¹⁸ καὶ εἰ ὁ δίκαιου μολίσ σωζεται ὁ ἀσεβῆσ καὶ ἁμαρτωλοσ που φανεῖται¹⁹ ὡστε καὶ οἱ πασχόντες κατὰ το θελήμα του θεου ὡσ πιστῶ κτιστῇ παρατίθεσθῶσαν τὰσ ψυχὰσ αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιᾷ

5

¹ πρεσβυτεροῦσ τουσ ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβυτεροσ καὶ μαρτυσ των του χριστου παθημάτων ὁ καὶ τῆσ μελλούσης ἀποκαλυπτεσθαι δόξης κοινῶνος² ποιμανάτε το ἐν ὑμῖν ποιμνίον του θεου ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶσ ἀλλ' ἐκουσίῳ μὴδὲ αἰσχροκερδῶσ ἀλλὰ προθυμῶσ³ μὴδὲ ὡσ κατακυριεῦοντες των κληρῶν ἀλλὰ τυποὶ γίνουμενοι του ποιμνίου⁴ καὶ φανερωθέντος του ἀρχιποιουμένουσ κομῆσεισ τον ἀμαρτανίον τῆσ δόξης στεφανῶν⁵ ὁμοίῳ νεωτεροῖσ ὑποταγῆτε πρεσβυτεροῖσ πάντες δὲ ἀλλήλοισ ὑποτασόμενοι τὴν ταπεινοφοροσύνην ἐγκομῆσασθε ὅτι ὁ θεοσ ὑπερηφάνοισ ἀντιτάσεται ταπεινοῖσ δὲ δίδωσιν χάριν⁶ ταπεινώθητε οὖν ὑπο τὴν κραταιὰν χεῖρα του θεου ἵνα ὑμᾶσ ὑψώσῃ ἐν καιρῷ⁷ πᾶσαν τὴν μεριμνὰν ὑμῶν ἐπιρριψάντες ἐπ' αὐτον ὅτι αὐτῷ μελεῖ περὶ ὑμῶν⁸ νηψάτε γρηγορήσατε ὁ ἀντιδικόσ ὑμῶν διαβόλοσ ὡσ λέων

ωρνομενος περιπατει ζητων τινα καταπιη ⁹ ω αντιστητε στερεοι τη πιστει ειδοτες τα αυτα των παθηματων τη εν κοσμω υμων αδελφοτητι επιτελεισθαι ¹⁰ ο δε θεος πασης χαριτος ο καλεσας υμας εις την αιωνιον αυτου δοξαν εν χριστω ιησου ολιγον παθοντας αυτοσ καταρτισαι υμας στηριξει σθενωσει θεμελιωσει ¹¹ αυτω η δοξα και το κρατος εις τουσ αιωνασ των αιωνων αμην ¹² δια σιλουανου υμιν του πιστου αδελφου ως λογιζομαι δι ολιγων εγραψα παρακαλων και επιμαρτυρων ταυτην ειναι αληθη χαριν του θεου εις ην εστηκατε ¹³ ασπαζεται υμας η εν βαβυλωνι συνεκλεκτη και μαρκος ο υιοσ μου ¹⁴ ασπασασθε αλληλους εν φιληματι αγαπησ ειρηνη υμιν πασιν τοισ εν χριστω ιησου αμην

ΠΕΤΡΟΥ Β΄

¹ συμεων πετρος δουλος και αποστολος ιησου χριστου τοις ισοτιμον ημιν λαχουσι πιστιν εν δικαιοσυνη του θεου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ² χαρις υμιν και ειρηνη πληθυνθει εν επιγνωσει του θεου και ιησου του κυριου ημων ³ ως παντα ημιν της θειας δυναμεως αυτου τα προς ζωην και ευσεβειαν δεδωρημενης δια της επιγνωσεως του καλεσαντος ημας δια δοξης και αρετης ⁴ δι ων τα τιμα ημιν και μεγαιστα επαγγελματα δεδωρηται ινα δια τούτων γενησθε θειας κοινωνιοι φυσεως αποφυγοντες της εν κοσμω εν επιθυμια φθορας ⁵ και αυτο τουτο δε σπουδην πασαν παρεισενεγκαντες επιχορηγησατε εν τη πιστει υμων την αρετην εν δε τη αρετη την γνωσιν ⁶ εν δε τη γνωσει την εγκρατειαν εν δε τη εγκρατεια την υπομονην εν δε τη υπομονη την ευσεβειαν ⁷ εν δε τη ευσεβεια την φιλαδελφιαν εν δε τη φιλαδελφια την αγαπην ⁸ ταυτα γαρ υμιν υπαρχοντα και πλεοναζοντα ουκ αργους ουδε ακαρπους καθιστησιν εις την του κυριου ημων ιησου χριστου επιγνωσιν ⁹ ω γαρ μη παρεστιν ταυτα τυφλος εστιν μυωπαζων ληθην λαβων του καθαρισμου των παλαι αυτου αμαρτιων ¹⁰ διο μαλλον αδελφοι σπουδασατε βεβαιαν υμων την κλησιν και εκλογην ποιεισθαι ταυτα γαρ ποιουντες ου μη πταισητε ποτε ¹¹ ουτως γαρ πλουσιως επιχορηγηθησεται υμιν η εισοδος εις την αιωνιον βασιλειαν του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου ¹² διο ουκ αμελησω αι υμας υπομιμησκειν περι τούτων καιπερ ειδοτας και εστηριγμενους εν τη παρουση αληθεια ¹³ δικαιον δε ηγουμαι εφ οσον ειμι εν τούτω τω σκηνωματι διεγειρειν υμας εν υπομνησει ¹⁴ ειδωσ οτι ταχινή εστιν η αποθεσις του σκηνωματος μου καθως και ο κυριος ημων ιησους χριστος εδηλωσεν μοι ¹⁵ σπουδασω δε και εκαστοτε εχειν υμας μετα την εμην εξοδον την τούτων μνημην ποιεισθαι ¹⁶ ου γαρ σεσοφισμενοι μυθοιο εξακολουθησαντες γνωρισαμεν υμιν την του κυριου ημων ιησου χριστου δυναμιν και παρουσιαν αλλ εμποται γενηθεντες της εκεινου μεγαλειοτητος ¹⁷ λαβων γαρ παρα θεου πατρος τιμην και δοξαν φωνησ ενεχθεισος αυτω τοιαυτοσ υπο της μεγαλοπρεπουσ δοξης ουτοσ εστιν ο υιοσ μου ο αγαπητοσ εις ον εγω ευδοκησα ¹⁸ και ταυτην την φωνην ημιοσ ηκουσαμεν εξ ουρανου ενεχθεισαν συν αυτω οντες εν τω ορει τω αγιω ¹⁹ και εχομεν βεβαιωτερον τον προφητικον λογον ω καλωσ ποιειτε προσεχοντες ως λυχνω φαινοντι εν αυχηρησ τοπω εωσ ου ημερα διαυγαση και φωσφοροσ ανατειλη εν ταισ καρδιαισ υμων ²⁰ τουτο πρωτον γνωσκοντες οτι πασα προφητεια γραφησ ιδιασ επιλυσεωσ ου γινεται ²¹ ου γαρ θεληματι ανθρωπου ηνεχθη ποτε προφητεια αλλ υπο πνευματος αγιου φερομενοι ελαλησαν αγιοι θεου ανθρωπωι

2

¹ εγενοντο δε και ψευδοπροφηται εν τω λαω ωσ και εν υμιν εσονται ψευδοδιδασκαλοιοιτινες παρεισαζουσιν αιρεσεισ απωλειασ και τον αγορασαντα αυτουσ δεσποτην αρνουμενοι επαγοντες εαυτοισ ταχινήν απωλειαν ² και πολλοιο εξακολουθησουσιν αυτων ταισ ασελγειαισ δι ουσ η οδοσ της αληθειασ βλασφημηθησεται ³ και εν πλεονεξια πλαστοιοσ λογοιοσ υμασ εμπορευσονται οιοσ το κριμα εκπαλαι ουκ αργει και η απωλεια αυτων ου νυσταζει ⁴ ει γαρ ο θεοσ αγγελων αμαρτησαντων ουκ εφεισατο αλλα σειραισ ζοφου ταρταρωσασ παρεδωκεν εις κρισιν τηρουμενουσ ⁵ και αρχαιοιο κοσμοιο ουκ εφεισατο αλλα ογδοον νωε δικαιοσυνησ κηρυκα εφυλαξεν κατακλυσμον κοσμοιο ασεβων επαξασ ⁶ και πολεισ σοδομων και γομορρασ τεφρωσασ καταστροφη κατεκρινεν υποδειγμα μελλοντων ασεβειν θεθεικωσ ⁷ και δικαιοιο λωτ καταπονουμενον υπο της των αθεσμων εν ασελγεια αναστροφησ ερρυσαστο ⁸ βλεμματι γαρ και ακοη ο δικαιοσ εγκατοικων εν αυτοιοσ ημεραν εξ ημερασ ψυχην δικαιαν

ανομοιοι εργοιοι εβασανιζεν ⁹ οιδεν κυριοσ ευσεβειοσ εκ πειρασμου ρυεσθαι αδικουοσ δε εισ ημεραν κρισεωσ κολαζομενουοσ τηρειν ¹⁰ μαλιστα δε τουοσ οπισω σαρκοοσ εν επιθυμια μιασμου πορευομενουοσ και κυριοτηταοσ καταφρονουντασ τολμηται αυθαδειοσ δοξαοσ ου τρεμουοσιν βλασφημουντεοσ ¹¹ οπου αγγελιοι ισχυι και δυναμει μειζοντεοσ οντεοσ ου φερουοσιν κατ αυτων παρα κυριω βλασφημον κριοσιν ¹² ουτοι δε ωοσ αλογα ζωα φυσικα γεγενημενα ειοσ αλωοσιν και φθοραν εν οιοσ αγνοουοσιν βλασφημουντεοσ εν τη φθορα αυτων καταφθαρηοσνται ¹³ κομιομενοι μισθον αδικιασ ηδονην ηγομιομιοι την εν ημερα τρυφην σπιλοι και μωμιοι εντρυφωντεοσ εν ταιοσ απαταιοσ αυτων συνευωχουμιομιοι υμιοι ¹⁴ οφθαλμουοσ εχοντεοσ μεοστουοσ μοιχαλιδοοσ και ακαταπαυοστουοσ αμαρτιαοσ δελεαζοντεοσ ψυχαοσ αοσθηρικτουοσ καρδιαν γεγυμναοσμενην πλεονεξιαοσ εχοντεοσ καταραοσ τεκνα ¹⁵ καταλιποντεοσ ευθειαν οδον επλανηθηοσαν εξακολουθηοσαντεοσ τη οδω του βλαλααμ του βοοσρο οοσ μισθον αδικιασ ηγαπηοσεν ¹⁶ ελεγξιοι δε εοσχεν ιδιαοσ παρανομιαοσ υποζυγιον αφωνον εν ανθρωπου φωνη φθεγξαμενον εκωλυοσεν την του προφητου παραφρονιαν ¹⁷ ουτοι ειοσιν πηγαι ανυδροιοι νεφελαι υπο λαοιλαποοσ ελαυνομιομιοι οιοσ ο ζοφοοσ του σκοτουοσ ειοσ αιωνα τετηρηται ¹⁸ υπερογκα γαρ ματαιοτηταοσ φθεγγομιομιοι δελεαζουοσιν εν επιθυμιαοσ σαρκοοσ αοσελγειαοσ τουοσ οντωοσ αποφυγονταοσ τουοσ εν πλανη αναστρεφομιομιοι ¹⁹ ελευθεριαν αυτοιοσ επαγγελλομιομιοι αυτοιοι δουλιοι υπαρχοντεοσ τησ φθοραοσ ω 3739 R-DSM γαρ τιοσ ηττηται τουτω 3778 D-DSM και δεδουλωται ²⁰ ει γαρ αποφυγοντεοσ τα μιαοσματα του κοοσμου εν επιγνωοσει του κυριου και σωτηροοσ ηιοσουοσ χριοτου τουτοιοι δε παλιοι εμπλακεντεοσ ηττωνται γεγονεν αυτοιοι τα εοσχτα ηιοσουοσ των πρωτων ²¹ κρειττον γαρ ην αυτοιοσ μη επεγνωκεναι την οδον τησ δικαιοσυνησ η επιγνουοσιν επιστρεψαι εκ τησ παραδοθειοσισ αυτοιοσ αγιαοσ εντοληοσ ²² ομβεβεηκεν δε αυτοιοσ το τησ αληθουοσ παροιομιαοσ κωων επιστρεψαοσ επι το ιδιον εξεραμα και υοσ λουοσαμιομιοι ειοσ κυλιοσμα βορβορου

3

¹ ταυτην ηδη αγαπητοι δευτεραν υμιοι γραφω επιστολην εν αιοσ διεγειρω υμωων εν υπομνηοσει την ειλικρινην διανοιαν ² μνηοσθηναι των προειρημενων ρηματαων υπο των αγιωων προφητων και τησ των αποστολων υμωων εντοληοσ του κυριου και σωτηροοσ ³ τουτο πρωτον γινωοσκοντεοσ οτι ελευοσνται επ εοσχατου των ημερων εμπαικται κατ ταοσ ιδιαοσ επιθυμιαοσ αυτων πορευομιομιοι ⁴ και λεγοντεοσ που εοστιν η επαγγελια τησ παρουοσιαοσ αυτου αφ ηοσ γαρ οιοσ πατερεοσ εκοιμηθηοσαν παντα ουτωοσ διαμιομιοι εν αρχησ κτισεωοσ ⁵ λανθανει γαρ αυτοοσ τουτο θελονταοσ οτι ουρανοιοσ ηοσαν εκπαλαιο και γη εξ υδατοοσ και δι υδατοοσ ουνεοστωοσα τω του θεου λογω ⁶ δι ωων ο τοτε κοοσμοοσ υδατι κατακλυοσθειοσ απωλετο ⁷ οιοσ δε νυν ουρανοιοσ και η γη τω αυτου λογω τεθησαυριοσμενιομιοι ειοσιν πυρι τηρουμιομιοι ειοσ ημεραν κρισεωοσ και απωλειαοσ των αοσεβωων ανθρωπων ⁸ εν δε τουτο μη λανθανετω υμιαοσ αγαπητοι οτι μια ημερα παρα κυριω ωοσ χιλια ετη και χιλια ετη ωοσ ημερα μια ⁹ ου βραδυοι ο κυριοοσ τησ επαγγελιαοσ ωοσ τινεοσ βραδυτητα ηγονται αλλα μακροθυμιοι ειοσ ημιαοσ μη βουλομιομιοι οσ τιναοσ απολεοσθαι αλλα πανταοσ ειοσ μετανοιαν χωρηοσαι ¹⁰ ηξει οιοσ ημερα κυριου ωοσ κλεπτηοσ εν νυκτι εν η οιοσ ουρανοιοσ ροιζηδοιον παρελευοσνται οιοσχεια δε καυοσυμιομιοινα λυθηοσνται και γη και τα εν αυτη εργα κατακαηοσεται ¹¹ τουτων ουν παντων λυομιομιοιων ποταπουοσ δει υπαρχειν υμιαοσ εν αγιαοσ αναστροφαοσ και ευοσεβιαοσ ¹² προσδοκωνταοσ και οσπευδονταοσ την παρουοσιαν τησ του θεου ημεραοσ δι ην ουρανοιοσ πυρουμιομιοι λυθηοσνται και οιοσχεια καυοσυμιομιοινα τηκεται ¹³ καινοοσ δε ουρανοοσ και γην καινην κατ το επαγγελαα αυτου προσδοκωμιομιοι εν οιοσ δικαιοσυνη κατοικει ¹⁴ διο αγαπητοι ταυτα προσδοκωντεοσ οσπουδαοσατε ασπιλοι και αμωμιοιητοι αυτω ευρεθηναι εν ειρηνη ¹⁵ και την του κυριου ημωων μακροθυμιαν σωτηριαν ηγειοσθε καθωοσ και ο αγαπητοοσ ημωων αδελφοοσ παυλοοσ κατ την αυτω δοθειοσαν σοφιαν εγραψεν υμιοι ¹⁶ ωοσ και εν παοσαιοσ ταιοσ επιστολαιοσ λαλων εν αυταιοσ περι τουτων εν οιοσ εοστιν δυοσνητα τινα α

οι αμαθεις και αστηρικτοι στρεβλουσιν ωσ και τασ λοιπασ γραφασ προς την ιδιαν αυτων απωλειαν ¹⁷ υμεις ουν αγαπητοι προγινωσκοντες φυλασσεσθε ινα μη τη των αθεσμων πλανη συναπαχθεντες εκπεσητε του ιδιου στηριγμου ¹⁸ αυξανετε δε εν χαριτι και γνωσει του κυριου ημων και σωτηρος ιησου χριστου αυτω η δοξα και νυν και εις ημεραν αιωνος αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Α΄

¹ ο ην απ αρχης ο ακηκοαμεν ο εωρακαμεν τοις οφθαλμοις ημων ο εθεασαμεθα και αι χειρες ημων εψηλαφησαν περι του λογου της ζωης ² και η ζωη εφανερωθη και εωρακαμεν και μαρτυρουμεν και απαγγελομεν υμιν την ζωνην την αιωνιον ητις ην προς τον πατερα και εφανερωθη ημιν ³ ο εωρακαμεν και ακηκοαμεν απαγγελομεν υμιν ινα και υμεις κοινωνιαν εχητε μεθ ημων και η κοινωνια δε η ημετερα μετα του πατρος και μετα του υιου αυτου ιησου χριστου ⁴ και ταυτα γραφομεν υμιν ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ⁵ και εστιν αυτη η αγγελια ην ακηκοαμεν απ αυτου και αναγγελλομεν υμιν οτι ο θεος φως εστιν και σκοτια εν αυτω ουκ εστιν ουδεμια ⁶ εαν ειπωμεν οτι κοινωνιαν εχομεν μετ αυτου και εν τω σκοτει περιπατωμεν ψευδομεθα και ου ποιουμεν την αληθειαν ⁷ εαν δε εν τω φωτι περιπατωμεν ωσ αυτος εστιν εν τω φωτι κοινωνιαν εχομεν μετ αλληλων και το αιμα ιησου χριστου του υιου αυτου καθαριζει ημας απο πασης αμαρτιας ⁸ εαν ειπωμεν οτι αμαρτιαν ουκ εχομεν εαυτους πλανωμεν και η αληθεια ουκ εστιν εν ημιν ⁹ εαν ομολογωμεν τας αμαρτιας ημων πιστος εστιν και δικαιοσ ινα αφη ημιν τας αμαρτιας και καθαριση ημας απο πασης αδικιας ¹⁰ εαν ειπωμεν οτι ουχ ημαρτηκαμεν ψευστην ποιουμεν αυτον και ο λογος αυτου ουκ εστιν εν ημιν

2

¹ τεκνια μου ταυτα γραφω υμιν ινα μη αμαρτητε και εαν τισ αμαρτη παρακλητον εχομεν προς τον πατερα ιησουν χριστον δικαιοσ ² και αυτος ιλασμοσ εστιν περι των αμαρτιων ημων ου περι των ημετερων δε μονον αλλα και περι ολου του κοσμου ³ και εν τούτω γνωσκομεν οτι εγνωκαμεν αυτον εαν τας εντολασ αυτου τηρωμεν ⁴ ο λεγων εγνωκα αυτον και τας εντολασ αυτου μη τηρων ψευστησ εστιν και εν τούτω η αληθεια ουκ εστιν ⁵ οσ δ αν τηρη αυτου τον λογον αληθωσ εν τούτω η αγαπη του θεου τετελειωται εν τούτω γνωσκομεν οτι εν αυτω εσμεν ⁶ ο λεγων εν αυτω μενειν οφειλει καθωσ εκεινοσ περιεπατησεν και αυτοσ ουτωσ περιπατειν ⁷ αδελφοι ουκ εντολην καινην γραφω υμιν αλλ εντολην παλαιαν ην ειχετε απ αρχης η εντολη η παλαια εστιν ο λογοσ ον ηκουσατε απ αρχης ⁸ παλιν εντολην καινην γραφω υμιν ο εστιν αληθεσ εν αυτω και εν υμιν οτι η σκοτια παραγεται και το φωσ το αληθινον ηδη φαινει ⁹ ο λεγων εν τω φωτι ειναι και τον αδελφον αυτου μισων εν τη σκοτια εστιν εωσ αρτι ¹⁰ ο αγαπων τον αδελφον αυτου εν τω φωτι μενει και σκανδαλον εν αυτω ουκ εστιν ¹¹ ο δε μισων τον αδελφον αυτου εν τη σκοτια εστιν και εν τη σκοτια περιπατει και ουκ οιδεν που υπαγει οτι η σκοτια ετυφλωσεν τουσ οφθαλμοουσ αυτου ¹² γραφω υμιν τεκνια οτι αφεωνται υμιν αι αμαρτιαι δια το ονομα αυτου ¹³ γραφω υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχης γραφω υμιν νεανισκοι οτι νενικηκατε τον πονηρον γραφω υμιν παιδια οτι εγνωκατε τον πατερα ¹⁴ εγραψα υμιν πατερεσ οτι εγνωκατε τον απ αρχης εγραψα υμιν νεανισκοι οτι ιχυροι εστε και ο λογοσ του θεου εν υμιν μενει και νενικηκατε τον πονηρον ¹⁵ μη αγαπατε τον κοσμον μηδε τα εν τω κοσμω εαν τισ αγαπα τον κοσμον ουκ εστιν η αγαπη του πατροσ εν αυτω ¹⁶ οτι παν το εν τω κοσμω η επιθυμια της σαρκοσ και η επιθυμια των οφθαλμων και η αλαζονεια του βιου ουκ εστιν εκ του πατροσ αλλ εκ του κοσμου εστιν ¹⁷ και ο κοσμοσ παραγεται και η επιθυμια αυτου ο δε ποιων το θελημα του θεου μενει εισ τον αιωνα ¹⁸ παιδια εσχατη ωρα εστιν και καθωσ ηκουσατε οτι ο αντιχριστοσ ερχεται και νυν αντιχριστοι πολλοι γεγονασιν οθεν γνωσκομεν οτι εσχατη ωρα εστιν ¹⁹ εξ ημων εξηλθον αλλ ουκ ησαν εξ ημων ει γαρ ησαν εξ ημων μεμενηκεισαν αν μεθ ημων αλλ ινα φανερωθωσιν οτι ουκ εισιν παντεσ εξ ημων ²⁰ και υμεισ χρισμα εχετε απο του αγιου και οιδατε παντα ²¹ ουκ εγραψα υμιν οτι ουκ οιδατε την αληθειαν αλλ οτι οιδατε αυτην και

οτι παν ψευδος εκ της αληθειας ουκ εστιν ²² τις εστιν ο ψευστης ει μη ο αρνουμενος οτι ιησους ουκ εστιν ο χριστος ουτος εστιν ο αντιχριστος ο αρνουμενος τον πατερα και τον υιον ²³ πασ ο αρνουμενος τον υιον ουδε τον πατερα εχει ²⁴ υμεις ουν ο ηκουσατε απ αρχης εν υμιν μενετω εαν εν υμιν μεινη ο απ αρχης ηκουσατε και υμεις εν τω υιω και εν τω πατρι μενειτε ²⁵ και αυτη εστιν η επαγγελια ην αυτος επηγγειλατο ημιν την ζωην την αιωνιον ²⁶ ταυτα εγραψα υμιν περι των πλανωντων υμας ²⁷ και υμεις το χρισμα ο ελαβετε απ αυτου εν υμιν μενει και ου χρειαν εχετε ινα τις διδασκη υμας αλλ ωσ το αυτο χρισμα διδασκει υμας περι παντων και αληθες εστιν και ουκ εστιν ψευδος και καθως εδιδαξεν υμας μενειτε εν αυτω ²⁸ και νυν τεκνια μενετε εν αυτω ινα οταν φανερωθη εχωμεν παρρησιαν και μη αισχυνθωμεν απ αυτου εν τη παρουσια αυτου ²⁹ εαν ειδητε οτι δικαιος εστιν γινωσκετε οτι πασ ο ποιων την δικαιοσυνην εξ αυτου γεγεννηται

3

¹ ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει υμας οτι ουκ εγνω αυτον ² αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα οίδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως εστιν ³ και πασ ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως εκεινος αγνος εστιν ⁴ πασ ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια εστιν η ανομια ⁵ και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτιας ημων αρη και αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν ⁶ πασ ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πασ ο αμαρτανων ουχ εωρακεν αυτον ουδε εγνωκεν αυτον ⁷ τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν καθως εκεινος δικαιος εστιν ⁸ ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα του διαβολου ⁹ πασ ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανει οτι εκ του θεου γεγεννηται ¹⁰ εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου πασ ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον αδελφον αυτου ¹¹ οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν αλληλους ¹² ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου αυτου δικαια ¹³ μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος ¹⁴ ημεις οίδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω ¹⁵ πασ ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι πασ ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν εαυτω μενουσαν ¹⁶ εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι ¹⁷ οσ δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγγνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου μενει εν αυτω ¹⁸ τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε τη γλωσση αλλ εν εργω και αληθεια ¹⁹ και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων ²⁰ οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της καρδιας ημων και γινωσκει παντα ²¹ αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον ²² και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν ²³ και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ²⁴ και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν

4

¹ αγαπητοι μη παντι πνευματι πιστευετε αλλα δοκιμαζετε τα πνευματα ει εκ του θεου εστιν οτι πολλοι ψευδοπροφηται εξηληλυθασι εν τον κοσμον ² εν τωτω γινωσκεται το πνευμα του θεου παν πνευμα ο ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου εστιν ³ και παν πνευμα ο μη ομολογει ιησουν χριστον εν σαρκι εληλυθοτα εκ του θεου ουκ εστιν και τωτο εστιν το του αντιχριστου ο ακηκοατε οτι ερχεται και νυν εν τω κοσμω εστιν ηδη ⁴ υμεις εκ του θεου εστε τεκνια και νενικηκατε αυτους οτι μειζων εστιν ο εν υμιν η ο εν τω κοσμω ⁵ αυτοι εκ του κοσμου εισιν δια τωτο εκ του κοσμου λαλουσιν και ο κοσμος αυτων ακουει ⁶ ημεις εκ του θεου εσμεν ο γινωσκων τον θεον ακουει ημων οσ ουκ εστιν εκ του θεου ουκ ακουει ημων εκ τωτου γινωσκομεν το πνευμα της αληθειας και το πνευμα της πλανης ⁷ αγαπητοι αγαπωμεν αλληλους οτι η αγαπη εκ του θεου εστιν και πασ ο αγαπων εκ του θεου γεγεννηται και γινωσκει τον θεον ⁸ ο μη αγαπων ουκ εγνω τον θεον οτι ο θεος αγαπη εστιν ⁹ εν τωτω εφανερωθη η αγαπη του θεου εν ημιν οτι τον υιον αυτου τον μονογενη απεσταλκεν ο θεος εις τον κοσμον ινα ζωσωμεν δι αυτου ¹⁰ εν τωτω εστιν η αγαπη ουχ οτι ημεις ηγαπησαμεν τον θεον αλλ οτι αυτος ηγαπησεν ημας και απεστειλεν τον υιον αυτου ιλασμον περι των αμαρτιων ημων ¹¹ αγαπητοι ει ουτως ο θεος ηγαπησεν ημας και ημεις οφειλομεν αλληλους αγαπαν ¹² θεον ουδεις πωποτε θεθαται εαν αγαπωμεν αλληλους ο θεος εν ημιν μενει και η αγαπη αυτου τετελειωμενη εστιν εν ημιν ¹³ εν τωτω γινωσκομεν οτι εν αυτω μενομεν και αυτος εν ημιν οτι εκ του πνευματος αυτου δεδωκεν ημιν ¹⁴ και ημεις θεθεαμεθα και μαρτυρουμεν οτι ο πατηρ απεσταλκεν τον υιον σωτηρα του κοσμου ¹⁵ οσ αν ομολογηση οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ο θεος εν αυτω μενει και αυτος εν τω θεω ¹⁶ και ημεις εγνωκαμεν και πεπιστευκαμεν την αγαπην ην χει ο θεος εν ημιν ο θεος αγαπη εστιν και ο μενων εν τη αγαπη εν τω θεω μενει και ο θεος εν αυτω μενει ¹⁷ εν τωτω τετελειωται η αγαπη μεθ ημων ινα παρρησιαν εχωμεν εν τη ημερα της κρισεως οτι καθως εκεινος εστιν και ημεις εσμεν εν τω κοσμω τωτω ¹⁸ φοβος ουκ εστιν εν τη αγαπη αλλ η τελεια αγαπη εξω βαλλει τον φοβον οτι ο φοβος κολασιν χει ο δε φοβουμενος ου τετελειωται εν τη αγαπη ¹⁹ ημεις αγαπωμεν αυτον οτι αυτος πρωτος ηγαπησεν ημας ²⁰ εαν τις ειπη οτι αγαπω τον θεον και τον αδελφον αυτου μιση ψευστης εστιν ο γαρ μη αγαπων τον αδελφον αυτου ον εωρακεν τον θεον ον ουχ εωρακεν πως δυναται αγαπαν ²¹ και ταυτην την εντολην εχομεν απ αυτου ινα ο αγαπων τον θεον αγαπα και τον αδελφον αυτου

5

¹ πασ ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο χριστος εκ του θεου γεγεννηται και πασ ο αγαπων τον γεννησαντα αγαπα 25 V-PAI-3S και τον γεγεννημενον εξ αυτου ² εν τωτω γινωσκομεν οτι αγαπωμεν τα τεκνα του θεου οταν τον θεον αγαπωμεν και τας εντολας αυτου τηρωμεν ³ αυτη γαρ εστιν η αγαπη του θεου ινα τας εντολας αυτου τηρωμεν και αι εντολαι αυτου βαρειαι ουκ εισιν ⁴ οτι παν το γεγεννημενον εκ του θεου νικα τον κοσμον και αυτη εστιν η νικη η νικησασα τον κοσμον η πιστις ημων ⁵ τις εστιν ο νικων τον κοσμον ει μη ο πιστευων οτι ιησους εστιν ο υιος του θεου ⁶ ουτος εστιν ο ελθων δι υδατος και αιματος ιησους χριστος ουκ εν τω υδατι μονον αλλ εν τω υδατι και τω αιματι και το πνευμα εστιν το μαρτυρουν οτι το πνευμα εστιν η αληθεια ⁷ οτι τρεις εισιν οι μαρτυρουντες ⁸ το πνευμα και το υδωρ και το αιμα και οι τρεις εις το εν εισιν ⁹ ει την μαρτυριαν των ανθρωπων λαμβανομεν η μαρτυρια του θεου μειζων εστιν οτι αυτη εστιν η μαρτυρια του θεου ην μεμαρτυρηκεν περι του υιου αυτου ¹⁰ ο πιστευων εις τον υιον του θεου χει την μαρτυριαν εν αυτω ο μη πιστευων τω θεω ψευστην πεποιηκεν αυτον οτι ου πεπιστευκεν εις την μαρτυριαν ην μεμαρτυρηκεν ο θεος περι του υιου αυτου ¹¹ και αυτη εστιν η μαρτυρια οτι ζωην αιωνιον εδωκεν ημιν ο θεος και αυτη η ζωη εν τω υιω αυτου εστιν ¹² ο εχων τον υιον χει την ζωην ο μη εχων τον υιον του θεου την ζωην ουκ χει ¹³ ταυτα εγραψα υμιν τοις πιστευουσιν εις το ονομα του υιου του θεου ινα ειδητε οτι

ζωην αιωνιον εχετε και ινα πιστευητε εις το ονομα του υιου του θεου¹⁴ και αυτη εστιν η παρηρησια ην εχομεν προς αυτον οτι εαν τι αιτωμεθα κατα το θελημα αυτου ακουει ημων¹⁵ και εαν οιδαμεν οτι ακουει ημων ο εαν αιτωμεθα οιδαμεν οτι εχομεν τα αιτηματα α ητηκαμεν παρ αυτου¹⁶ εαν τις ιδη τον αδελφον αυτου αμαρτανοντα αμαρτιαν μη προς θανατον αιτησει και δωσει αυτω ζωην τοις αμαρτανουσιν μη προς θανατον εστιν αμαρτια προς θανατον ου περι εκεινησ λεγω ινα ερωτηση¹⁷ πασα αδικια αμαρτια εστιν και εστιν αμαρτια ου προς θανατον¹⁸ οιδαμεν οτι πας ο γεγεννημενος εκ του θεου ουχ αμαρτανει αλλ ο γεννηθεισ εκ του θεου τηρει εαυτον και ο πονηρος ουχ απτεται αυτου¹⁹ οιδαμεν οτι εκ του θεου εσμεν και ο κοσμος ολος εν τω πονηρω κειται²⁰ οιδαμεν δε οτι ο υιος του θεου ηκει και δεδωκεν ημιν διανοιαν ινα γινωσκωμεν τον αληθινον και εσμεν εν τω αληθινω εν τω υιω αυτου ιησου χριστω ουτος εστιν ο αληθινος θεος και ζωη αιωνιος²¹ τεκνια φυλαξατε εαυτα απο των ειδωλων αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Β΄

¹ ο πρεσβυτερος εκλεκτη κυρια και τοις τεκνοις αυτησ ουσ εγω αγαπω εν αληθεια και ουκ εγω μονοσ αλλα και παντεσ οι εγνωκοτεσ την αληθειαν ² δια την αληθειαν την μενουσαν εν ημιν και μεθ ημων εσται εισ τον αιωνα ³ εσται μεθ ημων χαρισ ελεοσ ειρηνη παρα θεου πατροσ και παρα κυριου ιησου χριστου του υιου του πατροσ εν αληθεια και αγαπη ⁴ εχαρην λιαν οτι ευρηκα εκ των τεκνων σου περιπατοντασ εν αληθεια καθωσ εντολην ελαβομεν παρα του πατροσ ⁵ και νυν ερωτω σε κυρια ουχ ωσ εντολην γραφων σοι καινην αλλα ην ειχομεν απ αρχησ ινα αγαπωμεν αλληλουσ ⁶ και αυτη εστιν η αγαπη ινα περιπατωμεν κατα τασ εντολασ αυτου αυτη εστιν η εντολη καθωσ ηκουσατε απ αρχησ ινα εν αυτη περιπατητε ⁷ οτι πολλοι πλανοι εισηλθον εισ τον κοσμον οι μη ομολογουντεσ ιησουν χριστον ερχομενον εν σαρκι ουτοσ εστιν ο πλανοσ και ο αντιχριστοσ ⁸ βλεπετε εαυτουσ ινα μη απολεσωμεν α ειργασαμεθα αλλα μισθον πληρη απολαβωμεν ⁹ πασ ο παραβαινων και μη μενων εν τη διδαχη του χριστου θεον ουκ εχει ο μενων εν τη διδαχη του χριστου ουτοσ και τον πατερα και τον υιον εχει ¹⁰ ει τισ ερχεται προς υμασ και ταυτην την διδαχην ου φερε μη λαμβανετε αυτον εισ οικιαν και χαιρειν αυτω μη λεγετε ¹¹ ο γαρ λεγων αυτω χαιρειν κοινωνει τοισ εργοισ αυτου τοισ πονηροισ ¹² πολλα εχων υμιν γραφειν ουκ εβουληθην δια χαρτου και μελανοσ αλλα ελπιζω ελθειν προς υμασ και στομα προς στομα λαλησαι ινα η χαρα ημων η πεπληρωμενη ¹³ ασπαζεται σε τα τεκνα της αδελφησ σου της εκλεκτησ αμην

ΙΩΑΝΝΟΥ Γ΄

¹ ο πρεσβυτερος γαιω τω αγαπητω ον εγω αγαπω εν αληθεια ² αγαπητε περι παντων ευχομαι σε ευοδουσθαι και υγαιειν καθωσ ευοδουται σου η ψυχη ³ εχαρην γαρ λιαν ερχομενων αδελφων και μαρτυρουντων σου τη αληθεια καθωσ συ εν αληθεια περιπατεισ ⁴ μειζοτεραν τουτων ουκ εχω χαραν ινα ακουω τα εμα τεκνα εν αληθεια περιπατουντα ⁵ αγαπητε πιστον ποιεισ ο εαν εργαση εισ τουσ αδελφουσ και εισ τουσ ξενουσ ⁶ οι εμαρτυρησαν σου τη αγαπη ενωπιον εκκλησιασ ουσ καλωσ ποιησεισ προπεμψασ αξιωσ του θεου ⁷ υπερ γαρ του ονοματοσ εξηλθον μηδεν λαμβανοντεσ απο των εθνων ⁸ ημεισ ουν οφειλομεν απολαμβανειν τουσ τοιουτουσ ινα συνεργοι γινωμεθα τη αληθεια ⁹ εγραψα τη εκκλησια αλλ ο φιλοπρωτευων αυτων διοτρεφησ ουκ επιδεχεται ημασ ¹⁰ δια τουτο εαν ελθω υπομνησω αυτου τα εργα α ποιει λογοισ πονηροισ φλυαρων ημασ και μη αρκουμενοσ επι τουτοισ ουτε αυτοσ επιδεχεται τουσ αδελφουσ και τουσ βουλομενουσ κωλυει και εκ της εκκλησιασ εκβαλλει ¹¹ αγαπητε μη μιμου το κακον αλλα το αγαθον ο αγαθοποιων εκ του θεου εστιν ο κακοποιων ουχ εωρακεν τον θεον ¹² δημητριω μεμαρτυρηται υπο παντων και υπ αυτησ της αληθειασ και ημεισ δε μαρτυρουμεν και οιδατε οτι η μαρτυρια ημων αληθησ εστιν ¹³ πολλα ειχον γραφειν αλλ ου θελω δια μελανοσ και καλαμου σοι γραψαι ¹⁴ ελπιζω δε ευθεωσ ιδειν σε και στομα προς στομα λαλησομεν ειρηνη σοι ασπαζονται σε οι φιλοι ασπαζου τουσ φιλουσ κατ ονομα

ΙΟΥΔΑ

¹ ιουδας ιησου χριστου δουλος αδελφος δε ιακωβου τοις εν θεω πατρι ηγιασμενοις και ιησου χριστω τετηρημενοις κλητοις ² ελεος υμιν και ειρηνη και αγαπη πληθυνθει ³ αγαπητοι πασαν σπουδην ποιουμενος γραφειν υμιν περι της κοινης σωτηριας αναγκην εσχον γραφαι υμιν παρακαλων επαγωνιζεσθαι τη απαξ παραδοθειση τοις αγιοις πιστει ⁴ παρεισεδυσαν γαρ τινες ανθρωποι οι παλαι προγεγραμμενοι εις τουτο το κριμα ασεβεισ την του θεου ημων χαριν μετατιθεντες εις ασελγειαν και τον μονον δεσποτην θεον και κυριον ημων ιησουν χριστον αρνουμενοι ⁵ υπομνησαι δε υμας βουλομαι ειδοτας υμας απαξ τουτο οτι ο κυριος λαον εκ γησ αιγυπτου σωσασ το δευτερον τουσ μη πιστευσαντας απωλεσεν ⁶ αγγελουσ τε τουσ μη τηρησαντας την εαυτων αρχην αλλα απολιποντας το ιδιον οικητηριον εις κρισιν μεγαλησ ημερασ δεσμοις αιδιοις υπο ζοφον τετηρηκεν ⁷ ωσ σοδομα και γομορρα και αι περι αυτας πολεισ τον ομοιον τουτοις τροπον εκπορνευσασαι και απελθουσαι οπισω σαρκος ετερασ προκεινται δειγμα πυροσ αιωνιου δικην υπεχουσαι ⁸ ομοιωσ μεντοι και ουτοι ενυπνιαζομενοι σαρκα μεν μιαινουσιν κυριοτητα δε αθετουσιν δοξα δε βλασφημουσιν ⁹ ο δε μιχαηλ ο αρχαγγελοσ οτε τω διαβωλω διακρινομενοσ διελεγετο περι του μουσεωσ σωματοσ ουκ ετολημεσεν κρισιν επενεγκειν βλασφημιασ αλλ ειπεν επιτιμησαι σοι κυριοσ ¹⁰ ουτοι δε οσα μεν ουκ οιδασιν βλασφημουσιν οσα δε φυσικωσ ωσ τα αλογα ζωα επιστανται εν τουτοις φθειρονται ¹¹ ουαι αυτοις οτι τη οδω του καιν επορευθησαν και τη πλανη του βαλααμ μισθου εξεχυθησαν και τη αντιλογια του κορε απωλοντο ¹² ουτοι εισιν εν ταισ αγαπαισ υμων σπιλαδεσ συνεωχουμενοι αφοβωσ εαυτουσ ποιμαινοντεσ νεφελαι ανυδροι υπο ανεμων παραφερομεναι δενδρα φθινοπωρινα ακαρπα δισ αποθανοντα εκριζωθεντα ¹³ κυματα αγρια θαλασσησ επαφριζοντα τασ εαυτων αισχυνασ αστερεσ πλανηται οισ ο ζοφοσ του σκοτουσ εις αιωνα τετηρηται ¹⁴ προεφητευσεν δε και τουτοις εβδομοσ απο αδαμ ενωχ λεγων ιδου ηλθεν κυριοσ εν αγιαισ μυριασιν αυτου ¹⁵ ποιησαι κρισιν κατα παντων και ελεγξαι παντασ τουσ ασεβεισ αυτων περι παντων των εργων ασεβειασ αυτων ων ησεβησαν και περι παντων των σκληρων ων ελαλησαν κατα αυτουσ αμαρτωλοι ασεβεισ ¹⁶ ουτοι εισιν γογγυσται μεμψιμοιροι κατα τασ επιθυμιασ αυτων πορευομενοι και το στομα αυτων λαλει υπερογκα θαυμαζοντεσ προσωπα ωφελειασ χαριν ¹⁷ υμεισ δε αγαπητοι μνησθητε των ρηματων των προειρημενων υπο των αποστολων του κυριου ημων ιησου χριστου ¹⁸ οτι ελεγον υμιν οτι εν εσχατω χρονω εσονται εμπαικται κατα τασ εαυτων επιθυμιασ πορευομενοι των ασεβειων ¹⁹ ουτοι εισιν οι αποδιοριζοντεσ ψυχικοι πνευμα μη εχοντεσ ²⁰ υμεισ δε αγαπητοι τη αγιωτατη υμων πιστει εποικοδομουντεσ εαυτουσ εν πνευματι αγιω προσευχομενοι ²¹ εαυτουσ εν αγαπη θεου τηρησατε προσδεχομενοι το ελεοσ του κυριου ημων ιησου χριστου εις ζωην αιωνιον ²² και ουσ μεν ελεειτε διακρινομενοι ²³ ουσ δε εν φοβω σωζετε εκ πυροσ αρπαζοντεσ μισουντεσ και τον απο της σαρκοσ εσπιλωμενον χιτωνα ²⁴ τω δε δυναμενω φυλαξαι αυτουσ απαιστουσ και στησαι κατενωπιον της δοξησ αυτουσ αμωμουσ εν αγαλλιασει ²⁵ μονω σοφω θεω σωτηρι ημων δοξα και μεγαλωσυνη κρατοσ και εξουσια και νυν και εις παντασ τουσ αιωνασ αμην

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

1 αποκαλυψισ ιησου χριστου ην εδωκεν αυτω ο θεος δειξαι τοις δουλοις αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει και εσημανεν αποστειλας δια του αγγελου αυτου τω δουλω αυτου ιωαννη 2 ος εμαρτυρησεν τον λογον του θεου και την μαρτυριαν ιησου χριστου οσα ειδεν 3 μακαρισ ο αναγινωσκων και οι ακουοντες τους λογους της προφητειας και τηρουντες τα εν αυτη γεγραμμενα ο γαρ καιρος εγγυς 4 ιωαννης ταις επτα εκκλησιασις ταις εν τη ασια χρισ ο υμιν και ειρηνη απο θεου ο ων και ο ην και ο ερχομενος και απο των επτα πνευματων α ενωπιον του θρονου αυτου 5 και απο ιησου χριστου ο μαρτυς ο πιστος ο πρωτοτοκος των νεκρων και ο αρχων των βασιλειων της γησ τω αγαπωντι ημας και λουσαντι ημας απο των αμαρτιων ημων εν τω αιματι αυτου 6 και εποιησεν ημας βασιλειαν ιερεισ τω θεω και πατρι αυτου αυτω η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην 7 ιδου ερχεται μετα των νεφελων και οψεται αυτον πασ οφθαλμοσ και οτινις αυτον εξεκεντησαν και κοφονται επ αυτον πασαι αι φυλαι της γησ ναι αμην 8 εγω ειμι το αλφα και το ω λεγει κυριος ο θεος ο ων και ο ην και ο ερχομενος ο παντοκρατωρ 9 εγω ιωαννης ο αδελφος υμων και κοινωνος εν τη θλιψει και βασιλεια και υπομονη εν χριστω ιησου εγενομη εν τη νησω τη καλουμενη πατμω δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν ιησου χριστου 10 εγενομη εν πνευματι εν τη κυριακη ημερα και ηκουσα φωνην οπισω μου μεγαλην ως σαλπγγος 11 λεγουσης ο βλεπεισ γραψον εις βιβλιον και πεμψον ταις επτα εκκλησιασις εις εφεσον και εις σμυρναν και εις περγαμον και εις θυατειρα και εις σαρδεισ και εις φιλαδελφειαν και εις λαοδικειαν 12 και εκει επεστρεψα βλεπειν την φωνην ητις ελαλει μετ εμου και επιστρεψασ ειδον επτα λυχνιασ χρυσασ 13 και εν μεσω των επτα λυχνιων ομοιον υιω ανθρωπου ενδεδυμενον ποδηρη και περιεζωσμενον προς τοις μαστοις ζωνην χρυσην 14 η δε κεφαλη αυτου και αι τριχες λευκαι ως εριον λευκον ως χιων και οι οφθαλμοι αυτου ως φλοξ πυρος 15 και οι ποδες αυτου ομοιοι χαλκολιβανω ως εν καιμνω πεπυρωμενοι και η φωνη αυτου ως φωνη υδατων πολλων 16 και εχων εν τη δεξια αυτου χειρι αστερασ επτα και εκ του στοματος αυτου ρομφαια διστομος οξεια εκπορευομενη και η οψις αυτου ως ο ηλιος φαινει εν τη δυναμει αυτου 17 και οτε ειδον αυτον επεσα προς τους ποδας αυτου ως νεκρος και εθηκεν την δεξιαν αυτου επ εμε λεγων μη φοβου εγω ειμι ο πρωτος και ο εσχατος 18 και ο ζων και εγενομη νεκρος και ιδου ζων ειμι εις τους αιωνας των αιωνων αμην και εχω τας κλεισ του θανατου και του αδου 19 γραψον ουν α ειδεσ και α εισιν και α μελλει γινεσθαι μετα ταυτα 20 το μυστηριον των επτα αστερων ων ειδεσ επι της δεξιασ μου και τας επτα λυχνιασ τας χρυσασ οι επτα αστερες αγγελοι των επτα εκκλησιων εισιν και αι λυχνιαι αι επτα επτα εκκλησιαι εισιν

2

1 τω αγγελω της εν εφεσω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο κρατων τους επτα αστερασ εν τη δεξια αυτου ο περιπατων εν μεσω των επτα λυχνιων των χρυσων 2 ιδα τα εργα σου και τον κοπον σου και την υπομονην σου και οτι ου δυνη βαστασαι κακους και επειρασασ τους λεγοντας εαυτους αποστολους εινα και ουκ εισιν και ευρεσ αυτους ψευδεισ 3 και υπομονην χεις και εβαστασασ δια το ονομα μου και ουκ εκοπιασασ 4 αλλα εχω κατα σου οτι την αγαπην σου την πρωτην αφηκασ 5 μνημονευε ουν ποθεν πεπτωκασ και μετανοησον και τα πρωτα εργα ποιησον ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και κινήσω την λυχνιαν σου εκ του τοπου αυτης εαν μη μετανοησῃς 6 αλλα τουτο χεις οτι μισεισ τα εργα των νικολαιτων α καγω μισω 7 ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις τω νικωντι δωσω αυτω φαγειν εκ του ξυλου της ζωης ο εστιν εν τω παραδεισω του θεου μου 8 και τω αγγελω της εν σμυρνη εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο πρωτος και ο εσχατος

οσ εγενετο νεκρος και εξησην⁹ οίδα σου τα εργα και την θλιψιν και την πτωχειαν αλλα πλουσιοσ ει και την βλασφημιαν εκ των λεγοντων ιουδαιουσ ειναι εαυτους και ουκ εισιν αλλα συναγωγή του σατανα¹⁰ μηδεν φοβου α μελλεις παθειν ιδου διη μελλει βαλειν ο διαβολοσ εξ υμων εισ φυλακην ινα πειρασθητε και εξετε θλιψιν ημερων δεκα γινου πιστοσ αχρι θανατου και δωσω σοι τον στεφανον της ζωης¹¹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιασισ ο νικων ου μη αδικηθη εκ του θανατου του δευτερου¹² και τω αγγελω της εν περγαμω εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων την ρομφαιαν την διστομον την οξειαν¹³ οίδα τα εργα σου και που κατοικεις οπου ο θρονοσ του σατανα και κρατεισ το ονομα μου και ουκ ηρηνησω την πιστιν μου εν ταισ ημεραισ εν αισ αντιπασ ο μαρτυσ μου ο πιστοσ οσ απεκτανθη παρ υμιν οπου ο σατανας κατοικει¹⁴ αλλ εχω κατα σου ολιγα οτι εχεισ εκει κρατουντασ την διδαχην βαλααμ οσ εδιδαξεν τον βαλακ βαλειν σκανδαλον ενωπιον των υιων ισραηλ και φαγειν ειδωλοθυτα και πορνευσαι¹⁵ ουτωσ εχεισ και συ κρατουντασ την διδαχην των νικολαιτων ομοιωσ¹⁶ μετανοησον ουν ει δε μη ερχομαι σοι ταχυ και πολεμησω μετ αυτων εν τη ρομφαια του στοματοσ μου¹⁷ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιασισ τω νικωντι δωσω αυτω του μαννα του κεκρυμμενου και δωσω αυτω ψηφον λευκην και επι την ψηφον ονομα καινον γεγραμμενον ο ουδεις οιδεν ει μη ο λαμβανων¹⁸ και τω αγγελω της εν θυατειροισ εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο υιοσ του θεου ο εχων τουσ οφθαλμουσ αυτου ωσ φλογα πυροσ και οι ποδεσ αυτου ομοιοι χαλκολιβανω¹⁹ οίδα σου τα εργα και την αγαπην και την πιστιν και την διακονιαν και την υπομονην σου και τα εργα σου τα εσχατα πλειονα των πρωτων²⁰ αλλ εχω κατα σου οτι αφεισ την γυναικα σου ιεζαβελ η λεγει εαυτην προφητιν και διδασκει και πλανα τουσ εμουσ δουλουσ πορνευσαι και φαγειν ειδωλοθυτα²¹ και εδωκα αυτη χρονον ινα μετανοησι και ου θελει μετανοησαι εκ της πορνειασ αυτησ²² ιδου βαλλω αυτην εισ κλινην και τουσ μοιχευοντασ μετ αυτησ εισ θλιψιν μεγαλην εαν μη μετανοησωσιν εκ των εργαων αυτησ²³ και τα τεκνα αυτησ αποκτενω εν θανατω και γνωσοντασ πασαι αι εκκλησιαι οτι εγω ειμι ο ερευνων νεφρουσ και καρδιασ και δωσω υμιν εκαστω κατα τα εργα υμων²⁴ υμιν δε λεγω τοισ λοιποισ τοισ εν θυατειροισ οσοι ουκ εχουσιν την διδαχην ταυτην οιτινεσ ουκ εγνωσαν τα βαθεα του σατανα ωσ λεγουσιν ου βαλλω εφ υμασ αλλο βαροσ²⁵ πλην ο εχετε κρατησατε αχρι ου αν ηξω²⁶ και ο νικων και ο τηρων αχρι τελουσ τα εργα μου δωσω αυτω εξουσιαν επι των εθνων²⁷ και ποιμανει αυτοουσ εν ραβδω σιδηρα ωσ τα σκευη τα κεραμικα συντριβησεται ωσ καγω ειληφα παρα του πατροσ μου²⁸ και δωσω αυτω τον αστερα τον πρωινον²⁹ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιασισ

3

¹ και τω αγγελω της εν σαρδεσιν εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο εχων τα επτα πνευματα του θεου και τουσ επτα αστερασ οίδα σου τα εργα οτι ονομα εχεισ οτι ζησ και νεκροσ ει² γινου γρηγορων και στηρισον τα λοιπα α εμελλεσ αποβαλλειν ου γαρ ευρηκα σου τα εργα πεπληρωμενα ενωπιον του θεου μου³ μνημονευε ουν πωσ ειληφασ και ηκουσασ και τηρει και μετανοησον εαν ουν μη γρηγορησησ ηξω επι σε ωσ κλεπτησ και ου μη γνωσ ποιαν ωραν ηξω επι σε⁴ αλλ ολιγα εχεισ ονοματα εν σαρδεσιν α ουκ εμολυναν τα ιματια αυτων και περιπατησωσιν μετ εμου εν λευκοισ οτι αξιοι εισιν⁵ ο νικων ουτοσ περιβαλειται εν ιματιοισ λευκοισ και ου μη εξαλειψω το ονομα αυτου εκ της βιβλου της ζωης και ομολογησω το ονομα αυτου ενωπιον του πατροσ μου και ενωπιον των αγγελων αυτου⁶ ο εχων ουσ ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταισ εκκλησιασισ⁷ και τω αγγελω της εν φιλαδελφεια εκκλησιασ γραψον ταδε λεγει ο αγιοσ ο αληθिनοσ ο εχων την κλειν του δαυιδ ο ανοιγων και ουδεις κλεισει αυτην ει μη ο ανοιγων και ουδεις ανοιξει⁸ οίδα σου τα εργα ιδου δεδωκα ενωπιον σου θυραν ανεωγμενην ην ουδεις δυναται κλεισαι αυτην οτι μικραν εχεισ δυναμιν και ετηρησασ μου τον λογον και ουκ ηρηνησω το ονομα μου

⁹ ιδου διδωμι εκ της συναγωγης του σατανα των λεγοντων εαυτους ιουδαιους εινα και ουκ εισιν αλλα ψευδονται ιδου ποιησω αυτους ινα ηξωσιν και προσκνησωσιν ενωπιον των ποδων σου και γνωσιν οτι ηγαπησα σε ¹⁰ οτι ετηρησας τον λογον της υπομονης μου καγω σε τηρησω εκ της ωρας του πειρασμου της μελλουσης ερχεσθαι επι της οικουμενης ολης πειρασαι τους κατοικουντας επι της γης ¹¹ ερχομαι ταχυ κρατει ο εχεις ινα μηδεις λαβη τον στεφανον σου ¹² ο νικων ποιησω αυτον στυλον εν τω ναω του θεου μου και εξω ου μη εξελθη ετι και γραψω επ αυτον το ονομα του θεου μου και το ονομα της πολεως του θεου μου της καινης ιερουσαλημ η καταβαινει εκ του ουρανου απο του θεου μου και το ονομα μου το καινον ¹³ ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις ¹⁴ και τω αγγελω της εν λαοδικεια εκκλησιας γραψον ταδε λεγει ο αμην ο μαρτυς ο πιστος και αληθινος η αρχη της κτισεως του θεου ¹⁵ οιδα σου τα εργα οτι ουτε ψυχρος ει ουτε ζεστος οφελον ψυχρος ης η ζεστος ¹⁶ ουτως οτι χλιαρος ει και ου ζεστος ουτε ψυχρος μελλω σε εμεσαι εκ του στοματος μου ¹⁷ οτι λεγεις πλουσιος ειμι και πεπλουτηκα και ουδενος ^{3762 A-GSN-N} χρεϊαν εχω και ουκ οιδας οτι συ ει ο ταλαιπωρος και ο ελεεινος και πτωχος και τυφλος και γυμνος ¹⁸ συμβουλευω σοι αγορασαι χρυσιον παρ εμου πεπυρωμενον εκ πυρος ινα πλουτησης και ιματια λευκα ινα περιβαλη και μη φανερωθη η αισχυνη της γυμνοτητος σου και κολλυριον ινα εγχριση τους οφθαλμους σου ινα βλεπης ¹⁹ εγω οσοις εαν φιλω ελεγχω και παιδευω ζηλωσον ουν και μετανοιησον ²⁰ ιδου εστηκα επι την θυραν και κρουω εαν τις ακουση της φωνης μου και ανοιξη την θυραν και εισελευσομαι προς αυτον και δειπνησω μετ αυτου και αυτος μετ εμου ²¹ ο νικων δωσω αυτω καθισαι μετ εμου εν τω θρονω μου ωσ καγω ενικησα και εκαθισα μετα του πατρος μου εν τω θρονω αυτου ²² ο εχων ους ακουσατω τι το πνευμα λεγει ταις εκκλησιασις

4

¹ μετα ταυτα ειδον και ιδου θυρα ανεωγμενη εν τω ουρανω και η φωνη η πρωτη ην ηκουσα ωσ σαλλιγγος λαλουσης μετ εμου λεγων αναβα ωδε και δειξω σοι α δει γενεσθαι μετα ταυτα ² και ευθεως εγενομη εν πνευματι και ιδου θρονος εκειτο εν τω ουρανω και επι τον θρονον καθημενος ³ ομοιος ορασει λιθω ιασπιδι και σαρδιω και ιρις κυκλοθεν του θρονου ομοιος ορασις σμαραγδινων ⁴ και κυκλοθεν του θρονου θronoi εικοσι τεσσαρες και επι τους θρονους τους εικοσι τεσσαρας πρεσβυτερουσ καθημενουσ περιβεβλημενουσ εν ιματιοις λευκοις και επι τας κεφαλασ αυτων στεφανουσ χρυσουσ ⁵ και εκ του θρονου εκπορευονται αστραπαι και φωναί και βρονται και επτα λαμπαδες πυρος καιομεναι ενωπιον του θρονου αυτου αι εισιν επτα πνευματα του θεου ⁶ και ενωπιον του θρονου ωσ θαλασσα υαλινη ομοια κρυσταλλω και εν μεσω του θρονου και κυκλω του θρονου τεσσαρα ζωα γεμοντα οφθαλμων εμπροσθεν και οπισθεν ⁷ και το ζων το πρωτον ομοιον λεοντι και το δευτερον ζων ομοιον μοσχω και το τριτον ζων εχον προσωπον ανθρωπου και το τεταρτον ζων ομοιον αετω πετομενω ⁸ και τα τεσσαρα ζωα εν καθ εν εχον ανα πτερυγασ εξ κυκλοθεν και εσωθεν γεμουσιν οφθαλμων και αναπαυσιν ουκ εχουσιν ημερας και νυκτοσ λεγοντες αγιος αγιος αγιος κυριος ο θεος ο παντοκρατωρ ο ην και ο ων και ο ερχομενος ⁹ και οταν δωσιν τα ζωα δοξαν και τιμην και ευχαριστιαν τω καθημενω επι του θρονου τω ζωντι εις τους αιωνασ των αιωνων ¹⁰ πεσουνται οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι ενωπιον του καθημενου επι του θρονου και προσκνησουσιν τω ζωντι εις τους αιωνασ των αιωνων και βαλουσιν τους στεφανουσ αυτων ενωπιον του θρονου λεγοντες ¹¹ αξιος ει ο κυριος και ο θεος ημων ο αγιος λαβειν την δοξαν και την τιμην και την δυναμιν οτι συ εκτισασ παντα και δια το θελημα σου ησασ και εκτισησασ

5

¹ και ειδον επι την δεξιαν του καθημενου επι του θρονου βιβλιον γεγραμμενον εσωθεν

και εξωθεν κατεσφραγισμενον σφραγισιν επτα ² και ειδον αγγελον ισχυρον κηρυσσοντα εν φωνη μεγαλη τισ αξιος εστιν ανοιξει το βιβλιον και λυσαι τας σφραγιδας αυτου ³ και ουδεις εδυνατο εν τω ουρανω ανω ουτε επι της γης ουτε υποκατω της γης ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁴ και εγω εκλαιον πολυ οτι ουδεις αξιος ευρεθη ανοιξει το βιβλιον ουτε βλεπειν αυτο ⁵ και εις εκ των πρεσβυτερων λεγει μοι μη κλαιε ιδου ενικησεν ο λεων ο εκ της φυλης ιουδα η ριζα δαυιδ ο ανοιγων το βιβλιον και τας επτα σφραγιδας αυτου ⁶ και ειδον εν μεσω του θρονου και των τεσσαρων ζωνων και εν μεσω των πρεσβυτερων αρνιον εστηκος ωσ εσφαγμενον εχον κερατα επτα και οφθαλμους επτα α εισιν τα επτα πνευματα του θεου αποστελλομενα εις πασαν την γην ⁷ και ηλθεν και ειληφεν εκ της δεξιας του καθημενου επι του θρονου ⁸ και οτε ελαβεν το βιβλιον τα τεσσαρα ζωα και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι επεσον ενωπιον του αρνιου εχοντες εκαστος κιθαραν και φιαλας χρυσας γεμουσας θυμιαματων αι εισιν προσευχαι των αγιων ⁹ και αδουσιν ωδην καινην λεγοντες αξιος ει λαβειν το βιβλιον και ανοιξει τας σφραγιδας αυτου οτι εσφαγησ και ηγορασασ τω θεω ημας εν τω αιματι σου εκ πασης φυλης και γλωσσης και λαου και εθνους ¹⁰ και εποιησας αυτους τω θεω ημων βασιλειο και ιερεις και βασιλευσουσιν επι της γης ¹¹ και ειδον και ηκουσα ωσ φωνην αγγελων πολλων κυκλω του θρονου και των ζωνων και των πρεσβυτερων και ην ο αριθμος αυτων μυριαδες μυριαδων και χιλιαδες χιλιαδων ¹² λεγοντες φωνη μεγαλη αξιον εστιν το αρνιον το εσφαγμενον λαβειν την δυναμιν και τον πλουτον και σοφian και ισχυν και τιμην και δοξαν και ευλογian ¹³ και παν κτισμα ο εν τω ουρανω και επι της γης και υποκατω της γης και επι της θαλασσης εστιν και τα εν αυτοις παντας ηκουσα λεγοντας τω καθημενω επι του θρονου και τω αρνιω η ευλογια και η τιμη και η δοξα και το κρατος εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹⁴ και τα τεσσαρα ζωα λεγοντα το αμην και οι πρεσβυτεροι επεσον και προσεκυνησαν

6

¹ και ειδον οτι ηνοιξεν το αρνιον μιαν εκ των επτα σφραγιδων και ηκουσα ενος εκ των τεσσαρων ζωνων λεγοντος ωσ φωνη βροντης ερχου και ιδε ² και ιδου ιππος λευκος και ο καθημενος επ αυτον εχων τοξον και εδοθη αυτω στεφανος και εξηλθεν νικων και ινα νικηση ³ και οτε ηνοιξεν την δευτερην σφραγιδα ηκουσα του δευτερου ζωου λεγοντος ερχου ⁴ και εξηλθεν αλλος ιππος πυρος και τω καθημενω επ αυτον εδοθη αυτω λαβειν την ειρηνην εκ της γης ινα αλληλους σφαξωσιν και εδοθη αυτω μαχαιρα μεγαλη ⁵ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τριτην ηκουσα του τριτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε και ιδου ιππος μελας και ο καθημενος επ αυτον εχων ζυγον εν τη χειρι αυτου ⁶ και ηκουσα φωνην εν μεσω των τεσσαρων ζωνων λεγουσαν χοινηξ σιτου δηναριου και τρεις χοινικες κριθησ δηναριου και το ελαιον και τον οινον μη αδικησης ⁷ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την τεταρτην ηκουσα του τεταρτου ζωου λεγοντος ερχου και ιδε ⁸ και ιδου ιππος χλωρος και ο καθημενος επανω αυτου ονομα αυτω ο θανατος και ο αδησ ηκολουθει αυτω και εδοθη αυτω εξουσια επι το τεταρτον της γης αποκτειναι εν ρομφαia και εν λιμω και εν θανατω και υπο των θηριων της γης ⁹ και οτε ηνοιξεν την πεμπτην σφραγιδα ειδον υποκατω του θυσιαστηριου τας ψυχας των εσφαγμενων δια τον λογον του θεου και δια την μαρτυριαν του αρνιου ην ειχον ¹⁰ και εκραξαν φωνη μεγαλη λεγοντες εως ποτε ο δεσποτης ο αγιος και αληθινος ου κρινεις και εκδικεις το αιμα ημων εκ των κατοικουντων επι της γης ¹¹ και εδοθη αυτοις εκαστω σπολη λευκη και ερρεθη αυτοις ινα αναπαυσωνται ετι χρονον εως πληρωσωσιν και οι συνδουλοι αυτων και οι αδελφοι αυτων και οι μελλοντες αποκτενεσθαι ωσ και αυτοι ¹² και ειδον οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εκτην και σεισμος μεγας εγενετο και ο ηλιος μελας εγενετο ωσ σακκος τριχινος και η σεληνη ολη εγενετο ωσ αιμα ¹³ και οι αστερες του ουρανου επεσον εις την γην ωσ συκη βαλουσα τους ολυνθους αυτης υπο ανεμου μεγαλου σειομενη ¹⁴ και

ο ουρανος απεχωρισθη ως βιβλιον ελισσομενον και παν ορος και νησος εκ των τοπων αυτων εκινηθησαν ¹⁵ και οι βασιλεις της γης και οι μεγιστανες και οι χιλιαρχοι και οι πλουσιοι και οι ισχυροι και πας δουλος και ελευθερος εκρυψαν εαυτους εις τα σπηλαια και εις τας πετρας των ορειων ¹⁶ και λεγουσιν τοις ορεισιν και ταις πετραις πεσετε εφ ημας και κρυψατε ημας απο προσωπου του καθημενου επι του θρονου και απο της οργης του αρνιου ¹⁷ οτι ηλθεν η ημερα η μεγαλη της οργης αυτου και τισ δυναται σταθηναι

7

¹ και μετα τουτο ειδον τεσσαρας αγγελους εστωτας επι τας τεσσαρας γωνιας της γης κρατουντας τους τεσσαρας ανεμους της γης ινα μη πνεη ανεμος επι της γης μητε επι της θαλασσης μητε επι τι δενδρον ² και ειδον αλλον αγγελον αναβαινοντα απο ανατολης ηλιου εχοντα σφραγιδα θεου ζωντος και εκραξεν φωνη μεγαλη τοις τεσσαρσιν αγγελοις οιο εδοθη αυτοις αδικησαι την γην και την θαλασσαν ³ λεγων μη αδικησητε την γην μητε την θαλασσαν μητε τα δενδρα αχρι ου σφραγισωμεν τους δουλους του θεου ημων επι των μετωπων αυτων ⁴ και ηκουσα τον αριθμον των εσφραγισμενων εκατον και τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εσφραγισμενων εκ πασης φυλης υιων ισραηλ ⁵ εκ φυλης ιουδα δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι εκ φυλης ρουβιμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης γαδ δωδεκα χιλιαδες ⁶ εκ φυλης ασηρ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης νεφθαλειμ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης μανασση δωδεκα χιλιαδες ⁷ εκ φυλης συμεων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης λευι δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ισαχαρ δωδεκα χιλιαδες ⁸ εκ φυλης ζαβουλων δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης ιωσηφ δωδεκα χιλιαδες εκ φυλης βενιαμιν δωδεκα χιλιαδες εσφραγισμεναι ⁹ μετα ταυτα ειδον και ιδου οχλος πολυς ον αριθμησαι ουδεις εδυνατο εκ παντος εθνους και φυλων και λαων και γλωσσων εστωτας ενωπιον του θρονου και ενωπιον του αρνιου περιβεβλημενους στολας λευκας και φοινικας εν ταις χερσιν αυτων ¹⁰ και κραζουσιν φωνη μεγαλη λεγοντες η σωτηρια τω θεω ημων τω καθημενω επι τω θρονω και τω αρνιω ¹¹ και παντες οι αγγελοι ειστηκεισαν κυκλω του θρονου και των πρεσβυτερων και των τεσσαρων ζωνων και επεσον ενωπιον του θρονου επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹² λεγοντες αμην η ευλογια και η δοξα και η σοφια και η ευχαριστια και η τιμη και η δυναμις και η ισχυς τω θεω ημων εις τους αιωνας των αιωνων αμην ¹³ και απεκριθη εις εκ των πρεσβυτερων λεγων μοι ουτοι οι περιβεβλημενοι τας στολας τας λευκας τινες εισιν και ποθεν ηλθον ¹⁴ και ειπον αυτω κυριε μου συ οιδας και ειπεν μοι ουτοι εισιν οι ερχομενοι εκ της θλιψεως της μεγαλης και επλυναν τας στολας αυτων και ελευκαναν εν τω αιματι του αρνιου ¹⁵ δια τουτο εισιν ενωπιον του θρονου του θεου και λατρευουσιν αυτω ημερας και νυκτος εν τω ναω αυτου και ο καθημενος επι τω θρονω σκηνωσει επ αυτους ¹⁶ ου πεινασουσιν ετι ουδε διψησουσιν ετι ουδ ου μη πεση επ αυτους ο ηλιος ουδε παν καυμα ¹⁷ οτι το αρνιον το ανα μεσον του θρονου ποιμαινει αυτους και οδηγει αυτους επι ζωης πηγας υδατων και εξαλειφει ο θεος παν δακρυον εκ των οφθαλμων αυτων

8

¹ και οτε ηνοιξεν την σφραγιδα την εβδομην εγενετο σιγη εν τω ουρανω ως ημιωριον ² και ειδον τους επτα αγγελους οι ενωπιον του θεου εστηκασιν και εδοθησαν αυτοις επτα σαλπιγγες ³ και αλλος αγγελος ηλθεν και εσταθη επι του θυσιαστηριου εχων λιβανωτον χρυσου και εδοθη αυτω θυμιαματα πολλα ινα δωση ταις προσευχαις των αγιων παντων επι το θυσιαστηριον το χρυσου το ενωπιον του θρονου ⁴ και ανεβη ο καπνος των θυμιαματων ταις προσευχαις των αγιων εκ χειρου του αγγελου ενωπιον του θεου ⁵ και ειληφεν ο αγγελος τον λιβανωτον και εγεμισεσεν αυτον εκ του πυρου του θυσιαστηριου και εβαλεν εις την γην και εγενοντο βρονται και φωναί και αστραπαι και σεισμος ⁶ και οι επτα αγγελοι οι εχοντες τας επτα σαλπιγγας ητοιμασαν εαυτους

ινα σαλπισωσιν ⁷ και ο πρωτος εσαλπισεν και εγενετο χαλαζα και πυρ μεμιγμενα εν αιματι και εβληθη εις την γην και το τριτον της γης κατεκαη και το τριτον των δενδρων κατεκαη και πασ χορτος χλωρος κατεκαη ⁸ και ο δευτερος αγγελος εσαλπισεν και ως ορος μεγα καιομενον εβληθη εις την θαλασσαν και εγενετο το τριτον της θαλασσης αιμα ⁹ και απεθανεν το τριτον των κτισματων εν τη θαλασση τα εχοντα ψυχας και το τριτον των πλοιων διεφθαρη ¹⁰ και ο τριτος αγγελος εσαλπισεν και επεσεν εκ του ουρανου αστηρ μεγας καιομενος ως λαμπας και επεσεν επι το τριτον των ποταμων και επι τας πηγας των υδατων ¹¹ και το ονομα του αστερος λεγεται ο ψιφινθος και εγενετο το τριτον των υδατων εις ψιφινθος και πολλοι των ανθρωπων απεθανον εκ των υδατων οτι επικρανθησαν ¹² και ο τεταρτος αγγελος εσαλπισεν και επληγη το τριτον του ηλιου και το τριτον της σεληνης και το τριτον των αστερων ινα σκοτισθη το τριτον αυτων και το τριτον αυτης μη φανη η ημερα και η νυξ ομοιως ¹³ και ειδον και ηκουσα ενος αετου πετομενου εν μεσουρανηματι λεγοντος φωνη μεγαλη ουαι ουαι ουαι τοις κατοικουσιν επι της γης εκ των λοιπων φωνων της σαλπιγγος των τριων αγγελων των μελλοντων σαλπίζειν

9

¹ και ο πεμπτος αγγελος εσαλπισεν και ειδον αστερα εκ του ουρανου πεπτωκοτα εις την γην και εδοθη αυτω η κλεις του φρεατος της αβυσσου ² και ηνοιξεν το φρεαρ της αβυσσου και ανεβη καπνος εκ του φρεατος ως καπνος καμινου καιομενης και εσκοτισθη ο ηλιος και ο αηρ εκ του καπνου του φρεατος ³ και εκ του καπνου εξηλθον ακριδες εις την γην και εδοθη αυταις εξουσια ως εχουσιν εξουσιαν οι σκορπιοι της γης ⁴ και ερρηθη αυταις ινα μη αδικησωσιν τον χορτον της γης ουδε παν χλωρον ουδε παν δενδρον ει μη τουσ ανθρωπους οιτινες ουκ εχουσιν την σφραγιδα του θεου επι των μετωπων αυτων ⁵ και εδοθη αυταις ινα μη αποκτεινωσιν αυτους αλλ ινα βασανισθωσιν μηνας πεντε και ο βασανισμος αυτων ως βασανισμος σκορπιου οταν παιση ανθρωπον ⁶ και εν ταις ημεραις εκειναις ζητησουσιν οι ανθρωποι τον θανατον και ου μη ευρησουσιν αυτον και επιθυμησουσιν αποθανειν και φευζεται απ αυτων ο θανατος ⁷ και τα ομοιωματα των ακριδων ομοια ιπποισ ητοιμασμενοις εις πολεμον και επι τας κεφαλαισ αυτων ως στεφανοι χρυσοι και τα προσωπα αυτων ως προσωπα ανθρωπων ⁸ και ειχον τριχας ως τριχας γυναικων και οι οδοντες αυτων ως λεοντων ησαν ⁹ και ειχον θωρακας ως θωρακας σιδηρους και η φωνη των περυγων αυτων ως φωνη αρματων ιππων πολλων τρεχοντων εις πολεμον ¹⁰ και εχουσιν ουρας ομοιας σκορπιοις και κεντρα και εν ταις ουραισ αυτων εξουσιαν εχουσιν του αδικησαι τους ανθρωπους μηνας πεντε ¹¹ εχουσαι βασιλεια επ αυτων αγγελον της αβυσσου ονομα αυτω εβραιστι αββαδων εν δε τη ελληνικη ονομα εχει απολλυων ¹² η ουαι η μια απηλθεν ιδου ερχεται επι δυο ουαι μετα ταυτα ¹³ και ο εκτος αγγελος εσαλπισεν και ηκουσα φωνην μιαν εκ των τεσσαρων κερατων του θυσιαστηριου του χρυσου του ενωπιον του θεου ¹⁴ λεγουσαν τω εκτω αγγελω ο εχων την σαλπιγγα λυσον τους τεσσαρας αγγελους τους δεδεμενους επι τω ποταμω τω μεγαλω ευφρατη ¹⁵ και ελυθησαν οι τεσσαρες αγγελοι οι ητοιμασμενοι εις την ωραν και εις την ημεραν και μηνα και ενιαυτον ινα αποκτεινωσιν το τριτον των ανθρωπων ¹⁶ και ο αριθμος των στρατευματων του ιππου μυριαδες μυριαδων ηκουσα τον αριθμον αυτων ¹⁷ και ουτως ειδον τους ιππους εν τη ορασει και τους καθημενους επ αυτων εχοντας θωρακας πυρινους και υακινθινους και θειωδεις και αι κεφαλαι των ιππων ως κεφαλαι λεοντων και εκ των στοματων αυτων εκπορευεται πυρ και καπνος και θειον ¹⁸ απο των τριων πληγων τουτων απεκτανθησαν το τριτον των ανθρωπων απο του πυρος και του καπνου και του θειου του εκπορευομενου εκ των στοματων αυτων ¹⁹ η γαρ εξουσια των ιππων εν τω στοματι αυτων εστιν και εν ταις ουραισ αυτων αι γαρ ουραι αυτων ομοιαι οφρων εχουσαι κεφαλας και εν αυταις αδικουσιν ²⁰ και οι λοιποι των ανθρωπων οι ουκ απεκτανθησαν εν ταις πληγαισ ταυταισ ου μετενοησαν εκ των

εργων των χειρων αυτων ινα μη προσκυνησωσιν τα δαιμονια και τα ειδωλα τα χρυσα και τα αργυρα και τα χαλκα και τα λιθινα και τα ξυλινα α ουτε βλεπειν δυναται ουτε ακουειν ουτε περιπατειν ²¹ και ου μετενοησαν εκ των φωνων αυτων ουτε εκ των φαρμακειων αυτων ουτε εκ της πορνειας αυτων ουτε εκ των κλεμμάτων αυτων

10

¹ και ειδον αγγελον ισχυρον καταβαινοντα εκ του ουρανου περιβεβλημενον νεφελην και η ιρις επι της κεφαλης αυτου και το προσωπον αυτου ως ο ηλιος και οι ποδες αυτου ως στυλοι πυρος ² και εχων εν τη χειρι αυτου βιβλιον ανεωγμενον και εθηκεν τον ποδα αυτου τον δεξιον επι της θαλασσης τον δε ευωνυμον επι της γης ³ και εκραξεν φωνη μεγαλη ωσπερ λεων μυκαται και οτε εκραξεν ελαλησαν αι επτα βρονται τας εαυτων φωνας ⁴ και οτε ελαλησαν αι επτα βρονται εμελλον γραφειν και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν σφραγισον α ελαλησαν αι επτα βρονται και μη αυτα γραψω ⁵ και ο αγγελος ον ειδον εστωτα επι της θαλασσης και επι της γης ηραν την χειρα αυτου την δεξιαν εις τον ουρανον ⁶ και ωμοσεν τω ζωντι εις τους αιωνας των αιωνων ος εκτισεν τον ουρανον και τα εν αυτω και την γην και τα εν αυτη και την θαλασσαν και τα εν αυτη οτι χρονος ουκετι εσται ⁷ αλλ εν ταις ημεραις της φωνης του εβδομου αγγελου οταν μελλη σαλπίζειν και ετελεσθη το μυστηριον του θεου ως ευηγγελισεν τους δουλους αυτου τους προφητας ⁸ και η φωνη ην ηκουσα εκ του ουρανου παλιν λαλουσα μετ εμου και λεγουσα υπαγε λαβε το βιβλιδαριον το ανεωγμενον εν τη χειρι του αγγελου του εστωτος επι της θαλασσης και επι της γης ⁹ και απηλθον προς τον αγγελον λεγων αυτω δουναι μοι το βιβλιδαριον και λεγει μοι λαβε και καταφαγε αυτο και πικρανει σου την κοιλιαν αλλ εν τω στοματι σου εσται γλυκυ ως μελι ¹⁰ και ελαβον το βιβλιον εκ της χειρος του αγγελου και κατεφαγον αυτο και ην εν τω στοματι μου ως μελι γλυκυ και οτε εφαγον αυτο επικρανθη η κοιλια μου ¹¹ και λεγουσιν μοι δει σε παλιν προφητευσαι επι λαοις και επι εθνεσιν και γλωσσαις και βασιλευσιν πολλοις

11

¹ και εδοθη μοι καλαμος ομοιος ραβδω λεγων εγειραι και μετρησον τον ναον του θεου και το θυσιαστηριον και τους προσκυνουντας εν αυτω ² και την αυλην την εξωθεν του ναου εκβαλε εξω και μη αυτην μετρησης οτι εδοθη τοις εθνεσιν και την πολιν την αγιαν πατησουσιν μηνασ τεσσαρακοντα και δυο ³ και δωσω τοις δυσιν μαρτυσιν μου και προφητεουσιν ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα περιβεβλημενοι σακκουσ ⁴ ουτοι εισιν αι δυο ελαιαι και αι δυο λυχνιαι αι ενωπιον του κυριου της γης εστωσαι ⁵ και ει τις αυτους θελει αδικησαι πυρ εκπορευεται εκ του στοματος αυτων και κατεσθιει τους εχθρους αυτων και ει τις θελει αυτους αδικησαι ουτως δει αυτον αποκτανθηαι ⁶ ουτοι εχουσιν τον ουρανον εξουσιαν κλεισαι ινα μη υετος βρεχη τας ημερας της προφητειας αυτων και εξουσιαν εχουσιν επι των υδατων στρεφειν αυτα εις αιμα και παταξει την γην οσακιο εαν θελησωσιν εν παση πληγη ⁷ και οταν τελεσωσιν την μαρτυριαν αυτων το θηριον το αναβαινον εκ της αβυσσου ποιησει μετ αυτων πολεμον και νικησει αυτους και αποκτενει αυτους ⁸ και το πτωμα αυτων επι της πλατειας της πολεως της μεγαλης ητις καλειται πνευματικωσ σοδομα και αιγυπτος οπου και ο κυριος αυτων εσταυρωθη ⁹ και βλεπουσιν εκ των λαων και φυλων και γλωσσωσ και εθνων το πτωμα αυτων ημερασ τρεις ημισυ και τα πτωματα αυτων ουκ αφησουσιν τεθηναι εις μνημα ¹⁰ και οι κατοικουντες επι της γης χαιρουσιν επ αυτοις και ευφρανθησονται και δωρα δωσουσιν αλληλοις οτι ουτοι οι δυο προφηται εβασανισαν τους κατοικουντας επι της γης ¹¹ και μετα τας τρεις ημερας και ημισυ πνευμα ζωησ εκ του θεου εισηλθεν εις αυτους και εστησαν επι τους ποδας αυτων και φοβος μεγασ επεσεν επι τους θεωρουντας αυτους ¹² και ηκουσα φωνην μεγαλην εκ του ουρανου λεγουσαν αυτοις αναβητε ωδε και

ανεβησαν εις τον ουρανον εν τη νεφελη και εθεωρησαν αυτους οι εχθροι αυτων ¹³ και εν εκεινη τη ημερα εγενετο σεισμος μεγας και το δεκατον της πολεως επεσον και απεκτανθησαν εν τω σεισμω ονοματα ανθρωπων χιλιαδες επτα και οι λοιποι εμφοβοι εγενοντο και εδωκαν δοξαν τω θεω του ουρανου ¹⁴ η ουαι η δευτερα απηλθεν η ουαι η τριτη ιδου ερχεται ταχυ ¹⁵ και ο εβδομος αγγελος εσαλιπσεν και εγενοντο φωναι μεγαλαι εν τω ουρανω λεγουσαι εγενετο η βασιλεια του κοσμου του κυριου ημων και του χριστου αυτου και βασιλευσει εις τους αιωνας των αιωνων ¹⁶ και οι εικοσι τεσσαρες πρεσβυτεροι οι ενωπιον του θρονου του θεου καθημενοι επι τους θρονους αυτων επεσον επι τα προσωπα αυτων και προσεκυνησαν τω θεω ¹⁷ λεγοντες ευχαριστουμεν σοι κυριε ο θεος ο παντοκρατωρ ων και ο ην οτι ειληφασ την δυναμιν σου την μεγαλην και εβασιλευσας ¹⁸ και τα εθνη ωργισθησαν και ηλθεν η οργη σου και ο καιρος των νεκρων κριθηναι και δουнай τον μισθον τοις δουλοις σου τοις προφηταις και τοις αγιοις και τοις φοβουμενοις το ονομα σου τοις μικροις και τοις μεγαλοις και διαφθειραι τους διαφθειροντας την γην ¹⁹ και ηνοιγη ο ναος του θεου εν τω ουρανω και ωφθη η κιβωτος της διαθηκης του κυριου εν τω ναω αυτου και εγενοντο αστραπαι και φωναι και βρονται και χαλαζα μεγαλη

12

¹ και σημειον μεγα ωφθη εν τω ουρανω γυνη περιβεβλημενη τον ηλιον και η σεληνη υποκατω των ποδων αυτης και επι της κεφαλης αυτης στεφανος αστερων δωδεκα ² και εν γαστρι εχουσα εκραζεν ωδινουσα και βασανιζομενη τεκειν ³ και ωφθη αλλο σημειον εν τω ουρανω και ιδου δρακων πυρος μεγας εχων κεφαλας επτα και κερατα δεκα και επι τας κεφαλας αυτου επτα διαδηματα ⁴ και η ουρα αυτου συρει το τριτον των αστερων του ουρανου και εβαλεν αυτους εις την γην και ο δρακων εοτηκεν ενωπιον της γυναικος της μελλουσης τεκειν ινα οταν τεκη το τεκνον αυτης καταφαγη ⁵ και ετεκεν υιον αρρενα ος μελλει ποιμαινει παντα τα εθνη εν ραβδω σιδηρα και ηρπασθη το τεκνον αυτης προς τον θεον και προς τον θρονον αυτου ⁶ και η γυνη εφυγεν εις την ερημον οπου εχει εκει τοπον ητοιμασμενον υπο του θεου ινα εκει εκτρεφωσιν αυτην ημερας χιλιας διακοσιας εξηκοντα ⁷ και εγενετο πολεμος εν τω ουρανω ο μιχαηλ και οι αγγελοι αυτου πολεμησαι μετα του δρακοντος και ο δρακων επολεμησεν και οι αγγελοι αυτου ⁸ και ουκ ισχυσεν ουδε τοπος ευρεθη αυτω ετι εν τω ουρανω ⁹ και εβληθη ο δρακων ο μεγας ο οφιο ο αρχαιος ο καλουμενος διαβολος και σατανας ο πλανων την οικουμενην ολην εβληθη εις την γην και οι αγγελοι αυτου μετ αυτου εβληθησαν ¹⁰ και ηκουσα φωνην μεγαλην εν τω ουρανω λεγουσαν αρτι εγενετο η σωτηρια και η δυναμιο και η βασιλεια του θεου ημων και η εξουσια του χριστου αυτου οτι εβληθη ο κατηγορος των αδελφων ημων ο κατηγορων αυτων ενωπιον του θεου ημων ημερας και νυκτος ¹¹ και αυτοι ενικησαν αυτον δια το αιμα του αρνιου και δια τον λογον της μαρτυριας αυτων και ουκ ηγαπησαν την ψυχην αυτων αχρι θανατου ¹² δια τουτο ευφραινεσθε ουρανοι και οι εν αυτοις σκηνουντες ουαι τη γη και τη θαλασση οτι κατεβη ο διαβολος προς υμας εχων θυμον μεγαν ειδωσ οτι ολιγον καιρον εχει ¹³ και οτε ειδεν ο δρακων οτι εβληθη εις την γην εδιωξεν την γυναικα ητις ετεκεν τον αρρενα ¹⁴ και εδοθησαν τη γυναικι δυο περυγες του αετου του μεγαλου ινα πετηται εις την ερημον εις τον τοπον αυτης οπως τρεφηται εκει καιρον και καιρους και ημισυ καιρου απο προσωπου του οφεωσ ¹⁵ και εβαλεν ο οφιο εκ του στοματος αυτου οπισω της γυναικος υδωρ ως ποταμον ινα αυτην ποταμοφορητον ποιηση ¹⁶ και εβοηθησεν η γη τη γυναικι και ηνοιξεν η γη το στομα αυτης και κατεπιεν τον ποταμον ον εβαλεν ο δρακων εκ του στοματος αυτου ¹⁷ και ωργισθη ο δρακων επι τη γυναικι και απηλθεν ποιησαι πολεμον μετα των λοιπων του σπερματος αυτης των τηρουντων τας εντολας του θεου και εχοντων την μαρτυριαν ιησου

13

¹ και εσταθην επι την αμμον της θαλασσης και ειδον εκ της θαλασσης θηριον αναβαινον εχον κερατα δεκα και κεφαλας επτα και επι των κερατων αυτου δεκα διαδηματα και επι τας κεφαλας αυτου ονοματα βλασφημιας ² και το θηριον ο ειδον ην ομοιον παρδαλει και οι ποδες αυτου ως αρκου και το στομα αυτου ως στομα λεοντος και εδωκεν αυτω ο δρακων την δυναμιν αυτου και τον θρονον αυτου και εξουσιαν μεγαλην ³ και μιαν εκ των κεφαλων αυτου ως εσφαγμενην εις θανατον και η πληγη του θανατου αυτου εθεραπευθη και εθαυμασεν ολη η γη οπισω του θηριου ⁴ και προσεκυνησαν τω δρακοντι τω δεδωκοτι την εξουσιαν τω θηριω και προσεκυνησαν τω θηριω λεγοντες τις ομοιος τω θηριω και τις δυνατος πολεμησαι μετ αυτου ⁵ και εδοθη αυτω στομα λαλουν μεγαλα και βλασφημιαν και εδοθη αυτω εξουσια πολεμον ποιησαι μηνας τεσσαρακοντα δυο ⁶ και ηνοιξεν το στομα αυτου εις βλασφημιαν προς τον θεον βλασφημησαι το ονομα αυτου και την σκηνην αυτου τουσ εν τω ουρανω σκηνοντας ⁷ και εδοθη αυτω ποιησαι πολεμον μετα των αγιων και νικησαι αυτους και εδοθη αυτω εξουσια επι πασαν φυλην και λαον και γλωσσαν και εθνος ⁸ και προσκυνησουσιν αυτω παντες οι κατοικουντες επι της γης ων ου γεγραπται το ονομα εν τω βιβλιω της ζωης του αρνιου του εσφαγμενου απο καταβολης κοσμου ⁹ ει τις εχει ους ακουσατω ¹⁰ ει τις εχει αιχμαλωσιαν υπαγει ει τις εν μαχαιρα αποκτενει διει αυτον εν μαχαιρα αποκτανθηναι ωδε εστιν η υπομονη και η πιστις των αγιων ¹¹ και ειδον αλλο θηριον αναβαινον εκ της γης και ειχεν κερατα δυο ομοια αρνιω και ελαλει ως δρακων ¹² και την εξουσιαν του πρωτου θηριου πασαν ποιει ενωπιον αυτου και εποιει την γην και τουσ εν αυτη κατοικουντας ινα προσκυνησωσιν το θηριον το πρωτον ου εθεραπευθη η πληγη του θανατου αυτου ¹³ και ποιει σημεια μεγαλα και πυρ ινα εκ του ουρανου καταβαινη επι την γην ενωπιον των ανθρωπων ¹⁴ και πλανα τουσ εμους τουσ κατοικουντας επι της γης δια τα σημεια α εδοθη αυτω ποιησαι ενωπιον του θηριου λεγων τοις κατοικουσιν επι της γης ποιησαι εικονα τω θηριω ο ειχεν την πληγην και εξησεν απο της μαχαιρας ¹⁵ και εδοθη αυτω πνευμα δουναι τη εικονι του θηριου ινα και λαληση η εικων του θηριου και ποιηση οσοι εαν μη προσκυνησωσιν τη εικονι του θηριου αποκτανθωσιν ¹⁶ και ποιει παντας τουσ μικρους και τουσ μεγαλους και τουσ πλουσιους και τουσ πτωχους και τουσ ελευθερους και τουσ δουλους ινα δωσωσιν αυτοις χαραγματα επι της χειροσ αυτων της δεξιας η επι το μετωπον αυτων ¹⁷ και ινα μη τις δυναται αγορασαι η πωλησαι ει μη ο εχων τον χαραγμα το ονομα του θηριου η τον αριθμον του ονοματος αυτου ¹⁸ ωδε η σοφια εστιν ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν και ο αριθμος αυτου εστιν εξακοσια εξηκοντα εξ

14

¹ και ειδον και ιδου το αρνιον εστηκος επι το ορος σιων και μετ αυτου αριθμος εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες εχουσαι το ονομα αυτου και το ονομα του πατροσ αυτου γεγραμμενον επι των μετωπων αυτων ² και ηκουσα φωνην εκ του ουρανου ως φωνην υδατων πολλων και ως φωνην βροντης μεγαλης και η φωνη ην ηκουσα ως κιθαρωδων κιθαριζοντων εν ταισ κιθαρασ αυτων ³ και αδουσιν ωδην καινην ενωπιον του θρονου και ενωπιον των τεσσαρων ζων και των πρεσβυτερων και ουδεις εδυνατο μαθειν την ωδην ει μη αι εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρες χιλιαδες οι ηγορασμενοι απο της γης ⁴ ουτοι εισιν οι μετα γυναικων ουκ εμολυνθησαν παρθενοι γαρ εισιν ουτοι εισιν οι ακολουθουντες τω αρνιω οπου αν υπαγη ουτοι υπο ιησου ηγορασθησαν απο των ανθρωπων απαρχη τω θεω και τω αρνιω ⁵ και ουχ ευρεθη εν τω στοματι αυτων ψευδος αμωμοι γαρ εισιν ⁶ και ειδον αγγελον πετομενον εν μεσουρανηματι εχοντα ευαγγελιον αιωνιων ευαγγελισαι τουσ καθημενους επι της γης και επι παν εθνος και φυλην και γλωσσαν και λαον ⁷ λεγων εν φωνη μεγαλη φοβηθητε τον κυριον και δοτε

αυτω δοξαν οτι ηλθεν η ωρα της κρισεωσ αυτου και προσκυνησατε αυτον τον ποιησαντα τον ουρανον και την γην και την θαλασσαν και πηγασ υδατων ⁸ και αλλοσ δευτεροσ αγγελοσ ηκολουθησεν λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη εκ του οινου του θυμου της πορνειασ αυτησ πεποτικεν παντα τα εθνη ⁹ και αλλοσ αγγελοσ τριτοσ ηκολουθησεν αυτοισ λεγων εν φωνη μεγαλη ει τισ προσκυνει το θηριον και την εικονα αυτου και λαμβανει χαραγμα επι του μετωπου αυτου η επι την χειρα αυτου ¹⁰ και αυτοσ πιεται εκ του οινου του θυμου του θεου του κεκερασμενου ακρατου εν τω ποτηριω της οργησ αυτου και βασανισθησεται εν πυρι και θειω ενωπιον των αγιων αγγελων και ενωπιον του αρνιου ¹¹ και ο καπνοσ του βασανισμου αυτων εισ αιωνασ αιωνων αναβαινει και ουκ εχουσιν αναπαουσιν ημερασ και νυκτοσ οι προσκυνουτεσ του θηριου και την εικονα αυτου και ει τισ λαμβανει το χαραγμα του ονοματοσ αυτου ¹² ωδε η υπομονη των αγιων εστιν οι τηρουντεσ τασ εντολασ του θεου και την πιστιν ιησου ¹³ και ηκουσα φωνησ εκ του ουρανου λεγουσησ γραψον μακαριοι οι νεκροι οι εν κυριω αποθνησκοντεσ απ αρτι λεγει ναι το πνευμα ινα αναπαουσωνται εκ των κοπων αυτων τα δε εργα αυτων ακολουθει μετ αυτων ¹⁴ και ειδον και ιδου νεφελη λευκη και επι την νεφελην καθημενον ομοιον υιω ανθρωπου εχων επι της κεφαλησ αυτου στεφανον χρυσοον και εν τη χειρι αυτου δρεπανον οξυ ¹⁵ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου κραζων εν φωνη μεγαλη τω καθημενω επι της νεφελησ πεμψον το δρεπανον σου και θερισον οτι ηλθεν η ωρα θερισαι οτι εξηρανθη ο θερισμοσ της γησ ¹⁶ και εβαλεν ο καθημενοσ επι την νεφελην το δρεπανον αυτου επι την γην και εθερισθη η γη ¹⁷ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του ναου του εν τω ουρανω εχων και αυτοσ δρεπανον οξυ ¹⁸ και αλλοσ αγγελοσ εξηλθεν εκ του θυσιαστηριου εχων εξουσιαν επι του πυροσ και εφωνησεν κραυγη μεγαλη τω εχοντι το δρεπανον το οξυ λεγων πεμψον σου το δρεπανον το οξυ και τρυγησον τουσ βοτρωασ της αμπελου της γησ οτι ηκαμωσαν αι σταφυλαι αυτησ ¹⁹ και εβαλεν ο αγγελοσ το δρεπανον αυτου εισ την γην και ετρυγησεν την αμπελον της γησ και εβαλεν εισ την ληνον του θυμου του θεου τον μεγαν ²⁰ και επατηθη η ληνοσ εξωθεν της πολεωσ και εξηλθεν αιμα εκ της ληνουσ αρχι των χαλιων των ιππων απο σταδιων χιλιων εξακοσιων

15

¹ και ειδον αλλο σημειον εν τω ουρανω μεγα και θαυμαστον αγγελουσ επτα εχοντασ πληγασ επτα τασ εσχατασ οτι εν αυταισ ετελεσθη ο θυμοσ του θεου ² και ειδον ωσ θαλασσαν υαλινην μεμιγμενην πυρι και τουσ νικωντασ εκ του θηριου και εκ της εικονοσ αυτου και εκ του αριθμου του ονοματοσ αυτου εστωτασ επι την θαλασσαν την υαλινην εχοντασ κιθαρασ του θεου ³ και αδουσιν την ωδην μωσσεωσ του δουλου του θεου και την ωδην του αρνιου λεγοντεσ μεγαλα και θαυμαστα τα εργα σου κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ δικαιοι και αληθινοι αι οδοι σου ο βασιλευσ των εθνων ⁴ τισ ου μη φοβηθη σε κυριε και δοξαση το ονομα σου οτι μονοσ αγιοσ οτι παντα τα εθνη ηξουσιν και προσκυνησουσιν ενωπιον σου οτι τα δικαιωματα σου εφανερωθησαν ⁵ και μετα ταυτα ειδον και ηνοιγη ο ναοσ της σκηνησ του μαρτυριου εν τω ουρανω ⁶ και εξηλθον οι επτα αγγελοι οι εχοντεσ τασ επτα πληγασ εκ του ναου οι ησαν ενδεδυμενοι λινον καθαρων λαμπρον και περιεζωσμενοι περι τα σπηθια ζωνασ χρυσασ ⁷ και εν εκ των τεσσαρων ζωνων εδωκεν τοισ επτα αγγελοισ επτα φιαλασ χρυσασ γεμουσασ του θυμου του θεου του ζωντοσ εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⁸ και εγεμισθη ο ναοσ καπνου εκ της δοξησ του θεου και εκ της δυναμεωσ αυτου και ουδεισ εδυνατο εισελθειν εισ τον ναον αρχι τελεσθωσιν αι επτα πληγαι των επτα αγγελων

16

¹ και ηκουσα φωνησ μεγαλησ εκ του ναου λεγουσησ τοισ επτα αγγελοισ υπαγετε και εκχεατε τασ επτα φιαλασ του θυμου του θεου εισ την γην ² και απηλθεν ο πρωτοσ και εξεχεεν την φιαλην αυτου εισ την γην και εγενετο ελκοσ κακον και πονηρον επι τουσ

ανθρώπους τους έχοντας το χαραγμα του θηριου και τους προσκυνώντας τη εικονι αυτου ³ και ο δευτερος αγγελος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις την θαλασσαν και εγενετο αιμα ως νεκρου και πασα ψυχη ζωσα απεθανεν εν τη θαλασση ⁴ και ο τριτος εξεχεεν την φιαλην αυτου εις τους ποταμους και εις τας πηγασ των υδατων και εγενετο αιμα ⁵ και ηκουσα του αγγελου των υδατων λεγοντος δικαιοσ ει ο ων και ο ην ο οσιος οτι ταυτα εκρινας ⁶ οτι αιμα αγιον και προφητων εξεχεαν και αιμα αυτοισ εδωκασ πιειν αξιοι εισιν ⁷ και ηκουσα του θυσιαστηριου λεγοντος ναι κυριε ο θεοσ ο παντοκρατωρ αληθινοι και δικαιοι αι κρισεισ σου ⁸ και ο τεταρτοσ αγγελοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ηλιον και εδοθη αυτω καυματισαι εν πυρι τους ανθρωπουσ ⁹ και εκαυματισθησαν οι ανθρωποι καυμα μεγα και εβλασφημησαν οι ανθρωποι το ονομα του θεου του εχοντοσ εξουσιαν επι τασ πληγασ ταυτασ και ου μετενοησαν δουναι αυτω δοξαν ¹⁰ και ο πεμπτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον θρονον του θηριου και εγενετο η βασιλεια αυτου εσκοτωμενη και εμασωντο τασ γλωσσασ αυτων εκ του πονου ¹¹ και εβλασφημησαν τον θεον του ουρανου εκ των πωνν αυτων και εκ των ελκων αυτων και ου μετενοησαν εκ των εργαων αυτων ¹² και ο εκτοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον ποταμον τον μεγαν ευφρατην και εξηρανθη το υδωρ αυτου ινα ετοιμασθη η οδοσ των βασιλεων των απο ανατολησ ηλιου ¹³ και ειδον εκ του στοματοσ του δρακοντοσ και εκ του στοματοσ του θηριου και εκ του στοματοσ του ψευδοπροφητου πνευματα ακαθαρτα τρια ως βατραχοι ¹⁴ εισιν γαρ πνευματα δαιμονιων ποιουντα σημεια α εκπορευεται επι τους βασιλεισ της οικουμενησ ολησ συναγαγειν αυτοουσ εις τον πολεμον της ημερασ εκεινησ της μεγαλησ του θεου του παντοκρατοροσ ¹⁵ ιδου ερχομαι ως κλεπτησ μακαριοσ ο γρηγορων και τηρων τα ιματια αυτου ινα μη γυμνοσ περιπατη και βλεπωσιν την ασχημοσυνην αυτου ¹⁶ και συνηγαγεν αυτοουσ εις τον τοπον τον καλουμενον εβραιστι αρμαγεδων ¹⁷ και ο εβδομοσ εξεχεεν την φιαλην αυτου επι τον αερα και εξηλθεν φωνη μεγαλη απο του ναου του ουρανου απο του θρονου λεγουσα γεγονεν ¹⁸ και εγενοντο αστραπαι και βρονται και φωναι και σεισμοσ μεγασ οιοσ ουκ εγενετο αφ ου οι ανθρωποι εγενοντο επι της γησ τηλικουτοσ σεισμοσ ουτωσ μεγασ ¹⁹ και εγενετο η πολισ η μεγαλη εις τρια μερη και αι πολεισ των εθνων επεσον και βαβυλων η μεγαλη εμνησθη ενωπιον του θεου δουναι αυτη το ποτηριον του οινου του θυμου της οργησ αυτου ²⁰ και πασα νησοσ εφυγεν και ορη ουχ ευρεθησαν ²¹ και χαλαζα μεγαλη ως ταλαντιαια καταβαινει εκ του ουρανου επι τους ανθρωπουσ και εβλασφημησαν οι ανθρωποι τον θεον εκ της πληγησ της χαλαζησ οτι μεγαλη εστιν η πληγη αυτησ σφοδρα

17

¹ και ηλθεν εις εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι το κριμα της πορνησ της μεγαλησ της καθημενησ επι των υδατων των πολλων ² μετ ησ επορευεσαν οι βασιλεισ της γησ και εμεθυσθησαν οι κατοικουντεσ την γην εκ του οινου της πορνειασ αυτησ ³ και απηνεγκεν με εις ερημον εν πνευματι και ειδον γυναικα καθημενην επι θηριον κοκκινον γεμον ονοματα βλασφημιασ εχον κεφαλασ επτα και κερατα δεκα ⁴ και η γυνη ην περιβεβλημενη πορφυρου και κοκκινον κερυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμιω και μαργαριταισ εχουσα ποτηριον χρυσοον εν τη χειρι αυτησ γεμον βδελυγματων και τα ακαθαρτα της πορνειασ αυτησ ⁵ και επι το μετωπον αυτησ ονομα γεγραμμενον μυστηριον βαβυλων η μεγαλη η μητηρ των πορνων και των βδελυγματων της γησ ⁶ και ειδον την γυναικα μεθυοσαν εκ του αιματοσ των αγιων εκ του αιματοσ των μαρτυρων ιησοω και εθαυμασα ιδων αυτην θαυμα μεγα ⁷ και ειπεν μοι ο αγγελοσ δια τι εθαυμασασ εγω ερω σοι το μυστηριον της γυναικοσ και του θηριου του βασταζοντοσ αυτην τον εχοντοσ τασ επτα κεφαλασ και τα δεκα κερατα ⁸ το θηριον ο ειδοσ ην και ουκ εστιν και μελλει αναβαινειν εκ της αβυσσοσ και εις απωλειαν υπαγειν και θαυμασονται οι κατοικουντεσ επι της γησ ων ου

γεγραπται τα ονοματα επι το βιβλιον της ζωης απο καταβολης κοσμου βλεποντων οτι ην το θηριον και ουκ εστιν και παρεσται ⁹ ωδε ο νους ο εχων σοφιαν αι επτα κεφαλαι επτα ορη εισιν οπου η γυνη καθηται επ αυτων ¹⁰ και βασιλεις εισιν επτα οι πεντε επεσον ο εις εστιν ο αλλος ουπω ηλθεν και οταν ελθη ολιγον δει αυτον μιναι ¹¹ και το θηριον ο ην και ουκ εστιν και αυτοσ ογδοοσ εστιν και εκ των επτα εστιν και εις απωλειαν υπαγει ¹² και τα δεκα κερατα α ειδεσ δεκα βασιλεις εισιν οιτινεσ βασιλειαν ουπω ελαβον αλλ εξουσιαν ωσ βασιλεις μιαν ωραν λαμβανουσιν μετα του θηριου ¹³ ουτοι μιαν εχουσιν γνωμην και την δυναμιν και την εξουσιαν αυτων τω θηριω διδοασιν ¹⁴ ουτοι μετα του αρνιου πολεμησουσιν και το αρνιον νικησει αυτουσ οτι κυριοσ κυριων εστιν και βασιλευσ βασιλεων και οι μετ αυτου κλητοι και εκλεκτοι και πιστοι ¹⁵ και λεγει μοι τα υδατα α ειδεσ ου η πορνη καθηται λαοι και οχλοι εισιν και εθνη και γλωσσαι ¹⁶ και τα δεκα κερατα α ειδεσ και το θηριον ουτοι μισησουσιν την πορνην και ηρημωμενην ποιησουσιν αυτην και γυμνην ποιησουσιν αυτην και τασ σαρκασ αυτησ φαγονται και αυτην κατακαουσουσιν εν πυρι ¹⁷ ο γαρ θεοσ εδωκεν εις τασ καρδιασ αυτων ποιησαι την γνωμην αυτου και ποιησαι γνωμην μιαν και δουναι την βασιλειαν αυτων τω θηριω αχρι τελεσθωσιν οι λογοι του θεου ¹⁸ και η γυνη ην ειδεσ εστιν η πολισ η μεγαλη η εχουσα βασιλειαν επι των βασιλεων της γησ

18

¹ μετα ταυτα ειδον αλλον αγγελον καταβαινοντα εκ του ουρανου εχοντα εξουσιαν μεγαλην και η γη εφωτιση εκ της δοξησ αυτου ² και εκραξεν ισχυρα φωνη λεγων επεσεν βαβυλων η μεγαλη και εγενετο κατοικητηριον δαιμονων και φυλακη παντοσ πνευματοσ ακαθαρτου και φυλακη παντοσ ορνεου ακαθαρτου και μεμισημενου ³ οτι εκ του οινου του θυμου της πορνειασ αυτησ πεπτωκασιν παντα τα εθνη και οι βασιλεις της γησ μετ αυτησ επορνευσαν και οι εμποροι της γησ εκ της δυναμειωσ του στηρνουσ αυτησ επλουτησαν ⁴ και ηκουσα αλλην φωνην εκ του ουρανου λεγουσαν εξελθε εξ αυτησ ο λαοσ μου ινα μη συγκοινωνησθε ταισ αμαρτιαισ αυτησ και εκ των πληγων αυτησ ινα μη λαβητε ⁵ οτι εκολληθησαν αυτησ αι αμαρτιαι αχρι του ουρανου και εμνημονευσεν ο θεοσ τα αδικηματα αυτησ ⁶ αποδοτε αυτη ωσ και αυτη απεδωκεν και διπλωσατε αυτη διπλα κατα τα εργα αυτησ εν τω ποτηριω ω εκερασεν κερασατε αυτη διπλουσ ⁷ οσα εδοξασεν αυτην και εστρηνιασεν τοσουτον δοτε αυτη βασανισμον και πενθοσ οτι εν τη καρδια αυτησ λεγει οτι καθημαι βασιλισσα και χηρα ουκ ειμι και πενθοσ ου μη ιδω ⁸ δια τουτο εν μια ημερα ηξουσιν αι πληγαι αυτησ θανατοσ και πενθοσ και λιμοσ και εν πυρι κατακαυθησεται οτι ισχυροσ κυριοσ ο θεοσ ο κρινασ αυτην ⁹ και κλαουσουσιν και κοψονται επ αυτην οι βασιλεις της γησ οι μετ αυτησ πορνευσαντεσ και στρηνιασαντεσ οταν βλεπωσιν τον καπνον της πυρωσεωσ αυτησ ¹⁰ απο μακροθεν εστηκοτεσ δια τον φοβον του βασανισμου αυτησ λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη βαβυλων η πολισ η ισχυρα οτι μια ωρα ηλθεν η κρισισ σου ¹¹ και οι εμποροι της γησ κλαουσουσιν και πενθησουσιν επ αυτη οτι τον γομον αυτων ουδεισ αγοραζει ουκετι ¹² γομον χρυσου και αργυρου και λιθου τιμιου και μαργαριτου και βυσσινου και πορφυρου και σηρικου και κοκκινου και παν ξυλον θυινου και παν σκευοσ ελεφαντινου και παν σκευοσ εκ ξυλου τιμιωτατου και χαλκου και σιδηρου και μαρμαρου ¹³ και κιναμωμων και θυμιαματα και μυρον και λιβανον και οινον και ελαιον και σεμιδαλιν και σιτον και προβατα και κτηνην και ιππων και ραιδων και σωματων και ψυχασ ανθρωπων ¹⁴ και η οπωρα της επιθυμιασ της ψυχησ σου απηλθεν απο σου και παντα τα λιπαρα και τα λαμπρα απωλετο απο σου και ουκετι αυτα ου μη ευρησ ¹⁵ οι εμποροι τουτων οι πλουτησαντεσ απ αυτησ απο μακροθεν στησονται δια τον φοβον του βασανισμου αυτησ κλαιοντεσ και πενθουντεσ ¹⁶ και λεγοντεσ ουαι ουαι η πολισ η μεγαλη η περιβεβλημενη βυσσινον και πορφυρουσ και κοκκινον και κεχρυσωμενη χρυσιω και λιθω τιμω και μαργαριταισ ¹⁷ οτι μια ωρα

ηρημωθη ο τοσουτος πλουτος και πασ κυβερνητησ και πασ ο επι τοπον πλεων και ναυται και οσοι την θαλασσαν εργαζονται απο μακροθεν εστησαν ¹⁸ και εκραζον βλεποντες τον καπνον της πυρωσεωσ αυτησ λεγοντες τισ ομοια τη πολει τη μεγαλη ¹⁹ και εβαλον χουν επι τασ κεφαλασ αυτων και εκραζον κλαιοντες και πενθουντες και λεγοντες ουαι ουαι η πολις η μεγαλη εν η επλουτησαν παντες οι εχοντες τα πλοια εν τη θαλασση εκ της τιμιοτητοσ αυτησ οτι μια ωρα ηρημωθη ²⁰ ευφρανουν επ αυτη ουρανε και οι αγιοι και οι αποστολοι και οι προφηται οτι εκρινεν ο θεοσ το κριμα υμων εξ αυτησ ²¹ και ηρην εισ αγγελοσ ισχυροσ λιθον ωσ μυλον μεγαν και εβαλεν εισ την θαλασσαν λεγων ουτωσ ορμηματι βληθησεται βαβυλων η μεγαλη πολισ και ου μη ευρεθη ετι ²² και φωνη κιθαρωδων και μουσικων και αυλητων και σαλπιστων ου μη ακουσθη εν σοι ετι και πασ τεχνιτησ πασησ τεχνησ ου μη ευρεθη εν σοι ετι και φωνη μυλου ου μη ακουσθη εν σοι ετι ²³ και φωσ λυχνου ου μη φανη εν σοι ετι και φωνη νυμφιου και νυμφωσ ου μη ακουσθη εν σοι ετι οτι οι εμποροι σου ησαν οι μεγαστανεσ της γησ οτι εν τη φαρμακεια σου επλανηθησαν παντα τα εθνη ²⁴ και εν αυτη αιματα προφητων και αγιων ευρεθη και παντων των σφαγαμενων επι της γησ

19

¹ μετα ταυτα ηκουσα ωσ φωνην μεγαλην οχλου πολλου εν τω ουρανω λεγοντων αλληλουια η σωτηρια και η δυναμισ και η δοξα του θεου ημων ² οτι αληθινα και δικαιαι αι κρισεισ αυτου οτι εκρινεν την πορνην την μεγαλην ητισ διεφθειρεν την γην εν τη πορνεια αυτησ και εξεδικησεν το αιμα των δουλων αυτου εκ χειροσ αυτησ ³ και δευτερον ειρηκεν αλληλουια και ο καπνοσ αυτησ αναβαινει εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⁴ και επεσον οι πρεσβυτεροι οι εικοσι τεσσαρεσ και τα τεσσαρα ζωα και προσεκυνησαν τω θεω τω καθημενω επι του θρονου λεγοντες αμην αλληλουια ⁵ και φωνη απο του θρονου εξηλθεν λεγουσα αινειτε τον θεον ημων παντεσ οι δουλοι αυτου και οι φοβουμενοι αυτον οι μικροι και οι μεγαλοι ⁶ και ηκουσα ωσ φωνην οχλου πολλου και ωσ φωνην υδατων πολλων και ωσ φωνην βροντων ισχυρων λεγοντες αλληλουια οτι εβασιλευσεν κυριοσ ο θεοσ ημων ο παντοκρατωρ ⁷ χαιρωμεν και αγαλλιωμεθα και δωμεν την δοξαν αυτω οτι ηλθεν ο γαμοσ του αρνιου και η γυνη αυτου ητοιμασεν εαυτην ⁸ και εδοθη αυτη ινα περιβαληται βυσσινον λαμπρον και καθαρον το γαρ βυσσινον τα δικαιωματα των αγιων εστιν ⁹ και λεγει μοι γραψον μακαριοι οι εισ το δειπνον του γαμου του αρνιου κεκλημενοι και λεγει μοι ουτοι οι λογοι αληθινοι του θεου εισιν ¹⁰ και επεσα εμπροσθεν των ποδων αυτου προσκυνησαι αυτω και λεγει μοι ορα μη συνδουλοσ σου ειμι και των αδελφων σου των εχοντων την μαρτυριαν ιησου τω θεω προσκυνησον η γαρ μαρτυρια του ιησου εστιν το πνευμα της προφητειασ ¹¹ και ειδον τον ουρανον ανεωγμενον και ιδου ιπποσ λευκοσ και ο καθημενοσ επ αυτον καλουμενοσ πιστοσ και αληθινοσ και εν δικαιοσυνη κρινει και πολεμει ¹² οι δε οφθαλμοι αυτου φλοξ πυροσ και επι την κεφαλην αυτου διαδηματα πολλα εχων ονοματα γεγραμμενα και ονομα γεγραμμενον ο ουδεισ οιδεν ει μη αυτοσ ¹³ και περιβεβλημενοσ ιματιον βεβαμμενον αιματι και καλειται το ονομα αυτου ο λογοσ του θεου ¹⁴ και τα στρατευματα τα εν τω ουρανω ηκολουθει αυτω επι ιπποισ λευκοισ ενδεδυμενοι βυσσινον λευκον καθαρον ¹⁵ και εκ του στοματοσ αυτου εκπορευεται ρομφαια διστομοσ οξεια ινα εν αυτη παταξη τα εθνη και αυτοσ ποιμανει αυτοουσ εν ραβδω σιδηρα και αυτοσ πατει την ληνον του οινου του θυμου της οργησ του θεου του παντοκρατοροσ ¹⁶ και εχει επι το ιματιον και επι τον μηρον αυτου ονομα γεγραμμενον βασιλευσ βασιλεων και κυριοσ κυριων ¹⁷ και ειδον αγγελον εστωα εν τω ηλιω και εκραξεν φωνη μεγαλη λεγων πασιν τοισ ορνεοισ τοισ πετομενοισ εν μεσουρανηματι δευτε συναχθητε εισ το δειπνον το μεγα του θεου ¹⁸ ινα φαγητε σαρκασ βασιλεων και σαρκασ χιλιαρχων και σαρκασ ισχυρων και σαρκασ ιππων και των καθημενων επ αυτων και σαρκασ παντων ελευθερων τε και δουλων και μικρων

και λεγει μοι γραψον οτι ουτοι οι λογοι αληθινοι και πιστοι εισιν ⁶ και ειπεν μοι γεγωνα το αλφα και το ω η αρχη και το τελος εγω τω διψωντι δωσω εκ της πηγης του υδατος της ζωης δωρεαν ⁷ ο νικων κληρονομησει ταυτα και εσομαι αυτω θεος και αυτοσ εσται μοι υιος ⁸ τοις δε δειλοις και απιστοις και αμαρτωλοις και εβδελυγμενοις και φονευσιν και πορνοις και φαρμακοις και ειδωλολατραις και πασιν τοις ψευδεσιν το μερος αυτων εν τη λιμνη τη καιομενη πυρι και θειω ο εστιν ο θανατος ⁹ και ηλθεν εισ εκ των επτα αγγελων των εχοντων τασ επτα φιαλασ γεμουσασ των επτα πληγων των εσχατων και ελαλησεν μετ εμου λεγων δευρο δειξω σοι την γυναικα την νυμφην του αρνιου ¹⁰ και απηνεγκεν με εν πνευματι επ ορος μεγα και υψηλον και εδειξεν μοι την πολιν την μεγαλην την αγιαν ιερουσαλημ καταβαινουσαν εκ του ουρανου απο του θεου ¹¹ εχουσαν την δοξαν του θεου ο φωστηρ αυτης ομοιος λιθω τιμιωτατω ωσ λιθω ιασπιδι κρυσταλλιζοντι ¹² εχουσα τειχος μεγα και υψηλον εχουσα πυλωνασ δωδεκα και ει τοισ πυλωσιν αγγελουσ δωδεκα και ονοματα επιγεγραμμενα α εστιν ονοματα των δωδεκα φυλων των υιων ισραηλ ¹³ απο ανατολων πυλωνεσ τρεισ και απο βορρα πυλωνεσ τρεισ και απο νοτου πυλωνεσ τρεισ και απο δυσμων πυλωνεσ τρεισ ¹⁴ και το τειχοσ της πολεωσ εχον θεμελιουσ δωδεκα και επ αυτων δωδεκα ονοματα των δωδεκα αποστολων του αρνιου ¹⁵ και ο λαλων μετ εμου ειχεν μετρον καλαμον χρυσουν ινα μετρηση την πολιν και τουσ πυλωνασ αυτης και το τειχοσ αυτης ¹⁶ και η πολισ τετραγωνοσ κειται και το μηκοσ αυτης οσον το πλατοσ και εμετρησεν την πολιν τω καλαμω επι σταδιοσ δωδεκα χιλιαδων δωδεκα το μηκοσ και το πλατοσ και το υψοσ αυτης ισα εστιν ¹⁷ και εμετρησεν το τειχοσ αυτης εκατον τεσσαρακοντα τεσσαρων πηχων μετρον ανθρωπου ο εστιν αγγελου ¹⁸ και ην η ενδομησισ του τειχοουσ αυτης ιασπισ και η πολισ χρυσιον καθαρον ομοιον υελω καθαρω ¹⁹ οι θεμελιοι του τειχοουσ της πολεωσ παντι λιθω τιμω κεκοσμημενοι ο θεμελιοσ ο πρωτοσ ιασπισ ο δευτεροσ σαπφειροσ ο τριτοσ χαλκηδων ο τεταρτοσ σμαραγδοσ ²⁰ ο πεμπτοσ σαρδονυξ ο εκτοσ σαρδιον ο εβδομοσ χρυσολιθοσ ο ογδοοσ βηρυλλοσ ο ενατοσ τοπαζιον ο δεκατοσ χρυσοπρασοσ ο ενδεκατοσ υακινθοσ ο δωδεκατοσ αμεθυσσοσ ²¹ και οι δωδεκα πυλωνεσ δωδεκα μαργαριται ανα εισ εκαστοσ των πυλωνων ην εξ ενοσ μαργαριτου και η πλατεια της πολεωσ χρυσιον καθαρον ωσ υελοσ διαυγησ ²² και νασον ουκ ειδον εν αυτη ο γαρ κυριοσ ο θεοσ ο παντοκρατωρ νασοσ αυτης εστιν και το αρνιον ²³ και η πολισ ου χρειαν εχει του ηλιου ουδε της σεληνησ ινα φαινωσιν αυτη η γαρ δοξα του θεου εφωτισεν αυτην και ο λυχνοσ αυτης το αρνιον ²⁴ και περιπατησουσιν τα εθνη δια του φωτοσ αυτης και οι βασιλεια της γησ φερουσιν αυτω δοξαν και τιμην των εθνων εισ αυτην ²⁵ και οι πυλωνεσ αυτης ου μη κλεισθωσιν ημερασ νυξ γαρ ουκ εσται εκει ²⁶ και οισουσιν την δοξαν και την τιμην των εθνων εισ αυτην ²⁷ και ου μη εισελθη εισ αυτην παν κοινον και ποιουν βδελυγμα και ψευδοσ ει μη οι γεγραμμενοι εν τω βιβλιω της ζωησ του αρνιου

22

¹ και εδειξεν μοι ποταμον καθαρον υδατοσ ζωησ λαμπρον ωσ κρυσταλλον εκπορευομενον εκ του θρονου του θεου και του αρνιου ² εν μεσω της πλατειασ αυτης και του ποταμου εντευθεν και εκειθεν ξυλον ζωησ ποιουν καρπουσ δωδεκα κατα μηνα εκαστον αποδιδουσ τον καρπον αυτου και τα φυλλα του ξυλου εισ θεραπειαν των εθνων ³ και παν καταθεμα ουκ εσται ετι και ο θρονοσ του θεου και του αρνιου εν αυτη εσται και οι δουλοι αυτου λατρευουσιν αυτω ⁴ και οψονται το προσωπον αυτου και το ονομα αυτου επι των μετωπων αυτων ⁵ και νυξ ουκ εσται εκει και χρειαν ουκ εχουσιν λυχνου και φωτοσ ηλιου οτι κυριοσ ο θεοσ φωτιει αυτοουσ και βασιλευσουσιν εισ τουσ αιωνασ των αιωνων ⁶ και λεγει μοι ουτοι οι λογοι πιστοι και αληθινοι και κυριοσ ο θεοσ των πνευματων των προφητων απεστειλεν τον αγγελον αυτου δειξει τοισ δουλοισ αυτου α δει γενεσθαι εν ταχει ⁷ και ιδου ερχομαι ταχυ μακαριοσ ο τηρων

τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ⁸ καγω ιωαννης ο ακουων και βλεπων ταυτα και οτε ηκουσα και εβλεψα επεσον προσκνησαι εμπροσθεν των ποδων του αγγελου του δεικνουτος μοι ταυτα ⁹ και λεγει μοι ορα μη συνδουλος σου ειμι και των αδελφων σου των προφητων και των τηρουντων τους λογους του βιβλιου τουτου τω θεω προσκνησον ¹⁰ και λεγει μοι μη σφραγισης τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου ο καιρος γαρ εγγυς εστιν ¹¹ ο αδικων αδικησατω ετι και ο ρυπαρος ρυπαρευθητω ετι και ο δικαιος δικαιοσυνην ποιησατω ετι και ο αγιος αγιασθητω ετι ¹² ιδου ερχομαι ταχυ και ο μισθος μου μετ εμου αποδουναι εκαστω ωσ το εργον εσται αυτου ¹³ εγω το αλφα και το ω ο πρωτος και ο εσχατος η αρχη και το τελος ¹⁴ μακαριοι οι ποιουντες τας εντολας αυτου ινα εσται η εξουσια αυτων επι το ξυλον της ζωης και τοις πυλωσιν εισελθωσιν εις την πολιν ¹⁵ εξω οι κυνες και οι φαρμακοι και οι πορνοι και οι φονεις και οι ειδωολατραι και πας φιλων και ποιων ψευδος ¹⁶ εγω ιησους επεμψα τον αγγελον μου μαρτυρησαι υμιν ταυτα επι ταις εκκλησιας εγω ειμι η ριζα και το γενοσ δαυιδ ο αστηρ ο λαμπρος ο πρωινος ¹⁷ και το πνευμα και η νυμφη λεγουσιν ερχου και ο ακουων ειπατω ερχου και ο διψων ερχεσθω ο θελων λαβετω υδωρ ζωης δωρεαν ¹⁸ μαρτυρω εγω παντι τω ακουοντι τους λογους της προφητειας του βιβλιου τουτου εαν τις επιθη επ αυτα επιθησαι ο θεος επ αυτον τας πληγας τας γεγραμμενας εν τω βιβλιω τουτω ¹⁹ και εαν τις αφελη απο των λογων του βιβλιου της προφητειας ταυτης αφελει ο θεος το μερος αυτου απο του ξυλου της ζωης και εκ της πολεως της αγιας των γεγραμμενων εν τω βιβλιω τουτω ²⁰ λεγει ο μαρτυρων ταυτα ναι ερχομαι ταχυ αμην ναι ερχου κυριε ιησου ²¹ η χαρις του κυριου ιησου χριστου μετα παντων των αγιων αμην